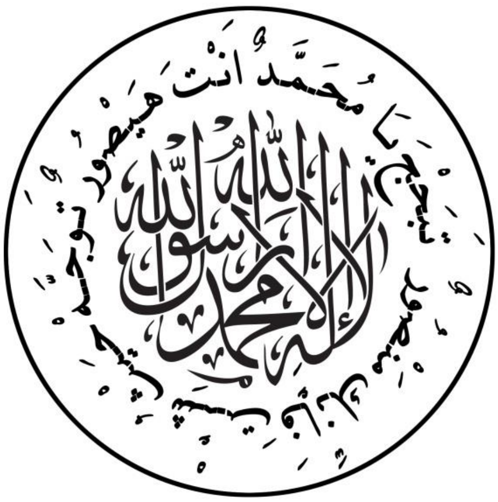
YAZILAR
56

**"Allah'ım gönlümdekini hakkıma hayırlı eyle,
hakkımdakini gönlüme razı eyle"**

2017

**İhramcızâde
Hacı İsmail Hakkı
ALTUNTAŞ**

İSBN:
ihramcizadeismailhakki@gmail.com
http://ismailhakkialtuntas.com

Dizgi : **H. İsmail Hakkı Altuntaş**
Kapak :
Baskı- Cilt :

2017-2018

بِسْـــمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على رسولنا محمد وعلى اله وصحبه وسلم اجمعين

İnternetteki sitemiz **http://ismailhakkialtuntas.com/** da 2018 yılarında okuyucularımızla paylaştığım yazılardan bir kısmıdır.

Yazılarda sıra gözetilmedi. Değişik konular peş peşe yazıldı. Bu şekilde okuyan açısından fazla sıkıntı oluşturmayacağı düşünüldü.

Tevfik ve inayet Allah Teâlâ'dandır.

İhramcızâde
İsmail Hakkı ALTUNTAŞ

Başlangıç: 24. 09. 2017

Bitiş :20. 05. 2018

4 Yazılar

İçindekiler

"İncinip incinmeyeceğine dair tercih yapamazsın ama seni kimin incitebileceğini seçebilirsin." (Fault in Our Stars)

**

Günlerce konuşmaz, yazmaz, aramaz, sormaz

Sonra gelir bir merhaba der,

Yine o kazanır..

Cemal Süreya

**

O iyi insanlar, o güzel atlara bindiler ve çekip gittiler.

Demirin tuncuna, insanın piçine kaldık!

Yaşar Kemal

**

Her şeyi bitirmemeli hayatta..

Bazı şeyler hep yarım kalmalı,

Bazen "son nokta" hiç konmamalı.

/Turgut Uyar/

**

Hiç şüphesiz yaptığım en doğru şey;

kendini vazgeçilmez sanan insanlardan

uzaklaşmam oldu.

/Charles Bukowski/

**

İnsan her şeye alışır diyorlar ya, öyle değil aslında.

Başka çaren olmadığı için katlanıyorsun ama alışmıyorsun.

**

"Hayata karşı ilk küskünlüğümüz; Yanımızda sandığımız kişileri, karşımızda görmemizle başlar."

Anton Çehov

**

Faydası olmayan bahardan yazdan,

Yüce dağbaşının kışı makbuldür.

Cahilin ettiği sohbetten sözden,

Alimin hayali düşü makbuldür.

Hüdai konuşur bir ince dilden,

Hal ehli olmayan bilir mi halden.

Bilgisiz görgüsüz duygusuz kuldan,

Ölülerin mezar taşı makbuldür

**

Şeyh Ebû"l-Hasan şöyle diyordu:

Allah"tan bir şey istediğinizde, Gazalinin imanıyla tevessül edin.

**

Bir gece sevdiğim içeri girdi. Yerimden öyle bir fırlamışım ki elbisemin eteği mumu söndürdü. Güzelliği ile karanlığı dağıtan sevgilim sordu: "Ben gelince neden ışığı söndürdün?" Dedim ki: "Güneş doğdu zannettim."

Şeyh Sâdi Şîrâzî

**

"Her şey ayrılmakta;

Merkez hiçbir şeyi istememekte.

Anarşi dünyaya musallat olmuş durumda."

W.B. Yeats

**

Eskiler, erdemin ışığıyla ortalığın aydınlanması için önce devlet işlerini yoluna koyarlardı, devlet işlerini yoluna koymak için önce ev işlerini yoluna koyarlardı, ev işlerini yoluna koyabilmek için önce kendi kendilerine çeki düzen verirlerdi, kendi kendilerine çeki düzen verebilmek için önce kendi içlerindeki düzeni yoluna koyarlardı, kendi içlerindeki düzeni yoluna koyabilmek için önce düşüncelerini yoluna koyarlardı, düşüncelerini yoluna koyabilmek için ise önce bilgi eksikliklerini giderirlerdi.(Störig)

**

"sadece ve sadece tamamen özgün olanlar doğalarını tam olarak geliştirebilirler. Eğer doğalarını tam olarak geliştirebilirlerse, başkalarının da doğalarını geliştirebilirler. Eğer başkalarının doğasını tam olarak geliştirebilirlerse, diğer varlıkların da doğasını geliştirebilirler. Eğer başka varlıkların doğasını tam olarak geliştirebilirlerse, işte o zaman Göğü ve Yeri değiştirme ve geliştirme sürecinde yardımcı olabilirler. Eğer Göğün ve Yerin değişme ve gelişme sürecine yardımcı olabilirlerse, o zaman Gök ve yerle beraber bir üçlü oluşturabilirler." (Joseph A. Adler)

**

"Ne varsa içindedir" Fîhi Mâ Fih

**

Saba rüzgârının sana söyleyecekleri var.

Lütfen, tekrar uyumaya gitme.

Gerçekten istediğin içi dua etmelisin

Lütfen, tekrar uyumaya gitme.

İki dünyanın birbirine dokunduğu kapı eşiğinde insanlar gidip-gelmekte.

Ve kapı sonuna kadar açık;

Lütfen, tekrar uyumaya gitme

Gayb âleminin güzelliği, söze sığmaz, anlatılamaz, övülemez. Onu

görebilmek için ödünç olarak binlerce göz al, binlerce göz!

Senin içinde öyle parlak bir ay vardır ki, gökyüzündeki güneş bile

ona; "Ben sana kulum, köleyim" diye seslenip duruyor.

** Ölü idim, dirildim. Göz yaşı idim, tebessüm oldum.

Aşk devleti geldi ve ben baki olan devlete eriştim

Bende arslanların cesurluğu var.

Ben parlayan zühre yıldızıyım.

Bana : «Eski aşkını anlatma!» dedi ve ben:

«Peki, anlatmam !» dedim ve sâkin kaldım.

Bana : «Divane değilsin; bu eve lâyık değilsin !» dedi.

Ben de gitdim, divane oldum ve zincirlere vuruldum.

Bana: «Sarhoş değilsin, git; işe yaramazsın!» dedi,

ben de gitdim, sarhoş oldum ve tarabla doldum.

Bana : «Sen ölü değilsin, kana boyanmamışsın!» dedi.

Ve ben o zaman onun önüne düşerek öldüm.

Bana: «Sen mumsun, ve bu toplulukların kıblesisin!» dedi.

Ben ne mumum, ne topluluğum. Ben dağılmış bir dumanım!

Divanı Şems, S. 231.

**

«Eğer gönlünden gülü geçirecek olursan gül olursun;

kararsız bülbülü isteyecek olursan bülbül olursun.

Sen bir cüzüsün ve Hakk külldür.

Eğer bir gün de küllü düşünecek olursan sen de küll olursun.»

ABDURRAHMAN CÂMÎ

**

İBRAHİM

İbrahim

içimdeki putları devir

elindeki baltayla

kırılan putların yerine

yenilerini koyan kim

güneş buzdan evimi yıktı

koca buzlar düştü

koca buzlar düştü

putların boyunları kırıldı

İbrahim

evime güneşi sokan kim

asma bahçelerde dolaşan güzelleri

buhtun-nasır put yaptı

ben ki zamansız bahçeleri kucakladım

güzeller bende kaldı

İbrahim

gönlümü put sanıp da kıran kim

Asaf Halet

**

Biz yukarıdan geldik, yukarıya gideriz

Biz denizden geldik, denize gideriz.

Biz oradan, buradan değiliz. Biz yersiz yerdeniz ve yersiz yere gideriz.

Ruh tufanında biz Nuhun gemisiyiz; şüphesiz elsiz, ayaksız gideriz

**

HERKESİN MALIYIZ BİZ

Güneş gibi her şeye can vermeye gelmişiz biz.

Toprağa döşenenleri gül-gülistân hâline getirmeye gelmişiz biz.

Dünya bedenine can nedir bildirelim, onun için gelmişiz biz.

Altın gibi, gümüş gibi kimsenin öz malı değiliz biz.

Deniz gibi, *maden* gibi herkesin malı, her kesin mülküyüz biz

Korkup duranlara *i*man gibi aman vermeye gelmişiz biz...

Hz. Mevlânâ

**

′′Sen′′ ve "ben′′ alfabenin aksi istikametlerine uçan hüthüt* kuşlarıyız. Ben soldan bbb(en) ye doğru; sen sağdan sss(en) ye doğru. "En′′ olmadık yerde; mesela ortalarda "N′′ harfinde olsun selamlaşamaz mıyız? Misal, sen bir bacağından çeksen "N′′yi, ben öteki bacağından, bir doğru yol elde edilemez mi: "sırat′al mustakim′′?

"Eskitas-alıntı"

**

DÜŞÜNCE

Ülfet belalı şey, fakat uzlet sıkıntılı,

Bilmem nasıl geçirmeliyim son beş on yılı?

İnsanlar anlaşıldı cihanın da sırrı yok,

Kalsaydı tirkeşimde eğer tek bir altın ok

En tatlı bir hayal için atmazdım ufkuma.

Dalsın yakından gözlerim artık son uykuma.

Gördüm ve anladım yaşamak macerasını

Bakiyse ruh eğer dilemezdim bekasını.

Hülyası kalmayınca hayatın ne zevki var,

Bitsin hayırlısıyla bu beyhude sonbahar.

"Yalnız duyan yaşar" sözü derler ki doğrudur;

"Yalnız duyan çeker" derin, en doğru söz budur.

Ölmek değildir ömrümüzün en feci işi,

Müşkil budur ki ölmeden evvel ölür kişi.

Yahya Kemal Beyatlı

**

Bende tılsım ____/ bende esrar ___ / söyle ey yâr __/ ben neyim?

Bende esrar _____/ çark-ı çember __/ hep dönen _____/ pervaneyim.

Söyle ey yâr ____/ hep dönen ______/ ben miyim ki __/ mestaneyim.

Ben neyim? ______/ pervaneyim _____/ mestaneyim ____/ efsaneyim.

(Selimi)

**

Dostum yalnızlığa kaç! Seni büyük adamların gürültüsünden sersemlemiş ve küçüklerin iğnesiyle didiklenmiş görüyorum. Orman ve kaya seninle vakur, susmayı bilirler. Sevdiğin geniş dallı ağaca benze yine! O, denizin kenarında susan ve dinleyen bir tavırla durmaktadır. Yalnızlığın bittiği yerde panayır başlar ve panayırın başladığı yerde büyük artistlerin gürültüsü ve zehirli sineklerin vızıltısı başlar...

Dostum, yalnızlığına kaç. Seni zehirli sineklerle didiklenmiş buluyorum. Sert ve sağlam bir havanın estiği yerlere kaç! Yalnızlığına kaç. Sen küçüklere ve acınacak adamlara çok yakın yaşadın. Onların görünmez öçlerinden kaç. Bunlar senin için öçten başka bir şey değildirler. Onlara artık el kaldırma! Onlar sayısızdır. Ve sinek avcılığı sana düşmez. Bu küçükler ve acınacak yaratıklar sayısızdır. Ve nice görkemli yapıları yağmur damlaları ve vahşi otlar harap etmiştir.. Sen bir kaya değilsin, fakat damlaların çokluğu seni oymuş bile! Damlaların çokluğundan çatlayacaksın...

F.Nietzsche

**

Kimsesiz hiç kimse yok, herkesin var bir kimsesi

Kimsesiz kaldım yetiş, ey kimsesizler kimsesi!

RUŞENİ

**

Hakkı söylemek gerek

Söylenceye göre, Hz. Süleyman'ın emriyle "büyük yolculuk" öncesi bütün kuşlar tüylerini dökmeye hazırlanırlar. En başta yarasa, hemen döküverir tüm tüylerini. Fakat baykuş, pek isteksizdir. Süleyman sorar nedenini hafif öfkeli. Baykuş; "Efendimiz" der, "Siz ki alemin padişahı, her şeyiniz var. Biz ise hayatımızı ve nafakamızı uçma ilmiyle sağlayan kuşlarız. Kanatlarımız ve tüylerimizden olursak, bu dünyada ne'miz kalır?" Süleyman; bu türdeşlerinin hakkını savunan akıllı cevabı beğenir ve tüylerinin kalmasına müsaade eder. İşte o tüylerdeki özel yapılanmadır ki, perdeli kulaklarını uçuş halinde dünyanın seslerine kapatan baykuşu dünyanın en sessiz uçan kuşu haline getirmiştir.

Kim söyleyecek!!!

**

"Yalnızım, evet yalnızız. Yani, bak, büyük kalabalıkların ortasında, insan denilen sosyal varlık kendi iç dünyasının mahpusu halinde, şifasız bir yalnızlığa mahkum. Yalnızım, evet herkes yalnızdır, yalnızız. Bütün ihtilaflarımızda yalnızlıklarımız çarpışıyor. Hatta kendi kendimizle mücadelelerimizde bile kendilerimiz birbirine karşı yalnızdır"

P. SAFA/"Yalnızız"

**

Yol göstermesini okyanustan bekleme.

Bu soruyu, asıl yolu yitiren kamışa sor

(Edmond Jabés, Biricik Son Kaygısı)

**

Adamın biri ölür, Cennete gider, bir de bakar ki Cennete koca bir ayı, salına salına geziyor.

— Merhaba ayı kardeş! der, sen burada ne arıyorsun? Hem Cennette vahşî hayvan olmayacaktı?
-

— Evet, öyle idi ama, ben dünyada bir «Yobaz» paraladığım için Cenâb-ı Hakk beni Cennete koydu.

**

Kavgalar, zulümler, kötülükler,çirkinlikler… Şu güneşin altında, hiç bir zaman ebedî

olmamışlardır.

Mevlânâ

**

Bize Kadir gecesidir bu gece

Ko erte olmasın seher gerekmez.

Yunus

**

Yapraklar gibidir insan soyu

Bir yandan rüzgar bakarsın onları döker yere,

Bir yandan bahar gelir,

Yenilerini yetiştirir, yeşertir orman,

Böylece soyların biri göçer, biri doğar

Homeros

**

Yunus gibi San Francesco da bu karşıtlığı yaşamış. Bak ne diyor :

O gaudlo del mio cuore

Ohime ! ehe gran dolore.

Yüreğimin sevinci, Ah ne büyük acı.

Bu duygunun dışında da kendisini saran ve önüne geçemediği bir karşıtlık dile getiriyor şöyle demekle : Susarken konuşurum, hem kaçarım hem bağlıyım, durduğum yerde fırlarım, hem tutarım hem tutkunum.

Bu durum son aşamasına vararak yaşamla ölümü karıştırır Francesco'ya : Yaşarken ölüyorum diye bağırır ve şu sonuca varır ki :

Vivendo si morire.

Aşk hali hem yaşamaktır hem ölmek.

**

Dizlerine kapanıyorum, kraliçem,

ister bir tanrı ol, ister bir insan.

Yaygın göklerde oturan tanrılardansan,

ulu Zeus'un kızı Artemis'e benzetirim seni,

görüşün, boyun bosun, dipdiri bedenin tıpkı o.

(Odysseus.VI. 149)

**

Hz. Musa aleyhisselâm bir gün;

"Allah 'ım, görüyorum ki, bazı insanlar sana geldiği halde geri dönüyorlar. " der ve bunun hikmetini öğrenmek ister. Cenab-ı Hakk da buyuruyor ki:

"Ey Musa! O senin gördüklerin bana ulaşanlar değil, yolda dolaşanlardır. Bana ulaşanlar bir daha geri dönmez. "

**

“Erkek ölecektir,çünkü onları tanıdı”

(Ptah-hotep’in Deyişlerinden. Papyrus Prisse, l.Ö. 2000)

**

"Nedir bu dünyanın hali? Nedir bu insanların çekisi?" sorularının peşinden gitmek isterseniz tarihle ilgilenmeğe başlamışsınız

demektir. Burada maksat, çekilmiş çileleri, yaşanmış zulümleri tekrar tekrar terennüm etmek değil. İnsanların hayata nasıl anlam ve zevk, derinlik ve eğlence kattıklarını, kendilerine özerk yaşama ve

ifade alanları açtıklarını, üreticiliklerini ve yaratıcılıklarını sergilediklerini, hınzırlıklarını ve hergeleliklerini anlamak da bu işin parçası, hatta -Cioran'ın affına sığınarak- benim tercihimdir, ama tosladıkları ve ördükleri duvarları, çektikleri ve çektirdikleri kahırları unutmadan. On yedinci yüzyılın büyük düşünürü ve tarihçisi Katip

Çelebi, herkesin tabiatında kendi tekliğini (bireyliğini?) ve bağımsızlığını ("teferrüd ve istiklal") yaşamaya eğilim olduğunu yazar, ama aynı zamanda başkalarının üstüne çıkmaya, reis olmaya da

("riyaset") meylettiklerini söyler. Ve ekler: Bu "tek ve bağımsız olma" halini tatmanın derecesi, "cemiyette mevcut olan sınıfların makam ve rütbelerine göre olur", yani toplumsal hiyerarşi, sınıflı ve

zümreli yapı, eşit bir şekilde yaşanmasına izin vermez, "akran ve emsale tabi olmaktan insana ar (utancın verdiği ağırlık hissi) gelmeye başlar".

Peygamberler için bile bu insanlık hali ve ezici hiyerarşi geçerlidir:

"Hatta rivayet ederler ki Hazreti Musa, [kendi] asrında nebilerin vücuduna rıza vermeyip dua etti, ruhlarını kabzettirdi."

Katip Çelebi, Mizan-ul-Hak fi ihtiyaril-Ehakk, haz. Süleyman Uludağ ve Mustafa Kara (İstanbul: Marifet, 2001), s. 226-7 (sadeleştirmede: 125-6).
Kaynak: Kim var imiş biz burada yoğ iken/Dört Osmanlı: Yeniçeri, Tüccar, Deriş ve Hatun

Cemal Kafadar/ Birinci Basım: Ekim 2009, sh:15-16

**

“Aldanma gönül mihrine fettândır o dilber

Canlar yakıcıdır âteş-i sûzândır o dilber

Bilsen ne yaman câzibeli gözleri var

Âşûb-i cihân âfet-i devrândır o dilber”

**

Âlemi ihâta kıldı âteşiyle âhımız

Bilmeyen "rûhu'l kuds"de yokdur "terah-gâh"ımız

Âşıkın esrârını hiç kimse bilmez Hakk bilir

"Lâ mekân"ın âleminde gizlidir "dergâh"ımız

Zâhidin aklı erişmez ilm-i zâhirle bize

Nefsini kim bilirse vardır "eyvallah"ımız

Madeni altun serâya meylimiz yokdur bizim

Biz harâbât ehliyiz sâhib-keremdir "şâh"ımız

Mevlânâ Sultân er-Rıfâî pîrimiz üstâdımız

Hamdülillah dîn-i Ahmed'de mukayyed "nâm"ımız

**

BİLENLE BİLİNEN, KAVUŞANLA KAVUŞULAN BİRDİR.

Şeyh'Mahmudu Şebüsteri Gülşeni Raz adlı meşhur kitabında şöyle söyler :

Yokluk aynadır, âlem de o aynadaki akis, suret

İnsan'da o aksin, o suretin **gözü** gibidir.

Ayna karşısındaki ise o göz içinde gizlenmiştir

Sen aynadaki aksin gözüsün

Tanrı, o gözün nuru, gözbebeği.

Tanrı bu gözle o gözbebeği olan nuru, bu gözle kendi kendisini görür.

Âlem, İnsan olmuştur.

İnsan'da âlem…

Bundan daha temiz, bundan daha güzel bir anlatış da olamaz.

Bu işin aslına iyice bir bakarsan anlarsın ki

gören de O'dur, göz'de O, görünen de O'dur.

**

Ömr-i insanı bir uyku, aşk onun rü'yâsıdır.

Hârâ soruyordu :

— Ömür nedir?

İhtiyar cevap verdi:

— Aşk!

— Aşk nedir?

— Kadın

**

Ben uzanmış olduğum koltukta felâket-i aşkı düşünürken... Evet, felâket-i aşk! Artık emin olmuştum, ben âşıktım . Aşkın en şiddetli hırsıyle, teheyyüciyle âşıktım. Fakat meftûr, nâ-ümîd bir sevda.

“Aşk , kaçanı kovalar.”

**

Şimdi anlıyorum insan mutsuzken birilerine sataşırmış. Ama hüzünlüyken içine kapanırmış hiç kimseyle konuşmak istemezmiş. Hüzünlüyken insan kendini Allah'a daha yakın hissedermiş ama mutsuzlukta biras isyan varmış. Mutsuz insan konuşurmuş hatta bazen sinirlenir ama hüzünlü insan susarmış. Mutsuzken biraz daha telaşlı hüzünlüyken daha dingin olurmuş.

**

Ninna Nanna

**

Psişik yaşamda keyfi, belirsiz hiçbir şey yoktur.

Sigmund Freud

**

“If you want to make god laugh; tell him your plans!”

Eğer Tanrıyı güldürmek istersen; ona planlarından bahset!

İbrani Atasözü

**

stat rosa pristina nomine nomina nuda tenemus

adıyla bir zamanlar gül olan, geriye adın kalır yalnızca/

Adıyla var bir zamanlar gül olan; salt adlar kalır elimizde.

**

ÂLEMİ İNSAN-IMA BAKAN GÖZLERİM AĞLAMA

İnsan utanır âlem-i insana bakınca

İnsan diyemez kendine insana bakınca

Sen her ne kadar hak yüzünü setre çalışsan

Hak zahir olur arife her yana bakınca

Baştan başa teşhir ediversen de cihanı

Ellere kalır Mülk-i Süleyman’a bakınca

Öz kardeşi olsa erbâb-ı garaz eylemez insaf

İnsan ise hayret de kalır Yusuf-ı Kenan'a bakınca

Seyyid Osman Hulusi Efendi

kuddise sırruhu'l-âlî

***

"Eğer kulum, göklerdeki bulutlara kadar yükselecek günah işlese Ben’den ümidini kesmeyip mağfiret diledikçe Ben onu mağfiret ederim. "

**

"İsrail oğullarından iki kişi Allah için kardeşlik olmuşlardır. Bunlardan birisi nefsine zulüm ile isyan eder. Diğeri ise ibâdet eder. İbâdet eden durmadan isyân. edeni ikâz eder, günahtan mene çalışır. Âsî-olanı da, "Sen bana murakıb mı tâyin oldun? beni, Allah, aşkına rahat bırak "der. Bir gün, ' âbid bu adamı büyük bir günah işlerken görünce, buna kızarak, Allah seni afvetmez, afvetmesin, der. Kıyamet gününde Allah Teâlâ bunları hesaba çeker ve âsiye, "Benim rahmetimi kim menedebilir? Ben seni afvettim” buyurur. Âbide de; bu sözün karşılığı olarak seni cehenneme atıyorum, buyurur. Nefsim Yed-i Kudretinde olan Allah’a yemin ederim ki, âbid bir sözü ile hem dünyâ, hem de âhiretini mahvetti. "

**

Bir tanem, gönlümün öz-eli…

**

“Uyku ölümün yarısıdır (kardeşidir).”

“Dua ettiğiniz zaman icabet olunacağına yakînen inanınız. Çünkü Allah ancak yakînen inanan ile kalbinden açık duada bulunan kimsenin duasını kabul eder.”

“Dua ibadetin yarısıdır. Allah Teâlâ, sadece temiz duayı kabul eder”

Allah Teâlâ kıyâmet günü:

“Nerede benim rızâm için birbirlerini sevenler?

Gölgemden başka gölgenin bulunmadığı bugün onları, kendi arşımın gölgesinde gölgelendireceğim"

"Ey Muâz, Allah'a yemin ederim ki, ben seni gerçekten seviyorum. Sonra da ey Muâz sana her namazın sonunda: "Allahım! Seni anmak, sana şükretmek ve sana güzelce kulluk etmekte bana yardım et!" duasını hiç bırakmamanı tavsiye ediyorum. "

"Seven kişi, sevdiğine sevdiğini bildirsin!"

"Adamın biri, insanlara ödünç para verir ve onlara müsamaha eder. Eli dar olanlara da alacağını bağışlardı. Adam Öldü, bundan başka da bir iyiliği yoktu. Allah Teâlâ, Biz buna senden daha çok lâyıkız, buyurur. Bağışlar"

"İsrail oğullarından iki kişi Allah için kardeşlik olmuşlardır. Bunlardan birisi nefsine zulüm ile isyan eder. Diğeri ise ibâdet eder. İbâdet eden durmadan isyân. edeni ikâz eder, günahtan mene çalışır.

Âsî-olanı da, "Sen bana murakıb mı tâyin oldun? beni, Allah, aşkına rahat bırak "der.

Bir gün, ' âbid bu adamı büyük bir günah işlerken görünce, buna kızarak, Allah seni afvetmez, afvetmesin, der.

Kıyamet gününde Allah Teâlâ bunları hesaba çeker ve âsiye, "Benim rahmetimi kim menedebilir? Ben seni afvettim" buyurur.

Âbide de; bu sözün karşılığı olarak seni cehenneme atıyorum, buyurur. Nefsim Yed-i Kudretinde olan Allah'a yemin ederim ki, âbid bir sözü ile hem dünyâ, hem de âhiretini mahvetti. "

"İbn Abbâs'ın rivâyet ettiğine göre, Hz. Peygamber müşriklere kızıp onları namazında tel'în (lanet-beddua) ettiği vakit. Allah Teâlâ

"Kullarımın işinden hiç bir şey sana ait değildir. . . "(Al-i İmrân, 128) âyet-i celîlesi nâzil oldu ve Efendimiz bedduasından vazgeçti. Daha sonra Allah onlara hidâyet nasîb etti de topluca müslüman oldular." Düşünün Allah, rahmet peygamberine dahi kullarıma kızma diyor…

"Size bir hediye verene, siz de mukabelede bulunun. Eğer buna gücünüz yetmezse, mukabelede bulunduğunuza kanâat getirinceye kadar onu medh u sena edin ve hakkında hayır duada bulunun."

"İnsanlara teşekkür etmeyen, Allah Teâlâya şükretmemiştir?"

"Allah Teâlâ'nın size verdiği sayısız nimetler için O'nu seviniz. Beni de, Allah sevgisinden dolayı seviniz."

De ki: "Ey kendilerinin aleyhine aşırı giden kullarım! Allah'ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin. Şüphesiz Allah, bütün günahları affeder. Çünkü O, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir." Zümer 53

27: GONE TOO SOON (2018) / (27 Kulübü/ Çok Erken Gitti)

Yönetmen: Simon Napier-Bell

Yazar: Simon Napier-Bell

Yıldızlar: Steve Blame , Paul Gambaccini , Dan Gillespie

Altyazı çevirmeni: Melih Akbalik

Özet:

27 Kulüp tuhaf bir fenomendir. 1967-1971 yılları arasında **Janis Joplin, Jimi Hendrix, Jim Morrison** ve **Brian Jones'un** ölümlerinden doğmuş olan sayı, her sanatçının ölüm anında yaşını ifade eder. Terim daha yakın zamanda **Kurt Cobain ve Amy Winehouse'un** ölümleriyle yeniden ortaya çıktı.

Bu sanatçıların her birinin nadir görüntüleri, Simon Napier-Bell'in yönettiği 27 Gone Soon adlı yeni filmde bir araya getirildi ve 27 yaşındayken sonsuza dek donmuş olan bu ikonların hayatlarını, müziklerini ve etkilerini gösteriyor. Olly Alexander (Yıllar ve Yıllar) ve Gary Numan gibi diğer atistlerin görüşmeleri ile serpiştirilmiş. İkincisi, daha önce La La Land'deki mükemmel Android ile, ruh sağlığı ve güvensizliğin birleştiği endüstrinin baskılarını gösteren, şeytanlarını filmde paylaştı . The Independent'e, **"Yıllardır tanıdığım insanlarda yeterince imha gördüm"** dedi. **'İnsanları böylesine korkunç bir yola yönlendiren şeyin içine büyüleyici bir bakış. '**

Film, müzik endüstrisinin tuzakları ile birlikte uyuşturucu kullanımı ve zihinsel sağlık sorunlarındaki artışı vurgular. 27 Kulübün orijinal dönemi, tüm LSD renkli renklerinde, bu sorunlardan etkilenecek pek çok başka sanatçı ve eseri ortaya çıkardı (Barrett, Bowie, Townshend, Ray Davies… devam etmeli miyim?) Ama Film, daha bilinçli olarak bildiğimiz bir sosyal medya çağında bile, yüzeyin altında yatan bir sorun üzerinde hala tartışma yapılması gerektiğini gösteriyor.

"27 yaşındayken, ya başarmışlardır ya da kariyerlerinde düşüş yaşayacakları zor bir aşamadadırlar.

27'ye kadar başaramadıysan, başaramazsın. "

Belgeselde müzik yıldızları, eleştirmenler, tıp uzmanları ve görünmeyenler gibi bunları bilen kişilerle yapılan görüşmeler yoluyla 27 yaşında hayatını kaybedenlerin hayatları, müzikleri ve sanat eserleri ile cevap bulunmaya çalışıldı…

https://fourculture. com/27-gone-too-soon-new-documentary-on-mental-health-and-the-music-industry/

Film Metni

27 Kulübü, o yaşta hayatını kaybeden altı özel müzisyen için verilen kabul görmüş bir isim.

Brian Jones, Jimi Hendrix, Janis Joplin ve Jim Morrison.

Üç yıldan az bir arayla hayatlarını kaybettiler.

Bu, bu söylemin oluşmasına sebep oldu.

20, 30 yıllık bir aranın ardından da Kurt Cobain.

Son olarak, Amy Winehouse.

Bu sektör çok kısa ömürlüdür ve insanların ünlü olma arzusunu sömürür.

Sizi alır ve bir sonrakine geçer.

27 yaşındayken, ya başarmışlardır ya da kariyerlerinde düşüş yaşayacakları zor bir aşamadadırlar.

27'ye kadar başaramadıysan, başaramazsın.

24 Yazılar

20. yüzyılın, 21. yüzyılın müziğine bakın.

Aslında 27 yaşında ölen 50 ünlü müzisyen var.

26 ve 28'e bakarsanız 100 kişi var.

Popüler müzik alanında, şöhretin zirvesindeyken hayatını kaybeden herkese bakacak olursanız, binden fazla kişi 35 yaşından önce hayatını kaybetti.

Hatırlıyorum da bir akşam, bir ödül töreni yemeğindeydim.

Bir menajer yaklaştı ve dedi ki, "O sanatçı senin değil, benim kontrolümde.

Ona sabahın üçünde uyuşturucu götüren benim. "

Bazı uyuşturucular çok yıkıcıdır.

Sorun şu ki uyuşturucu aldığınızda, amacınızı, dengenizi kaybedersiniz.

Duymak istediğinizi duyarsınız.

Mesele bu, müzisyenler çok hassas.

Sahnedeyken, doğanız gereği savunmasızsınız, yani bu aslında insanların size ne yansıttığıyla ilgili.

Sonunda, üç unsur olur; alkol, uyuşturucu ve depresyon.

Ve biliyoruz ki travma aileden geçebilir, önlem alınmazsa da, tekrar edebilir.

Eğer aklı başında, çok güçlü biri değilsen ve bütün bunları elde edebiliyorsan o zaman gerçekten gitmelisin.

Bu, hassas insanlara göre bir iş değil.

Ben RCA'da A&R'ın başındayken çok da iyi durumda olmayan bir sanatçı geldi.

Konuşamıyordu, iyi değildi.

Sorunları vardı, belliydi.

Ayağa kalktı ve eroin iğnesi yere düştü.

Bu korkunç olay gerçekten yaşandı mı?

Rock'ın Bermuda Üçgeni'ne cevabı.

Bu sanatçı, toplum ve para kazananların gönüllü anlaşması.

Birçok önemli rock yıldızını genç yaşta kaybettik.

Neden özellikle bu yaşta?

Mitoloji.

Rock and Roll'un Loch Ness Canavarı.

27 Kulübü'nden fazla yaşamayı başardım, ama zar zor.

MÜZİK ŞİRKETİ YÖNETİCİSİ A&R & MÜZİSYEN

LSD ÇİZGİ ROMAN Müzik sektörü, 60'lı yıllarda birden büyük bir değişim geçirdi ve bir anlamda iç görülü oldu.

Hanımlar ve beyler, bu Londra; "Hareketli Londra" olarak anılıyor.

Hendrix, Janis Joplin ve Jim Morrison gibi kişiler bir anlamda bilinçaltlarını keşfetmeye başladılar.

Müzik dünyası bir şekilde entelektüel hale geldi.

Oxford Üniversitesi'nde öğrenciyken, Rolling Stone dergisine, Londra'ya geliyordum.

O günlerde müzik dünyası bir köy gibiydi.

RADYO VE TV SUNUCUSU

Sosyal medya yoktu, bu yüzden resepsiyonlarda, konserlerde, lansmanlarda buluşmak zorundaydınız.

Herkes birbirini tanırdı.

PINK FLOYD'UN ESKİ MENAJERİ

Bilirsiniz, bu, tüketim toplumunun başlangıcıydı.

Gençlerin ailelerine benzemek yerine kendileri gibi olmalarının başlangıcı.

Bugünlerde modanın zirvesinde olmak için böyle ayakkabılar giymek zorundasın dediler.

Müzik son derece önemli bir kültürel güç olma yolunda gelişiyordu.

ALBÜM YAPIMCISI

Savaş sonrası müzik kolektifinin aniden farkına vardığı şey

PSİKOLOG VE PSİKOTERAPİST

insanların kendi yatak odalarında çaresizce çektikleri acının birden dönemin ruhuyla birleşebileceğiydi.

Radyoyu açarsınız, ya da bir albüm satın alırsınız ve birden yatak odanızda birisi tam da tek başınıza çektiğiniz acıyı hiç duyulmamış bir şekilde ifade eder.

Bence bu jenerasyonun insanları ciddi anlamda hoşgörülüydü.

GAZETECİ VE KÖŞE YAZARI

Yakın tarihte, hiç hayattaki asıl amacı kendilerini mutlu etmek olan bir başka jenerasyon daha olmamıştı.

Müzik şirketleri, dünyada olup bitenlere bakıyordu.

ÇOCUĞUNUZ KENDİSİNİ Mİ ÖLDÜRÜYOR?

UYUŞTURUCU KULLANIMI DERNEĞİ

Önce esrar içiyorlar, sonra aside geçiyorlardı.

Müzik ve esrar arasındaki ilişki aleniydi ama uyuşturucuyla ilişkisi gizliydi.

EĞİTİM HEDEFLERİ

ŞARKICI, SÖZ YAZARI, RADYO SUNUCUSU

Psikedelik ilaçlar sizi değiştirilmiş bir bilinç düzeyine taşıyabilir ama her zaman bilincin farklı düzeylerine girip çıkarız.

Başarılı sanatçılar ya da gerçekten iyi sanatçılar, o düzeylere çıkıp, onları yaratıcılıkları için kullanabilenlerdir.

Tamamen bilinçli bir aşamaya geldiklerinde çalışmalarını rasyonelleştirip iki yönü de olan hem bilinçaltının derinliklerinden gelen vahşi ve biraz mantıksız hem de ustalık gerektiren bir iş çıkarırlar.

İnsanların ölçüsüz olduğu bir önceki döneme bakarsanız, caz dönemine, caz işinde para yoktu bu yüzden de insanlar umursamadılar.

Rock and roll'da çok para vardı ve geçmişte benzeri yoktu.

26 Yazılar

Sürekli alem yapmak, uyuşturucu kullanmak istediler ve bağımlı oldular.

Şimdi insanlar çok daha dikkatli ve ihtiyatlılar çünkü 50 yıllık rock and roll geçmişimiz ve bu 50 yılın rock and roll kayıpları var.

Kokainin çıkışıyla aynı döneme denk geldi.

Sık sık yaşanıyordu ve dün gece yeniden yaşandı.

Miami Uluslararası Havaalanı'nda kokainden tutuklanan biri.

Bir Kanadalı, üç çift platform ayakkabının içinde, ülkeye bir buçuk kilo kokain sokmaya çalışmakla suçlanıyor.

Johnny Depp'in Beyaz Şeytan filmini izlediyseniz kokain dağıtım yollarının, Kuzeydoğu Amerika ve Avrupa'ya 1970'lerin başlarına kadar ulaşmadığını biliyorsunuzdur.

Ulaştığında, tam anlamıyla ulaştı.

Kokain çok sinsi ve tehlikeli bir uyuşturucu çünkü o kadar hızlı ki, ruh halinizdeki değişim çok çabuk oluyor ve sınırsız bir enerjiye sahip olduğunuz yanılsamasını yaratıyor.

Bazı uyuşturucular çok yıkıcıdır.

KRALİYET KOLEJİ PSİKİYATRİSTLERİ

Sorun şu ki uyuşturucu aldığınızda, amacınızı ve dengenizi kaybedersiniz.

Duymak istediğinizi duyarsınız.

Plak şirketlerinin sanatçıyla ilişkisi, sanatçının arkadaşı haline gelmekti.

Bunu da onlara her istediklerini vererek yaparsınız.

Alkol kullanıyorlarsa, alkol alırsınız.

Esrar içiyorlarsa esrar alırsınız.

Eroin isterlerse eroin alırsınız.

Kokain isterlerse, kokain alırsınız.

Haftada on binlerce dolar kazanıyorlardı.

Yani, bankadaki bakiyeniz yükseldikçe insanlar bununla orantılı olarak, fiziksel dayanıklılıklarının da arttığını düşündüler.

Çok açık bir şekilde herkes muazzam miktarda kokain tüketiyordu.

Henüz yeni olduğu için kimse doğru kullanımın ne olduğunu bilmiyordu.

UYUŞTURUCU BAĞIMLILIĞI KONTROL KOMİSYONU

Sadece karşılayabilecekleri şeyleri yapıyorlardı.

Bu da çok şey demekti.

Çok farklı bir durumdu ve sanatçıların çok fazla istismar edildiği bir manipülasyon şeklini görebilirdiniz.

MÜZİK AVUKATI

Sektörümüzdeki kokain kültürü, o manik durumu korkunç bir şekilde körüklüyordu.

Kokain kullanımından kaynaklanan kişilik bozulmasının en bilinen örneği David Bowie'ydi.

SELAM VE VEDA

Victoria İstastasyonu'nda faşist selamı verdi. Sonradan aşırıya kaçtığını kabul etti.

Peki bunu yaptıran neydi?

Henüz bilmiyorsanız, ne olduğunu anlamak için aşırıya kaçan insanlar tanımanız lazımdı.

Uzun saçlı kafalarında akla yatkın hiçbir fikir olmayan, çığlık atan, taşkın, pop yıldızlarına hayran ergenler.

Böyle bir şeyin içindeyken hayattan çok şey istiyorsunuz.

ŞARKICI SÖZ YAZARI VE ALBÜM YAPIMCISI

Ünlü ve zengin olmayı senin için deliren insanların olmasını, hepsini istiyorsunuz.

Aptal olamazsınız.

Dünyadan istediğiniz, büyük bir şey.

Ama başlamak için hak etmek zorundasınız.

Uzun bir kariyer için, bunu sürdürmelisiniz.

Elbette poptaki başarının geçici doğası gereği art arda hit şarkılar yazmazsanız, hemen kötü yorumlar almaya başlarsınız.

İzleyiciler sürüler halinde uzaklaşmaya başlar.

Sonra da başarının geçerliliği uçup gider.

Dolabımda bir çeşit çözülebilir ağrı kesici stoğum vardı.

Birkaç yıl önce bir arkadaşım bununla kendini öldürmeyi başarmıştı.

Tam da bana göre bir kaçış planı.

Hepsini bir arada düşünebilirsin, sektörün çılgınlığı, elinin altında olan içki, uyuşturucu, kadınlar, isteyebilecekleri her şey.

Bir sürü kişiyle sevişiyorum, her çeşit uyuşturucu var.

Harika bir şey.

Bu yolculuğa çıkacağım ve 18 ay uyuşturucu alıp muhteşem vakit geçireceğim.

Müzik ve bağımlılık arasında doğrudan bir bağlantı var mı?

Aslında müziğin hepimize sunduğu şey, sıkıntılardan uzaklaşmak, kafanın içindeki düşüncelerin kıskacından çıkmak.

"NEVER ENOUGH: A WAY THROUGH ADDICTION" YAZARI

Kendi dertlerinden uzaklaşmak.

Sanırım sanatçıların bir taraftan zor buldukları şey, gecenin geç saatlerinde, bu duygular yükseldiğinde gidip yatmak.

Onları köreltmek için çok fazla içmeden ya da uyarıcı madde almadan nasıl üstesinden gelebilirsiniz?

Günlük hayatınızı kontrol etmek için çok fazla ilaç almak tehlikelidir.

Ara sıra takılmakta sorun yok, fakat bir alışkanlığa dönüştüyse hayatınızı kontrol etmeye başlar.

Aynı etkiyi görebilmeniz için hep daha fazlası gerekir.

Sonunda da yıkıcı hale gelir.

Bu olguyu tanımlayan şeyler nelerdir?

Aslında bu insanlarda ortak görülen her şey.

Hepsi kötü bir çocukluk geçirmiş, hayatlarının çok erken dönemlerinde korkunç şeyler yaşamış kişiler.

Aşmaları için destek görmemişler.

Yani endişe dolular ve yaratıcılık onlar için çıkış noktası.

Genellikle genç yaşta, yanlış anlaşılmış, üstün zekâlı kişiler.

Asi bir yaradılışları var.

Toplumdan dışlanmış, kaybolmuş, yanlış yönlendirilmişler.

YAZAR & YAYINCI

Nihayetinde, kendilerini iyileştirmek için yaptıkları şeyden çok para kazandıklarından, alkol ve uyuşturucunun keyfini sürdüler, bunlar da onları öldürdü.

CHILLI JESSON PALMA VIOLETS SOLİSTİ

Bence, tarihte sık sık rastladığımız büyük sanatçılar kendimden bahsetmiyorum, ama muhtemelen bazı travmalar yaşamışlar.

13 yaşındayken babam öldü.

O öldüğünde, bilirsiniz, sanırım bende doldurulması gereken bir boşluk oluştu.

Babasız büyüyen bir ergendim.

Bir şeyler yaratmaya ihtiyacım vardı.

Sanırım 14 ya da 15'tim.

Tam hatırlayamıyorum, 14'tü.

Asperger olduğum söylendi. (Asperger sendromu diğer insanlarla etkileşimi oldukça zorlaştıran gelişimsel bir bozukluktur.)

İlaç verdiler.

Bir ya da iki yıl sakinleşmek için Nardil ve Valium kullandım.

Çok endişeli biriydim.

Asperger yüzünden saçma bir düzeyde konsantre ve takıntılıyım.

Bir şeylere kafamızı takıyoruz.

Eğer kariyer olarak müziği seçmişseniz, taktığınız şey bu oluyor.

Brian, ne kadar süre Rolling Stones'la birlikteydin?

İlk üyelerden biri misin?

Evet, ilk üyelerdenim.

Bundan önce ne yapıyordun?

Bir şey olmasını bekleyip amaçsızca dolaşıyordum.

Brian Jones zor bir başlangıç yaptı.

18 aylık kız kardeşi öldüğünde, o üç yaşındaydı.

Tabii ki de bilişsel işlevler tüm çocukluğumuz boyunca gelişiyor.

Yani, sofistike bir şekilde kaybı kavramsallaştırmasak da, onu varlığımıza deneyimle işliyoruz.

Her sanatçı, çocukluğunda bir şekilde boka batmıştır.

SENARYO YAZARI VE TV SUNUCUSU

Çoğu zaman buna sebep olan şey en iyi eserlerini yaratmalarını sağlar.

Sakince görmezden gelinen bu otostopçular şov dünyasının en ünlü beş genç adamıydı.

Rolling Stones.

O şoförlerin bazıları, onlarla tanışma şansını kaçırdıklarını öğrendiklerinde çıldıracaklardı.

Brian Jones, Mick'le ve Stones'un geri kalanıyla tanışmadan çok önce de çok yol kat etmişti.

Alkol ve uyuşturucu haplar kullanıyordu.

19 yaşındayken, üç farklı kadından üç çocuğu vardı.

14-15 iken, ilk çocuğu oldu.

GAZETECİ, YAYINCI & YAZAR

Başka bir aile yaratıyor gibiydi.

Okulu bıraktı, seyahate çıktı.

Sokak çalgıcısı oldu.

Londra'ya geldikten ve Alexis Korner ile tanıştıktan sonra Blues ile ilgilenmeye başladı ve kendini insan kalabalığına kaptırdı.

MARİHUANA

Brian Jones en başından beri kötü çocuktu.

Stones'un kötü çocuk imajının Andrew Oldman tarafından yaratıldığı söylense de, bunu yapan Brian'dı.

YAZAR VE GAZETECİ

O, Mick ve Keith'in Ealing Blues Kulübü'ne girdiğinde gördüğü kişiydi.

"İşte bu. Böyle olmak isteriz. "

Her şeyi vardı.

Çok iyiydi çünkü doğasında vardı.

O zamanlar Brian'a delice aşıktım.

Sonuçlarını düşünmedim.

Aslında, dürüst olmak gerekirse yedi aylık hamile olduğum zamanda bile hamile olduğuma inanamıyordum.

Brian Jones için çok üzülüyordum.

Görünen o ki, grubun fikir adamı oydu.

İNGİLTERE'NİN YENİ SANSASYONU THE ROLLING STONES

Grubu o kurdu.

KONSER EFSANEVİ ROLLING STONES ŞOV

SADECE BİR GECELİĞİNE, CANLI İNGİLTERE'NİN YENİ YILDIZLARI

Bir çeşit Blues özentisi görünümlerinden uzaklaşıp rock and roll'a geçmelerine tek başına karar verdi.

30 Yazılar

Brian, Anita Pallenberg ile sanırım Almanya'da tanıştı.

Bir anda Avrupa'daki en gözde çift haline geldiler.

Britanya'da gelmiş geçmiş en büyüleyici, en havalı, en iyi giyinen rock and roll yıldızları onlardı.

Örnek bir rock and roll çifti.

Keith Richards, Anita Pallenberg'i ondan kaptığında, 1967'de, sanırım kız kardeşini yeniden kaybetmiş gibi hissetmiştir.

Değil mi?

Annesini yeniden kaybediyor.

Son derece güvensiz olduğu için gösteriş ve çalımın kabuğuna sığınıyordu ve Stones'a katıldı.

Kısa zamanda Mick'in daha çekici bir yanı olduğu ortaya çıktı ve tüm ilgi ondan uzaklaşıp Mick'e yoğunlaştı.

Çok kıskanmış olmalı.

Ama sonra menajerleri, Andrew Loog Oldham geldi ve "Keith ve Mick, şarkı sözleri yazmaya başlamalısınız, parayı böyle kazanabilirsiniz. "

dedi.

Brian biraz kenara itilmiş oldu.

Hayatları ve başarıya giden yol farklı baskılar oluşturuyor.

BMG BAŞKAN YARDIMCISI

Bazen söz yazarları inanılmaz varlıklı olurken, diğer üyeler olamıyor.

İşlerin nasıl yürüdüğüne bağlı.

Bu duruma çok içerledi çünkü grubu o kurmuştu, grup onun bebeğiydi.

Ellerinden kayıp gitmişti.

Brian Jones, ölümü ve Brian Jones hikâyesi gerçek bir trajedi çünkü grubu ondan alınmıştı ve buna rağmen grubu temsil eden semboller ve grubun görünüşü bakımından, hâlâ çok önemliydi.

Müzik anlamında uzun süre hiçbir katkısı olmadı, ve ölümü sanırım, bir anlamda kaçınılmazdı.

Pop yıldızı olmak çok tehlikeli bir iş.

Kendini riske atıyorsun.

Çok fazla psişik enerjiyi salıveriyorsun.

Brian Jones bunun iyi bir örneğiydi çünkü eğer Mick Jagger ve Keith Richards'a bakarsanız, onlar rollerine alışmışlardı.

Keith ilk zamanlarında biraz anti-sosyal bir tipti.

Büyük kulaklarıyla çok da havalı değildi.

Zamanla Brian Jones'a dönüştüğünü görürsünüz.

Çünkü Brian Jones tipik bir asiydi ama günün sonunda bu maskeyi çıkarıp kenara koyamadı.

Reddedilme ile karşılaştığında, sorunlarını unutmak için uyuşturucu almaya başladı.

Rolleri nasıl oynayacağını bilemedi.

Sorunlarından bazıları ailesine, çocukluğuna, içinde büyüdükleri ortama kadar uzanıyor ve bazıları da genelde konuşulmayan, istismar içeren bir ilişkiden kaynaklanıyor.

Rolling Stone'un geleceği çok belirsiz.

Hayattaki hedefim asla bir pop star olmak olmadı.

Hoşuma gitti ama tereddütlerim vardı Pek tatmin oldum denemez.

Kendini uzaklaştırmaya başladı.

Örneğin, yola çıkacaklarsa, diğerlerinden ayrı seyahat ederdi.

Başka bir otelde kalırdı.

Grup arkadaşlarıyla konuşmaz, onlarla birlikte takılmazdı.

Hayatını çok zorlaştırmaya başladı.

Müzisyenler yaratıcıdır.

Yaratıcı ve kırılgandırlar.

İlle de tam olarak ne yapmak istediklerini, ne hissettiklerini ifade etme yeteneğine sahip olmaları gerekmez.

Brian çok açık bir şekilde, birlikte çalışılması imkânsız biri haline gelmişti.

Böyle düşündüler Sanırım durum bundan çok daha karmaşıktı.

Muhtemelen ayırıyorlardı Stüdyoya girdiklerinde enstrümanının sesini kısıyor ya da neredeyse kapatıyorlardı.

O bunun farkına bile varmıyordu.

Müzik grupları çete gibidir ve bazı çetelerin baskın üyeleri vardır.

Sanatçılarda ve gruplarda da baskın üyeler vardır.

Bazen gerçekten bir çeşit zorbalığa dönüşebilir.

Bariz bir şekilde alkol ve uyuşturucu kullanmaya başladı.

Birkaç kez yakalandı.

Stones, 1969'da yeniden turne için Amerika'ya gitmek istedi.

Brian uyuşturucudan dolayı ceza aldığı için vize alamadı.

Diğerlerinin canına tak etti ve onu gruptan attılar.

Baggers Banquet'i kaydettikten sonra, sanırım her şey tahammül edilemez hale geldi.

Ayrıldığında şok olmuştum.

Sanırım bütün hayranları öyleydi.

Çünkü Rolling Stones dendiğinde aslında Mick Jagger'ı düşünmezsin, Keith Richards da aklına gelmez, Brian Jones'u düşünürsün.

Halkın gözündeki simge oydu.

Mick, sahnede Mick Jagger kişiliğini oluşturduğunda çoğunlukla Brian Jones'dan biraz da Keith Richards'dan esinlenmişti.

Ama tabii ki, Keith Richards zamanla Brian'ın kıyafetlerini giymeye başlıyor.

Metafor olarak değil, gerçek anlamda.

Aynı şallar, aynı kıyafetler ve şapkalar.

Bu biraz tuhaf çünkü Brian'ın yenik düşmesine ve ardından ölümüne kadar bunda pek başarılı görünmüyor.

Sanki Brian'ın en iyi özelliklerini alıp bunu kullanıyor gibiydiler.

O muhteşem Winnie the Pooh hikâyelerinin yazarı olan A.

A. Milne'in evini, Cotchford Çiftliği'ni satın aldı.

Bu her şeyi anlatıyor.

Çocukluğunu geri almak isteyen genç bir oğlan bu.

Gece yarısı, Jones, İsveçli kız arkadaşı Anna Wohlin ve arkadaşı Mick ve Marianne'den Frank Thorogood'la yüzmeye gitti.

Bir süre sonra, Bay Thorogood ve Anna eve geri döndü.

Döndüklerinde Jones'un havuzun dibinde olduğunu gördüler.

Şaşırdık mı?

Gece yarısı onu havuzun dibinde bulmuş.

Muhtemelen kayboldu, yüzmeye gitti ve alkol ve uyuşturucudan dolayı orada sızdı.

Onu havuzdan çıkardılar.

BRIAN JONES'U KURTARMAYA ÇALIŞAN KIZ

Çıkardıklarında ölmek üzereydi ve kısa süre sonra öldü çünkü kızın İngilizcesi kötüydü.

Yardım için kimseyi çağıramadı.

Hastaneye götürdüklerinde ölmüştü.

Brian boğuldu, tabii ki kendi yüzme havuzunda Bunun, yeni mevcudiyetinin başlangıcı olması gerekirdi.

Ama bir hafta geçmeden Rolling Stones en az 250 bin kişiye Hyde Park'ı çalıyordu.

Mick Jagger kalktı ve Shelley'nin Adonais şiirinin bazı dizelerini okudu.

"Huzur, huzur, o ölmedi.

O yatmadı ebedi uykuya.

Yaşam rüyalarından uyandı.

Fırtınalı düşlerde kaybolan da biziz hayaletlerle, kazananı olmayan savaşlarda olan da.

Ve delice bir transta, ruhlarımızın bıçaklarıyla saldırıyoruz. "

Mick açık bir şekilde kendisini Jones'un yakın arkadaşı olarak gösteriyordu ama yaşarken yanında olmamıştı.

Mick Jagger bir anda Rolling Stones'un başına geçmişti.

Bay Fish'in tasarımları içinde çarpıcı görünüyordu.

Hatta Brian anısına kelebekler saldıklarında yarısı ölmüştü çünkü kelebekleri karton kutularda tutmuşlardı.

Öyle bir anda bile olanlara bak.

Stones'un Hyde Park konseri, ölüm ve diriliş gibiydi.

Kelebek sembolü de çok ilginçti.

DOĞUM 28 ŞUBAT 1942 ÖLÜM 3 TEMMUZ 1969 (YAŞ 27)

Hendrix, 60'ların psikedelik neslini kucaklayan özel biriydi.

Bu anlamda bir muammaydı.

Jimi'nin yetişme tarzının ne kadar sorunlu, ne kadar feci olduğunu fark ettiğinizde, Dickens oranlarının ötesinde olduğunu görürsünüz.

Hendrix'in durumunda, o çok gençti ve tahmin edeceğiniz gibi, aşırı derecede hırpalanmıştı.

Annesi onu doğurduğunda 17 yaşındaydı.

Daha kendisi çocuktu.

Bir parti kızı, yani Electric Lady'nin başlangıç modeli oldu.

Annesi onu, babası II. Dünya Savaşı'ndayken doğurdu.

Hepsi birbirini takip etti.

Ciddi doğumsal bozukluklara sahip üçüncü erkek kardeş oldu.

Ardından doğan iki kız kardeşten birisi kör doğdu, diğerinde de yine doğumsal bozukluklar vardı.

İnsanın aklına, bunların annenin hamileliğinde tükettiği bir şeyden dolayı olduğu geliyor.

Sonra anne ortadan kayboluyor.

Küçük kardeşine bakmak zorunda kalıyor.

Burası onu tetikleyen yer, yaratıcı güdülerinin geldiği yer.

Jimi'nin bir dizi dönüşümden geçtiğini düşünmek büyüleyici bir şey.

Mutlak kaostan askeriyenin tam zıttı olan kısıtlamalarına ve tenkitlerine geçiş yapıyor.

Oradan, grubun diğer üyelerini dikkatlice dinlemeniz gereken, kendinizi topluluğun gücüne adamak zorunda olduğunuz bir swing grubuna.

Bence Jimi'nin, varoluşunun bariz çılgınlığının aksine, çok çalışmasının ardında büyük bir disiplin yatıyordu.

Böyle çok çalışan insanların hepsi aynı zamanda inanılmaz derecede zekidirler.

Oradan, diğerleri ile birlikte çalmanın muhteşem tecrübesinden sonra aniden İngiltere seyahatine gidiyor.

Bir anlamda, merak ediyorum, belki de bir hata yaparsanız yevmiyenizin kesildiği o gerçekten zor gruplarda çaldıktan sonra, bu gidiş ve kendi başına çalması Hızlı bir arabası olan bir oğlan gibiydi, deliriyordu.

Keith Richards'ın, sevgilisi sandığı Linda Keith adlı bir kızla ilişkisi vardı ve hatta kız onun gitarlarından birini ödünç vermişti.

Chas Chandler onu İngiltere'ye getiriyor.

Onu New York'ta, Cafe Wha'da görmüştü.

Gerisi malum zaten.

İnanılmaz hızlı bir şekilde yükselişe geçti.

Bu kadar hızla yükselmesine neredeyse şaşırmıştım ama kesinlikle dönemin ruhunu yakalamıştı.

Kendisini Londra'da ispatlıyor ve swing grubunda edindiği müzik disiplininin ihtişamını alıp ifade etmenin yeni bir yolunu bulduğu bu tamamen farklı dünyayı keşfediyor.

Görünüşü, çalış şekli.

O, yeraltı müziğinin Tanrısı gibiydi, değil mi?

Yani, 66 yılının sonunda, tam o sırada ortaya çıktı.

Merhaba, herkese iyi günler.

Bugün, Beat Club olarak Londra'dayız.

Soho'nun ortasında, Water caddesindeyim.

Bu giriş birçok izleyiciye tanıdık gelebilir.

Burası Londra'daki gençlerin en gözde kulübü, Marquee.

Birlikte büyüdüğüm sanatçı Hendrix, birkaç kişinin desteklediği olağanüstü bir yaratıcılık ve müzikaliteye sahipti, ama bunlardan uzaklaştı ve etkisini yitirmeden evvel hızlı bir yıkım sürecine girdi Sanatsal kabiliyeti hâlâ yerindeydi.

Söyle bakalım Jimi, sigara içiyor musun?

Hayır.

Ama bu adamda sıradan olan hiçbir şey yoktu.

Dişleriyle gitar çaldı.

Gitarı tellere dokunmadan çaldı.

Bir şov adamıydı, sahneye çıkıp sevdiği müziği yapmaktan biraz daha fazlasını yapmak isteyen doğuştan bir şovmen.

O müziğe taptı ama hava atmak istedi.

Jimi, reklam için hile yapmaya ne diyorsun?

Hile, yine başlıyoruz.

Bunu söyleyip durmanızdan yoruldum artık.

Ne bu?

Dünya büyük bir hileden başka bir şey değil.

Savaşlar, napalm bombası, hepsi.

İnsanlar TV ekranlarında yakıldı ve bu da büyük bir hile.

Woodstock için bir araya getirdiği grup harikaydı.

Tarihte yerini aldı.

Efsaneydi çünkü "Star Spangled Banner" şarkısını çaldı ve insanlar bunun Amerikalı olmaktan ne kadar gurur duyduğunu duyurmak için olduğunu düşündü.

Aslında, Amerikan Hükümeti'ni Vietnam'da yaptıkları sebebiyle eleştiriyordu.

Tüm dünyaya sesleniyordu, tüm dünya izliyordu, **"Ülkemden tiksiniyorum ve artık Vietnam'dan çıkmamızı istiyorum. Bu acının son bulmasını istiyorum. "**

Bu çok önemli bir ifadeydi ve tarihe geçti.

Asla unutulmayacak.

Belki de bu yegane sebeple Jimi Hendrix'i hatırlıyoruz.

Başarı size hayranlığı getirir.

Yani sevgiyi, çok fazla insanın hatta uç örneklerde milyonlarca insanın sevgisini.

Ama siz bunu aldıkça ve daha çok insan size hayran oldukça sizi yalnızca siz olduğunuz için seven insanı bulma şansınız azalır.

Gerçek bir müzisyendi ve bence müziği gerçekten önemsedi.

Gösterişli bir müzisyendi ve yalnızca gitarı uç bir noktaya taşımak istedi.

Jimi Hendrix'le orta vadeli bir dağılma söz konusuydu.

İstismarcı insanların çevrelediği bu dahi sanatçı istediğini yapabileceği paraya sahipti.

Görebildiğim kadarıyla kendini kaptırmıştı.

Yevmiyeyle çalışan birine anormal gelecek şeyler, normal gelene kadar.

Sanıyorum 1968 ya da 1969'du, çantasında eroinle Kanada'ya giderken yakalandığında ki görünüşe göre vardı New York'ta takıldığı dünya uyuşturucu kullanan tiplerle doluydu.

HENDRIX BERAATİNİ HEDİYE OLARAK GÖRDÜ

Londra'dakinden çok daha fazla uyuşturucuya bulaşmıştı.

Jimi'nin kız arkadaşı Monika Dannemann, Alman bir buz patencisiydi.

Kızın uyku sorunu vardı, uyuyamıyordu.

Ağır uyku ilaçları kullanıyordu.

Jimi bunları buldu.

Kafası güzeldi, uyarıyı okuyamadı.

Almanca yazılmıştı.

Sadece bir hapın yarısının içilmesi gerektiğini anlamadı.

Yarım tablet.

O gece, dokuz tane içti.

Jimi Hendrix Experience sona erdi.

Asit rock müzisyeni bugün aşırı doz uyuşturucudan Londra'daki bir hastanede hayatını kaybetti.

Kısa süren kariyerinde Hendrix, sıra dışı bir müziğin, sıra dışı sesleriyle gitarını konuşturdu.

Dehşete kapılmıştım.

Jimi Hendrix'i tüm o şovlarıyla gitarını çalarken izlemiştim.

"Sanırım, bunu görmek için gelmiştin. "

dedi.

Tam bir dahiydi.

Kim bilir daha neler yapacaktı.

Ama vücudu bir insan vücuduydu.

DOĞUM 27 KASIM 1942 ÖLÜM 18 EYLÜL 1970 (YAŞ 27) ÖZGÜRLÜK!

NAACP, DALLAS ŞUBESİ

36 Yazılar

Janis Joplin, sıradan bir evde yaşayan ve sıradan bir okula giden bu zavallı kız, beş yaşından beri zulüm görmüş biriydi.

40'lı yıllarda güneyde, Port Arthur, Teksas'ta büyüdü.

Irkçı bir bölgeydi ve sanırım buna içgüdüsel olarak tepkiliydi.

Ailesi liberal görüşteydi, ve muhtemelen Janis'in karşılaştığı zorbalık, bu taşralı kültürde liberal düşünceleri ifade etmesinden kaynaklanıyordu.

Ergenlik yıllarında, rahatlamak için alkol kullanmaya başlamıştı.

Yani, sanatçı olmadan önce, kendini sakinleştirmek için çoktan alkol kullanmaya başlamıştı.

Bir keresinde kampüsteki en çirkin kişi seçilmişti.

Lise mezuniyetine gitmedim

-Davet edilmiştiniz, değil mi?

-Hayır, edilmemiştim.

Yani onlar Benimle gitmek istediklerini sanmıyorum.

Janis Joplin, bence çok cefa çekmiş bir karakterdi.

Çığlığının asıl sebebi Ne için çığlık atıyordu?

1963'te San Francisco'ya gitti.

Sonra hemen büyük şair Lawrence Ferlinghetti'nin sahibi olduğu City Light Books'a gitti.

Bu yaşam biçimini bir şekilde seviyordu.

HİPPİ KIZLARLA YAŞAM AŞK

Ve tabii ki, kendini uyuşturucu dünyasına kaptırdı.

Eroin enjekte etmeye, çok fazla kokain ve başka türde uyuşturucu haplar kullanmaya başladı.

Müzik dünyasındaydı, müzisyenlerle iç içe olmaya başladı.

Monterey ve Woodstock'ta sahne aldı, kötü bir halde.

Pete Townsend Woodstock'taki performansından sonra şöyle söyledi; **"Unutmayın, Janis Joplin kötü bir gecesinde bile herkesten daha iyi**. "

Bilirsiniz, bu sadece müzik.

Müzik-- Müzik böyle bir şey değildir.

Bence Janis Joplin gibi birine baktığınızda Janis'le çalışan, onunla yakın olan insanlarla konuştum ve hepsi aynı şeyleri söyledi.

"Bocaladığını, başının belada olduğunu görüyorduk ama şu an bildiklerimizi o zaman bilmiyorduk. "

Rehabilitasyon ya da bağımlılık nedir kimse bilmiyordu.

Böyle birine baktığında, söyle düşünürsün; Neden sadece daha az içmiyor ki?

Neden bir şişe Jack Daniels içmek zorunda?

Neden Neden eroin kullanıyor?

Keşke durdurabilseydik.

Janis plak şirketiyle anlaştığında zaten tam bir alkolikti.

Sizce bugünün gençleri ne istiyor?

20-25 kelime.

Radyo için.

Dürüstlük ve iyi vakit geçirmek.

Bulabiliyorlar mı?

Seni bilmem, babalık.

Ben iyiyim, en azından iyi vakit geçiriyorum.

Her pop yıldızı yalnız kaldığında beklenmedik bir an yaşar.

Ne tür bir çevren olduğu fark etmez, bir anda birkaç saatliğine yatak odanda kendi kendine kalırsın.

Ne yaparsın?

Eğer eroin kullanırsanız, ruh halinizdeki bu sıra dışı değişim öyle etkilidir ki, bir anlığına, sizi içinizdeki çaresizlik ve boşluktan uzaklaştığınız bir yere götürür.

Yaşananlardan dolayı çok endişelenirdim.

Böyle ciddi anlamda eroin bağımlılığı olan biriyseniz bırakmak zorundasınız.

Sona yaklaşırken, bildiğiniz gibi, Janis çok daha sık ve daha ağır haplar aldı.

Bu, 27 Kulübü'nde ya da her ne demek isterseniz, defalarca tekrarlanmış bir hikâyeydi.

Janis... Janis Joplin bir keresinde kendi yoğun duygularının kurbanı olduğunu söylemişti.

Çoğu sanatçının, sanatın doğasıyla ilgili derin düşünen herkes gibi, bir kat derisi eksiktir.

Bazı şeyleri diğer sanatçılardan fazla hissederler.

Ben lisede ressamdım ve kendi kabuğuma çekilmiştim.

Değiştim.

Arınmaya çalıştı.

Evine döndü.

Şapka takmaya, normal elbiseler giymeye başladı ve biriyle nişanlandı.

Ama içinde, biliyordu ki bu o değildi, Janis bu değildi.

Zavallı Janis, kendisine çeki düzen verdi.

Albüm yapmaya geri döndü, Hollywood'a geri döndü.

Motel Landmark'a giriş yaptı.

Bu motel anlaştığı kayıt stüdyosuna çok yakındı.

Gidecek, prova yapacak ve yeni bir albüm yapacaktı.

Düşündü taşındı ve karar verdi Hayır, toparlan ve otele git.

Bu insanlardan uzak dur.

Oraya gidersem uyuşturucudan uzak kalamam, bu albümü düzgünce yapacağım.

Sorun şuydu, uyuşturucu Janis'i daima buldu.

O otel odasında, aşırı doz eroinden hayatını kaybetti.

DOĞUM 19 OCAK 1943 ÖLÜM 4 EKİM 1970 (YAŞ 27)

38 Yazılar

EROİN VE UYUŞTURUCUDAN ÖNCE MARİHUANA KULLANIMI

20 EYLÜL 1970 TOPLUM MERKEZİ

Biliyoruz ki Jim Morrison askeri makamlara karşı çok asiydi.

Babası bir amiraldi ve buna paralel olarak her konuda çok katıydı.

Bunu aşırı şekilde **klostrofobik** buluyordu.

Jim Morrison'ın ailesinin aldığı karar çocuk yetiştirirken onlara fiziksel ceza vermemek ve çocuklarına vurmamaktı.

Ama bunu yerine, askeriyedeki gibi azarladılar.

Bu da babanın bir çocuğunu önüne alıp çocuk utançtan titreyip ağlama krizi geçirene kadar ona bağırması demekti.

Yani, şiddetin başka bir türü.

Kontrol edemeyeceksen, bir kişiliği kullanmak, tehlikeli bir iştir ve Jim Morrison, kendini bir şaire dönüştürmenin esas örneğidir.

Jim Morrison için kayda değer olan, sanırım dört yaşındayken New Mexico'da yaşadığı şey.

Ailesiyle bir yere giderken, içinde bir sürü Amerikalı yerli olan ters dönmüş bir kamyon görüyorlar.

Bu onu rahat bırakmayan ve bazı şarkı sözlerinde ortaya çıkan bir görüntü.

Amerika kesin olarak ikiye bölünmüştü.

Vietnam Savaşını destekleyenler ve bu fikirden dolayı dehşete düşmüş özellikle genç insanlar.

Böylece The Doors, tabii ki de, bu protestonun vücut bulmuş hali oldu.

Bu durum, Jim'in kafasını çok karıştırmış olmalı.

O dönemde, The Doors Amerika'daki en büyük grup haline geliyor.

Babası Vietnam'ı bombalayan uçak gemisinin başında.

Bu kaçınılmaz bir çatışma demek.

Eğer biyografisini okuduysanız, partilerde ya da sosyal ortamlarda bazen antisosyal davrandığını bilirsiniz.

Şairane metaforlar ve görüntüler konusunda hünerliydi.

Bunlar bazen ticari, bazen de "Horse Latitudes" gibi sanatsal formda ifade edildi.

Ama asıl konu şu ki popüler olmasının bir sebebi de antisosyal olmasıydı.

Mutsuz olduğu için antisosyaldi.

Jim Morrison UCLA film okuluna gitti.

Oradayken LSD'yi keşfetti.

Aslında ilk Doors şarkısı bu dönemde yazıldı.

Grup uyuşturucu kullanıyordu.

Ergenliğimde Jim Morrison'ın yaptığı her şey muhteşem gelirdi.

GAZETECİ VE YAYINCI

Ve onun nihilist aşırılıkları, ama savunulamayacak bir şeyi göklere çıkarmak yaşamı sürdürmek için pek de uygulanabilir bir yöntem değil.

Ve Yani ben de gençken bir şekilde hoşuma giden farklı farklı sebeplerle bundan keyif aldım.

Elbette, kadınlar başına toplanınca erkekler ne yapar?

Hayır demezler, değil mi?

Yani bir sürü kız arkadaş.

Bir noktada, hakkında açılan 20 tane babalık davası vardı.

Önce LSD, marihuana ve alkol alıp üzerine eroinle kafayı bulursun.

Eroin 60'ların sonunda, o Paris'e gitmeden başlıyor.

Bir süreliğine kız arkadaşı Pamela ile Paris'e gittiğinde.

Bir anlamda Paris'e kaçmıştı.

Ama Paris gidilecek iyi bir yer değil.

Hele ki uyuşturucu sorununu aşmaya çalışıyorsan.

Paris'teki uyuşturucu bataklığının içine düştü.

Kanunun Kuvveti filminden öğrendiğimiz gibi, eroin Fransa'da yaygın bir uyuşturucuydu.

Paris bir anlamda Avrupa'daki eroin ticaretinin merkeziydi.

Jim Morrison, Paris'te kontrolden çıkmıştı.

Kendini öldürene kadar içmeye karar vermiş görünüyordu.

Hatta kısa süre içinde.

Morrison'ın çok kısa süren kariyerindeki en sıra dışı şeylerden birinin dış görünüşünün ne kadar değiştiği olduğunu düşünüyorum.

Fakat bunu da kasten yapmış olabilir, kendi imajını yok etmek istemiş olabilir.

Depresyonda olduğu açıkça görülüyor.

Çünkü 1966, 1967 yılında, The Doors'un muazzam cazibesinin onun olağanüstü görünüşünden kaynaklandığına hiç şüphe yok.

Aslan yelesi gibi saçları, yakışıklılığı ile her anlamda son derece karizmatik.

Ama 1971'de öldüğünde, bir canavardı ve bundan keyif alıyor gibiydi.

Paris, Saint Germain'deki barlarda geziniyordu.

Tam anlamıyla ölümüne içiyordu.

Aşırı dozdan hayatını kaybetti.

Kazara olmuştu, bundan daha fazlası değildi.

DOĞUM 8 ARALIK 1943 ÖLÜM 3 TEMMUZ 1971 (YAŞ 27)

> Brian Jones, Jimi Hendrix, Janis Joplin, Jim Morrison
> Hepsi üç yıldan az bir arayla öldüler.
> 27'ler Kulübü mitolojisi böyle oluştu.

Bir süreliğine unutulmuş olabilir, hatta unutuldu da çünkü yeniden yaşanana kadar uzun zaman geçti.

Neredeyse 25 yıl sonra, Kurt Cobain.

Yaşının tipik bir örneği olan bir çocuktu.

Ebeveynleri boşanmış.

Aslında, Nirvana'nın bütün üyelerinin ebeveynleri boşanmıştı.

Anne babasının ayrı yollara gitmiş olmasından hep utanmıştı.

Ayrıldıkları için onlara kızgındı.

Annesi bir süre velayetini aldı fakat onunla baş edemedi ve onu babasına gönderdi.

O da baş edemedi ve bakmaları için akrabalarına ve arkadaşlarına bıraktı.

Okulda sorun çıkarmaya başladı.

Kurt Cobain'in ailesinde intihar yaygındı.

Kurt Cobain ruhsal bozuklukların olduğu bir aileden geliyor.

İki amcası kendilerini vurarak öldürmüşlerdi.

Büyük amcalarından biri de kendini vurmuştu.

Biliyoruz ki travma aileden geçebilir ve önlenmezse nesilden nesle tekrar edebilir.

13 yaşındayken içmeye başladı.

Köylerinde yaşlı bir ayyaş vardı, bu yaşlı adama onlara içki alması için rüşvet verirlerdi.

Küçükken, ormanda kendisini asmış bir çocuk görmüştü.

Derdi ki, **"Bende intihar geni var mı?"**

Nirvana'nın müziğini nasıl tanımlarsınız?

Limon sıkmak gibi.

Çok yakışıklı, çok küçük ve çelimsiz, punk rock'dan Sex Pistols'dan, Beatles'dan Monkees'den ve farklı müzik türlerinden tam anlamıyla etkilenmiş bir müzik tutkunu.

Bence Nevermind, dahiyane.

Rock albümü ama harika bir de pop albümü.

Şarkılar muhteşem.

FEELING GRUBU SOLİSTİ

Karışık ahengiyle mükemmel üç dakikalık pop şarkıları tarzındalar.

Tutkularıyla ve enerjisiyle de öyleler.

Kurt Cobain'in Abba'yı çok sevmesi ilginç.

Yoğun melodilere sahip inanılmaz şarkıları yaptılar.

Hem de bunu hayal edilebilecek en sıkıcı şekilde, küçük bir stüdyoda mesai saatleri gibi çok uzun saatler çalışarak yaptılar.

Sanırım Kurt uzun zamandır eroin kullanıyordu.

Bence Nirvana'nın başarılı olmasından önce de kullanıyordu.

Beklediğim gibi, eroine başlamadan önce, şunu fark ettim en başından beri onun da marihuana kadar sıkıcı olmaya başlayacağını biliyordum.

Bütün uyuşturucular gibi, birkaç ay sonra hava solumak kadar sıkıcı olur.

Bütün sanatçılar, devam ettirebilmek için ilk adım testini geçmek zorundalar.

Kurt Cobain'in sınavı, yaptığı bu sarsıcı ve kaba müzikten kaymış olmasıydı.

Nirvana ızdırabın sevincini yaptı ve onu dünyaya söyledi.

Dünya da eşlik etti.

YAZAR

Kurt Cobain rock'ın ahengini değiştirdi.

Kimse o değişiklikleri yapmamıştı.

Kimse bu denli orijinal olan o akortları ve muhteşem dizileri kullanmıyordu.

Bir şekilde, uyumsuz dizileri anlamlı hale getirmekte melodik bir yeteneği vardı.

Nirvana'nın tadını çıkardığı maddi başarı, hem onun büyük çapta bir yıkıma uğramasına hem de kültürel tahribata sebep oldu.

Onunla röportaj yaptığımda, gelecek 10 yıldan beklentilerini sordum.

Dedi ki **"Gelmiş geçmiş tüm popüler müzik türlerinin itibarını yok etmek istiyorum."**

Bence oldukça Bulunduğu konumdan dolayı duyguları çok karışmıştı ve ne kadar yükselirse, bir şirketin rock yıldızı olmanın suçluluğunu o kadar hafifletmeye çalışıyordu.

Bence çelişkiler yaşayan biriydi.

İki tarafı da istedi.

Zengin ve ünlü olmak istedi, başarılı olmak istedi.

Aynı zamanda da hiçbir şeyle alakası yokmuş gibi görünmek istedi.

İçinden çıktığı sanatçı topluluğundaki itibarını sürdürmek istedi.

Punk-rock özgürlük demek olmalı.

Hoşunuza giden her şeyi sevip kabul etmek ve istediğiniz her şeyi, tutkulu ve iyi olduğu sürece, kafanıza göre çalmak.

Nirvana'nın son albümü In Utero Steve Albini tarafından yapıldı.

Steve Albini, tüm dünyaya artık bir şirketin fahişesi olmadığınızı kanıtlamak isterseniz gideceğiniz türde bir yapımcı.

Çok zeki bir kadın olan Courtney Love ile birlikte olmaya başladı.

Farklıydı biriydi, o da kendi sorunlarıyla boğuşuyordu.

Ama Kurt'e arınması için yardım etmeyi denedi.

Gerçekten de düzgün bir ebeveyn olabilmek için bir yol çizdi.

Rehabilitasyon merkezine yattı ama arkasını getiremedi.

Eroin ve fahişe bulmak için gidilecek bir yer olan Seattle'a geri döndü.

Kurt bu dünyayı gerçekten sevdi.

Bu akşam vakitsiz bir ölümü aktaracağız.

Kurt Cobain, Nirvana grubunun solistiydi.

Albümleri çok sattı, şarkıları umutsuzluk ve şiddet sembolleriyle doluydu.

Bir dizesi, "Güneş battı ama ışığım var, gün bitti ama eğleniyorum."

Başarının bir başka kaybı olarak cansız bedeni bu sabah evinde bulundu.

Kaldıramadı çünkü buna hazırlanmamıştı.

Altyapısı yoktu, hiç bir desteği yoktu.

Kız arkadaşı, eşi, o da onun kadar bağımlıydı.

Yani tutunacağı bir şey yoktu, bir bağı yoktu, kendisini ölçebileceği bir kıstas yoktu.

Açık bir şekilde kafasına sıktığı bir kurşunla ölmüş.

SEATTLE POLİS SÖZCÜSÜ

Evinde bir intihar notu vardı.

Independent'ın ilk sayfasında Kurt Cobain'in ölümünü gördüğümde gerçekten şok olmuştum.

Neden mi şaşırmıştım?

Çünkü ilk sayfadaydı.

Yalnızca bir hit şarkısı vardı ama tapılan bir adam haline gelmişti.

Jenerasyonu için bir semboldü.

O insanlar için, yalnızca bir büyük albümünün olmasının bir önemi yoktu.

Nirvana'yı gerçekten sevdim ve hayranı oldum.

Bence bunu yapmış olması çok utanç verici.

Herkes gerçekten çok üzgün ve şaşkın.

Anlayamıyoruz, bunun olduğuna inanamıyoruz.

Akıl almaz bir şey.

Kurt Cobain gitar çalmada yepyeni bir tarz icat etti.

Bir anlamda, gitar akortlarındaki evrilme, mükemmel oldu.

Birçok anlamda neredeyse Stones ya da Beatles kadar etkili oldu.

Hayrete düşmüştüm çünkü Bing Crosby'den Elvis Presley'e kadar birçok insanın ölümlerinde rol almalarına alışmıştım.

Ama hayır.

Bu bir kanıttı.

Pop müzikte, bir büyük şarkıyla, insanların seni on yıldır hit şarkılar yapanlar kadar ciddiye aldıkları evreye ulaştığımızın bir kanıtıydı.

Annesi Wendy, o öldüğünde yerel bir gazete röportajında dedi ki, **"Gitti ve o aptal gruba katıldı.**

Ona, o aptal gruba katılma demiştim. "

Bu, 27 Kulübü olarak anlaşıldı ama aslında o intihar eden amcalarını kast ediyordu.

Basın bunu yakaladı ve 27'ler Kulübü efsanesi yeniden patladı.

DOĞUM 20 ŞUBAT 1967 ÖLÜM 5 NİSAN 1994 (AGE 27)

Plak şirketinin kurtarmaya çalışıp başaramadığı kişi, Amy Winehouse'du.

Çünkü Lucian Grange onunla konuştu ve kendini toparlaması için Bahamalar'a gönderdi.

YAZAR

İnsanlar Amy'nin sorunlarını konuşuyordu ve biliyorum ki, Island Record'ın sahibi onu bırakacağız ve sorunlarını çözecek diye düşünüyordu.

Ama sorunları çok fazlaydı.

Yani Back to Black milyonlarca sattı.

En yetenekli sanatçını bırakacak mısın?

Eğer bu ikiyüzlülüğe yüzeysel olarak bakarsanız, tabii ki sanatçımıza yardım etmek isteriz ve mutsuz olmalarını ya da bağımlı olmalarını istemeyiz

Bilirsiniz, kaosun içinde bir yatırım olur, felaketin anlatımında bir yatırım olur.

Reçeteli ilaçlar! Hayır, beni ne delirtti?

Alkol bana iyi gelmedi.

Korkunç bir ayyaşım.

Çok korkunç bir ayyaşım aslında.

Büyüleyiciydi çünkü içten içe kaynıyordu.

Isle of Wight Festivali'nde sahneye çıkıp 50 bin kişinin önünde mikrofonu aldığında korunmasızdı, kırılgandı ve deneyimlerinin ona kattığı bütün o farklı duygular yüzünden hayranlık uyandırıyordu.

Amy'nin çektiği bütün acılar, ister alkol sorunu olsun, ister madde kullanımı, ister çevresel sorunlar, o gün, sahnedeyken o sorun her ne ise, onu muhteşem kılıyordu.

Amy babasının göz bebeğiydi.

Babası Mitch taksi şoförü, annesi eczacıydı.

Doğu Londra'dan Yahudi bir aileydi.

Amy'nin kaygıları anne ve babasının ayrılmasından kaynaklanıyordu çünkü mutlu bir kızdı.

Oturup babasının albümlerini dinler, babası da onu kapıp yakın olduğu babaannesine götürürdü.

Bu sevimli, küçük Yahudi aile hiçbir şeyi umursamadan hayatlarını sürdürüyordu.

Babasına bayılıyordu ama babası annesini aldatıyordu.

Yani bu, Amy'nin hatası olmalıydı.

Bunun kendisinin yaptığı bir hatadan başka bir sebeple gerçekleşmiş olabileceğini anlayamadı.

Amy'de ısınmak diye bir şey yoktu, birden şöhret oldu.

ALBÜM YAPIMCISI

Amy Winehouse gibi yetenekli birisi ara sıra gelir.

2006 yılında, Back to Black çıktığında sesini bulmuştu.

Öfkeliydi, tepkiliydi.

Babasından, annesine yaptıklarından dolayı tiksinmesi gerektiğini biliyordu.

Bu sırada 20 küsur şarkıyla, dünyaca tanınıyordu.

Çok belirgin bir şekilde de bağımlıydı.

Alkolle başlar, esrarla devam eder sonra kokaine geçer.

Acı çekiyordu, yaralıydı, her şarkısında ortaya çıkıyordu.

Ama yaşından ve kültüründen dolayı gurur duyuyordu.

Dışarı çıkmayı ve kafa dağıtmayı gerçekten çok seviyordu.

Saçını çok çirkin bir şekilde tepeden topladı, dövmeler yaptırdı.

Kendine zarar vermenin bütün sinyallerini veriyordu.

Kendinden nefret etmeden, bu mümkün mü ki?

Amy'nin trajik ve erken ölümü hakkındaki görüşler herkesi oturup düşünmeye sevk etti ve daha fazlasını yapmamız gerek demelerini sağladı.

Toplumun bu kadar gözü önünde olması benzeri olmayan bir durumdu ve biz bunu unuttuk.

Ünlülerin dünyasında hatırlayabileceğimiz bazı ölümler oldu.

Amy'nin hayatını farklı kılan şey, tüm bunları bilgi çağında yapıyor olmasıydı.

Yani, aldığı her nefes, her fazla doz, içtiği her şarap manşetlerde ve insanların bloglarında yer alıyordu.

Hiç şansı yoktu.

Basınla ilk tanıştığımda oldukça korkunç zamanlar geçirdim.

Basınla uzun bir zaman gerçekten kötü bir ilişkim oldu.

Asperger olduğum için sık sık yanlış zamanda yanlış şeyler söyledim ve bunu anlayamadım.

Birkaç yıl boyunca tam bir kabus gibiydi.

Çünkü oraya çıkar çıkarmaz, oradasınızdır.

Bundan kaçış yok, ya o insansınızdır-

- Mistik bir durum yok, her yerde kameralar var.

Belgrad konserinde, o görüntülerin çıkıp yayıldığı yer, insanlar gördüklerinin felaket olduğunu düşündü.

Kim yani?

Eğer onun babası, annesi ya da sözüm ona arkadaşıysanız o kadının o sahneye çıkmasına izin verir miydiniz?

29 yıl boyunca Ivor Novello ödüllerini sundum.

O 29 yıl içindeki en üzücü olay peş peşe üç yıl ödül kazanan Amy'nin kötüye gitmesini izlemekti.

İlk yıl, sahneye çıktı.

Şen şakrak ve gençti ve bu çok heyecanlıydı.

Bu, ödül kazanan, yaşıtları tarafından onurlandırılan bir pop yıldızından görmek isteyeceğiniz tipik bir hareketti.

İkinci yıl, sahneye çıktı, çakırkeyifti.

Tam olarak kendinde değildi ama evet, mutluydu.

Üçüncü yıl adı anons edildi, o yoktu.

Bu, öğle vakti yapılan bir ödül töreni.

Adı, 14.

30'da anons edilmiş olmalı, ama o henüz kendine gelememişti.

O fiyakalı öğle yemeğine gitmemiş olabilir ama bütün konuşmalar, üç dalda adaylığı ile lider olan Amy Winehouse hakkındaydı.

Şöyle düşündüm, eğer 14. 30'da bir yere gidemeyecek kadar dağıldıysan, başın belada demektir.

Aman Tanrım dedim, birisi buna son vermezse, her şey bitecek.

Burada ne yaptığımı bilmiyorum, ama maalesef Amy gelemedi, ama iyileşiyor.

Babasına dedi ki, "Bunlardan uzaklaşmam lazım, tatile çıkmak istiyorum.

Sadece sen ve ben gidebilir miyiz baba?"

O da "Tabii, Karayipler'e gidelim. "

dedi.

Yalnızca ikisi, bir tatil planladılar.

Bir film ekibi getirdi, onlar geldiğinde Amy dehşete kapılmıştı.

Film ekibiyle çıkageldiğinde "Neden buradalar?"

diye sordu.

Babası, "Düşündüm de belki bir tür 'Amy Tatilde' yapabiliriz. "

"Ama benim istediğim bu değil, ben hepsini geride bırakıp sadece seninle biraz vakit geçirmek istedim. "

dedi.

Ama tatilde bile o vakti geçiremedi.

Bence Amy, herkesin onun nasıl olduğunu görebildiği bir aşamaya geldiğinde, tutunacak birilerini aradı.

Ailesi tarafından yüz üstü bırakılmıştı etrafındaki insanlar tarafından, hatta plak şirketi tarafından.

Doğru kararlar alabiliyormuş gibi görünmüyordu.

Onu koruması gerekenler, onu ihmal etmişti.

Amy öldüğünde yasal alkol sınırının beş kat üstünde alkol almıştı.

Soruşturmadaki adli tabip talihsiz biten macera sonucu ölüm hükmü verdi.

Bence, babası Mitch'in bunda bir rolü var çünkü o Sanki Amy'nin arkasında, kendi kariyerine lansman yapıyor gibiydi, ki öyle de yaptı.

Kızının bale ayakkabısından sızan kanlı fotoğraflarına bakmak, kendine verdiği zararı düşünmek ve **"Amy'nin bana ihtiyacı var, onun babasıyım, onu kurtarmam gerek. "**

demek yerine, o ne yaptı?

Müzik kariyerini başlattı.

Bir çakma Frank Sinatra olarak, hayallerini gerçekleştirmeye çalıştı.

Yaşadıklarından uzak durmak için bu desteklere ihtiyacı vardı.

Fakat o odasında, cep telefonuyla tek başına kaldı.

Garip bir evliliği vardı ya da evlilik değildi, kimse o ilişkiyi tam anlamıyla bilmiyor.

Amy Winehouse'un kötüye gidişinden neler çıkarabiliriz?

Bir tanesi, eğer aşağı doğru gidiyorsa birini durdurmak zordur çünkü kalplerini kontrol edemezsiniz.

Zihinleri, duyguları kendilerine aittir.

28. yaş gününden önce, kendisini alkolle zehirledi ve hayatını kaybetti.

Eski arkadaşları ve plak şirketi bir anda bütün kötü şeyleri karşılayabilecek kadar parası olan dibe doğru giden birini kurtarmak için yeterli değildi.

Neden kimse onunla ilgilenmedi?

Bir koruması vardı, neden kimse onun ne içtiğine bakmadı?

Alında kimse onlara bakmıyor.

Neden kimse onlara göz kulak olmadı?

Demek istediğim Amy'nin kapısının önünde bir koruması vardı ve o içeride ölüyordu.

DOĞUM 14 EYLÜL 1983 ÖLÜM 23 TEMMUZ 2011 (YAŞ 27)

Komplo teorilerine inanmıyorum.

Sektör, sanki Tanrıların ziyafet masasında oturup "Aşağıda en dibe batmış olan kim?"

dediği bir yer gibi.

Benim için, sanırım ben kendi değerimi tamamen müzikte başarı sağlamaya bağlamıştım.

Eğer çok fazla insan beni severse onaylandığımı hissedecektim.

21 yaşındayken tek yaptığım sabahları kalkıp, şarkılar yazmak, düşünmek, hayal kurmak ve uyumaktı.

Hayatım bundan ibaretti.

Kimsenin umursamamasının harika bir yönü var.

Sadece yaratıyorsunuz, bir şeyler yapıyorsunuz, bir çocuğun oyun oynaması gibi oynuyorsunuz.

Kendinizde değilsiniz.

Sonra o baloncuk, insanların sizin hakkınızda fikirleri oluştukça küçülüyor ve yaptığınız işte para var.

Yaptığınız işte para olduğu sürece herkesin bir fikri olur.

Bir insan bir kâr kaynağı, altın yumurtlayan tavuksa 20 EYLÜL 1970 gerçek arkadaşlar dışında, etrafındaki herkes, kendi istediklerini temin edecektir.

Uyuşturucu, yalnızca sanatçılarla kalmaz.

Bazen plak şirketinden sanatçıya geçer.

Dürüstçe söyleyebilirim ki, sektördeki bazı insanlar aynı sebeplerle acı çekiyorlar.

Sanatçıyla, öncelikle bağ kurmalısınız.

Ne yapılacaklarını söylemeden evvel onlarla bir köprü kurmalısınız.

Bazen şöyle söylüyorum; "**Gidip kötü bir şey alman yerine sana ilaç yazdırsam daha iyi.** "

İlk yaptığınız şey GMC lisansınızı koruduğunuz sürece istikrarı hedeflemek.

Şüphesiz, bir yönetici olarak bazen insanları düşündüklerimi yapmaları için cesaretlendirmek kariyerleri için en iyisi oluyor.

Kariyerleri için mi, yoksa cüzdanım için en iyisi olduğu için mi?

Ticaretle arada bir çizgi var, değil mi?

Bu o çizgi ve benim için kalın bir çizgi var.

YEARS AND YEARS GRUBU SOLİSTİ

Sektörün başarı olarak tanımladığı şey albümlerin satması, ki hepimiz onu istiyoruz, ama kültürel anlamda uygunluğu sürdürebilmek, radyoda çalınmak, albümlerinizi satmak bence ulaşılamaz bir şey.

Şöhret travmatiktir çünkü herkes istediğini düşünür ama kapınızı çaldığında, baş etmesi zordur.

Gördüklerime bakarak kesinlikle bir yıldız olmak istemezdim.

Bu çok hassas ve kısa ömürlü bir hayat.

Bir süre eğlenceli olabilir, ama ruhunuzu kaybedersiniz.

Sosyal hizmet görevlisi olmak, müzik sektörünün işi değildir ama sahip olduğu şartlar sebebiyle, müzik sektörü bunu mümkün kılar.

Bence müzik sektörünün bir sorumluluğu var.

Genç bir yetenekle çalışırken kesinlikle bir sorumluluğumuz var.

Unutmayın, müzik sektörü olarak çok para harcıyoruz.

Sanatçılara yatırım yapıyoruz.

Eğer 300, 400 ya da 500 bin pound yatırım yapacaksam ki bu bazen bir buçuk milyon pounda ulaşabiliyor, parayı kazanmaya başlamadan önce bu büyük bir yatırım.

Yatırım yaptığımız sanatçının sağlam olduğunu bilmek isteriz.

Odada tek başına kalmış, ağlayan sanatçılar gördüm.

Yürüyüp gittim ve şöyle dedim; "Ne yapacağım?

Bu bir sanatçı. "

JOPLİN KONSERDE

Kimse onları rahatlatmıyor.

Dünya ne kadar korkunçlaştı.

Eğer paralarını alacaksanız, size bedavaya vermeyecekler, hayır kurumu değiller.

Karşılığını isteyecekler.

Daha az sanatçı var ve çok para kazanan daha az sanatçı var.

Benim düşünceme göre rock and roll'un anlatım şekli bir anlamda sona geliyor.

Şirketlerin tanınmayan sanatçıları bulup onları bir kalıba soktukları günler artık bitti.

Tabii ki kimse bir zarara yol açmak istemez, bu isteyerek yapılmaz ama onlar bu şirketler için ham materyaller.

Sanırım onlardan makul bir şekilde güvene dayanan bir iş bekleyebilirsiniz.

Ahlaki bir vazife bekleyebileceğinizi sanmıyorum.

Bence çoğu sanatçıda, genel anlamda diyorum, bir şeyler eksik.

Sektör onlarla devam etmenin yolunun istediklerini vermekten geçtiğini biliyor.

> ***"GELECEK BELİRSİZ AMA SON HEP YAKINDA"***
> ***Jim Morrison***
> ***MİCHAEL JACKSON – GONE TOO SOON***

Like A Comet

Blazing 'Cross The Evening Sky

Tıpkı bir kuyrukluyıldız gibi gece gokyüzünde alevlendi

48 Yazılar

Gone Too Soon

Cok erken gitti

Like A Rainbow

Fading In The Twinkling Of An Eye

Göz açıp kapayıncaya kadar kayboldu

Gökkusagı gıbı

Gone Too Soon

Cok erken gitti

Shiny And Sparkly

Parlak ve parıltılı

And Splendidly Bright

ve ihtisamlı aydınlık

Here One Day

Bır gun

Gone One Night

Bır gece gitti

Like The Loss Of Sunlight

Güneş ışığının zararı gibi

On A Cloudy Afternoon

Bulutlu bir öğleden sonra

Gone Too Soon

Çok erken gitti

Like A Castle

Built Upon A Sandy Beach

Bir kumsala inşa edilmiş şato gibi

Gone Too Soon

Çok erken gitti

Like A Perfect Flower

Mükkemmel bir çıcek gıbı

That Is Just Beyond Your Reach

Sadece senın erişebılecegının ötesınde

Gone Too Soon

Çok erken gitti

Born To Amuse, To Inspire, To Delight

İlham vermek Eglendırmek Sevındırmek ıcın doğmus

Here One Day

Bır gun

Gone One Night

Bır gece gıttı

Like A Sunset

Dying With The Rising Of The Moon

Ayın yukselısıyle öluyor

Gün batımı gibi

Gone Too Soon

Cok erken gitti

Gone Too Soon

Cok erken gitti

***

JİM MORRİSON

Faydalanılan Kaynak: https://listelist. com/jim-morrison/

Doğumu: 8 Aralık 1943 Melbourne, Florida, ABD

Ölümü:3 Temmuz 1971 (27 yaşında)Paris, Fransa

2. Dünya Savaşı'na katılan bir amiral olan George Stephen Morrison ile Clara Clark Morrison 1942 yılında Hawaii'de tanıştı. Oğulları James Douglas Morrison 8 Aralık 1943'te Florida'da doğdu.

Henüz dört yaşındayken, ailesiyle birlikte New Mexico otoyolunda giderlerken, kaza yapıp ters dönmüş bir kamyon ve bu kamyondan çevreye saçılmış ölmek üzere olan yaralı Pueblo yerlilerini görür. Gördüğü bu manzaradan çok etkilenir. Bunu yıllar sonra şu şekilde anlatacaktır:

"Ölümü ilk keşfettiğim an... Ben, annem, babam, büyükannem ve büyükbabam gün batarken çölde ilerliyorduk. Bir kamyon dolusu Kızılderili başka bir kamyona ya da bir şeye çarpmıştı. Kızılderililer bütün ana yola dağılmıştı ve kanlar içinde ölümü bekliyorlardı. Babam ve büyükbabam, arabadan neler olduğuna bakmak için inmişlerdi. Ben daha çocuktum, o yüzden arabada oturup beklemem gerekiyordu. Ben bir şey görmedim. Tek gördüğüm şey garip, kırmızı boya ve yerde yatan insanlardı, ama bir şey olduğuna emindim. Çünkü onların yaydığı dalgaları hissedebiliyordum. Birden yerde yatan insanların da olay hakkında benim bildiğimden daha fazlasını bilmediklerini fark ettim. İşte o an ilk kez korkuyu tattım. "

Morrison daha sonra arkadaşlarına, o gün ölen Kızılderili'nin ruhunun kendi ruhuna geçtiğini söyleyecekti.

https://youtu. be/60jURx4Zdqc

The Doors'un adı nereden geliyor?

http://youtu. be/OCaDjpwuho8

Grup adını Aldous Huxley'nin kafası güzelken (Bkz. Meskalin) yazdığı The Doors Of Perception adlı kitaptan alır. Hatta Huxley'nin kitabının adını koyarken de, **William Blake'in "kapıların ardında bilinen ve bilinmeyen gerçekler vardır"** dizelerinden etkilendiği söylenir. Morrison, UCLA'i bırakıp bohem bir şekilde takılırken (tam olarak kumsalda güneşlenirken) Manzarek'le karşılaşır, ki Manzarek zaten Morrison'ın sınıf arkadaşıdır. Jim, Ray'a kendi yazdığı Moonlight Drive adlı şarkıyı söyler. Ray

bu şarkıyı çok beğenir ve grup kurmayı önerir. Robby Krieger ve John Densmore'un da gruba katılmasıyla 1965'te The Doors resmen kurulur.

6 yılda 6 albüm

Jim Morrison'lı The Doors altı yılda altı albüm yaptı: The Doors (1967), Strange Days (1967), Waiting For The Sun (1968), The Soft Parade (1969), Morrison Hotel (1970), LA Woman (1971).

Morrison sonrası

Grup Jim'den sonra da çalışmalarını sürdürmüş olsa da, Jim'le olduğu gibi bir başarı yakalayamamıştır. Bu "physcodelic blues rock" grubu, Morrison'dan sonra Other Voices adlı tek bir albüm yapabilmiştir.

An American Prayer / Bir Amerikan Yakarışı

Jim Morrison şiirlerinden derlenmiş bir şiir kitabıdır. Kitaba da adını veren şiirden...

Ilık ilerleyişin farkında mısın yıldızların altındaki?

Varolduğumuzu biliyor musun?

Anahtarlarını unuttun mu krallığın?

Gerçekten doğdun mu acaba

ve sağ mısın acaba?

Hadi icat edelim yeniden tanrıları,

tüm çağların tüm mitlerini, sembollerini kutlayalım, derin mürver ormanlarının

(Unuttun mu yoksa derslerini eski savaşların?)

Büyük altın döllere muhtacız

Babalarımız gülüşüyor ormandaki ağaçların bağrında,

anamız ise ölü yatıyor denizde

Katliama sürüklendiğimizin farkında mısın...

Sadece bir solist değil

https://llcdn. listelist. com/listeliststatic/2014/07/jim-morrison-05. jpg

Aynı zamanda bir şair olan Morrison'ın şiirleri "Tanrılar, Yeni Yaratıklar" adlı bir kitapta toplandı.

The Lizard King

http://www. youtube. com/watch?v=8FH7qhW1_N8

Bir şarkısında geçen "I am the lizard king, I can do anything" sözünden dolayı "Lizard King", yani **"Kertenkele Kral"** adıyla da anılır. Kendisine bu lakabı uygun görmesinin sebebinin, Morrison'ın, kertenkelelerin tamamının yok olmasının bile ekosisteme bir zarar vermediğini öğrenmesi olduğu söylenegelir. (Gerçekten böyle olup olmadığı tartışmaya son derece açıktır tabii.)

Bir bakıma istediği oldu aslında

Grup arkadaşı Ray Manzarek'e **"Ben bir kuyruklu yıldız olmak istiyorum. Herkesin durup baktığı, birbirine gösterdiği bir kuyruklu yıldız. Sonra? Boooooom ve ben yokum. Bir daha hiçbir zaman böyle bir şey görmeyecekler ve beni hiç unutmayacaklar"** demiştir.

Nasıl öleceğini seçebilseydi

https://youtu. be/wuY1EI26n8Q

Ölüm konusunda bir seçim yapma şansı verilseydi, ne şekilde ölmeyi tercih edeceğini şu sözlerle anlatmıştı:

"Bir uçak kazasında ölmek güzel bir gidiş olurdu. Uykumda, yaşlanınca ya da aşırı doz uyuşturucudan ölmek istemiyorum. Ölümü hissetmek, koklamak, tatmak, duymak istiyorum. Ölüm bize yalnızca bir kez gelecek, bu fırsatı kaçırmak istemem. "

Öldü mü, ölmedi mi?

https://youtu. be/4Lr4VYsfAoU

Elvis Presley, Michael Jackson gibi Jim Morrison'ın da ölmediğine dair efsaneler hâlâ dolaşıyor. Hatta grup arkadaşı Ray Manzarek bile **"Otopsi bile yapılmadı, öldüğüne inanmıyorum"** açıklaması yapmıştı. Ray Manzarek'in iddiasına göre, Jim'in sevgilisi Pam ona kokain yerine eroin vermiş, bunu da alkolle karıştırıp burnundan çekmesini istemiştir. Morrison bunu yaptıktan sonra kan kusarak ölmüştür. Hazırlanan resmi rapora göre ölüm nedeni kalp krizidir. Sevgilisinin kendisini aldatmasına dayanamayıp intihar ettiği de iddialar arasındadır. Konuyla ilgili şu haber ilginizi çekebilir.

"Kata ton daimona eaytoy"

https://llcdn. listelist. com/listeliststatic/2014/07/jim-morrison-07. jpg

Jim Morrison'ın mezar taşında yazan bu yazı **"içindeki kendi şeytanına dair"** ya da **"içindeki şeytana doğru"** anlamına gelir. Paris'teki mezarından alınıp Los Angeles'a nakledilmesi düşünüldü ama buna izin verilmedi. Mezarı halen Paris'te birçok büyük ismin de gömülü olduğu Pere Lachaise mezarlığındadır.

Akıllara zarar sahne şovları

https://youtu. be/kE32pvvaDT8

Sahne şovlarında kendi döneminin en çılgın şarkıcısıydı Morrison. Sahne ekipmanlarını darmadağın ettiği bir konserinde hızını alamadığı, seyircilere penisini gösterip mastürbasyon yaptığı söylenir. İçinde bulunulan dönemi düşündüğümüzde, bu davranışları herkes için marjinaldi. Sadece sahne şovları değil, şarkı sözleriyle de sınırları zorladı. Şiddet, seks, alkol, uyuşturucu, intihar gibi temaları içeren şarkı sözleri sebebiyle hukukçular ve polis peşini bırakmadı.

Sahnede tutuklanan ilk şarkıcı

https://youtu. be/-1dxvJaFH9A

Sahnede tutuklanan ilk şarkıcıdır. Hem de iki kez! İlki sahne arkasında bir kadınla zorla ilişkiye girmeye çalıştığı iddiasına, ikincisi sahnede soyunduğu ve seyircilere penisini gösterdiği iddiasına dayanıyordu. Bu tutuklamalardan sonra Morrison'ın sahneye çıkması 21 eyalette yasaklandı.

Deri ceketli Rimbaud

https://llcdn. listelist. com/listeliststatic/2014/07/jim-morrison-08. png

"Ben deri ceketli Rimbaud'yum.

Başkaldırı, düzensizlik ve kaosa ilişkin her şey ilgimi çekiyor, özellikle de görünüşte hiçbir anlamı olmayan eylemler.

Özgür hareket, davranış...

Olduğundan başka hiçbir şey olmayan eylemler.

Sonuç yok, sebep yok.

Yönlendirilmemiş, özgür eylem.

Eğer bu akışa kapılıp özgürce yaşarsanız çevrenizdeki insanlar farklı bir hareket yaptığınızı düşünür ve huzursuz olurlar, ya sizden kaçarlar ya da size engel olurlar. ”

Babaya ölüm, anneye küfür

https://youtu. be/JSUIQgEVDM4

The End şarkısı grubun en bilinen parçalarından birisidir. Bu kadar bilindik olmasının sebeplerinden birisi de annesine babasına nefret kusmasıdır:

Father

Yes son?

I want to kill you

Mother, I want to...

Bununla ilgili bir değerlendirme okumak isteyenler şuraya bakabilir.

Oyuncağını da yaptılar

Mcfarlane Toys adlı oyuncak firması Jim Morrison'ın oyuncağını üretti. Morrison bunu görse pek de hoşnut olacağını sanmıyoruz tabii.

The Doors movie

Oliver Stone'un yönettiği The Doors adlı filmde, grubu ve Morrison'ı anlattı.

The Doors documentary

Johnny Depp'in seslendirdiği bir belgesel de var grupla ilgili.

"Jim Morrison olmak istiyorum"

http://youtu. be/n6OE6a07Aks

Radiohead – Anyone Can Play Guitar

Thom Yorke bu şarkıda "Grow my hair, I wanna be Jim Morrison" diyor. Bu şarkının Türkçeleştirilmiş halinde ise öykü de Türkiye'ye adapte edilmiş, Jim Morrison'ın saçlarının yerini Orhan Gencebay ve bıyıkları almıştır:

(Bknz. Sakareller – Herkes Bağlama Çalamaz)

Morrison'a ithafen

https://youtu. be/81vzKbTuUbs

SÖZLERİ

Medyayı kim kontrol ediyorsa zihinleri de onlar kontrol ediyor.

Şiddet her zaman kötü değildir. Kötü olan şiddete duyulan tutkudur.

Kendinizi en derin korkunuza maruz bırakın,o andan sonra, korkunun hiçbir gücü kalmaz ve özgürlüğün korkusu küçülüp kaybolur. İşte o zaman özgürsünüzdür.

Bilinen vardır ve bilinmeyen, ve bu ikisinin arasındaysa kapılar vardır.

Kaybolmuş cenneti arayan bir adam, diğer dünyayı hiç düşlememiş birine aptal gözükebilir.

İçindeki şeytanı yak.

Hayalet katiliyim ben, tanıklık eden kutsal cezama. işte böyle; yok artık, tüm zevklerin ölümü geldi.

Zeki ve duygulu bir insanım, ama en olmayacak yerlerde ortaya çıkan bir palyaçonun ruhuna sahibim.

Çatıları, duvarları yık, bütün odaları aynı anda gör!

Bir kuyruklu yıldız olmak istiyorum, herkesin durup baktığı, birbirine gösterdiği bir kuyruklu yıldız, sonra. . . . Ansızın bir patlama ve ben yokum.

Bir daha hiçbir zaman böyle bir şey göremeyecekler ve beni hiç unutmayacaklar. . .

Ölümü ilk keşfettiğim an. . . ben, annem, babam, büyükannem ve büyükbabam gün batarken çölde ilerliyorduk. Bir kamyon dolusu kızılderili başka bir kamyona ya da bir şeye çarpmıştı. Kızılderililer bütün ana yola dağılmıştı; ve kanlar içinde ölümü bekliyorlardı. Babam ve büyükbabam, arabadan neler olduğuna bakmak için inmişlerdi. Ben daha çocuktum, o yüzden arabada oturup beklemem gerekiyordu. Ben bir şey görmedim. Tek gördüğüm şey garip, kırmızı boya ve yerde yatan insanlardı, ama bir şey olduğuna emindim. Çünkü onların yaydıkları dalgaları hissedebiliyor ve birden yerde yatan insanların da olay hakkında benim bildiğimden daha fazlasını bilmediklerini farkettim. İşte o an ilk kez korkuyu tattım.

****

ŞİİRLERİ

kapıda biri var. .

bir mütecaviz içeriye dalıyor kapıyı kırıp.

ne acı, ne de ölüm. .

biziz sadece,tekrar tekrar.

içeri geliyoruz. .

tamam,arayın bakalım etrafı

hiç bir şey bulamıyacaksınız. . .

tüm perspektifleri bir anda görmek. .

herşey donduğunda

ve sanki kendine doğru

***

Buraya kadar güzel dostum

buraya kadar tek dostum

ayrıntılı planlarımız buraya kadar

başka ne varsa buraya kadar

ne güvenlik, ne sürpriz buraya kadar

gözlerine bakmayacağım bir daha

neler olacağını tahmin edebiliyor musun

böylesine sınırsız ve özgürce

umutsuz bir ülkede

umutsuzca bir yabancının eline muhtaç

buraya kadar güzel dostum

buraya kadar eski dostum

buraya kadar ilgisiz dostum

buraya kadar tek dostum

buraya kadar

acı veriyor seni bırakmak

ama beni izlemeyeceksin artık

gülüşler ve tatlı yalanlar buraya kadar

ölmeye çalıştığımız geceler buraya kadar

buraya kadar

****

Bilinçaltına kaymadan önce

Sevindir beni bir öpücükle.

Sonsuzda parlayan bir şans

Bir öpücük, bir başka öpücükle.

Günler parıldayan, acıyla dolu

Zarif yağmuruna iliştir beni.

Çok çılgın peşinde koştuğun zaman

Karşılaşacağız, karşılaşacağız gene.

Ah, Özgürlük yalanların nerde söyle

Caddeler ki hiç ölmeyen alanlardır.

Nedenlerden yana ulaştır beni.

Sen ağladıkça, çırpınırdım ben de.

Binlerce genç kızla dolu kristal gemi,

Binlerce titreme. Milyonlarca yol zamanı

harcamak için. Döndüğümüzde,

Bir satır yazarım ben de.

Çeviren: Gökhan OFLAZOĞLU.

****Sex, yalanlarla dolmuş,**

Beden, gerçeği görmeye çalışsada,

Kurallarla bastırılmış olduğundan,

Beceremiyor! !

Bedenlerimizi, laflarla sakatlıyoruz,

Toplum, gerçekten hissettiğimizi,

SÖYLEYEMEMENİN, başarı olduğunu,

öğretmiş bize.

RUS EDEBİYATININ DEVLERİNİ TÜKETEN KARANLIK ZAAFLAR: SEKS, KUMAR, UYUŞTURUCU…

Dostoyevski, Tolstoy, Yesenin, Bulgajov… Sadece Rusya değil, dünya edebiyatının temel taşları… Kumar, uyuşturucu, zina ve alkolizm… Bunlar, en büyük Rus yazarları bile zaman zaman kendine esir eden karanlık bağımlılıklar… İşte RBTH'nin derlemesine göre büyük Rus yazarları ve onlara çok şeye malolan zaafları.

1. Fyodor Dostoyevski – Kumar. Psikolojik romanlarıyla dünya çapında üne kavuşan yazarın en büyük zaafı kumara olan tutkusuydu. Karısı Anna anılarında Dostoyevski'nin tüm parasını kumarhanelerde harcadığını, eve bitik vaziyette döndüğünü ve sürekli ağladığını, af dilediğini yazar. Ne var ki Dostoyevski Kumarbaz romanında bu zaafı sanata çevirmeyi bilecektir.

2. Lev Tolstoy – seks. Sadece Rus edebiyatının değil, dünya sanatının da en büyük ahlak timsallerinden olan Lev Tolstoy da ömrü boyunca kadınlara duyduğu şehvet ile mücadele etmek zorunda kaldı. 1853'te günlüğüne "seks düşünmeden bir dakika bile geçiremediğini" yazan Tolstoy sonraki yıllarda zührevi hastalıklar nedeniyle en az iki kere tedavi görecektir.

3. Sergey Yesenin – alkol. Yirminci yüzyıl Rus şiirinin altın çocuğu Sergey Yesenin 1925'te intihar edene kadar alkol bağımlılığından ve buna bağlı gelişen derin bir depresyondan mustaripti. Ancak alkol nedeniyle erken yaşta hayatını kaybeden tek yetenek Yesenin değildi. Venedikt Yerofeyev ve Sergey Dovlatov gibi çağdaş Rus edebiyatının ümit vaadeden yazarları da alkol bağımlığına bağlı sağlık sorunları nedeniyle hayatlarını kaybetti.

4. Mihail Bulgakov – uyuşturucu. Yirminci yüzyıl Rus nesrinin en büyüğü Mihail Bulgakov da hayatının bir döneminde morfin bağımlılığının esiri olmuştu. O yıllardaki eşi Tatyana Lappa Bulgakov'un morfine yenik düşmesini önlemeyi başarsa da bu en nihayetinde evliliklerine maloldu. Bulgakov'un uyuşturucu bağımlılığını konu eden Morfin adlı bir anlatısı da var. 15.5.2018
http://www.turkrus.com/624900-rus-edebiyatinin-devlerini-tuketen-karanlik-zaaflar-seks-kumar-uyusturucu-xh.aspx

****

RUSYA'DA EN TEMEL 10 EDEBİ ESER

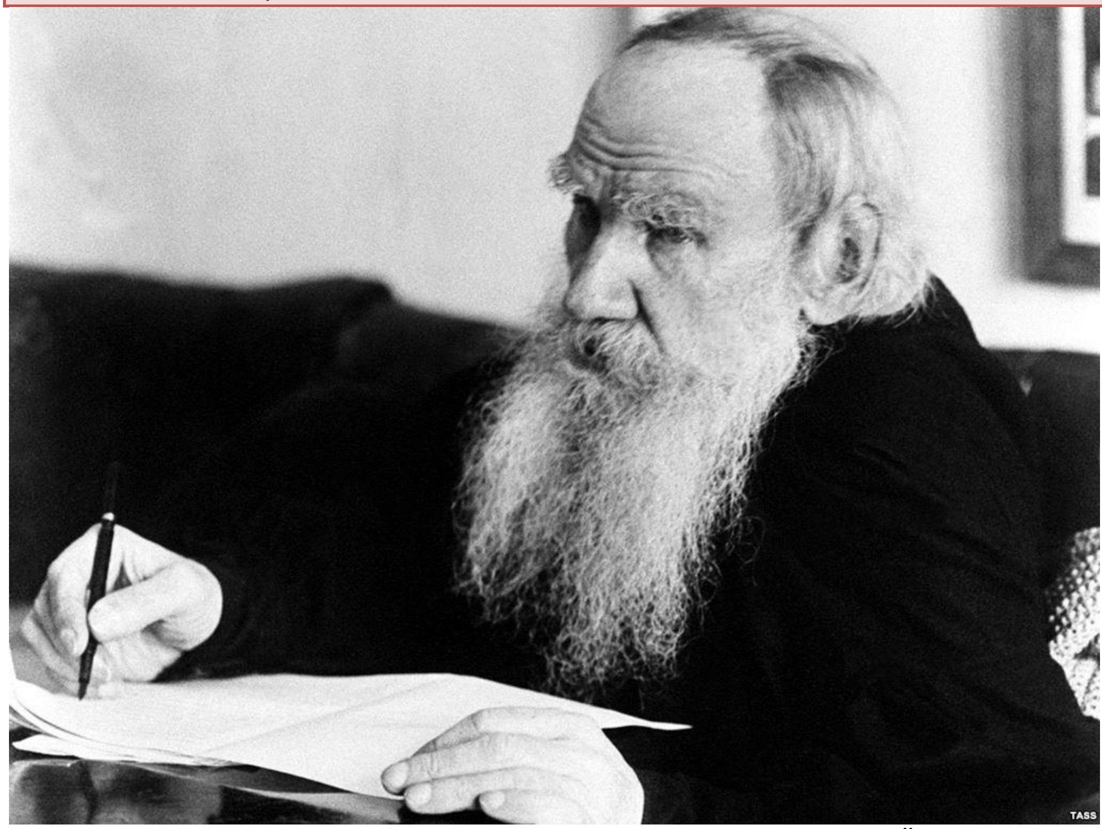
Rus edebiyatının, dünya edebyatının temel taşlarından olduğu kuşku götürmez bir gerçek….Türkiye'deki müfredat anlayışından farklı olarak Rus eğitimciler öğrencilerin bazı eserleri okunmasını mecburi tutar. Yolu okul sıralarından geçen geleceğin yetişkinleri de bu eserleri muhakkak okur. İşte birbiri ardında kuşakları yetiştiren ve "olmazsa olmaz" kabul edilen, klasik Rus edebiyatından seçme 10 eser.

1. Ana Kuzusu (Nedorosl, Denis Fonvizin). 18. yüzyılda yazılmış, ama güncelliğini hiç yitirmeyen, eğitim ve çocuk yetiştirme üzerine bir hiciv. Ana Kuzusu'nun ardından Çariçe Yekaterina'nın Fonvizin'in yeni eserler vermesine yasak getirdiğini not etmekte fayda var.
2. Akıldan Bela (Gore ot uma, Aleksandr Griboyedov). 19. yüzyılda aydın-toplum çatışması üzerine yazılmış bu piyesin önemini vurgulamak için tarihte Türkçeye çevrilmiş ilk Rusça eser olduğunu belirtmek yeterli.
3. Yevgeni Onegin (Aleksandr Puşkin). Yalnızca şiir alanında değil, tüm Rus edebiyatının da bir numaralı, yıldız eseri. Türkiye'de Rus edebiyatının önde gelen temsilcileri olarak Tolstoy ve Dostoyevki gibi düzyazı eserler veren yazarlar bilinse de bir Rusyalı için Rus edebiyatı öncelikle Puşkin ve Yevgeni Onegin demektir. Yevgeni Onegin'le ilgili yerinde bir tespit "Rus yaşamının ansiklopedisi" olduğudur.
4. Zamanımızın Bir Kahramanı (Geroy naşevo vremeni, Mihail Lermontov). Kafkasya'da görev yapan Rus subayı, amaç duygusunu yitirmiş, "lüzumsuz adam" Peçorin'in kendinden sonra gelenleri etkileyen hikayesi.
5. Ölü Canlar (Myortvıye Duşı, Nikolay Gogol). Toprak köleliğinin kaldırılmasından önceki Rusya'yı dört dörtlük betimleyen, ölümsüz bir mizah eseri.
6. Suç ve Ceza (Prestupleniye i nakazaniye, Fyodor Dostoyevski). Hakkında bir şey söylemenin gereksiz olduğu, Türkiye'de belki de en çok sevilen ve okunan Rus klasiği.
7. Savaş ve Barış (Voyna i mir, Lev Tolstoy). Her ne kadar sonuna kadar okumayı başaran insan sayısı azınlıkta kalsa da bu Savaş ve Barış'ın Rus klasik edebiyatının köşetaşı eserlerinden olduğu gerçeğine gölge düşürmez. Kitap Sovyetler Birliği'nde 312 baskı yapmış ve 360 milyonluk bir tiraja ulaşarak kırılması güç bir rekora imza atmıştı.

8. Kısa hikayeler (Anton Çehov). Rus okul çocukları öykü türünün en büyük ustalarından olan Çehov'u okumaya çok erken başlar. Örneğin küçük köpek Kaştanka'nın hikayesi her zaman severek okunur.
9. Durgun Akardı Don (Tihiy don, Mihail Şolohov). Arkaplanında Ekim Devrimi bulunan, Don Kazaklarının hikayesi. Şolohov'un 22 yaşında yazdığı roman yazara Nobel Ödülü'nün kapısını aralayan eserlerin başında geliyor.
10. İvan Denisoviç'in Bir Günü (Odin deyn İvana Denisoviça, Aleksandr Soljenitsın). 20. yüzyıl Rusya tarihinin en karanlık sayflarından, gulag tabir edilen çalışma ve ıslah kamplarını konu edinen bir roman. Kendisinin de yolu gulaglardan geçen Soljenitsın bu eserle üne kavuşacak ve tıpkı Şolohov gibi Nobel Edebiyat Ödülü'nü kucaklayacaktır. 15.3.2018
http://www.turkrus.com/602621-rusyada-en-temel-10-edebi-eser-xh.aspx

****

HAYAT NEDİR? VIDEO/ TOLSTOY

Dünyaca ünlü Rus yazar Lev Tolstoy'un 1909 yılında kaydettiği ses kaydı Ümid Gurbanov tarafından Türkçe'ye çevrildi. Kayıt Twitter'da büyük ilgi topladı. Twitter kullanıcısı Ümid Gurbanov (@umidgurbanov) Lev Tolstoy'un 31 Ekim 1909'da kendi eserlerinden parçalar okuyarak kaydettirdiği ses kaydını temizleyerek Türkçe'ye çevirdi.
Tolstoy'un ses kaydı kısa zamanda binlerce kullanıcı tarafından paylaşıldı ve beğenildi. Youtube'ta Türkçe altyazılı hali: https://youtu.be/tDc5L2Yu8k4

Klasik Rus edebiyatının dev ismi Tolstoy, 1828-1910 yılları arasında yaşadı. Hayatı boyunca yaşamın nasıl bir şey olduğunu anlamaya çalışan Tolstoy, eserlerinde bunu eksiksiz olarak yansıtmayı hedef edindi ve en büyük Rus yazarlarından birisi olarak edebiyat ve dünya tarihindeki yerini aldı. (Sputnik) 5.3.2018
http://www.turkrus.com/597372-video-tolstoyun-kendi-eserlerini-okudugu-ses-kaydi-turkceye-cevrildi-youtubeta--xh.aspx
"HAYATIN ANLAMINA" DAİR 8 KİTAP

Rus yazarların usta olduğu alanlardan biri insan varoluşunun büyük problemlerini ele almak. Cevap arayanların bakması gereken onlarca ölmez eser var. İşte RBTH'in önerdiği 8 eser:

1. İvan Gonçarov. Oblomov, 1859

Edebiyat tarihine bir tembellik alegorisi olarak geçse de Oblomov'un yapıtı bundan çok daha fazlasını sunuyor. Pek çok büyük eser gibi Oblomov da hayata dair zihin açıcı felsefi bölümler açısından son derece zengin.

2. İvan Turgenyev. Babalar ve Oğullar, 1862

Ebedi kuşak çatışması problemini ilk ele alan yazar Turgenyev. Eski kuşaklar yeni gelenleri asla anlayamayacak. Etkileyici Bazarov karakteri ile Babalar ve Oğullar bugün bile büyük bir hayran kitlesine sahip.

3. Fyodor Dostoyevski. Karamazov Kardeşler, 1880

Rus edebiyatında Tanrı konusunu ele alan en önemli kitaplardan biri de Karamazov Kardeşler.

4. Lev Tolstoy. Diriliş, 1899

İyilik, kötülük, adalet, vicdan ve kefaret üzerine bir Tolstoy başyapıtı.

5. Maksim Gorki. Ayaktakımı Arasında, 1902

Toplumun alt tabakalarını en iyi anlatan, Orhan Kemal ve Suat Derviş gibi Türk edebiyatçıları derinden etkileyen Maksim Gorki'nin en bilinen eseri.

6. Andrey Platonov, Çukur, 1930

Rus okurların Perestroyka'dan sonra, Türk okurların ise yeni çeviriler sayesinde son yıllarda keşfettiği incilerden, Sovyet kalkınması üzerine düşündürücü bir proletarya hikayesi.

7. Mihail Bulgakov. Usta ve Margarita, 1940

Rus edebiyatının 20. yüzyıldaki en büyük eseri hangisidir diye sorulursa, Rus okurların büyük bir bölümü Usta ve Margarita diyecektir. İyilik, kötülük, inanç ve aşk gibi evrensel temaları sürükleyici bir olay örgüsü içinde ele almasının yanı sıra Sovyet ansiklopedisi niteliğine sahip dev bir hiciv.

8. Venedikt Yerofeyev. Moskova – Petuşki, 1970

Modern Rus insanını anlamak için kılavuz kitaplardan biri. Veniçka'nın banliyö treninde iki istasyon arasındaki yolculuğu adeta Rusya'nın son 50 yılını kat ediyor. Kitap Türkçede de mevcut. 17.2.2018
http://www.turkrus.com/583441-hayatin-anlamina-dair-8-kitap-xh.aspx

RUS SİNEMASIDA 10 ÖNEMLİ FİLM

Dünyada Rusya denince en fazla edebiyata ve müziğe katkısı akla gelir. Ama sinemayı da ıskalamamak gerekir... Birbirinden güzel filmler, sinema tarihine damgasını vurmuştur. Sinema seyircimiz bazılarına aşina, bazılarını belki ilk kez duyuyor. İşte Sergey Eyzenşteyn'den Andrey Zvyagintsev'e, Rus sinemasının evrimine ışık tutan 10 film.

1. Potemkin Zırhlısı (Bronenosets Potyomkin, 1925). Sergey Eyzenşteyn'in 1905 Rus devrimi olaylarını konu edinen epik filmi Rus sinema tarihinin köşe taşlarından.

2. Kuban Kazakları (Kubanskiye Kazaki, 1949). Savaş sonrasının zorlu yıllarında Sovyet halklarına iyimserlik aşılamak için çekilmiş kolhozda geçen bir aşk hikayesi. Her ne kadar filmde bolluk içinde bir Sovyetler Birliği resmetse de filmin oyuncuları yıllar sonra çekimler sırasında açlıktan bayılanlar olduğunu anlatacaktır. Ağır propaganda tonuna rağmen bugün bile izlenen bir Sovyet sineması klasiği. Yönetmen İvan Pıryev.

3. Turnalar Uçuyor (Letyat juravli, 1957). Mihail Kalatozov'dan bugün bile hatrı sayılır izleyici kitlesi bulunan bir aşk filmi. Savaş yıllarında geçen hikaye orijinal sinematografisi ve kült oyuncuları ile dikkat çekiyor.

4. Temmuz Yağmuru (İulskiy dojd, 1967). Zamanının entellektüel açıdan en kuvvetli filmlerinden sayılan Temmuz Yağmuru Fransız yeni dalgasından esintiler taşıyor. Yönetmen Marlen Hutsiyev. Ünlü yönetmen Andrey Tarkovski'nin de filmde oyuncu olarak küçük bir rolü var.

5. Andrey Rublyov (1966). Sadece Rusya'nın değil, dünya sinemasının da zirvesinde yer alan isimlerden Andrey Tarkovski'den sanatçı ve iktidar ilişkisi üzerine bir başyapıt. Film Rus sanatının simge ismi ikon sanatçısı Andrey Rublyov'un hayatını işliyor.

6. Savaş ve Barış (Voyna i mir, 1966-1967). Ünlü Rus yönetmen Sergey Bondarçuk'un Lev Tolstoy'un aynı adlı romanından uyarladığı bir sinema destanı. Çekim hazırlıkları 6 yıl süren film görkemli savaş sahneleri ile hatırlanıyor.

7. Moskova Göz Yaşlarına İnanmaz (Moskva slezam ne verit, 1980). 1981'de en iyi yabancı film oskarını alan yapım dönemin önde gelen politik aktörlerinden Ronald Reagan'ın tarafınan da defalarca izlenmiş. Vladimir Menşov'un filmi 1970'ler Sovyet şehir yaşamına odaklanıyor.

8. Astenik Sendromu (Asteniçeskiy sindrom, 1990). Kira Muratova'nın ilk yarısını siyah beyaz çektiği film kamerayı kocasının yasını tutan bir kadına çeviriyor. Film 40. Berlin Film Festivali'nde Gümüş Ayı dahil pek çok ödüle layık görüldü.

9. Kardeş (Brat, 1997). Çağdaş Rus tarihinin en çarpıcı on yıllarından 1990'larda geçen bir suç draması. Aleksey Balabanov'un filmi için dönemin sembolü demek hiç de yanlış olmaz. Sadece 31 günde küçük bir bütçeyle çekilen filmin geniş bir hayran kitlesi var.

10. Sevgisiz (Nelyubof, 2017). Rus sinemasının son dönemde en çarpıcı işlerine imza atan ödüllü yönetmen Andrey Zvyagintsev'in son filmi. Sinemaseverler Zvyagintsev'i Vozvraşeniye (Dönüş) ve Leviathan (Leviafan) filmlerinden hatırlayacaktır. 6.11.2017

http://www.turkrus.com/495834-rus-sinemasida-10-onemli-film-xh.aspx

Ferhan Bayır

aydinlik.com.tr, 8.10.2017

NİHİLİZM AÇMAZINDA AYDINLAR VE ÇEHOV

Rusya'nın uçsuz bucaksız stepleri arasında, insanların ismini dahi bilmediği bir taşra kasabasında sıvaları dökülmüş, etrafını yaban otlarının sardığı, insanı tehdit ediyormuş gibi gökyüzüne yönelen bahçe çitlerindeki çiviler... İnsanın ruhunu kuşatan karamsarlığın en karanlık tonu, bu binanın hapishane olduğu izlemini verirken bahçe kapısından içeri girip binaya doğru ilerleyince buranın hastane olduğu ancak basamakları tırmanırken fark edilir.

Kapıyı aralayıp içeriye adım atıldığı an, insanları askerlikten emekli, yaşlı bekçi Nikita karşılamaktadır. Step havasının sert iklimi, Nikita'nın yüzündeki derin ve keskin çizgilerde kendisini belli etmektedir. "Nikita, bu dünyadaki düzeni her şeyden çok seven ve bundan ötürü de dayak atma gerekliliğine inanan saf, iyi niyetli, işine bağlı, kıt görüşlü insanlardandır. Yüze, göğse, sırta, nereye denk gelirse oraya vurur ve bunu yapmazsa düzenin sağlanamayacağına inanır". Heybetli ve tehditkâr bu bekçiyi geçip koridoru doğru yönelince, yerdeki çürümüş döşeklere, eskimiş sabahlıklara, parçalanmış mavi gömleklere dikkatlice bakınca, burasının hastane olmadığı hissedilir.

Koridorun hemen sonundaki geniş odaya tedirgin şekilde hızlıca bakınca, iç taraftan takılı demir parmaklıklar, yere vidalanmış yataklarını üzerinde mavi renkli hastane sabahlıkları ve başlarında eski usul takkeleriyle oturan insanların varlığından burasının akıl hastanesi olduğu anlaşılır. Tahtakurusu ve amonyak kokusuna lahana çorbası kokusunun karıştığı bu izbe yer, içinde beş akıl hastasının yaşadığı Altıncı Koğuş'tur.

Çehov "Altıncı Koğuş" öyküsünde bir taşra kabasındaki akıl hastanesi çevresinde gelişen trajik olayları her zamanki basit ve yalın üslupla anlattığı bu eser, Rus edebiyatının "en kasvetli" örnekleri arasında yerini almıştır. Sibirya'da sürgün döneminde, ayakları zincirlerle bağlanmış mahkûmların hayatını anlatan Dostoyevski'nin eserlerinde bile "Altıncı Koğuş"daki kadar kasvetli bir hava yoktur. Hayatlarında hiç şiddete başvurmamış beş tane delinin hikayesini, insanın kanını donduran Sibirya'nın soğuğunda en adi suçları işlemiş mahkûmların hikayesi kadar çarpıcı yapan nedir?

SİBİRYA'NIN ÖLÜMSÜZ MAHKÛMLARI

"*Her türlü zorbalığın toplum tarafından makul ve yerinde bir gereklilik olarak karşılandığı, beraat kararı gibi her türlü merhamet göstergesinin toplumda tatminsizlik ve intikam duyguları uyandırdığı bir dünyada adaleti düşlemek gülünç değil mi?*

Çehov

Oyunları ve öyküleriyle Rusya'nın en başarılı yazarları arasında ismi anılmaya başlayan Çehov, yeni eseri için farklı, çok daha tutkulu konular arayışına girer. Moskova-Petersburg edebiyat dünyasındaki kıskanç ve tek düzey ilişkilerden de sıkılmıştır. Kendisine hem zihinsel hem de bedensel olarak bu sıkışmışlıktan çıkaracak yeni çalışmalar arayışındayken Çehov, kardeşi Mişel'in ceza hukuku derslerinde tuttuğu notları tesadüfen okuyunca kafasında bir soru canlanır "karar verilinceye kadar bütün dikkatimiz katilin üstünde toplanıyor, ama hapishaneye gönderilir gönderilmez tümden unutuveriyoruz onu. Peki hapishanelerde neler oluyor?". Bu soru Çehov'un peşini bırakmaz ve Sibirya'ya gitme kararı alır.

Çehov'un ciddi sağlık sorunları vardı, Sibirya'nın derinliklerine yapacağı bu yolculuğa ailesi ve yakın arkadaşları şiddetle karşı çıkmalarına rağmen, Çehov'u ikna edemezler. Nisan 1890'da, Çar hükümetinin en tehlikeli suçluları kürek cezasına gönderdiği, Japonya'nın 800 kilometre kuzeyinde bulunan Okhotsk Denizi'ndeki Salahin adasına doğru yola çıkar. Üç ay süren zorlu yolculuk sonrası sefaletin ve pisliğin içinde kaderlerine terk edilmiş insanların yaşadığı bu yere ulaşır.

Doktor olarak tıbba olan borcunu hapishanedeki mahkûmların tedavisiyle ilgilenip ve buradaki sağlık koşullarına dikkat çekerek ödemek isteyen Çehov, yüzlerce mahkumla konuşur, her gün on sekiz saati bulan yoğun bir çalışma yürütür, detaylı ve titiz bir şekilde notlar alır. Mahkûmların anlattıklarıyla birlikte hapishanedeki koşullar ve hapishanenin dışındaki gündelik hayata dair çarpıcı gözlemlerini kaleme alır. Hapishanelerde insanı ayakta tutacak hiç bir manevi şey gözlemleyemez Çehov, "Cezaevleri büyük kumarhane olmuşlar, koloniler ve askeri birlikler de onların şubeleri." Hapishanede dışındaki yaşam ise çok daha kötüdür. Salahin'de kürek mahkumu kadınlar ve erkek mahkûmlarıyla birlikte buraya gelen eşleri de bulunmaktadır: " Hepsi de yaşamak için fahişelik yapıyor. Zindancılar, en genç ve alımlıları kendilerine ayırıyor, öbürlerini de hükümlülere bırakıyorlardı. Genç kızların, anneleri tarafından zengin kolonlara ya da gözetimcilere satılması gündelik işlerdendi... ne yaşlılık ne çirkinlik fahişeliğe engel oluyordu ne de en had derecedeki frengi. Aleksandrovski sokaklarında on altı yaşında bir kıza rastladım. Dediklerine göre fahişeliğe dokuz yaşında başlamış".

Çehov, insanın ayağındaki zemini sarsan böyle yüzlerce çarpıcı gözlemi "Sahalin Adası" eserinde yayımlar. Sibirya'nın karanlıklarında tarif edilemez sefalete terk edilmiş bu insanların dramını Çehov o kadar yalın ve soğukkanlı şekilde kaleme almıştır ki, eseri yayımlanmadan önce inceleyen çarlık sansür heyeti bu öyküleri bir edebiyat eseri olarak değil, bilimsel makale olarak tanımlayıp kayda düşer.

Eser yayımladığı zaman büyük ses getirir. En sıradan ayrıntılar bile büyük tartışma konusu olur. Eserin dilindeki nesnellikten dolayı, okurlar betimlenen sahnelerin kurgu olma ihtimalini bile düşünmez. Kitabın her satırı, Rus toplumunu kendi acımasız ve soğuk gerçeğiyle yüzleşmeye zorlar. Özellik

hapishanedeki mahkumlara uygulanan bedensel ceza sahneleri Kışlık Sarayı'ndaki yöneticileri bile şaşkına uğratmıştır:

"İnfaz memuru bir tarafta durur ve kırbaçla böyle bir vurur ki, kamçı bütün vücuda yayılır. Her beş kırbaçtan sonra öbür tarafa geçer ve mahkuma yarım dakika dinlenme süresi verir. İlk beş ya da on kırbaçtan sonra daha önceki dayaklar yüzünden yaralarla kaplı olan bedeni mavileşir, morarır ve her darbede derisi açılır. Çığlık ve bağrışların arasında 'Zatıaliniz! Zatıaliniz! Merhamet!' kelimeleri duyulur. Sonra yirmi ya da otuz darbeden sonra sarhoş adam ya da sayıklayan biri gibi şikâyet etmeye başlar 'Zavallı ben, zavallı ben, beni öldürüyorsunuz…Beni neden cezalandırıyorsunuz?'. Ardından boynun o garip gerilişi, kusma sesi. Sanki cezanın başlamasından bu yana bir sonsuzluk geçmiş gibi. Gardiyan bağırmaya devam eder, 'Kırk iki! Kırk uç!" Doksana daha çok var"

Rus kamuoyu, Sibirya'daki insanların gerçeklerinin çok az farkındaydı. Ne var ki bütün olumsuz imgeye rağmen insanların zihninde Sibirya deyince "Suç ve Ceza" romanın son sahnesindeki günahlarını kabul etmiş, manevi olarak yükselmiş Raskolnikov ile saf iyiliği ve fedakârlığıyla Sonya'nın ilişkisi canlanmaktaydı. Çehov, insanların zihnindeki bu romantik imgeleri yıkmakla kalmadı betimlediği çarpıcı sahnelerle Rusya'da önce kadınlar sonra da erkekler için fiziksel cezanın kaldırılmasında çok önemli rol oynadı.

TAŞRANIN SOĞUK GERÇEKLİĞİ

"*Kasabada yaşamak boğucu ve sıkıcıdır; yüksek ideallerden yoksun olan toplum zorbalıkla, kaba bir sefalet ve iki yüzlülükle çeşitlendirilmiş cansız, anlamsız bir yaşam sürmektedir.*

Çehov

"Sahalin Adası" eseri dikkat çektiği toplumsal sorunlarla kamuoyunda ses getirse de eleştirmenler bu eserin edebi değerini pek beğenmemişlerdir. Kimilerine göre Çehov, Dostoyevski'ye özenmişti ve kürek mahkûmları üzerinde prim yapmıştı. Daha nesnel yorum yapan eleştirmenlerse, Dostoyevski'nin "Ölüler Evinden Notlar" eseriyle kıyaslandığında bu öykülerin zayıflığının altını çizmişti. Şüphesiz ayağında prangalarla Sibirya'ya siyasi tutuklu olarak gidip mahkumlarla aynı korkunç hapishane koşullarını paylaşan Dostoyevski'nin eserindeki derinlik ve güçlü manevi arayış, Çehov'un bu eserinde gözlemlenemez. Çehov, bir yazar ve doktor sorumluluğuyla dışarıdan gelip, yaptığı gözlemleri betimlerken; Dostoyevski ise doğrudan yaşadığı kendi trajedisini, rutubet ve pislik kokan, soğuk ve karanlık koğuşta, damarlarında dolaşan kan gibi canlı ve sıcak bir dille betimlemişti.

Oysa Çehov, insanın akıl dışı, yıkıcı, karanlık yönünü derinlikli şekilde ele aldığı, Dostoyevski ile ölçülebilecek hatta yer yer onu aşan önemli bir öykü kaleme almıştır. "Altıncı Koğuş" öyküsünde, bir

akıl hastası ile doktor arasında geçen olaylar anlatılır. Bu eserin en çok göze çapan özelliği, yetmiş sayfaya sığdırılan fikirlerin yoğunluğu ve gücüdür. Dostoyevski'nin, Tolstoy'un belki yedi yüz sayfada tartışacakları fikirleri Çehov basit ve kısa bir biçimde yapmıştır. Dostoyevski ve Tolstoy, büyük ve sayısız mekanlar içinde onlarca karakterle birbirine örülen adeta çok sesli senfonilerle insanın özüne dair sorunları ele alır. Çehov ise, tiyatro oyunlarındaki gibi, olayları bir koğuşta ve birkaç karakterin arasında yoğunlaştırarak eşsiz bir oda müziğiyle şeklinde öyküsünü anlatır.

Rusya'nın terk edilmiş bu kasabasına yirmi yıl önce genç bir doktor olarak gelen Andrey Yefimiç, kendisini yoksulluk ve pisliğe terk edilmiş hastanede bulur. Alet ve ilaçların yetersizliği, her gün kilometrelerce uzaktan gelen yüzlerce köylü hasta, az sayıda sağlık çalışanı gibi sorunların yanında hastanedeki yolsuzluklar, adam kayırmalar, dedikodular mesleğine yeni başlayan doktorun yüzleşmesi gereken sorunlardır. Andrey Yefimiç ilk zamanlar özveriyle kendisini mesleğine adar ne var ki zamanla bu sorunların altında yavaş yavaş ezilir. Güçlü ve savaşçı bir karakteri bulunmayan doktor Yefimiç, önündeki yakıcı sorunlarla nasıl çözüm üreteceğini bilemez: "Andrey Yefimiç akla ve doğruluğa aşırı değer verirdi, ancak etrafında akıl ve dürüstlükle dolu bir hayatı var edebilmesi için yeteri kadar güçlü bir karaktere ve inanca sahip değildi. Emir buyurmayı, yasak koymayı, mecbur bırakmayı kesinlikle bilmezdi". Zaten 1860'larda ilahiyat okumak isterken babasının zorlamasıyla doktor olmuştu.

Tıbbı ve ilerlemeyi benimsemekle birlikte Yefimiç, yoksunluğun neden olduğu sefalet içinde acı çeken insanların soğuk gerçekliğiyle yüzleşecek ne tutkulu inançları ne de köklü fikirleri vardır. Derinlikli fikirlerden, sarsılmaz ideallerden yoksun bir insan Rusya'nın, adı dahi unutulmuş kasabaları gibi, karanlık stepleri içinde kaybolur. Kasabanın insanın ruhunu boğan tek düze yaşamı, hastanedeki kangren olmuş sorunlar içinde Andrey Yefimiç, ahlaki pusulasını kaybedeler. İnsan doğasının en korkunç yanı yaşadığı gerçeklikle yüzleşmediği zaman, kendi benliğini korumak için karamsar ve yıkıcı metafiziksel argümanlar üretebilmesidir. Bir gün hastaneden eve döndüğünde çalışma masasında otururken Yefimiç hayatının ve mesleğinin muhasebesini yapar. Her gün kırktan fazla hastayı muayene etmek büyük bir aldatmacadır, hastaların tedavilerine gereken özeni gösteremediği gibi, yıllar içerisinde kasabada ne hastalanma ne de ölüm oranlarında bir azalma söz konusudur. Bu gerçeklik karşısında Yefimiç bir adım geri çekilir, yenilgisinin rasyonelleştirmeye başlar: "Doktorun düşüncesine göre yapılacak en mantıklı şey hastaları salıvermek, hastaneyi de kapatmaktı…bunu yapmanın kimseye faydası dokunmazdı. Sonuçta maddi ya da manevi bir pisliği bir yerden kovsanız da başka bir yere sıçrayacaktır. Pisliğin kendiliğinden yok olmasını beklemek gerekir".

Yefimiç, sorunlar karşısında çaresizliğin, eylemsizliğin felsefesini yaparak benliğini ayakta tutmaya çalışır. Bilimin ve aklın ilkelerine dayanan doktor, mesleğinin ahlaki temellerini kendi elleriyle aşındırmaya başlar: "…eğer ölüm herkes için olağan ve meşru bir sondan ibaretse insanların ölmelerine engel olmak niye? Bir tüccarın ya da memurun fazladan beş, on yıl yaşamasının kime ne faydası var?"

Mesleğine bu denli yabancılaşan doktor, kayıtsızlığını bütün hümanist idealleri reddecek şekilde, yıkıcı noktalara taşır: “Eğer insanoğlu acılarını haplarla ve damlalarla hafifletebileceğini öğrenirse, bugüne kadar onları hem her türlü kötülükten koruyan hem de onlara mutluluk bahşeden dini ve felsefeyi tümüyle terk edebilir”. Hayatın acımasız, trajik gerçekleri karşısında teselli olmak için sıradan insanlara dini öğretileri, kendisi için de nihilist felsefeyi uygun bulur Andrey Yefimiç.

Bu andan itibaren doktor, mutlak bir kayıtsızlık içinde yaşamaya başlar. Hayattaki tek gayesi akşam evine geldiği zaman tarih ve felsefe üzerine kitaplar okumaktır. Ne bir tiyatronun ne bir operanın olduğun kasabada, keyifli okumalarının dışında, eski bir soylu olan fakat yoksun düştüğü için postanede çalışan Mihail Averyaniç ile akşamları evde oturup bira içerler. Yefimiç neredeyse her akşam bu kasabada yaşamanın ne derece sıkıcı olduğundan yakınır. Elbette Rus aydınları da Yefimiç’in eleştirilerinden kaçamaz: “Aydın kesim bile bayağılıktan öteye geçemiyor; gelişme seviyeleri, sizi temin ederim ki, aşağı tabakadan üstün değil”. Mihal ise hep aynı cevabı verir :“Eskiden ne gözü kara liberaller vardı”.

NİHİLİZMDEN DELİLİĞE

“*Zindan gardiyansız olmaz, birini tasarladınız mı ötekini de tasarlamak zorundasınız”*

Balzac

“*İnsan kendi sağduyusuna, komşusunu kilit altında vurarak ikna olmaz”*

Dostoyevski

Mesleğini amaçsız, hayatı anlamsız bulan Yefimiç, hastaneye nadiren uğramaya başlar. Nihilizmin derinliklerinden kısık sesle ara sıra vicdanı seslendiği zaman Yefimiç, ciddi bir entelektüel olarak vicdanına gerekli cevabı verir: “Zararlı bir işe hizmet ediyorum ve aldattığım insanlar için aylık alıyorum. Namuslu değilim, ama ben tek başıma bir hiçim, kaçınılmaz olan sosyal kötülüğün küçük bir parçasıyım sadece... Demek ki namuslu olmamanın suçlusu ben değilim. İki yüzyıl sonra doğsaydım bambaşka bir insan olabilirdim.” Nihilizmi kadercilikle ayakta tutar, kadercilik ise onu her geçen gün etrafına karşı daha çok duyarsızlaştırır, topluma yabancılaştığı ölçüde bencilleşir. Yirmi yıl boyunca hastanedeki bütün ahlaksızları görmezden gelir, Nikita’nın hastaları dövmesini umursamaz, etrafı

şiddet ve cehaletle çevriliyken Yefimiç, evinde kitapları arasında kendine "yüksek ve soylu" fikirler dünyası kurar.

Ne var ki hayatın sert dalgaları Yefimç'in kumdan dünyasını yerle bir eder. Yefimiç, rutin hastane gezintisi sırasında gözü Altıncı Koğuş'a takılır, yıllarca bu koğuşa uğramadığını fark eder. Doktor sorumluluğundan ziyade can sıkıntından kurtulmak, bir değişiklik yapmak için koğuşa girer. Beş akıl hastasının durumunu, koğuşun içini merakla gözlemlerken Ivan Dmitriç'i tanır.

Ivan Dmitriç, soylu ve eğitimli bir aileden gelen, üniversite eğitimi almış, iyi bir mevkide maliyede çalışan bürokrattır. Dmitriç'in mutlu hayatı, bir gün işe giderken polislerin kelepçeleyip götürdükleri suçluyla sokakta karşılaşmasıyla alt üst olur. Bu dramatik anın etkisinden kurtulamaz, koşarak eve gelir, odasına kapanır, işe gitmez ve bütün gece ışıkları söndürüp koltukta oturur. Her an polislerin gelip kendisini de tutuklayacakları korkusundan bir türlü kurtulamaz. Bir suç işlemediğini bilmektedir, hapse atılmasına bir neden de yoktur, fakat biri iftira atar ve umursamaz bir yargıç olayın iç yüzünü araştırmadan onu Sibirya'ya gönderebilir. Daha da kötüsü iş yerinde onu çekemeyen amiri ya da iş arkadaşı evraklarla oynanıp zimmetine para geçirdiğini söyleyebilir. Buna benzer endişelerle Dmitriç'in korkuları gittikçe şiddetlenir, devletin kurumlarına güvenmez, topluma olan inancını yitirir. Çehov adım adım bir insanın yozlaşmış bir toplumda nasıl delirebileceğini sarsıcı şekilde gösterir, daha korkunç olan böylesi toplumsal ilişkiler içinde insanın delirebilmesinin normalliğidir.

Yakınları Dmitriç'in akli dengesini yitirdiğini düşündükleri zaman doktor Yefimiç'i çağırırlar, fakat Yefimiç delirmiş birisi için yapılacak bir şey olmadığını söyler, tedavi bile etmeden evine döner. Yıllar sonraki bu trajik karşılaşmayı komik yapansa Yefimiç'in kayıtsızlığıdır. Dmitriç, dışarıda binlerce hasta ve suçlu varken neden kendisinin buraya kapatıldığını sorduğunda Yefimiç "konunun ahlaki yönle ya da mantıkla alakası yok. Her şey tesadüften ibaret...Benim doktor olmamda, sizin akıl hastası olmanızda ne ahlak ne de mantık arayabiliriz. Bu sadece boş bir tesadüften ibaret" diyerek cevap verir. Akıl hastası bile kapatılmasına rasyonel nedenler ararken doktor, nihilizmin "güvenli sularında" tesadüflerden ve hayatın mantıksızlığından dem vurur. Ahlaki kayıtsızlık doktoru, toplumsal adaletsizliği ve eşitsizliği kaderci biçimde savunmaya kadar götürür: "Sizin durumunuzda yapılacak en iyi şey buradan kaçmaktır. Maalesef bunun kimseye bir faydası dokunmaz...Toplum kendini suçlulardan, ruh hastalarından ve genel olarak rahatsız insanlardan korumak istediği zaman baş edilmez olur...Burada bulunmanız gerektiğine dair düşüncelerle kendinizi yatıştırmanız gerekiyor. Hapishaneler ve tımarhaneler var olduğu sürece içinde birilerinin oturması gerekir. Siz değilse ben, ben değilse başka üçüncü biri girecektir buralara". Nihilizmine rağmen doktorun geleceğe dair iyimser beklentileri de vardır: "Hapishanelerin ve tımarhanelerin...uzak bir gelecekte yok olacağı zamanı bekleyin. Elbette o gün er ya da geç gelecektir." O güzel günleri beklerken, elbette hiçbir şey yapmadan, insan okumalı, düşünmeli, yüksek fikirlerle ruhunu yüceltmelidir. Hayatın anlamlı tek

amacı buysa, insanın nerede ve nasıl yaşayacağının ne önemi vardır, tımarhane, ev, üniversite, hapishane hepsi birdir. Bir deliyi bile şaşkına çevirir bu düşünceler, Dmitriç ateşli biçimde soluk almadan, doktorun fikirlerinin bayağılığını yüzüne vurur.

Doktor serinkanlılığını bozmaz "hayatı idrak etmeye çabalayan özgür ve derin düşünce, saçma dünyevi kaygıları tamamıyla hor görme, işte bu...Diyojen de bir fıçının içinde yaşıyordu, ancak dünyadaki bütün krallardan daha mutluydu". Deli ise, "sizin Diyojen ahmaktı da ondan...Ben hayatı seviyorum hem de tutkuyla seviyorum...Doya doya, delicesine yaşamak istiyorum ben...Hayata karışmayı, dünya telaşına kapılmayı öyle çok istiyorum ki...Gidin de bu öğretiyi sıcak, turunç kokan Yunanistan'da yayın. Söyledikleriniz bu iklime uygun değil" diyerek cevap verir. Çehov, Rusya'nın toplumsal sorunlarına soyut, hayattan kopuk reçeteler sunan Batıcı, liberal aydınların trajik açmazlarını, bir deli tarafından eleştirerek duruma komik bir ton katar. Bir deli bile Batı tipi aydına göre hayata daha çok bağlıdır.

İnsan insanla var olur. İnsanın insana duyduğu açlık bastırılamaz bir ihtiyaçtır. Hiçbir yüksek felsefe bu somut isteğin yerini tutamaz. Kitapları arasında yalnız ve durağan bir hayat yaşayan doktor da böyle bir açlık çekmektedir, rüyalarında zeki insanlarla konuştuğunu görür. Dmitriç ile sohbetinin ardından, yıllar sonra keyifle tartışabileceği birisini bulduğunu düşünür, büyük bir iştahla her gün yeni arkadaşını ziyaret etmeye başlar. Bu ateşli ve yoğun tartışmaların zihinsel ve manevi olarak zayıf adamı ne derece yorduğunu pek önemsemeden, aç bir kurt gibi kafeste onu bekleyen deliyi ziyaret eder.

Bir sohbet sırasında Dmitriç katlanılamaz acılar çektiğinden bahseder, sonuçta karşısındaki bir doktordur. Yefimiç ise Marcus Aurelis'un acı üzerine söylemlerini anlatmaya başlar, irade gücüyle düşüncelerin değiştirilebileceğini ve böylece acı fikrinin kaybolacağını söyler. Bu komik sahnelerle Çehov, okura kimin daha deli olduğunu sorgulatır. Doktorun saçma spekülasyonlarına Dmitriç bile tahammül edemez, keskin eleştirilerini sıralamaya başlar, sahne dramatikleşir: "Tek bildiğim, Tanrı'nın beni sıcak kandan ve sinirden yarattığıdır...Acıya karşı bağırarak, gözyaşlarıyla cevap veririm. Yapılan alçaklıklara öfkeyle, iğrençliklere ise tiksinti duyarak tepki gösteririm. Bana göre bu hayatın ta kendisidir. Bir canlı ne kadar basitse o kadar az duyarlıdır ve uyarılara karşı daha zayıf karşılık verir. Ne kadar gelişmişse, gerçekliğe karşı daha fazla duyarlıdır ve daha enerjik biçimde tepki verir. Bunu nasıl bilmezsiniz? Doktorsunuz ama böyle temel şeylerden haberiniz yok!" sözleriyle karşı çıkan Dmitriç doktorun araya girmesine izin vermez: "Sözcülüğünü yaptığınız stoacılar muazzam insanlardı, ama öğretileri daha iki bin yıl önce donmuş, bir damla ileriye gidememişti. Pratik ve geçerli olmadığı için ilerleyemezdi de...insanların büyük çoğunluğu bu öğretiyi anlayamamıştı bile. Zenginliğe, hayatın sağladığı rahatlıklara kayıtsızlığı, acıyı ve ölümü küçümsemeyi vaaz eden bu öğreti, büyük

çoğunluk için anlaşılmazdı…Acıyı küçümsemek onlar için hayatı küçümsemek anlamına geliyordu…Hayatın yükü altında ezilebilir, ondan nefret edebilirsiniz, ama onu küçümseyemezsiniz."

BAZAROV'DAN ÇEHOV'A NİHİLİZM

Çehov'un "Altıncı Koğuş" öyküsünü önemli kılan, kayıtsızlık içinde hareketsizce gündelik, yakıcı sorunlara sırt çevirip yüksek fikirler, güzel sözlerle nihilizmini perdeleyen Rus aydın sınıfını eleştirmesidir. Eserin önemi bu eleştirilerle sınırlı değildir. Rus edebiyatına eşsiz derinlik veren özgünlük Çehov'un eserinde de gözlemlenir. Neredeyse dört kuşak boyunca her edebiyatçı eserleriyle ya kendinden önceki ya da çağdaşı başka bir yazarın eserine cevap verir. Aşılması zor kitapların arkasında yüzyıllık tartışma ve polemikler bulunmaktadır. Her bir eser başka bir esere göndermelerle doludur, bu yüzden fikirler sürekli ve canlı bir şekilde edebiyat üretimini besler. Bu kültürel iklim yazarların toplumsal sorunlara cevap arayan tartışmanın dışında eserler kaleme almasına izin vermez.

Çehov bu öyküsünde başta Dostoyevski ve Tolstoy olmak üzere birçok edebiyatçıyla tartışır. Baskıcı ve yozlaşmış bir toplumda insanın delirme durumu ve bunun politik arka planı Gogol'un "Bir Delinin Hatıra Defterinden" eserinde ele alınan bir konudur. Çehov da bu geleneği devam ettirir.

Çehov'un en çok etkilendiği ve bir o kadar eleştirdiği Tolstoy'a yönelik eleştirileri de önemlidir. Tolstoy'un "kötülüğe karşı direnme" anlayışına kitapta Nikita'nın şiddetini sessizce kabullenen akıl hastası köylü imgesiyle gönderme yapılır: "…Burada korkunç olan şey onun dövülmesi değil – buna alışmak mümkündü- bu aptal hayvanın dayak yerken sesini çıkarmaması, karşılık vermemesi, gözünü bile kırpmaması, sadece ağır bir fıçı gibi sağa sola sallanmasıydı". Çehov bu noktada hayatın acımasızlığına karşılık vermeyi öneren Dmitriç'in fikirlerini öne sürerek, kötülüğe ve şiddete pasif tavır almayı eleştirir.

Hapishane ve delilik konuları Çehov'dan önce, insanın özgürleşme isteğinin ne kadar derin ve güçlü olduğunu irdelemek için seçilmekteydi. Aristokrat kökenli ilerici, aydınlanmış yazar, köylülerin özgürlük sorunlarını bu temalarla politikleştirmişti. Gorki ve Çehov gibi alt sınıftan gelen yeni yazarlarla birlikte bu hapishane ve delilik temaları, fikirsel soruşturmalardan sıyrılarak doğrudan bedenin özgürleşmesi sorununa kaydı. Çehov'un dedesi özgürlüğünü sonradan kazanmış toprak kölesiydi, Gorki'nin çocukluğu ise ayaktakımı arasında geçmişti. İki yazar da küçük yaştan itibaren fiziksel şiddete maruz kalmışlardı. Dayakla terbiye edilmek istenen bu iki yazar için fiziksel şiddetin son bulması en yakıcı sorunlarıydı. Bundan dolayı Çehov, Tolstoy'un bu soyut ahlaki öğretisine tahammül edemez. Yefimiç'in acılarla ilgili soyut iddialarına Dmitriç: "Bütün ömrünüz boyunca kimse size parmağını değdirmedi, sizi korkutmadı, dövmedi; bir öküz kadar sağlıklısınız… Yirmi yıldan fazla

süredir ısınması, aydınlatması, hizmetçisi olan bedava bir lojmanda oturuyorsunuz. İşinize geldiği kadar çalışma hakkına sahipsiniz. Yaratılıştan tembel ve gevşek bir insansınız…Kısacası siz hayatı görmediniz, onu zerrece tanımıyorsunuz. Gerçeklikle tanışıklığınız ise yalnızca teoriden ibaret…bütün bunlar Rus tembellerine özgü bir felsefedir…Hem hiç çalışma, hem vicdanın rahat olsun, hem de kendini bilgin say. Ne ala felsefe! Hayır efendim bu ne felsefe ne düşünüş tarzı, ne de bakış açısı genişliğidir; aksine bu tembellik Hint fakirliği ve uyku sersemliğidir" sözleriyle cevap verir.

Diğer bir nokta Dostoyevski'nin aşağılanmış, kişiliği baskılanmış bireyin ne koşulda olursa olsun, tek seçenek akıl dışı çözüm de olsa, benliğini korumak için harekete geçeceğine dair fikirleridir. "Yeraltından Notlar"ın ana karakterinden Ivan Karamazov'a, Raskolnikov'dan "Cinler" romanının karakterine kadar, kendini var etme, saygı görme isteyen bundan dolayı cinayet işleyip, intihar bile edecek kadar yıkıcı ve yaratıcı bu potansiyel döne döne işlenir. Çehov, Dostoyevski'ye de itiraz eder. Dmitriç, doktorun hayatı küçümseyen kayıtsızlığı karşısında "aptalın, küstahın biri mevkii ve rütbesini kullanarak sizi alenen aşağılasa…öğüt vermenin ne demek olduğunu anlardınız" der. Ne var ki anlamakla bunu bilicinde olmak bambaşka şeylerdir.

Yefimiç'in Altıncı Koğuş'a yaptığı ziyaretler sıklaştıkça hastanede çalışanlar durumu garipsemeye başlar ve bir deliyle saatlerce sohbet eden doktorun da delirmeye başladığı tüm kasabanın dedikodu konusu olur. Bunun üzerine belediye başkanı ve yöneticiler diğer doktorların eşliğinde Yefimiç'i küçük düşürecek şekilde sorgular ve emekli olmasını ister. Yefimiç hayatta ilk kez aşağılandığını hisseder, ne var ki deli olmadığını söyleyecek iradeyi kendisinde bulunamaz. Öykünün belki de en çarpıcı sahnesi, Altıncı Koğuş'a kapatılan Yefimiç'in, yıllardır görmezden geldiği Nikita'nın acımasız yumruklarına hedef olduğunda dahi karşı koymamasıdır. Kendi sonun hazırlayanın, topluma karşı kayıtsızlığı ve vicdanını körelten nihilizm olduğu bilincine varsa da, Dostoyevski'nin beklediği manevi sıçrama gerçekleşmez.

Avrupa'daki anlamından farklı olarak nihilizm kavramını Rus edebiyatında ilk kez Turgenyev "Babalar ve Oğullar" romanında kullanmıştı. Genç ve tutkulu doktor Bazarov, 1860 kuşağının radikal demokratik fikirlerini savunurken, çarlık Rusya'nın bütün köhnemiş geleneklerini yadsımak anlamında, kendisini nihilist olarak tanımlamıştı. Ancak, Halka Doğru Hareketi'nin yenilgisiyle ideallerini kaybetmeye ve ahlaki çözülmeye başlayan Rus aydının dönüşümüne, nihilizmin anlamındaki değişim eşlik eder. Bazarov'dan Yefimiç'e nihilizm, devrimci yıkıcılıktan insanın delirmesine neden olan bencilliğe doğru kayar.

Elbette Çehov, Rus aydının durumunu sadece Yefimiç olumsuz karakteriyle örneklendirmez. Yefimiç'lerin karşısına "Vanya Dayı" oyunundaki Doktor Astrov karakterini koyar. Bütün yenilgilerine rağmen, bireysel ahlaki sorumluluğundan kaçmadan, tek başına ağaçlar diker, ormanları korur.

Binlerce kilometre uzaktaki hastalarını tedavi etmek için fırtınada bile yola çıkar. Bilime ve ilerlemeye inanır, köylüler cahildir ama değişebilirler. Yaptığı fedakârlıklar bugün bir anlamı yokmuş gibi gözükse de o, gelecek için çekilen acıların, gösterilen özverilerin bir anlamı olacağına inanır. Bazarov gibi yüksek sesle ve dikkat çekici şekilde yapmaz eylemlerini Astrov. Omuzlarındaki yorgunluğa rağmen kendinden emin, sessiz ve kederli biçimde mücadele eder, Çehov'un kendisi gibi.

https://www.aydinlik.com.tr/nihilizm-acmazinda-aydinlar-ve-cehov-ferhan-bayir-kose-yazilari-ekim-2017

DOSTOYEVSKİ – TURGENYEV AŞKI!

1845 yılında tanıştıklarında Fyodor Mihailoviç Dostoyevski 24, İvan Sergeyeviç Turgenev 25 yaşındaydı. Döneme damgasını vuran büyük edebiyat eleştirmeni Belinski'yi hayran bırakan İnsancıklar'ın yayınlanmasını bekleyen Dostoyevski, Petersburg'ta Rus edebiyat çevrelerine dahil olmanın sarhoşluğu içindedir. Şunları yazar kardeşine:

"Turgenyev bana aşık. Ne adam, ne adam kardeşim! Ben de neredeyse aşık olacağım ona. Yetenekli bir ozan, bir aristokrat, yakışıklı, zengin, zeki ve kültürlü bir oğlan. Öyle sanıyorum ki doğa ondan hiçbir şeyi esirgememiş. Üstelik hayran olunacak son derece dürüst bir karakteri var."

ŞÖHRET BAŞINI DÖNDÜRDÜ!

Turgenyev'se aslında dalgasını geçmektedir bu tuhaf görünümlü Moskovalı genç adamla. Dostoyevski, kardeşine bu mektubu yazdıktan kısa bir süre sonra, Petersburglu yeni tanışları onu bir kabul töreninde dönemin monden güzellerinden bir genç kıza götürür. Genç kız, Dostoyevski'nin eseri üzerine övücü sözler söylemeye hazırlanırken bizimki sararıp sendeleyerek yere yığılır. Bitişik odaya sürükleyip yüzüne kolonya serperek kendine getirirler çiçeği burunda şöhreti.

EDEBİYATIN BURNUNDAKİ SİVİLCE

Bir süre sonra Dostoyevski'nin 'bana aşık' dediği Turgenyev'le 'yoksulların ince ozanı' diye nitelediği Nekrassov, bu olay üzerine yenilmez yutulmaz bir yergi yazarlar:

"Üzgün yüzlü şövalye
Dostoyevski, sevimli palavracı,
Edebiyatın burnunda kızaran yeni bir sivilcesin sen.
Az sonra Türk sultanı vezirlerini gönderecek sana;
Ama sen bir kabul töreninde
-Ey günün konusu Efsane!-
Ünlü prenslerin arasında
Kayan bir yıldız gibi düştün
Ve sarışın bir dilberin önünde
Kalkık burnunu kırdın"

İki genç meslektaş, daha sonra Annenkov'un da da katılımıyla Dostoyevski hakkında yüz kazırtıcı fıkralar uydurup yaymaya başlar. Ancak, İnsancıklar'ın yazarı buna rağmen onlarla görüşmeyi sürdürür.

KENDİNİ DAHİ SANAN TAŞRALI ZAVALLI

Kitabının gördüğü beğeniyle ayakları yerden kesilen Dostoyevski'nin kendini dahi sandığı söylentisi de sürekli espiri konusu olmaktadır Petersburg salonlarında. Bir gün bir salon buluşmasında Turgenyev sohbet ettiği arkadaşlarına, taşrada rastladığı kendini dahi sanan bir zavallıyı gülünç çizgilerle resmederken çarşaf gibi bembeyaz kesilen Dostoyevski, öykünün sonunu beklemeden kendini dışarı atar.

İNSANCIKLARA KENAR SÜSÜ İSTEĞİ!

Yine Turgenyev'in o günlerde ortaya attığı 'Dostoyevski, İnsancıkların özel bir kenar süsüyle yayımlanmasını istiyormuş' iddiası genç şöhretin epey alay konusu olmasına yol açar.

Normali bilmeyen ruh hali sürekli bir uçtan diğerine savrulan Dostoyevski'nin alınganlığı had safhaya ulaşmıştır.
Bir akşam Ogarev, Belinski ve Herzen, Turgenyev'de buluşmuş kağıt oynarken birisinin nükteli bir sözü üzerine hepsinin kahkahayı bastığı anda Dostoyevski eşikte görünür. Bu kahkaha fırtınası onu deliye çevirmiştir. Yine sararıp kalır ve hızla dönerek odadan çıkar.
Bir saat sonra Turgenyev onu avluda bulduğunda soğuktan taş kesmiş bir haldedir.
"Neyiniz var" sorusunu neredeyse ağlayarak yanıtlar:
"Tanrım çekilmez bu! Nerede bulunsam benimle alay ediyorlar. Ben içeri girince nasıl gülmeye başladığınızı gördüm."
'KISA PARMAKLI İÇİ GEÇMİŞ BEYZADE'
Bu dönemde maruz kaldığı alaylar Dostoyevski'de derin izler bırakacaktır. Ömrünün son döneminde yayımladığı Bir Yazarın Günlüğü'nde 'kısa parmaklı, iri gövdeli, durumunu koruyabilmek için nükteler savuran içi geçmiş beyzade' diye nitelediği Turgenyev'i 'hiç bir zaman sevmediğini' yazacaktır.
Turgenyev de bunu doğrular ancak yaptıklarını unutmuş gibidir: "İkimiz de henüz iki genç yazarken o benden nefret ediyordu. Oysa ben onun kinine yol açacak hiçbir şey yapmamıştım.
Sonrası Dostoyevski için idamdan son anda kurtuluşu ve Sibirya, Turgenyev içinse Avrupa yılları...
HERZEN VE TURGENYEV'E BORÇ MEKTUBU
Sürgün cezasını tamamlayıp Petersburg'a dönen Dostoyevski, 1866 yılında alacaklıların baskısından bunalır ve yayıncı Stellovski ile akla zarar bir sözleşme imzalayarak soluğu Avrupa'da alır. Yanında götürdüğü parayı kısa sürede Wiesbaden'in kumar salonlarında kaybeder. Aç sefil, çaresiz geçen günlerin sonunda Herzen ve Turgenyev'e birer mektup yazarak borç ister. Herzen yanıt verme gereği bile duymaz.
"Sizi tedirgin ettiğim için üzgünüm ve utanıyorum. Bu gün için başvurabileceğim tek kişi sadece sizsiniz ve sonra siz, öbürlerinden çok daha nazik ve zekisiniz. ... Sizinle erkek erkeğe konuşuyorum ve sizden yüz taler istiyorum" diye seslendiği Turgenyev, 50 taler gönderir.
"Elli taler için teşekkürler, benim çok iyi İvan Sergiyeviç'im" diye yazdığı Turgenyev'e bu borcunu üç haftadan önce ödeyemeyeceğini de belirtir. Ancak bu borcun ödenmesi hayli zaman alacaktır.
BORÇ İÇİN NEZAKET ZİYARETİ
Yıllar sonra bu kez, yeni evlendiği stenografı Anna Grigoryevna ile çıktığı Avrupa turunda yine oradan oraya savrulup günlerini rulet masalarında tüketirken Baden Baden'de Turgenyev'le karşılaşır. Anna Grigoryevna borcunu unutmadığını göstermesi için Turgenyev'i ziyaret etmesini önerdiğinde hayli bunalsa da bu tavsiyeyi yerine getirir.
Turgenyev'in o günlerde yeni çıkmış olan Duman adlı kitabını hiç beğenmemiş, "Eğer Rusya yeryüzünden kalkacak olsa, insanlıkta ne bir boşluk ne de girdap bırakır" cümlesine de fena takmıştır.
'PARİS'TEN DÜRBÜN GETİRTİN' ÖĞÜDÜ
Buluşmanın başında kopar kavga. Dosotyevski sonradan öyle anlatacaktır o anları:
"Daha bir çok şeyin yanı sıra Almanların önünde eğilmemiz gerektiğini söyledi bana. Bütün dünya için tek ortak yol uygarlıkmış, özgül olarak Rus ve bağımsız olan bütün girişimler bayağı ve aptalcaymış. Tüm Slavcılar üzerine makale yazmakta olduğundan söz etti. Daha bir kolay olsun diye kendisine Paris'ten dürbün getirmesini öğütledim. 'Neden' dedi. 'Çünkü çok uzağa gelmişsiniz' diye karşılık verdim 'Rusya üzerine çeviriniz dürbünü ve bizi inceleyiniz, yoksa bizi görmek güç gelecek size.'"
Görüşme sırasında Dostoyevski Almanlar hakkında ileri geri konuşunca Turgenyev küplere biner: "Bu çeşit konuşmakla bana hakaret ediyorsunuz. Biliniz ki ben buraya temelli yerleştim. Kendimi Alman sayıyorum, Rus değil ve bununla övünüyorum."
'KORKMUYORUM ÇÜNKÜ TİKSİNİYORUM'
Dostoyevski, 'yozlaşmış soylu' diye nitelediği ev sahibini öfkeden kudurtmuş olmaktan kıvanç duyarak tamamlar bu ziyareti. Daha sonra şöyle yazacaktır:
"Turgenyev yabancı ülkede kuruyor, yeteneğini yitiriyor. Ben Almanlaşmaktan korkmuyorum çünkü bütün Almanlardan tiksiniyorum..."

Dostoyevski, Turgenyev'den intikamını Ecinniler'de onun çok çirkin bir karikatürünü çizerek alır. Kitabın alay konusu kahramanlarından birisi olan yazar Karmazinov, 'Avrupalı bir Rus'tur. Karmazinov'u Turgenyev'e ait anlatılardaki ifadeleri cin gibi bir zekayla tiye alarak tasvir eder:

"Ben Alman oldum bundan da onur duyuyorum. İşte yedi yıldır Karlsruhe'de oturuyorum. Geçen yıl belediye kurulu, yeni su borularının döşenmesine karar verdiği vakit, yüreğimin ta derinlerinde duydum ki Karlsruhe sularının kanalizasyon işi, sevgili yurdumun bütün sorunlarından daha önemliydi benim için."

Daha önceki kitaplarında rastlanmayan bir mizah ve ironiyle okurlarını şaşırttığı Ecinniler'de sadece Turgenyev'i değil o dönemin kültürel ve siyasal arenasında önce çıkan bir çok figürü de yerden yere vurur. Bundan nefret ettiği Batı'yı temsil eden şahsiyetlerin tamamı nasibini alır.

'DERİSİNİ DAVUL İÇİN BAĞIŞLADI'

Mesela 'büyük bir Amerikan işadamını şöyle anlatır: "O büyük mirasının hepsini fabrikalar kurulması ve uygulamalı bilimlerin öğretilmesi için, iskeletini akademinin öğrencileri için, derisini de gece gündüz Amerikan ulusal marşının çalınacağı bir davul yapılması için bıraktı."

Karmazinov tipiyle karikatürize edilenin kendisi olduğunu herkesten önce anlayan Turgenyev dostlarına şöyle yakınır:

"Dostoyevski karikatürden daha bayağı bir şey yapmakta sakınca görmedi. Neçayev'in partisine elverişli K...'nin çizgileri altında beni betimledi. Üstelik alaya almak için bir süre yayımladığı dergiye verdiğim anlatıyı seçmesi de ilgi çekicidir. Oysa bu anlatı için beni kutlama mektuplarıyla minnet ve şükran yağmuruna tutmuştu."

PUŞKİN ŞENLİĞİNDE GÖZÜ YAŞLI KUCAKLAŞMA

Yıllar hızla akıp gider...

Dostoyevski Karamazov Kardeşler'i yazmış şöhretin doruğunda bir yazar hatta bir 'peygamber'dir artık Rusya'da.

İki yazar son kez 1880 yazında Puşkin'e Saygı Şenlikleri'nde bir araya gelir. İkisi de birer konuşma yapacaktır. Önce Turgenyev söz alır. Bir gün sonra kürsüye çıkan Dosteyevski o ünlü 'Puşkin Üzerine Konuşması'nı yapınca salonda adeta fırtınalar kopar.

Dostoyevski o anı eşine yazdığı mektupta şöyle anlatır:

"İnsanlığın dünya çapında birliği ülküsünü dile getirdiğim zaman bütün salon isteri nöbetine tutulmuş gibiydi. Konuşmam sona erdiğinde coşkunca fırlatılan çığlıkları, haykırışları anlatamam. Birbirini hiç tanımayan dinleyiciler ağlaşıyor, birbirlerini kucaklıyor ve bundan böyle daha iyi insanlar olacaklarına, komşularından nefret edecek yerde, onları seveceklerine yemin ediyorlardı... Örneğin iki yaşlı adam aniden beni durdurup 'Yirmi yıldır birbirimize düşmandık ama şimdi kucaklaşıp barıştık. Bizi barıştıran sensin, sen bizim azizimiz peygamberimizsin' dediler... Konuşmamda hakkında birkaç övücü söz söylediğim Turgenyev gözlerinde yaşlarla kendini kollarıma attı. Annenkov koşarak geldi elimi sıktı, omzumdan öptü.... Zafer tam bir zafer."

Ne var ki bu yakınlaşmanın ömrü uzun olmayacaktır. Dostoyevski'nin ölümünden sonra düzenlenen etkinliklere kızan Turgenyev, onu Marquis de Sade'a benzetir: "Bu bizim Sade'mız için bütün Rus piskoposlarının törenler yaptıkları, bu evrensel insanın evrensel sevgisi üzerine vaizlerin vaazlar okuduğu düşünülürse... Garip bir zamanda yaşıyoruz."

ASIL SORUN DOĞU-BATI ÇEKİŞMESİ

Ruhu asla asla huzur bulmayan, normali bilmez, aklın ve duyguların sınırında macera arayan Dostoyevski ile hep makul ve mantıklı olmuş Turgenyev her açıdan birbirine zıt iki karakterdir. Birisi ne kadar giyimine özenli, hesabını kitabını bilen her koşulda nazik ve kibar bir asilzade ise diğeri o kadar hırpani, plan tutmaz ne yapacağı asla kestirilemeyen şehirli bir savruktur.

Gençlik yıllarındaki hergelelikleri bir yana bırakacak olursak aralarındaki kavga Türk aydınlarını da yıllarca bir birine düşüren Doğu-Batı çekişmesinden öte bir şey değildir. Dostoyevski dünyanın geleceğini Rusya'nın yeniden doğuşunda gören bir Slavcı, Turgenyev'se Batı uygarlığına hayran bir rasyoneldir.

Bugün dünya ölçeğindeki şöhreti onu kat kat aşmış olsa da Dostoyevski, hep rakip olarak gördüğü ve edebi mücadele içinde olduğu Turgenyev'den hayli etkilenmiştir. Zira hem Delikanlı'ya hem de Karamazov Kardeşler'e pekala Babalar ve Oğullar adı da verilebilirdi.

TOLSTOY DA NASİBİNİ ALDI

Sadece etkilenmek değil, kıskançlıktır da söz konusu olan. Derler ki 'Dostoyevski'nin çevirilerini okuyanlar, Ruslardan daha şanslıdır.' Onun orijinal metinlerinin anlatım bozukluklarıyla dolu olduğu hep söylenegelmiştir. Bu eleştirilere yanıt verirken bile Turgenyev'e çatmaktan geri kalmaz.

"Ne şartlar altında çalıştığımı bir görseler. Benden kusursuz şaheserler bekliyorlar. Oysa ban en acı, en sefil sıkıntılar yüzünden alelacele yazmak zorundayım" diye dert yanarken malikanelerinde rahat bir şekilde oturup cümlelerini tekrar tekrar düzenleyip düzeltmeye fırsat bulabilen Turgenyev ve Tolstoy'a lanetler yağdırır. **Süleyman Çeliker – gazeteduvar.com.tr**

(Bu yazı ilk olarak 17 Haziran 2011 tarihli K dergisinde yayınlanmıştır) https://rusedebiyati.wordpress.com

SON TARTIŞMA: "HAYATIN BİR ANLAMI OLMALI"

İnsanoğlu var olduğundan beri en çok tartışılan felsefi sorulardan biri, Rusya'da bir başka vesileyle yeniden manşetlerde... Ülkede toplumsal hayattaki etkisini daha da arttırmaya çalışan Rusya Ortodoks Kilisesi'nden gelen son teklif bu tartışmaların ilham kaynağı. Ortodoks Kilisesi Patriği Birinci Yardımcısı Başrahip Dimitri Smirnov ilkokullarda "Hayatın Anlamı" dersinin öğretilmesini teklif etti. Bunun üzerine aydın cephesi"nden farklı yorumlar geldi. Herkes "kendi meşrebince" hayatın anlamını açıkladı. İşte, hayat üzerine daha geniş bir perspektiften düşünmmeye katkı sağlayan, Komsomolskaya Pravda'nın derlediği, arkadaşımız Furkan Şenokur'un Türkçeye çevirdiği o görüşler:

Hayatın anlamı nedir?

Hayatın anlamı, vatana hizmet etmektir. Eğer vatanınızda her şey yolunda olursa, herkesin durumu iyi olur. Doğduğum köyde bunu öğrettiler. Hayatın anlamı, her şeyden önce aile eğitimi sayesinde ortaya çıkar ve ben onu hiç kaybetmedim. Hayatın anlamı güçlükle oluşur, bu yüzden ilkokulda böyle bir dersin gerekli olup olmadığını ancak ders kitabını ya da eğitim programını gördükten sonra söyleyebilirim.

Aleksandr Torşin, Rusya Federasyonu Konseyi Başkan Birinci Yardımcısı

Kendim için henüz hayatın anlamını bulmadım fakat başrahip hayatın anlamını biliyorsa, bunu ondan dinlemekten mutluluk duyarım. Çocuklar için yeni dersler uydurmaya gerek yok. Bize Rus dilini,

edebiyatı, matematiği ve diğer bilimleri nasıl öğrettiklerini bir hatırlayalım. Sovyet devletinde kilise, eğitim meselelerine karışmamalıdır.

Andrey Makareviç, Müzisyen

İnanan Müslümanlar için dinde hayatın anlamı tek olan Allah'a tapmak ve iyilik yapmaktır. Gençlere insanların tanrıyla, toplumla, ebeveynlerle olan ilişkisini, karı kocanın, komşular arasındaki ilişkisini anlatmak lazım. İlkokulda zaten "Din Kültürleri Temelleri" dersi var, bu yüzden yeni bir dersin koyulması gerektiğini düşünmüyorum. Hayatın anlamı konusu daha derin konuşulmalı fakat bunun Pazar Okulları'nda yapılması gerekir.

Ruşan Abyasov, Rusya Müftüler Konseyi Başkan Yardımcısı

Korkarım, hayatımın anlamını henüz anlamadım. Fakat böyle bir konunun ilkokullarda konuşulmaması gerektiğini düşünüyorum. Genelde İnsanların çoğu neden yaşadıklarını bilmiyorlar. Belki bu ders, insanları modadan, pazardan ve diğer şeylerden kopararak neyle uğraşmaları gerektiği konusunda, daha fazla düşünmeye zorlayabilir. Sadece insanların %1'i yapmaları gereken şeyi yapıyor ve bunu yapanlar da dâhiler.

Yegor Konçalovski, Yönetmen

Hayatın anlamı, emekçi halkın çıkarları ve toplumsal adalet için mücadeledir. Bu söz, Nikolay Ostrovki'nin "Ve Çeliğe Su Verildi" kitabından alıntıdır. 15 yaşından beri hayatımı buna göre yönlendiriyorum. Bugün, böyle bir dersin faydası olacak mı derseniz, kimin nasıl öğrettiğine bağlı. Fakat bu dersin kilise tarafından öğretilmesine karşıyım.

Vadim Soloviev, Devlet Duması Milletvekili

Hayatın anlamı, hayatın kendisidir. Bunun için derse gerek yok. Saçmalık bence. Milli düşünceyi aradıkları gibi, hayatın anlamını aramaya ne gerek var? Zaten yüzyıllardır onunla birlikte yaşıyoruz. Geleneklerimiz... Geleneklerimize uymak, saygı göstermek gerekir. Hayatın anlamı budur. Hayatın anlamı aranmaz, insan zaten onunla doğar.

Nadejda Babkina, Halk Müziği Sanatçısı

Bu soruyu kendime beş kez sordum ve her seferinde cevaplar farklıydı. Ergenlik çağımda hayatın anlamı başarılı ve ünlü olmaktı. Üniversiteyi bitirip nereye gideceğimi düşündüğüm zaman ikinci kez bu soruyu kendime sordum. Çocuklarım doğduktan sonra hayatımın anlamı onlar oldu. Başka farklı cevapların da olacağını düşünüyorum fakat şuan hayatın anlamının, eğlendiğiniz ve başkalarını da eğlendirme fırsatı veren hayatın ta kendisi olduğunu düşünüyorum.

Miroslav Melnik, Betta Grup Yönetim Kurulu Başkanı

Yakınlarımıza kötülük yapmadan, kendimize güzel anılar bırakarak koyulan hedefe ulaşmaktır. Benim hayatımı bu düşünce oluşturuyor. Genelde, hayatın anlamını açıklamak zordur. Mesela "Kendine nasıl davranılmasını istiyorsan başkasına da öyle davran" prensibi olabilir. Ayrıca çocuk olsam, dışarda renkli ve güzel bir dünya varken, amcamın, yanıma gelip bana hayatın anlamını anlatmaya başlamasını istemezdim.

Aleksandr İnşakov, Dublör

Benim için hayatın anlamı çocuklarımdır. Eğer başrahip ilahi yönünü kastediyorsa, o zaman dersin gereksiz olduğunu söyleyebilirim. İdeolojik eğitim için dersin adının değiştirilmesi gerek. Örneğin soru beni çıkmaza sokarsa bunu çocuklara nasıl açıklarım? Farklı ilkokullar ve farklı felsefe akımları var. Hepsinin kendine özgü farklı anlayışları var. Benim için hayatın anlamı ise, benimle aynı toplumda yaşayanlara yenilik getirmek ve hayatlarını güzelleştirmektir.

Aleksandr Sidyarkin ,Devlet Duması Milletvekili

Tanrıya, dünyaya, ebeveynlere ve çocuklara sevgidir. Başkalarına sevgidir. Bu sevgi uğruna yaşıyorsanız hayatınızın anlamı var demektir. Eğer kendiniz için yaşıyorsanız hayatınızın anlamı yok demektir. Bir insanın acısını dindirmeye çalışıyorsanız hayatınızın anlamı var demektir. Ben olsam çocuklara böyle anlatırdım. Ayrıca derse verilen isim ise beni korkutuyor.

Anastasiya Melnikova, Sankt Peterburg Parlamento Meclisi Üyesi ve Sanatçı

Bilmiyorum fakat cevaplamak için yeterince vaktimin olduğunu düşünüyorum.

Aleksandr Baulev, Aktör

Hayatın anlamını aramak Rus medeniyetinden geçer. Çocuklara hayatın anlamını anlatmanın zor olduğunu düşünüyorum. Böyle bir girişimin, dini düşüncelerin üstü kapalı bir şekilde ideolojik dersle okullara sokulması olduğunu düşünüyorum. Çocukların böyle bir durumda kalması acınacak bir durum.

İrina Prohorova, Vatandaş Platformu Partisi Komite Üyesi

Yakınlarımıza, insanlara ve İsa'ya hizmet etmektir. Rusya'da kiliselerin 2500'den fazla sosyal projesi var. Huzur evleri, yetiştirme yurtları, yetimhaneler, rehabilitasyon merkezleri gibi. Bunları düzenleyen insanlar hayatın gerçek anlamının, kendine değil, başkalarına hizmet etmek olduğunu ispatlıyor.

Panteleimon, Orekhovo-Zuyevo Piskoposu

Çeviren: Furkan ŞENOKUR 13.5.2013

RUS EDEBİYATINDA KARIN TARİHİ

Su soğuyunca kar oluyor, kar yazılınca da edebiyat. "Başlangıçta kar vardı..." dendiğini hayal etmek zor, ama Rus edebiyatının başlangıcında kar vardı...

Sabri Gürses -k24

Nişantaşı'nda, bir resim galerisinde* yaşlıca bir kadınla sohbet ediyoruz. Kadın heyecanla kısa süre önce gittiği Moskova'nın ne güzel bir şehir olduğundan bahsediyor; galeriler, müzeler, meydanlar, binalar, heykeller, tiyatrolar, heyecanla anlatıyor... Sahiden de etkileyici bir havası var Moskova şehir merkezinin günümüzde. Günümüzde bile. Caddelerde yürürken -hatta bulvarlarda, çünkü sokak denemeyecek kadar geniştir yollar- sağlı sollu bir ya da iki asırlık binaların üzerinde burada şu yaşamış, burada bu yaşamış yazılarını görmek ve bu kişilerin çoğunun çok sevilen şarkıların bestecisi, çok kullanılan kimya formülünün sahibi, vatan savunma savaşında efsaneleşmiş asker yazar... olduğunu görmek şehri olabildiğince canlı bir varlığa dönüştürüyor. Muhteşem mimariler olsa bile şehir merkezindeki, bu binalara bakarak bugün Moskova dediğimiz yerdeki binaları bunlar olmasa canlı diye görmek zor elbette, büyük kısmı insanı ezen, baş döndürücü bürokrasileri ya da yüksek hayatları düşündüren binalar bunlar. Arada kalmış bazı eski, bir iki katlı, geniş bahçeli, on yedi on sekiz on dokuzuncu yüzyıl üsluplarına sahip, sanat kurumu, müze haline getirilmiş yerlerle birlikte bütün bu yüzey yere uzanmış dev bir Japon robotunun girintili çıkıntılı gövdesi olabilir, Moskova dev bir robot olarak, bir Moskovtran olarak ayağa kalkabilir bence. Canlılığı böyle bir canlılık. Bu da bizim İstanbul, Ankara ya da İzmir'den alışık olmadığımız bir canlılık türü -denizle ikiye bölünmüş İstanbul ve İzmir ya da ne kadar planlı olmaya çalışırsa çalışsın hâlâ bir ovaya yaygın ve dağınık duran Ankara asla Moskova'yla kıyaslanamaz. Aynı şey sözgelimi Londra için de geçerli; ne kadar uğraşırsanız uğraşın

Londra'yla Moskova arasında modernin yaratabileceği benzerlikleri, ikizlikleri göremezsiniz: Soho'yla Arbat'ı kıyaslamak bile yetebilir; hatta Petersburg'ta, Neva Bulvarı'nda bile Soho ve çevresindeki hava yoktur. Petersburg'ta da, Moskova'da da –ilkinde yatay, ikincisinde dikey yayılma hâkimdir– şehir düzeni ya da düzenli şehir fikri bu iki Rus şehrinin özelliği olur. Kronolojik açıdan kıyaslayınca Londra, Moskova'ya göre daha yaşlı, kuruluşu 1. yüzyıla uzanıyor, ama Moskova'nın kuruluşu sayılan 11. yüzyılda Londra da ulusal şehir karakteri kazanmaya başlamış; ve buna karşılık MÖ 11. yüzyıla uzanan tarihiyle İstanbul, MÖ 8. yüzyıla uzanan tarihiyle İzmir, MÖ 5. yüzyıla uzanan tarihiyle Ankara onlarla farklı şekillerde kıyaslanmayı hak ediyor. Modernin tarihinden yola çıkarak kıyaslama yapıldığında şehirlerin canlılığını ölçmek güç. İşte Moskova'da şehri bireylerin canlandırmasının belki de böyle bir anlamı var; modernin tarihindeki yeri açısından canlı, dolayısıyla gençliğini estetik katkılarla sürdürebilme yeteneğine sahip bir varlık bu şehir. Kimya formülündeki katkısıyla, klasik müzikteki başarısıyla binanın taşına can katan kişi modern bir birey. Bütün bu binaların ortasında duran Kremlin de bu yüzden geçmişini asla hatırlatmayan bir yapı biçimiyle Spielberg imalatı bir uzay gemisi gibi duruyor orada. Belki 20. yüzyılın tamamını kaplayan Sovyet modernizminin etkisi bu –Kızıl Meydan bugün ona sözcüğün tarihselliğinden yola çıkmaya çalışıp Kırmızı, Güzel Meydan desek bile Hollywood imalatı kalpaklı komünist casusları hatırlatacak daha uzun süre.
Kızıl Meydan'a ilk kez gittiğini söylüyor kadın; meğer Bolşevik Ekim Devrimi'nden kaçtıktan sonra yolu İstanbul'dan geçen göçmen bir film yönetmeninin kızıymış; İstanbul'da yaşamış ve ilk kez bu yıl, seksenli yaşlarında Moskova'ya gitmiş. Bunun ne demek olduğunu anlamaya çalışıyorum, ama anlamak zor: Kızıllara muhalif bir beyaz aileden olduğu için mi hep hayatını Rusya dışında geçirmiş? Sovyet sosyalizminin değişmeye başladığı bütün o yıllarda, Stalin sonrasında, Brejnev sonrasında ve hatta çöküş sonrasında, yani son yirmi beş yılda da gitmemiş mi? İnsanın belli bir yaştan sonra özlem duyduğu, ayrı kaldığı ya da yabancılaştığı şeye karşı mesafeli olması, oradan bir davet beklemesi doğal; muhtemelen öyle olmuş. Nabokov 78 yaşında öldü, 92 yaşında gider miydi, hatta çöküş daha erken olsaydı 82 yaşında gider miydi Rusya'ya?

II

Yaşlı kadın kardan bahsediyor. Ne çok kar olduğunu, ne soğuk ve ne çok kar olduğunu anlatıyor, böyle bir karı hiç görmediğini söylüyor; gülümseyerek, anlayışla dinliyoruz onu çünkü onun şansına bu yıl Moskova'ya daha erken yağdı kar. "Gece bir şeyler almak için bir dükkâna gittik," diyor, "aldık, çıkacağız, ama o da ne, dışarıda bir anda ta dize kadar kar yığını olmuş, bir tipidir gidiyor. Kaldık orada öylece." Rusya'ya dönüş tam da böyle olmalı, en büyük ulusal kahramanlardan biri olan karla buluşarak. Karın tarihi herhalde yazılmamıştır; yani insanları nasıl etkilediğinin, onların hayatlarını şekillendirdiğinin dışında, kendi başına karın tarihi. Herhalde insan yokken bile yağıyordu kar; suyun ilkliğinden, önceliğinden bahseden mitolojiler var ama karın insansız geçmişini anlatan yok. Sürekli karla çevrili yaşayan İnuitlerin mitolojisinde bile karı yaratan Tanrı Sila ya da Negafok adlı ruh; karın tarihini insanbiçimcilikten uzak hayal etmiyoruz, oysa suyu böyle hayal etmişiz. Oysa su soğuyunca kar oluyor, kar yazılınca da edebiyat. "Başlangıçta kar vardı..." dendiğini hayal etmek zor, ama Rus edebiyatının başlangıcında kar vardı.
Bugün Rus edebiyatının kurucusu saydığımız Puşkin'in edebiyatı bunun en parlak örneği, yazdıkları baştan sona kar kaplı, ama ondan da önce Rus dilinin kurucusu Lomonosov var. Bu çok yönlü bilimci Rus dilini gramere kavuşturup yazma tarzlarını sınıflandırarak büyük bir yol açmakla kalmamıştı. Birçok alanda bilimsel çalışmalar yaptı ve bunlar arasında, Antarktika'nın olası keşfiyle de ilgilendi ve orada buz ve kardan başka bir şey bulunamayacağını öngördü. 1763 yılında Lomonosov jeoloji notlarının arasında şu nota da yer vermişti: "Macellan Boğazı'nın yakınlarında, Ümit Burnu'nun karşısında 53 derece öğle sıcağında büyük buzlar yüzmektedir; çok uzakta bol miktarda ve hiç gitmeyen karla kaplı ada ve kara parçaları olduğundan ve Güney Kutbu'nun yakınlarında çok geniş bir toprağın kuzeyde bulunandan daha çok kar ve buzla kaplı olduğundan şüphe etmemeliyiz." 60 yıl sonra Bellinghausen ve Lazarev'in başında yer aldığı Rus gemileri Güney Kutbu'nun ilk kaşifleri oldu ve gerçekten de karla kaplıydı kıta.
Diğer yandan Kuzey Kutbu'na doğru giden yolun ilk kaşifleri de Ruslar oldu. Genel olarak Rusların kuzeye, Sibirya'ya ve aynı süreçte doğuya, Alaska'ya kadar yayılmaya, sömürgeleştirmeye başlaması

16. yüzyılın ortasına tarihleniyor. Korkunç İvan'ın görevlendirdiği Yermak'ın seferleriyle başlayan bu süreç sonucunda çok acımasız, kıyımlarla dolu, zorlu bir tarihin ardından bugün haritada şaşkınlıkla seyrettiğimiz o engin Rus uzamı, Avrupa'nın doğusuyla Amerika'nın batısı arasında kalmış topraklar ortaya çıktı. Bunun ortaya çıkmasını sağlayan şey Rusların kuzeyin soğuklarında Avrupalılarla karşı karşıya kalmasıydı. 16. yüzyılda Avrupa kuzeydeki deniz yollarını araştırıyordu ve Hollandalı William Barentzs o denizlerin ilk kaşiflerinden olmuştu; 47 yıllık hayatının (1550-1597) en önemli kısmını bu Kuzey yolculuklarına ayıran Barentzs o bölgelerde yaşayan insanlarla, tilkiler, ayılar, foklarla tanıştı ve Barentzs'in yankı uyandıran keşifleri Batı bilgisini almak üzere Hollanda'ya gidip bizzat denizcilik öğrenen I. Petro (1672-1725) gibi hırslı bir çara kuşkusuz örnek oldu. Yine 1611'de İsveçliler bugün Rusya dediğimiz anakaraya çıktı ve Neva Nehri'nin Baltık Denizi'ne döküldüğü noktaya bir kale inşa etti. Bu kaleden büyüyen Nyen adlı şehri bir yüzyıl sonra Petro ele geçirerek 18. yüzyılın ilk çeyreğinde, bugün Petersburg dediğimiz ve Rus edebiyatının en büyük olay mekânı olan şehir ortaya çıktı. Yeni şehir tam da aynı yere, deniz kıyısına, karların ortasına, balçık üzerine ve doğal olarak çok zor şartlarda inşa edildi ve Rusya'nın batıya karşı inşa ettiği en batılı şehir oldu.

Bütün bunlar karlar arasında, yılın büyük kısmında toprağı kaplayan ve baharda erirken de yokoluşunun hırçınlığını bütün şiddetiyle sergileyen karlar arasında, kar ve soğukla mücadele ederken oluyordu. Sadece Petersburg'ta değil, Moskova'da da, bütün Rusya'da nehirler donuyor, erirken çevre binalarda su basmalara neden oluyordu; kar kışın bütün yolları kapatıyor, çekildiği zaman da çamur, balçık bırakıyordu geriye. İnsanlar çamurların üzerine kalaslar atarak sokaklardan geçiyor, arabalar çamurlara bata çıka ilerliyordu. Bütün bir ülke yoksulluğu ve zenginliği kar zamanına göre yaşıyordu. Bütün ülkenin kar deneyimini, en batıdan en doğuya kadar birleştirdiğini, Petersburgluyla Vladivostoklunun, Urallardaki biriyle Alaska'daki birinin deneyiminin çok yakın olduğunu söylemek zor kuşkusuz; ama temel Rus-Slav folklorunda Ded Maroz (Ayaz Dede) ve Sneguroçka (Kardan Kız) vardı ve bu folklor karakterleri ve kar Rus sanatında sayısız resim, müzik ve edebiyat eserinin konusu oldu.

III

Rus edebiyatını kar gibi kaplayan Puşkin kar anlatılarının da öncüsü sayılabilir: Puşkin'in şiirlerinden öykülerine, romanlarına dek her yerde karakterler karda bir yere yetişmeye çalışır, yollarını kaybeder, birbirlerini bulurlar. "Tipi" adlı öyküsünün kahramanı kardır; Yüzbaşının Kızı'nda (1836) kahramanın arabasıyla karda kalması ve romanın gizli karşı kahramanı tarafından kurtarılması sahnesi unutulmaz ve çok pitoresk bir sahnedir:

"Kötü bir vakitte geldik: Rüzgar hafif hafif şiddetleniyor; baksana, nasıl savuruyor taze karları."

"Ne zararı var!"

"Görüyor musun şunu?" (Arabacı kamçısıyla doğuyu gösterdi.)

"Beyaz bozkırla açık gökten başka bir şey görmüyorum."

"Orada – orada: Bulut şu."

Sahiden de göğün kıyısında beyaz bir bulut gördüm, bulut önce uzak bir tepenin ardındaydı. Arabacı bana o bulutun kar fırtınası habercisi olduğunu söyledi. Oranın tipilerini duymuştum ve araba katarlarının bile onların altında kaldığını biliyordum. Arabacının fikrini kabul eden Saveliç dönmemizi tavsiye etti. Ama rüzgar bana o kadar güçlü görünmedi; bir sonraki konak yerine zamanında varmayı umut ediyordum ve hızla yola devam etmelerini emrettim. Arabacı yola devam etti; ama hep doğuya bakıyordu. Atlar uysal uysal koşuyordu. Bu arada rüzgar saatten saate daha da şiddetleniyordu. Bulut beyaz bir küme haline geldi, yoğun bir şekilde karardı, büyüdü ve ağır ağır bütün göğü kapladı. İnce bir kar yağıyordu – ve birdenbire lapa lapa yağmaya başladı. Rüzgar uluyordu; tipi başladı. Bir anda karanlık gök bir kar denizine dönüverdi. Her şey gözden kayboldu. "Ee, beyim," diye bağırdı arabacı, "işte felaket: Fırtına!" Arabacıya yola çıkmasını emrettim. Atlar derin karın içinde ağır ağır adım atıyordu. Kibitka sessizce sallanıyordu, bir kar yığınına giriyor, bir çukura saplanıyor, bir sağa bir sola yaslanıyordu. Bir sandalın fırtınalı bir denizde yol alması gibiydi bu. Saveliç ahlayıp ohluyor, ikide bir yanıma devriliyordu. Hasır perdeyi indirdim, kürke sarıldım ve fırtınanın şarkısını ninni gibi dinleyip sessiz yolculuğun sallantısında rüya gördüm.

Puşkin'in Yevgeni Onegin'inde de (1833) kar doğanın ve fantazyanın bir öğesi olarak yer alır: Onegin'e âşık olan Tatyana fantazi-rüyasında karlı bir ormanda bir ayı tarafından kovalanmaktadır;

“Ve mucizevi bir rüyada Tatyana.
Rüya görüyor, sanki yürüyor
Karla kaplı bir tarlada,
Etrafında huzurlu bir karanlık;
Karşısındaki kar yığınlarında
Uğulduyor, savruluyor dalgasıyla
Hararetli, karanlık ve gri
Kışın dizginlemediği bir taşkın...
...Ama birden kar yığınında bir ses oldu.
Ve kim mi çıktı arkasından?
İri, tüyleri karman çorman bir ayı..
XIII
...Önlerinde bir orman; kıpırtısız camlar
Duruyor kasvetli bir güzellikle;
Rüzgarla sallandıkça hepsinden
Dokuluyor lapa lapa kar; akçaağaçların,
Huş ağaçlarının, ıhlamurların arasından
Gece kandillerinin ışığı parlıyor;
Yol yok; çukurlar, çalılıklar
Hep kar fırtınasıyla örtülmüş,
Derin kar altına gömülmüş.
XIV
Tatyana ormanda; ayı da peşinde;
Yumuşak kara dize kadar batıyor;
Boynuna uzun bir dal carptı,
Aniden, kulaklarından,
Altın küpelerini çıkarıp aldı;
Çıtır çıtır karda ıslak çizmesi
Çıkıyor sevimli ayağından;
Örtüsünü düşürüyor;
Kaldıramıyor onu; korkuyor,
Peşindeki ayıyı işitiyor,
Ve hatta titreyen eliyle
Elbisesinin eteğini kaldıramıyor;
Koşuyor, ayı hep peşinde,
Artık koşacak gücü kalmadı.” (223-228)

Diğer yandan romanın kahramanları Onegin’inle Lenski’nin düello sahnesine de (278), Onegin’in Tatyana’yla son karşılaşmasına da kar damgasını vurur:

“XXXIX
Günler geçiverdi; sıcak havayla
Dağılıp gidiverdi kış;
Ama yine de bir şair olmadı,
Ölmedi, aklını kaçırmadı.
Bahar canlandırdı onu: İlk kez
Kışı bir keşiş gibi gecirdiği
Sımsıkı kapalı odasını
Çifte pencerelerini, şöminesini
Parlak bir sabahta terk etti,
Kızakla Neva kıyısında gezmeye cıktı.
Mavi, parçalanmaya başlamış buzda
Güneş oynuyor; çamurla akıyor

Sokaklarda erimiş kar.” (400)
Puşkin’in ardından Gogol de sık sık karla insanın mücadelesini anlatır – Ölü Canlar’da Çiçikov troykasıyla karla kaplı ovalarda ölü köylülere sahip zenginleri arar ve Palto’da (1842) Akakiy Akakiyeviç kar fırtınasının ortasında çaldırır ilk paltosunu ve bizi edebiyat tarihinin en büyük kederlerden birine sürükler, eserin klasik resimlerinde kar başroldedir. Yine o dönemde Lermontov da Zamanımızın Kahramanı’nda, genç bir subayın karla kaplı Kafkas dağlarına tırmandığı sahnelerde karla mücadeleyi etkileyici bir şekilde anlatır.
gogol_palto
Gogol – Palto, Kapak Igor Grabar
“Konuşma bununla sona erdi ve sessizce yanyana yürümeye devam ettik. Dağın zirvesinde karla karşılaştık. Güneş battı ve gece gündüzü hiç ara vermeden takip etti, genellikle güneyde böyle olur; ama kar yığını sayesinde kolayca görebiliyorduk yolu, yol hâlâ dağa tırmanıyordu fakat eskisi kadar dolambaçlı değildi. Bavulumun arabaya konmasını, öküzlerin atlarla değiştirilmesini emrettim ve son kez baktım vadiye; ama kanyondan dalga dalga yükselen kalın sis onu tümüyle örtmüştü, oradan bizim kulağımıza tek bir ses bile gelmiyordu artık. ... İstasyona kadar bir versta kalmıştı. Etraf sessizdi, o kadar sessizdi ki sivrisinek vızıldasa uçtuğu yeri takip etmek mümkündü. Solda derin bir kanyon vardı kapkara; ötesinde ve önümüzde dağın lacivert zirvesi vardı, kırış kırıştı, kar tabakalarıyla kaplıydı, günbatımının son ışıltılarını koruyan solgun ufukta göz alıyordu. Karanlık gökte yıldızlar belirmeye başlamıştı ve tuhaf bir şekilde, bana bizim kuzeyde olduğundan çok daha yüksekte duruyorlarmış gibi geliyordu. Yolun her iki yanında çıplak, kara kayalar vardı; karların altından bir yerden çalılıklar görünüyordu, ama tek bir kuru yaprak bile kıpırdamıyordu ve bu doğanın bu ölüm uykusunun ortasında yorgun posta troykasının takırtısını ve Rus çıngırağının dengesiz çınıltısını duymak neşe veriyordu.”
Ama en çarpıcı kar hikâyelerinden biri, karın, başkarakterin özelliklerinin çizilmesi için kullanıldığı bir örnek Oblomov’da (1859) bulunur. Gonçarov’un bu eşsiz eserinin birinci bölümünün sonlarında, Oblomov’un Düşü adlı dokuzuncu kısmın sonlarında Oblomov’un köyü Oblomovka’daki hayatı anlatılır. Oblomov’un şımartılarak, korunarak geçen uyuşuk çiftlik hayatının kırıldığı bir an vardır. Küçük Oblomov bazen içine cin girmiş gibi uyanır, hoplayıp zıplamak, koşup eğlenmek ister ve böyle bir anda çocuklarla oynamak üzere evden kaçar:
“..sonunda dayanamayıp birdenbire, kış vakti, kasket bile giymeden, verandadan avluya atlar, oradan bahçe kapısının dışına koşar, iki eliyle kar toplayıp çocuk kalabalığının ortasına dalardı.
Taze rüzgar yüzünü yalar, soğuk kulaklarını ısırır, ağzı ve gırtlağı soğukla göğsüyse mutlulukla dolardı ve ayakları nereye götürürse oraya koşar, bağırır, kahkahalar atardı.
Ve işte çocuklar: kartopunu attı, ıskaladı: usta değil; biraz daha kar toplamak isterken, tam o sırada suratının ortasına bir kartopu yiyerek yere yuvarlandı; şimdi hep alışık olmadığı için hasta, hem neşeli, hem kahkaha atıyor, hem de gözlerinde yaşlar...” (162)
Dostoyevski’nin Yeraltından Notlar’ında da (1864) kar önemli bir rol oynar ve onun esin kaynağı olarak dönemin ünlü yayıncı ve şairi Nikolay Nekrasov’u göstermek mümkün. Bu Notlar’da kısmen açıkça gösterilmiştir, romanın ikinci, “Sulusepken Kar Vesilesiyle” başlıklı bölümü Nekrasov’dan bir şiir alıntısıyla başlar ve hatta o şiirin yeniden, başka perspektiften yazılması gibi gelişir. Fakat bir de örtük esinlenme söz konusudur denebilir. Nekrasov bir önceki yıl, yani 1863’te, Rusya’nın en çarpıcı kar şiirlerinden biri haline gelecek olan “Ayaz Paşa Kol Geziyor” adlı şiirini yazar. Bu uzun şiir özünde Rus köylü kadınının çilesini anlatmaktadır: kocası ansızın ölen bir köylü kadın evin, tarlanın ve çocukların işlerini tek başına üstlenir; kış vakti dışarda hep kar fırtınası vardır, her yer karla kaplanmış, toprak buz tutmuştur, fakat evden çıkmak, odun kesip getirmek gerekir. Dışarıdaysa acımasız Ayaz Paşa (ya da Ayaz Dede) kendine kurban aramaktadır.
“Uğulduyor rüzgar, yığılıyor karlar.
Bir ışık bile yok dışarda ayı bırak!
Göğe bak, bir sürü tabut var,
Bulutlardan sanki acı yağacak...” (97)
Ormanda ağaç kesen çaresiz kadın bir süre sonra soğuğa, Ayaz Paşa’ya yenik düşer ve üşüyerek, donarak ölür. Bu bizim bugün şen tanıdığımız Noel Baba’nın bembeyaz karanlık yüzüdür.

“Daha cesurca bak güzelim,
Nasıl bu Ayaz Paşa!
Görmediğine eminim
Benden güzel ve güçlüsünü!
Karlar, dumanlar, tipiler
Her an bana boyun eğerler,
Kah deniz, kah okyanustan
Saraylar yaparım buzdan.” (106)

Dostoyevski’nin yeraltı insanının acımasız alaycılığında Ayaz Dede’ye benzer bir yan vardır aslında. Dostoyevski’nin bütün eserlerinde kahramanlar yoksullukla birlikte, doğal olarak kar, soğuk ve çamurla mücadele ederler, fakat kar asıl başrolü Yeraltından Notlar’da oynar. Yeraltı insanı, ilk bölümde hayat hakkında bir yığın fikri ve psikolojik yorumları sıraladıktan sonra, karın ona hatırlattığı bir hikâyeyi anlatmaya başlar. Eserin asıl ve karanlık hikâyesidir bu:

“Şu anda kar yağıyor, neredeyse sulusepken, sarı, bulanık bir kar. Dün de yağdı, birkaç gündür yağıyor. Bence bu olayı da, sona ermek istemeyen bu olayı da sulusepken kar yüzünden hatırladım. Öyleyse, bu da sulusepken kar vesilesiyle bir hikaye olsun.” (62)

Bu girişin ardından 24 yaşında genç bir memurun meslektaşları ve tanıdıkları tarafından küçümsendiği, yalnız bırakıldığı, onun da hıncını 20 yaşındaki bir fahişeden çıkardığı hikâyeyi okuruz. Genç adam aşağıladığı için ondan kaçan kızın peşinden koşar, fakat sokakta sadece karla karşılaşır:

“Etraf sessizdi, kar buram buram yağıyordu ve neredeyse dimdik yağıyor, kaldırıma ve caddeye bir yastık örtüyordu. Gelip geçen kimse yoktu, tek bir ses bile duyulmuyordu. ...Karın ortasında o bulanık sise bakarak durdum ve bunu düşündüm.” (151)

IV

Rusların Baltık’tan Pasifik’e dek doğayı fethetme çabası 20. yüzyılda elektrik ve makinelerle çok daha insanüstü bir noktaya sürüklendi. Günümüzde, Sovyet sonrası zamanda da kar eskisi gibi, yüzyıllardır yağdığı gibi yağıyor, ama muhtemelen aynı Rusya değil bu. Ama bu, başka bir yazının konusu olsun. Biz şimdilik, galerideki yaşlı kadının ilk kez karşılaştığı Moskova karının neye benzediğini yakın edebiyattan bir tasvirle bitirelim. Andrey Bitov Puşkin Evi’nde (1978) Sibirya’dan, bir gulagdan dönen dedesiyle –Bahtin’den ve başka muhalif entelektüellerden esinlenen bir karakter– buluşan genç filolog Leva’nın sokağa çıkmasını anlatıyor aşağıdaki alıntıda. Eğer ailesi Rusya’dan ayrılmamış olsaydı o kadın belki de kendini bu kahramanın konumunda bulacak, belki bir gulagdan dönmüş olacaktı. Karın da bir tarihi var kesinlikle.

“Geceye özel bir güçle hamle yapan dondurucu rüzgâr, yanaklarını kamçıladı, hemen daha eşikteyken. Fakat eşik yoktu, cadde de yoktu – büyük bir avlu vardı, rüzgârın ıslık çalarak kötücül karanlıklarla girdaplandığı bir avlu. Burası genişti, hiçbir şey sınırlamıyor ve yönlendirmiyordu onu, yani esecek bir yeri yoktu – ve o da her yere esiyordu. Kar artık bu ıssızlığı örtmeye başlamıştı, lapa lapa yağıyordu asfaltta kalan su birikintilerine. Donuk ışık benekleri anlaşılmaz bir sistemle yerleştirilmiş, seyrek sokak fenerlerinin altında oraya buraya sallanıyordu. Kimse yoktu, araba yoktu, caddeler yoktu – yollar yoktu.” (92)

* Aygül Okutan’ın Vita Sanat Galerisi’ndeki resim sergisindeydik. Bu galeride Rus sanatıyla ilgili çalışmalara yer veriliyor.

Alıntı kaynakçası:

Yevgeni Onegin, Puşkin, çev. Sabri Gürses, Çeviribilim Yayınları, 2016.
Yüzbaşının Kızı, Puşkin, çev. Sabri Gürses, Alfa Yayınları, 2015.
Zamanımızın Kahramanı, Lermontov, çev. Sabri Gürses, Alfa Yayınları, 2016.
Oblomov, Gonçarov, çev. Sabri Gürses, Everest Yayınları, 2010/3.
Yüzyıllık Sessizlik (“Ayaz Paşa Kol Geziyor”), Nekrasov, çev. Uğur Büke, Çeviribilim Yayınları, 2016.
Yeraltından Notlar, Dostoyevski, çev. Sabri Gürses, Notos Yayınları, 2013.
Yetenek, Vladimir Nabokov, çev. Sabri Gürses, İletişim Yayınları, 2016.
Puşkin Evi, Andrey Bitov, çev. Sabri Gürses, Yapı ve Kredi Yayınları, 2015.
http://www.turkrus.com/60899-son-tartisma-hayatin-bir-anlami-olmali-xh.aspx

HÜSEYİN'İN ÇORABI... STALİN'İN SEVDİĞİ "PENCEREDEN TAŞ GELİR" TÜRKÜSÜ...

M. Hakkı Yazıcı'nın kaleminden: Gece yatma zamanına yakın, "artık bu saatten sonra kimse gelmez, ben de bir yere gitmem" deme saatimde pijamalarımı giyip, başımı yastığa koymaya hazırlanıyordum ki kapı çaldı. İnsan ister istemez geç vakitte kapı çalınınca endişeleniyor.
Kim ola ki diye göz deliğinden dışarı baktım: Bizim yan padiyezddeki, yani bir sonraki apartman girişinden komşumuz Azeri Hüseyin.
Kapıyı açtım. Yüzünde kocaman bir "kusura bakma gülücüğü".
"Hayırdır Hüseyin, hanım evden kovdu da bana tanrı misafiri olmaya mı geldin?"
"Yox yahu saset (qonşu), bizim balkona bir corab düşmüş sənin mi deyə soruşmağa gəldim."
"Allah akıl fikir versin, gecenin bu saatinde mi sormak aklına geldi?"
"Sən erkəndən işə gedirsən görmərəm deyə düşündüm. "
Ben, daha "buyur içeri gel" demeye fırsat bulamadan adımını içeri atmıştı bile.
"Bax sənə izah etməyə çalışacağam. Bəlkə sən qurusun deyə corablarını çölə astın. Küləkdə uçdu bizim balkona düşdü."
Elindeki çorabı gösterdi. Sıradan, siyah renkli, eski bir erkek çorabıydı. Hafifçe erimiş, bir yeri de onarılmıştı.
"Bu çorap sıradan, eski bir çorap, at çöpe gitsin. Sana ne kiminse."
"Olmaz," dedi, "Sən əhəmiyyət vermirsən, amma bəlkə sahibi itdiyinə üzülmüştür."
İyi ve yardımsever bir insan olmanın ne büyük bir erdem olduğundan bahisle bir çırpıda bir sürü şey konuştu.
"yaxşılıq et, at dənizə; balıq bilməsə, Xaliq bilir!"
Olayı anlamak için birlikte balkona çıktık.
"Bak Hüseyin, çorap benim olsa senin balkonuna düşebilir mi? Senin balkonun yanda, aramızda da ancak bir kat farkı var."
"Yaxşı, bizim üstümüzdeki qadının dairəsindən düşmüş ola bilər mi?"
"Olamaz," dedim, "O dairedeki kadın yalnız başına yaşıyor. Evinde erkek çorabı olmaz."

O, hemen karısından duyduğu dedikoduyu araya sıkıştırıp, "sən elə san, qadının bir sevdiyi varmış, arada bir gəlirmiş,"diye itiraz etti.
"Yahu Hüseyin bırak şu çorap muhabbetini gecenin bu yarısında. Uykumu kaçırdın. Bari gir içeri de bir iki laf edelim," dedim.
"Vaxt gec oldu mənim xanım merak edir."
"Ne o, korkuyor musun karından?"
"Elə deyil, amma problem çıxarmamaq lazımdır," deyip boynunu büktü.
Belli ki çekiniyordu Elena İvanovna yengemizden.
Ancak fazla direnmedi, mutfak masasının yanındaki sandalyelerden birine ilişti.
Belki oturmaya çoktan hazırdı da karısını bahane ediyordu.
Dolaptan bir şeyler bulup ikram ettim.
"Vallahi yaxşı adamsan qonşu. Adam var adamların nakşıdır, adam var eşşek ondan yahşıdır."
Ben de oturdum; yiyip, içip muhabbete başladık.
Azeri Hüseyin, yakınlığımızı etnik bir nedene dayandırmaya bayılırdı; iki de bir, "Bir millət, iki dövlət" derdi.
Bana olan sevgisinin ne kadar derin olduğunu anlatmak için "Yaxın qonşu, uzaq qohumdan (akraba) yaxşıdır," dedi.
Başka bir komşunun dostluğundan şikayetçiydi. Aslında ben de haz etmezdim o heriften. Arkasından verdik veriştirdik, iyice dedikodusunu yaptık.
"Mən deyirəm: Dost, dost, dost! O, deyir: 'Tost, tost, tost'; sənə görə hansımız düz deyirik?"
Yine konu döndü dolaştı, şu çorap meselesine geldi.
Gözlerini kısıp, çorabın hangi daireden düşmüş olabileceğini düşünüyordu.
"Yan dairə mi görəsən?" diye bir fikir yürüttü.
"Peki, yukarılardaki daireler olamaz mı?" diye fikir yürüttüm. "Mesela iki üstümüz olamaz mı?" dedim.
Hemen o dairenin boş olduğunu söyledi. Ama benim bildiğim o daireye yeni birileri taşınmıştı. Hüseyin bunu bilmiyordu.
Bu daireye birilerinin taşındığını fark edememiş olmasına hayret etti. Ondan pek kaçmazdı böyle şeyler.
Düşündü, bu ihtimal aklına yattı.

***

Genellikle, hele hele bizimki gibi küçük, az katlı apartmanlardan olan "Khuruşofka" larda yeni bir komşunun taşınması fark edilir.
Novoselye şamatasından o ara evdeysen birilerinin taşındığını mutlaka anlarsın.
"Novoselye" (Новоселье), yani "Yeni yere taşınma bayramı", "güle güle oturun" kutlaması Rus insanı için çok önemli ve eski Pagan inançlarına dayanan bir gelenektir.
Rus geleneklerine göre; yeni bir eve sahip olup o eve taşınan biri, bu olayı kutlamak için bir ziyafet düzenler. Evin yeni sahipleri, arkadaşlarını, dostlarını çağırıp onlara yemekleri bol olan içkili bir sofra açar. Sofranın ortasına da bazı karşılama törenlerinde ikram edilen Rus geleneksel ekmeği olan "karavay"ı koyarlar. "Karavay"ı ikram etmek, "Hoş geldiniz!" demektir.
İnançlara göre; evin yeni sahibi, "Novoselye" ziyafetini düzenlemezse o evde yaşayan hayalet, ayni "damovoy" (домовой), yeni sahibini cimrilikten dolayı sevmez, ona sürekli sorunlar çıkartırmış.
Bizim iki kat üstümüze yeni taşınan komşumuz bu kutlamayı yapmamıştı.
Belki de bu yüzden Hüseyin taşınmayı fark edememişti.

***

İçtikçe çenemiz açıldı. Bir süre sonra bizim Hüseyin karısının korkusunu falan unuttu, şarkı-türkü söylemeye başladı.
"Pencereden dash gelir
ay beri bax beri bax
Xumar gozden
yash gelir

Ay beri bax beri bax
seni mene verseler
Ay beri bax beri bax
her gorene xosh geler
Ay beri bax
beri bax."
Hüseyin, "Pencereden taş gelir" türküsünü bitirdikten sonra, oturdu bir de hikayesini anlattı.
***
Meğer Stalin, bu türküyü çok sever ve ezbere söylermiş.
Ben, şaşırdım; Hüseyin anlatmaya devam etti.
Bolşevik Devrimi öncesi dönemde, 1908 yılının Mart ayında Stalin, tutuklanmış ve Bakü'deki meşhur Bailov hapishanesine konulmuş. Aynı yılın Eylül ayına kadar bu hapishanede kalmış.
Eylem arkadaşlarından Mehmet Emin Resulzade'nin yardımıyla bir hapishaneden kaçırma planı yapmışlar.
Cezaevi günlerinde dışarıdaki arkadaşlarının Stalin'le haberleşmeyi sürdürmeleri gerekiyormuş.
Mektupları yazdıkları kağıtları taşlara sarıp Stalin'in hücresinin penceresinden atarak ve aynı şekilde cevap alarak iletişim kuruyorlarmış.
Bu iletişimi sağlarken aralarında da bir parola gelişmişler. Bu parolayı duyunca taşla mektubun geleceğini bilirlermiş, hem de bu şekilde taşın çıkardığı sesin önlenmesi sağlanırmış.
Geliştirdikleri parola işte bu meşhur meşhur Azeri türküsü "Pencereden Taş Gelir"miş. Ne zaman taşla haberleşilecek olsa bu türkü okunurmuş.
Uzun süre Parti'nin Bakü komitesinde çalışmış olması nedeniyle Azerbaycan Türkçesini biraz bilen Stalin'in hayatının bir dönemine bu türkü damgasını vurmuş ve "Pencereden Taş Gelir"i asla unutmamış.
***
Hüseyin, bir ara buzdolabının üzerindeki saate baktı, telaşla ayağa kalkıp kapıya yöneldi.
Onun bu telaşıyla, karısından korkmasıyla dalga geçerek;
"Hani karını öve öve bir hal oluyordun? Benim karım Rustur; Rus kadınları pek ev işine yatkın değildir, ama benim karım Rus kadınlarının en iyisidir diyordun?"
Başını salladı, ayakkabılarını giyerken;
"Bir Azeri qızı al, evin pak Eylin! Bir Rus qızı al, könlün xoş Eylin!" dedi.
***
O akşamın üzerinden bir ay ya geçti, ya geçmedi; merdivenlerden inerken baktım, üst kat komşum Vladimir İvanoviç'in üstündeki yeni komşu taşınıyor.
"Hayırdır 'sased'(komşu)," diye sordum.
"Sased, bizim evin 'damovoy'u bizden hoşlanmadı. Alışamadık birbirimize. Biz de çareyi evi değiştirmekte bulduk."
"Nerden çıkardın bunu?"
"Zaten evin içinde tuhaf olaylar oluyordu, ama bir son olay bardağı taşırdı," dedi.
"Hayrola?"
"Basit bir olay aslında; anlatmaya bile değmez. Evde yıkadığım kurutmak için balkona astığım benim çoraplarımdan birinin tekini bulamadım. Evin içinde uzun zaman, aradım taradım; yoktu. Balkona astığım sırada aşağıya düşüp, kaybolmuştur diye tahmin ettim."
"Eeee?"
"Geçenlerde uzun süredir arayıp da bulamadığım çorabımı posta kutumun içinde buldum. Az daha delirecektim. Düşünsene böyle bir olayı ancak iyi saatte olsunlar yapar," dedi bezgin bir yüz ifadesiyle.
Hemen anladım olayı; demek bizim Hüseyin, çorabı, bana yaptığı gibi adamın kapısını çalıp vermek yerine posta kutusuna koymuştu.
Olayın aslını biliyordum, ama bilmiyormuş gibi davrandım. Zaten artık vakit çok geçti.
"Öyle olmuştur herhalde," dedim, "Bazen 'damovoy' eve yeni taşınanlara ısınamıyor, garip olaylar oluyor," dedim. mhyazici@yandex.ru 7.1.2017

http://www.turkrus.com/322042-huseyinin-corabi-stalinin-sevdigi-pencereden-tas-gelir-turkusu--xh.aspx

BİR MASAL GİBİ... KUTUPTA IŞIKLARIN MUHTEŞEM DANSI

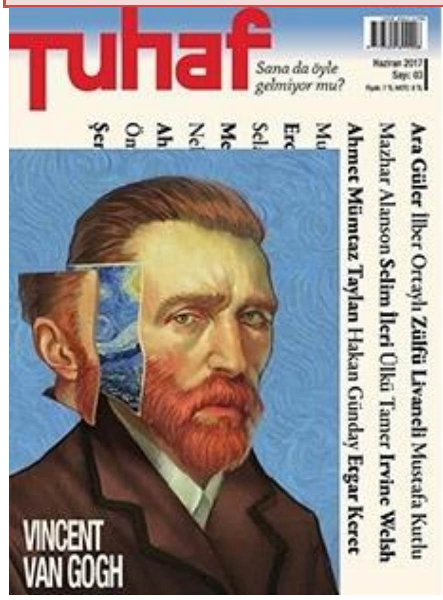

Yılbaşından beri Rusya'nın kuzeyinde, özellikle kutba yakın bölgelerde muhteşem bir doğa olayına tanıklık ediliyor. Murmansk başta olmak üzere pek çok bölgede, ayazın yarattığı bulutsuz gecelerin de katkısıyla güneşten ve yıldızlardan yansıyan ışığın gökyüzündeki dansı izleyenleri büyülüyor. Hatta dün gece Moskova'da yer yer kutup ışıklarını izlemek mümkün oldu. "Kutup ışıkları" olarak adlandırılan bu mistik manzarayı wikipedia şöyle açıklıyor: "Kutup ışıkları veya Aurora Borealis, Kutup bölgelerinde gökyüzünde görülen, dünyanın manyetik alanı ile Güneş'ten gelen yüklü parçacıkların etkileşimi sonucu ortaya çıkan doğal ışımalardır.

Aurora kelimesi Roma Şafak Tanrıçası'nın isminden gelmektedir. Boreas'da Yunanca'da kuzey rüzgarına Pierre Gassendi tarafından 1621'de verilen isimdir. Cree (kri) halkı bu ilginç olaya Ruhların Dansı adını vermişler. Avrupa'da orta çağlarda auroraların Tanrıdan işaretler olduğuna inanılırmış.
Bu ışımalar, genellikle geceleri gözlemlenir, ağırlıklı olarak iyonosfer'de meydana gelir. Kutup aurorası veya kutup ışıkları olarak da anılır. Bu olgu yaygın olarak 60 ve 72 derece kuzey ve güney enlemleri arasında görünür, bu da arktik ve antarktik kutup dairelerinin içine düşer.
Kuzey enlemlerde bu etki aurora borealis(veya kuzey ışıkları) olarak adlandırılır. Aurora borealis'in görünme olasılığı, kuzey manyetik kutbuna yaklaştıkça artar. Manyetik kutbun yakınlarında oluşan auroralar tam 90 derece, fakat uzaktan kuzey ufkunu yeşilimsi bir parlaklıkla, bazen de güneş alışılmamış bir yönden doğuyormuş gibi soluk bir kırmızıyla aydınlatırlar. Aurora borealis sıklıkla gündönümlerinde oluşur.
Güney'deki oluşum, aurora australis(güney kutup ışıkları), benzer özelliklere sahiptir. Ancak Antartika'da, Güney Amerika'da ve Avustralya'da daha yüksek enlemlerden görülebilir. Australis anlamı 'güneyin' olan Latince bir kelimedir.

Auroralar bütün dünyadan ve diğer gezegenlerde de gözlemlenebilir. Daha uzun süreli karanlık ve manyetik alan dolayısıyla, kutuplara yakınlaştıkça daha çok görünür olurlar." İşte bu muhteşem anlar bir amatör video kamerasından şöyle yansıdı: 8.1.2015
http://www.turkrus.com/67842-video-bir-masal-gibi-kutupta-isiklarin-muhtesem-dansini-izleyin-xh.aspx

İLBER ORTAYLI'DAN TUHAF'A YORUMLAR

Prof. Dr. İlber Ortaylı, Tuhaf dergisinin Haziran sayısında, dünya edebiyatına ilişkin değerlendirmeler yaptı. Dostoyevski ve Tolstoy'dan başlayarak dünya edebiyatı üzerine konuşan Ortaylı, "Rus edebiyatının Avrupa edebiyatından üstün olduğunu söyleyebiliriz" dedi. Ahmet Mümtaz Taylan ve Nurhak Kaya'ya konuşan Ortaylı, "Tolstoy yazdığı her diyalogda insanların ve cennetin profilini verir. Dostoyevski'nin ise insan karakterleri çok zengindir. Shakespeare gibi karakter sıralaması da yoktur. Her karakterinin köklerinin uzandığı derin bağlılıkları vardır. Tiyatrocusu Çehov ve Gogol olan Rus edebiyatının, Avrupa edebiyatının üstünde olduğunu söyleyebiliriz. Rus edebiyatının iyi çevirilerine İngilizce ve Almancada rastlanır. Farsçadaki çevirileri de çok iyidir. Farslılar da derin döşek insanlardır, onlarla da ayrıca çok yakından ilgilenmek gerekir." dedi. **"Dostoyevski bütün kültürlerin üstünde bir dahi"** T24'ün derlemesine göre, Ortaylı'nın Tuhaf Dergi'ye verdiği söyleşiden bazı bölümler: Bazen insanı çarpan cahilliklerine rastlarsınız Dostoyevski'nin. Mesela, "Ölü Evinden Hatırlar'da Tatar Ali diye bahsettiği kişi aslında Tatar değil Çeçendir. Fakat öyle kudretli tasvir eder ki Tatar Ali'yi, okudukça Dostoyevski'nin bütün kültürlerin üstünde bir yazar olduğunu anlarsınız. Bana sorsanız, "Rus edebiyatının en entelektüel yazarı Dostoyevski midir?" diye. Hayır, derim. Çünkü ne Puşkin'deki dil dehasına sahiptir, ne de Tolstoy ve Turgenyev'deki entelektüel birikime. Puşkin mesela, birçok dili öğrenerek yetişmiştir. Fransızcası, İngilizcesi, Latincesi, Rusçasından evvel gibidir. Dostoyevski'nin ise böyle şansları olmamış, yalnızca Rusya'nın insanıyla sınırlı kalmıştır. Bütün bu yazarların arasında en entelektüeli değildir belki ama gerçek anlamda bir dahi olduğunu söyleyebiliriz... Ahmet Mümtaz Taylan: Sizin ayrı yere koyduğunuz yazarlar kimler? Tolstoy benim zevkle okuduğum ve birkaç kere okuyabileceğim bir yazardır. Tabii bu bir kıstas değil. Çünkü ben çocukken bile çizgi film izlemekten hoşlanmazdım. Şimdilerde torunumla vakit geçirmek için zorla seyretmeye başladım ve bu yaştan sonra çizgi film tiryakisi oldum. Tolstoy yazdığı her diyalogda insanların ve cennetin profilini verir. Dostoyevski'nin ise insan karakterleri çok zengindir. Shakespeare gibi karakter sıralaması da yoktur. Her karakterinin köklerinin uzandığı derin bağlılıkları vardır. Tiyatrocusu Çehov ve Gogol olan Rus edebiyatının, Avrupa edebiyatının üstünde olduğunu söyleyebiliriz. Rus edebiyatının iyi çevirilerine İngilizce ve Almancada rastlanır. Farsçadaki çevirileri de çok iyidir. Farslılar da derin döşek insanlardır,

onlarla da ayrıca çok yakından ilgilenmek gerekir. **"Camus ve Sartre'ı boşver, Fransızlar edebiyatı Ruslara devretmiş bir anlamda"** Nurhak Kaya: Fransız edebiyatından etkilendiniz mi? Balzac, Flaubert, Rimbaud, Albert Camus, Jean Paul Sartre... Camus ve Sartre'ı boşver. Fransızlar edebiyatı bitirip Ruslara devretmişlerdir bir anlamda. İnsan Balzac okumadan insan olamaz. Balzac okumak büyük ve yüklü bir eylemdir. Gustave Flaubert, "Salambo" için "Makyajını ve giyimini tarif etmek için 300 cilt çevirdim" der. Orada öyle bir kütüphane ve ilim vardır. Honore de Balzac'ı ve Victor Hugo'yu düşünün. Fransızların yüksek ve aşkın bir edebiyatı olmasına rağmen Rusya'nın romanı Fransızları geçmiştir. Şiiri geçmiş midir, işte bunu söyleyemeyiz. İki toplumun şiirini de bilen insanlar hiçbir zaman Fransızları harcayamaz. Ama İran edebiyatını bilen insanlar Fransızlara dudak bükebilir. Bunlar doğru yarışma tipleri değildir, yalnızca fikir vermek için söylüyorum. Kimsenin kimseye mutlak üstünlüğünden bahsetmiyorum. Edebiyatın üstünlüğünde Doğu ve Batı diye bir şey yok. 18. ve 19. asırda bile Batı'da da Doğu'da da birbirini yiyen adamlar çıkmış. Yine hiçbir zaman Türk edebiyatının, İran edebiyatını bastıracak eserler vermediği çok açık. Böyle eserler verenlerimiz de zaten İran edebiyatını çok iyi bilenlerdi. 17.6.2017

http://www.turkrus.com/407304-ilber-ortaylidan-tuhafa-yorumlar--xh.aspx

MONTY PYTHON'UN BRİAN'IN HAYATI

Vikipedi, Özgür Ansiklopedi

http://www.wiki-zero.net/index.php?q=aHR0cHM6Ly9lbi53aWtpcGVkaWEub3JnL3dpa2kvTW9udHlfUHl0aG9uJ3NfTGlmZV9vZl9Ccmlhbg

Monty Python'un Brian'ın bilinen hayatı 1979 yapımı bir İngiliz dini hiciv komedi filmi…

Dinin dogmatik sistemini eleştiren, bununla beraber absürd mizah anlayışla pekiştenbir yapım.

Monty python and the holy grail filminden daha başarılı olduğu kesinlikle söylenemez. Din temelli esprileri beraberinde getirmesi ve sadece 6 oyuncunun 40 farklı karaktere can vermesi gibi farklılıklar olunca dikkat çekiciliği daha fazla oluyor. Komedi grubu Monty Python (Graham Chapman , John Cleese , Terry Gilliam , Eric Idle , Terry Jones ve Michael Palin tarafından yazıldı. Jones tarafından yönetildi.

Film, gösterime girdiği zaman tartışmalı olan dini hiciv temalarını küfür suçlamaları içerdiği için bazı dini gruplardan protestolar edildi. Birleşik Krallık'taki otuz dokuz yerel makam ya tamamen yasakladı ya da X (18 yıl) sertifikası verdi , dağıtıcıların gösterilmemesini ve orijinalini taşımadıkça gösterilemediğini söyleyerek filmin gösterilmesini etkili bir şekilde engelledi. AA (14) sertifikası. İrlanda ve Norveç de dahil olmak üzere bazı ülkeler, bu yasakların bir kaç on yıl ile gösterilmesini yasakladı. Film yapımcıları, İsveç'teki posterlerle "Norveç'te yasaklandı!"

1979'da Birleşik Krallık'taki dördüncü en yüksek gişe hasılat filmi oldu…ve o yıl Amerika Birleşik Devletleri'ndeki herhangi bir İngiliz filminin en yüksek ödülüydü.

Film, çeşitli dergiler ve televizyon ağları tarafından "tüm zamanların en büyük komedi filmi" seçildi ve daha sonra fikir birliği ile Rotten Domates üzerinde% 96 "Taze" notu aldı…

Konu

Brian Cohen, İsa'nın doğduğu bir evin bitişiğinde , Yahudilerin Kralı'nın geleceğini övmek için gelen üç bilge erkeği ilk olarak karıştırdığı bir doğuştan doğar .

Brian, devam eden Romalı Yahudi işgaline direnen idealist bir genci yetiştiriyor . İsa'nın Sermon Dağı'na katılırken , Brian çekici bir genç asi olan Judith ile birlikte yüceltilir. Romalılara olan tutkusu ve Romalılara duyduğu nefret onu, Romalılardan daha çok birbirleriyle savaşmak için daha fazla zaman harcayan çok sayıdaki kırılgan ve çekişen bağımsızlık hareketlerinden biri olan "**Judea'nın Halk Cephesi**" ne katılmasına neden oldu.

Birkaç sakatlıktan sonra ve Pontius Pilatus'tan kaçan Brian, kalabalığın içinde bir kalabalığın içinde dolaşan mistik ve peygamberler dizisi içinde yükselir. Brian, uyumu sağlamak ve muhafızları sırtından uzak tutmak için makul bir şey bulmak zorunda kaldığı için, İsa'nın duyduğu bazı şeyleri tekrarlıyor ve küçük ama ilgi çekici bir seyirciye kavuşuyor.

Gardiyanlar bir kez ayrıldıktan sonra, Brian, ardındaki ardına koymaya çalışır, ama istemeden bir harekete ilham verdi. Bazı insanların onu takip etmeye başladığını fark ettiğinde çılgınca büyür, en ufak bir olağandışı olay bile bir mucize olarak kabul edilir.. Onların tepkileri, şiddetten ve şiddetten artar, ondan uzaklaşmak için daha da zorlaşır, ancak mafyanın keşfettiği 'mucizeler' üzerindeki heyecanı yüzünden, en sonunda Brian'ın kendisini tamamen göz ardı eder. Judith, gitmeyen tek kişi; Brian ve Judith daha sonra geceyi birlikte geçirirler. Sabahları, tamamen çıplak olan Brian, annesinin evinin dışında Mesih olduğunu ilan eden muazzam bir kalabalığı keşfetmek için perdeleri açar . Brian'ın annesi protestolar, o kalabalık söylüyorum hiçbir Mesih var burada", "**O Mesih değil, o çok yaramaz bir çocuk**" vb. Bir karmaşa Tamam, ama Mesih yok.

”Tüm kalabalığı dağıtmaya yönelik tüm girişimleri reddedildi, ayrıca Brian onlara bir kez hitap ettiğinde, zihnini değiştiremediğini de fark etti.Onun takipçileri tamamen Brian'ın ilahiyatına olan inançlarına bağlılar. Onlar derhal söylediği her şeyi ele alır ve doktrin noktaları olarak yaparlar.

Hırssız Brian, istenmeyen “öğrencileri” rinden kaçamaz; annesinin evi bile muazzam, esrarengiz bir kalabalıkla çevrilidir. Kendilerine bulaşan bedenlerini savururlar, mucizevi tedaviler ve kutsal sırlar talep ederler . Arkadan gizlice çıktıktan sonra, Brian sonunda yakalanır ve çarmıha gerilmek üzere planlanır . Bu arada, yine başka bir kalabalık kalabalık sarayın dışında toplandı. Pontius Pilatus (ziyaret eden Biggus Dickus ile birlikte), kendilerine affedilecek bir kişinin seçimini vererek devrim duygusunu bastırmaya çalışır. Kalabalık, Pilate'nin rhotacistic alaycısı olan "r" harfini içeren isimleri haykırıyor Sonunda Judith kalabalığın içinde görünür ve Brian'ın serbest bırakılması için çağrıda bulunur. Pilatus "Bwian'ı rahatlatmayı" kabul eder.

Onun emri sonunda muhafızlara nakledildi, ama **Spartacus** filminin doruk noktasını pahasına sahneleyen bir sahnede , çeşitli çarmıha gerilmiş insanların hepsi **"Nasıralı Brian"** olduğunu iddia ediyor ve yanlış adam serbest bırakılıyor. Brian'ın bir geri dönüşü için başka çeşitli fırsatlar, tek başına, “müttefikler” (Judith ve annesi dahil), neden sıcak güneşin altında asılı olan “soylu özgürlük savaşçısı” ndan ayrıldığını açıklamak için ileri sürülüyor. “Judean People's Front” dan (Judea Halk Cephesi ile karıştırılmaması gereken) bir çatlak intihar ekibi Romalılara karşı gelmek yerine, Brian ya da diğer mahkumları serbest bırakmak için savaşmaktan ziyade, kitlesel intiharda bulunurlar , siyasi bir protesto olarak umut yenilenir.. Uzun ve acılı bir ölüme mahk Condm olan Brian, **“ Her zaman Hayatın Parlak Tarafına Bakın ” Always Look on the Bright Side of Life** ile şarkı söyleyen arkadaşlarının çektiği ruhlarıyla buluşur .

https://youtu.be/X_-q9xeOgG4

https://youtu.be/SJUhlRoBL8M

MONTY PYTHON'S LIFE OF BRIAN

Süre: 92 dakika

Tür: Komedi

Senaryo: Monty Python

Yönetmen: Terry Jones

Oyuncular: Graham Chapman , John Cleese , Terry Gilliam , Eric Idle , Terry Jones , Michael Palin

Sinemalarda: 1 Ağustos 1979

Özet

İngiliz komedisinin belkide en çok tartışmaya yol açan filmi Brian'ın Hayatı, İsa'yla aynı gece doğan köylü bir çocuğun uzun hikayesini anlatıyor. Hayatları kesiştikçe kahkalar yükseliyor. M.S 33 yılında geçen filmde sahte mesih Brian sizleri düşündürecektir. Efsanevi İngiliz komedi grubu Monty Python'ın gelmiş geçmiş en komik filmlerden birine imza attığı bir yapım.

Film Metni

-Siz kimsiniz?

-Üç bilge adamız.

-Ne?

-Üç bilge adamız.

Gecenin ikisinde niye ahırda dolaşıyorsunuz?

Hiç bilgece bir şey değil.

Astroloğuz.

Doğu'dan geldik.

Şaka mı yapıyorsunuz?

Bebeğe tapmak istiyoruz.

Ona bağlılığımızı göstermeliyiz.

Bağlılık mı?

Sarhoşsunuz siz!

İğrenç!

Çıkın!

Hadi, çıksanıza!

Doğulu falcılarla ilgili palavra sıkmalar falan.

Çıkın, gidin!

Onu görmemiz gerek.

Gidin de başkasının piçine tapın!

Bizi yıldız yönlendirdi.

İçki şişesi yönlendirmiştir.

Çıksanıza!

Onu görmeliyiz.

Hediye sunacağız.

-Çıkın!

-Altın, sığla yağı ve mür getirdik.

E, öyle desenize!

Gelin, şurada.

Kusura bakmayın, ortalık dağınık.

Mür nedir ki?

-Değerli bir reçine türü.

-Reçine mi?

Çocuğa niye reçine veriyorsunuz?

Ya ısırırsa?

-Ne?

-O hayvan çok tehlikeli!

-Hemen yalağa at.

-Hayır, değil.

Gayet de öyle.

Böyle kocaman Hayır, bu bir merhem.

"Reçine" isminde hayvan da var.

Yoksa bana mı öyle geldi?

Astrologsunuz, öyle mi?

Çocuk ne peki?

Burcu ne yani?

Oğlak.

Oğlak demek Nasıl olur onlar?

-O, Tanrı'nın oğlu.

Mesih'imiz.

-Yahudilerin Kralı!

Oğlak burcu öyle mi oluyor?

Hayır, çocuktan bahsediyorum.

Ha, ben de diyorum ne çok kral var.

Ne isim verdiniz?

Brian.

Ey hepimizin Rabb'i Brian, sana tapıyoruz.

Ey Brian, bizler sana ve yüce babamız Tanrı'ya taparız.

Âmin.

-Bunu çok yapar mısınız?

-Ne?

-Tapınma falan.

-Hayır.

Yolunuz yine düşerse buyurun.

Altın ve sığla yağı için çok teşekkürler ama gelecek sefere mür getirmek için zahmet etmeyin.

Teşekkürler.

Güle güle.

Ne iyiler, değil mi?

Kafayı yemişler ama yine de şuna baksana.

Ne yapıyorsunuz?

Benim o!

Hey!

Kapa çeneni.

Brian Brian denilen bebek Büyüdü Hem de nasıl büyüdü!

Büyüyünce de Büyüyünce de Brian adında bir çocuk oldu Brian adında bir çocuk oldu Vardı kolları ve bacakları Ve de elleriyle ayakları Bu oğlan İsmi Brian Ve büyüdü Hem de nasıl büyüdü!

Büyüdü de büyüdü Aynen öyle, büyüdü Brian adında bir ergen oldu Brian adında bir ergen oldu Yüzü sivilceli Evet, yüzünde onlarca sivilce Sesi de kalınlaştı Büyümeye başladı bir şeyleri İyice kabardı Brian'ın bir yerleri Belirginleşti Değildi asla Brian isminde bir kız Brian isimli bir kız değildi Tıraş olmaya başladı Bir de otuzbir çekmeye Ve istiyordu kızlarla görüşmek Ve dışarı çıkıp sarhoş olmak Brian adında bir adam Brian isimli bu adam Brian denilen bu adam Herkes der ona Brian!

YAHUDİYE, MS 33 CUMARTESİ ÖĞLEDEN SONRA YEMEK VAKTİNE YAKIN

Ne mutlu onun Tanrı'nın oğlu olduğunu bilenlere!

Ne mutlu kederlilere, teselli bulacaklardır.

Ne mutlu tatlı yürekli olanlara, dünyanın tamamı onların olacaktır.

Ne mutlu doğruluğun hükmüne acıkıp susayanlara, ihtiyaçları giderilecektir.

Ne mutlu kalbi temiz olanlara, Tanrı'yı göreceklerdir.

(Rivayetlerin değişik gelme şeklinin duyumsama ile alakalı oluşu)

Az daha bağır!

Sussana anne.

Hiçbir şey duyulmuyor.

Recme gidelim.

Recme her zaman gidersin.

Hadi Brian.

Susar mısın?

Burnunu karıştırma!

Karıştırmadım, kaşıdım.

Karıştırdın.

Bir yandan da kadınla konuşuyordun.

-Karıştırmadım!

-Kes artık.

Dur biraz.

Pardon ama ne söylediği duyulmuyor.

Bana "pardon ama" falan deme.

Kocamla konuşuyordum.

Git de başka yerde konuş o zaman.

Bir bok duyulmuyor.

Karımla düzgün konuş.

Bir çenesini kapatsa da konuşulanı duysak demiştim Koca Burun.

Kocama asla "Koca Burun" deme!

Burnu kocaman ama.

Sessiz olur musunuz?

Ne dedi?

Bilmem ki, Koca Burun'la konuşuyordum.

Sanırım "Ne mutlu peynircilere."

dedi.

Peynircilerin özelliği ne?

Olaya çok sığ, kelime anlamıyla bakma.

Tüm süt ürünü yapanları kastediyor.

Bak, dır dır etmesen duyardık Koca Burun.

Bak, bir daha öyle dersen kafanı kırarım.

Dinlemeye devam edelim, belki "Ne mutlu koca burunlara."

der.

Üstüne gitme.

Sen de fena değilsin ha Kazulet Profil.

Burun Şehri'nden mi geldiniz?

Son uyarım, seni dayaktan gebertirim lan!

Düzgün konuş!

Burnunu da karıştırma.

Burnumu karıştırmayacaktım, adama vuracaktım.

Duydunuz mu?

"Ne mutlu Yunan'a."

dedi.

Yunan'a mı?

Dünya, Yunan'a kalacakmış.

Adını duyan oldu mu?

Kimseye vuracak değilsin.

Bana Koca Burun derse ona vururum.

Kes be Koca Burun.

Uyarmıştım.

Sana öyle bir çakacağım ki Meğer "yanan" demiş.

"Ne mutlu yanana."

demiş.

Ne güzel, değil mi?

Çok acı çekiyorlar, bari bir kazançları olsun.

Bak, tek yaptığım doğruyu söylemek, burnun çok büyük.

Oğlum bak, seni öyle bir döverim ki işim bittiğinde burnun olur bir metre.

Senin burnuna kim vurdu?

Golyat'ın abisi mi?

Bak, son uyarım.

Lütfen sus artık.

Aptal karı, araya girdi.

Ayrılın!

-Hadi, recme gidelim.

-Tamam.

Vallahi ne mutlu herkese, yeter ki statükocu olsunlar.

Öyle değil mi Reg?

Evet.

İsa'nın bir türlü anlayamadığı şey şu ki asıl problem yanan mazlumlar.

Evet, kesinlikle katılıyorum Reg.

Hadisene Brian, recmi kaçıracağız.

Geliyorum.

Kalk üstünden.

İğrençleşme.

Yapma şunu.

Memur Bey, duruma müdahale edin.

Tecavüze kalkışıyor.

Hepsi koca burunlu elemanın suçu.

Her şeyi o başlattı.

Bu sakalları takmayı hiç sevmiyorum.

Recimlere kadınlar niye gidemiyor anne?

Kural öyle de ondan.

Sakal vereyim hanımım?

Recme gidecek vaktim yok.

Yine durumu kötüleşti.

Taş vereyim beyim?

Yok, yerde bir sürü var.

Bunlar gibi değil ama.

Baksanıza.

Şunun kalitesine bakın.

İşçiliğine.

Tamam.

İki tane sivri bir tane de büyük, düz alalım.

Düz alabilir miyim anne?

Pardon.

Baba.

Peki.

İki sivri, iki düz, bir paket de çakıl.

Bir paket çakıl.

-Bugünkü güzelmiş.

-Öyle mi?

-Yerli bir çocuk.

-Ne güzel.

Tadını çıkarın.

(Dini yorumlamada din adamalarının kendi kazdıkları çukura düşüşü)

Matthias, Gath'lı Tesniye'nin oğlu "Evet" diyecek miyim?

-Evet.

-Evet.

şehrin yaşlıları tarafından Rabb'imizin adını söylemekten suçlu bulundun ve bir kâfir olarak recim cezasına çarptırıldın!

Yahu, sadece yemeği beğenince karıma dönüp şöyle dedim: "Bu balık Yehova'ya bile layık."

Küfür!

Yine söyledi!

-Duydunuz mu?

-Evet!

Duyduk!

Gerçekten!

Burada hiç kadın var mı?

-Hayır.

-Hayır.

Peki madem.

Bana verilen yetkiye dayanarak Dur biraz!

Daha başlamadık.

Kim attı bakayım onu?

Kim attı o taşı?

Bu kadın!

Bu adam.

Pardon, başladık sandım.

-Sıranın arkasına geç.

-Aman be.

Hep bir çıkıntı oluyor.

Nerede kalmıştık?

Sırf "Yehova" demek küfür sayılmamalı.

Yine dedi!

Durumunu daha da kötüleştiriyorsun!

Kötüleştirmek mi?

Nasıl?

Yehova!

Bak, uyarıyorum!

Bir daha Yehova dersen Kim attı onu?

Söylesenize.

Kim attı?

Bu adam.

-Sen mi attın?

-Evet.

-Bak -Yehova dedin.

Dursanıza be!

Durun!

Bakın şimdi.

Ben şu düdüğü çalana kadar kimse kimseyi taşlamıyor.

Anladınız mı?

Hatta üstüne basarak söylüyorum, biri "Yehova" demiş olsa bile.

İyi vurdun!

****

-Benim burnum büyük mü anne?

-Seks düşünmeyi bırak artık.

-Seks düşünmüyordum ki.

-Hep düşünürsün.

Sabah, öğle, akşam.

"Kızlar şunu mu sever, kızlar bunu mu sever Çok mu büyük, çok mu küçük "

-Cüzzamlıya sadaka.

-Cüzzamlıya sadaka.

Eski cüzzamlıya sadaka.

Eşek sahibi kancıklar.

Hepsi aynı.

Sorsan bozukları yok.

Şuna bakın.

Eski cüzzamlıya bir talent verseniz?

Git be!

Eski cüzzamlıya bir talent verseniz?

Bir talent mi?

Aylık kazancı o kadar yok.

-Yarım talent olsun.

-Olmaz, git işine.

-Hadi Koca Burun, pazarlık edelim.

-Ne?

Kısa keselim, sen bir şekel demiş ol, ben 2.000 şekel diyeyim, 1.800'de anlaşalım.

-Olmaz.

-1.750?

-Git başımızdan!

-1.740?

Gitsene be!

Tamam, iki şekel olsun.

Ne eğlenceli.

Bak, sana para falan yok.

Yürü git!

(Peygamberler hayatı değiştirirken yeni düzene uyum bozuluyor)

Peki, son teklifim, şu eski cüzzamlıya yarım şekel.

"Eski cüzzamlı" mı dedin?

Evet bayım.

16 yıl maskeyle gezdim.

Gurur duyuyorum.

-Sonra ne oldu?

-İyileştim.

-İyileştin mi?

-Evet, mucize eseri.

-Tanrı sizi korusun.

-Kim iyileştirdi?

İsa iyileştirdi.

Kendi başıma dolanıyordum.

Birden gelip beni iyileştirdi.

İşinde gücünde bir cüzzamlıydım, ekmeğimi elimden aldı.

"Müsaadenle" bile demedi.

"İyileştin.”

dedi.

Ne iyiliksevermiş!

O zaman gidip tekrar cüzzamlı olmak istediğini söylesene.

Olabilir aslında, söyleyebilirim.

Aslında şey istemeyi düşünüyordum, hafta ortasında tek ayağımdan sakat kalmayı.

Dilenmeme yetsin ama cüzzam olmasın, affedersiniz de cüzzam insanın hayatını sikiyor.

****

Brian, gel de odanı topla.

-Al bakalım.

-Teşekkürler.

Çok Tüm hayat hikâyemin karşılığı yarım dinar mı?

Bazılarına da yaranılmıyor.

İsa da öyle demişti.

İyi günler.

Merhaba Memur Bey.

Hemen geliyorum, tamam mı?

Burada ne işi var?

Başlatma şimdi Brian, git odanı topla.

Lanet Romalılar.

Onlar olmasa tüm bunlara sahip olmazdık.

Unutma bunu.

Romalılara hiçbir şey borçlu değiliz anne!

Pek doğru bir laf sayılmaz Brian.

O ne demek?

Hani bana şeyi soruyordun ya -Burnumu mu?

-Evet.

Öyle olmasının bir nedeni var Brian.

Nedir?

Sana çok daha önce söylemeliydim ama Söyle.

Bak Brian   senin baban Bay Cohen değil.

-O sanmamıştım ki?

-Terbiyesizlik etme!

O bir Romalıydı Brian.

Roma ordusunda centurio idi.

Yani tecavüze mi uğradın?

Başta öyleydi, evet.

Kim yaptı bunu?

Adı Azgunus Beterus idi.

Bana dünyaları vadetti.

Roma'ya gidecek, Forum'un yakınında eve yerleşecek, bir sürü kölem ve eşek sütüm olacak, yiyebildiğim kadar altın sahibi olacaktım.

Ama benimle işi bitince hemen tüydü, gitti.

Vay piç!

Evet.

Yani Romalılara saydırırken onlardan biri olduğunu unutma.

Ben Romalı değilim anne.

Hiç de olmayacağım.

Ben Yahudi, Musevi, kanca burun biriyim.

Ben koşerim anne.

Kızıldeniz'den yaya geçenlerdenim.

Bununla gurur duyuyorum.

Varsa yoksa seks.

Nasılsınız Memur Bey?

KOLEZYUM, KUDÜS ÇOCUK MATİNESİ

Hanımlar ve beyler, sıradaki mücadelede Makedonyalı bebek katili Frank Golyat ve Boris Mineburg karşı karşıya.

Sağ olun hanımefendi.

Tarlakuşu dili.

Çalıkuşu ciğeri.

İspinoz beyni.

Jaguar kulak memesi.

Kurt memesi cipsi.

Sıcak sıcak.

Doyum olmaz.

Deve krakeri, sadece yarım dinar.

****

(Zulme karşı duruşun bir sembolü ve Gerçeklerle yüzleşememesinin sembolünü üretmek)

Toskana kızarmış yarasa Reg, bana kalırsa bizim gibi emperyalizm karşıtı bir grup seçmen kitlesindeki her sese kulak vermelidir.

Katılıyorum.

Francis?

Evet, bence Judith'in söyledikleri çok mantıklı Reg.

Tabii şunu aklımızdan çıkarmayalım, bazı haklar, kayıtsız şartsız her adamda

-Veya kadında.

- veya kadında vardır, adam

-Veya kadın.

- veya kadın

-Aynen.

-Sağ ol birader.

-Veya bacı.

-Veya bacı.

Ne diyordum?

Diyeceğini demiştin.

Doğru.

Ayrıca sırf insan olduğu için her adamın Veya kadının.

Kadınlara amma kafayı taktın Stan, can sıkıyorsun.

Kadınların, hareketimize dâhil olmaya hakları var Reg.

Niye kadınlara takıksın Stan?

Ben de olmak istiyorum.

Ne?

Kadın olmak istiyorum.

Bundan sonra bana "Loretta" deyin.

Ne?

Ben bir adamım, buna hakkım var.

Ama neden Loretta olmak istiyorsun Stan?

Doğurmak istiyorum.

Doğurmak mı istiyorsun?

Her adamın doğurmaya hakkı vardır.

Ama doğuramazsın ki.

Üstümde baskı kurma.

Baskı falan değil Stan.

Sende rahim yok.

Bebek nerede oluşacak?

Kutuda mı?

Bak, aklıma bir şey geldi.

Bebek doğuramayacağını kabullendik diyelim.

Rahminin olmaması kimsenin suçu değil, Romalıların bile.

Ama doğurma hakkına sahip olabilir.

İyi fikir Judith.

Zalimlere karşı doğurma hakkını savunacağız birader.

-Bacım.

Pardon.

-Ne anlamı var?

-Ne?

-Madem doğuramayacak doğurma hakkını savunmamıza ne gerek var?

Zulme karşı duruşumuzun bir sembolü.

Gerçeklerle yüzleşememesinin sembolü.

****

(Piyasayı zenginler oluşturur.)

-Çık buradan.

-Orası tehlikeli.

Tarlakuşu dili.

Su samuru burnu.

Oselo dalağı.

-Kuru yemiş var mı?

-Hayır, yok, üzgünüm.

Çalıkuşu ciğeri, porsuk dalağı Yok, kalsın.

-Su samuru burnu?

-O Roma boklarını istemiyorum.

-Düzgün yiyecek satsana.

-Düzgün yiyecek mi?

Evet, o zengin işi emperyalist şeylerden ziyade.

Suç bende değil ki, bunları satmayı ben istemedim.

Tamam, su samuru burnu ver o zaman.

-İki tane olsun.

-İki.

Sağ ol Reg.

Siz Halkın Yahudiye Cephesi misiniz?

-Siktir git!

-Ne?

Halkın Yahudiye Cephesi'ymiş!

Biz Yahudiye Halk Cephesi'yiz.

-Halkın Yahudiye Cephesi, ha?

-Piçler.

Grubunuza katılabilir miyim?

Hayır, siktir git.

Bunları satmak istemezdim.

İş işte.

Ben de Romalılardan nefret ederim.

Emin misin?

Tabii eminim.

Romalılardan nefret ediyorum.

YHC'ye katılmayı istiyorsan Romalılardan nefret ediyor olmalısın.

Ediyorum.

Ne kadar nefret ediyorsun?

Çok.

Tamam, alındın.

Bak, Romalılardan daha çok nefret ettiğimiz tek grup şu lanet Halkın Yahudiye Cephesi.

-Evet.

-Şerefsizler.

Bir de Solcu Halkın Yahudiye Cephesi.

-Evet.

-Şerefsizler.

Bir de Yahudiye Halk Cephesi.

-Şerefsizler.

-Ne?

Yahudiye Halk Cephesi, şerefsizler.

Yahudiye Halk Cephesi biziz.

-Biz Solcu Cephe değil miydik?

-Halk Cephesi'yiz.

Solcu Cephe'ye ne oldu Reg?

Şurada.

Şerefsiz!

****

Kalp krizi geçireceğim.

Ne berbat iş.

Bravo kardeşim!

Adın ne?

Brian.

Brian Cohen.

Sana bir iş verebiliriz Brian.

ROMALI

Bu ne?

"Romanes eunt domus"?

"Romanes insanlar gider ev."

"Evinize dönün Romalılar."

yazıyor.

Hayır.

Latincede "Romalı" nasıl denir?

-Söyle.

-**Romanus?**

-Sonu nasıl?

-Anus?

Peki "anus"un çoğulu ne?

Ani?

Romani.

"Eunt" mu?

O ne?

Gitmek.

Gitmek fiilini çekimle.

Ere, eo, is, it, imus, itis, eunt.

Yani eunt ne oluyor?

Üçüncü çoğul şahsın şimdiki zaman haber kipi.

"Giderler."

Ama "Evinize dönün Romalılar." talimat verdiğine göre ne kullanman gerek?

-Emir kipi!

-Nedir peki o?

-I.

-Kaç Romalı var?

-Birden çok.

Ite.

-Ite.

Domus mu?

Yalın hâlde mi?

"Gider ev" ne demek?

Bir yere gidilir, değil mi?

Yönelme durum eki!

Yönelme değil efendim!

Belirtme durum eki.

Ad domum olacak efendim.

Ama domum kelimesi ne olacak?

-Bulunma hâli olacak.

-Yani?

-Domum!

-Domum.

"Um" ile bitecek.

-Anlaşıldı mı?

-Evet efendim.

-Şimdi 100 kere yaz.

-Emredersiniz.

Sağ olun.

-Çok yaşa Sezar.

-Çok yaşa Sezar.

Romani ite domum= "Evinize dönün Romalılar."

Sabaha kadar yazamazsan taşaklarını keserim.

Sağ olun.

Çok yaşa Sezar.

Bitti.

Tamam.

Bir daha sakın yapma.

Lanet Romalılar.

**

(Tamamda Romalılar bize çok şey getirdiler...)

Yer altı ısıtma sisteminden gireceğiz, sonra ana salona geçeceğiz, Pilatus'un karısının odası burada.

Karısını alınca Pilatus'a haber vereceğiz ve hemen taleplerimizi sunacağız.

-Sorusu olan?

-Taleplerimiz neler?

Pilatus'a iki gün müddet vereceğiz, Roma İmparatorluğu'nun tüm aygıtlarını derhâl dağıtmazsa karısını öldüreceğiz.

Kafasını mı keseceğiz?

Her yerini keseceğiz.

Saat başı bir parçasını yollayıp ciddi olduğumuzu göstereceğiz.

Ve şunu da belirteceğiz ki kadını kesmemizin tüm sorumluluğu onların üstündedir ve şantaja boyun eğmeyiz.

Şantaj yok!

Bizi sülük gibi emdi o piçler.

Her şeyimizi aldılar.

Sadece bizden de değil.

Babalarımızdan, dedelerimizden.

-Dedelerimizin babalarından da.

-Evet.

Babalarımızın dedelerinin babalarından da.

Tamam Stan, abartma.

Peki karşılığımız ne oldu?

Su kemeri?

-Ne?

-Su kemeri.

Evet, onu verdiler, doğru.

Bir de temizlik.

Evet, temizlik de var Reg.

Şehrin eski hâlini hatırla.

Tamam, kabul.

Su kemeri ve temizlik Romalıların verdiği şeyler.

Bir de yollar.

Yollar da var tabii.

Onlardan bahsetmeye gerek yok.

Ama temizlik, su kemeri ve yollar dışında -Sulama.

-İlaç.

Eğitim.

-Tamam, haklısınız da -Şarap.

-Evet.

-Doğru.

Romalılar giderse şarabı cidden özleriz.

Hamamlar.

Artık geceleri yolda yürümek de güvenlidir Reg.

Evet, düzen kurmayı biliyorlar.

Böyle bir yerde bir tek onlar kurabilirdi.

Tamam ama temizlik, ilaçlar, eğitim, şarap, düzen, sulama, yollar, tatlı su sistemi ve halk sağlığı dışında Romalılar bize ne verdi?

Barış getirdiler?

Barışmış!

Sus be!

Fakir bir adamım.

Zor görüyorum.

Bacaklarım yaşlı, bükük.

Sorun yok Matthias.

Sıkıntı yok!

Reg nerede?

Reg.

Reg, Ne sorun çıktı?

İlk darbe vuruldu.

-Sloganı yazdı mı?

-Yüz kere.

Metreler boyu harflerle, sarayın her bir yanına.

Süper.

Harika.

Brian, hareketimizde eylem yapacak insanlar lazım.

Ama katılmadan önce şunu bil ki Romalıları bu ülkeden göndermek için her birimiz canımızı feda ederiz.

Bir kişi hariç.

Evet, biri hariç.

Ama onun dışında iyiyiz.

Katılıyor musun?

Evet.

Bundan böyle sana "Brian, namıdiğer Brian" diyeceğiz.

Pilatus'un ev baskınını anlat Francis.

Tamam.

Şimdi planımız Bu, Sezar Meydanı'ndaki saray.

Komando birimimiz, Balık Sokak'tan gece karanlığında gelecek ve kuzeybatıdaki ana kanalizasyona gidecek.

Soru soran olursa toplantıya giden kanalizasyon işçileriyiz.

YHC'nin kurucusu ve haşmetli liderimiz Reg kanalizasyon başında koordinasyonu sağlayacak.

Ama kendisi terör eylemine karışmayacak çünkü beli sakat.

-Bizimle gelmiyor musun?

-Birlik ol.

Evet.

Birlik Reg.

Lağıma girince zamanlama çok önemli olacak.

Romalılar ziyafet düzenleyecek, o yüzden çabuk olmalıyız.

En sevdiğiniz sandaleti de giymeyin.

Oradan sola dönüp Sezar Augustus Hatıra Lağımı'na gireceğiz.

Oradan da direkt ısınma sistemine gireceğiz.

Daha yeni döşendi.

Bu yüzden silahlarınıza dikkat edin ey teröristler.

Pilatus'un salonunun hemen altına varacağız.

Habbakuk, sivri uçlu aletini çıkaracak.

(Sen ben davası çıkmadan isyan etmeli…)

Celile Özgürlük Ordusu.

Yahudiye Halk Cephesi.

Yetkiliyiz.

Ne işiniz var burada?

Pilatus'un karısını kaçırıp talepte bulunacağız.

-Biz de.

-Ne?

Bizim planımız bu.

-Biz daha önce geldik.

-O ne demek?

-Önce biz düşündük.

-Öyle mi?

Evet, iki yıl önce.

-Öyle mi?

-Tamam, hadi.

Tüm taleplerinizi buldunuz mu?

-Tabii bulduk.

-Nedir?

-Sana söylemem.

-İşe bak.

Olay o değil, biz daha önce düşündük.

-Yalan.

-Doğru.

-Düşünmediniz.

-Düşündük işte!

Bunu aylardır planlıyoruz ulan!

Çok da umurumdaydı balık suratlı.

-Yahu -Seni var ya Kardeşlerim, birlikte mücadele vermeliyiz!

Veriyoruz da.

Aramızda kavga etmemeliyiz.

Ortak düşmana karşı birleşmeliyiz.

Halkın Yahudiye Cephesi'ne mi?

Hayır, Romalılara.

Doğru.

-Evet, haklı.

-Dikkat!

Dikkatli olun.

-Nerede kalmıştık?

-Bana yumruk atacaktın.

Doğru.

-Kardeşlerim!

-Çekil.

-Şanslı piç.

-Kim konuşuyor?

-Seni ballı piç.

-Ne?

Gardiyanın orospusu olmuşsun iyice.

O ne demek?

Birkaç şekel vermişsindir.

Şekel vermek mi?

Görmedin mi, adam yüzüme tükürdü!

Yüzüme tükürülmesi için neler vermezdim!

Bazı geceler uyanıyor, yüzüme tükürülmesini düşlüyorum.

Dostane bir şey değil.

Prangaya vurdular beni.

Pranga mı?

Birkaç saatliğine prangaya vurulsam cennetteyim sanırım!

Pek matah bir bok olduğunu düşünüyorlar herhâlde.

Git başımdan, çok zorlandım.

Sen mi zorlandın?

Ben beş yıldır buradayım, daha düne kadar baş aşağı asılmıştım.

Yani gelip de Tamam.

Seni Tanrı sanıyor olmalılar.

Bana ne yapacaklar?

Çarmıhla yırtarsın bence.

-Çarmıh mı?

-Evet.

İlk suçun sonuçta.

Çarmıhla "yırtmak" mı?

Romalıların bize en büyük lütfu.

-Ne?

-Aynen öyle.

Çarmıha germe olmasa bu ülke şimdi sürünüyordu.

-Gardiyan!

-Çak çiviyi!

-Gardiyan!

-Çiviyle akılları başlarına gelsin.

Ne var?

Başka hücreye götürün beni.

Şuna bak!

Adam kayırıyorlar!

-Kes sesini be.

-Pardon.

Benim durumuma bak.

Beş yıl önce buraya astılar.

Her akşam 20 dakikalığına indirip tekrar asıyorlar.

Yaptıklarımı düşününce gayet adil bir durum.

Ve bana öğrettiği en önemli şey de Romalılara saygı duymak ve doğru dürüst bir ücretle doğru dürüst iş yapmadığın sürece bu hayatta ilerleme kaydetmenin imkânsız Sus be!

-Pilatus seni görmek istiyor.

-Beni mi?

Hadi!

Pilatus beni ne yapacakmış?

Ne şekilde çarmıha gerilmek istediğini soracak.

İyi laftı centurio.

Sevdim.

-Kes sesini!

-Tamam.

Şu Romalılar ne iyi.

Müthiş.

Güzel bir oturma odası.

-Çok yaşa Sezar.

-Çok yaşa.

Sadece biri kurtuldu.

Atın yere.

-Anlayamadım?

-Adamı yere atın.

Adın nedir ey Yahudi?

-Brian efendim.

-Brian, öyle mi?

Hayır, Brian.

Bak sen şu haytaya.

-Efendim?

-Hayta dedim.

Evet, öyle efendim.

Yok, hayta diyorum.

Haddini aşan, cüretkâr.

11 civarı efendim.

Peki

-Bize saldırdınız, öyle mi?

-Ne yaptık?

Vur şuna centurio, hızlı vur.

Yere de atalım mı?

-Ne?

-Tekrar yere atalım mı?

Evet, yere atın bakalım.

(Hayatı kurtaran sır)

Seni Yahudi zibidi

Yahudi değil, Romalıyım.

-Romalı mı?

-Hayır, Romalı.

Baban Romalı mıydı?

Kim?

Kudüs birliğinde centurio idi efendim.

Öyle mi?

-Adı neydi?

-Azgunus Beterus.

Centurio, o isimde biri birlikte var mı?

Hayır efendim.

Çok kesin konuştun.

Baktın mı?

Hayır, ama Şaka yapıyor bence.

"Sillius Soddus" veya "Büyükus Sikus" gibi.

Büyükus Sikus'un nesi komik?

Komik bir isim efendim.

Roma'da Büyükus Sikus diye iyi bir arkadaşım var.

Sessizlik!

Ne bu küstahlık?

Böyle davranmaya devam edersen gladyatör okulunu boylarsın.

Gidebilir miyim artık?

Büyükus Sikus'a anlatayım da gör.

Yeter!

-Alın şunu buradan!

-Efendim Bir haftaya kalmadan vahşi hayvanlarla dövüşsün.

Emredersiniz.

Gel bakalım.

Avam tabakasından askerler arkadaşlarıma laf atamaz.

Başka kimse var mı gülmek isteyen?

Arkadaşımdan bahsettiğimde yani.

Büyükus Sikus.

Peki ya sen?

Sence komik mi şu ismi söylemem Büyükus Sikus.

Karısı da var.

Adı ne, biliyor musunuz?

Adı Tutamayanus.

Tutamayanus Götunus.

Kesin!

Nedir bu böyle?

Yetti bu saçma davranışlar!

Susun!

Centurio muhafızları olacaksınız bir de!

Yakalayın şunu!

Gülmeyi kesin de yakalayın!

Şanslı piç.

(Herkes konuşuyor)

Canavarın kafası kapkara, kocaman ve gözleri de başka canlıların kanından kıpkırmızı!

Babil fahişesi, üç başlı yılanla çıkagelecek ve onca topraktan geçerken sürtünme olacak.

İbliste dokuz jiletli kılıç olacak.

Dokuz jilet!

İki, beş veya yedi değil.

Dokuz!

Tüm günahkârlara günlerini gösterecek.

Sizin gibi günahkârlar işte.

Kafasındaki boynuzları da Yardımcısı Hebediah aracılığıyla işlerin zıvanadan çıkması gibi dedikodular yayılacak ve işler gerçekten nerede, kimse tam anlayamayacak.

Ve kimse o rafya gibi tabanı olan eklentili o şeylerin nerede olduğunu kimse bilmeyecek.

Bu zamanda birisi, arkadaşının çekicini kaybedecek ve gençler, babalarının sahip olduğu ve bir gece öncesinden babalarının saat sekizde oraya koyduğu şeylerin nerede olduğunu bilemeyecek.

Cyril kitabında yazıldığı gibi, üçüncüsü o zamanda

****

(Yahudi Pazarlığı)

-Kaç para?

Çabuk.

-Ne?

Karıma alıyorum.

Yirmi şekel.

-Tamam.

-Ne?

-Al işte.

-Bir dakika.

-Ne oldu?

-Pazarlık yapacaktık.

-Yok, gitmeliyim -Ne demek, "yok"?

-Zamanım yok.

-Geri ver o zaman.

-Parasını verdim ya?

-Burt.

-Efendim?

-Bu adam pazarlık yapmıyor.

-Pazarlık yapmıyor mu?

-Tamam, zorunda mıyız?

-Bak, ben yirmi istiyorum.

-Yirmi verdim zaten.

Sence yirmi şekel etmez mi yani?

-Hayır.

-Baksana.

Kalitesine bak.

Sıradan bir şey değil.

Tamam, 19 vereyim o zaman.

Olmaz.

Düzgün yap.

-Ne?

-Düzgün pazarlık yap.

19 etmez.

Yirmi ettiğini söyledin.

Adama bak.

-Hadisene, pazarlık yap.

-Tamam, on veririm.

İşte böyle.

On mu?

Hakaret mi ediyorsun sen bana?

Benim ninem ölüm döşeğinde sen bana on diyorsun.

-Tamam, 11 olsun.

-Kaptın işi.

11 mi?

Doğru mu duydum?

11 mi dedin?

Bana gelişi 12 zaten.

Batıracak mısın beni?

-17?

-Hayır.

17'ymiş!

-18 olsun?

-Yahu, önce 14 diyeceksin.

-Tamam, 14 vereyim.

-14 mü?

Dalga mı geçiyorsun?

-Öyle dememi söyledin.

-Adama bak.

Ne diyeceğimi söylesene.

-14 teklif et.

-14 vereyim.

-Bana bunun için 14 veriyor.

-15 olsun.

17 olsun, o da son, aşağısı kurtarmaz, tek kuruş az alırsam ne olayım.

-16.

-Anlaştık.

Yine bekleriz.

Eşantiyon olarak şunu da vereyim.

-İstemiyorum ama sağ ol.

-Burt.

-Efendim?

-Tamam.

-16 verecektin, nerede?

-20 verdim ya.

Doğru ya.

Benim sana dört borcum var.

Yok, önemli değil.

Yok, şurada olacaktı.

Su kabağı dört olsun.

Bu su kabağına dört mü dedin?

Dört mü?

Bir baksana, edecekse on eder.

Beleşe verdin ya.

Evet, ama ederi aslında on.

Tamam.

Hayır, ederi on değil.

Pazarlık edeceksin.

"Şu şey on eder mi hiç?

Delirdin mi?”

Memlekette keriz bitmiyor.

****

-Daniel.

-Daniel.

-Eyüp.

-Eyüp.

-Eyüp.

-Yuşa.

-Yuşa.

-Yuşa.

-Judges.

-Judges.

-Judges.

-Ve Brian.

-Brian.

-Brian.

Bu sayılan eski kardeşlerimizi kayıtlara şehit olarak yazmayı öneriyorum.

-Katılıyorum Reg.

-Sağ ol Loretta.

Kabul edilmiştir.

Kardeşlerim, moralimizi bozmayalım.

Böyle dünyamızın başımıza yıkılması daha başlangıç.

Onların şanlı ölümleri, hepimizi Dikkat!

Kimse var mı?

Matthias?

-Reg.

-Git buradan.

Reg, benim, Brian.

Çık git.

-Stan?

-Siktir git.

-Evet.

Siktir git.

-Defol.

Siktir!

Geliyorum.

Emin olun ki Obadiah Kitabı'nda yazana göre bir adam önce eşeğini, sonra yeğeninin eşeğini, sonra da yeğeninin veya eşeğin yakınındakileri dövecek.

Gözlerim iyi görmüyor.

-Sen Matthias mısın?

-Evet.

Nasıralı Brian'ı sakladığın yönünde şüpheler var.

Kendisi Yahudiye Halk Cephesi isminde bir terörist grubun üyesi.

Ben mi?

Ben zavallı, yaşlı bir adamım.

Kanun kaçaklarına vakit ayırmam.

Ne bacaklarım sağlam, ne kulaklarım ne de gözlerim Kes!

Aptal adam.

Muhafızlar, evi arayın.

Roma hukukuna göre suçluya yataklık etmenin cezasını bilir misin?

-Hayır.

-Çarmıha gerilme.

Kötüdür.

Daha kötüsü de var.

Ne demek daha kötüsü?

Bıçaklanmak mesela.

Bıçaklanmak birkaç saniye sürer.

Çarmıhta saatlerce ızdırap içinde ölürsün.

En azından açık hava var.

Ne garipsin.

Bulamadık efendim.

Bizi daha çok göreceksin garip adam.

-Koca burunlu.

-Ne dedin?

Şanslıydık.

Üzgünüm Reg.

Sorun yokmuş kardeşlerim, üzgünmüş.

Beşinci Lejyon'u merkezimize getirdiği için üzgünmüş.

O zaman sıkıntı yok Brian.

Otur da bir şeyler ye.

Rahat ol.

Aptal herif!

Ahmak, kuş beyinli, taş kafalı   arkada da kocaman bir kavun.

Ne bacaklarım tutar ne gözlerim görür.

Buyurun?

Bakmadığımız bir yer kalmıştı.

-Muhafızlar!

-Ben yaşlı bir adamım.

Gözlerim görmez, burnum yorgun.

Çarmıha gerilen birini gördün mü?

Çarmıh kolay iş.

Şöyle deyip durma.

Bu kaşığı bulduk.

Bravo asker.

Geri döneceğiz tuhaf şey.

Açın.

Saklanmalık vakit bırakmadın.

Başkalarını yargılamayın yoksa siz de yargılanırsınız.

Ne?

Dedim ki siz başkasını yargılarsanız onlar da sizi yargılar.

-Ben mi?

-Evet.

Çok sağ ol.

Sadece sen değil, hepiniz.

-Su kabağı güzelmiş.

-Ne?

-Su kabağını kaça satarsın?

-Al, senin olsun.

-Benim mi olsun?

-Evet.

Zambakları düşünün.

-Pazarlık yok mu?

-Hayır.

Tarlalarda.

-Ne sorunu var?

-Hiç.

Al işte.

-Zambaklar mı?

-Kuşlar da olur.

-Ne kuşu?

-Fark etmez.

-Neden?

-Onların işi var mı?

-Kimin?

-Kuşların.

"Kuşların işi var mı?”

mı?

Adamın derdi ne?

Kuşlar beleşçiymiş.

Hayır, diyorum ki kuşların bir sıkıntısı yok, değil mi?

-Kuşların yolu açık olsun.

-Evet, çok güzeller.

Tamam.

Siz de kuşlardan çok daha önemlisiniz, değil mi?

O zaman ne bu kaygı?

Gördünüz mü, bu kadar işte.

Kuşlarla derdin ne ki senin?

Kuşlarla bir derdim yok.

Zambakları düşünün Bir de çiçeklere sardı.

-Çiçekleri rahat bırak.

-Bir tane versem?

-Senin olsun!

-Tamam, iki.

Bakın, bir adam varmış ve iki hizmetkârı varmış -İsimleri neymiş?

-Ne?

-Adları neymiş?

-Bilmem.

Onlara biraz para vermiş -Bilmiyor musun?

-Fark etmez ki.

İsimlerini bilmiyor!

Tamam, isimleri Simon ve Adrian.

Şimdi Hani bilmiyordun?

Fark etmez ki.

Sonuçta iki hizmetkâr Kafasından uyduruyor.

Uydurmuyorum.

Adam da onlara Bir saniye, üç kişi mi vardı?

-Berbat.

-Aslında üç hizmetkâr varmış.

İn şuradan!

Dinleyin beni!

Ne mutlu komşusunun ineğini imana getirene çünkü onlar, eyerini miras alacaktır.

-Saçmalık!

-Ve sadece onlara verilecek olan Ve sadece onlara verilecek olan Ne verilecek?

-Ne verilecekmiş?

-Hiç.

-Ne diyecektin?

-Hiç.

Diyecektin bir şey.

-Yok, bitmişti.

-Bitmedi.

-Gitmeden söyle işte.

-Bir şey demeyecektim.

-Bitmişti.

-Bitmemişti.

-Niye söylemiyor?

-Söylese ya.

-Sır mı bu?

-Hayır.

-Öyle mi?

-Sır herhâlde, yoksa söylerdi.

-Sırrı söyle bize.

-Gidin başımdan.

-Sırrı söylesene.

-Ölümsüzlüğün sırrı mı?

-Söylemiyor ki!

-Tabii söylemez!

Ölümsüzlüğün sırrını bilsem ben de söylemezdim.

-Gidin başımdan.

-Bir tek bana söyle.

Hepimize söyle, ilk biz geldik.

-Beş.

-Gidin başımdan!

-Söyle bize efendimiz.

-Beşten fazla vermem.

-Onun su kabağı mı?

-Evet ama hâlâ pazarlık ediyoruz.

-Bu onun su kabağı.

-On!

Onun su kabağı.

Senin için taşıyacağız efendimiz.

Efendimiz?

Gitmiş.

Göğe yükselmiş!

-Göğe yükselmiş!

-18!

Yok, şuradaymış.

Bakın!

Bize bir işaret verdi.

Bize ayakkabısını verdi.

Ayakkabı bir işaret.

Onun yolundan gidelim.

-Ne?

-Tıpkı onun gibi bir ayakkabı elimizde, diğeri ayağımızda olsun.

Onun müritlerinin bunu yapacağının bir işaretidir!

Hayır, bu ayakkabının simgelediği şey tüm ayakkabıları toplamamız gerektiği.

Ayakkabıları kenara atıp su kabağını izleyin!

Hayır, ayakkabıları toplayalım.

-Ben yaparım!

-Çekil!

Hayır, simgelediği şey tıpkı onun gibi vücudu değil de yüzü ve kafayı düşünmemiz gerektiği.

-Ver ayakkabını.

-Çekil git!

Kudüs'ün Kutsal Su Kabağı'nı izleyin!

Su Kabağı!

Sandaletinizi çıkarıp aynı onun gibi -Ayakkabı o.

-Hayır, sandalet.

-Değil, ayakkabı.

-Atın onu!

-Giy onu!

-Git buradan.

Ayakkabıları alıp onu izleyin!

Su Kabakçıları beni izlesin!

Durun dedim!

Durun da dua edelim.

Bize gelişi mezara düşen tohum gibi Efendimiz!

İnmek için başka yol var mı?

Nehre inen başka yol var mı?

Lütfen, yardım et.

Benim Ah, ayağım!

-Lanet olsun.

-Pardon.

Lanet olsun, kahretsin.

-Pardon, sus şimdi.

-Bana sus diyemezsin.

18 yıl tek kelime etmedim, bir de sus diyorsun!

-Ne?

-Yeminimi 18 yıl tuttum.

Ağzımdan tek bir anlaşılabilir ses çıkmadı.

Lütfen bir beş dakika daha sus.

Artık fark etmez.

Tadını çıkarayım bari.

18 yıldır bağırıp çağırmak, şarkı söyleyip adımı haykırmak istedim.

Hayattayım!

Hava nagila Hava nagila Hayattayım!

Merhaba kuşlar, selam ağaçlar.

Yaşıyorum!

Çekil.

Hayattayım!

Efendimiz!

Efendimiz burada!

-Ayakkabısı.

-Su kabağı sayesinde.

Bizi ayakkabı getirdi.

(Olmayan oldu)

Konuşun bizimle efendimiz.

Gidin buradan!

Bizi kutsadı!

Nasıl gidelim efendimiz?

Gidin işte başımdan.

Bize bir işaret ver.

İşaret verdi ya zaten, bizi buraya getirdi.

Sizi ben getirmedim, beni takip ettiniz.

Bence yine de iyi bir işaret.

Efendimiz, müritleriniz sizinle olmak için onca yol katetti.

Çok yorgun ve açız.

Yemek yememeleri benim suçum değil.

Bu dağın tepesinde yiyecek yok.

Şu ardıç çalılarını görmüyor musun?

Mucize!

Konuşarak meyve çıkardı!

Ardıç yemişi oluştu!

Ardıçtan başka ne çıkacak?

Ardıç yemişi çıkar tabii.

-Ne bekliyordunuz?

-Bir mucize daha göster.

Üstüne gitmeyin sığ insanlar!

Ardıç mucizesi yeterli değil mi?

Onlar benim ardıçlarım.

Tanrı'dan bir lütuf!

Benim tek yiyeceğim onlar.

Çekilin çalının başından.

Gidin diyorum.

Efendimiz, bende kelleşme sorunu var.

İyileştim!

Efendimiz beni iyileştirdi!

Ona dokunmadım bile.

Kördüm, artık görüyorum.

Mucize!

Söyle, dursunlar.

Bu adam gelene kadar 18 yıl tek kelime etmedim.

Mucize!

İşte Mesih!

Ayağımı incitti.

Ayağımızı incit efendimiz!

-Çok yaşa Mesih'imiz!

-Mesih değilim.

Bence öylesiniz.

Ayıptır söylemesi, Mesih takip etmekte üstüme yoktur.

Çok yaşa Mesih'imiz!

Mesih değilim!

Dinleyin beni, Mesih falan değilim, anlıyor musunuz?

Gerçekten.

İlah olduğunu ancak gerçek Mesih reddeder.

Ne?

İki ucu boklu değnek!

Tamam, Mesih'im o zaman.

Mesih'miş!

Siktirin gidin şimdi.

Nasıl siktirip gidelim efendimiz?

Gidin işte başımdan.

Ardıç yemişlerimi yemelerini söyledin.

Ayağımı ezdin, sessizliğimi bozdun, ardıç yemişlerimi de tükettin!

-Bırak beni!

-Mesih o, seçilmiş kişi.

-Hayır, değil.

-İmansız!

İmansız!

Cezasını verelim.

Öldürelim kâfiri.

Evet!

Öldürelim!

-Öldürün!

-Bırakın adamı!

Bırakın adamı!

Bırakın adamı!

Yere bırakın.

****

Lütfen.

Brian?

Judith?

Günaydınlar.

İşte, orada!

Seçilmiş kişi uyandı!

Brian!

Anne!

-Brian!

-Bekle anne.

-Merhaba anne.

-Merhaba anneymiş!

Bu insanlar ne yapıyor?

Şey, ben Ne yaptın, söyle hadi.

Öylesine uğramışlardır belki.

Uğramak mı?

Akın etmişler, akın.

Dışarısı insan kaynıyor.

Dün beni takibe başladılar.

Şimdi de takibi kessinler.

Oğlumu takip etmeyi kesin.

Kendinizden utanmalısınız.

Mesih!

Mesih'i göster!

Kimi?

Mesih!

Burada Mesih yok.

Her bok var ama Mesih falan yok.

Gidin şimdi!

Brian!

Söyle bakalım, ne yaptın sen oğlum?

-Hiçbir şey.

-Hadi, söyle.

Beni Mesih sanıyorlar anne.

Ne söyledin onlara?

Hiçbir şey.

Sadece Durumu kötüleştiriyorsun.

Bak, açıklayabilirim.

Ben açıklayayım Bayan Cohen.

Oğlunuz doğuştan lider.

Dışarıdakiler oğlunuzu takip ediyor çünkü ona inanıyorlar Bayan Cohen.

Umut ışığı olacağına inanıyorlar.

Yeni bir hayat, yeni bir dünya, daha iyi bir gelecek için.

-Bu kim?

-Judith o anne.

Judith, bu annem.

Mesih'i gösterin!

Dinleyin beni.

Mesih falan değil.

Yaramaz bir çocuk.

Gidin şimdi.

Sen kimsin?

Ben annesiyim.

Çok yaşa annesi!

Önünde eğiliyoruz Brian'ın annesi!

Tanrı seni kutsasın!

Hosanna!

Her daim yerin göğün sahibi!

Böyle gönlümü alamazsınız.

Dışarı çıkmayacak.

Son sözüm budur.

Gidin hadi!

Hayır!

Ne dediğimi duydunuz mu?

Evet.

Peki.

Bu mudur yani?

Evet!

Tamam, bir dakikalığına görebilirsiniz.

Ama bir saniye daha fazla değil.

Anlaşıldı mı?

Evet.

Söz mü?

Eh, tamam hadi.

Tamam, çağırıyorum.

Gel Brian, konuş onlarla.

-Ama anne Judith -Bırak o Galli kaşarı.

Bırakmak istemiyorum anne.

Günaydın!

Çok şükür!

Lütfen, dinleyin.

Bir iki şey söyleyeceğim.
Söyle.
İkisini de söyle.
Bakın, yanılıyorsunuz.
Beni takip etmeniz gerekmiyor.
Kimseyi takip etmeniz gerekmiyor.
Kendiniz düşünmelisiniz.
Hepiniz bir bireysiniz.
Evet, birer bireyiz.
Hepiniz farklısınız.
Evet, hepimiz farklıyız.
Ben değilim.
Sorulara kendiniz cevap bulmalısınız.
Evet.
Sorulara kendimiz cevap vermeliyiz.
Aynen öyle.
Bir şeyler daha söyle.
Hayır, olay da bu zaten.
Kimse size ne yapacağınızı söylemesin!
-Yoksa Hayır!
-Yeter bu kadar.

Bir dakika dolmadı.

Gayet de doldu.

Hayır, dolmadı.

Susun, dağılın buradan.

-Affedersiniz.

-Efendim?

Bakire misiniz?

Anlayamadım?

Çok özel bir soru değildir umarım, bakire misiniz?

"Özel bir soru değildir umarım.”

mı?

Daha ne kadar özel olabilir?

Siktir git.

-Bakire.

-Kesin öyle.

Günaydın kurtarıcımız.

Dokun bana!

Hadi!

Seçilmiş kişiyi rahatsız etmeyin lütfen.

Kurtarıcımızın gözüne bebeği sokma.

Sonra dokunur.

Karıma bir bakabilir mi?

Başı ağrıyor da.

Maalesef beklemek zorundasın.

Çok ağrıyor, yemek randevumuz vardı.

Bak, cüzzamlılar geliyor.

Eniştesi, Gath'ın eski belediye başkanı.

Pazar günü bize binek sağlayacak adamı takdim edebilir miyim Brian?

-Merhaba.

-İttirmeyin!

Gürültüyü kesin lütfen!

İçine şeytan girenler, lütfen herkes şeytanına sahip çıksın.

Çaresizler, birkaç dakika beklemeniz gerekecek.

Günahkâr kadınlar, duvara karşı sıra olun lütfen.

Brian?

Brian, harikaydın!

Sen de fena değildin.

Yok, söylediklerini diyorum.

Olağanüstüydü.

Ne?

Öyle miydi?

Lidere ihtiyacımız yok, çok haklısın.

-Reg'in bizi oynattığı yeter artık!

-Evet Söylenmesi lazımdı, söyledin Brian.

Çok çekicisin.

Devrim bizim devrimimiz, birlikte başarabiliriz.

Bence Hepimiz arkandayız Brian.

Devrim senin ellerinde.

Ne?

Hayır, öyle demedim.

Tutuklandın yavrum.

Emredersiniz!

Yapmasana.

Hakkını yememek lazım Brian, iyiydin.

Ne?

Bu sefer emin ol ki asla kaçamayacaksın.

Muhafız bugün çarmıha germe var mı?

139 adet efendim.

Pesah Bayramı'na özel kutlama var.

Tamam, artık 140 oldu.

İyi yuvarladık, değil mi Büyükus?

-Çok yaşa Sezar!

-Sen de.

İzleyiciler sabırsızlanıyor efendim.

Dağıtalım mı?

Dağıtmak mı?

Daha konuşma yapmadım bile.

Biliyorum ama Pesah Bayramı'nda konuşmam çok önemlidir.

Arkadaşım Büyükus Sikus, ta Roma'dan konuşmamı dinlemeye geldi.

-Çok yaşa Sezar.

-Çok yaşa Sezar.

Yani Bu yıl es geçmeyi düşünmüyor musunuz efendim?

Es geçmek mi?

Bugün biraz garipler de efendim.

Öyle mi centurio?

Üç beş isyancının seni korkutmasını beklemezdim.

-Hava biraz rüzgârlı.

-Götürün şunu.

Ben Romalıyım.

Kanıtlayabilirim!

Çarmıha iyi gerin.

Büyükus.

Rica ediyorum çıkmayın.

Çekil önümden centurio.

Seninle geleyim Pontius.

Kriz çıkarsa yardımcı olabilirim.

Tamam.

Dördüncü madde, önümüzdeki beş yıl içinde tüm dünyayı ele geçirmek.

Francis, çalışmaların mı vardı?

Evet.

Sağ ol Reg.

Kardeşlerim, açıkçası bence beş yıl biraz iyimser.

Roma İmparatorluğu'nu 12 ay içinde devirmemiz gerekir.

-12 ay mı?

-Evet, 12 ay.

Unutmayalım ki bu epey büyük bir imparatorluk.

Ve boş konuşmayı bırakıp harekete geçmemiz gerekiyor.

Aynen öyle!

Katılıyorum.

Sözler değil, eylemler önemlidir.

Eyleme geçelim.

Aynen öyle!

Haklısın.

Burada tüm gün oturup konuşup karar alabiliriz, akıllı konuşmalar yapabiliriz ama Romalı askerlere faydası olmaz.

Öyleyse gevezeliği keselim.

Hiçbir yararı yok, bize faydası da yok.

Evet.

Katılıyorum.

Sadece zaman kaybı.

Brian'ı tutukladılar.

-Ne?

-Ne?

Sürükleyip götürdüler.

Çarmıha gerecekler.

Pekâlâ.

Derhâl tartışalım o zaman!

-Evet.

-Ne?

-Derhâl!

-Evet.

-Yeni madde mi?

-Tamamen yeni.

Derhâl eyleme geçilmeli -Oylama sonuçlanınca.

-Tabii, oylama sonuçlanınca.

Oylama olmadan harekete -Reg, ne olursun, gidelim!

-Pekâlâ.

Judith kardeşimizin getirdiği yeni bilgiler ışığında -Biraz yavaşla Reg.

-Reg, Tanrı aşkına!

Gayet basit.

Tek yapman gereken şu kapıdan şu an çıkmak ve Romalıların onu çarmıha germesini engellemek.

Şu an oluyor Reg.

Olay şu anda gerçekleşiyor Reg.

Anlamıyor musun?

İşe bak.

Feminist egosu yine gözler önünde.

-Ne?

-Pardon Loretta.

Yazılanı okur musun?

Sıradaki!

-Çarmıh mı?

-Evet.

İyi.

Kapıdan çıkınca hemen soldaki kuyruk, herkese tek çarmıh.

Sıradaki.

-Çarmıh mı?

-Evet.

İyi.

Kapıdan çıkınca hemen soldaki kuyruk, herkese tek çarmıh.

Sıradaki.

-Çarmıh mı?

-Hayır, özgürlük.

-Ne?

-Özgür bırakıldım.

Suçsuz olduğumdan serbest kalıp bir adaya falan yerleşecekmişim.

Ne güzel.

Peki o zaman, gidebilirsin.

Yok ya, şaka yapıyorum.

Çarmıha gerileceğim.

Anladım.

Şakacı seni.

Kapıdan çıkıp Evet, biliyorum.

Soldaki kuyruk, tek çarmıh Soldaki.

Evet.

Teşekkürler.

-Çarmıh mı?

-Evet.

İyi.

Ey Kudüs halkı!

Roma sizin dostunuzdur.

Dostluğumuzu kanıtlamak için de hapishanedeki bir suçluyu serbest bırakmak, âdettendir.

Kimi bırakmamı istersiniz?

Roger'ı bırak!

Roger'ı bırak!

Pekâlâ, Roger'ı bırakacağım.

Roger diye biri yok efendim.

-Ne?

-O isimde biri yok efendim.

Roger yokmuş!

-Roderick olsun o zaman.

-Evet!

Roderick'i bırak!

Centurio, bunlar niye gülüyor?

Yahudi şakaları yapıyorlar efendim.

Benimle alay mı ediyorlar?

Hayır efendim.

Peki o zaman.

Roderick'i serbest bırakacağım!

Efendim, Roderick diye de biri yok.

-Roger yok, Roderick yok.

-Üzgünüm efendim.

Kim bu Kim bu Roderick dediğiniz adam?

Hırsız!

Ve tecavüzcü!

-Ve kapkaççı.

-Evet!

Azılı bir suçlu gibi.

Burada değil efendim.

Hapishanede hiç tutuklu var mı?

Samson diye biri var efendim.

-Samson mı?

-Saduki Soyguncu Samson efendim.

Suriyeli Suikastçi Silas da var.

Kayseryalı sinsi isyancılar da var.

67 adet Ben konuşayım Pontius!

-Hayır.

-İyi fikir Büyükus.

Vatandaşlar!

Saduki Soyguncu Samson, Suriyeli Suikastçi Silas ve Kayseryalı sinsi isyancılar var Sıradaki.

Çarmıh mı?

-Evet.

-İyi.

Kapıdan çıkınca hemen soldaki kuyruk, herkese tek çarmıh.

-Gardiyan -Pardon?

-Bir hata oldu.

-Bir saniye lütfen.

Gardiyan -Kaç kişi geçti?

-Ne?

Kaç kişi geçti?

Ne?

Biraz daha   yüksek sesle konuşmanız lazım.

Kulakları hiç duymuyor.

Kaç kişi geçti?

-İşe bak.

-Toplam doksan Doksan 96 oldu efendim.

İnsan hayatı hiçe sayılıyor, değil mi?

Hayır efendim.

Bunlar   insandan sayılmaz.

Çarmıh onlara bir lütuf.

Lütuf da sayılmaz, epey kötü bir şey.

Ama   aklıma   daha kötü şeyler geliyor.

Çarmıh mıydı?

Konuşabileceğim biri var mı?

-Yani -İstediğini temin edebilirim.

-Ne?

-Bırakın onu efendim.

O   sağır ve deli efendim.

Bu işe nasıl girdi?

Pilatus'un köpeği.

Acele et koca burunlu.

Çarmıh için bekleyen var burada.

Bir avukatla görüşsem?

Avukatın var mı?

Hayır, ama Romalıyım.

Baştan yargılanalım, nasılsa vakit var.

-Kes sesini!

-Ah şu lanet Romalılar.

Espri anlayışı sıfır.

Üzgünüm, biraz acelem var.

Şuradan çıkıp soldaki kuyruğa gir, herkese tek çarmıh.

Şimdi Komik bir şey mi dedim?

Susun!

Bu adamın emrinde koca lejyon var.

Roma'daki en yüksek rütbe onda.

Çarmıha gerilecekler.

Günaydın.

Kasabadan geçerken gösteri yapacağız, kimseyi hayal kırıklığına uğratmayalım.

Dümdüz, sıra hâlinde, önünüzdekine çok yaklaşmadan sabit adımlarla yürüyün.

Çarmıhlar sol kolda.

Kambur durmadan dimdik olursanız hiç zorlanmadan oraya varırsınız.

Pekâlâ centurio.

Çarmıha gerilecekler!

Daha yürüyün demedim.

Çarmıha gerilecekler!

Soldan!

İleri!

Şanslı piçler.

Sizi ballı piçler!

Sana destek olayım kardeşim.

Teşekkürler.

-Hey!

-Ne yapıyorsun sen?

Benim çarmıhım değil.

Kes sesini, yürü hadi!

Kandırdı seni.

Dersini aldın mı?

Pekâlâ.

Bir şans daha veriyorum.

Bu sefer düzgün isim söyleyin.

Ruben, Reginald, Ren geyiği Rudolph falan olmasın.

Spencer Tracy de olmasın.

Yoksa kimseyi serbest bırakmayız.

-Brian'ı serbest bırak!

-Evet.

Güzel isim.

Brian'ı serbest bırak!

Peki o zaman.

Yetti artık.

-Efendim, bir Brian var.

-Ne?

Çarmıha yolladınız ya hani?

Durun.

Brian varmış.

-Git de serbest bırak hemen.

-Emredersiniz.

Pekâlâ.

Brian'ı serbest bırakıyorum.

Hızlan hadi!

-Yoksa ne yaparsın?

-Başın derde girer.

Aman aman, akşamları çarmıh sefamdan olmayayım da -Kes sesini!

-Yoksa üzülürüm yani.

Canım sıkılır.

Teşekkür ederim.

Gittiler mi?

Arka tarafta bir sürü var.

Ne?

Onu boş verin efendim, o delidir.

Gittiler mi?

-Öf be.

-Evet efendim.

E, sonra ne oldu?

Zaten pek hoşlanmıyordum, o yüzden Tek çekimser oyla eylem planı kabul edilmiştir.

Daha fazla konuşmadan gitmeyi öneriyorum.

Bir saniye lütfen.

-Gidelim.

-Tamam, hadi.

-Lanet Romalılar!

-Lafına dikkat et.

Boşta çarmıh var.

Çık bakalım koca burunlu!

Sana bunu ödeteceğim.

-Öyle mi?

-Evet, hiç merak etme.

-Kimsenin yüzünü unutmam.

-Öyle mi?

Seni uyarıyorum Romalı şerefsiz.

Seni yumruklayacağım.

Sus be Yahudi boku.

Sen kime Yahudi diyorsun?

Yahudi değil, Samiri'yim.

Samiri mi?

Burası Yahudi bölümü.

Fark etmez.

Hepiniz bir iki güne öleceksiniz!

Bak Romalı, senin için fark etmese de bizim için fark ediyor.

Çok haklısın.

Roma işgal şartlarına istinaden tamamen Yahudi olan bölgede çarmıha gerilebilmeliyiz.

Farisiler, Sadukilerden ayrı olacak.

İsveçliler de Gallilerden.

Tamam.

İşi çözeceğiz.

Burada çarmıha gerilmek istemeyenler el kaldırsın.

Tamam.

Sıradaki!

Bakın, bu çarmıh benim değil.

-Ne?

-Benim çarmıhım değil.

Başkasınınkini taşıyordum.

Yat yere, seninle uğraşamam.

Anlıyorum tabii ama Bak, bugün çok yoğunuz, 140 kişi asacağız.

-Yahudi mi o?

-Sessiz olur musun?

Daha fazla Samiriyeli istemiyoruz.

Kes be!

O adam dönerse beni bırakır mısınız?

Evet, bırakırız.

Sıradaki!

Buna mecbur değilsiniz.

İtaat etmek zorunda değilsiniz.

İtaat etmeyi severim.

Bak, çarmıha çıkınca çok kötü değil.

Seni kurtarıyorlar mı yani?

Artık çok geç, değil mi?

Daha burada birkaç gün dururuz.

Vakit bol.

Bir sürü insan kurtuluyor.

Evet.

Genelde beni kardeşim kurtarır.

Tabii iki dakika karı kız peşinde koşmayı keserse.

Azgın herif.

Asur İmparatorluğu gibi bir orada bir burada.

Merhaba.

Ailen geldi herhâlde?

Reg!

(Bütün sır burda)

Merhaba Brian kardeş.

İyi ki geldiniz Reg.

Bak Brian, açık konuşmak gerekirse biz kurtarma komitesi değiliz.

Fakat hareketimizin adına açıklama yapacağım.

"Biz, Yahudiye Halk Cephesi olarak, parantez içinde yetkililer, bu vesileyle, senin şehadetin üzerine kalbî duygularımızla seni selamlıyoruz Brian."

-Ne?

-"Senin ölümün bir simge olarak ana vatanımızı emperyalist Romalılardan canla başla kurtarma mücadelemize yön verecek.

Bahsi geçen Romalılar içinden kanalizasyon, tıp, yol ve ev yapımı, eğitim ve bağcılık gibi her iki cinsiyetteki veya hermafrodit olan Yahudilerin refahını gözetenler ayrı tutulacaktır.

İmza, YHC."

falan.

Ayrıca kişisel bir not olarak da senin için her ne kadar zor olsa da bizim için yaptığın şeye olan hayranlığımı belirtmek istiyorum Brian.

Reg!

Ne yapacaksınız?

Elveda Brian.

Teşekkür ediyoruz.

Görüşürüz Brian, arkandayız.

Süpersin Brian.

Ha bir de Ah, ne iyidir o Ah, ne iyidir o Ah, ne iyidir o Hepimiz hemfikiriz Hepimiz hemfikir Şerefsizler!

Şerefsizler!

-Nasıra'dan Brian nerede?

-Kendinizi bir bok sanıyorsunuz!

Serbest bırakılacak.

Aptal piçler!

Nasıra'dan Brian benim.

-Ne?

-Evet, ben Nasıralı Brian.

-İndirin adamı.

-Nasıralı Brian benim!

Brian benim!

-Ben Brian'ım.

-Brian benim.

-Brian asıl benim.

-Benim de adım Brian karımın da.

Hadi, adamı indirip bırakın.

Şaka yaptım.

Asıl Brian ben değilim.

Hayır, Brian değilim.

Sadece şakaydı.

Sizi kandırdım.

Şaka yaptım!

Ben Brian değilim, şakaydı.

Geri koyun beni!

Lanet Romalılar espriden de anlamıyor.

Halkın Yahudiye Cephesi!

Halkın Yahudiye Cephesi!

Herkes ileri!

Dikkat!

Halkın Yahudiye Cephesi!

Halkın Yahudiye Cephesi!

Biz Halkın Yahudiye Cephesi'yiz, yetenekli bir intihar timiyiz.

İntihar timi, saldırın!

Gösterdik günlerini.

Aptal herifler!

Brian!

Judith!

Harika!

Reg bana her şeyi açıkladı, yaptıkların muhteşem.

Teşekkürler Brian.

Seni asla unutmayacağım.

Buradasın demek Böyle olacağını tahmin etmeliydim.

Seni boşuna okşayıp sevmişim.

Ömrünün sonbaharındaki zavallı yaşlı annene böyle davranıyorsan ne diyeyim, git, çarmıha geril.

Gör bak, umurumda mı Anne!

Dünya nereye gidiyor?

Gülümse Brian.

Eric Idle - Always Look On The Bright Side Of Life

Some things in life are bad

-Hayatımdaki bazı şeyler kötü

They can really make you mad

-Gerçekten seni çıldırtabilir

Other things just make you swear and curse.

-Diğer şeyler yalnızca yemin ettirip ah çektirir.

When you're chewing on life's gristle

-Sen hayatın kıkırdağını çiğnerken

Don't grumble, give a whistle

-Şikayet etme, bir ıslık çal!

And this'll help things turn out for the best...

-Ve bunlar en iyi şeylere dönecek...

And...always look on the bright side of life...

-Ve her zaman hayatın parlak yanına bak!

Always look on the light side of life...

-Her zaman hayatın aydınlık yanına bak!

If life seems jolly rotten

-Hayat bozulmuş gibi duruyorsa

There's something you've forgotten

-Unuttuğun birşey vardır

And that's to laugh and smile and dance and sing.

-Gül, gülümse, dans et ve şarkı söyle!

When you're feeling in the dumps

-Çöpükte gibi hissedersen kendini

Don't be silly chumps

-Aptal olma!

Just purse your lips and whistle - that's the thing.

-Sadece dudaklarını büz ve ıslık çal, işte bu!

And...always look on the bright side of life...

-Ve her zaman hayatın parlak yanına bak!

Always look on the light side of life...

-Her zaman hayatın aydınlık yanına bak!

For life is quite absurd

-Hayat için biraz absürd

And death's the final word

-Ve ölüm son sözcük...

You must always face the curtain with a bow.

-Bir yayla ölümle yüzleşmen gerek

Forget about your sin - give the audience a grin

-Günahlarını unut, dinleyicilere bir gülümse!

Enjoy it - it's your last chance anyhow.

-Zevk al, ne de olsa bu senin son şansın.

So always look on the bright side of death

-Bu yüzden her zaman ölümün parlak yanına bak!

Just before you draw your terminal breath

-Sadece son nefesini almadan önce...

Life's a piece of shit

-Hayat bir saçmalığın parçasıdır

When you look at it

-Ona baktığında

Life's a laugh and death's a joke, it's true.

-Hayat bir kahkahadır ve ölüm bir şakadır, bu doğru!

You'll see it's all a show

-Herşeyin bir gösteri olduğunu göreceksin

Keep 'em laughing as you go

-Gidene kadar gülmeye devam et!

Just remember that the last laugh is on you.

-Sadece son gülenin sen olduğunu hatırla!

And...always look on the bright side of life...

-Ve her zaman hayatın parlak yanına bak!

Always look on the light side of life...

-Her zaman hayatın aydınlık yanına bak!

(Come on guys, cheer up!)

-(Hadi millet, şerefe!)

Always look on the bright side of life...

-Her zaman hayatın parlak yanına bak!

Always look on the bright side of life...

-Her zaman hayatın parlak yanına bak!

(Worse things happen at sea, you know.)

-(Denizde daha kötü şeyler olur, bilirsin)

Always look on the bright side of life...

-Her zaman hayatın parlak yanına bak!

(I mean - what have you got to lose?)

-Demek istediğim... Kaybedecek neyin var ki?

(You know, you come from nothing - you're going back to nothing.

-(Bilirsin hiçlikten geliyorsun, hiçliğe geri döneceksin.

What have you lost? Nothing!)

-Ne kaybettin? Hiçbirşey...)

Always look on the right side of life...

-Her zaman hayatın doğru yanına bak!

****

Film bitti.

Ayrıca bu albümü çıkışta bulabilirsiniz.

Bir şekilde para kazanmamız gerek.

Bu saçmalıklara kim para veriyor ki?

Paralarını geri alacak değiller.

Söyledim onlara.

"Bernie, paralarını geri alamazlar."

dedim.

Her daim bak hayatın iyi tarafına

Bu filmi sevdiyseniz La Notte'ye de bakmanızı öneririz.

140 Yazılar

Altyazı çevirmeni: Ahmedşah Bilgi||

INGMAR BERGMAN- HÖSTSONATEN/ GÜZ SONATI

Süre: 99 dk

Yönetmen: Ingmar Bergman

Senaryo: Ingmar Bergman

Ülke: Fransa, Batı Almanya, İsveç

Tür: Dram, Müzik

Vizyon Tarihi:01 Ekim 1978 (ABD)

Dil: İsveççe, İngilizce

Çekim Yeri: Jar, Norveç

Nam-ı Diğer: Autumn Sonata | Autumn Sonata

Oyuncular: Ingrid Bergman, Liv Ullmann, Lena Nyman, Halvar Björk, Marianne Aminoff

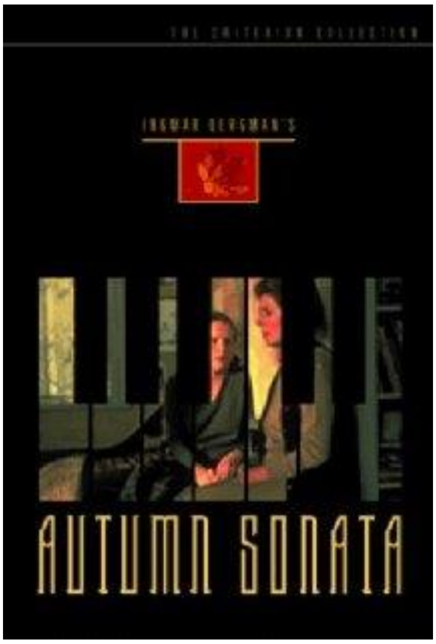
Özet

Ingmar Bergman'ın efsane oyuncu Ingrid Bergman ile birlikte ilk ve tek çalışması olan Güz Sonatı, yönetmenin tek mekânda geçen "oda sineması" filmlerinin en etkili ve en sarsıcı olanı. Ingrid Bergman'ın canlandırdığı dünyaca ünlü piyanist Charlotte, eşinin ölümünden sonra, yedi yıldır görüşmediği kızı Eva 'yı (Liv Ullmann) ziyarete gider. Mesafeli, buz gibi ölçülü Charlotte, küskün Eva ve felçli diğer kızı Helena, bir gün ve bitmek bilmeyen bir gece boyunca birbirleriyle yüzleşir, yıllardır erteledikleri pişmanlıklar, inkâr ve kabullenişlerini ortaya dökerler. Ingrid Bergman, sinemada üstlendiği bu son rolde gösterdiği performansıyla Oscar'a da aday gösterildi.

HÖSTSONATEN/ GÜZ SONATI

YAZININ ALINTI KAYNAĞI: http://uzakvekuzey.blogspot.com.tr/

http://uzakvekuzey.blogspot.com.tr/2013/05/ingmar-bergman-hostsonaten-guz-sonat.html

Anneler fedakardır. Ve biz bu fedakarlığı hayatımızla öderiz. Yemez yedirir, giymez giydirir, yaşamaz yaşatır ama aynı zamanda ne yiyeceğimize, ne giyeceğimize ve nasıl yaşayacağımıza müdahale de eder.

Hangi okula gideceğimiz, kimlerle arkadaşlık edeceğimiz, kiminle evleneceğimiz, kaç çocuğumuz olacağı üzerinde söz hakları vardır. Kimi zaman da tek söz hakkı onlarındır. **Her zaman hayat bir tiyatro oyununa benzetilir. Herkesin bir rolü vardır ve bu rolleri oynamak zorundayızdır. Hayat budur ama şimdiye kadar kimse bize senaryonun annelerimize ait olduğunu söylemedi.**

"Bir anne ve kızı… Duyguların, karışıklığın ve yıkımın ne korkunç bir kompozisyonu."

Evlenme ve çocuk yapma fikri tüm kadınlara dikte ediliyor ve bunları istemeyenler 'anormal' sayılıyor. Oysa bazı kadınlar evlenmeye ve çocuk yapmaya uygun değildir. Ve kadın en çok ait olmadığı bir hayatı yaşamaya zorlandığında zarar verir. Çoğu zaman geride sadece yıkıntı kalır. Duruma göre kadının ya da diğer herkesin yıkıntısı… Çoğunlukla annenin ve çocuğun yıkıntısı…

Bergman'ın 'Güz Sonatı' adlı filmi, Eva'nın annesi Charlotte'yi kendisi ve kocasıyla birlikte kalması için papaz evine çağırmasıyla başlar. Ona bir mektup yazmıştır. Mektupta sevgi dolu sözcükler vardır. Annesi davete icabet ettiğinde ise, Eva daha annesini ilk gördüğü anda aşırı mutlu olmuştur. Annesi de aynı çoşkuyla karşılık vermiş, durmadan konuşmaktadır. Oysa Eva'nın mutluluğunun altında nefret etme korkusu, Charlotte'ninkinde ise sevme korkusu yatar. İşler hiç göründüğü gibi ilerlemezken, Bergman bizlere sevgi ve nefretin madalyonun iki tarafı olduğu klişesini hiç de klişe olmayan bir filmle anlatır. Çünkü bu filmde bu madalyonun bir yüzü daha vardır; korku. Eva yıllardır annesinin baskıcılığına ondan nefret etmeye korktuğu için katlanmıştır. Charlotte ise yıllardır kızını sevmekten korkmaktadır. Bu durumunu filmdeki büyük yüzleşme sahnesinde şöyle dile getirmiştir: *"Senden her zaman korktum. Beni sevdiğini görüyordum. Ben de sevmek istiyordum ama isteklerinden korkuyordum."*Korku bizi bir çıkmaza sürüklüyor, bizi felç ediyor. Bu korku iliklerimize kadar işliyor. Charlotte'nin durmadan konuşmasında, Eva'nın annesine hizmet etmek için kendini parçalamasında… Birbirlerine bakarlarken aslında bir nevi aynaya bakıyorlar. Diğer bir taraftan bu korku, film ilerledikçe bir suskunluğa dönüşüyor. [1]*Yalnızlık ve sessizliğin yanına konulabilecek bir öteki mevzu da pişmanlık kavramıdır.* Hem konuşmalarının hem susmalarının nedeni ortada; pişmanlık. İçini günden güne kemiren, nefesini çalan, kaçma hissi uyandıran hep o pişmanlık.

[2]*Charlotte takıntılı, histerik, tutkulu, güçlü ve yalnız, sırt ağrısı çeken, başarılı bir piyanisttir. Kızı Eva ise fedakar, sade, sinik, dindar ve tutkusuzdur*. Charlotte'de klasik bir dominant/baskıcı anneyi görürüz. Eva ise pasif ve silik kız çocuğudur. Yukarıda, yaşamak zorunda bırakıldığımız senaryolar annelerimize ait metaforunu kullanırken, annelerin bunu her zaman bilinçli bir şekilde yaptıklarını kastetmedim. Bazen sadece bizim annelerimiz oldukları için bile bize verilen senaryolar böyle oluyor. Bazen onlar hiç fark etmeden bizim geleceğimizi şekillendiriyorlar. Yani Charlotte böyle olmasa, belki de Eva'nın elinde bambaşka bir senaryo olacaktı. Belki daha fazla yere bakmayacak, bu kadar korkmayacaktı. Aslında Eva ne kadar da evliliğe uygun gözüküyor değil mi? Acaba… Acaba Eva bu fotoğrafa mı ait yoksa annesinin sebep olduğu yıkıntılardan yeni bir 'ben' mı inşa etmeye çalışıyor? Başta Eva'nın konuşmasını duyuyoruz: *"Kişi nasıl yaşaması gerektiğini öğrenmeli. Her gün üzerinde çalışıyorum. En büyük engelim kim olduğumu bilememem. Kör gibi el yordamıyla arıyorum. Eğer birisi beni olduğum gibi severse, sonunda kendime bakmaya cesaret edebilirim belki."* Peki sen kimsin Eva, biz kimi sevelim, olduğun ne?

Bunu söyleyemiyor Eva çünkü onun senaryosu da böyle işte; erken yaşta annesi tarafından düzenli olarak terk edilen ve ömrü boyunca anneye *bağımlı* kalan bir çocuk.

[3]*Ayna imgesinin kişiliğin aktarımına, kaybına ya da kazanımına dair analojik bir köprü olarak inşa edildiğini söyleyebiliriz.*

Eva'nın 'kendi' diyebileceğimiz hiçbir şeyi yok. Eva diye biri yok aslında. Bu aşamada annenin sözleri geliyor aklıma *"Yoksa bazı insanlar sevme konusunda daha mı yetenekli oluyorlar. Ya da bazı insanlar yaşamak yerine sadece var mı oluyorlar?"* Bu cümleye Eva'nın ağzından bir cümle eklemek istiyorum: *"Bazı insanlar var da olamıyorlar anne"* Hayatı boyunca hep bir şeyi bekleyip mutlu olamayanlar gibi. Hep bir şeyin olmasını beklersin, onu/o şeyi bulunca, elde edince, sahip olunca, yapınca mutlu olacağını söylersin kendine. Beklediğin o ya da o şey artık onu beklediğin için gelmeyecektir. O 'şey' Eva için 'anne'sidir. Yani arzu nesnesi. Aslında hepimizin ilki. Ama Eva'nın hep'i. Hiç sahip olmadığı, aradığı bulamadığı, bulduğu aslında aradığı olmadığı. Eva sürekli Charlotte'ye yani annesine kavuştuğunu sanar ama aslında asla kavuşma olmaz. Çünkü o Charlotte'yi istememektedir artık. Kafasında idealize ettiği yeni bir anne istemektedir. Ve maalesef bu imkansızdır. Bu öyle bir tatminsizliktir ki, artık kendini sevgi diliyle değil, nefretle tanımlar: *"Hangisinden daha çok nefret ettiğimi bilmiyorum. Evde olmandan mı yoksa turnede olmandan mı?"*

[4]*"Kız çocuğunun sağlıklı bir cinselliği olabilmesi için ilk arzu nesnesi olan anneyi değiştirip, babayı ve fallus sahibi olmayı arzulaması, ilk arzu nesnesine karşı da fallussuz olduğu ve kendisine bir fallus veremediği için bir husumet beslemesi gerekiyor. Dahası arzunun öznesi olmaktan çıkıp, babanın arzunun nesnesi olmaya başlaması gerekiyor."* Ama filmde babanın adı neredeyse hiç geçmiyor. Eva için bir baba yok. Yok çünkü Charlotte çocukluğundan beri Eva'nın yanında bulunmayarak ne babayı var etmiş kızı için ne de kendisi var olabilmiş. Küçük yaşlardan beri annesi Charlotte'yi bulamayan Eva onu 'öldürememenin' yanı sıra ona bağımlı hale gelmiş. Ne babayı arzulayabilen ne de kendine bir kimlik inşa edebilen bir kız, böylece farklı bir anne kompleksi geliştirmiş. Anneye karşı direnç sağlaması gereken Eva aksine anneyle özdeşleşmiş. Diğer bir taraftan burada özne olmayan ne kadar Eva gibi gözükse de, filmin sonuna doğru yaptığı konuşmalara istinaden asıl Charlotte'nin özne olmaya ihtiyaç duyduğunu düşünüyorum. [5]*"Öznenin kendinden bağımsız/ayrı gördüğü bir başkasına ihtiyacı vardır. Ancak bu öznenin özne olabilmesi, yani kendini bilmesi ve tanıması için zorunlu bir süreçtir ve bu süreçte başkası bir tehdit olarak algılanır. Böylece başkası baskı altına alınması gereken bir öğe olur ve baskılanır."* Charlotte'nin Eva'ya tavrı nedense bana bu alıntıdaki cümleleri hatırlatıyor. Sonra şu sözler yankılanıyor kulaklarımda:

"Hiç olgunlaşamadım. Yüzüm ve vücudum yaşlandı. Anılar ve tecrübeler edindim ama içimde henüz doğmamıştım bile."

Bergman'dan yine bir yüzleşme filmi. Bergman'ın babasıyla olan sorunlarını genelde bilinir. Bütün biyografilerinde bu nota rastlamak mümkün. Fakat her zaman merak ettim; neden babasıyla olan sorunlarıyla anne ve kızlar ya da genel olarak kadınlar üzerinden yüzleşiyor diye. Buna verecek ilk cevabım filmlerini izledikçe Bergman'ın tam bir kadın yönetmeni olduğudur. Bergman kadınları iyi tanıyor ve onları anlıyor. İkinci cevabımı ise, film üzerine biraz araştırma yapmak için yine 'Büyülü Fener'i karıştırırken aldım. Bergman'ın babasıyla ne kadar sorunu olsa da onunla zamanında bol bol yüzleşmiş ama ya annesiyle? Yıllar sonra konuşmuş onunla, içindekileri dökmüş *usulca* ama bu bir yüzleşme sayılır mı? Bergman çocukluğunda yaşadığı tüm zorluklardan dolayı alttan alta annesini suçluyor olabilir mi? Bence durum tam da böyle. Aslında Bergman tüm olanlar için sadece annesini suçluyor. Ve onunla asıl yüzleşmesini filmlere saklıyor. Ya anneyle yüzleşme (Güz Sonatı) ya büyükanneyle yüzleşme (Yüz Yüze) ya da özdeşleşmeyi sağladığın herhangi biriyle yüzleşme (Sessizlik)… Bu film onun özgürlüğü aslında.

[6]*"Dört yaşındaki yüreğim ona duyduğum köpeksi bağlılıkla tükeniyordu.*

Anneme aşırı bağlılığım onu rahatsız eder, sinirlendirirdi. Sevgi açlığım ve şiddetli patlamalarım onu kaygılandırırdı. Çoğu kez soğuk, alaycı sözcüklerle beni yanından uzaklaştırırdı. Öfke ve düş kırıklığı içinde ağlardım."

Charlotte'ye baktığımızda aslında Bergman'ın kendi annesinden kimi parçalar bulmak da mümkün. Uzaklığı, aşırı sevginin onu bunaltması vs. Ne kadar Charlotte bunu korkudan, Bergman'ın annesi ise bunu çocuğunu iyi yetiştirmek adına yapıyor olsa da küçük bir çocuk için her şey nedensizdir. Charlotte'nin aslında ilgiye aç olması gibi Bayan Bergman'ın da tahammül edemediği tek şey ilgisizlik. [7]*"Annemin ilgisizliğe ve kayıtsızlığa katlanamadığını anlamıştım: Ne de olsa bunlar onun kendi silahlarıydı".* Bu cümlelere baktığım zaman Bergman'ın annesiyle yüzleşebilmek için böyle bir film çektiğine dair hissim güçleniyor. Ah o hayaletler, peşimizi hiçbir zaman bırakmıyorlar.

Bu yazıyı yazmadan önce filmle ilgili bir çok şey okudum. Ama hiçbir yerde (belki de gözden kaçırmışımdır) Chopin'le ilgili ayrıntılı bir analize rastlamadım. Belki de dikkatim, besteciyi çok sevdiğimdendir. Ben filmde çalınan 2.Prelüd'e takıldım. Yani 'La Minör Prelüd'ü. Filmde bu sahne inanılmazdı, hatta o büyük yüzleşme sahnesinden bile çok sevdim bu kısmı. Anne muazzam bir edayla Chopin'i yorumlarken adeta kendini anlatmaktadır. Eva ise annesine bakarken tüm uyumsuzluklarını görür adeta. Hiçbir şeyin düzelemeyeceğini, köprünün altından çok sular aktığını hatta hala aynı anne-kız olduklarını, Eva'nın küçüklüğündeki gibi. Evet köprünün altından çok sular akmıştır ama diğer bir taraftan da bazı şeyler hala aynıdır. Anne ve kız hala kötü bir kombinasyondur. Hala kızının mutsuzluğu annenin zaferidir.

Bergman'ın Chopin prelüdleri içinde La Minör Prelüdü'nü seçmesinin filmin doğasıyla ve anne-kız çatışmasıyla muazzam bir uyum gösterdiğini düşünüyorum. Andre Gide'in bu parçayı anlatırken yazdığı satırlara yer vermek istiyorum: [8]*"Ahenkten yoksun olduğuna kuşku yok; bütün prelüdler içinde en yoksunu odur, ve uyumsuzluğu bundan daha ileriye götürmek de mümkün değildir. Chopin o eserde gerçekten benliğinin en uç noktalarına, öz varlığının parçalandığı bölgelere uzanmak ister gibidir…..Parçanın çok yalın, çok sakin üst partisi, huzura, ahenge götürmeyecek hiçbir unsur içermez; ama alt parti, insanın yakınmalarını umursamadan, durdurulamaz yürüyüşünü sürdürür."* Andre Gide bilmeden Charlotte ve Eva'yı anlatır sanki. O muhteşem anne-kız uyumsuzluğunu... Eva da benliğinin en uç noktalarına, öz varlığının parçalandığı bölgelere uzanmak istemez mi o anda? Ya da parçanın yalın üst partisi bilinci, ama yürüyüşünü durmaksızın sürdüren alt parti bilinçdışını çağrıştırmaz mı bizlere? O an ikisi de birbirine karışmaz mı? Ve Eva anlar bunun imkansız bir aşk olduğunu, tam da o an anlar. Ve bu aşktan kurtulmayı o an kafasına koyar. Artık gitme vakti gelmiştir.

KAYNAKÇA

1. Bilge, H. (20 Kasım 2009). Yalnızlığın Dibinde: Autumn Sonata (Sonbahar Sonatı). 24 Mayıs 2013, http://www.sanatlog.com/sanat/yalnizligin-dibinde-autumn-sonata-sonbahar-sonati/
2. Aslan, M. M. (17 Haziran 2012). İki Yönetmen ve Sinemada Kesişen Akslar. 24 Mayıs 2013, http://mujdearslan.blogspot.com/?zx=895d5af7fe62986f
3. Demirci, T. T (3 Nisan 2012). Lacan'ın Ayna Evresi Kuramı Üzerinden Persona Filminin Psikanalitik Yüzleri. 24 Mayıs 2013, http://surrealismus.blogspot.com/2012/04/lacann-ayna-evresi-kuram-uzerinden.html
4. Yurttaş, H. (2010). Kristeva Konfreransı Ardından Dişi Özne Üzerine. Amargi Dergi, 18, Güz.
5. Helene Cixous. (b.t.). 24 Mayıs 2013, http://mutlaktoz.wordpress.com/helene-cixous/
6. Bergman, I. (2007). Büyülü Fener (2. Baskı). İstanbul: Agora Kitaplığı.
7. Bergman, I. (1987). Büyülü Fener (2. Baskı). İstanbul: Agora Kitaplığı.
8. Gide, A. (1983). Chopin Üzerine Notlar. (1.Baskı). İstanbul: Can Yayınları.

FİLMİN ALT YAZI METNİ

Bazen orada olduğumu bilmez ama karımı seyrederim.

Bu odaya ilk geldiğinde 'Tamam, burada kalabilirim.' demişti.

Birbirimizi tanıyalı daha bir kaç gün olmuştu.

Trondheim'deki Piskoposluk konferansındaydı.

Bir gazetenin temsilciliğini yapıyordu.

Bir öğle yemeği sırasında buradaki papaz evinden bahsettim.

Konferansın bitiminden sonra bir sabah cesaretimi toplayıp evi ziyaret etmeyi önerdim.

Yolda benimle evlenmeyi isteyip istemediğini sordum.

Bana cevap vermedi.

Ama bu odaya girdiğinde, bana döndü ve şöyle dedi: "Güzelmiş.

Burada yaşayabilirim."

O zamandan beri burada sessiz ve sakin bir hayat sürdük.

Eva elbette bana geçmiş hayatını da anlattı.

Liseden sonra üniversitede okumuş, bir doktorla nişanlanmış ve bir kaç yıI beraber yaşamışlar.

İki tane kısa kitap yazmış.

Vereme yakalanmış, nişanı bozmuş ve önce Oslo'ya sonra da güney Norveç'te küçük bir şehre yerleşmiş.

Orada gazetecilik yapmış.

Bu onun kitaplarından ilki ve onu çok seviyorum.

Kitapta şöyle yazmış: "İnsan yaşamayı öğrenmeli."

"Bunun için her gün alıştırma yapıyorum."

"En zor olan kim olduğunu bilmemem."

"Bu nedenle bir kör gibi ilerliyorum."

"Eğer birisi beni olduğum gibi severse, belki o zaman kendimi kabul edebilirim."

"Ama bu olasılık şu anda oldukça uzak görünüyor."

Keşke ona zaten sevildiğini söyleyebilsem.

Koşulsuz olarak.

Ama bunu ona, inanacağı şekilde söyleyemiyorum.

Doğru sözcükleri bulamayı hiç beceremiyorum.

Anneme mektup yazdım.

Rahatsız olmazsan okuyayım mı?

Hayır, hayır.

Gel içeri, otur.

Bekle radyoyu kapatayım, bir öğleden sonra konseri vardı.

Konserini dinlemek istiyorsan, daha sonra da gelebilirim.

Mektubu okumanı gerçekten çok istiyorum.

Canım annem! Dün şehre inmiştim ve bir rastlantı sonucu eşi ve çocuklarıyla anne ve babasını ziyarete gelen Agnes'le karşılaştım.

Bana Leonardo'nun öldüğünü söyledi.

Güzel annem benim.

Senin için bunun ne kadar kötü bir şey olduğunu anlayabiliyorum.

Merak ettiğim şey, senin bir kaç günlüğüne ya da haftalığına- nasıI istersen ve senin için nasıl mümkünse- bizim yanımıza gelmeyi isteyip istemediğin.

Hemen çok korkup hayır dememen için evimizin yeterince geniş olduğunu söylemek isterim.

Sana özel, rahat etmen için her şeyin olduğu bağımsız bir odan olacak.

İstediğin kadar çalışabileceğin kuyruklu bir piyanomuz da var.

Birkaç hafta otel dışında bir yerde kalmak güzel olmaz mı?

Anneciğim, geleceğini söyle.

Sana çok iyi bakacağız ve akla gelecek her şekilde şımartacağız.

Görüşmeyeli de çok uzun zaman oldu.

Ekimde yedi yıl oluyor! En derin sevgilerle.

- Viktor ve kızın Eva.

- Çok güzel olmuş.

- Emin misin?

- Elbette! - Canım annem, hoş geldin! - Eva birtanem! Bak geldim işte.

Anneciğim! Burada olman ne güzel! Evet, inanabiliyor musun?

Çok uzun bir yolculuktu.

- Uzun olduğunu biliyorum.

- Aslında uzun olan en son kısmı.

- Ama burası çok güzel.

- Uzunca bir süre kalacaksın değil mi?

- Evet uzun kalacağımı düşünebilirsin.

- Geldin, buradasın! Evet, ve şimdi her şeyi görebilmem için uzun bir yürüyüş yapacağız.

Tanrım, bavulların ne kadar ağır! Bütün nota kağıtlarını mı getirdin?

Evet.

Bundan sonra burada kalmaya karar verdim, anladın değil mi?

Öyle mi?

Ne güzel olur.

Bana biraz piyano dersi verirsin, değil mi?

Elbette, beraber çalacağız.

Viktor nerelerde?

Şu anda evde değil.

Bu kadar erken geleceğini bilmiyorduk.

Ama öğle yemeğine kadar gelir.

Burası senin.

- Çok hoş.

- Gerçekten mi?

Manzarası da çok güzel! Burası banyo.

Ne kadar modern.

Ve çok hoş.

Burada da gardırop var.

Umarım yeter.

Evet, her şey mükemmel.

Baksana, çok yorgunum.

Belim korkunç ağrıyor.

En son gününde Leonardo'nun başında oturdum.

İki saatte bir iğne yapılmasına karşın çok acı çekiyordu.

Bazen ağladı.

Ölümden korktuğu için değil, çektiği acılar nedeniyle.

Hastanenin dışında inşaat çalışması vardı.

Deldiler, çaktılar, takır tukur sesler çıkarttılar.

Güneş yakıyordu, ne bir jakuzi vardı, ne de tente.

Başka bir oda istedik ama birçok bölüm tamir nedeniyle kapalıymış.

Akşama doğru inşaattan gelen sesler kesildi.

Güneş batınca da camı açtım.

Sıcak hala bir duvar gibiydi.

Yaprak kıpırdamıyordu.

Akşam Leonardo'nun eski bir dostu olan profesör geldi.

Ve bana, "Çok zamanı kalmadı." dedi.

Daha fazla acı çekmemesi için yarım saatte bir iğne yapacaklarını söyledi.

Huzur içinde ölmesi için.

Daha sonra profesör gitti ve elinde bir iğne ile hemşire geldi.

Bir şeyler yemem gerektiğini söyledi ama aç değildim.

Kokudan çok rahatsız olmuştum.

Leonardo birkaç dakika uyudu.

Uyandığında odadan çıkmamı istedi.

Bu arada gece hemşiresini çağırdı.

O da elinde bir iğneyle hemen geldi.

Birkaç dakika sonra koridora geldi, Leonardo'nun öldüğünü söyledi.

Bütün gece yanında kaldım.

18 yıllık dostum olduğunu düşündüm.

13 yıl beraber yaşamış ama birbirimize kötü ya da kırıcı hiç bir şey söylememiştik.

İki yıl boyunca hasta olduğunu ve durumunun umutsuz olduğunu bilerek yaşadı.

Gidebildiğim kadar sık olarak onun Nepal'daki villasına gittim, ziyaret ettim.

Kibar ve düşünceli biriydi, başarılarımdan mutlu oluyordu.

Sohbet eder, şakalaşır, oda müziği yapardık.

Hastalığı hakkında hiçbir zaman konuşmadı, ben de sormadım.

Bir gün uzun uzun bana baktı ve gülerek şöyle dedi: "Gelecek yıl bu zamanlarda ben olmayacağım."

"Ama her zaman seninle olacağım, seni düşüneceğim."

Leonardo'nun bunu söylemesi çok hoştu.

Zaten her zaman böyle teatral tavırları sevmiştir.

Sürekli yas tuttuğumu söyleyemem.

Tabii arada boşluk hissediyorsun.

Ama diri diri kendini gömmenin bir manası yok.

Görüşmediğimiz son yıllarda değişmiş miyim, ne dersin?

- Hayır, hiç değişmemişsin.

- Tabii, saçımı boyuyorum.

Leonardo beni kır saçlı görmek istemiyordu.

Bunun dışında değişmedim.

Sen de öyle düşünmüyor musun?

Bunu Zürich'ten almıştım.

Uzun yolculuk sırasında rahat edeceğim bir şey istedim.

Bahnhofstrasse'deki bir vitrinde gördüm.

Denedim, üzerime mükemmel oturdu.

Ayrıca çok da ucuzdu.

- Sence de güzel değil mi?

- Evet, çok güzel.

Şimdi bavullarımı boşaltacağım.

Bana biraz yardım et.

Sırtım korkunç ağrıyor.

Yatağın altına koymak için bir tahta bulabilir miyiz?

- Sert zeminde yatmalıyım.

- Yatağın altında zaten tahta var.

Dün koymuştuk.

Ne oldu Eva'cığım?

Ağlıyor musun?

Kötü bir şey mi söyledim?

Nasıl konuştuğumu biliyorsun.

150 Yazılar

Seni gördüğüme çok mutlu olduğum için ağlıyorum.

Küçük bir çocukken yaptığımız gibi şimdi birbirimize sıkıca sarılalım.

Hep kendimden bahsettim.

Anlatma sırası şimdi sende güzel Eva'm.

Gel şuraya oturalım.

Peki, sen nasılsın?

- İyiyim.

Hem de çok iyi.

- Çok sevindim.

Ama çok izole bir hayat değil mi bu?

Hayır.

Viktor ve ben cemaatimizle çalışıyoruz.

- Evet, elbette.

- Genelde kilisede ben çalıyorum.

Geçen ay bütün bir akşam boyu konser verdim.

Önce eseri çaldım, sonra çaldığım eseri anlattım.

- Çok başarılı oldu.

- Bana da çalacaksın, unutma.

- İstersen tabii.

- Elbette, seve seve.

Düşünebiliyor musun! Los Angeles'ta beş okul konseri verdim.

Her konserde üç bin çocuk vardı.

Çaldım ve anlattım.

Ne kadar başarılı olduğunu tahmin bile edemezsin.

- Ama çok da yorucuydu.

- Anne, sana bir şey söylemeliyim.

- Evet?

- Helena burada.

Bunu bana yazman gerekirdi.

Helena'nın burada olduğunu söyleseydim gelmezdin ki.

Ben yine de geleceğime eminim.

Bense gelmeyeceğine kesinlikle eminim.

Leonardo'nun ölümü yetmedi mi?

Zavallı Lena'yı da buralara sürüklemek çok mu gerekliydi?

Anne, Helena iki yıldan beri burada kalıyor.

Sana Viktor'la benim, onun bizimle yaşamak isteyip istemediğini sormaya karar verdiğimizi yazmıştım.

- Sana yazdım bunu.

- Böyle bir mektup almadım.

Ya da okumaya bile tenezzül etmedin.

Bu biraz haksız bir suçlama değil mi?

Evet, özür dilerim.

Onu görmeye gücüm yok.

En azından bugün.

Anne! Helena mükemmel bir insan.

Seni tekrar göreceği için de çok mutlu oldu.

Ama, bakım evinde rahatı yerindeydi.

Gerçekten yanımda olmasını istedim.

Yanında daha fazla rahat ettiğinden emin misin?

Evet, eminim.

Hem böylece ilgileneceğim birisi oluyor.

Onun Yani onun Yani Durumu kötüleşti mi?

Elbette kötüleşti.

Onun hastalığı böyle.

Elbette, evet.

Hadi gel gidip ziyaret edelim.

- İstediğinden emin misin?

- Seçim yapma şansım var mı?

- Anne.

- Eylemlerinin amaçlarını bilmeyen insanları hiç sevmemişimdir.

- Beni mi kastediyorsun?

Nasıl istersen öyle anla.

Hadi gidelim.

Lena, güzelim.

Seni o kadar sık düşündüm ki.

Her gün.

Helena boğazının ağrıdığını söylüyor.

Sana bulaştırmaktan çok korkuyormuş.

Mikroplardan hiçbir zaman korkmadım.

En son yirmi sene evvel nezle oldum.

Odan ne kadar güzel.

Manzarası da çok güzel.

Benim odamdan görünenle aynı manzara.

Helena yüzünü ellerinin arasına almanı ve ona bakmanı istiyor.

Böyle, böyle iyi mi?

Evet.

Eva'nın sana bakıyor olmasından çok mutlu oldum.

Hiçbir şeyden haberim yoktu.

Hala bakım evindesin sanıyordum.

Aslında buraya gelmeden seni ziyaret etmeyi düşünmüştüm.

Burası oradan çok daha iyi, öyle değil mi?

- Burada her gün beraber olabiliriz.

- Evet.

- Ağrın var mı?

- Hayır.

Saçların çok güzel olmuş.

Senin şerefine yaptık, anne.

İstersen sana kitap okuyabilirim.

Bu hoşuna gider mi?

Sonra arabayı alıp, civarda dolaşabiliriz.

Biliyorsun, buralara daha evvel hiç gelmemiştim.

- Ne diyor?

- Helena "Yorgunsundur."

diyor.

Kendini daha fazla zorlamana gerek yok.

"Annem hala çok iyi."

diyor.

- Lena'nın saati yok mu?

- Elbette var.

- Sehpanın üzerinde duruyor.

- Lena, sana kol saatimi veriyorum.

Bunu zamanında gelme konusunda kötü olduğumu düşünen bir hayranım verdi.

- Lena yemeğini bizimle mi yiyor?

- Hayır.

Ana öğününü gün ortasında veriyorum.

Ayrıca Lena rejim yapıyor.

Bakım evinde haddinden fazla yemiş.

Neden kendimi ateşim varmış gibi hissediyorum?

Neden ağlamak istiyorum?

Orada utançla duracaktım, zaten amaçlanan da buydu.

Ve vicdan azabı çekecektim.

Her zaman, her zaman vicdan azabı çekmeliyim.

Buraya gelmek için o kadar acele ettim.

Ne olacak sanıyordum ki?

Kendime bile itiraf etmeye cesaret edemediğim, bu kadar çok özlediğim şey neydi ki?

Benim anlaşılmaz, tuhaf annem.

Helena'nın yanımızda kaldığını söylediğim anda onu görmeliydin.

Gülümsemesini görmeliydin.

Bunu bir gülümsemeye çevirebildiğini düşünebiliyor musun?

Hem de şaşkınlığına ve korkusuna karşın.

Sonra Lena'nın kapısının önünde, sahneye çıkmadan önceki bir aktristi.

Müthiş korkmuş, ama kendine hakim.

Gösteri mükemmeldi.

Neden geldi ki aslında?

Yedi yıl sonra kavuşmamızdan ne bekliyordu ki?

- Ne bekliyordu acaba?

- Kim bilir?

Ben ne bekliyordum?

İnsan umut etmekten hiç vazgeçmiyor mu?

Sence?

Anne ve kız olmaktan hiç kurtulunmuyor mu?

Ağlamanın hiç gereği yok.

Kahretsin.

Orada oturmuştu, kocaman gözleriyle bana bakıyordu.

Yüzünü ellerimin arasında aldım ve hastalığın boyun kaslarını nasıl kastığını hissettim.

Kahretsin.

Üç yaşındayken yaptığım gibi kollarıma alıp yatağına götüremiyorum ki artık.

Paçavraya dönmüş o yumuşak vücut.

O benim Lena'm.

Ağlamak yok, lanet olsun.

Adını unuttuğum bir yazar şöyle demişti: Çocuk odasının kapısını açtığınızda insanın üzerine ağır bir ruh düşmüş gibi olur, çünkü bunun çocuk odasının kapısı olduğu çoktan unutulmuştur.

- Sence ben artık bir yetişkin miyim?

- Evet.

Yetişkin olmak, kendi hayal ve beklentilerini çekip çevirebilmektir.

- Özlem duymamaktır.

- Öyle mi dersin?

İnsan bir yerden sonra şaşırmayı bırakıyor.

Orada oturmuş elinde piponla çok akıllı biri gibi görünüyorsun.

- Herhalde tam bir yetişkinsin.

- Hiç sanmıyorum.

- Ben her gün şaşkınlığa kapılıyorum.

- Seni şaşırtan nedir?

Sen mesela.

Onun dışında akla mantığa aykırı hayallerim ve beklentilerim var, bir çeşit özlem de duyuyorum.

- Özlem mi?

- Sana duyulan özlem.

Bunlar çok güzel sözcükler, öyle değil mi?

Ama gerçekte hiçbir anlamı olmayan sözcükler.

Güzel sözcüklerin arasında doğdum.

Annem asla kızgın, vazgeçmiş ya da üzgün değildir.

O, "Acı çeker."

Sen de bu sözcükleri kullanıyorsun.

Ama seninki bir meslek hastalığı.

Burada oturmama karşın beni özlediğini söylüyorsun.

- Bu da beni kuşkulandırıyor.

- Ne demek istediğimi biliyorsun.

Hayır.

Eğer bilseydim beni özlediğini söyleme fikri aklına bile gelmezdi.

Mutfağa gidip dana rostoya bakacağım.

Anneme göre kötü yemek yapan biriyim.

O gerçekten çok oburdur.

- Ben senin - Mükemmel yemek yaptığımı düşünüyorsun.

Teşekkürler canım.

Kafeinsiz kahve istediğini unutmamam gerekiyor.

Ziyaretimi kısa keseceğim.

Ama dört gün dayanabilirim.

Sonra Afrika'ya giderim, önceden planladığım gibi.

Bu çok acı Charlotte.

Acı.

Acı.

Acı.

Viktor.

Neden uyuyamadığını merak ederdim.

Artık biliyorum.

Bu kadın normal uyku uyusaydı enerjisiyle çevresini mahvederdi.

Uyku sorunu, doğanın onu katlanılabilecek hale getirmek için kullandığı bir araç sadece.

Evet, kesinlikle kırmızı elbisemi giyeceğim.

Sırf canı sıkılsın diye yapacağım bunu.

Eva, Leonardo'nun ölümünün hemen ardından daha uygun bir şey giymemi ister elbette.

Viktor.

Birazdan yemek için nasıl hazırlık yaptığını göreceksin.

Bize yalnız, ama yas tutan bir insan olduğunu hatırlatacak olan mükemmel elbisesine dikkat et.

Hep sinirliyim.

Viktor ve Eva bana karşı çok iyi davranıyor, burada olmamdan mutlu olduklarını gösteriyorlar.

Viktor gerçekten iyi bir insan.

Sulu gözlü Eva böyle bir eş bulduğu için şanlıymış.

İşte! Eminim duş da çalışmıyordur.

Tamam, çalışıyormuş.

- Anneciğim, ne güzel bir elbise bu.

- Bana yakıştığını düşünüyorum.

Bir gün, büyük bir defileden dönen eski dostum Samuel Parkenhurst'la karşılaştım ve bana:
"Charlotte, sonbahar modasının gösterildiği bir defileden geliyorum."

"Orada tam senin için yapılmış kırmızı bir elbise vardı."

dedi.

Evet, kadeh kaldıralım.

Evimize hoş geldin, sevgili Charlotte.

Alo! Paul sen misin?

Alo! Evet.

Hayır, hayır.

Biz de şimdi yemekten kalkmıştık.

Evet, böyledir.

Bu ülkede, akşam yemeği saat dörtte yenir.

Ne?

Bir konser daha mı?

Bir dakika bekle.

Bekle.

Yüksek sesle konuş, seni duyamıyorum.

Hatlar çok cızırtılı.

Bekle biraz, ajandamı almalıyım.

Ve gözlüklerimi.

Eva bakar mısın gözlüklerimi camın kenarındaki masaya mı koymuşum.

Neredesin?

Monte Carlo mu?

Monte Carlo'da ne işin var?

Sakın benim paramla kumar oynama! Teşekkürler tatlım.

Tamam.

Evet, ihtiyar kadın gözlüklerini burnuna taktı.

Evet, bir bakalım.

Hayır, bu imkansız! O zaman tatildeyim, ve bunu çok iyi biliyorsun.

Hayır, işe yaramaz.

Hiç şansın yok.

Bak, buraya yazmışım.

Boş, boş, boş.

Ne kadar para verdiler dedin?

Aman Tanrım! Pekala, konseri ayın 17'si çarşamba gününe alırlarsa, bu iş olur.

Tamam.

Ve onlara, platformun arkasına düzgün bir tuvalet yapmalarını söyle.

Evet.

Böylece bir vazonun içine işemem gerekmez.

Şatonun ne kadar barok olduğu umurumda bile değil.

90'larda mı?

Ah! Kendine iyi bak, ama çok abartma.

Unutma, eskisi kadar genç değiliz.

Evet.

Seni seviyorum.

Bunu biliyorsun.

Menajerim aradı.

Çok iyi biridir.

Benim şu dünyadaki tek dostum.

Eva, otuz yıldır çalıştığım, bizim yaşlı Paul'ü hatırlarsın, değil mi?

Ah, ne güzel, ne eski bir enstrüman.

Sesi ne güzel! Ve akordu da yeni.

Şimdi gerçekten mutluyum.

Boşu boşuna tasalanmışım.

- Ne demek istedin anne?

- Sence ne demek istedim yavrum?

Bu kadar yıldan sonra seninle yeniden karşılaşmanın tedirgin edici olduğunu anlamıyor musun?

Dün arayıp gelemeyeceğimi söylemeyi bile düşündüm.

Hayır, şeker almayacağım, teşekkürler.

Bu garip kahvenin tadı gerçekten hiç hoş değil.

Ama uyuyamıyorum, başka ne yapabilirim ki?

Bakıyorum da Chopin'in prelütleriyle uğraşıyorsun.

- Benim için bir şey çalar mısın?

- Şimdi değil anne.

Çocuk gibi davranma Eva.

Eğer çalarsan beni çok mutlu edersin.

Eva güzelim, daha dün annenin seni dinlemeyi istemesini umduğunu söylemiştin.

Ama ben Yani, tekniğiyle çalamıyorum.

Hep hile yapıyorum.

Bu açılış için parmakların nasıl konacağını bile umursamadım.

- Beceremezdim.

- Birtanem yeterince bahane dinledik.

Haydi başla artık.

Canım Eva'm benim.

- Hepsi bu mu?

- Hayır.

Tabii ki çok etkilendim.

- Beğendin mi?

- Seni beğendim.

- Ne kastettiğini anlamadım.

- Keyfimiz yerindeyken, bir şey daha çalar mısın?

- Hatalarımı bilmek istiyorum.

- Ama, hiç hata yapmadın ki.

- Bu prelüdü çalış tarzımı beğenmediğin her halinden belli.

- Herkesin yorumu farklı olabilir.

Evet, elbette.

Senin yorumun ne?

> - Ama sen kızgınsın tatlım.
> - Hayır, beni üzen şey, çaldığım prelüt hakkında düşündüğünü söylemeye bile tenezzül etmemen.
> Gerçekten istediğin buysa, tamam.
> Tekniğini bir yana bırakırsak, hiç fena değildin.
> Ama Cortot'un parmak konumlarına biraz daha çalışabilirdin.
> Çünkü bu eseri yorumlama konusunda sana yardımcı olabilirdi.
> Şimdi, sadece kendi fikrimi söyleyeceğim.
> Chopin güçlü duygulara sahipti, ama ağlamaklı değildi.
> Duygusal ve ağlamaklı olmak arasında temel farklar vardır.
> Çaldığın bölüm daha çok bastırılmış acılardan söz ediyordu.
> Hayallerden değil.
> Bu nedenle sakin, net ve dokunaklı olmalısın.
> Şimdi bu ilk tempoyu dinle.
> Acı çekiyor ama bunu göstermiyor.
> Sonra, biraz hafifliyor.
> Ardından hızla kayboluyor.
> Ama acı hala orada duruyor.
> Ne daha az, ne de daha çok.
> Kendini dizginleme sürekli en üst düzeyde.
> Chopin gururlu, alaycı, öfkeli, acı çeken ama çok erkeksi biriydi.
> Yani ağlamaklı bir kadın gibi değildi.
> İkinci bölüm hırçın ve kaba çalınmalı.
> Kulağa hoş gelmemeli.
> Yanlış, zahmetli yada mücadele ederek başarmışsın gibi çalmalısın.

Şöyle yani.

Dur göstereyim.

Anlıyorum.

Alınma söylediklerime Eva.

Niye alınayım ki?

Tam tersine.

Bu korkunç predülerle kırk beş yıldır çalışıyorum.

Ama hala çözemediğim bir sürü sırrı var.

Hala bir türlü anlayamadığım.

Küçükken sana neredeyse tapardım.

Sonra yıllar boyu senden de piyanodan da sıkıldım.

Şimdi yine beğeniyorum.

Ama farklı bir şekilde.

- Öyleyse umut var demektir.

- Tabii, elbette.

- Eva, neredesin?

- Yukarıdayım anne.

Canım, burada mı oturuyorsun?

Üzerimi değiştirdim, eğer istersen yürüyüşe çıkabiliriz.

- Burası bebek odası değil mi?

- Evet, burası Erik'in odası.

Hiçbir şeyi değiştirmemişsin.

Viktor ve ben bu odayı başka bir şey yapmayı düşündük, ama olmadı.

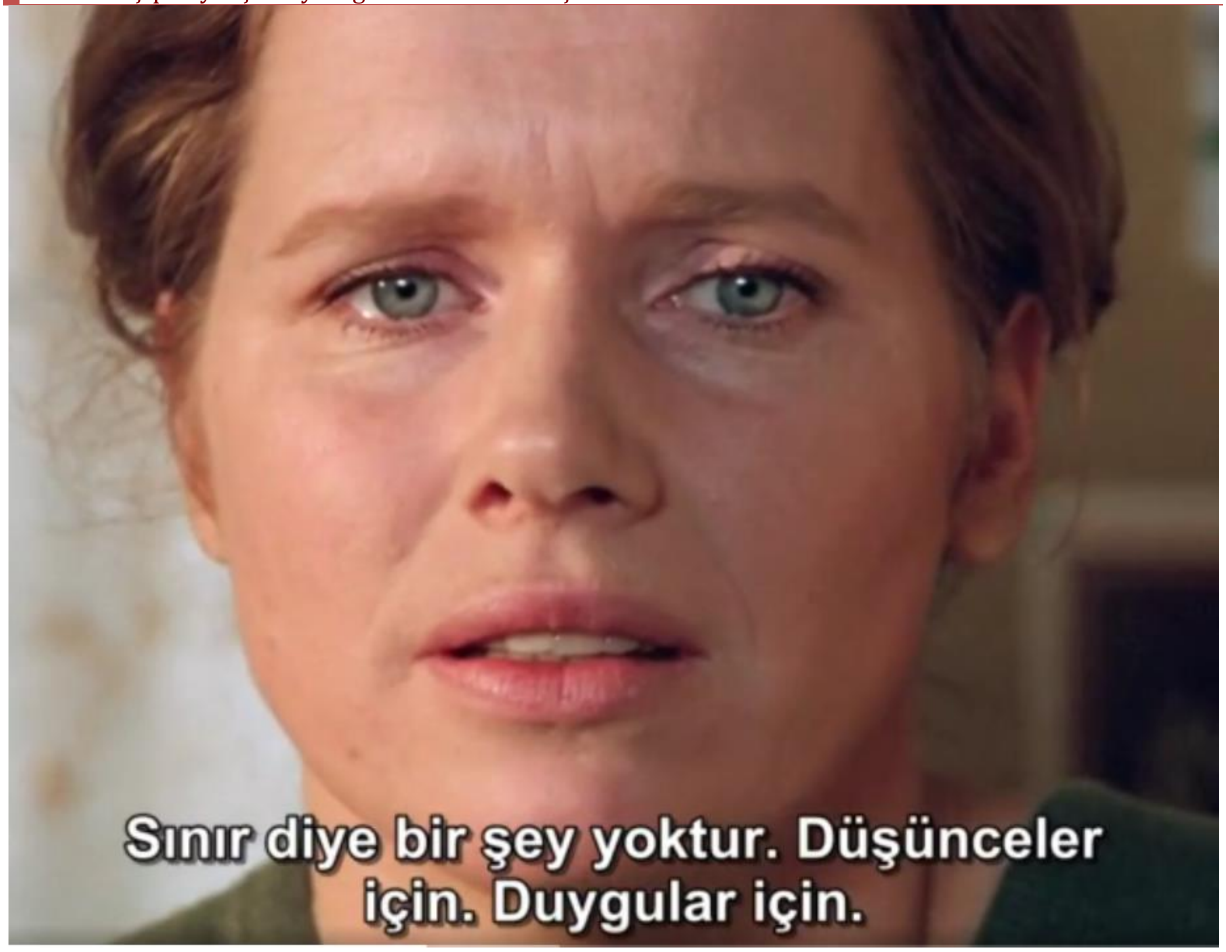
Bazen gelir burada tek başıma oturur, düşüncelere dalarım.

- Haydi gel, gidelim.

- Anne bekle.

Baksana burası ne kadar güzel.
Erik dört yaşını doldurmasına bir gün kala öldü.
Evet, bunu zaten biliyordun.
Viktor olanları hala atlatamadı.
Aralarında özel bir bağ vardı.
Dış görünüşte bir süre yas tuttum ama içimde onun hala yaşadığını hissediyordum.
Sanki birbirimizin içinde yaşıyorduk.
Biraz konsantre olduğumda hemen yanı başımda beliriveriyor.
Bazen, tam uykuya dalacakken nefesini yüzümde hissediyorum.
Sonra elleri ile bana dokunuyor.
O kendi dünyasında yaşıyor ama istediğimizde birbirimize dokunuyoruz.
Sınırlar ve aşılması imkânsız duvarlar yok aramızda.
Bazen oğlumun yaşadığı, nefes aldığı yerin nasıl bir yer olduğunu merak etmiyor değilim.
Ama bunun tasvir edilemeyecek, duygulardan bağımsız bir dünya olduğunu da anlıyorum.
Ne demek istediğimi anlıyor musun?
Bence insan eşi benzeri görülmemiş bir yaratık, tıpkı anlaşılması imkansız bir düşünce gibi.
Ve içinde, en aşağılıktan en yüceye kadar her şey var.
İnsan Tanrı'nın bir görüntüsüdür.
Ve Tanrı her şeyi içerir.
İnsan böyle yaratılıyor.
Aynı zamanda cinler ve azizler, peygamberler, sanatçılar ve yıkıcı olan herkes.
Her şey, yan yana ve birbiriyle iç içe geçerek gelişiyor.
Sürekli değişen devasa motifler gibi.
Ne demek istediğimi anlıyor musun?
Ve aynı biçimde sınırsız sayıda gerçeklikler olmalı.
Bizim körelmiş algılarımızla anlayabileceğimizden çok daha fazla.

Kargaşalı gerçeklikler.
Birbirlerini saran, birbirlerinin içinde ve dışında.
Sınırları koyan şey sadece korku ve mantıktır.
Sınır diye bir şey yoktur.
Düşünceler için.
Duygular için.
Sınırları yaratan korkularımızdır.
Sence de öyle değil mi?
Düşünsene, Beethoven'ın Hammerklaver Sonatı'nı çalarken, o yavaş kısma geldiğinde, sınırları olmayan bir dünyada yaşadığını hissediyor olmalısın.
Asla karışıp kaynaşamayacağın bir devinimin içinde.

Haydi gel, hava kararmadan yürüyüşümüzü yapalım.

Tamam.

Sanki Helena'nın seslendiğini duyar gibi oldum.

Affedersin.

Viktor, Eva'nın aslında korkunç mutsuz olduğunu düşünüyorum.

Yaptığı konuşmaları duyunca dehşete kapılıyorum.

O kadar gergin ve o kadar mantık dışı ki.

Bir dakika ara ver, sevgili Charlotte.
Şimdi ben karımı nasıl algıladığımı anlatayım.
Ona evlenme teklif ettiğimde ilk olarak beni sevmediğini söyledi.
- Ama, ne diyorsun Viktor?
- Başka birini sevip sevmediğini sordum.
Şu ana kadar hiç kimseyi sevmediğini, çünkü sevme yetisinden mahrum olduğunu söyledi.

Burada yıllardır Eva ile birlikte yaşadık.
Sonra Erik doğdu.
Çocuğumuz olmasından umudu kesmiş evlat edinme hakkında konuşuyorduk.
Hamilelikle beraber Eva baştan ayağa bir değişim geçirdi.
Mutlu, yumuşak, dışa dönük ve sosyal birisi oldu.
Tembelleşti.
Piyano çalışmalarına ve kilisenin işlerini boş verdi.
Şurada saatlerce oturup güneşin dağların ve ovaların üzerinden geçişini izleyebilirdi.
Birden bire çok mutlu bir hayatımız olmuştu.
Ben Eva'dan oldukça yaşlıyım ve bunun hayatımızı daha da grileştirdiğini düşünüyordum, umarım ne dediğimi anlıyorsundur?
Şöyle bir çevreme bakıp: "İşte, yaşam denilen şey buymuş."
"Böyle de devam edecek."
Diyebilecek bir durumdaydım.
Ama sonra her şey değişti.
Affet Charlotte hala biraz zorlanıyorum.
Evet, sonra dolu dolu geçen birkaç yıl.
Erik.
Eva'yı görmeliydin.
Gerçekten, onu o zaman görmeliydin.
Erik'in doğduğu dönemi hatırlıyorum.
O aralar Mozart'ın sonatlarını ve piyano konserlerini çalıyordum.
- Bir gün bile boş zamanım yoktu.
- Evet, yoktu.
Birçok kez davet etmemize rağmen hiç zaman bulamamıştın.
Evet.
Erik'in boğulması ile birlikte bu grilik daha da grileşti.
Eva için durum daha da farklıydı.
- Farklı mı?
Nasıl farklı yani?
- Onun duyguları yaşıyor.
Hem de hiç değişmeden.
En azından öyle görünüyor.
Charlotte biliyor musun, eğer oğlunun yanı başında yaşadığını hissediyorsa belki de durum gerçekten öyledir.
Bu konuda çok sık konuşmaz.
Sanırım bunun beni üzeceğinden korkuyor.
Üzerdi de.
Ama bana söyledikleri doğru geliyor.
- Ben ona inanıyorum.
- Elbette.
Çünkü sen bir din adamısın.
Küçük inancım onun sayesinde ayakta duruyor.

- Seni yaraladıysam özür dilerim.

- Önemli değil, sevgili Charlotte.

Senden ve Eva'dan farklı olarak ben net olmayan, kararsız bir insanım.

Tabii bu kendi hatam.

Aslında birkaç uyku hapı alıp keyfime bakmalıyım.

Sanırım öyle yapacağım.

Burası o kadar huzurlu ve sakin ki.

Sadece tatlı bir sesle çatıya vuran yağmur damlaları var.

- İhtiyacın olan her şey var mı?

- Evet, her şey tamam.

İstediğim bisküviler, maden suyu, kasetçalar ve kasetler, iki tane de polisiye roman ve gözbağım, kulak tıkaçlarım, ekstra yastığım ve seyahat battaniyem.

İsviçre'den getirdiğim lezzetli çikolatayı tatmak ister misin?

Zürih'den yeni geldi.

Haydi.

İki parça al.

Teşekkürler anneciğim, ama çikolata ile aram o kadar iyi değil.

Garip.

Küçükken tatlı şeylere bayılırdın diye aklımda kalmış.

Şekerlemeleri Helena severdi, ben değil.

Daha iyi ya, o zaman bütün çikolata bana kalıyor.

- İyi geceler anne.

- İyi geceler yavrum.

Baksana, Viktor gerçekten çok iyi bir insan.

- Değerini bilmelisin.

- Biliyorum.

Eva güzelim söyle bana gerçekten mutlu musunuz?

- Her şey yolunda mı?

- Viktor benim en iyi dostum.

O olmasaydı yaşam nasıl olurdu bilemiyorum.

Ama bana onu sevmediğini söyledi.

- Öyle mi dedi?

- Evet.

Ne oldu ki?

Biraz şaşırtıcı.

- Bu bir sır mıydı yoksa?

- Hayır.

Ama bunu söylemesinden hoşlanmadın.

Viktor kendisini başkalarına kolayca açan biri değildir.

Ama biz senin hakkında konuşuyorduk.

Bilmek istediğin bir şey varsa doğrudan bana sorabilirsin.

Olabildiğince dürüst davranmaya çalışacağıma söz veriyorum.

Ama birtanem, bunu büyütmemelisin.

Yaşlı bir annenin kızının durumunu merak etmesi yadırganacak bir şey değil ki.

İnan ki konuşurken çok hassas davrandık.

Başka insanları neden rahat bırakamadığını bir anlasam.

Ben seni gereğinden fazla rahat bıraktığımı düşünüyorum.

- Evet, bu konuda haklısın.

- Haydi gel, sarıl bana.

Ve yaşlı annenin yaptıklarına kızmayacağına söz ver.

- Kızmadım.

- Seni seviyorum, biliyorsun.

Ben de seni seviyorum.

Yalnız olmak her zaman iyi bir şey değil.

Bu nedenle seni ve Viktor'ı kıskanıyorum.

Kıskanıyor musun?

Leonardo'da öldüğü için artık tümüyle yalnızım.

- Evet, bunu anlaman gerek.

- Evet anne, anlıyorum.

Hayır, hayır, kendime acımaktan neredeyse ağlamaya başlayacağım.

Baksana, bu polisiye romanlar hiç de kötü değil.

Yeni bir yazar; Adam Kretzinsky.

Böyle birini duydun mu hiç?

- Hayır.

- Ona Madrid'te rastladım.

Çok çılgın bir adam.

Başladığımdan beri elimden bırakamıyorum.

- Hem de hiç.

- Lşığı kapatayım mı?

Evet, teşekkürler, memnun olurum.

Kahvaltı yapmak istediğin zaman bana seslen.

- Benim için zahmete girme.

- Ama seni şımartmak istiyorum.

Peki, bu kadar ısrar ediyorsan.

Sert kahve, sıcak süt.

İki dilim tahıllı Alman ekmeğinin arasına Jarsberg peyniri, üzerine bal sürülmüş bir dilim kızartılmış beyaz ekmek.

- Böyleydi değil mi?

- Bir bardak da sıkılmış portakal suyu.

Onu neredeyse unutmuştum.

Tamam meyva suyunu da getiririm.

Hoşça kal birtanem.

İyi geceler, iyi geceler.

İyi geceler, güzel annem.

Şu hesaplarıma bir baksam hiç fena olmaz.

Leonardo'dan kalan paraları Brammer'in yatırıma çevirmesi gerektiğini de unutmamam lazım.

Ev de fena para etmez hani.

Evet Leonardo, sen ne varlıklarınla ne de borçlarla ilgilendin.

Dünya sorunlarının üstüne çıkmıştın.

Evet, bütün sorunlarını sevgili Charlotte'ne bıraktın.

3.735.866 frank.

Ne kadar çok paran varmış Leonardo.

Hepsini sevgili Charlotte'una vasiyet ettin.

Benim de bir miktar param var.

İkisinin toplamı neredeyse beş milyon frank ediyor.

Bu kadar parayı ben ne yapayım?

Viktor ve Eva'ya iyi bir araba alırım.

Bahçede duran külüstür çok tehlikeli görünüyor.

Pazartesi şehre gidip arabalara bakmalıyız.

Bu onları da sevindirir.

Beni de.

"Kız bakireliğinin kırmızı çiçeğini sessizce adama sundu."

"Adam gönülsüz bir şekilde bunu kabul etti."

Aman, saçma sapan şeyler.

Ama Adam gerçekten bir geri zekalıydı.

Gerçi benim için neredeyse ölmeyi göze almıştı.

Aslında ben kendime yeni bir araba alsam ve Viktor'la Eva'ya Mercedes'i versem.

Evet.

Böyle yaparsam buradan Paris'e uçar, arabayı da oradan alırım.

Ve bu uzun yolda tekrar araba kullanmam gerekmez.

Yarın uyandığımda arayıp Ravel'i biraz sıkıştırmalıyım.

Tanrım, son zamanlarda nasıl da tembelleştim.

Affedilmesi mümkün değil.

Anne, ne oldu?

Beni çağırdığını duydum.

Odana gittiğimde orada yoktun.

Seni uyandırdıysam özür dilerim, ama tatsız bir rüya gördüm.

- Rüyamda - Evet?

- Ne olduğunu hatırlamıyorum.

- İstersen sana eşlik edebilirim.

Yok, teşekkürler canım.

Biraz burada oturup kendimi toplarlayayım.

Hadi sen git ve yat.

- Peki, öyle olsun.

- Eva?

- Evet, anne?

- Benden hoşlanıyor musun?

- Sen benim annemsin.

- Evet, bu da bir cevap.

- Sen benden hoşlanıyor musun?

- Ben seni seviyorum.

Bu doğru değil.

Eva'cığım, senin ve babanın yanında kalmak için kariyerimden vazgeçtiğimi hatırlıyor musun acaba?

Sen hatırlıyor musun; sırtındaki sakatlıktan dolayı artık günde altı saat alıştırma yapamadığın için çalışının kötüleştiğini ve daha kötü çaldığını.

Çok sert eleştiriler aldığını.

> Unuttun herhalde.
> - Ama Eva
> - En kötüsü hangisiydi bilemiyorum.
> Evde olup anne ve eş rolü oynadığın zaman mı, yoksa turnede olduğun zaman mı?
> Bunu her hatırlayışımda senin yaşamı babama ve bana cehenneme çevirdiğini daha çok anlıyorum.
> Ama Eva, bu doğru değil.
> Baban ve ben birlikte çok mutluyduk.
> Josef beni seviyordu, onun için her şeyi yapabilirdim.
> Tabii ya.
> O yüzden aldattın.
> Onu aldatmadım.
> Babana karşı her zaman dürüsttüm.
> Martin'e aşık oldum ve sekiz ay onunla beraber seyahat ettim.
> Bu dönemin çok kolay geçtiğini mi sanıyorsun?
> Ama babamla akşamları oturan yine de bendim.
> Onu teselli eden de bendim.
> Senin yine de onu sevdiğini defalarda tekrar eden de bendim.
> Kesinlikle ona döneceğini söyleyen de.
> Senin mektuplarını da, uzun ve komik mektuplarını da ona ben okudum.
> Seyahatlerinden, ilginç olanlarından parçalar anlattım ona.
> İki aptal gibi oturur, mektuplarını ikişer, üçer defa okurduk.
> Dünyada senden daha mükemmel birinin olmadığını düşündük.
> Eva, benden nefret ediyorsun.
> Bilmiyorum.
> Aniden çıkıp geliyorsun.
> Gelmenden dolayı mutlu oluyorum, beklentim neydi onu da bilmiyorum.
> Belki yalnız ve üzgün olduğunu sanıyordum.
> Bilmiyorum, kafam çok karışık.

> Artık tümüyle yetişkin olduğumu, seni, beni, Helena'nın hastalığını, çocukluğumuzu yerli yerine oturtuğumu sanıyordum.
> Ama şimdi hepsinin sadece bir kargaşa olduğunu görüyorum.

Helena.

Helena tamam geçti.

Uyan.

Uyan hadi.

İşte böyle.

Ben yanında oturacağım.

Yeniden uyuyabilirsin.

> Senin için zaman bulduğunda oynadığın oyuncak bir bebektim.
> Hastalanır ya da rahatsızlık verirsem hemen bakıcıya havale ederdin.
> Odana kapanır, çalışırdın.
> Rahatsız edemezdim.
> Kapının dışında durur, seni dinlerdim.
> Kahve molası verdiğin zaman içeri girer, gerçek olup olmadığını anlamak için bakardım.
> Her zaman çok hoş ama bir o kadar da uzaktın.
> Sana bir şey sorduğumda cevap bile vermezdin.
> Teşekkürler.
> Annen şimdi yalnız kalmak istiyor.
> Neden dışarı çıkıp oynamıyorsun?
> Orası çok güzel.
> Sen güzel olduğun için bende güzel olmak istedim.
> Giyimime o kadar dikkat ediyordum ki Görüntümden hoşlanmayacaksın diye endişeleniyordum.
> Çirkin ve zayıftım.
> Kocaman gözlerim iri dudaklarım ve kirpiklerim yoktu.
> Kollarım incecikti, ayaklarımsa kocaman.
> İğrenç göründüğümü düşünüyordum.
> Bir defasında üzülmemeyim diye gülerek 'Bir erkek olmalıymışsın.
> ' dedin ama yine de üzüldüm.
> Birgün baktım ki bavulların merdivenin yanında duruyor, sen de telefonda yabancı bir dilde konuşuyorsun.
> Seyahatini engelleyecek bir şey olsun diye Tanrı'ya dua ettim.
> Ama her defasında gittin.
> Yanıma geldin, sarıldın, öptün.
> Yeniden sarıldın, tekrar öptün.
> Bana baktın, gülümsedin.
> Kokun çok güzeldi ama bir o kadar da yabancıydı.
> Ben de yabancılaşmıştım.
> Gidiyordun.
> Beni görmedin.
> Sonra kayboldun.
> O an "Şimdi kalbim duracak."
> "Ölecek gibi acı çekiyorum.
> Bir daha hiç mutlu olamayacağım."
> "Sadece beş dakika geçti.
> İki ay nasıl dayanacağım?"
> dedim.
> Sonra babamın dizlerinde ağladım.
> Babam küçük, yumuşak elini başımın üzerine koydu, kıpırdamadan oturdu.
> Oturdu ve piposunu içti.
> Etrafımızı piponun dumanı sardı.
> Bazen, "Bu akşam sinemaya gidelim mi?"
> ya da "Bugün akşam yemeğinde dondurma yiyelim."
> derdi.

Bense ölüyordum, dondurma da, sinema da umurumda değildi.
Günler, haftalar böyle geçti.
Yalnızlığımızı çok iyi paylaştık.
Konuşacak çok şeyimiz yoktu.
Ama babam o kadar huzur veriyordu ki.
Onu hiç rahatsız etmedim.
Bazen dalgın olurdu.
Sürekli ekonomik sıkıntı içinde olduğunu bilmiyordum ki.
Ama yanına her gelişimde yüzü aydınlanırdı.
Ya konuşurduk ya da küçük solgun eli ile başımı okşardı.
Ya da Otto Amca deri koltukta oturur, konyak içerdi.
Kendi aralarında sessizce konuşurlardı.
Hep birbirlerini duyup duymadıklarını merak ederdim.
Ya da Harry Dayım gelirdi ve satranç oynarlardı.
O zaman ortalık daha da sessiz olurdu.
Evde bulunan üç saatin tiktaklarını duymak mümkün olurdu.
Eve gelmene daha günler varken heyecandan ateş basardı.
Bu kez de gerçekten hasta olacağım diye tedirgin olurdum, çünkü hasta insanlardan ne kadar tedirgin olduğunu biliyordum.
Geldiğindeyse mutluluğumu kontrol edemez, bu nedenle de hiç bir şey söylemezdim.
Bazen biraz tezcanlı davranıp "Eva annesi eve geldiği için hiç o kadar da mutlu olmadı."
derdin.
O zaman yüzüm kızarırdı.
Ter basardı.
Hiçbir şey demezdim, çünkü kelime bulamazdım.
Bizim evdeki bütün kelimelerin sahibi sendin.

- Eva Abartıyorsun.

- Bitirmeme izin ver.

Biliyorum, biraz sarhoşum ama içmeseydim söylediklerimden hiçbirini söyleyemezdim.

Daha fazla bir şey söyleyemeye cesaret edemeyecek hale gelirsem, söylediklerimden utandığım için susarsam, o zaman açıklamalarını yaparsın.

Her zaman olduğu gibi seni dinleyeceğim, söylediklerini anlayacağım.

Seni seviyordum, anne.

Benim için ölüm kalım meselesiydi, ama bir türlü sözlerine güvenemiyordum.

Çünkü sözcüklerle yüzündeki ifade birbirine uymuyordu.

Çok güzel sesin var anne.

Küçükken benimle konuşunca bunu bütün vücudumda hissederdim.

Ama içgüdüsel olarak, söylediğin şeylerin hiçbir zaman söylemek istediğin şeyler olmadığını anlardım.

Sözcüklerini hiçbir zaman anlamadım.

En kötü olanı, kızgın olduğun anlarda gülmendi.

Babamdan nefret ettiğin anlarda ona "Canım" diye hitap ederdin.

Benden sıkıldığın zamanlarda ise "Birtanecik kızım" derdin.

Sessizlik çöktü.

Ne dememi bekliyorsun?

Kendini savunabilirsin mesela.

Bir işe yarar mı?

- Nereden bileyim?

- Gittiğim için beni suçluyorsun.

Evde kaldığım için de suçluyorsun.

Benim için o yılların bir cehennem olduğunu sanırım hiç anlamadın.

Sürekli sırtım ağrıyordu.

Piyano egzersizleri yapamıyordum.

Konserlerim çok kötü geçiyordu.

Önemli işler iptal ediliyordu.

Hayatımın tümü ile anlamsızlaştığını düşünüyordum.

Aynı zamanda sürekli senden ve babandan uzaklarda olduğum için vicdan azabı çekiyordum.

Alaycı alaycı gülümsüyorsun.

Ama ben gerçekleri anlatmaya çalışıyorum.

Nasıl düşündüğümü anlatmaya çalışıyorum sonra sen bunları nasıl anlarsın umurumda bile değil.

Bu konular açılmışken konuşalım, bitirelim, bir daha konuşmayalım.

Anlamaya çalışıyorum.

Hamburg'daydım.

Beethoven'in ilk senfonisini çalıyordum.

Çok zor değildi, her şey yolunda gitmişti.

Konserden sonra orkestra şefi Schmeiss'a dışarı çıktık.

Geçenlerde öldü.

Bir şeyler yiyip içmek için bir yere gittik.

Uzun bir süre yiyip içtikten sonra, sırt ağrımı neredeyse hiç hissetmediğim bir anda ihtiyar Schmeiss şöyle dedi: "Neden çocuklarının ve eşinin yanında saygın bir yaşam sürmek yerine kendini sürekli bir aşağılanma tehditiyle karşı karşıya bırakıyorsun?"

Gözlerimi ona diktim, gülerek "Kötü çaldığımı düşünüyorsun."

dedim.

"Hayır, kesinlikle hayır."

dedi.

Sonra: "18 Ağustos 1934'ü düşünmekten kendimi alıkoyamıyorum."

"Linz'de Beethoven'in ilk senfonisini çalmıştık.

20 yaşındaydın."

"Salon tıklım tıklım doluydu.

Mükemmel çalıyorduk."

"Orkestra da ateş gibiydi."

"Bittiğinde müzisyenler selam verirken insanlar ayaklarını yere vuruyor, bağrışıyorlardı."

dedi.

Sonra ekledi: "Üzerinde basit kırmızı yazlık bir elbise vardı."

"Saçların beline kadar iniyordu."

"Bunların hepsini nasıl hatırlıyorsun?"

diye sordum.

"Nota kağıtlarının üzerinde yazılı."

"Hayatımdaki büyük olayları onlara not ederim."

dedi.

Otele geri döndüğümde bir türlü uyuyamadım.

Sabahın üçünde babanı aradım, turneleri bırakmaya karar verdiğimi söyledim.

Evde senin ve babanın yanında kalacaktım, gerçek bir aile olacaktık.

Josef müthiş mutlu oldu.

O kadar duygulandık ki ikimizde ağladık.

İki saate yakın konuştuk.

İşte böyle oldu.

Ve o yaz O yaz çok mutluyduk.

Mutluyduk, değil mi?

Söylesene.

Hayır.

- Sen mutlu değil miydin?

- Hayır, mutlu değildim.

Ama, "Geçirdiğim en iyi yazdı."

demiştin.

Evet.

Senin üzülmeni istememiştim.

Demek öyle.

Öyleyse öyledir.

Ne hata yaptım ben?

14 yaşındaydım, iyi dostların olmadığı için bütün birikmiş enerjini bana karşı kullandın.

Beni ihmal etmiştin, şimdi bunu düzeltecektin.

Kendimi savunabileceğim kadar savunmaya çalıştım, ama sana karşı hiç şansım yoktu.

Nazik ilgini ve tedirgin ses tonunu sürükleyerek gelirdin.

Sevgi dolu enerjinden kurtulabilen tek bir ayrıntı bile yoktu.

Biraz kambur yürüyordum, hemen jimnastik yapmaya başladık.

Kötü olan sırtını de örnek göstererek birlikte egzersizler yaptık.

Uzun saçlarımın bana çok sıkıntı verdiğini düşündüğün için onları kısacık kestirdin.

Bundan nefret ettim.

Sonra dişlerimin eğri olduğunu düşündün, diş teli taktırmamı sağladın.

İğrenç oldular.

Artık büyüdüğümü bu nedenle pantolon ya da etekle dolaşmamam, elbise giymem gerektiğini söyledin, bana hiç sormadan diktirdiğin ya da diktiğin elbiseleri giydirdin.

Hayır diyemedim, çünkü seni üzmekten korkuyordum.

Anlamadığım kitaplar getiriyor, bunları okumamı bekliyordun.

Okudum, okudum.

Sonra seninle bu okuduklarımı değerlendirecektik.

Anlatıyor, açıklıyordun.

Ne dediğini anlamıyordum bile.

Sınırsız aptallığımı ortaya çıkartacaksın diye korkuyordum.

Felçli gibiydim ama bir şeyi çok net ve iyi anlamıştım.

Bana ait sevilecek ya da kabul edilebilecek ufacık bile bir şey yoktu.

Sense takmıştın.

Bu da benim daha da korkmama, neredeyse yok olmama neden oluyordu.

Ne istersen onu söylüyordum, hareketlerini, mimiklerini yapıyordum.

Yalnız kaldığımda bile bana ait olan her şey rahatsızlık verdiği için kendim olmaya cesaret edemiyordum.

Anne gerçekten çok korkunçtu.

O yılları düşününce hala titremeye başlıyorum.

Gerçekten korkunçtu.

Senin beni, benim de seni sevdiğimden o kadar emindim ki senden nefret ettiğimi bile anlamamıştım.

Senden nefret edemezdim bu nedenle nefretim ruhsal çöküntüye dönüştü.

Korkunç rüyalar görüyor, tırnaklarımı yiyor, saçlarımı tutam tutam yoluyordum.

Ağlamak istiyordum, ağlayamıyordum.

Sesimi çıkartamıyordum.

Bağırmak istiyordum ama ağzımdan sadece boğulmuş hırıltılar çıkıyordu.

Bu da beni daha çok korkutuyor, delirdiğimi düşünmeme neden oluyordu.

- Sonra hayatıma Stefan girdi.

- Bir çocukla asla yapamazdınız.

Anne 18 yaşındaydım.

Stefan bir yetişkindi.

- Başarırdık biz eğer - Başaramazdınız.

Başarırdık.

Biz çocuk istemiştik ama ilişkimizi bozdun.

Doğru değil.

Kesinlike doğru değil.

Sana bunun tam tersini söyledim dedim ki: "Bunları dikkate almalı ve bekleyip görmeliyiz."

Stefan'ın bir sığır olduğunu bir türlü anlamıyordun ki.

Her şeyi bilmiyorsun.

Stefan'la konuşurken yanımızda mıydın?

Biz yatarken yatağımızda sen de mi vardın?

Ne dediğin hakkında gerçekten herhangi bir fikrin var mı?

Kendin dışında herhangi bir canlıya değer verdiğin oldu mu?

Eğer çocuğu gerçekten istemiş olsaydın, kürtaja kesinlikle zorlayamazdım.

Ne yapabilirdim ki?

Korkmuş ve güvensizdim.

- Yardıma ve desteğe ihtiyacım vardı.

- Sana yardım etmeye çalıştım.

Kürtajın tek çözüm olduğundan kesinlikle emindim.

Bu kararın doğruluğundan hep emin oldum.

Ama senin bu duygular hissetmen, bunları içinde taşıman çok kötü olmuş.

- Neden bir şey söylemedin?

- Hiçbir zaman dinlemiyorsun ki.

Çünkü her zaman gerçeklerden kaçtın.

Çünkü duygusal olarak sakatlanmış birisin.

Çünkü benden de Helena'dan da nefret ediyorsun.

Çünkü çaresiz biçimde kendi içine kapanmışsın.

Çünkü hep kendinsin.

Çünkü seni sevmiştim.

Çünkü beni iğrenç, başarısız ve aptal olarak görüyordun.

Beni de kendin gibi sakatlamayı başardın.

İçimde duygusal ve incinebilir olan ne varsa hepsine saldırdın.

Karşıma çıkan yaşayan her şeyi boğmaya çalıştın.

Benim nefretimden söz ediyorsun.

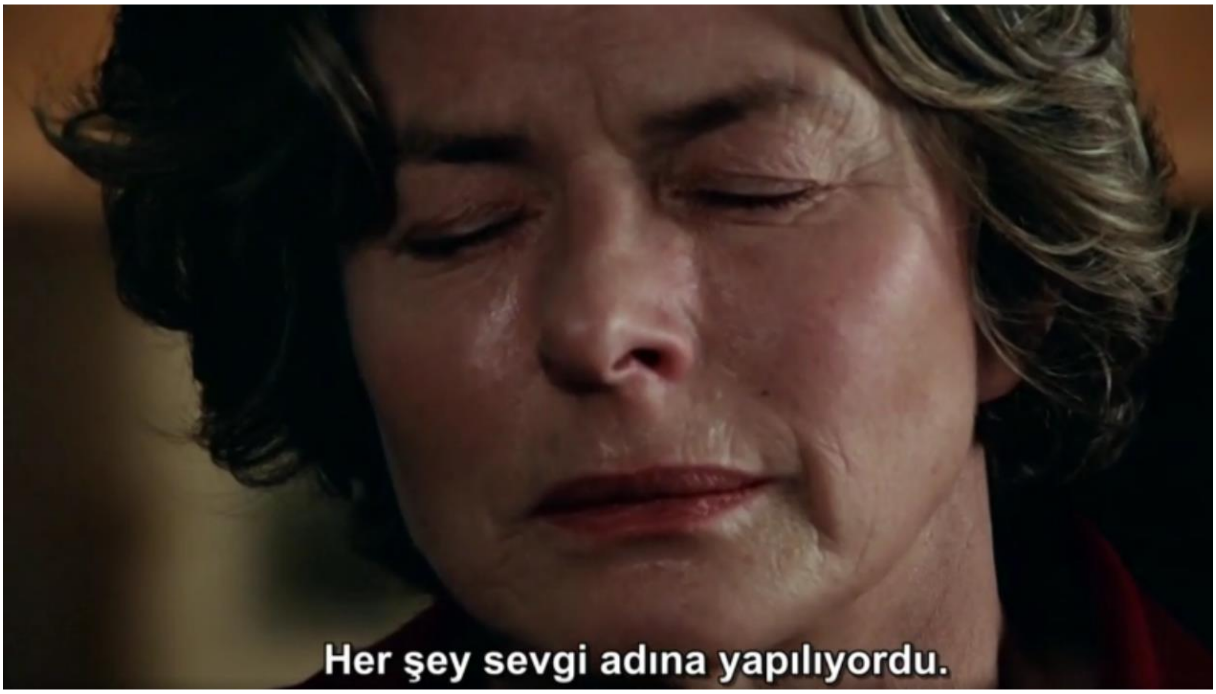
Senin nefretin de benimkinden az değildi.

Senin nefretin hala benimkinden az değil.

Ben küçüktüm, her şekle girebilirdim, sevgi doluydum.

Sevgimi kazanmak için beni bağladın tıpkı başka insanların seni sevmesini istediğin gibi.

Tamamen çaresiz haldeydim.

Her şey sevgi adına yapılıyordu.

Sen her zaman beni, babamı ve Helena'yı sevdiğini söyledin.

Sevginin ses tonunu ve mimiklerini biliyordun.

Senin gibi insanlar çok tehlikelidir.

Sizi bir yere kapatmalı, zararsız hale getirmeli.

Bir anne ve bir kız.

Duyguların, kafa karışıklığının ve yıkımın berbat bir karışımı.

Sevgi ve ilgi adına her şey mümkün, her şey yapılabilir.

Annenin sakatlıkları kızına da geçer.

Annenin başarısızlıklarını kızı da yaşamalıdır.

Annenin mutsuzluğu kızının da mutsuzluğu olmalıdır.

Sanki göbek bağı hiç kesilmemiş gibi.

Anne, öyle mi gerçekten?

Kızının mutsuzluğu annenin zaferi midir?

Anne, benim acım senin gizli zevkin midir?

Tanrım, nasıl da sırtım ağrıyor.

Yere uzanırsam alınmazsın değil mi?

Bir tek bu işe yarıyor.

Çocukluğuma ilişkin çok az şey hatırlıyorum.

Ama hatırladıklarım arasında anne ve babamın bana herhangi bir şekilde dokunduğuna dair bir anı yok.

Okşamak ya da ceza vermek için.

Sevgiyi ifade etmek konusunda hiçbir bilgileri yoktu.

Şefkat, dokunuş, yakınlık, sıcaklık.

Duygularımı sadece müzik aracılığla gösterebiliyordum.

Bazen geceleri uyuyamadığımda hiç gerçekten yaşayıp yaşamadığımı düşünüyorum.

Acaba bu durum bütün insanlar için geçerli midir?

Ya da bazı insanların yaşamak konusunda yetenekleri var mıdır?

Yani, bazı insanlar, gerçekten yaşamaz ama Sadece var mı olur?

O zaman, çok sıkılıyorum.

İçim çok sıkılıyor.

Bana ait, çok çirkin bir resim görüyorum.

Hiçbir zaman yetişkin olmadım.

Yüzüm ve vücudum yaşlandı.

Anılar ve deneyimler kazandım ama onun dışında sanki hiç doğmamış gibiyim.

Hiçbir yüzü hatırlamıyorum.

Kendi yüzümü bile.

Bazen annemin yüzünü hatırlamaya çalışıyorum.

Ama hafızamda canlandıramıyorum.

Elbette iri, esmer, mavi gözlü, büyük burunlu, dolgun dudaklı olduğunu hatırlıyorum.

Ama parçaları bir türlü birbirine uyduramıyorum.

Göremiyorum.

Tıpkı senin, Helena'nın ve Leonardo'nun yüzünü görmediğim gibi.

Seni ve kız kardeşini doğurduğumu biliyorum.

Ama doğumdan acıdan başka bir şey hatırlamıyorum.

Acı, nasıl bir acı?

Onu bile hatırlamıyorum.

Leonardo bir kez Hatırlayamıyorum.

Tamam.

"Gerçekliği algılamak bir yetenek işidir."
demişti.
"İnsanların çoğu bu yeteneğe sahip değillerdir."
"Bu nedenle şanslıdırlar."

Demek istediğimi anlıyor musun?

Evet, anlıyorum.

- Ama bu gerçekten garip.

- Garip mi?

- Senden hep korktum.

- Anlamıyorum.

Hep benimle ilgilenmeni, bana bakmanı istedim.

Beni kucağına almanı ve avutmanı.

Ama ben çocuktum.

- Bunun bir önemi var mı?

- Hayır.

Beni sevdiğini görüyorum.

Ben de seni sevmek istedim ama başaramadım.

- Senin taleplerinden korktum.

- Benim hiçbir talebim yoktu.

Bense taleplerin var sanıyordum.

Annen olmayı ben istemedim.

Benim de senin gibi çaresiz olduğumu bilmeni istedim.

Gerçekten mi?

- Ne düşünüyorsun?

- Leonardo ve Helena'yı düşünüyorum.

Hiç anlam veremedim.

Birbirlerini doğru dürüst tanımıyorlardı bile.

Evet, Bornholm'de Paskalya'da birlikte olmuştuk.

- Sen üçüncü gün gitmiştin.

- Ansermet ile Cenova'da Narok'un ilk senfonisini çalacaktık.

Zamanında orada olmaya odaklanmıştım.

Onunla konseri rahatça gözden geçirmeyi istiyordum.

Evet, gereğinden önce gitmiş olabilirim.

Hava çok kötüydü, Lenonardo'nun keyfi yerinde değildi, senin de pek keyifli olduğun söylenemezdi.

Bu aptal Paskalya'yı bana hatırlatıp ne yapmak istediğini anlamıyorum.

O zaman açıklayayım.

Leonardo ve sen perşembe günü gelmiştiniz.

Çok güzel bir akşam geçirmiştik.

Şarap içmiş, şarkı söylemiş gülmüş, orada bir yerlerde bulduğumuz eski bir oyunu oynamıştık.

Helena o zamanlar daha çok hasta değildi.

Bütün akşamı mutlu ve keyifli geçirmişti.

Leonardo onun mutlu olmasından mutlu olmuştu.

Onunla şakalaşıp, konuşmuştu.

Helena hemen ona aşık olmuştu.

Gecenin geç saatlerine kadar birlikte oturmuşlardı.

Ertesi gün Helena bana Leonardo'nun onu öptüğünü söyledi.

O akşam misafirlerimiz vardı.

Leonardo sarhoş oldu ve Bach'ın bütün solo dizilerini çaldı.

Hiç kendi gibi değildi, ağır ve yumuşaktı, sanki devleşmişti.

Kötü çaldı ama çok güzeldi.

Helena orada, alacakaranlıkta oturmuştu.

Yüzü ışıldıyordu.

Böyle bir şeye hiç şahit olmadım.

Seninle bir gece yürüyüşü yaptık.

Hiç durmadan konuştun.

Dediklerinden hiç birini duymadım.

Sadece iki insanı düşündüm.

Geri döndüğümüzde onları bıraktığımız gibi her biri kendi köşesinde oturur bulmuştuk.

Sen gidip yattın, ben de Leonardo'ya merdivenlerden çıkması için yardımcı oldum.

Yatak odanınızın kapısının önünde yüzünü bana çevirdi, baktı ve "İnanabiliyor musun?

Pencereye çarpıp duran bir kelebek var."

dedi Aşağıya indiğimde Helen'a dik bir vaziyette sandalyede oturuyordu.

Tümüyle sakin ve rahattı.

Hastalığından ufacık bir iz bile görünmüyordu.

Yüzünü unutamıyorum anne.

Yüzünü unutamıyorum.

Ertesi sabah anlaştığımızdan dört gün önce sen Cenova'ya gittin.

Seni yolcu ederken "Leonardo'dan biraz daha uzun kalmasını istedim, Helena'ya iyi geldiğini düşündüğüm için.

' dedin ve gülümsedin.

Leonardo birden huzursuz oldu, mutsuzlaştı.

Paskalya gününde yağmurda uzunca bir yürüyüş yaptıktan sonra geri geldi.

Helena'ya doğru gitti ve oradan ayrılmak zorunda olduğunu söyledi.

Yine görüşeceklerdi.

Sonra seni aradı ve yarım saat telefonda konuştunuz.

Aynı akşam son uçakla oradan ayrıldı.

Gece Helena'nın ağlamasıyla uyandım.

Kalçasının ve sağ bacağının ağrıdığında şikayet ediyordu.

Sabaha kadar dayanabileceğini sanmıyordu.

Saat beşte ambulans çağırmak zorunda kaldım.

Yani Lena'nın hastalanması da benim suçum.

Evet, sanırım öyle.

- Yani sence Lena'nın hastalığı - Evet.

Gerçekten böyle düşünüyor olamazsın.

Helena bir yaşında iken onu terk ettin.

Sonra beni de onu da durmadan ihmal ettin.

Helena'nın hastalığı ciddileşince onu bir bakım evine gönderdin.

- Bu doğru olamaz.

- Doğru olamayacak olan ne?

Tersini kanıtlayabiliyorsan, seni dinlerim.

Bana bak, anne.

Helena'ya bak.

Gerçeklerden kaçamazsın.

Tek bir gerçek ve yalan var.

Seni affetmeme imkan yok.

Bütün suçu bana yükleyemezsin.

Her zaman çok özel olmak istersin.

Senin durumun istisnaidir.

Hayatında bir çeşit indirim sistemi yaratmışsın.

Ama bir ara bu anlaşmanın tek yönlü olduğunu artık anlaman gerekiyor.

Senin de herkes gibi bir suçu taşıdığını fark etmen gerekiyor.

Ne suçu?

Sevgili Eva, yanlış yaptığım her şeyi affedemez misin?

Kendimi değiştirmeye çalışacağım.

Sen bana öğretebilirsin.

Birbirimizle konuşuruz.

Bana yardım et.

Daha fazla dayanamayacağım.

Nefretin o kadar güçlü ki.

Anlayamadım.

Bencildim, çocuksuydum.

Bana sarılamaz mısın?

Hiç olmazsa dokun bana.

Yardım et.

Anne gel Yardım et.

Anne, gel.

Paul, benimle gelmen çok iyi oldu.

Tek başıma bunu kaldıramazdım.

Bilmiyorum, sanırım küçük bir şok geçirdim.

Kızım Helena'nın da orada olmasını hiç beklemiyordum.

Hastalığı iyice artmıştı.

Neden ölmüyor ki?

Sence böyle konuşmam zalimlik mi?

Zavallı anneciğim.

Nasıl da kaçar gibi, apar topar çıkıp gitti.

Ne kadar korkmuş görünüyordu.

Birden yaşlandı ve yoruldu.

Suratı ufalıverdi, burnu ağlamaktan kızardı.

Onu bir daha hiç görmeyeceğim.

Paul, dinle, uyuma şimdi.

Eleştirmenler benim iyi bir müzisyen olduğumu söyler.

Kimse Schumann'ın konçertosunu ya da Braham'ın sonatını benim kadar sıcak bir tonla çalamaz.

Tabii bununla böbürlenmiyorum.

Böbürleniyor muyum?

Birazdan karanlık çöker ve hava birden soğur.

Eve gidip Viktor ve Helena için yemek yapmalıyım.

Şu anda ölemem.
İntihar etmekten de korkuyorum.

Belki bir gün Tanrı beni kullanmak ister ve kendi cezaevimden beni kurtarır.

Paul şu küçük köyü görüyor musun?

Evlerde ışıklar yanmış bile.

İnsanlar akşam işlerini yapıyorlar.

Kimisi yemek hazırlıyor.

Çocuklar ev ödevlerini yapıyorlar.

Kendimi o kadar uzakta hissediyorum ki.

Hep evimizi özlüyorum.

Ama eve her gelişimde özlediğim şeyin başka bir şey olduğunu anlıyorum.

Erik, yanağıma mı dokunuyorsun?

Kulağıma bir şey mi fısıldıyorsun?

Yanımda mısın şimdi?

Sen ve ben birbirimizi asla terk etmeyeceğiz.

Sensiz ne yapardım ben?

Ama, sen de bensiz ne yapardın?

Kemancılarının başına açtığı dertleri ve çalışırken çıkardıkları korkunç sesleri düşünsene - Evet.

Helena'nın odasının ışığı yanıyor.

Viktor oturmuş onunla konuşuyor.

Ne güzel.

O iyi biri.

Ona annemin gittiğini söylüyor.

Annen selam söyledi.

Üzgün ve endişeliydi.

Ağlamıştı.

Eva dışarı yürüyüşe çıktı.

Annesiyle karşılacağı için çok çoşkuluydu.

Gereğinden fazla şey umut etti.

Onu uyarmaya yüreğim elvermedi.

Ne dediğini anlamıyorum.

Ne istiyorsun?

Daha sakin konuşmalısın.

Sevgili küçüğüm.

Yoksa anlaya Eva! Çabuk gel.

Bazen burada durur ve karımı izlerim, onun haberi olmadan.

O kadar acı çekiyor ki.

Charlotte kaçar gibi gittikten sonra anlatılması güç acılar çekti.

Gecelerce uyuyamadı.

Annesini kovaladığını, bu yüzden kendini asla affetmeyeceğini söylüyor.

- Gidiyor musun?

- Evet, postaneye gidip, kitap paketini alacağım.

- Bu mektubu da postalar mısın?

Tabii, memnuniyetle.

Charlotte'a mı?

Okumak istersen okuyabilirsin.

Ben biraz Helena'nın yanına çıkıyorum.

"Sevgili anneciğim.
Sana karşı yanlış yaptığımı anladım."
"Seni şevkat yerine koşullarla karşıladım ve eski, ekşimiş ama geride kalmış bir nefret yüzünden sana acı verdim."
"Büyük bir hata yaptım, beni affetmeni istiyorum."
Bu mektubun sana ulaşıp ulaşmayacağını bilmiyorum.
Okuyup okumayacağını da.
Belki her şey için çok geç ama her şeye rağmen bu çabalarımın karşılıksız kalmayacağını umuyorum.
Yine de bir şansımız var.
Birbirimizi umursama ve birbirimizle ilgilenme olasılığından bahsediyorum.
Birbirimize yardım etmekten.
Şefkat göstermekten.
Bir daha hayatımdan çıkmana izin vermeyeceğim.
İnat edeceğim.
Geç olsa bile vazgeçmeyeceğim.
Çünkü geç olduğuna inanmıyorum.
Çok geç olmamalı

NO ESTOY LOCA (2018) Ben Deli Değilim

"Sadece akıllı insanlar kendi deliliklerinin farkına varabilirler."

Mutlu bir hayat yaşayan biri, iyi bir eş ve anne baba olmanın anahtarı bu filmde gizli, seyretmesinizi tavsiye ederim.

1 sa.56dk.

Yönetmen: Nicolás López

Senaryo: Guillermo Amoedo, Nicolás López

Ülke: Şili

Tür: Komedi, Dram

Vizyon Tarihi:01 Ocak 2018 (Şili)

Dil: İspanyolca

Müzik: Manuel Riveiro

Çekim Yeri: Santiago, Şili

Nam-ı Diğer: I'm Not Crazy

Oyuncular: Paz Bascunân, Marcial Tagle, Antonia Zegers

Özet:

Kocasının kendisini en iyi arkadaşıyla aldattığını öğrenince intihara teşebbüs eden bir kadın, tuhaf bir psikiyatri kliniğine yatırılır.

Filmden

Seni seviyorum!

**

Aşkı yargılamak kendini yargılamaktır.

Mia Astral

**

Niye ben Tımarhanede miyim?

Buraya nasıl geldiğini hatırlamıyor musun?

Şeyi hatırlıyorum Bir ambulans vardı, ses geliyordu.

Çok bir şey hatırlamıyorum.

Beni taburcu eder misiniz lütfen?

Seni dört gün önce kocan getirdi.

Öncesinde balkondan atlayıp intihar etmeye çalıştın.

Neyse ki alkolün etkisiyle sallanmışsın ve yumuşak bir şey düşüşünü hafifletmiş.

Birkaç çatlağın var ve hafif bir beyin sarsıntısı yaşadın.

Beni buraya kocam mı getirdi?

Hastanede tedavini üstlenen psikiyatrın onayıyla.

Bu bir şaka olmalı.

Her şey kocamın suçu.

Yanlış yapıyorsunuz doktor.

Ben deli değilim.

Lütfen taburcu edin! Derhâl! Bir nedenim yok ki Maalesef kendi isteğinle buraya gelmedin.

Kendine zarar vermeyeceğinden emin olana dek seni tutacağız.

Zarar vermeyeceğim, beni hemen taburcu edin! Taburcu olmam için hemen birini aramanızı istiyorum! Beni derhâl taburcu edin! Taburcu olmam için birini çağırın! Derhâl! -Yardım lazım mı?

-Carolina! Carolina, lütfen! Sakin ol! Onu ben tutarım.

Bana ne yapıyorsunuz?

Ben deli değilim.

Deli değilim.

Deli değilim.

Ben deli değilim.

Korkmayın.

Nasılsınız Bayan Carola?

Sizin hemşirenizim, ismim Estefanía.

Size bakmaya geldim.

Bana ne isterseniz sorun.

Bir isteğiniz var mı?

Buradan derhâl çıkmak.

Bırakın beni.

-Bırakın.

-Sakin olun.

Henüz değil.

-Şu anda sakin olmalısınız.

-Derhâl.

-Bir iğne daha yapalım mı?

-Hayır! Dünkü gibi çıldırmanızı istemeyiz.

Sakin olun.

Yanınızdayım.

Rahatlayın.

7.00'den 21.30'a kadar klinikte yürüyüş yapabilirsiniz.

Nasılsınız Dr. Duran?

Sigara da içebilirsiniz ama yalnızca izin verilen alanlarda.

Korkmayın.

Korkmayın.

Tavus kuşumuz Phoenix bu.

-Selam versenize.

-Yok, kalsın.

Selam verin.

O anlar.

-Selam.

-Hayır, onun dilinde.

Buna bayılır.

Hastalar için harikadır.

Hayvanlarla iletişim Şimdi yükseğe sıçrayın! Eller aşağı.

Eller yukarı.

Gün içerisinde birkaç mesleki terapimiz var.

Tiyatro, dans, müzik, yoga.

İstediğinize katılabilirsiniz.

-Reggaeton mu?

-Bir tür dans, bedensel dışa vurum.

Reggaetonu seviyorlar.

Bakın, eller yukarı.

Eller aşağı.

Yeni kız! Merhaba! Merhaba! -Dans ediyoruz.

-Silvia.

Silvia.

Sessiz olur musun?

Tamam.

Sevgi çemberi oluşturalım.

-Bu hanım da kim?

-Carolina.

Kanadınız kırılmış.

Korkmayın, tekrar uçmanız için her şeyi yapacağız.

Bizimle dans eder misiniz?

Hayır, istemem.

Dönün! Peki, merak etmeyin.

Tedavinizi aceleye getirmeyeceğiz.

Alın, gününüz tatlansın.

-Çok kibarsın.

-Pekâlâ.

Size iyi günler.

Tamamdır millet.

İlk pozisyona dönelim.

Bizler birer tohumuz.

İstediğiniz ağaç olabilirsiniz.

-Cennet'te en sevdiğim yer burası.

-Cennet mi?

Cennet Psikiyatri Kliniği.

Bana daha ziyade Araf gibi geldi.

1962 yılında İspanya'da kuruldu. Asturias bölgesinde.

İspanya'nın en iyi uzmanları bizde.

Suçlusun! Hırsız! Ateşlerde yanasın! Kiliseye olan vergini öde!

-Günahkâr!

-Hadi ama.

Seni gidi günahkâr! Ahlaksız! Domuz!

-Kokunu beğendim.

-Sağ ol.

-Benimki nasıl?

Koklasana.

-Hayır.

Kokla.

-Affedersin.

-María, ne oldu?

Güzel kokuyor.

Ananas bu.

Ananas!

-Ananas! -Korkmayın.

Onun adı María.

Zararsızdır.

Üç aydır burada.

Gelişme kaydetti.

Eskiden başka şeyler koklatırdı.

Ananas! Burada çok özel bir köşemiz bulunuyor.

Epey sanatsal bir köşe denebilir.

Klinikteki hastalar hep buraya mesajlarını yazarlar.

İstedikleri renkte bir karton seçer, kendi ellerinin şekline göre keser ve üstüne bir cümle yazarlar.

Onlara ilham veren, iyileşmeleri için şevklendiren bir cümle.

Burası şifa duvarıdır.

Odaklanıp gözünüzü kaparsanız hastaların yazdığı her mesajı duyabilirsiniz.

Kendini sev, önemse, kendini kabullen.

Suç yok.

Efendin sensin.

Ben işerken ağzına al

Onu kaldırsak iyi olur.

Sizin de sıranız gelecek.

Burası yemekhane.

Sabah altıda kahvaltı ederiz, öğle yemeği 12.00'de, akşam yemeği ise 18.00'dedir.

Ayrıca Lorenza, ne yapıyorsun?

Daha saygılı olmalısın.

Lorenza, yemeğine odaklan, olur mu?

Bazı hastalar yemek yerken görülmek istemezler.

Gururlarına dokunur.

Son olarak da sizin odanız.

Eşyalarınız burada.

Kocanız getirdi.

Hepsini kontrol ettik.

Bağcıklar, kemerler ve elektronik eşyalarınız taburcu olduğunuzda size iade edilecek.

Bir sorunuz var mı Bayan Carola?

Buradan nasıl çıkabilirim?

Bu konuyu doktorla görüşmelisiniz.

Dinlenmenizi öneririm.

Dış dünyayı unutun.

Unutmayın ki Cennet'tesiniz.

Sonra görüşürüz.

Yarın ilk grup terapinize gireceksiniz.

Diğer hastalarla iyi geçinmeye başlayabilirsiniz.

Hoşça kalın! Arkadaşlar, bugün aramıza klinikten yeni bir hastamız katılıyor.

Bize kendinizi tanıtır mısınız?

-İsmim Carolina.

-Ayağa kalk.

-Ayağa kalksın! -Sessiz olun lütfen! -İsmim Carolina.

-Duyamıyorum! Seni duyamıyorum! -Yüksek sesle konuşmalısın.

-Grup sessiz olsun! İsmim Carolina.

-Muhabirim ve buraya yanlışlıkla geldim.

-Ben de öyle! Ben deli değilim! Tanrı için buradayım! Grup sessiz olsun! Silvia da yıllardır aynısını söylüyor.

Lorenza, başka hastaları konuşmak için toplanmadık.

Bir şey sorabilir miyim?

-İntihar etmeyi beceremedin mi?

-Lorenza! -Kaçıncı kattan atladın?

-Lorenza! Bir dahaki sefere bıçak alıp buraya sapla.

-Şah damarına.

-Lorenza! Yeter artık.

**

Günahkâr! Ne yapıyorsun?

Sodom ve Gomore'deki günahların keyfini sürmek için kutsal evden kaçarsın.

**

İyi bir noktaya değindiniz.

Önemsiz bir meseleydi.

Bir anlık hata.

Macerayı, tırmanmayı severim.

Bilemiyorum.

Dediğim gibi, kendimi daha iyi hissediyorum.

Bambaşka biri olmuş gibiyim.

Dersimi aldım.

Bize karşı dürüst olmalısın.

Dürüstüm zaten.

Size gerçeği söylüyorum.

Bir anda aptallık ettim.

Ama artık geçti.

O yüzden sizden isteğim, beni eve yollamanız çünkü buraya ait değilim.

Neden değilsin?

Çünkü deli değilim.

Senin deyiminle bu hatalar veya aptallıklar bizi endişelendiriyor.

Bir daha intihara kalkışmayacağıma söz veririm.

Çaresizce attığım bir imdat çığlığıydı o.

Ama bana kulak verdiniz.

İyileştim artık, eve gitmeme izin vermenizi sizden rica ediyorum.

Lütfen.

Mümkün değil.

Taburcu olana ve kendi hayatını tehlikeye atmayana dek olmaz.

Hayatımı tehlikeye atmıyorum.

Beni tehlikeye atan tek kişi kocam.

Onun yüzünden buradayım, benim yüzümden değil çünkü hiçbir şey yapmadım.

Carolina, intihara kalkışan sendin.

Çünkü şerefsiz herif en yakın dostumu hamile bırakıp beni terk etti! Bunu anlamanız ne kadar zor olabilir?

Sizin başınıza gelmedi! Dilerim başınıza gelir de anlarsınız! Ben iyiyim.

İyiyim.

Sakinim.

Mutluyum.

Mutlu İyiyim ve mutluyum Sakinim ve mutluyum.

**

-Fernando ile nasıl tanıştınız?

-Annelerimiz arkadaş.

Anneme göre benim için ideal erkekti.

Zayıf ve sarışındı.

Saçının rengi zamanla koyulaştı.

Fernando bana da mantıklı gelmişti.

Bana iyi kocalık edeceğini, güzel çocuklarımız olacağını sanmıştım.

-Beni mutlu edeceğini de.

-Beni mutlu edeceğini sanmıştım.

Nasıl yani?

Öyle işte.

Herkesin istediği de bu değil midir?

Aile kurmak.

Düzenli bir hayat.

Doğru ama sen herkes değilsin.

Haksız mıyım?

Öyle olduğumu sanıyordum.

Peki ya şimdi?

Bilemiyorum.

**

LÜTFEN CEVAP VER

-Niye cevap vermiyorlar?

-Dertleri ne?

Kimse bir deliyle arkadaş olmak istemez.

Utanç vericidir.

Şerefsizler!

Hiç yaşamamışım gibi havuzumda kutlama yapıyorlar.

Şerefsiz!

Arkamdan hâlâ iş çeviriyorlar!

Arkamdan iş çeviren son herifin itini öldürdüm.

Bu söylediğin çok çirkin bir şey.

Onu dinleme.

Çirkin ve kötü bir fikir.

Anlıyor musun?

Beni seven dostum İsa'ya göre en iyi intikam, mutlu olmaktır.

Dur da açıklayayım.

Arkandan iş çeviren kişi senin acı çekmeni ister.

Tabii ki.

Peki ya acı çekmez ve mutlu olursan?

Arkadan iş çeviren sen olursun.

En iyi intikam, mutlu olmaktır.

Yaz bunu.

-Evet, baksana.

Ne kadar da mutluyuz! -Yaz bunu dostum.

Gerçek intikam diye buna denir! -Hadi Silvia, bir şarkı söyle.

-Söylerim.

Çok şarkı var.

Yaşasın Hayat! veya Beni Seven Dostum İsa gibi.

-Ya da Kaldır Ellerini.

-İsa'lıyı söyle.

-İsa şarkısını mı?

-İsa, Kalbini Aydınlatır.

Hayır, Kalbini Ben Aydınlatmalıyım.

Dinle de seni aydınlatayım.

Beni Beni seven bir dostum var Beni seven Beni seven Hadi Carolina! Sen de katıl! Tımarhanede mutlu olabildiğini görünce kocan gözlerine inanamayacak.

Hadi! Beni seven Beni seven Beni seven Sonsuz sevgisiyle Hadi! Beni seven Beni seven Sonsuz sevgisiyle Öyle yapma! Kalksana.

Başka bir işin yok zaten.

Dans etmeni öneririm.

Canını acıtmaz.

Başka bir işin yok zaten, o yüzden ayağa kalk.

Bizim Bizim

Bizi seven bir dostumuz var

Adı da Tanrı

Bizi seven

Bizi seven

Bizi seven

Sonsuz sevgisiyle

Bizi seven

Bizi seven

Bizi seven

Sonsuz sevgisiyle

Harikaydın! Şimdi de Yaşasın Hayat! şarkısını söyleyelim.

Hadi! Biraz koreografi bile hazırladım.

Kaygı sorunu yaşadıysan neden hiç ilaç kullanmadın?

Anneme göre ilaçlar zayıf bünyeler içindir.

Şimdi nasıl hissediyorsun?

Şey gibi Uyuşturulmuş gibi ama daha iyiyim.

Şey gibi

-Sanki hislerim azaldı.

-Demek ki doğru yoldayız.

Tohumları buna koy.

-Hepsini mi?

-Evet.

-Toprak?

-Evet.

-Böyle mi?

-Evet.

Dikkat et.

Tohumu fazla bastırırsak çiçek açmaz.

Ben de tutsak tohumum, değil mi?

Bahçıvanlık mecazlarınızı tüm deli kızlar seviyor mu?

-Alkolle aran nasıldı?

-Vay be! Damardan psikanaliz mi?

Bakalım Bilmem ki, aramızda bir aşk ilişkisi vardı.

İşten eve gelince birkaç kadeh şarap, arkadaşlarımla da kokteyl içerdim.

Ağzımı sulandırıyor.

Yani aranız iyiydi Alkolik değilim.

Birkaç kadeh içerdim sadece.

-Her gün.

-Annem de her gün içer, durumu gayet iyi.

Annenle aran nasıl?

-Bu nereden çıktı şimdi?

-Anlattıklarına bakarsak annenin hayatında büyük etkisi var.

Sonuçta annem yani.

Herkesin annesi böyle değil midir?

Tam bir baş belasıdır ama iyiliğimi istediği için beni merak eder.

İyiliğimi istediği için.

Sosyal koşullanma kuramını duymuş muydun?

-Duymadım.

-Sen doğmadan önce geleceğini planlayan insanlar vardır.

Hangi dine mensup olacağını, hangi okula gideceğini, mesleğini ve hatta evleneceğin kişiyi ailen bilir.

Sen daha rahimdeyken

İyiliğini istiyorum mazeretine saklanıp kendi hüsranlarını sana yansıtan insanlar vardır.

Burasını iyi dinle.

Annenin iyiliğin için istediği şeyler senin için en iyisi olmak zorunda değil.

Hele ki 38 yaşına gelmişsen.

Anladın mı?

Bu konu senin ödevin olsun.

**

Suçluluk falan yok.

Sorumluluk var ve hepimiz bunu paylaşıyoruz.

Tabii ki hiç suçlu değilsin.

Aksi takdirde arkadaşlarımla birlikte benim evimde, havuzumda kutlama yapmazdın.

-Bunu kim söyledi?

-Kim?

Facebook'ta gördüm.

-Burada Facebook'a giriliyor mu?

-Evet.

Facebook'a giriliyor.

Acıklı sürecinizi nasıl yaşadığınızı o sayede gördüm.

Kızım, sana yardım etmek istiyoruz.

Kızım benim! Öyleyse kocamla yatmayarak yardım etmeye başlamalıydın, -seni falcı salak! -Carola, yapma!

-Hadi git! -Carola! Lütfen yapma! Pofuduk, hızlı nefes alma.

Kızım, bunları içinden gelerek söylemediğini biliyorum.

Nefretin, öfken yüzünden söylüyorsun.

Sana yemin ederim ki içimden gelerek söylüyorum arkadaşım.

Carola, rica etsem medeni bir insan gibi davranır mısın?

Medeni insanlar nasıl davranır?

Örneğin sen bana karşı medeni bir şekilde mi davrandın?

Bana kurabiye reklamı gibi davrandın.

Hayır, deterjan reklamı gibi! Onca hediyeyle mutlu olacağımı mı sandın?

Parayla her şeyi çözeceğini mi sandın?

Seni kuş beyinli! Her şey para değil! Diyeceğim sadece şu, sen nankör bir insansın.

Bu kliniğe yatman için Maite ile birlikte ne zahmetler çektiğimizden haberin yok! Bize bir servete mal oluyor! Bu klinikte olmamın sebebi sensin! Sen olmasaydın evimde mutlu mesut yaşayacaktım! Mutlu yaşarmış.

194 Yazılar

Hayatında ne ara mutlu oldun ki?

Mutlu olmak için ne yaptın ki?

Hadi oradan! İşinden nefret ederdin.

Her gün içerdin.

Sadece hamile kalmak için benimle seviştin.

Orgazm taklidi yapacak kadar bile nezaketten yoksundun.

Sen boşaltamadıysan suç bende değil.

-Affedersin ama Maite hiç şikâyet etmiyor.

-Doğru diyor kızım.

İçtin mi sen?

Sana ne?

Alkolik olmam da senin suçun! -Kendi kocam gözüme bile bakamıyor! -Bırak beni! Çektiği reklamlardan başka hiçbir şey umurunda değil! Sakin ol.

Kötü enerji yayılıyor ve Dante de bunu hissedebiliyor! En ilginç hayat onunkisi! Tabii! Memelerine diken batırıp kendine acı çektirmelisin! Sana sekiz yıl, yedi ay ve üç hafta tahammül ettim.

O sekiz yılda yataktan kalkmak için benliğimi silmem gerekti! Lütfen kulaklarını tıka Maite.

Şükürler olsun ki kısırsın ve senden tek bir çocuğum bile yok.

-Bayan, sakin olun!

-Olamaz! Delirdi! Bırakın beni!

-Üzgünüm kızım!

-Bırakın beni! Arkadaşın falan değilim!

Seni orospu!

Bırakın beni! Ben iyiyim!

Hep dış görünüşüne ve çektiği saçma reklamlardan daha çok para kazanmaya önem verirdi.

Annem de bu yüzden onu sevdi.

Tıpatıp aynılar.

Tıpatıp aynı.

Ondan nefret ediyorum! -Ondan nefret ediyorum! -Tamam, sakin ol.

-Çiçeklerin günahı yok.

-Aslında uzun zaman önce fark ettim ama kabullenmek istemedim.

Ona hiçbir zaman âşık olmamış gibiyim.

Tam bir salağım! Çevre baskısı yüzünden onunla evlendim.

İki bambaşka insandık.

Hiç ortak noktamız yoktu.

Onu bir daha görmek istemiyorum.

-Yaklaşma yasağı çıkartacağım.

-Burası için kolay.

Dış dünyada bu iş daha zordur.

Bak, Fernando bir duygu teröristi.

-Nasıl yani?

-Eski kocan gibi duyarsız insanlar Maite ile birlikte buraya gelmenin terörist bir eylem olduğunu anlamazlar.

Hiçbir suçluluk hissetmeden en ağır sözleri sarf edebilir çünkü kendi mantığında bunu normal görür.

Adam Taliban, sense İkiz Kuleler'sin.

Şunu anla, buradan galip çıkmanın tek yolu onun istediği oyunu oynamamaktır.

Bu bir hayat dersidir.

Teröristlerle pazarlık edilmez.

-Teröristlerle pazarlık etmiyoruz.

-İşte böyle.

-Sağ olun.

-Rica ederim.

Bir şey daha var.

İyi ki çocuk yapmamışız.

İsabet olmuş.

196 Yazılar

Aslında çocuk yapmayı hiç istemedim.

Başkalarının benden isteklerine karşılık veriyordum.

İşte bak.

Söyleyecek cesareti bulamıyordum.

Belki de kötü hissederim diye -korktuğum içindi.

-Söyle o zaman.

-Söyledim ya.

-Yok, hadi söyle.

Hiçbir zaman -Hiçbir zaman çocuk istemedim.

-Hayır, bu şekilde.

Hiçbir zaman çocuk istemedim! Sen de dene.

-Hiçbir zaman çocuk istemedim.

-Daha yüksek.

-Hiçbir zaman çocuk istemedim.

-Sana inanmıyorum.

Hiçbir zaman çocuk istemedim ve bundan mutluyum! Aşağılık bir terörist olan Fernando'dan nefret ediyorum! Peki, sakinleş yoksa diğer hastalar seni deli sanacak.

Tamam mı?

Bu kez karşılarında otururken gülümse.

Sıcak, inandırıcı, mutlu bir şekilde gülümse.

Nasıl yapacaksın?

Dostum, berbatsın.

Prova yapman lazım.

Depresyona girenlerin gülümsemesi lazım ama gerçekçi, inandırıcı bir şekilde.

Baksana.

**

-Anne -Öncelikle manikür yaptıracağız.”

Sonra da saçlarını.”

Korkunç görünüyorlar.”

-Anne -İyi haberlerim var.”

Julia'nın kuzeni Emilia'yı hatırladın mı?”

İki ay önce lösemiden ölmüş Aman, onun için iyi haber değil ama senin için öyle çünkü kocası Joaquín artık dul ve boşta.”

-Anne -Carolina.”

-Bu senin şansın.”

-Anne Hayatına tekrar başlamak istiyor, ben de annesi Cuca'yı dün aradım.”

Ne oldu, tahmin et.”

Yarın bir randevun var! Anne, lütfen beni dinle.”

Kimseyle bir yere gitmiyorum.”

Ne saçmalıyorsun?”

Yarın çıkmıyorum.”

Taburcu etmediler.”

Olamaz.”

Ne zaman taburcu edeceklermiş?”

Hiçbir fikrim yok.”

Joaquín'i tekrar aramam gerekecek.”

Tamam, buldum.”

Seyahatten dönmediğini söylerim.”

-Paris fotoğrafların var

-Anne! Onunla çıkmayacağım.”

Ne onunla ne de bir başkasıyla.”

-Ama -Sence niye buraya düştüm?”

Çünkü kendini öldürmek istedin.”

Evet.”

Ama sorunumu hiçbir erkek çözemez anne.”

Hele ki senin seçtiğin erkekler.”

Senin hayallerin bana değil.”

Tatlım, tek istediğim şey mutlu olman.”

Emin misin?”

Çünkü sadece kendi mutluluğunu anlatıyorsun.”

Torun istiyorsun, dostlarının beni seyahatte sanmasını istiyorsun.”

Hep senin isteklerin.”

Pardon ama benim isteklerim ne olacak?”

Seni mutlu etmek benim sorumluluğum olamaz anne.”

Beni tasvip etmeni bekleyerek hayatımı geçirdim ama etmedin çünkü hiçbir şey sana yetmedi.”

Ne yapsam fayda etmedi ve hep senin sözünü dinledim.”

İstediğin adamla evlendim.”

Beğendiğin mahallede yaşadım.”

arkadaşların iş verebilir diye gazetecilik okudum ve kostüm tasarımı okuyamadım çünkü yeteneğim yoktu.”

Ama yeteneğin yoktu ki! -Tasarımların berbattı! -Anne! Kes şunu! Yeter! Kendi kararlarımı verme zamanım geldi.”

-Hayatım, bekle! -Anne.”

Seni seviyorum.”

Ama lütfen benimle oynamaktan vazgeç.”

Ben bu kadarım.”

Bu saçla bu kadarım.”

Beğen ya da beğenme, senin kızın bu.”

Senin deli kızın.”

**

Canını mı sıkıyordu?”

Carolina."

Emilia."

İlk günler en zor geçen günlerdir."

Ben de senin gibiydim."

Aynı ağaca tırmanıp kaçmaya çalışmıştım."

Buradan çıkmanın en hızlı yolu terapiye cevap vermektir."

-Cevap vermek -Başta zor gelir ama Ne zamandır buradasın?"

Üç aydan biraz fazla oldu."

Demek ki boktan tavsiyen epey işe yaramış."

Üç ay olmuş."

Dinle kızım."

Bir şeye yaramayan eski sevgilim yüzünden buradayım."

Ne sen ne de bu karılar gibi bir deliyim."

Yarın buradan ayrılacağım."

Fazla alınma."

İlk geldiklerinde hep böyle olur."

Başkalarını suçlarlar."

Kocalarını, amcalarını, anne ve babalarını, Tanrı'yı, Meryem Ana'yı."

Sana bir şey diyeyim mi?"

Hiç suçlamadıkları tek bir kişi vardır."

-Kim?"

-Kendileri."

Çılgınca, değil mi?"

**

-Merhaba canım."

Nasılsın?"

-İyiyim."

Sen?”

-Ben de iyiyim.”

-Harikayım.”

-Sahi mi?”

-Ne oldu?”

-Bir terslik mi var?”

-Hayır, yok.”

-Yok mu?”

Polo kulübündeki yaşlı kadınlar senin burada olduğunu öğrenmişler, artık herkes biliyor.”

Anne, umurumda değil.”

Gazeteye falan ilan verebilirsin.”

-Gerçi her zamanki gibi senin umurunda.”

-Hayır, değil.”

Yalnızca WhatsApp grubumuzdan onlara cevap attım.”

Biraz tahriklere kapılıyorum.”

Beni engellediler! Ne söyledin ki?”

Al.”

Yemin ediyorum, bir daha dinleyecek cesaretim yok.”

Bu mu?”

İyi dinleyin dedikoducu bunaklar, kızımı benden gizli çekiştireceğinize kendi işinize baksanıza.”

Doğru, şu anda tımarhanede ama onunla gurur duyuyorum çünkü yaşadığı zorluğu bilmiyorsunuz ve ona rağmen hâlâ hepinizden daha akıllı.”

Tek bildiğiniz şey başkalarını kötülemek! Rocío, kocanın gey olduğunu ve pilates hocası için seni terk ettiğini itiraf etmekten utanıyorsun.”

Mariana, bir saadet zincirine girdiği için oğlunun hapse düştüğünü biliyoruz.”

Bir şey daha söyleyeyim.”

İkinizin de cehenneme kadar yolu var! Vay canına! O dedikoducu bunakları zaten sevmiyordum.”

İyi margarita yapmaktan başka bir meziyetleri yoktu.”

Ama kızımı kaybedeceğime iki boktan arkadaşımı kaybetmeyi yeğlerim.”

Geçen gün bana söylediklerinde tamamen haklıydın.”

Biraz öfkeliydim.”

Ama öfkenin haricinde kesinlikle haklıydın.”

Evlenmek istemememe rağmen büyükannenin zoruyla babanla evlendim.”

"Onun gibisini asla bulamazsın.”

" demişti.”

"Aptal olma.”

Ölene kadar yalnız kalacaksın.”

" Ben de babanla evlendim ama onunla yaşadığım her dakikadan nefret ettim.”

Ne ben ona ne de o bana âşıktı ama o zamanlar kimse boşanmazdı.”

Başkalarının ne diyeceğinden ödün kopardı.”

Dolayısıyla annemin bana yaptığını ben de sana yaptım.”

Ben de boktan bir bunak olup çıktım.”

Özür dilerim canım.”

Umarım kalıtsal değildir.”

Her şey kalıtsal olduğunu gösteriyor, kendini hazırla.”

Bir düşüneyim.”

Bu ay mesleki terapiye çok zaman ayırdım.”

Mandala ve yoga yaptım, reggaeton dansı yaptım.”

Açıkçası üç aydan biraz fazla kalınca size katılmak zorundayım.”

Ben deliyim.”

Kocanızın sizi en yakın dostunuzla aldatıp onu hamile bıraktığını, kısır olduğunuzu aynı gün öğrenir ve evinizin çatısından aşağı atlamak istemezseniz robotsunuz demektir.”

Deli olduğunu kabul ediyor musun?”

Evet.”

Ama hayatımı tehlikeye atıp atmayacağımı soracak olursanız hayır, atmam."

Artık kendimi öldürmek istemiyorum."

Hem de hiç."

Özellikle de gerçekten hiç âşık olmadığım bir erkek için."

Annemin bana çizdiği hayatı kaybetmek de beni hiç endişelendirmiyor."

Hayır."

Ben deliyim."

Evet."

Ama hepimiz biraz deli değil miyiz?"

Önemli olan şu, iyileşmek istiyorum."

İyi olmak istiyorum."

Ne gerekirse yaparım, gerekirse burada uzun süre kalırım."

Pekâlâ."

Öyleyse sana kötü bir haberim var."

Tedavine dışarıda devam etmenin zamanı geldi."

İyi de deli olduğumu az önce söyledim."

O yüzden zaten."

Sadece akıllı insanlar kendi deliliklerinin farkına varabilirler."

Tebrikler."

**

Alexandre Saint-Yves d'Alveydre

Vikipedi, özgür ansiklopedi

Alveydre'den **Alexandre Saint-Yves** Marquess

1892'de Alexandre Saint-Yves d'Alveydre.

doğmuş	26 Mart 1842 Paris , Fransa
Vefat etti	5 Şubat 1909 (yaşlı 66) Pau, Pyrénées-Atlantiques , Fransa
milliyet	Fransızca
Meslek	Yazar
Bilinen	gizli güçlere inanç
hareket	Synarchism
Eşi	La Comtesse De Keller

Alveydre Marquess (26 Mart 1842 - 5 Şubat 1909) **Alexandre Saint-Yves,** Fabre d'Olivet (1767–1825) eserlerini uyarlayan Fransız bir okültistti ve fikirlerini Gérard Encausse takma adı Papus tarafından uyarladı . "L'Archéomètre" üzerine yaptığı çalışma, **genç René Guénon'u derinden etkiledi .** Synarchy terimini — herkesin herkesle olan birliği- politik bir felsefeye dönüştürdü ve bu tür hükümet hakkındaki fikirleri siyasette ve gizlide etkili oldu. [1]

biyografi

İlk yılları

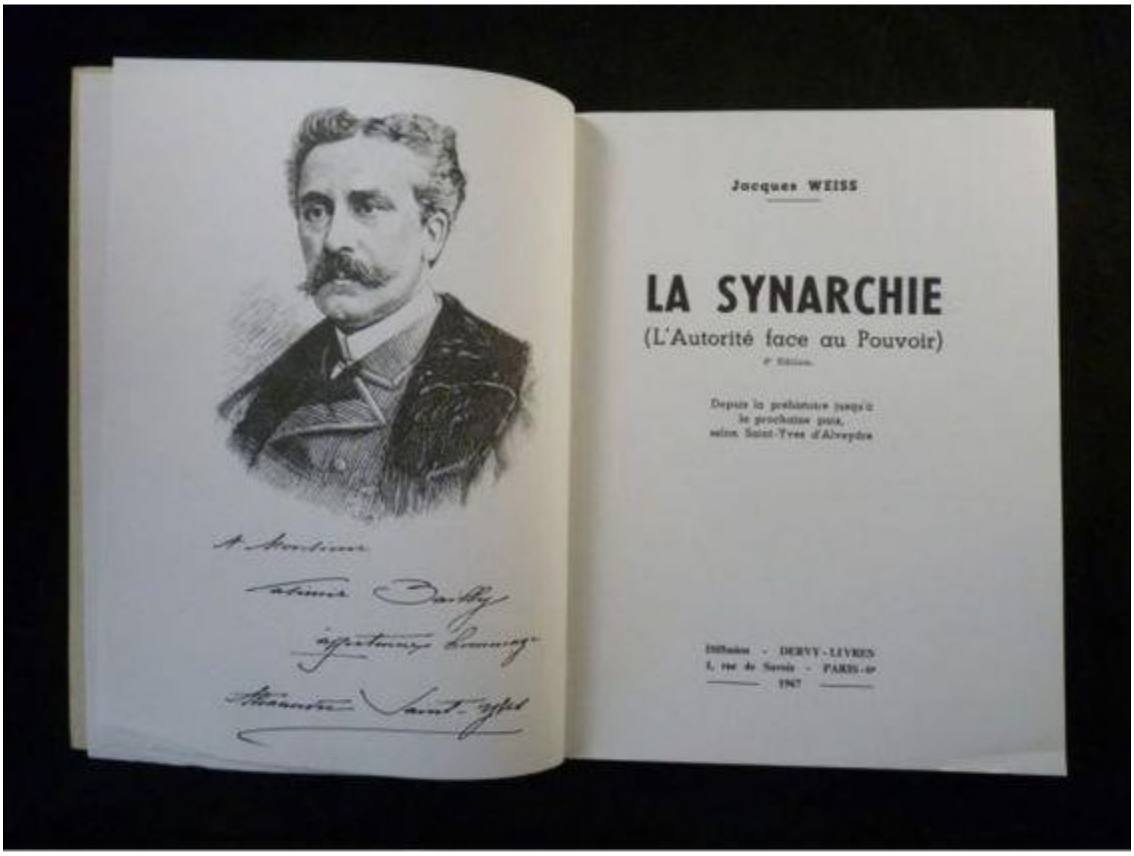
Paris'te doğmuş , Parisli entelektüeller ve psikiyatrist **Guillaume-Alexandre Saint-Yves**'in oğlu olarak, kariyerine Brest'teki bir deniz akademisinde doktor olarak başlamıştır . 1863 yılında Victor Hugo ile bağlantı kurduğu Jersey'ye taşındı . 1870'de, Fransız-Prusya Savaşı'nda savaştığı ve yaralandığı Fransa'ya döndü .

Daha sonra bir memur olarak kariyere başladı. 1877'de Saint-Yves , Honoré de Balzac'ın bir akrabası olan Kontes Marie de Riznitch-Keller ile Empress Eugénie de Montijo'nunarkadaşı olan ve onu bağımsız olarak zengin yapan bir hareketle tanıştı ve evlendi . Hayatının geri kalanını araştırmaya adadı ve Victor Hugo da dahil olmak üzere çok sayıda etkili ilişki kurdu . Saint-Yves daha sonra Marquis Stanislas de Guaita , Joséphin Péladan ve Oswald Wirth gibi Fransız okültizminin önemli isimlerinin çoğunu biliyordu ve bir dizi Rosicrucian ve düzensiz Freemason'un üyesiydi.stil emirleri. Saint- Yves'in Fransız okültizminin büyük kurucuları olan Antoine Fabre d' Olivet'in (1762-1825) belgelerini aldığını iddia etmişti.

1877'de "Lyrical Testament", bir şiir koleksiyonu ve "Orient'in Tuşları" nı yayınladı. Son kitapta, Yakın ve Orta Doğu'da gerilime neden olan Osmanlı İmparatorluğu'nun çürümesinin getirdiği "Doğu Sorunu" na (**Yahudiler, Hıristiyanlar ve Müslümanlar arasında dini bir anlayış geliştirmeye dayalı**) bir çözüm sunar.

Ayrıca deniz bitkilerinin endüstriyel uygulamalarının gelişimini incelemeye başlamıştır ("Deniz yosunu ekstrelerinin kullanılması " 1879 yılında yayınlanmıştır) ancak sermayenin yokluğu için operasyonu gerçekleştirememiştir. 1880'de San Marino hükümeti tarafından Alveydre Marquis'in unvanını aldı .

Misyonu des Juifs (1884) adlı kitabı Yahudilere elverişliydi . Bu materyal , Yahudi Sırları için, Yuliana Glinka'ya atfedilen bir anti-semitizm sistemi için kullanıldı .

Synarchy'in Gelişimi

Saint-Yves , ideal bir hükümet biçimi olduğuna inandığını anlatmak için La France vraie adlı kitabında Synarchy terimini kullandı . [2] Anarşist ideolojilerin ve hareketlerin ortaya çıkmasına tepki olarak , Saint-Yves 1882'den itibaren bir dizi 4 kitap üzerine daha muhafazakar bir politik-teolojik formül geliştirmişti ve bu da organik olarak değerlendirerek uyumlu bir topluma dönüşeceğine inandı. birlik . Bu ideal Ortaçağ Avrupa'sında yaşam onun idealize görünümünde ve ayrıca Hindistan, başarılı hükümeti hakkındaki fikirlerini kısmen dayanıyordu Atlantisve Eski Mısır. O sosyal farklılaşmayı ve savunulan hiyerarşi arasındaki işbirliği ile sosyal sınıflar aşarak, çatışmayı Synarchy, aksine: sosyal ve ekonomik gruplar arasında anarşi . Özellikle, **Saint-Yves** , metafizik odacığın bütün yapıyı birbirine bağladığı ekonomik gücü , yargı gücünü ve bilimsel topluluğu temsil eden üç konseyden oluşan bir hükümeti olan bir Avrupa toplumunu öngörmüştür . [3] Bu fikirler de gibi eserleri etkilenmişlerdir Platon 'ın Cumhuriyeti Martinism tarafından . Onlar da erken hayatında l'Archéomètre hakkında birkaç makale yayınlayan genç René Guénon'u etkiledi. L'Archéomètre, Saint- Yves'in ölümünden sonra Gérard Encausse takma adı Papus tarafından düzenlenmiş ve yayınlanmıştır .

Hükümet Alexandre Saint-Yves d'Alveydre bu kavramın bir parçası olarak, önemli bir rol verdi gizli toplulukların daha doğrusu ya, ezoterik oluşan toplumlar, kahinler ve perde arkasından hükümeti korunmalıdır. Rosicrucians'ı orta çağ Avrupa'sında bu rolü yerine getirdiğini gördü ve Şövalyeler Tapınaklarından iniş yaptığını iddia eden bir dizi düzensiz Freemason ve diğer gruplarla ilgiliydi .

Agartha ile İletişim

1885'te, Saint-Yves'in bir tanesi, biri Hardjij Scharipf adında bir grup Doğu İnsiyatifi tarafından ziyaret edildi. Onun "ile synarchy ilişkili olduğu daha sonra yükselmiş üstatların yeraltı mağaralarında merkezli" Agartha güya onunla tebliğ, telepatik olarak iletişim sağlamaya çalışıldı . 1886'da **yayımlanan "Mission de l'Inde en Europe"** da bu gizli yer hakkında yazdı. Çok fazla ve görünüşe göre onun oryantal temaslarının etkisi altında ortaya çıktığından endişe etti, bu kitabın iki kopyasını da yok etti. Bunlardan biri 1910'da yayınlayan ve yayınlayan Gérard Encausse takma adı Papus'tur .

Saint-Yves eski synarchist inanıyordu dünya hükümeti bir dahilinde Agarta (veya Aggartha) nakledildi içi boş Dünya'nın başlangıcında Kali-Yuga çevresinde, dönemin 3.200 MÖ [4]Saint-Yves d'Alveydre gerçekten tanıtılan adamdı Agartha'nın Batı dünyasına kavramı. Bu kavram daha sonra tarafından geliştirilen Zam Bothiva ve Fraternité des Polaires daha da önemlisi tarafından Fransa'da ve Thule-Gesellschaft içinde Almanya'nın Milliyetçi çevreler benimsendi.

Son yılları

Saint-Yves'in ölümünden sonra, geride bıraktığı yazıların bir kısmı, Gérard Encausse takma adı Papus tarafından l'Archéomètre adında bir hacme katılan bir grup arkadaşı ve adanmışları tarafından derlenmiştir . Başlık, Saint-Yves'in geliştirdiği renk kodlu bir diyagramın adıdır. Astroloji , müzik, alfabe, gematria ve diğer alanlardaki öğeler arasındaki sembolik bağıntıları gösterir . Bu kitap İspanyolcaya çevrildi ve 2007 yılında ilk kez İngilizce'ye çevrildi (yayın beklemede).

Etkisi

Saint- Yves'in ana öğrencisi, Synarchist fikirlere dayanan bir dizi toplum kurmuş olan önde gelen okültist Gérard Encausse takma adı Papus'du. Diğer önemli takipçiler arasında Victor Blanchard (1878–1953), Nizier Anthelme Philippe , René A. Schwaller de Lubicz , René Guénon ve Emile Dantinne vardı . Theosophy ve Rudolf Steiner'ın geliştirilmesinde, Saint- Yves'in çalışmaları da kullanılmıştır. Synarchy, politik düşüncesini geliştirmede büyük bir etki olarak kullanılmıştır. Mustafa Hüznü Uluğ Kızılkeçili'de onun izinden giden çalışmaları bulunmaktadır.

Saint-Yves'in fikirleri, yirminci yüzyılın başlarındaki çalkantılı Fransız siyasetini etkiledi ve burada bir dizi sağ-kanat grubu için bir model olarak ve aynı zamanda Meksika'da da büyük bir politik role sahip olan mizahçı grupların varlığına etki etti. Synarchist gruplarla ilgili teoriler de bir dizi komplo teorilerinde önemli bir unsur haline gelmiştir .

Giza'nın Büyük Sfenksinde Saint-Yves

Günümüzde Saint-Yves'in en etkili teorilerinden biri çalışmalarının küçük bir özelliği. Bu, Büyük Sfenks'in, MÖ 12.000 civarında yaratılmış olduğu düşünülen Mısırlı Mısırlılardan çok daha eski olduğu iddiasıdır. Sfenks'in Atlantis'in yıkımından kaçışla yaratıldığına inanmıştır . Bu iddiayı herhangi bir fiziki kanıta dayandırmamıştı. Saint-Yves'in öğrencisi René A. Schwaller de Lubicz , Sfenks'in yaşını araştırmak için ilham vermiş ve sonuç olarak anıtın yaşı boyunca devam eden Büyük Sfenks tartışmasına ilham vermiştir .

daha fazla okuma

- Marquis Alexandre Saint-Yves d'Alveydre, Agarttha Krallığı: İçi Boş Dünya'ya Yolculuk (Joscelyn Godwin'in tanıtımı ; Inner Traditions, 2008). ISBN 978-1-59477-722-6

kaynakça

- Le Retour du Christ , 1874
- Clefs de l'Orient , 1877
- Testament lyrique , 1877
- Le Mystère du Progrès , 1878
- De l'utilité des algues marines , 1879
- Mission des Souverains , 1882
- Misyon Des Ouvriers , 1882
- Mission des Juifs , 1884
- Menejerim , 1886
- Les funérailles de Victor Hugo , 1885
- La France vraie ou la Misyonu des Français , 1887
- Voeux du syndicat de la Presse économique , 1887
- Les Etats-généraux du israfı , 1888
- Le centenaire de 1789 - Sa sonuç , 1889
- L'ordre économique dans l'Electorat ve dans l'Etat , 1889
- Le Poème de la Reine , 1889
- Maternité royale et mariages royaux , 1889
- L'Empereur Alexandre III épopée russe , 1889
- Jeanne d'Arc victorieuse , 1890
- Des brevets des l'Archéomètre , 1903 et suivantes des des uygulamalarını
- Théogonie des Patriarches , 1909, ölüm sonrası baskı
- L'Archéomètre - Clef de toutes les religions et de totes les bilimleri de l'Antiquité - Réforme synthétique de tous les arts contemporains , 1910, ölüm sonrası baskı

Notlar ve referanslar

1. Pym, Michael (Kasım 1926). "Aziz Yves D'Alveydre" . Adalet yoluyla barışı savunmak . **88** : 609–614 - JSTOR üzerinden.
2. Saint-Yves d'Alveydre, La France vraie (Paris: Calmann Lévy, 1887).
3. André Nataf, Okunun Sözleri Sözlüğü (Wordsworth Editions Ltd; 1994).
4. Joscelyn Godwyn, Arktos: Bilimde Polar Efsane, Sembolizm ve Nazi Survival , s.84 (Adventures Unlimited Press, ABD; 1996).

END GAME (2018) Oyun Sonu

40 dk

Yönetmen:Rob Epstein, Jeffrey Friedman

Ülke: ABD

Tür: Belgesel, Kısa Metraj

Vizyon Tarihi:01 Mayıs 2018 (ABD)

Dil: İngilizce, Farsça

Müzik: T. Griffin, Máté Papp

Altyazı çevirmeni: Hamit Caliskan

Özet:

Kaçınılmaz sonla karşı karşıya olan ölümcül hastalar, hayat ve ölümle ilgili yaklaşımımızı değiştirmeye çalışan sıra dışı tıp doktorlarıyla bir araya geliyor.

Filmden

CALIFORNIA ÜNİVERSİTESİ, SAN FRANCISCO TIP MERKEZİ

45 yaşında İranlı bir kadın. Hemşire.

Kocasının adı Hamid.

Hemşire olması bağlamında doğal ölümü ve doğumu konuştu -ve bu ikisi arasında bağ kurdu.

"'Bakımevi' ölüm demektir. Bu konuyu onunla konuşmayın."

dedi.

Bence haklısın Denah.

Sağlıklı insanlar nasıl ölmek istediklerini düşünüyor, hastalar da nasıl yaşamak istediklerini.

Bilirsin?

Kumsallar dağlar hakkında hayal kurmak kolay

Ama hasta olunca insan hemen, "Yaşamak istiyorum." diyor.

UCSF Tıp Merkezi

MİSYONUMUZ BAKIM, TEDAVİ, ÖĞRETME VE KEŞFETME.

Palyatif bakım ekibi doktoruyum.

-Palyatif bakımı duymuş muydunuz?

-Tabii.

-Memleketimizde de palyatif bakım var.

Palyatif bakımdan ne anladığınızı sorabilir miyim?

Ölmek üzere olanların bakımı.

Biz palyatif bakımı, olabildiğince iyi ve uzun yaşatmak olarak düşünüyoruz.

Birlikte çalışırız.

Doktorlar, hemşireler, sosyal görevliler ve din görevlileri sadece hastalığa değil, kişinin kendisine odaklanır, semptomları konusunda yardım eder, bakım kararlarını vermeleri için ihtiyaçları olan bilgiyi verir, hastaya ve ailesine duygusal, psikolojik ve dini destek sağlarız.

Şu anda bakımevine gitmeye hazır değiliz.

Böyle düşünüyorum, o da aynı fikirde.

Hazır değiliz derken, ne düşündüğünüzü söyler misiniz?

-Ne düşünüyorsun?

-Bence orası

-Yaşamın en sonu gibi.

-Evet.

Bakımevinin anlamı "Buraya kadar, vedalaş." demek.

-Ama burası geçişe yardımcı oluyor.

-Kesinlikle.

40 yıl hemşirelik yaptım.

Hastalar, hastaneye gelir ve ölür

Ben öyle yapmak istemedim.

Evde kalmak istedim.

ZEN BAKIMEVİ PROJESİ MİSAFİRHANE

İki insanın durumu, hastalığı aynı olabilir ama biri normal karşılayabilir, diğeri ise hastalığına uyum sağlayamaz.

Teşhise uyum sağlayamaz.

Benim durumumda, yeni vücudumu eskisiyle karşılaştırmayı bırakmam birkaç yıl sürdü.

Ama karşılaştırmayı bırakınca

Bu durumu kabullenince, acı çekmem sona erdi.

Kimliğim yaşamımın gerçeklerine uyum sağladı.

Acı çekmeyi bir açıklık gibi düşünüyorum.

Bir yarık gibi.

İstediğiniz dünya ile elinizdeki dünya arasındaki açıklık.

Bence bu çok güzel özetliyor.

Tıbba ve doktorluğa ilgi duymama sebep olan şey engelli olmamdı.

Hastalıkla yaşamak, hastalığa alışmak, kontrol edemediğimiz şeylerle başa çıkmak ve işler ters gidince kendimizi değiştirmek.

Tıp okumama ve palyatif bakıma girmeme bu neden oldu.

---

dedi.

Tedavisi yokmuş. Ama yine de iyiyim.

**

-İyiyim.

Kendimi çoğunlukla iyi hissediyorum.

Ama burada semptomlarımı gözleyen, ne olup bittiğini anlayan ve bana ilaçlarımı veren biri var.

Yani bütün bunları tek başıma yapmam gerekmiyor.

Doğru veya yanlış cevap yok.

Bu durumdaki bazı aileler, bazı hastalar, "Evimde olmak istiyorum. Ailemle olmak istiyorum. Evde bakılmak istiyorum. Tedavi istemiyorum."

der.

Bu anlaşılır bir karardır.

Bazıları da, "**Semptomları düzeltecek, bana birkaç hafta daha kazandıracak bir ilaç varsa, denemek isterim."**

der.

Bir tercih, açık konuşmak gerekirse, kanser tedavisini bırakmak, kansere saldıran ilaçları kesmektir.

O savaşçı biri.

Bazı kaygıları var.

Engelli olmak istemiyor ama henüz o duruma gelmedik.

Hâlâ savaşma şansımız var, bence savaşmalıyız.

**

Biz Onu bırakmayacağız.

Onu bırakmak mı istiyorsun?

İnsanlara yük mü oluyor?

Hayır, onu böyle görmek istemiyorum.

Acı çekiyor.

-Bu çok acı verici, değil mi?

-Beni üzüyor, ben anneyim.

Siz anne değilsiniz, içimde neler oluyor bilemezsiniz. Artık yürüyemiyor.

Bu olaya yaklaşımımız Mitra'ya ulaşmak şeklinde olacak.

Zihni berrak olsaydı, kendini şu anki haliyle yatakta görseydi, tedavisi hakkında nasıl bir karar verirdi?

İstemezdi.

Tedaviyi kabul etmezdi.

Kemoterapinin tek amacı kanseri geriletmek.

Yavaşlatmak.

Söylemek istediğim

**

Evet, ilk kemoterapide inanılmaz derece yorulmuştum.

Hayatımda hiç o kadar yorulmamıştım.

Evet.

Bunun senin için doğru yol olduğunu nasıl bilebilirsin?

Yaşam süresini kısaltacak hiçbir şey yapılmayacak.

Buna güveniyorum.

Bu sürenin kalitesi açısından, hangi kararı verirsen ver, kaç günün, haftan, ayın kalmış olursa olsun, senin için en önemli şey nedir?

Günü yaşamak.

Günü yaşamak.

Her an bir armağandır.

Hâlâ yaşıyorsundur.

-Evet.

-Bu da kendi başına bir armağan.

**

-Düşünüyorum da İnsanlara yardım etmek istiyorum çünkü çok acı çekiyorum.

Başka annelerin benim gibi acı çekmesini istemiyorum.

Ama bir türlü kendimi

**

Her gün.

Sadece, "**Ocağınıza düştüm. Ellerinizdeyim. En iyisi buysa, size güvenmek durumundayım.”**

dedim.

O toplantıda sana, "**Dört ya da altı ay ömrün kaldı.”** dediğinde yüzünü gördüm.

Bunu düşünmek çok zordu.

"Daha kötü hissetmeme neden olup olmayacağını, hayatımı uzatıp uzatmayacağını bilmeyerek kemoterapi mi yaptırsam?”

sorusuyla karşı karşıya kalman.

**

Soluksuz kalmanı konuşalım ama burada olmanın asıl nedeni -ölümü konuşmaya devam etmek.

-Ölümle arkadaş olmamı söylemiştin.

-Yaşamayı çok seviyorum.

-Evet.

-Ölümü kabullenemiyorum.

-Ölümle arkadaş olmak zor olabilir.

Belki de ölümle bir tür ilişki kurmanı söylemeliydim.

Dostane olması gerekmiyor.

Sadece bu bilinmeyen, hiç bakmadığımız, görmediğimiz, dokunmadığımız şeyden daha az korkutucu olması için.

Bence korkutucu kısmı bilinmiyor olması.

-Bir de kontrol edememek.

-Evet.

Bilinmeyen şey ölmenin nasıl bir his olduğu mu, yoksa ölü olmanın nasıl bir şey olacağı mı?

İkisi de.

Ölü olmanın nasıl bir şey olacağını -bilebileceğimizden emin değilim.

-Doğru.

Aynı fikirde değilsen söyle ama

Bunun mümkün olmadığını düşünürsek, eğer bunu değiştiremiyorsak belki biraz alışabiliriz.

Amacımız, ölü olma fikrine alışmak olmalı.

Bilmeme fikrine, gizeme alışabilmeliyiz.

**

-Bence bu, gizemi çözmekten -daha gerçekçi bir hedef.

-Biraz da güven duymak lazım.

Korkunç olabilir ama harika da olabilir.

Hayatımın bu kısmı harikaydı.

Kimin aklına gelirdi?

Thekla, bu işi yaparken hayatının sonuna gelmiş insanlarla çalıştığım için, gördüklerime dayanarak söyleyebilirim ki, gideceğimiz yer, karşılaşacağımız boşluk her neresiyse, pek de kötü bir yer değil.

-Gerçekten mi?

-Bunu sadece son anlarını, öteki tarafa geçtiğini gördüğüm insanlara ve öteki tarafa gidip geri dönenlere dayanarak söylüyorum.

Bu bir şey kanıtlar mı bilmiyorum ama ampirik olarak ölümün, çok kötü bir şey olduğundan emin değilim.

Bence o söylenenlerde bir gerçek payı olmalı.

-Olabilir çünkü anlatılanlar tutarlı.

-Evet, tutarlı.

Belki birazcık gözünü karartman -yeterli olacak.

-Evet.

Ölümle yüz yüze geldim.

**

**

Bırak güçlü olmasın.

Önemli değil.

Onu eve götürürsen böyle olacak.

Üzülecek ve sen de öleceksin.

Önce o, sonra sen öleceksin!

Böyle yapma!

Acı çekiyorum.

Artık dayanamıyorum.

Çok yoruldum.

Artık eve gidiyorum.

Gitmemiz gerektiğini söylüyorlar.

Dökecek gözyaşım kalmadı.

Acı çekmemesini sağlamaya çalışıyoruz.

Ama aynı zamanda ölünce ne olacağını anlatmak istiyoruz.

Bu konuda çok açık konuşacağız.

Vakti dolduğunda, öldüğünde

**

Yakın bir zamanda bir şeyler olacağını ummuyoruz.

> Ölümün hiçbir tıbbi yönü yoktur.
> Tıptan daha büyük bir şeydir.
> Tamamıyla insanidir.
> Bunu kabullenmenin bir kısmı insanlıkta yatar, tıpta veya sosyal bilimlerde değil, insanlıkta yatar.
> Sevgi mutlak açıklık, zayıflık, etkileşim bunlar güçlü şeyler.

PAT, KEMOTERAPİDEN ÖNCE ZEN BAKIMEVİ MİSAFİRHANESİNDE ÖLDÜ.

KYM, HASTANEDEN ÇIKTIKTAN ÜÇ HAFTA SONRA EVİNDE ÖLDÜ.

THEKLA, EVİNDE KOCASININ YANINDA ÖLDÜ.

BRUCE, ZEN BAKIMEVİ MİSAFİRHANESİNDE ÖLDÜ.

Biri ölünce hepimiz etrafında toplanırız üstüne çiçek serperiz.

Çok güzel, çok basittir.

O kişinin öldüğü gerçeğini kabullenmemizi sağlayan bir yoldur.

Veda sırasındaki çiçeklerle bezenmiş vücut nihai ayrılığın imgesidir.

O kadar

Bu, üzüntünüzü güzellikle donatır.

> Keder kolay değildir. Ama keskin ve harikulade olabilir.
> Hepimiz ölümden kaçmaya koşulluyuz. Ama ölüm hayatın bir parçasıdır.

İNCE BİRLİK

Allah Teâlâ için kullanılan tevhid ifadelerindeki ince detaylar.

Allah Teâlâ'nın, zatında, sıfatlarında, isimlerinde ve fiillerinde dengi, benzeri yoktur, olamaz. Buna göre:

EHAD:

Arapça, **Bir'i ifade eder**. Sıfat ve isimlerin çok olmasına karşılık, Allah'ın zâtındaki birliği, bu kelime ile ifade edilir.

EHADİYYET:

Arapça, birlik demektir. Bir şeye nisbeti olmayan, bir şeyin de kendisine nisbeti bulunmadığı şeye denir.

Ehadiyyet makamı, İlâhî sıfattan bir makamdır. Bu makam, akıl ve anlatmakla vasfa gelmez.

"**Onu ilmen hiçbir şey ihata edemez**" (Neml/84)

VÂHİD:

Arapça, **bir demektir**. Kaşanî, bunu, tek olması itibariyle Zât'ın ismidir, diye tarif eder

VÂHİDİYYET:

Allah Teâlâ'nın bütün olarak kainatta birden birlik tecellisidir.

Meselâ, küçük ayna parçalarından bin tanesini yan yana koyup büyük bir ayna meydana getirsek, güneşin bu aynalarda iki türlü görüntüsü olur. Biri, parçalardan oluşan aynanın bütününde görünen tek bir görüntü, diğeri ise o bin parçanın her birinde görünen ve güneşi olduğu gibi gösteren birlik görüntüleri. Fakat parçalardan oluşan aynanın çapı ihata edemeyeceğimiz kadar büyütülse, aynanın tümünde görünen görüntüyü biz de ihata edemeyiz ve o görüntü hakkında tam bir bilgiye sahip olamayız. Ancak aynayı oluşturan parçaların her birindeki görüntüyü rahatlıkla görebilir ve güneş hakkında bilgi edinebiliriz.

Kısacası vahidiyet çoklukta birin görünmesi demektir. Yine vahidiyet, Allah Teâlâ'nın sıfatlarının birliği, ehadiyet ise, Zat-ının birliğidir.

FERD:

Tek, bir, yekta. Bir olup, hem zâtında hem de sıfatlarında eşi ve benzeri olmayandır.

Ferd ismi için, "Vâhid ve Ehad isimlerini tazammun eden bir ism-i âzam" denilmektedir.

Vahid ve Ehad isimleri de, Allah'ın birliğini ifade ederler. Fakat, Ferd ismi Vahid ve Ehad isimlerinden daha şümullüdür. Ehad ismi Allah'ın zâtının birliğini, Vahid ismi sıfatlarının eşi ve benzeri olmadığını ifade ederken, Ferd ismi her iki mânâyı da bünyesinde toplar. Buna göre, Ferd ismine, "zâtında ve sıfatlarında şerikten, eşi ve benzeri olmaktan münezzeh olan yegâne zât" şeklinde mana verilebilir.

FERDİYET:

Bireysellik. birlik, teklik, eşsiz ve benzersiz oluş. Cenâb-ı Hakk'ın birliği. Vahdetle bütün kâinata birden tasarruf eden Allah'ın sıfatı.

Ferdiyet mânası insanlara isnad edilirse: Sadece bir olup, benzeri dünyada bulunmayan kimsenin sıfatı olur.

Ehadiyet parçada tecelli eden tevhid iken, vahidiyet bütünde tecelli eden tevhiddir.
Ferd ise her ikisini cem eden, yani parça ve bütünü toplayan bir tevhid algısıdır.

ADAMS ÆBLER /Adem'in Elmaları (2005)

Dünyaya küsenler bakın bu filme

YÂRELER VE İNSANLAR: EYÜP KİTABI

Yazı Kaynağı: ESKİTAS SİTESİ

Eski Ahit'te 1 ilâ 42.bölümer arasındaki kısım **Eyüp Kitabı*** olarak bilinir. Şöyle başlar hikaye:

"**Ûs ülkesinde Eyüp adında bir adam yaşardı.**

Kusursuz, doğru bir adamdı.

Tanrı'dan korkar, kötülükten kaçınırdı.

Yedi oğlu, üç kızı vardı.

Yedi bin koyuna, üç bin deveye, beş yüz çift öküze, beş yüz çift eşeğe ve pek çok köleye sahipti.

Doğudaki insanların en zengini oydu.

Oğulları sırayla evlerinde şölen verir, birlikte yiyip içmek için üç kız kardeşlerini de çağırırlardı.

Bu şölen dönemi bitince Eyüp onları çağırtıp kutsardı.

Sabah erkenden kalkar, 'Çocuklarım günah işlemiş, içlerinden Tanrı'ya sövmüş olabilirler' diyerek her biri için yakmalık sunu sunardı.

Eyüp hep böyle yapardı.

Bir gün ilahi varlıklar Rab'in huzuruna çıkmak için geldiklerinde, Şeytan da onlarla geldi.

Rab Şeytan'a, 'Nereden geliyorsun?' dedi.

Şeytan, 'Dünyada gezip dolaşmaktan' diye yanıtladı.

Rab, 'Kulum Eyüp'e bakıp da düşündün mü?' dedi, 'Çünkü dünyada onun gibisi yoktur.

Kusursuz, doğru bir adamdır.

Tanrı'dan korkar, kötülükten kaçınır.

' Şeytan, 'Eyüp Tanrı'dan boşuna mı korkuyor?' diye yanıtladı.

'Onu, ev halkını, sahip olduğu her şeyi sen çitle çevirip korumadın mı? Elleriyle yaptığı her şeyi bereketli kıldın.

Sürüleri bütün ülkeye yayıldı.

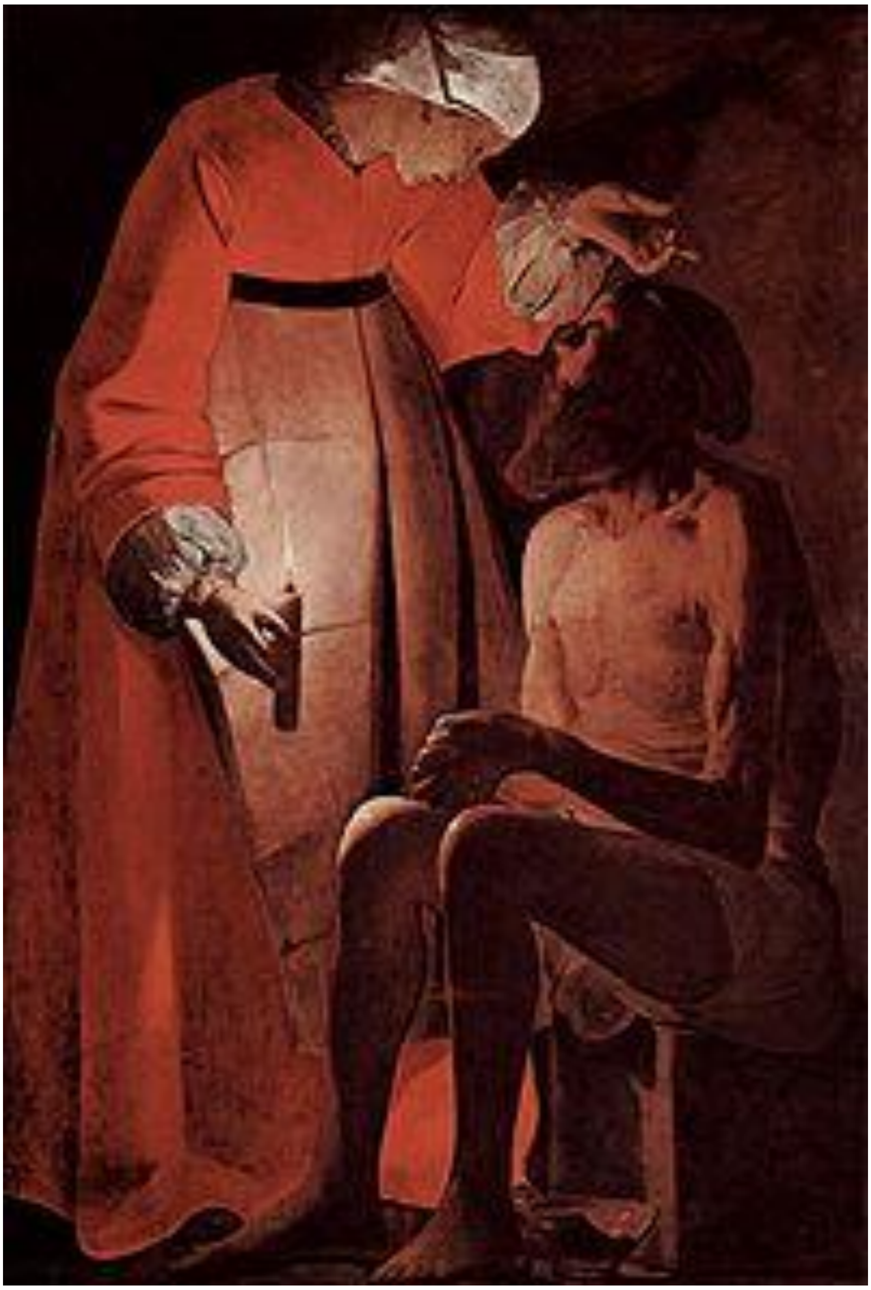
Ama elini uzatır da sahip olduğu her şeyi yok edersen, yüzüne karşı sövecektir.

' Rab Şeytan'a, 'Peki' dedi, 'Sahip olduğu her şeyi senin eline bırakıyorum, yalnız kendisine dokunma.

' Böylece Şeytan Rab'bin huzurundan ayrıldı."

Eyüp Kıssası'nın devamını pek çoğumuz biliriz. Şeytan'ın eline bırakılan Eyüp'ün başına gelmedik kalmaz. Önce tüm malını mülkünü, ardından çocuklarını yitirir. En samimi arkadaşları Elifaz, Bildat ve

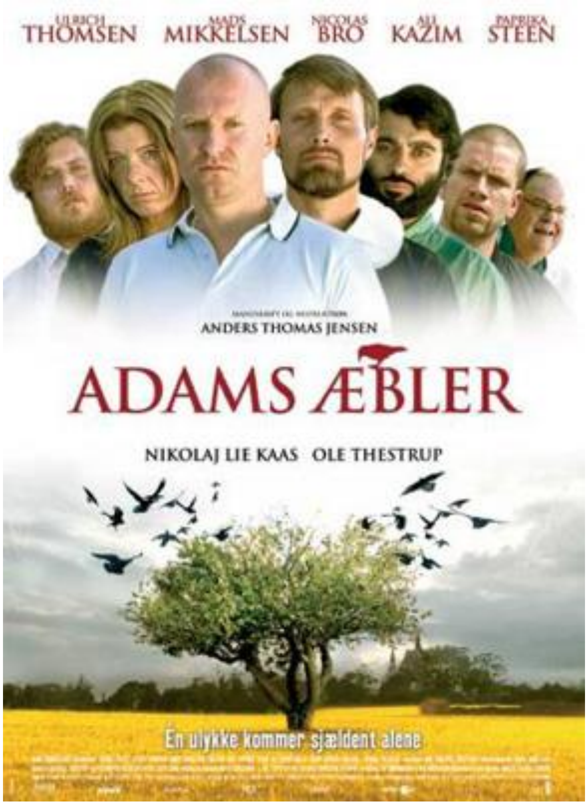
Sofar'ın gözünde günahsızlığını, güvenilirliğini yitirir. Karısı bile ona inanmamaktadır; Eyüp itibarsızdır artık. Öyle ya, eğer bir insan dürüst, güvenilir ve iyilik dolu ise niçin bunlar başına gelsindi? Allah, bu felaketleri, kötüleri cezalandırmak için var etmemiş miydi? Eyüp'ün başına gelenler bununla da kalmaz. En sonunda, can sağlığı da irinli yaralarla, cüzamla yer değiştirir. Bütün bu olup bitenler karşısında, "dünyaya çıplak geldim, yine çıplak giderim. Veren de Allah, alan da" diyerek tevekkül gösterir. Ancak öyle zamanlar olur ki, anlamak ister olup biteni: Neden iyi bir insana, kendisine imanda tereddütsüz bir kuluna Allah tüm bunları reva görür? Allah niçin kıyar Eyüp'üne anlamak ister. Sorular sorar. Eyüp Kitabı'nın en şiirsel bölümü bu kısımdır işte. Rab, Eyüp'ü dinler ve ne tuhaftır ki O da Eyüp'e lirik bir düzine soru vasıtasıyla cevap verir. Sabır ile eş anlamlıdır artık Eyüp'ün adı. Arada insan olmaktan doğan hafif şaşkınlıklar yaşar yaşamasına ama, imanı eksilmez. Nihayetinde, Eyüp'le konuşmasının ardından, kulunun yeniden reha bulmasına gelir sıra. Başta yaraları iyileşir, derken malı, mülkü ve çocukları yeniden bahşedilir. Kitabın sonunda, vefasız arkadaşlar da ettiklerinden pişman; Eyüp'ün kendileri için edeceği duaya boyunları eğik kalırlar. Şeytan pazarlığında Eyüp imanın zaferi, sabrın timsali olur böylelikle.

Georges de La Tour/ "Eyüp'ün Alaya Alınışı"

Bu kıssa** yüzyıllardır en fazla irdelenen kıssalardan biridir. Nedeni ise şu: Hâlâ, hiç günahı ve suçu olmayanların başına gelen felaketler için kalpleri tatmin edici dört başı mâmur bir yanıt aranmaktadır. İyilerin başına gelen felaketin sebebi nedir? Bu insanlar neden Şeytan'ın eline terkedilirler? Temel teolojik soru budur işte.

Gelelim beni bu kıssaya neredeyse mecburi şekilde gönderen nedene. Belki de ismini anmam bile neden hakkında fikir vermeye yetecektir: Anders Thomas Jensen. Çünkü adı geçen Danimarkalı yönetmeni her ne kadar ben bu filmiyle tanımış olmasam da, sinema tutkunlarının ekseriyeti Adem'in Elmaları/ **Adams æbler** filmiyle tanıdılar daha çok. Oysa ben henüz gördüm onun bu en popüler filmini.

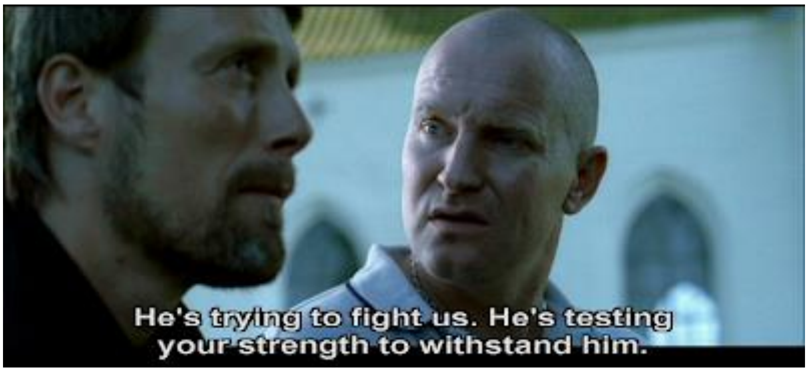
Anders Thomas Jensen "az zamanda çok işler başarangillerden"genç bir yönetmen. En az yönetmenliği kadar, epey bir filme çok sağlam senaryolar*** yazmışlığı da var. Zaten, sinematografik yeteneği yanında bu yazarlık yönü benim açımdan başlı başına bir hayranlık nedeni. Jensen'i ilk defa 1998 yılında çektiği "Election Night/Seçim Akşamı" adlı kısa filmiyle tanımıştım. Bu film, Jensen'e kısa film dalında bir Oscar kazandırmıştı. Yazının başına videosunu eklediğim bu film, baştan sona seyredenler için bir de sürpriz taşıyor. Özellikle müziklere dikkat edilmeli demekle yetineceğim ki esasında bu film de detaylı ve müstakil bir yazıyı hakediyor. **Diğer bir Oscar'lı kısa filmi ise, on yıl sonra çekilen "The New Tenants" Fakat beni en fazla etkileyen Anders Thomas Jensen filmi "Green Butcher"dır. Türk sinema sektörü dehaları(?) tarafından Türkçeye "Çaylak Kasaplar" olarak çevrilen bu film, "Çaylak Dedektif" türünden çağrışımlara neden olsa da, insanlık hallerini düpedüz bir "yamyamlık dikotomisi" üzerinden anlatan çok etkileyici ve şaşırtıcı derecede sade bir film.** Çok sayıda Kuzeyli yönetmen gibi Jensen'in de bir kült oyuncu kadrosu var. Hemen tüm filmlerinde aynı oyuncuları ve fakat bambaşka çaba ve kabiliyet gerektiren rollerde gördüğünüzde hak veriyorsunuz ona. "Seçim Akşamı"nda anti-ırkçı Ulrich Thomsen'i Adem'in Elmaları'nda bir neo-nazi kılığında görebilirsiniz sözgelimi. Yine az sonra sözünü edeceğim filmimizde rahip İvan rolündeki Mads Mikkelsen, Green

Butcher'da **p**sikopat insan kasabıdır. Jensen'in oyuncu seçimindeki basireti bana kalırsa Bergman'ın vizyonundaki sağlamlıkla karşılaştırılabilecek kadar isabetli. Nicolas Bro ise, anımsayacaksınız Dagur Kári'nin **"Voksne Mennesker/Karanlık At"** filminde bahsettiğim "büyükbaba" lakaplı tombul hakemden başkası değil. Bro da Jensen'in pek çok filminde gördüğümüz oyunculardan biri. Son olarak oyunculuğunu kusursuz bulduğum Ole Thestrup, filmimizde bir doktor, Election Night'da ırkçı taksi şoförü; Green Butcher'da ise rakip kasaptı.

Anders Thomas Jensen

Adem'in Elmaları 2005'te çekilmiş bir Almanya-Danimarka ortak yapımı. Hikaye, son derece basit ve vurucu bir izleğe sahip. Adam adında bir mahkum, hapisten şartlı olarak salıverilmiştir. Bir kilisede toplum hizmeti yapmak zorundadır. Beyaz, küçük ve neredeyse "cemaatsiz" bir kilisenin rahibi olan İvan tarafından karşılanır. Lakin Adam; tam bir neo-nazidir. Kilisede ona verilen bir odaya yerleşir. Adam dışında, daha önce toplum hizmeti için gönderilmiş Pakistan kökenli soyguncu Halid ve alkolik tecavüzcü Gunner da kilisede yaşamaktadır. Bu iki eski mahkum, cezaları bittiği halde İvan'ın yanında yaşamayı tercih etmişlerdir. Jensen filmlerinde umumiyetle dikkat çeken kocaman bir ağaç görüntüsü ve ona eşlik eden bir dizi metafor, bu filmde tam hikayenin merkezinde. Kilise bahçesindeki dev elma ağacı. Üzeri elmalarla dolu, bereketli hayat ağacı. Adam'ın kilisede kendi rızasıyla üstlendiği görev, bu elmaları kullanarak bir pasta yapmaktır. Başlangıçta ona, saçmalık derecesinde basit görünen bu görev, kargaların, meyve kurtlarının istilasıyla handiyse imkansızlaşır; suya düşer. Fakat İvan, tüm felaketler karşısında iflah olmaz bir optimisttir; Adam'ı delirtecek kadar "amor fati" çizgisinde gülümseyerek dansetmektedir. Hikaye çatısını bu noktada terkedelim. Gidişat değil zaten sürpriz olan. Asıl büyüleyici ve kederlendirici yan; Jensen'in metaforik sinema dili olduğuna göre oradan devam etmeli belki de.

Jensen; film boyunca adım adım dahiyane alegorilerle bir Eyüp hikayesi anlatır. Hem de hikayeden tek adım sağa-sola sendelemeden. Ağaçtaki kurtların eğretiledikleri, Adam'ın bavulundan çıkan çerçeveli Hitler portresinin kilise çanı her çaldığında duvardan düşüp yere kapaklanması, İvan'ın Adam'a verdiği Mukaddes kitabı her fırlatışında aynı sayfada; "Job's Book" başlığının açılması hiç de rahatsız etmeyen doğrudanlıkla bizi kıssanın yakıcı sorusuna gömer durur. Biz kimden yana olacağız? Babası tarafından çocukluğunda tecavüze uğramış, özürlü bir çocuğu olan, karısı intihar etmiş, üstüne üstlük yaşamak-ölmek sıratında bir adam olan İvan; bütün bu felaketlerin "Şeytanın sınaması" olduğunu düşünüp, hayata yayvanca gülerken; Adam ise ona "bunun Şeytan değil, Tanrının işi olduğu"nu kanıtlama peşindedir. Kıssayı İncil'den okuduğunda buna karar verir; çünkü o melun soru ortadan bir türlü çekilmek bilmez: Tanrı neden iyi bir insanı Şeytan pazarlığına bırakır? Neden?

Allak-bullak edici bir kayganlık. İyi nedir? Ya kötü? Hak etmek nerede başlar; isyan? Rıza nerede sonlanır? İman ve küfür arasında kıldan ince köprü yıkılırsa ortaya çıkan yeni durumun adı nedir? Sabır; hangi ve ne çeşit yaraların kurtlanıp irinli sıvılar salgılamasına kadardır? Taşı çatlatıp da yüreği güçlü kılan metanet neden bazılarına ikinci bir deri gibi sarmalanırken diğer bazıları bundan fersah fersah uzaktır? Acı ve "bela"da insanı terbiye eden bir yan olduğunu mu söylemeliyiz yoksa. Yahut "adaletin bu mu dünya?" sitemi mi? Ne çeşit bir çemberdir bu feleğinki? Sorular muhtelif, binlerce kez sorulmuş sorular hem de. Fakat Jensen'in başarısı bana sorulursa şuradan kaynaklanıyordu: Bazı sahnelerde bir sinema klişesine varacağınızı sandığınız anda, kurgu ve diyaloglar yoluyla öyle bir vites değişikliğiyle karşılaşıyorsunuz ki, başlangıçtaki fikrinizden utanmak kalıyor geriye. Son derecede usta bir görüntü yönetimi ve ışık kullanımı olduğunu da eklemek gerek. Dolayısıyla Jensen; dibine kadar klasik ve her bakımdan mitlerle çevrili bir hikayeyi, bir saniye olsun karikatürleştirmeden işin içinden çıkabilmiş hülasa.

İvan'ın tüm terslikler karşısında; mutfaktaki fırının mütemadiyen bozulması, elmaların kurtlanması, dazlakların kiliseyi basması, Gunner ve Halid'in ıslah olmamışlıkları karşısında hayata bakarken kullandığı tek bir cümle vardır. Ne olursa olsun, isterse İsrafil sur düdüğünü üflesin; İvan bize göre "hasarlı" zihnine başka harflerden tertiplenmiş bir cümlenin girmesine müsade etmez. Cümle yalın ve kısadır: "Tanrı benimle!" İşte Adam'ı şirazeden çıkaran da bu kısa ve defosuz teslimiyet özeti olur. Filmin sonlarına yakın, Adam ile İvan arasında cereyan eden ölümcül diyalog çok vurucu idi. Dazlak Adam"Kutsal kitabı okudun değil mi; Job'un Kitabı bölümünü? Anımsa, O'nun develerini öldürdüğünü, on çocuğunu elinden aldığını, cüzamlı yaptığını." söylediğinde İvan'ın yanıtı şu idi: "Benim hiç devem olmadı Adam." Bu kadarını anlayamaz, böyle bir saflık, bu derece adanmışlık ne menem şeydir? Adam, yılmazca İvan'ın "budala" inancını paramparça etme iştiyakıyla yanmaktadır; "Bana bak İvan!Bütün bunların arkasında Tanrının olduğunu anla. O senin yanında değil. Şeytan seninle vakit kaybetmez" İçine bir kurt düşer ilk kez İvan'ın; cümle değişmez ama, kurt düşer işte: "Tanrı benimle!"

Nihai felaket, İvan'ın imanına remiz olan elma ağacının başına düşen yıldırım mıydı? Yanmış mıydı bütün elmalar? Tek bir elma olsun kurtarılamaz mıydı? Hangimiz Eyüp'tük ki? Hangimizin içine kurt düşmemişti? Hangimiz ömrümüzde en az bir kez sormamıştık "Neden bizi terkettin?" diye. Her şeyi yitirmişken, dünyadan ve onun nimetlerinden soyunmuşken bizimle olan neydi? Asıl o zaman varlık alanını kusursuzca dolduran? Ne zor! Kategorik aklın hak etmek ve etmemek; ecir ve fücur; iyi ve kötü diyalektiği bir yanda. Diğer yanda ise bu kategorilerden münezzeh bir adli yasanın sahibi. Filmin son dakikasına kadar, ne yalan söyliyim; belki de filmimizde "bilim"in vücut kipi olan doktor'un pes etmeyişi gibi, Jensen'in klasik Eyüp kıssasından sapmasını bekledim. Hiç değilse hikayeyi tepe-taklak edecek bir son. Şu sinema ne büyüleyici, ne zor bir sanat! Beklediğiniz şaşırtıcı son bir klişe olur ansızın; bir köşede mütevazı iddiasından caymayan "töz" ne kadar tekrarlanmış olursa olsun, bir türlü eskimeyen o cevahir çıkagelir. Anders Thomas Jensen hikayenin her türlü tansığı içkinleştiren rotasından çıkmayacaktır. İşte benim için asıl şaşırtıcı final buydu.

Tıpkı Eyüp kıssasında olduğu gibi dört kişidirler; Eyüp,Elifaz, Bildat ve Sofar.Ya da güncellenmiş adlarıyla; İvan, Adam, Halid ve Gunner. Gün olur, devran döner. Her biri yoluna gider. Adam kalır bir tek. İvan kalır. Cemaat azdır, hayat yine şaşılası felaketlerin ertelenemediği cilalı, kaygan bir pist gibidir belki. Yeni suçlar, yeni cezalar oldukça, kiliseye girip çıkan yeni mahkumlar da olacaktır. Yeni karşılamalar, duvardan düşecek yeni portreler, kitaptan açılacak yeni kıssalar. **Three Extremes** filminden bu yana gördüğüm en sarsıcı iyi/kötü sorgulayışını gerçekleyen filmdi diyebilirim Adem'in Elmaları için.

Çeşitli sahnelerde Bee Gees 'in "How Deep is Your Love" şarkısı çalıyordu; finalde de "Take That" yorumuyla yine aynı şarkı çaldığında "keşke" dediğim tek şey şu oldu: "Keşke Bee Gees seslendirmiş olsaydı!" Bu bir kenara; sözlere bakıldığında şarkı, senaryo için adeta biçilmiş kaftandı. Bu şarkıdan bir bölümle noktalamalı belki bu yazıyı. Bilirsiniz; şarkı, insanın bir cümlenin orta yerinde susmasını bile mazur gösterir:

Sana inanıyorum

Sen ruhumun kapısını bilensin.

En derinlerimde, en karanlık saatin ışığı sensin

Düştüğümde kurtaranım

Belki bütünüyle anlatamadım,

Fakat içime doğduğunda,

Anlayacaksın.

...

Aşkın nasıl da derin!

***Hıristiyani gelenekte ise "Job's Book" olarak anılan bölümlerdir.**

****Eyüp Peygamber'den Kur'an'da da Sâd ve Enbiya Surelerinde bahsedilmektedir.**

***** "Mifune", Susanne Bier ile "Açık Kalpler" "Düğünden Sonra"ve bunun dışında "Kral Yaşıyor" gibi birkaç film şu an aklıma gelen Jensen senaryolarıyla çekilmiş filmlerden bazıları.**

KISSADAN HİSSE: "Sabrın sonu selâmettir" demenin ötesinde; herhangi bir hakikate iman etmek için mucize beklentisi beyhude. Mucize; inanmaya ayartan yaldızlı davetiye değil, derin bir adanmışlıktan doğan ani açımlanma. Eh iş o noktaya geldiğinde zaten anlarız ki; bizzat mucize teriminin kendisi , kategorik aklın sınırlı kudret dairesinde bir adlandırması olmanın ötesine geçemez. Çünkü Mutlak kudret ise söz konusu olan; bizim "mucize" kabilinden adlandırdığımız tüm pratikler, orada yalnızca 'ol' demeye bakan tatlı 'sıradanlık'tadır. Ve belki bu yüzden, sırf bu yüzden; hayat ağacına yıldırım düşse bile, son bir "elma" daima yangından kurtarılacaktır.

****

https://youtu.be/XpqqjU7u5Yc

How Deep Is Your Love

I know your eyes in the morning sun

I feel you touch me in the pouring rain

And the moment that you wander far from me

I wanna feel you in my arms again

And you come to me on a summer breeze

Keep me warm in your love

Then you softly leave

And it's me you need to show

How deep is your love?

I really mean to learn

'cause we're living in a world of fools

Breakin' us down

When they all should let us be

We belong to you and me

I believe in you

You know the door to my very soul

You're the light in my deepest, darkest hour

You're my savior when i fall

And you may not think i care for you

When you know down inside

That i really do

And it's me you need to show

How deep is your love?

I really mean to learn

'cause we're living in a world of fools

Breakin' us down

When they all should let us be

We belong to you and me

And you come to me on a summer breeze,

Keep me warm in your love

Then you softly leave

And it's me you need to show

How deep is your love?

I really mean to learn

'cause we're living in a world of fools

Breakin' us down

When they all should let us be

We belong to you and me

Aşkın Ne Kadar Derin?

Sabah güneşindeki gözlerini biliyorum

Yağan yağmurda bana dokunuşunu hissediyorum

Ve benden uzaklarda dolaştığın anlarda

Seni tekrar kollarımda hissetmek istiyorum

Ve bir yaz melteminde bana geliyorsun

Aşkınla beni ısıtıp

Yumuşakca gidiyorsun

Ve bunu göstermen gereken benim

Aşkın ne kadar derin?

Gerçekten öğrenmek istiyorum

Çünkü aptallarla dolu bir dünyada yaşıyoruz!

Bizi ayıracak

Bizim olmamıza izin verdiklerinde

Biz birbirimize aitiz

Sana inanıyorum

Ruhumun kapısını biliyorsun

En derin en karanlık saatimde ışığım sensin

Ve sana değer verdiğimi düşünmüyor olabilirsin

İçten içe bildiğinde

Gerçekten değer veriyorum

Ve bunu göstermen gereken benim

Aşkın ne kadar derin?

Gerçekten öğrenmek istiyorum

Çünkü aptallarla dolu bir dünyada yaşıyoruz!

Bizi ayıracak

Bizim olmamıza izin verdiklerinde

Biz birbirimize aitiz

Ve bir yaz melteminde bana geliyorsun

Aşkınla beni ısıtıp

Yumuşakca gidiyorsun

ADAMS ÆBLER /Adem'in Elmaları (2005)

94 dk

Yönetmen: Anders Thomas Jensen

Senaryo: Anders Thomas Jensen

Ülke: Danimarka, Almanya

Tür: Komedi, Suç, Dram

Vizyon Tarihi: 03 Nisan 2006 (Türkiye)

Dil: Danimarkaca

Müzik: Jeppe Kaas

Web Sitesi:Outsider Pictures [us]

Nam-ı Diğer: Adam's Apples | Adam's Apples

Oyuncular: Ulrich Thomsen, Mads Mikkelsen, Nicolas Bro, Paprika Steen, Ali Kazim

Çeviri: Takaya (Ethem Tolga)

Özet

Hapisten yeni çıkan neo-nazi Adam, topluma hizmet etmek üzere papaz Ivan'ın yanına gönderilir. Ivan ona kilisenin önündeki elma ağacının meyveleriyle bir elmalı kek pişirme görevi verir. Bu arada elmalar kuşların, solucanların ve şimşeklerin saldırısına uğrar. Ivan, Şeytan tarafından sınandıklarına inanır. Adam ise Tanrı tarafından sınandıklarını düşünmektedir, çünkü belki de kötülük diye bir şey yoktur. İyi ile kötü çatışmasına ciddi biçimde eğilen bu absürd ve çarpık kara komedi, Çaylak Kasaplar'ın yönetmeni, Mifune, Açık Kalpler ve Kral Yaşıyor gibi Dogme filmlerinin yazarı Anders Thomas Jensen'in son filmi. Adem'in Elmaları aynı zamanda Danimarka'nın En İyi Yabancı Film kategorisindeki Oscar adayıydı.

Film Metni

ADEM'İN ELMALARI

Adam?

Kusura bakma, geciktim.

Ivan Fjeldsted.

Ivan diyebilirsin.

Biraz şaşırdım ama gelmeni bekliyordum.

Haydi gidelim.

Çantanı alayım.

Peki Haydi.

Hapisten çıkmış insanlar, eşyalarına pek dokundurtmazlar.

Daha önce şehir dışında yaşadın mı?

Burası bizim kilisemiz.

Şuraya bak.

Bu elma ağacımız.

Onunla çok gururluyuz.

Bu yıl elması bol.

Çok bol.

Galiba yaz sıcak geçtiği için.

Daha tam olmadılar.

Yeme.

Gel benimle.

- Günaydın.

- Günaydın.

Adam burada kalacak.

Bunlar, Khalid ve Gunnar.

Ben bu kel kafayla konuşmam.

Bu kibarca konuşmaları daha sonra yaparsınız.

Gel Adam.

Adam O.

Pedersen'deki, o harfi ne anlama geliyor?

O'nun verilme nedeni neymiş?

Annenler mutlaka anlatmıştır.

- Sormayı unutmuşum.

- Güzel cevap.

Burada senin neo-Nazi olduğun yazıyor.

Öyle misin?

Sana bakınca söylenebilecek ilk şey bu değil.

Senin için "bela" diyor.

Bir insanın özgeçmişine bunun yazılması, çok yakışıksız.

Sen gerçekten bela mısın?

Ben böyle demezdim.

Bak, bunu çıkar aklından.

Çünkü bela insan yoktur.

Biz buna inanmıyoruz.

Gözlerin sadece kötülük ararsa, bütün dünya kötü olur.

Bizim burada yaptığımız gibi, gri çizgiye odaklanabilirsin.

Böylece işler kolaylaşır.

Daha sonra şeytan bizi sınamak için ordularını gönderdi.

Ama biz hepsinin üstesinden geldik.

Burada hepimiz bir şekilde Tanrı'yı bulduk.

Az önce Khalid ve Gunnar'la tanıştın.

Gunnar 4 yıl önce şartlı tahliye olmuştu.

3 aydır buradaydı ama kalmayı tercih etti.

Gunnar alkoliğin tekiydi.

Hırsızlıktan, tecavüzden hükümlüydü.

Ama şimdi içkiyi bıraktı ve teoloji okuyor.

Sadece o değil.

Khalid de öyle.

Benzinlik soyardı.

Prezervatif almaya gittiğinde vurulan adamı hatırlıyor musun?

- Hayır.

- Khalid'in hâlâ Statoil'e girmesi yasak.

Soygun olaylarından sonra, Danca öğrenci ve şimdi gayet iyi.

Bana ne yapacağımı söyle.

Bunu yapamam.

Sen kendin belirlemelisin.

Tek istediğim, kendine bir amaç belirlemen.

Beni dinliyor musun?

Evet, galiba öyle.

Başka zaman olsa, çok kaba olduğunu söylerdim.

Ama şimdi bunu konuşmayalım.

Amacının ne olmasını istiyorsun?

Pasta yapmak isterim.

Pasta mı?

Elmalı pasta?

Evet, elmalı pasta.

- Amacım büyük bir elmalı pasta yapmak.

- Bahçemizdeki elmalarla mı?

- Evet, bahçedeki elmalarla.

- İyi fikir.

İşte amacını bulduk.

Elmalı pasta yapacaksın.

1 Ağustos'a kadar ağaçla ilgileneceksin.

Sonra da onlardan elmalı pasta yapacaksın.

Şunu bırakmak istedim.

İçinde eski ve yeni ahit var.

Bulunması iyi olur.

İyi uykular.

Pek çok günah vardır.

Bunları ayrı ayrı açıklamak zordur.

Özellikle pek çok şeyin söylendiği günümüzde.

Her şeyde ince bir ayrıntı vardır.

Biz insanlarda da.

Eğer satranç oyunu, insanoğlu gibi gelişseydi vezir önde olurdu.

Kale ise eğilmiş olurdu ve piyon esas taş olurdu.

Artık kim olduğumuzun farkında değiliz ve bu durum Seni sıkıyor muyuz, Poul?

Tanrının adı seni sıkıyor mu?

- Sıktık mı seni?

- Tuvalete gitmem gerek.

- Bekleyemez mi?

- Maalesef.

20 dakikada bitiririz.

- Bence bu kadar bekleyebilirsin, Poul.

- Bırakalım, nereye gidecekse gitsin.

- Biz de ilahimizi okuruz.

- Peki.

İşte demokrasi.

Git Poul.

Nereye gideceksen git.

- Ama geri gelme.

- Bana uyar.

Hastanenin tuvaletini kullan.

Bizimkini kullanamazsın.

- Neden?

- Vaaz sırasında kilitli.

- Neden?

- Güvenlik gerekçesiyle.

Evet, biz devam edelim.

634'ü söyleyeceğiz.

"Yüreğimi biliyorsun".

Domuz kızartması var.

Bugünkü vaaz iyiydi.

En azından kısaydı.

Poul Nordkap'a yazık oldu.

Ivan genelde böyledir.

Adam vaazı terk ediyor.

Çok kabaca.

Her zaman yapar böyle.

Savaşta toplama kampındaymış, o yüzden.

İnsan o yaşta oturduğu yerde duramaz.

86 yaşında.

Zordur o yaşta olmak.

Ivan'ı dert etme.

O iyidir.

Sadece onunla tartışmaya girme.

- Odamda ne işin var?

- Benim mi?

- Telefonum! - Uyuyorsun sanmıştım.

Cüzdanım! Eşyalarımı mı çalıyorsun?

Hasta mısın! - Özür dilerim.

- Def ol, şişko! - İyi uykular.

- Def ol! Job'un Kitabı - Kıpırdamıyorlar.

- Arsız yaratıklar! Uçun gidin, kahrolasıcalar! Ne yapacağız?

Pasta için elma kalmayacak.

Paki maymunu tırmanıp, kovsun kuşları.

- Ben seninle konuşmuyorum.

- Kuşlardan hiç anlamam.

Böyle durumlarda ne yapılır?

Sanırım dokunulmaz.

- Hiç ellemesek?

- Onlar Adam'ın pastasının elmaları.

- Lanet olsun, pasta yapamaz ki o.

- Bu konuda emin değilsin.

Eğer Adam pasta yapmak istiyorsa, ona yardımcı olmalıyız.

- Hiçbir şey pişiremez.

- Kapa çeneni! - Kapamıyorum.

- Ne biliyorsun ki, Paki?

Aferin sana Adam.

Bu davranış bize pastayı getirir.

- Hâlâ geliyorlar.

- Gelirler tabi.

Güzel.

Çok iyi olmuş.

- Artık kuşlar gelemez.

- Peder Fjeldsted?

Evet?

Ivan diyebilirsin.

- Adım Sarah Svendsen.

- Merhaba.

Bu asistanım Adam.

Buralı değilim.

Vaaza gelmek istedim ama yapamadım.

Özür dilemene gerek yok.

Neyin var?

İyi görünmüyorsun.

İçeri geçip, konuşalım.

- Bir erkekle tanıştım.

- Süt bozulmuş.

- Önemli değil.

- Ben onu düşünüyordum.

- Ben de.

- Hayır, sen değil.

Onu düşünmediğimi mi söylüyorsun?

Öyle mi?

Bu meseleyi hemen şimdi tartışalım.

Belki de doğru yer ve zaman burasıdır.

John der ki: "Suyu şaraba çevirdikten sonra, Kenan ülkesine geldi.

" "Bir çocuk hastaydı.

İsa dedi ki: Size yapılmasını istemediğiniz şeyleri başkasına yapmayın" Bana bencilliği öğretme.

- Önemli değil.

Süt içmem.

- Belki kurabiyemiz vardır.

Adam gidip bakar mısın, biraz kurabiyemiz kalmış mı?

- Keşke gelmeseydim.

- Hayır, lütfen.

Demek bir erkekle tanıştın?

Evet.

Endonezya'da Doğal Hayatı Koruma Vakfı için çalışıyordum.

Biriyle birlikte oldum, ondan hamile kaldım.

Eskiden çok fazla içerdim.

Alkolik sınıfındaydım, 341 gündür içmiyorum.

Dediklerine göre, bebek özürlü doğabilirmiş.

- Babasının yerini bile bilmiyorum - Bir saniye, Sarah.

Neden bana üç kurabiye, Sarah'a sadece iki?

Sence de bu garip değil mi?

Beş tane kalmıştı.

Onunkiler daha büyük gibiydi.

Bence değil.

Kurabiyeleri mi ölçtün?

Pek yapmazdı.

Neyse, geçelim bunu.

- Bebekten kurtulmak mı istiyorsun?

- Evet Hayır! Bebeğin özürlü doğma ihtimali yüzde 60.

Bir hafta içinde karar vermem gerekiyor.

Özürlü bebeğe bakacak gücüm yok.

Yüzde 60 çok yüksek, değil mi?

İstatistikleri boş ver.

Bak ne diyeceğim.

Eşim oğlumuza hamileyken, bize de özürlü doğabileceği söylenmişti.

İstatistiklerden korkarak, kararımızı verebilirdik.

Ama biz olumlu tarafından baktık ve şimdi onu etrafta koştururken görünce bu kararı verdiğimiz için mutluyuz.

Kimse bunun aksini söylemez sana.

Şeytan bizi her zaman sınar.

Doğru kararları vermek zorundayız.

Eğer olaylara olumsuz yanından bakarsak, dünya katlanılmaz bir yer olur.

Yüreğinin sesini dinle ve o bebeği doğur.

- Lanet olsun! - Günaydın.

Kahretsin, elim! Fırını niye kapatmadın, salak herif?

Fena yanmış.

Peder Fjeldsted ne dedi?

Bırak o embesili.

Biraz tuhaftır, ama iyi çocuktur.

Geçmişinde zor günler geçirdi.

Mutlu bir çocukluğu olmadı.

Annesi onu doğururken öldü.

Babası ve ablasıyla büyüdü.

- Tabi o gönderilene kadar - Ivan?

Ivan'ı mı gönderdiler?

Hayır, Ivan gönderilmedi.

Babası gönderildi.

Henning.

Niye?

Çocukların ırzına geçiyordu.

Yavrucaklar yürüyemiyorlardı.

- Tamam sus, bitir şunu.

- Kusura bakma.

Her şeyi dolandırmadan, olduğu gibi anlatırım.

En iyisi, doğru neyse onu söylemek.

Duyduğum doğru mu?

Fırın elini yakmış?

- Gunnar kapatmayı unutmuş.

- Otursana.

Konuşmak istiyorum.

Bütün bunlar neden oluyor, biliyor musun?

Kuşlar neden ağaçtalar?

Ayrıca fırın.

Neden durup dururken kendini yaktın?

Bence birisi sana fırına yaklaşmamanı söylemeye çalışıyor.

Fırın olmadan pasta yapamazsın.

Bence şeytan bizi sınıyor.

Pasta yapmama izin vermeyerek mi?

Bizimle savaşıyor.

Ona karşı dayanma gücünü sınıyor.

Bunu bana da hep yapıyor.

Bak şu eline.

Sen salağın tekisin.

Kimsenin bir şey yaptığı yok.

- Gunnar fırını kapatmayı unutmuş.

- O asla fırını açık unutmaz.

- Bırak şu şişko domuzu!

- Şişko domuz, öyle mi?

Suçluyorsun ama, her şeyin bir açıklaması var.

Biliyor muydun, gençliğinde o Danimarka'nın en iyi tenisçisiydi.

Bütün maçları kazanmıştı ama bir top kazayla dışarı çıktı.

Sonra Gunnar her şeyini kaybetti ve hayatı karardı.

Peki Khalid?

Bu ceketinin cebindeydi.

- Ne demek istiyorsun?

- İkisi de aslında değişmemiş.

- Şaka mı yapıyorsun?

- Şapka giymesini mi yasaklayalım?

- Yazın ortasında maske mi giyilir?

- Khalid sıcak iklimden geliyor.

- 17.000 dolar nakit para! - Yeter artık, Adam.

Khalid yeni giysiler almak için biriktiriyordu.

Telefonumla cüzdanımı geri ver, yoksa suratını parçalarım.

Bu benim değil! Eşyalarıma elini sürmeyeceksin.

Anladın mı?

Şanlısın çünkü hapse dönüyorum, yoksa her gün dayağımı yerdin.

- Ben revire gidiyorum.

- Markete uğrayabilir misin?

- Tabi.

- Bana öksürük şurubumdan alır mısın?

- Tabi, adı neydi?

- Von Osten.

Tamam.

Eğer zamanın varsa, kuşları beraber halledebiliriz.

İşte, al.

Kaydı yok ama yine de bir yere atarsın.

Bu elle ateş edebilir misin?

Pederi mi geberteceksin?

Canımı sıktı.

Kıçını tekmeledim.

- Şimdi de öbür yanağını dönüyor.

- Ama çıkmana 11 hafta kaldı.

Hepimiz seni bekliyoruz.

Espen işi beceremiyor.

- Adamı vuracak değilim.

- Sadece merak ettim.

Ona bir ders vermem gerek.

Bütün saçmalıkları için.

Armutlu turtayla ilgisi var mı?

Espen bir turtadan bahsediyorsun dedi.

Hayır.

Elmalı pasta! Onunla ilgisi yok.

Pasta yaparım dedim, salak herif kafaya taktı.

Kuşlar elmaları yiyor diye, şeytanın bizi sınadığını söylüyor.

Yardım lazım mı?

Kiminle konuştuğunun farkında mısın?

Görüşürüz.

Haydi.

Yakala! Korkma.

Haydi, yakala.

- Kuşları korkutuyor.

- Kediyi umursadıkları falan yok.

- Görmüyor musun?

- Evet.

Lambert işe yaramıyor.

Dedemin de kiraz ağacı vardı.

Kuşlar ağaca saldırmıştı.

Sabah akşam kuşları vururdu.

Vurur muydu?

Silahla mı?

Hayır, tost makinesiyle.

Tabi ki silahla.

Ne silahıyla?

Bunun gibi.

Düşünüyorum da Bence bunu deneyebiliriz.

Onları ağaçtan indirebilir misin?

- Silah kullanabilir miyiz?

- Evet.

- Neden daha önce söylemedin?

- Evet - Lambert?

Lambert, iyi misin?

Ne oldu?

Ölmüş.

- Zaten işe yaramaz bir kediydi.

- Kedimi vurdu.

Birbirimizi suçlamayalım.

Kedi zaten çok yaşlıydı.

Biz ateş ederken, o da yaşamını yitirdi.

Bunu tartışmak istiyorsanız, yapabiliriz.

İyi.

Dedenden bahsediyorduk.

Ne düşünüyorum, biliyor musun?

Bence bugün her şey yolunda gidecek.

Biz en sevdiği yemekleri yerken, Khalid'in gelememesi ne kötü.

- Lambert'i öldürdüğüne çok pişman.

- Silahı nereden bulmuş?

- Terörist mi?

- Suudi Arabistan'a dönmek istiyor.

Hayalindeki evi bir bilsen, çok güzel.

Statoil'den biraz daha para alabilirse, evine dönebilir.

- Niye gidip banka soymuyor?

- Khalid çok politik biridir.

Sadece çokuluslu şirketleri soyar.

Bu yüzden Statoil'i soyuyor.

Statoil petrol için babasının toprağını çalmış.

Khalid de onun mülkünü geri alıyor.

- Statoil Norveç firması.

- Hayır, bence öyle değil.

- Statoil Norveç firması! - Bunu Khalid'e söylersin.

- Yani Ivan ne yaptığını biliyor mu?

- Evet.

Ivan onu sakinleştirmeye çalışıyor.

Ivan pek normal biri değil.

Eşinin ölüm yıldönümü yaklaşıyor.

- Karısı mı varmış?

- Evet, Linda.

Çocuğu özürlü olduğu için, ilaç yutup intihar etmiş.

Çocukta beyin felci vardı.

Kıpırdayamıyordu.

Kadın buna dayanamadı.

Girebilir miyim?

Adam.

Bunda bir sürü elmalı pasta tarifi var.

Görünüşe göre birinci raundu kazandık.

- Yakışıklı adammış.

Baban mı?

- Hitler.

Hayır, Hitler'in sakalı vardı.

Haklısın.

Ben şu Rus adam sandım.

Onu sana bırakıyorum.

Hitler'in askerleri de onu ciddiye almıyordu.

Sence ben öyle mi yapıyorum?

Çok kabasın.

Şu hastanedeki yaşama küsmüş Poul Nordkap herkesten fazla Nazi'dir.

Neden ona destek olmamı istediklerini sanıyorsun?

O toplama kampında değil miydi?

Evet.

Orada çalışıyordu.

Goblins'le falan tanışmış.

- Goebbels?

- O da vardır mutlaka.

Beraber ziyaret edelim.

Kim kimi ciddiye alıyor, görelim.

Anlaştık mı?

Job'un Kitabı Merhaba.

Gelebilmenize sevindim.

Ölüyor.

Sabaha çıkmaz.

Kibarca anlattım.

Peki.

En iyi şekilde uğurlayalım onu.

- Elin nasıl?

- İyi.

Burnun ne alemde, Ivan?

Fena yedin dayağı.

Artık parfüme para harcamana gerek yok, Ivan.

Nasılsa, bir daha koku alamazsın artık.

Evet.

Gel Adam.

Nasıl gidiyor, Poul?

İştahın kapalı mı?

- Sana misafir getirdim.

- Merhaba.

Adam Pedersen.

- Halsiz misin?

- Korkuyorum.

Sakin ol.

Neler yapıyorsun bakalım?

- Hemşireler sana iyi davranıyor mu?

- Davranmasınlar.

Hak etmiyorum.

Geçmişi yüzünden Poul'e rahat vermiyorlardı.

Ama buna son verdirdik.

Değil mi, Poul?

Miriam sana iyi davrandı mı?

Evet.

Dün bana sıcak çikolata yaptı, içirdi.

- Hepsi bana iyi davranıyor.

- Çok güzel.

Üzülme.

- Hak etmiyorum iyi davranmalarını.

- İyi muameleyi herkes hak eder.

- Yastığını çarşafını değiştirdi mi?

- Evet.

İşte, işte.

Seni kandırmaya çalıştığım için bağışla.

Kilisede olmayı sevmiyorum işte.

- Hepsi geçmişte kaldı.

- Hep böyle dersin.

Korkuyorum, Ivan.

Çok korkuyorum.

Saçmalama! Hiçbir şey için korkmana gerek yok.

Seni seven insanları, güzel hatıralarını düşün.

Tanrım! Poul, ağlama artık.

Kendine bu kadar kötü davranma.

Her şey geride kaldı.

Neler yaptığımı bir bilseydin O zavallı insanlara.

- Bunlar bağışlanamaz.

- Kes şunu.

Artık kimse hatırlamıyor.

Tanrım! Bırak ciyaklamayı.

O kadar da kötü değil.

Hepimiz hatalar yaparız ama önemli olan, geçmişe takılıp kalmamaktır.

Sen delinin tekisin.

Nedenmiş o?

Niye kabalaşıp keyfimizi kaçırıyorsun?

Bunu oturup tartışmak isterdim, ama şimdi yeri değil.

Tanrıyı aklımızdan çıkarmayalım.

Tanrı hepimizi affeder, Poul.

Hepimizi affeder.

Evet, çok zor.

Daha önce görmüş olsan da, her seferinde dayanması çok zor.

- Karının ölümünü de tartışıyor musun?

- Evet, defalarca yaptım.

- Eşinin ölmesi zordur.

- Evet, kolay değil.

- Linda hayatını sürdüremedi.

- İlaç yuttu?

Evet, ama kazaydı.

Ne kazası?

Christoffer onun ilaçlarıyla oynuyordu, ilaçları şeker kutusunun içine koymuş.

Linda tatlıyı severdi, ilaçları sarı renkli M&M sanmış.

- Christoffer oğlun mu?

- Evet.

- Yani aslında yürüyor mu?

- Neden yürüyemesin?

- Özürlü sanıyordum.

- Hayır, çok şükür.

Bir engeli yok.

Daha dün beyzbol oynuyordu.

İnanmıyorum sana, Ivan.

- İnanmıyorum.

- Bu kadar saçma söz duymamıştım.

Demek Gunnar abartılı hikayeler anlatıp, bolca sallıyor?

Eğer yaptıysa, terbiyesizlik etmiş.

O zaman, yarın getirsene oğlunu?

Zaten geliyor.

Bir haftadır gelmek için başımın etini yiyordu.

- İyi.

- Kendin görürsün işte.

- Günaydın.

- Günaydın.

Christoffer, bu Adam.

Adam, Christoffer.

Merhaba demek ister misin?

Vay, yumurta! Azar azar ye.

- Özürlü.

- Ne dedin?

- Benim kuleye gitmem gerek.

- İkiniz de oturun yerinize.

- Kuşları vurmam gerek.

- Otur.

Özürlü.

Christoffer, babanın ofisine git.

Hemen! Ortalık kızışacak.

Ne dedin?

Özürlü.

Çocuk özürlü değil mi, Ivan?

Gerçekten öyle mi, Adam?

Evet, beyninden özürlü.

Bu çok saçma.

Khalid, sen ne diyeceksin?

Khalid?

Doğru diyor.

Ivan, çocuk spastik özürlü.

Oğlun spastik.

Karın kendini öldürdü.

Annen seni doğururken öldü.

Baban sana tecavüz etti.

Yüzüme bak, Ivan.

Yüzüme bak.

Kulağın kanıyor.

Kulağın kanıyor, lanet olsun! Diğer taraf.

- Ivan'ın kulağı kanıyor.

- Bana da olmuştu.

Süt iç.

Bolca süt.

Vazgeç artık, Ivan.

Bilmen gereken bir şey var.

Christoffer ağır bir gripten daha yeni iyileşiyor.

Şunu da kabul ediyorum, o son zamanlarda çok uyuşuk bir çocuk.

- Kapa çeneni! - Eğer tokat atarsa, diğer yanağını çevir.

Tanrı benimle birlikte.

Neyi var bunun?

Tımarhaneye kapamak lazım!

Dedikodu yapmayı sevmem ama onun anormal bir durumu var.
- Bilmem, biliyor musun?
- Nereden bileyim?
- O hasta.
Çok hasta.
- Farkındayım.
Hayır, öyle değil.
Aslında o da var ama ölümcül hasta.
- Neyi var?
- Kanser.
Beyninde kavun kadar bir tümör var.
Daha önce bu kadar büyüğünü görmemiştim.
Onun yürüyen mucize olduğunu söylersen, tekmeyi yersin suratına.
Ravashi sendromunu duydun mu hiç?
Ravashi Hintli bir futbolcuydu.
1957'de gokart yarışında iki bacağını birden kaybetti.
Kazanın şokuyla, bacaklarının kalan kısmına basarak evine koştu.
Beyni bacakları olmadığı gerçeğini reddediyordu.
İki ay boyunca idmana gitti.

- Futbol oynamaya devam etti.
- Bacakları yokken?
Zaten takım kötüydü.
Beşinci ligde falandılar.
Ivan çok fazla sıkıntı yaşadı.
Yaşadıkları onu bir açıklama aramaya itti.
Bu yüzden her şeyi şeytana bağlıyor.
Ivan her şeyin bir sınama olduğunu söyler.
Sen onu sınıyorsun, kanser onu sınıyor, oğlunun hastalığı onu sınıyor.
Ivan'ın zihni onu şeytanla mücadeleye itti.
Ivan'ın zihninde kaybetmeye yer yok, Ravashi gibi her şeyi reddediyor.
Tüm olumsuzlukları inkâr ediyor.
Ölüm, kaza, acı, kötülük.
Bunlar Ivan'ın dünyasında yok.
Neden kulağı kanıyor?
Biz de kendimize bunu sorduk.
Galiba bir şeyden aşırı etkilenince oluyor.
Başka biri de onu derinden sarsmıştı.
Daha önce de kulağı kanadı.
Üç yıl önce.
- Ne oldu?
- Kız kardeşi Katinka'yı tanımazsın.
Tam bir sürtüktü.
Herkesle yatardı.
Bademciklerini aldırmaya geldiğinde, benimle bile yatmıştı.
O ölünce, Ivan dağıldı.
Kulağı kanadı ve hastalandı.
- Sonra ne oldu?
- Ivan'ı biliyorsun.
Birkaç gün sonra, her zamanki gibi neşeliydi.
Yani gerçekleri söyleyerek onu öldürebilir misin?
Evet, teorik olarak.
Vazgeç, Adam.
Tanrı benimle birlikte.
Unutma bunu.

Selam.

Fırın bozuldu.

- Christoffer'a pizza yapacaktım.

- Tamir edelim.

- Nasıl yaparız bilmiyorum.

- Hallederiz.

- Christoffer nerede?

- Ofiste, yanında bir kadın var.

Kadın çok sinirli.

Adı Sarah.

Çok hoş bir kadın.

Christoffer'ı görünce bağırmaya başladı.

Kahve falan istemedi.

Biz en iyisi Seni tekrar görmek güzel.

- Uslu durdu mu?

- Senin olmadığını söyle.

Yapamam, çünkü bu Christoffer.

Tanışmış mıydınız?

- O sözleri bana nasıl söyledin?

- Hangi sözleri?

Çocuğunun bir şeyi olmadığını.

Matematik bile çözebildiğini.

Evet, yapabiliyor.

Hattâ en karmaşık türleri bile.

Adam, şu Sarah'ın sevdiği kurabiyelerden getirebilir misin?

Birazdan dönerim.

Karnı aç olan var mı?

Artık yeni fırını kullanabilirsiniz.

Bakalım bu ne kadar dayanacak.

- Ne yapıyorsunuz?

- Paralarla oynuyoruz.

- Gunnar kazanıyor.

- Ama sen hamilesin.

- Artık çok geç.

- Bir makale üzerinde çalışıyoruz.

- Ne makalesi?

- Doğudaki kaplanlar.

Geriye sadece 400 tane kalmış.

Yani nesilleri tükenmek üzere.

- Evet hayvanlar ölüyorlar.

- Bir şey lazım mı, Gunnar?

- Sen bize biraz şurup al.

- Canın cehenneme! Gunnar haklı.

Bir şeyler yapmalıyız.

- Kafayı yemişsiniz! - Sen işine bak.

Evet, Adam.

Bizi rahatsız edip durma, meşgulüz.

- Her gün 5 kaplan ölüyor.

- Altı! Her gün 6 kaplan, Adam.

Demek kaplanlar o kadar kötü durumda.

- Adam, benimle gelsen iyi edersin.

- Ne var?

Elmalarla problemimiz var.

Biraz sonra ağacın yanında konuşalım mı?

Buraya geldim, inanamadım.

Elmalar kurtlanmış.

Hayır, aslında ben farkettim.

Ama teşekküre gerek yok.

Lanet olsun, hepsi kurtlu! Bu çok yakışıksız! Evet Adam, hiç durmuyor.

Bir şeyler yapalım.

Kurtluları toplayalım, kalanları ilaçlarız.

Gunnar, benimle gel.

Poul'ü son yolculuğuna hazırlayalım.

Job'un Kitabı

Poul BækeI Hermann, dost ve düşmanlarınca bilinen adıyla Poul Nordkap uzun ve dolu bir hayat yaşadı.

Poul yaşamında, tanrıya ulaşmak için, şeytanla dans etmek gerektiğini ögrendi.

Poul Nordkap bunu yaptı.

Poul iyiliğe karşı savaşmanın beyhude olduğunu öğrendi.

Çünkü gençliğinde yaptığı tüm gaddarlıklara, kötülüklere rağmen tek gerçeğin bu olduğunu öğrendi.

Okyanuslar bile yerinden oynatıldı, ama nafileydi.

Dünya dönmeye devam etti ve her zamanki gibi iyilik kazandı.

İşte bu nedenle, Poul huzur içinde tanrıya dönebilir.

Gözlerini yumduğunda, Adam ve ben, yanı başındaydık.

Son sözleri "korkmuyorum, hazırım!" oldu.

Poul'ü uğurlarken, aynı zamanda bugün Christoffer'ın 9. yaşını kutluyoruz.

Pastaya yumulmadan önce Poul'ün anısına bir ilahi söyleyelim.

Kaj Munk'dan no.634. "Yüreğimi biliyorsun".

Demek buradasın.

Yatmaya gitmişsindir sandım.

- Konuşmak istiyorum.

- Bekleyemez mi?

Christoffer için çok uzun bir gün oldu.

- Şimdi konuşmak istiyorum.

- Peki öyleyse.

Babanın odasına gidip, üzerine battaniye al.

Ne oldu?

Doğum günü pastasıyla mı ilgili?

- Ya seni test eden şeytan değilse?
- Nasıl yani?
Sürekli peşinde olan, ya o değilse?
Anladım.
Yeter artık.
Şeytan değilse kim peki?
Periler mi?
Kuşlar, fırın, kurtlar, sadece rastlantı mıydı?
- Böyle mi diyorsun, Adam?
- Tanrı.
- Anlamadım?
- Tanrı.
- Anlayamadım.
- Ya peşindeki tanrıysa?
Bunu neden yapsın?
Çünkü senden nefret ediyor.
Kitabı okudum.
Job'un Kitabı.
- Evet.
- Okudun, değil mi?
Hayır.
Bir timsah hakkında.
Öyle duymuştum.
Evet, timsah hakkında.
Ama çok daha fazlası var.
Tanrının Job'un sığırını öldürmesini hatırlıyor musun?
Yedi devesini ve on çocuğunu?
Her şeyini elinden alışını ve onu cüzzamlı yapışını.
Sende çağrışım yapıyor mu?
Benim hiç devem olmadı.
Bana bak.
Bana bak, Ivan! Bunun arkasında tanrının olduğunun farkındasın, değil mi?
Tanrı senin yanında değil, Ivan.
Hayır, benimle.
Ben bu saçmalıklara inanmıyorum.
Senden tek istediğim, onun, tanrı olduğunu anlaman.
Şeytan seninle vakit kaybetmez.
Tanrı seni öldürmek istiyor.
Kalın kafalısın, bunu anlayamıyorsun.
Bunu bana niye yapıyorsun?
Çünkü ben belayım! Bunu değiştiremezsin.

Hava berbat.

- Ivan gitti mi?

- Evet.

- Salak çocuğunu unuttu.

Lanet olsun, daha yepyeniydi! Artık aç yatacağız.

İşi bitti.

Ahı gitmiş, vahı kalmış.

Kahve aldın mı?

- Hayır.

Yani ölü - Ölmek?

Ne sanıyordun?

Yoksa adamın kafasındaki bütün deliklerden niye kan gelsin?

Dört hafta veriyorum, bilemedin beş.

Tıbbi açıdan bir açıklaması yok.

Ama aklı başına gelmiş.

Nasıl olduysa, inancını yok etmeyi başarmışsın.

- İşte bu yüzden kahve ısmarlıyorum.

- Boş ver.

Öyleyse, izninle.

Hazır mısın?

Kalksana Ivan, oda bize lazım.

Adam'la git.

Geliyor musun?

Gücünü kaybedince, beni ara.

Buraya yatırır, morfin yaparız.

Tanrı bizden nefret ediyor, Christoffer.

Hep nefret etti.

Pek iyi görünmüyor.

Diğerlerini topla.

Evet, gerçek şu ki Adam zaten biliyor ben ölüyorum.

- Nasıl ölüyorsun?

- Kurtlara sarılıp uyuyarak.

- Burada kalmayacak mısın?

- Hayır, bu zor olur.

Biz ne olacağız?

Evet.

Umarım siz Bilmiyorum.

Ne yapmalısınız bilmiyorum.

Artık hiçbir şeyi bilmiyorum.

Şunu yapın, şunu yapmayın derdim.

Ama umrumda değil.

Bu kadar.

- Nereye gidiyorsun?

- İçmeye.

Bunu hak ettim.

- Gunnar - Git başımdan.

- Pislik herif! - Gunnar, seni ahmak.

Saç vardı.

Bir tane daha.

Üç oldu.

- Ivan'a güzel bir pasta yapalım.

- N'apıyorsun sen?

- Elma topluyorum.

- Paki'yle mi?

- Ne oldu?

- Yıldırım düştü.

Neyin var senin?

Dalga mı geçiyorsun bizimle?

- Zenciyle ağaçlara tırmanıyorsun.

- O - Esben, siz eve gidin.

- Ne?

- Deve arkadaşını da al, git diyor.

Jørgen, küçük kara arkadaşımıza biraz nezaket öğretelim.

N'aptın?

Stresten oluyor.

Psikopatça üstüme geldi.

- Vurdu beni.

- İşte tanık.

Daha önce de yaptı.

- Vurdu beni! - Özür dilerim, koca kıç! - Götür onu.

- Pişman olacaksın.

Zenci, sen artık ölüsün.

- Moron musun?

Silah bende.

- Öyle çekip vuramazsın insanları! Adamın gelişinden belli.

Psikopat haller.

Sırtından.

Kes şunu! Dengeyi kaçırıyorum.

Ben Ivan gibi değilim.

Ne boktan gün.

Bu homo ülkesinden gitmek istiyorum.

Khalid Onunla konuşmalısın.

Sorunları var.

Gunnar da tuhaf davranıyor.

- Biliyorsun Sana ihtiyaçları var.

- Git başımdan.

Tamam ama onlarla konuş.

Seni dinlerler.

Ben elmaları dolaba koyuyorum.

Sen bilirsin.

Gunnar, ne yapıyorsun?

- Hiç.

- Sarah nerede?

- Eve gitti.

- Bunlar ne böyle?

- Patlıcan - Raket?

Moda böyle.

Herkes öyle diyor.

- Gir içeri.

- Sen buradayken olmaz.

Odanı göremez miyim?

Hayır.

- Çok sarhoş.

- Ne yaptın ona?

Daha yapmadım.

Sadece sarhoş.

- Kendisi istedi.

- Bırak şunu elinden.

Sarhoş olması kendi suçu.

Yatalım artık.

Benimle geliyorsun.

Yürü.

- Vay, ne çok silah! - Khalid, nereye gidiyorsun?

Statoil'i yok etmeye.

- Bunu yapmasan nasıl olur?

- Hayır.

- Bizi vurmayacaksın, değil mi?

- Tereddüt etmeden vururum.

Burnunu sokarsan, kurşunu yersin.

- Biz de gelebilir miyiz?

- Soyguna mı?

- Evet.

- İyi.

Ama arabada sigara yasak.

- Hayır.

- Bin.

- Önce ben giriyorum.

- Niye?

- Tuvaleti kullanmam gerek.

Tamam, ama ben gelmeden kimseyi vurma.

Maskeni tak, Gunnar.

Arkada kapı var mı?

Kaçın! Def olun buradan! Dışarı! Koşun! - Elemanlar nerede?

- Kaçtılar.

Lanet olsun! - Tamam mı?

- Sigara ister misin?

Kes şunu! Yürüyün! Yaralandın mı?

Çok iyi gitti.

Ivan'la konuşmalısınız.

Yardıma ihtiyacınız var, ikinizin de.

Tabii onun da var.

Haydi.

- Çıkart şu maskeyi.

- Evet.

- Merhaba.

Gece nereye gittiniz?

- Benzinlikteydik.

- Ben çok mu sarhoştum?

- Hayır, iyiydin.

Ne yapıyorsun?

Diğer elmalar nerede?

- Yedik hepsini.

- Yedisini de yedin mi?

- Çocuk açtı.

Sadece bira vardı.

- Lanet olsun! - Bu giysilerle çok güzelsin.

- Biz dün gece ileri gittik mi?

Yumuşak oğlan yine geldi.

Bak bak.

Daha çoklar.

- Kilisiye gir.

- Ben bu homolardan saklanmam.

Baksana kaç kişiler! Kiliseye gir.

Seninle işimiz yok.

- Bize Paki lazım.

- Kesin şu gürültüyü! Buraya gelip, sessiz olmanızı istemek zorunda değilim.

Altı, belki, yedi gün ömrüm kaldı.

Biraz sessizliği hak ediyorum.

Sizin gibi kaba insanlarla uğraşamam.

Lütfen gidin.

Biz sadece Paki'yi almaya geldik.

Ne yaparsanız yapın.

İsterseniz alın ormana götürün.

Ben sadece huzur istiyorum.

- Getir onu! - Bu çok yakışıksız! Peki öyleyse.

Gürültü çıkaran her şeyi bana verin.

Ne bok yedi bu?

Geri zekâlı! - Benim suçum yok.

- Gidelim buradan.

Tıp dünyasında, buna "yarım Kennedy" derler.

Bunu atlatamaz.

Hiç şüphen olmasın.

Sen vedanı et, ben de kendime kahve alayım.

Kilisenin arabasını alman çok yanlış.

O cenaze arabası.

Kapa çeneni, Gunnar.

Hepinize elveda.

- Kalabilirsin.

Ivan belki döner.

- Ivan'ın işi bitti.

Ben eve gidiyorum.

Ne diyorsun Adam?

Bilmiyorum.

Karar senin.

Ben gidiyorum.

Ivan için üzgünüm.

Pasta pişiremediğin için üzgünüm.

Görüşürüz, Adam, Sarah.

Sen geber, Gunnar.

İyi, peki.

- Odana git.

- Kızma ama - Nereden buldun?

- Kızma bana.

Kazayla almıştım.

Özür dilerim.

Bir daha asla yapmam.

- Gir.

- Yatağı boş.

- Evet.

- Nerede?

Çok saçma.

Ben bilim adamıyım.

Rakamlara inanırım.

Ben hastaların öldüğü ve kafalarına kurşun yedikten sonra bahçede oturup hamburger yemedikleri bir yer bulmaya gidiyorum.

- Bahçede mi yani?

- Evet.

Yataktan kalkar kalmaz yürüyüşe çıktı.

Kurşun tümörü parçalayıp, dışarı atmış.

Herifin şimdi yine sağlıklı olduğunu söylüyorlar.

Bu nasıl iş böyle! Merhaba Adam.

- Elmalı pasta yaptım.

- Evet.

Keselim mi?

- Çocuğun adı ne?

- Ivan Lambert Andersen.

Ivan Lambert Andersen seni baba, oğul ve kutsal ruh adına vaftiz ediyorum.

Amin.

- Teşekkürler.

- Rica ederim.

- Yine gelin.

- Fırsatımız yok.

- Endonezya'ya gidiyoruz.

- İlginç.

Kaplanlar için mi?

Hayır, yeniden tenise başlayacağım.

Güzel tenis kortları varmış.

Ufaklık için.

Down sendromuyla, diğerleri gibi olacak.

Evet, kaplanlar gerçekten büyüleyici.

Her zaman beklerim.

- Gitmemiz gerek.

- Üstünü değiştirmeyecek misin?

Arabada hallederim.

Haydi, Gunnar.

Arne ve Noller.

Ivan Fjeldsted.

Bana Ivan deyin.

Peki.

Bu benim yardımcım, Adam Ole Pedersen.

Biz de sizi bekliyorduk.

Evet, gidelim.

Çantaları ben alırım.

Gözüne n'oldu öyle?

- Ne demek istiyorsun?

- Spastik gibisin! Öyle mi?

Bence buzları bu şekilde eritmek çok yakışıksız.

Dönüşte kasabadan geçeriz, insanlara ne düşündüklerini sorarız.

Böyle tartışmaların yeri burası değil.

Gözünde bir şey yok.

Arabada konuşuruz.

Haklısın Adam.

Doğru diyor.

Haydi.

Gelin.

ÖLMEDEN ÖNCE DİNLENEN SON ŞARKI: EY BAHAR MELTEMİ SÖYLE

çun est hal-i bostan ey bad-ı nevbahari

kez bülbülân berâmed feryad-i bî-karâri

gül nisbet-i nedâred baru ye del-feribet

tu der miyân-ı gülhâ çun gül miyân-ı hâri.

Rey…

ey genc-i nuştâr ber hastegân guzar-gun

merhem be-dest u mâra mecrûh-i mi-guzâri

ömr-i deger be-bâyed be'd ez vefât mâra

kin ömr tey nemûdim ender ümid-vâri.

………………………………..

O gönül çalan yüzünle, sen çiçekler arasında…

Dikenler içindeki gül gibisin.

Şimdi nasıldır bahçenin hali, ey bahar meltemi söyle!

Çünkü bülbüller figan ediyor, böyle gamlı telaşlı

Gül nedir ki senin can alıcı güzelliğin karşısında

Sen çiçekler arasında, dikenler içindeki gül gibisin

Rey rey….

Ey Şifa kaynağı mücevher, hastalarına bir bak

Merhem elinde, fakat; bizi yaralı bırakıyorsun

Bir ömür daha lazım, vefatımızdan sonra

Çünkü bu ömrümüzü sadece umutlanmakla geçirdik

****

söyle ey bahar yeli,

nedir bu bahçenin hali?

figan ettirir bülbülü

böyle telaşlı, gamlı

parlak çehrenin nispetinden

solar güllerin güzelliği

bütün çiçekler içinde sen

dikenler arasında bir gülsün

ey şifanın kaynağı

hastaların yüzüne bak

merhem sendedir

bizi böyle koyarsın

lazım olan başka bir ömür

zamanımız tükenmişken

şimdikinde, elimizdekinde

ümit içinde, ümit içinde

İNANÇ SORU(N)LARINA BASİT CEVAPLAR

Not: Sorular alıntı...Cevaplar bize aittir.

1- 'Neden inanırız'

Aklı olan insan sabah kalkacağını nasıl düşünüyorsa, bunun benzeri kendine bir dünya oluşturduğunda ya tabi olmayı ya da hükmedici olmanın tarafını tercih eder. Bunda ise tercihi görünmeyen ve gücü yetmediği bir şeyi tercih etmesi kendisine daha huzur verir.

2- İnsan niçin zor anlarında bir yaratıcıya ihtiyaç duyar?

İnsanın tabiatında gurur ve ego kuvvetlidir. Acizliğini aşkın varlığa vermesi ile çıkmazından kurtulur.

3- Allah bizim cennete ve cehenneme gireceğimizi biliyor neden bizi imtihan ediyor?

Fabrikalarda kalite kontrol sistemi vardır. Aynı tezgahtan çıkan bazı mamullerin bazıları defolu olabiliyorsa, bu hata gibi görünen işlemler sonucu oluşu kadar, sistemdeki uyanıklığın ve tedbirin elden bırakılmaması içindir. Bozuk olan kısım tekrar işleme tabi tutulabileceği gibi, iç piyasada satışa sunulur. Onunda sosyal hayatta bir denge unsuru oluşu hatıra gelmelidir.

4- Her şeyin yaratıcısı Allah onun yaratıcısı kim?

Sonsuz bir sistemde bir sonraki varsa, o ise değil, o ise değil devam eder. Bu yaratıcı seçiminde her aklın durduğu bir yer vardır. Bu sorunun gerçek cevabı cevapsız bırakılmasıdır.

6- Öldükten sonra dirileceksek neden ölüyoruz?

Ölüm mutluluk ve acının ince çizgisidir. Mutluda olsa üzüntülüde olsa ölümle karşılaşması ve ona göre sonuçları olacağını bildiği için çıkarsamalar kurtuluş vesilesidir. Ölüm dünya hayatında huzurun temel kaynağıdır. Bir sonuçtur. Olmadığını düşünen için yaşam motoru bozulur.

8- Allah her şeyi bildiği halde neden bizi yarattı?

İradenin olduğu yerde bu soru yanlıştır. Cüzdanındaki parayı şekillendirirken azlık/çokluk veya düzeninde ayrımcı bir şekillenmede kendimizi dahi sorgulayamıyoruz. Bunu neden böyle istedim ki…

9- Bazen peygamber yaşadı mı gerçekten var mı? diye düşünüyorum.

Peygamberlik müessesi aşkın olan kişinin kendine inancı ile alakalıdır. Bugün bile peygamber olduğunu iddia eden birileri bulunuyor ve inançlıları varsa onun doğruluğu ve hatalı olması bizi ilgilendirmez. Bizim ona olan bağlılığımız önemlidir. Her inançlı inandığına karşı sorgulamayı bırakmış kişidir.

10- Bizler Müslüman ailede doğduğumuz için mi Allah'a inanıyoruz. İnanmayan aileden doğanların suçu ne? Allah akıl vermiş ama bizlere de vermiş ama biz de tam kullanamıyoruz.

Bu ayrıcalık Allah Teâlâ'nın özel bir yardımıdır. Diğerlerine neden nasip kılmadın denilmesi sorgulanmaz. Ancak bu arada unutulmaması gereken bir husus vardır. Müslüman bir toplumda gelen birisi ile, ilkel dinler arasında gelen kişinin aynı şartlarda olacağını düşünmek hatalıdır. Akıl inanç konusunda bir yere kadar yön verir. Sonuç imana ulaşır. Burada sorgulama biter.

11- Allah'ınvarlığını bir ateiste nasıl ispatlayabiliriz? Onlar bing bang deyip geçiyorlar?

Allah'ı inkar eden birisine, ispatlamaya gerek yoktur. İnançlı ve inançsız olması konusunda tartışmaya girmek hatalıdır. Sosyal hayatta ona sadece teklif edilecek kurulu düzene uyup can ve mal emniyeti

konusunda bize vereceği taahhüde bakmalıdır. Bu düzeni bozmayacak şekilde hareket ederse beraber yaşama hakkına sahip olurken, onun kendi fikirlerini yaymanın önüne geçecek yaptırmlar devreye sokulmalı, uyum sağlamıyorsa ülke dışına çıkması teklif edilmelidir.

İslam toplumunda yeni kilise yapılmasına izin verilmediği gibi tamir edilmesinede izin verilmez. Fakat yaşamalarına izin verilir.

12- Şu an ölen insanlar kıyamete kadar uykuda mı?

Ölüm boyutuna geçen biri için zaman ve mekan kavramları bizim bildiğimiz manada değildir. Ölüm bir uyku süreci değildir.

13- Allah bizi seviyor da neden günah işlememize izin verip sonra bizi yakıyor?

Cehennem sürecindeki yakma olayının gerçek yönünü tam olarak bilmiyoruz. Ancak yanmak konusunda kulunu ikna edecektir. Ben bu cezaya razıyım diyecek kadar mahcup olmuş birine mükafat vermek yerine cezalanmasını uygulamaya koymak yokluk kavramına düşmekten daha iyi olacaktır. Cehennem değil de yok edeceğim demesi daha dehşetli cezadır. Varlık aleminden kaybolmak daha elim bir cezadır. Yanmak onun yanında cennet sayılır.

14- Cennete nasıl ulaşabiliriz birinin doğru dediğine diğeri yanlış diyor?

Bakış ve kültür açısına göre verdiğimiz izfafi düşüncelerdir. Meşhur fil hikayesi bunu izah eder.

15- Sonsuzluk kavramı akıl almaz bir şey Allah'ın sonsuz olmasını algılayamıyorum.

Sonsuzluk kavramı küre ve dairesel sistemde çözülmez. Kapsayıcı kuvvetin eşdeş değeri olmadığı müddetçe sonucu olmaz.

17- İnançların farklı olmasının sebebi nedir?

Daha önce bahsedilen fil hikayesi gibi farkındalık gibi temelde bir tepe nokta her zaman bulunur

20- Kur'an'da kadın ve erkek niçin eşit değil?

Eşitlik konusunda tarihsel eşitlik hangi sistemde vardı ki, Kur'ân-ı Kerim'de olsun. Bütün dinler ve görüşler incelensin en adaletli olan yine Kur'ân-ı Kerim'de vardır. Bünya düzeninde erkeğin kaba kuvveti kadına karşı hep bir güç olarak var olmuştur. Bu dualitenin gereğidir. Erkek gibi aynı şekilde bir konumda olsaydı dünya sistemine uymazdı.

21- Ya bizim dinimiz hak din değilse?

Bize göre olmasa da, başka din sahiplerine göre değildir. Bu bir Müslüman için sorgulanması gerekmez. Bizim dinimiz bize onlarınki onadır. Eğer iktidar eline geçersede kimseyi zorlayamazsın esasıda vardır.

22- Neden Kuran'da belirsiz ayetler var (anlamı açık olmayan)?

İnsan bildiği şeylerden usanma özelliğine sahiptir. Bazı anlamadığı şeyler onun için merak uyandırır. Bu psikolojik meseledir.

23- Madem Kur'an bize açıklayıcı olarak gönderildi o zaman kelimeler neden anlaşılır değil?

Arapça dili retoriğini belağatını anlayamak dini yaşamaya engel değildir. Zaman içinde yeni tevil ve tefsirleri gelebilir. Çünkü son dinin kitabı olma özelliği budur.

Yasaklar sayısı çok az miktardadır. İnsanların kendilerine göre düşünceleri dini hayatı zora sokmuşlardır.

24- Allah neden bir kuluna eziyet verirken diğerine rahatlık veriyor. Rabbimiz neden bu konuda eşit davranmıyor?

Allah kullarına eşit seviyede bir ortam verseydi herkes başı buyruk olurdu. Denge korunsun diye esaslar gönderdiği halde kulları uymuyorsa suç Allah'ın değil bizlerindir.

"Allah kiminize kiminizden daha fazla rızık verdi. Ama kendilerine fazla verilenler, rızıklarını ellerinin altındakilerle paylaşıp da onları bu hususta kendileriyle eşit hale getirmeye yanaşmıyorlar. Peki onlar Allah'ın nimetini inkâr etmiş olmuyorlar mı?" Nahl, 71

25- Rabbimiz bildiği halde neden bize 'Rabbin kim' diye sordu?

Öğretmen öğrencisine öğrettiğini sorarken önceden bir şeyler sunduğunu biliyor ve ne cevap vereceğini de biliyordur. Yine de soruyordur. Bu soruş kendine değil öğrenciye farklılık kazandırır.

26- Kaderde ne zaman öleceğimiz belli ise neden sadaka ömrü uzatıyor?

Kader de bazı özellik gösteren ameller olabilir. Sadaka sosyal hayat için geçerlidir. Eğer bir zengin etrafını fakir bırakırsa hayat garantisinde bir noksanlık düşünülemez mi. Açların içindeki tokun durumu ne olabilir?

27- Kaderde cennete ve cehenneme gideceğimiz belliyse neden ibadet ediyoruz?

İnancın en yüksek mertebesi Allah için yapılandır. Bir emeklilik hesabı ne kadar garantili olabilir. Ama neticede menfaat bulabiliriz umuduyla sevap işleriz. Batacağını bilse bile bu tür fonlara insanlar para yatırmayı tercih ederler. Umudunu kaybetmez.

28- Kur'an'a her şey yazıyor da neden kıyamet günü yazmıyor?

Bu türlü bilgi verilmesi yanlış olurdu. Kıyamet vakti bellidir. Fakat genişliği bizim amellerimizle alakalıdır. Uzay zamanının dünya zamanı ile farklılık göstermesi gibi kendi içinde oynamaktadır.

29- 'Sen olmasaydın âlemleri yaratmazdım' cümlesini anlamıyorum.

İnsanın sevdiği bir husus için ayrıcalığını kabul ederken Allah'a bunu neden layık görmüyoruz.

30- Mizanda iyilikler ağır basarsa direk cennete gidecek miyiz?

Evet.

Bizim yaptığımız amelin kendisi değil kabul edilip edilmeyeceği önemlidir. Ceza konusunda avukat iyi bir savunma yapıp katili mahkumiyetten kurtarabilir.

31- Allah bizi neden yarattı? Neden ibadet etmemizi istiyor? Neden bizi imtihan ediyor? Diğer dünyada ibadet etseydik neden bu dünyaya gönderildik?

Bir yaratıcıya bu hakkı tanımak gerekir. Eğer yaratıcıyı kabul etmiyorsa ibadet etmesine gerek yok.

Bu soru doğrudan bizle alakalı değildir.

33- Bir şeyin olması için Allah'ın 'ol' demesi yeterliyken neden çeşit çeşit melek yaratmış?

Melekler kuvvet kavramlarını içine alan geniş kavramdır. Ol kelimesi bizim anladığımız manada bir sözden çok iradenin kendi murat ettiği ortamdır. Bunu bilmeye imkan yoktur.

34- Kul hakkı olmayan yok, bir yandan da şunu yaparsanız cennete gideceksiniz deniyor nasıl olacak?

Bunun en güzel cevabı devlet sisteminde mahkumlar için çıkan özel aflardır. Babanın katilini devlet ahngi hakla affediyorsa Allah 'da o hakkı kullanabilir. Belki kulunu razı edecek mükafat verir.

35- Bir iyi insan var namaz kılmıyor ama bir de namaz kılan kötü insan var hangisinin yaptığı daha doğru?

Ferdi ve içtimai ameller birbirine karıştırılmamalıdır. İçtimai amel bizi ilgilendirir. Eğer bir düzen bozucu varsa bu kötüdür.

36- Kur'an'ın değişmeden geldiğini nereden biliyoruz?

Tevatür vardır. Kur'ân-ı Kerim'e inanmayan için bunun bir önemi yoktur.

37- Hadislere dokunulmadığını nerden biliyoruz?

Hadislerdeki bilgilerin doğruluğu ve yanlışlığını irdelemekten çok iyi insan olmaya bakmalı. Akıl ve adalet mülkün temelidir.

38- Hz. İsa dönecek mi?

Hz. İsa döndüğünde kendini ispat etmesi hususunda biz sorumlu değiliz. Bir Müslüman için onun gelmesi çok bir değer taşımaz. Çünkü o da bizim dinimize uyacağı için inip inmemesi çok önemli değildir.

39- Allah'ınihtiyacı yokken bizi niçin test etmekte?

Allah insanı kendisine tanıtmaya çalışır. Bak sen busun demek için.

40- Cennette birini istiyorum o da başka birinin olacak?

Cennet dünya kavramları ile açıklanmayacağı için yanlış sorudur. Orada istekler olacak deniliyor. Ölen oğlunun fotoğrafını saklayan anneye sormalı, öldüğünü bildiğin bir şeyi neden taşıyorsun bunun gibi bir şey.

41- Hz. Âdem cennetten kovulmasaydı ne olacaktı?

Bugünkü hayat belki olmayacaktı.

42- 18 bin âlem var mı? Başka âlemler var mı?

Tabiki var. Milyarca yıldan bahsedilen bir dünyada yaşıyorsak, çok sayıda alemin olduğu düşünülmelidir. Teknolojimiz veya bilgimiz yetersiz diye bir şeyi inkar edemeyiz.

43- Allah kötülüklere neden engel olmaz?

Dualiteye aykırı. Dünya düzeni zıtlıklarla kuruludur.

44- Tarikatlar gerekli midir, neden?

Bu kadar çok sayıda insan varsa anlayışlar da farklı olacaktır.

11. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN SORULARI

1- İnanmak fıtri bir şeyse neden ateistler var?

Ateizimde bir dindir. Sadece ilahı yoktur.

2- Allah ne yapacağımızı bildiği halde neden bizi sınıyor?

Sınanmak bizim için yapılan tercihtir. Bize kendimizi atnıtacaktır.

3- Allah korkusu ile bir kötülüğü yapmayan insan iyi midir?

İyi insan kendi benliğinden çok bir manevi değere karşı tazim ediyorsa bu tercih daha üstündür.

4- Dinde zorlama yok ise neden hadislerde dinden dönen öldürülsün deniyor. Hadis ayetle çelişiyor. Peygamberimiz neden böyle söylemiş?

Peygamberimizin verdiği kararın şartları aynen oluşuyorsa uygulanabilir. Fakat aynı şartlar oluşmayacağına göre burada tercih Kur'ân-ı Kerim'e göre olmalıdır. Ancak sosyal düzenin koyduğu kurallar işletilmelidir.

5- Biz putperestleri eleştiriyoruz ama biz de Kâbe'nin etrafında dönüyoruz.

Hac ibadeti en son farz olan ibadetlerdendir. Bunda olan ritüeller daha önceki toplumlarda da vardı. Yapılması istenen bu amellerde akıl ile ceavp verilemeyecek bir çok husus vardır. Bunu din emretti diye yapmak gerekir. Bu ayrımcılıktır. İzah edilmesine gerek yoktur.

6- Ya Hıristiyan veya ateistler haklıysa?

Olup olmaları onları bağlar. Biz inanıyoruz deriz.

7- Akıl yürütme ile inanç sağlanır mı?

Akıl inanç için gereklidir. Ancak hedef değilidir.

8- Neden ibadet ederiz?

Kendimize bir pay çıkarmak için..

9- İnsan öldükten sonra tekrar dirilip dünya hayatı yaşayacak mı?

Reenkarnasyon, tenasüh ve hulul dinimizde yoktur. Ancak bazı dönüşlerin olmayacağı hususunda kesin bilgi de yoktur.

10- Allah, Peygamber, Kur'an' ın varlığına dair vesveseler yaşıyorum.

Normaldir. Vesvese olmazsa insan olduğumuz ortaya çıkmaz.

11- Allah'ı kafamızda canlandırmak günah mıdır?

Günah değildir. Ancak hükümlerimiz bizi ikna edemediği için sonunda çıkmaza gireriz. Bir yerde dur demek gerekir.

12- Ölen insanlar cennet ve cehennemde mi yoksa kıyameti mi bekliyorlar?

Ölen insanları düşünmek ile kafa yormak günahkarların işidir. İyi insan olmak hedefimiz olmalı

13- Ya Hz. Muhammed hastaysa, Şizofren, otizm gb. Düşünsenize bütün bunlar uydurmaymış. Aslında okuma yazma biliyormuş. Hepsini Hira mağarasında düşünüp planlamış. Mucizeler de Tabiat Ana'nın ona sunduğu mucizeler ya da tesadüften ibaretmiş?

O zaman inanmayabilirsin. İnanç konusunda sana kimse zor kullanmıyor. Ancak dediklerin gibi değilse

14- Allah bizim kaderimizi biliyorsa direkt bizi cennetine veya cehennemine atsın. Sonuçta biliyor hangimiz cennetlik hangimiz cehennemlik.

Bu kendini sorumluluktan çıkartmak isteyenlerin varsayımlarıdır.

15- Allah neden kötüyü yarattı?

Düzen olsun diye…

16- Allah ile iletişimde neden Kur'an okumak, dua etmek değil de namaz ön plandadır?

Dışımıza vuran ameller bizim konumumuzu gösterir.

17- Dualar ne kadar sürede kabul olur?

Hemen kabul olur. Fakat meydana çıkması farklıdır. Bazen bu dünyada bile sonucu oluşmaz.

18- Allah var mı?

Allahın varlığından çok bizim Allah inancımız önemlidir.

19- Yüzyıllar önce ölenle kıyamete yakın ölen haksızlığa uğramaz mı?

Zaman ve mekan kavramı öteki dünyada bu dünyadan farklı, kıyaslanamaz

20- Adem'le Havva dünyaya nasıl geldiler? (Uzay gemisi ile olabilir mi?)

Çok önemli değil. Yaratılışın başlangıcı her insanda kendisiyle başlar. Sorumlulukta bu şekildedir.

21- Biz doğmadan önce cennet cehennemlik olduğumuz belli ise neden amel işleyeyim?

İnsan kendini fark etmesi için gerekli bir husustur. Kendini tanıması için gereklidir.

22- Bu dünyaya gelmek benim tercihim değil. Allah bunun benim seçimim olduğunu ve hatırlamadığımı söylüyor.

Allah bunu bildiği için isyan edenlere de yaşama hakkı veriyor. Eğer böyle olmasaydı, hemen canlarını alırdı.

23- Allah hepimizin doğru yolda olmasını istiyorsa neden şeytanın bize vesvese vermesine izin veriyor?

Bizim psikolojimiz bozulmasın, hemen strese girmeyelim diye. Düşünün kötülüğün direkt sebebi kendimiz düşüncesine sahip olsak, hayat bize ne zor olurdu.

24- Allah kalplerini mühürlediği insanları niçin cehennemle cezalandırıyor?

Bir yaratıcının ayrıcalığı sorgulanamaz

25-Âdem ve Havva'nın çocukları nasıl çoğaldı?

Ensest şekilde çoğaldı. Kardeşlerin evliğine izin verildi. Şimdi Allah yasakladı. O zaman verdi şimdi neden vermiyor denilmez.

26- Yahudi ve Hıristiyanlara ya da ateistlere dinimizi nasıl savunacağımız hakkında bilgiler verilmiyor bize.

İnsanları zorla Müslüman edin diye bir kural yok. Örnek insan olun, onlar sizi beğenip sizin dininize gir var.

27- Allah neden var?

Var olmasını biz istiyoruz.

Yok diyenler var, onlar az sayıda…İnsan yaratılışı Allah'a inanmayı arzuluyor.

28- Kaderin dışına çıkabilir miyiz? İrade nerede kader nerede?

Çıktığımız dediğimiz şeyde kaderdir. Kader Allahın bilgisidir. Onun için zaman ve mekan yoktur. Sevdiği kuluna dilerse yardım eder.

29- Kelam dersinde mucize, olay görüyoruz ama hiçbirinin delili yok. Sadece anlatılıyor bana göre delil yok.

Mucize tarihseldir. Günümüz için var veya yok demenin bir manası yok ki.

30- Tanrı var mıdır? Varlığının delili var mıdır? Bu konuda çok rahatsızım.

Tanrıya inanmak ve inanmakla, o var veya yok olmaz. İnsanın iç sorunudur.

31- Hz. Âdem konuşamayan bir insan mıydı?

Bebek bile doğuştan konuşuyor. Ağlamak bozuk kelimeli konuşmadır. Bir bebek konuşuyorsa Ademinde konuşması gerekir. Bebeğe konuşmayı ne öğrettiyse Ademde o şekilde konuşmayı öğrendi.

32- Allah niçin önceki kitapların bozulmasına izin vermiştir?

İnsanlara acıdığı için. Tekamül sürecini işletmiştir.

33- İnsan Allah'a neden inanır?

İnsan olduğu için.

34- Allah nasıl tüm dünyaya hâkim olabiliyor, nasıl her şey böyle düzenli olabiliyor?

Yarattığı şeye sahip olmak öznelliktir. Bizde yaptığımız şeye sahip olmak siteriz.

36- Bir kimse Allah'ın kendisini koyduğu yeri beğenmezse ne olur?

Bir şey olmaz. Sadece kendisi huzursuz olur.

37- Allah bizi Müslüman yarattı ya öyle olmasaydı?

Kafir olurdunuz. Ancak yaratılış madeni ne ise insan ona meyletmek zorundadır.

38- Allah cezalandırırken affediciliği ne oluyor?

Affetmek, kendimize gurur verirken Allah içinde düşünebiliriz. Seviniyor olabilir.

39- Allah'ı, peygamberi cinleri melekleri görebilecek miyiz ahirette?

Bu soru gereksiz bir sorudur. Şu anda dünyadayız.

40- Allah hepimizin cennete gitmesini istiyorsa neden günahlar var?.

Bizim hayatımızı durağanlıktan kurtarmak için.

41- Rabbimiz bize şah damarı kadar yakınsa bunu biz neden hissedemiyoruz?

Bu yakınlığı tarif içindir. Hepimiz Tanrının içindeyiz. Ayrımız gayrımız yok.

42- İçki öncekilere yavaş yavaş yasaklanırken bizlere neden direk haram kılındı?

Tövbe edenlerin günahlarıda bu şekilde affa mazhar oluyor. Ancak sonunda tövbe şansını bulamamakta var.

43- Allah bizim günah işlememize neden engel olmuyor?

Ona bir zararımız yok ki Günah bize zarar veriyor.

44- Allah nasıl her şeyi görebiliyor nasıl evreni yönetiyor?

Bunu öğrenmek için evrenin sınırlarını tespit etmek gerekir. Bu da olmayacağına göre sormanın bir manası yok…

45- Ahirette hesap verirken insanların yetiştirildiği çevre göz önünde bulundurulacak mı?

Herşey hesaba katılacak inceden ipliğe..

46- Takva niye sadece Allah'tan korkmakla olur, sevgi ile takvalı olunamaz mı?

Dereceler konusunda herkes aynı konumda değildir. İzafi bir soru.

47- Kalplerin mühürlenmesi iradeyi yok etmez mi?

Allah ben yardım etmediğim zaman demiş. Bu ayrımcılığıda biz sorgulayamayız.

48- Sonsuz yaşam diye bir şeyi anlamıyorum.

Sonsuz denilecek bir yaşamve sonsuzluk Allah'a mahsustur.

49- Allah'ın hep 'ben yaptım, ben yarattım demesi' tuhafıma gidiyor.

Yaratıcıya yakışan söz bu şekilde olmalıdır.

50- Allah bizi yaratmasaydı ne ile uğraşırdı?

Kendisiyle yalnız olurdu.

51- Allah nasıl birisi?

Allah Alllah'tır. Bize kendini ispat etmesi dileği kadar olur.

52- Öldükten sonraki hayatla ilgili şüphelerim var.

İnanmadın diye öteki hayat yok olmayacak.. Ya varsa…

53- Allah'ınpeygamberle iletişimi nasıldır?

Dilediği şekilde idi..

55- Melekler, Şeytan Ve Peygamberimiz Allah'ı nasıl gördü-eğer bir şekli yoksa-? Nasıl iletişim kurdular?

Kendi kalbimizin düşünceleri ile nasıl iletişim kuruyorsak. Birisini seviyoruz. Bu sevgi işaretini, içimizden nasıl oluyorsak onun gibi olabilir.

56- Biz Allah'ın iradesi ile mi cennet ya da cehenneme gidiyoruz?

Allah bizi bizden önce bilir, fakat bize haklılığını göstermek için dünya hayatını yarattı.

57- Dünyanın her yerinde ezan farklı saatlerde okunuyorsa kıyamet nasıl kopacak?

Kıyamet konusunda anlatılanlar hayale vuran görüntülerdir. Güneşin dürülmesi vardır. Yuvarlak bir şey dürülmez. O zaman bunun manası başka demektir. Kıyamet kopması bizim anladığımız manada uzayın da yok olması olarak düşünülmemeli. Başka bir şekilde olabilir.

58- Kişinin hesap zamanı şartları dikkate alınır mı, bazıları dindar çevrede doğuyor bazıları değil.

Bu şanstır.

60- Öldükten sonraki hayatla ilgili sorunlarım var?

Dünya hayatında iyi olan biri için sorun yok. Kötüler düşünmeli bu konuyu.

61- Ölüm anı nasıldır?

Herkes için farklıdır.

63- Allah, Ademi nasıl yarattı annesiz babasız nasıl yarattı?

Yaratmanın bilgisini anlatıldığı gibi kabul etmeli. İllaki bir silsile bulmak için maymun olmak gerekli değildir.

64- Allah biz olmasaydık ne yapardı?

Kendisi ile meşgul olurdu.

65- Oruçluyken adam öldürürsek orucumuz bozulur mu?

Bozulmaz. Farklı günahlar, şartlar farklı.

66- Kurban bayramında neden İnek koyundan başka hayvan kesilmez?

Allah'ın emrettiği kesilir.

67- Neden gaybı hiç kimse bilemez?

Gayb bilgisi bizim yetersizliğimiz ile alakalı. Şimdi hava durumu ile bir hafta sonra yağmur yağacağı biliniyor. Bilgi gaybın anahtarıdır. Cüzi bilgi ile bunu çözemiyoruz. Hızır çocuğun yıllar sonra kafir olacağını biliyordu.

68- Allah nasıl, aklım almıyor?

Bu gerçek iman sahibinin durumudur.

69- İçki öncekilere yavaş yavaş yasaklanırken bize niçin birden yasaklanıyor?

Ömrümüz garantisi olsaydı bu deneme yanılma bizim için geçerli olabilirdi. Denenmişi denemekte aptallıktır.

70- Şu anda camdan atlasam ecelimi ben mi belirlemiş olurum?

Belirlemiş ve günahkar da olursun. Haddini aştığın için.

71- Bana göre delil yok sadece anlatılıyor?

İnanma o zaman. İnanç seni bağlar. Bir de sosyal düzeni. Hayatta bir şeyler bizi farklı kılabilir fakat huzur topluma uymak ile olur. Uymayanlar sorunlarla karşılaşır.

72- İnsan nasıl oluştu?

Allah tarafından bir yaratma çizgisi var. Gizemini tam çözmüş değiliz. Ancak bu bilginin bize vereceği fazla bir katkısı yok. Önemli olan şimdi ki hal, ne yapıyoruz.

Kaynak: DİN KARŞITI ÇAĞDAŞ AKIMLAR-DEİZM, Editörler: Vecihi SÖNMEZ Burhaneddin KIYICI Metin YILDIZ, Ensar Neşriyat, 2017, Van

1964'TE SINIR DIŞI EDİLEN RUMLAR ANLATIYOR: YANIMIZA BİR VALİZ ALABİLDİK; "1-2 YILA DÖNERİZ" DEDİK, DÖNEMEDİK...

Binlerce Rum vatandaş, tek bir valiz ve 22 dolarla Türkiye'yi terk etmeye zorlandı

- A +

HABER**Melike Çapan**

11 Nisan 2018 00:00

1964'te yaşanan 'zorunlu göç' hem İstanbul'daki hem Yunanistan'daki Rumların belleğinde canlı bir travma olarak yer tutuyor. Yanında bir valizle sınır dışı edilen 12 bin 387 Rum vatandaştan biri olan Büyükadalı **Hristos Arvanitis** oğlu **Sthatis Arvanitis**, 54 yıl önce yaşananlarla ilgili olarak "İnsanların aklında hep şu vardı; Yunanistan'a gideceğiz, bu fırtına dindikten 1-2 sene sonra geriye döneceğiz. Fakat öyle şeyler olmadı" diyor.

15 Ağustos 1964'ten bu yana Atina'da yaşadığını belirten Arvanitis, babasının İstanbul'a bir daha hiç dönemediğini, kendisinin de 1980'li yıllardan sonra gelebildiğini söylüyor. Büyükada'da 1900'lerden kalma bir evlerinin bulunduğunu ifade eden Arvanitis, başvurusu üzerine 2004'te tapunun yarısının kendisinin üzerine geçtiğini vurguluyor ve ekliyor:

"Fakat kuzenimin payını geriye vermediler. Kuzenim Türk tebaalıydı ama giderken, Türk pasaportunu ve nüfusunu Türk Konsolosluğu'na verdi. Dedi ki; artık ne Türk vatandaşı olmak isterim ne de Türkiye ile alakalı olmak isterim. Bu sebepten yüksek mahkeme onun payını vermedi geriye. 'Mahkeme senin payın artık hazineye kalacak' dedi. Bende kendi payımı 2015'te sattım."

Neler yaşandı?

1960'lı yıllarda gerginleşen Kıbrıs politikaları, İstanbul'da yaşayan Yunan pasaportlu 12 bin 387 Rum vatandaşın 1964'ün Mart-Eylül aylarında 'ulusal güvenlik' gerekçesiyle sınır dışı edilmesine neden oldu.

Dönemin Başbakanı **İsmet İnönü**'nün görevde olduğu dönemde Kıbrıs'ta yaşanan gerginlik hat safhaya ulaştığı anda, "Kıbrıs meselesinin halli ve anahtarlarının Yunanistan'da olduğu" fikri gözleri İstanbul'da yaşayan Rumlara çevirdi."Türkiye'de yaşayan Rumlarla Kıbrıslı Rumların aynı kökenden geldikleri ve bu insanların Makarios ve EOKA'ya dolaysız destek sağladıkları" iddiası, bu dönemde ortaya atıldı. Bu iddia İstanbul'da yaşayan Rumlarda adeta güvercin tedirginliği yarattı.

Hükümet akabinde Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucu lideri **Mustafa Kemal Atatürk** ve eski Yunanistan Başbakanı **Elefterios Venizelos** arasında 1930 yılında imzalanan Seyrüsefain Antlaşması'nı 16 Mart 1964'te tek taraflı olarak feshetti. Anlaşmanın feshinden 9 gün sonra ilk olarak 8 iş adamı sınır dışı edildi.

Paskalya için Yunanistan'a gittiler, geri dönemediler

6 Nisan 1964'te Vize Anlaşması'nın iptaliyle yurt dışında olanlar, o tarihte Paskalya tatili için Yunanistan'a gidenler dönemedi. Sınır dışı politikası aylarca sürdü, resmi rakamlara göre 12 bin kişi sınır dışı edildi, bu sayı gidenlerin ailelerini de yanlarında götürmesiyle üçe katlandı.

Sınır dışı edilenler polis eşliğinde İstanbul Sirkeci'de yabancılar için kurulan 4. Şube'ye götürüldü; gözaltı sürecinde 4 maddelik bir yazı imzalatıldı. İmzalatılan yazıda; "Yasaları ihlal ettiğimi kabul ediyorum, Türkiye aleyhine faaliyet gösterdiğimi ve Eleniki Enosis Derneği üyesi olduğumu kabul ediyorum", "Kıbrıs'ta Yunan teröristlere para gönderdiğimi kabul ediyorum ve son olarak Türkiye'yi kendi özgür irademle terk ediyorum" maddeleri yer alıyordu.

Yabancılar için yasak meslekler

Yazıda adı geçen Eliniki Enosis Derneği 1953'te Yunanistan'ın İyonya adalarında yaşanan depremden sonra kurulmuş, adalara yardım göndermişti. Üzerinden geçen 11 yılda herhangi bir faaliyette bulunulmamasına rağmen derneğin üyeleri sınır dışı edildi. Derneğin, Türkiye aleyhinde çalışmalar yaptığı iddia edildi. "Yunan pasaportlu vatandaşların bu derneğe üye olduğu" iddiası, sınır dışı gerekçesi olarak sunuldu.

1964 yılında her sınır dışı kararı için ayrı bir gerekçe uygulanıyordu. '**Yabancılar için yasak meslekler**'i icra edenler de bu sürece dahil edilirken, ilgili kanunu ihlal edenler oturma izni yenilenmeyerek sınır dışı ediliyordu. Bu meslekler, marangozluktan nakliyeciliğe, garsonluktan dansözlüğe, ayakkabıcılıktan mühendisliğe birçok alanı kapsıyordu. Tam liste şöyleydi:

Ayakkabı satıcılığı; çalgıcılık; fotoğrafçılık; berberlik; mürettiplik; simsarlık; elbise, kasket ve kundura imalciliği; borsalarda mubayaacılık; Devletin hisarına tabi maddelerin satıcılığı; seyyahlara tercümanlık ve rehberlik; inşaat, demir ve ahşap sanayi işçilikleri, umumi nakliye vesaiti ile su ve tenvir ve teshin ve muhabere işlerinde daimi ve muvakkat işçilik; karada tahmil ve tahliye işleri; şoförlük ve muavinliği; alelümum amelelik; her türlü müesseselerle ticarethane, apartman; han, otel ve şirketlerde bekçilik, kapıcılık, odabaşılık; otel, han, hamam, kahvehane, gazino, dansöz ve barlarda kadın ve erkek hizmetçilik (garson ve servant); bar oyunculuğu ve şarkıcılığı.

266 Yazılar

20 kilo, 22 dolar

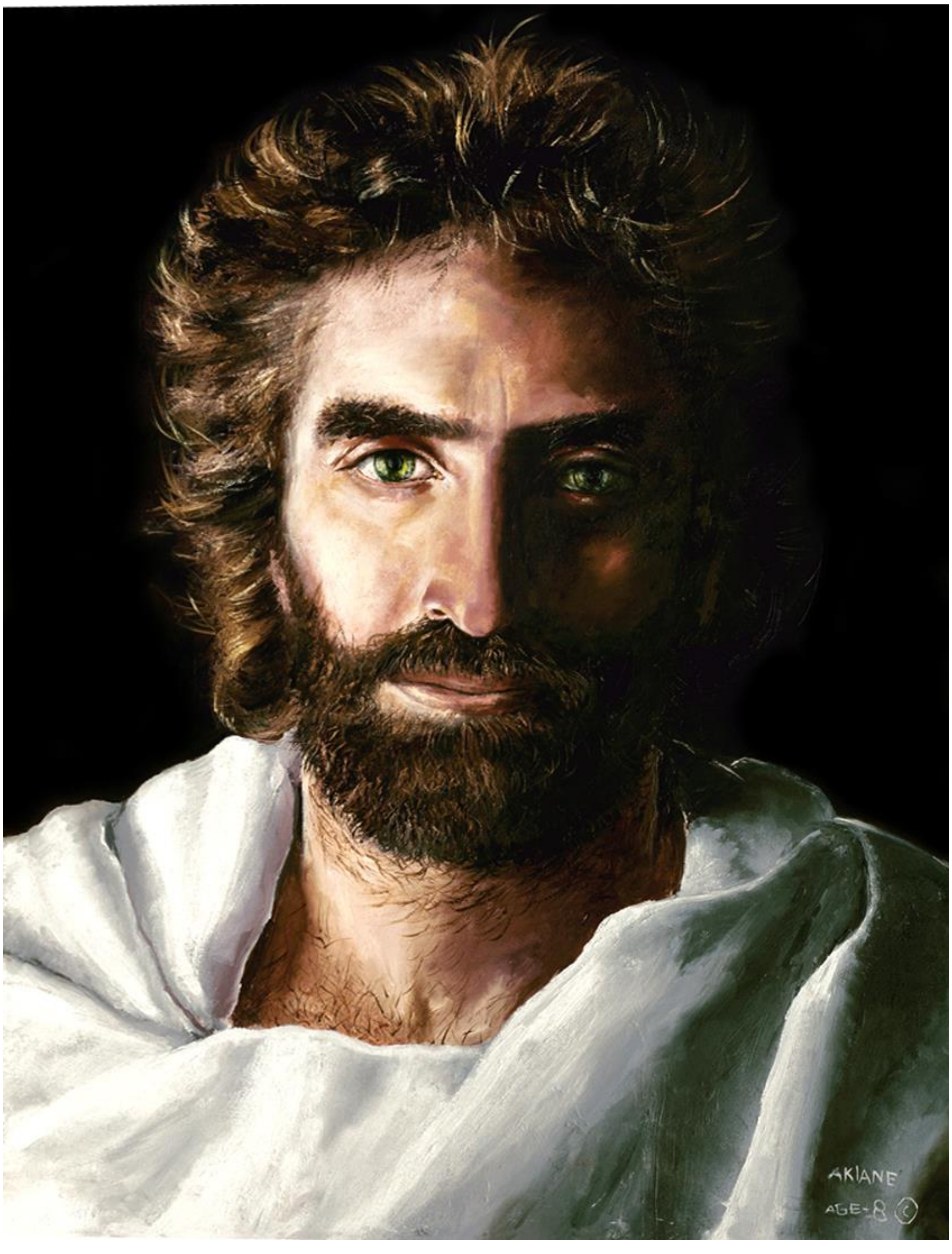
Apelasis (sınır dışı), bugünlerde 54'üncü yılına giriyor. O dönem sınır dışı edilenlerin isimleri gazetelerde yayınlandı, radyolardan duyuruldu. Kimisi de kapısına gelen polisten öğrendi. İstanbul'dan 54 yıl önce gidenler yanlarında **20 kilo** çanta o dönemin kuru karşılığında **22 dolar** götürebildiler. Onlardan biri, 1964'ten bu yana Atina'da yaşayan Büyükadalı Stathis Arvanitis'ti.

1880'li yıllarda Santorini Adası'ndan İstanbul'a gelen Arvanitis ailesi 1900'de Büyükada'daki evlerini inşa etti. 1964'e yani sınır dışı edilene kadar aynı evde yaşayan baba Hristo Arvanitis ayakkabı ustasıydı; evinin karşısındaki dükkânda ısmarlama üzerine ayakkabı yapıyordu.

Şimdilerde o ev bir Türk aileye ait. Evin girişinde bulunan Türk bayrağının nedeni ise çocuklarının şehit olması.

AKİANE KRAMARİK

Akiane Kramarik tarihin en genç ressamı ve şair mucizesi olarak nitelendiriliyor. Kramarik, çizmeyi dört yaşında, resim yapmayı altı yaşında kendi kendine öğrendi ve yedi yaşındayken şiir yazmaya başladı. Kramarik, Litvanyaca, Rusça, İngilizce ve işaret dili dahil dört dil biliyor. Kramarik'e göre, nasıl yazacağını ve resim yapacağını tanrı ona daha üç yaşındayken rüyalarında kendisine görünerek ve konuşarak öğretti. Kramarik'in tanrıyla bağ kurmasından önce ailesinin ciddi bir dini bağlılığı yoktu. Annesi ateist bir Litvanya göçmeni, Amerikan babasıysa dinine bağlı olmayan bir katolikti. Kramerik ve dört erkek kardeşi dahil olmak üzere tüm aile, Kramerik'in etkisiyle bugün dine oldukça sadıklar. Kramerik'in ilk yağlı boya tablosu 10,000 dolara satıldı. Yağlı boya çalışmaları ise bir milyon dolara kadar alıcı buldu. Bu da, onu dünyanın en zengin sanat çocuğu ve Amerika'nın en zengin gençlerinden biri yaptı.

MİLADA HORAKOVA

Horakova, Almanya'nın 1939'da Çekoslovakya'yı işgali üzerine direnişçilere katıldı, tutuklandı, idama mahkûm edildi, cezası hayat boyu hapse çevrilince savaş yıllarını toplama kampında geçirdi.

Savaştan sonra serbest kaldı, Prag'a dönüp 1945'te seçimlere katıldı ve milletvekili oldu.

1948'de meydana gelen komünist darbeden sonra istifa etmek zorunda kaldı ama dostlarının memleketten ayrılması için yaptıkları tavsiyeleri reddederek Prag'da kaldı.

Komünistler, Horakova'yı 1949 Eylül'ünde tutukladılar ve işkencelerle dolu uzun bir sorgulamadan sonra rejimi devirmek için gizli bir örgüt kurmakla ve ihanetle suçlayıp 31 Mayıs 1950'de mahkeme önüne çıkardılar.

Horakova ile beraber üç kişi, 8 Haziran 1950'de idama mahkûm oldu.

Çek hükümeti başta Albert Einstein ve Winston Churchill olmak üzere çok sayıda politikacının ve bilim adamının Milada Horakova'nın idamını önleyebilmek için yaptıkları girişimleri reddetti ve Çekoslovakya'nın en meşhur kadın siyasetçisi olan Horakova, 27 Haziran 1950'de Pancrac hapishanesinde darağacına çıkartıldı, cesedi yakıldı ve külleri de bilinmeyen bir yere gömüldü.

Derken aradan 18 yıl geçti ve Horakova'nın adı Çekoslovakya'da 1968'de yaşanan ama Varşova Paktı birlikleri tarafından tanklarla bastırılan "Prag İlkbaharı"nda yeniden gündeme geldi.

Özgürlük isteyen Çekler'in başlattığı hareket sırasında 1950'deki duruşmalarda verilen kararların iptal edildikleri açıklandı ama Çekoslovakya'ya yapılan askerî müdahale yüzünden Horakova'nın itibarı iade edilemedi.

Çekler, 1968'de yarım kalan bu işi ülkenin bölünmesinden sonra kurulan Çek Cumhuriyeti'nde, 1989'da tamamladılar. Milada Horakova'nın itibarı idamının 39. yıldönümü olan 27 Haziran 1989'da geri verildi, 27 Haziran tarihi "Komünist rejimin kurbanlarının anma günü" ilân edildi, başkent Prag'ın altı büyük caddesine Horakova'nın adı verildi ve adına sembolik bir mezar yapıldı.

SAĞ KALAN TEK KİŞİYDİ

Çekler geçmişleriyle tam olarak 2008'de hesaplaştılar ve 1950'de görülen göstermelik mahkemede görev alanlardan hayatta kalan tek kişiyi, Horakova'nın idamını sağlayan kadın savcı Ludmila Brozova-Polednova'yı 87 yaşında olmasına rağmen "adlî cinayet" suçlamasıyla mahkemeye çıkartıp altı yıl hapse mahkûm ettiler. 58 sene önce yaptıkları yüzünden 88 yaşında hapse giren Brozova-Polednova'nın öyküsü de bu sayfada yeralıyor...

Prag duruşmaları, Stalin'in yargılamalarının taklidiydi

MİLADA Horakova'nın Prag'da 1950 Mayıs'ında görülen ve aslında bir senaryodan ibaret olan mahkemesi, Sovyet lider Stalin'in muhaliflerini ortadan kaldırmak maksadıyla 1930'lu senelerde Moskova'da düzenlediği duruşmaların kötü bir kopyasından ibaretti.

Mahkemenin halk üzerinde etkili olup korku yaratması için Sovyetler'den uzmanlar getirtilmiş, senaryoyu bu uzmanlar hazırlamışlar, kimin ne yapacağı önceden en ince ayrıntısına kadar belirlenmiş ve hâkimlerle savcıya da sadece bu senaryoyu oynamak düşmüştü. Horakova, o sırada 15 yaşında olan kızına hapishaneden yazdığı mektupta **"Ben, ölüme başım dik olarak gidiyorum. Anneler çocuklarını nasıl seviyorlarsa seni öyle sevdim ama iyi bir şekilde yetişmen için artık çaba gösteremeyeceğim. Hayatında bundan böyle olmayacağımdan dolayı sakın üzülme ve başkalarının seni ezmesine de**

izin verme ve mücadeleye kararlı ol" diyordu. İdamından birkaç saat önce ailesini görme izni verilen Milada Horakova kızına mektubunda yazdıklarını tekrarladıktan sonra darağacına çıkartıldı.

MİLADA Horakova ile beraber komünizm karşıtı üç kişiyi idam ettiren kadın savcı Ludmila Brozova-Polednova, 1921'de doğmuş, hukuk fakültesinde öğrenci iken Nazi işgaline karşı mücadele etmiş ve adını 1950'deki duruşmalar sırasında duyurmuştu.

Brozova-Polednova'nın, Horakova darağacına çıkartıldığı sırada cellâda **"Bu o....punun sakın boynunu kırma, yavaş yavaş boğ, o şekilde gebersin!"** diye bağırdığı, idamdan sonra da sevinç kahkahaları attığı söyleniyordu... Uzun yıllar savcılık yaptıktan sonra gözlerden uzak ve sakin bir emeklilik hayatı yaşayan Brozova- Polednova hakkında 2006'da Prag Şehir Mahkemesi'nde dava açıldı. O sırada 85 yaşında olan emekli kadın savcı "adlî yoldan cinayet işlemekle" suçlandı ama savcılığın daha geniş araştırma yapıp delil toplayabilmesi için, dava bir sene sonraya bırakıldı. Savcı, 2007'de tekrar başlayan davada Brozova- Polednova'yı "siyasî ve adlî yolları kullanarak cinayet işlemekle" suçladı. Gözleri çok az gören, kulakları neredeyse hiç işitmeyen ve bastonuna dayanarak güçlükle yürüyen Brozova-Polednova ilk duruşmalara katılmadı ama karar celsesine gitti. Son sözleri sorulduğunda 1950'deki tutumu konusunda geri adım atmadı, "yasaların emrettiği ne ise onu yaptığını" söyledi ve "İhaneti yargıladığımız mahkemeler düzmece değildi, idam edilenler de suçlarını kabul etmişlerdi" dedi.

HABSBURG KANUNU

Brozova-Polednova, 11 Eylül 2008'de yaşı da gözönüne alınarak kanunun en alt sınırından tecilsiz altı yıl hapse mahkûmedildi. Karar, 19. yüzyıldan, Habsburg İmparatorluğu zamanından kalmış olan ve yüz küsur sene boyunca uygulanmamış olan bir kanun maddesine dayanılarak verilmişti. Mahkeme başkanı kararı açıklamasından sonra bu kadar ileri yaştaki bir kadının hapse girmesinde şahsen bir fayda görmediğini ama Çekoslovakya'nın bir dönem ile yüzleşmesinin şart olduğunu, yüksek mahkemenin Brozova-Polednova'yı hapishaneye göndermek yerine başka bir yol bulacağını ümid ettiğini söyledi. Brozova-Polednova ise, karardan sonra "Benimgibi 88 yaşında olan bir insan hapishanede ölmekten korkmaz, ben de korkmuyorum" dedi ve Horakova'nın idamındaki rolünden dolayı pişmanlık duymadığını tekrarladı. En yakın arkadaşlarının Naziler tarafından kurşuna dizildiğini görmüş bir kişi olarak Horakova'nın siyasî faaliyetlerini gözardı etmesinin imkânsız olduğunu iddia etti ve 1950'deki duruşmalarda sadece görevini yaptığını anlattı.

CUMHURBAŞKANI AFFETTİ

Başsavcılık da Brozova- Polednova hakkında verilen mahkûmiyet kararının "geçmişteki siyasî cinayetlerin ortaya çıkarılmış olmasına yeterli bulunduğu" görüşü ile yüksek mahkemeden mahkûmun hapishaneye gönderilmemesini istedi. Yüksek mahkeme ise mahkûmiyet kararını onaylayıp Brozova-Polednova'nın cezasını çekmesine karar verdi ve 88 yaşındaki emekli savcı, 19Mart 2009'da "Svetla nad Sazavou" cezaevine kapatıldı. Brozova-Polednova'nın avukatları, müvekkillerinin sağlık sorunlarını ileri sürerek cezanın affı için ardarda girişimler yaptılar ama Çek Cumhuriyeti Anayasa Mahkemesi talebi reddetti. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi de aynı şekilde bir karar verince, avukatlar bu defa Cumhurbaşkanı Vaclav Klaus'a başvurdular. Çek kamuoyu ise Brozova- Polednova'nın mahkûmedilmiş olmasını devletin 1950'deki adlî facialar konusunda özür dilemesi olarak görüyor ve doksanına merdiven dayamış bir kadının hapishanede kalmasını gereksiz buluyordu. Cumhurbaşkanı Vaclav Klaus, 21 Aralık 2010'da Brozova-Polednova'yı sağlık sorunları yüzünden hapishanede kalmasına imkân bulunmadığı gerekçesiyle affetti ve yaşlı savcı o gece tahliye edildi. Tahliyesinden sonra Cumhurbaşkanı Klaus'a alâkasından dolayı teşekkür etmekle yetinen Brozova- Polednova şimdi Prag'da tek odalı bir apartman dairesinde tek başına yaşıyor...

http://www.haberturk.com/yazarlar/murat-bardakci/743718-cek-kadin-politikaciyi-astiran-kadin-savci-davadan-58-yil-sonra-88inde-hapse-girdi

MİLADA HORAKOVA (2017) FİLMİNDEN

"Geçenlerde bir yerlerde mektubun uzak bir yıldızın ışığı gibi olduğunu okumuştum."

"Işığı bize gelir ve üstümüze yansır."

"Kaynağı çoktan gitmiş ve artık yoksa bile karanlıkta yolumuzu gösterir."

"Onları yazan eller çoktan gitmiş olsa bile seni kelimelerimle kucaklayacak ve öpeceğim."

"Tek kızım Jana... Tanrı bir kadın olarak hayatımı seninle kutsadı."

"Babanın büyülü aşkı dışında sen kaderden aldığım en büyük hediyeydin."

**

Korkuyorum.

Son sözün var mı?

Düşüyorum.

Bu savaşı kaybettim.

Onurumla gidiyorum.

Bu ülkeyi seviyorum.

Halkını seviyorum.

Nefret duymadan gidiyorum.

Jana'm, Tanrı hayatımı öyle bir biçimde planladı ki sana her şeyimi veremedim.

Ama görevimin tüm çocukların iyi yaşayabildiğini görerek sana iyilik etmek olduğunu hissettim.

"Ve küçük kızım umudum, gelecekteki affediciliğim."

"Yaşa.

Hayata iki elinle sarıl."

"Son nefesime kadar mutluluğun için dua edeceğim."

"Her zaman seninle olacağım."

**

"Hayat zor."

"Kimseyi şımartmaz."

"Ve insana her vurduğunda on darbe indirir."

"İnsan bu dünyada yalnız yaşamaz."

"Bunda hem büyük bir mutluluk hem de muazzam bir sorumluluk vardır."

"Zorunluluğumuz bencilce davranmak yerine başkalarının ihtiyaçları ve hedefleriyle kaynaşmaktır."

Mütevazı olmayı öğrenin.

Sahip olmadığınız maddi şeylerden ötürü mutsuz olmayacaksınız.

Bir şeyi adil olarak gördüğünüzde uğruna savaşabilecek ve ölebilecek kadar emin olun.

Bana acımayın.

Güzel bir hayat yaşadım.

Cezamı tevazuyla kabul ediyorum.

Vicdanım rahat ve daha yüksek mahkemenin, Tanrı'nın sınavını da geçeceğime inanıyor, bunun için dua ediyorum.

Çayırlara, tarlalara ve ormanlara gidin.

Orada açan çiçeklerin kokusunda benden bir parça bulacaksınız.

COME SUNDAY (2018) / HERETİCS/

Süre: 106 dk

Yönetmen: Joshua Marston

Senaryo: Marcus Hinchey

Tür: Dram

Vizyon Tarihi: 01 Nisan 2018 (ABD)

Müzik: Marc Streitenfeld, Tamar-Kali

Kelimeler:gerçek hikayeye dayalı

Nam-ı Diğer: Heretics

Oyuncular: Chiwetel Ejiofor, Jason Segel, Lakeith Stanfield, Danny Glover, Martin Sheen

Alt yazı çevirmeni: Özgür Salman

Özet

Gerçek olaylardan uyarlanan filmde, dünyaca ünlü vaiz Carlton Pearson kilise doktrinini sorguladığında her şeyi riske eder ve çağdaş bir sapkın olarak yaftalanır.

Carlton Pearson hâlen Tulsa'da yaşıyor ve düzenli olarak kilisede vaaz veriyor. Kaynaşma konusundaki vaazlarına devam ediyor. Yurt çapındaki kilise ve seminerlerde konuşmalar yapıyor. Takipçileri düzenli olarak artıyor.

Film Altyazısından

-Kiliseye gitmez misin?

Gençken giderdim ama ben Katoliğim.

Ne oldu?

Gitmeyi neden bıraktın?

Bilmiyorum.

Galiba en sevdiğim yanı aile olmaktı.

Evli misin?

Teknik olarak.

Yani Karışık mesele.

İşimi bitirmem gerek.

Belki bu, tesadüf değildir.

Senin orada, benim burada oturmam.

Kader gibi mi?

Veya amaç.

Çocuğum olmuyor.

Kocam çocuk istedi, ben de onu oyaladım.

**

Açıkçası, evlenip çocuk yapmak istemiyordum.

Ailenin insanı Tanrı'dan uzaklaştırdığına inanırdım.

Bu fikirle boğuştum.

Hâlâ boğuşuyorum.

Gerçi şu an gözümde en kıymetli şey, onlar.

Ben -Affedersiniz, ben -Sorun değil.

-Berbat durumdayım.

-Herkes öyle hissediyor.

İşler iyiyken sen de iyisin.

Değilken dünyan yıkılıyor.

Bir an bir şey hayal etmeni istiyorum.

Ama gerçekten hayal edeceksin.

Her şeyin bir sebebi vardır.

Ve basit bir seçim vardır.

İstersen seni şu anda "kurtarabilirim".

-Bu tam olarak ne demek?

-Benimle dua et.

Günahlarını terk et.

Tanrı'yı yaşamına kabul et.

Tulsa uçağında mı?

Elimi tut.

Ve oradaydı

Ben de onun yanındaydım.

Bir şey yapmazsam o kadının cehenneme gideceğini biliyordum.

Daha önce kurtarılmamıştı.

Dine dönmemişti.

Ama ben yorgunum, Tanrım.

Dört günde yedi kiliseye gittim.

Dün geceyi vaaz vererek geçirdim.

Ve Tanrı şöyle dedi: "Hayır, pes etme." Amin! "Bekle.

Sevgine ihtiyacı var." dediğini duydum.

Sert bir sevgiden bahsediyordu.

Kadın, bunu duymak istemiyordu.

**

Seviyoruz çünkü İsa bize sevmeyi öğretiyor.

Anne-babamı sevebilirim.

Çocuklarımı sevebilirim.

Eşimi sevebilirim.

Seni seviyorum canım.

Hepinizi sevebilirim.

Seni sevebilirim.

Seni de.

Seni de.

Bu güzel koroyu da.

Bu müziği sevebilirim.

-Seni seviyorum Reggie.

-Ben de sizi efendim.

İsa "Size sevme yetkisi veriyorum." dedi.

Yetkiniz var.

Onun sevgisini yaymak için atandınız ve görevlendirildiniz.

Evet! Bu yüzden her kapıyı çalıyoruz.

Her taşın altına bakıp insanları uçakta rahatsız ediyoruz, kitapçık verip atıp tutuyoruz.

Herkesi kurtarana dek sarsıyoruz.

Hoşumuza gitmeyebilir.

Bıkıp usanabiliriz ama bizim işimiz bu.

Birine bakıp "Bizim işimiz bu." deyin.

-Bizim işimiz bu! -Çünkü dünya, kurtarılmalı! Dünya, kurtarılmalı! Onları neşelendirip "Çok şükür" deyin! Çok şükür! "Ben bir askerim" deyin.

-Ben bir askerim! -"Ben bir askerim" deyin! -Ben bir askerim! -Ben bir askerim Tanrı'nın Ordusunda Ben bir askerim Tanrı'nın -Ben bir askerim -Tanrı'nın Ordusunda Ben bir askerim Tanrı'nın -Ben bir askerim -Tanrı'nın Ordusunda -Ben bir askerim -Tanrı'nın -Ölürsem bırakın öleyim -Tanrı'nın Ordusunda -Ölürsem bırakın öleyim -Tanrı'nın -Ölürsem bırakın öleyim -Tanrı'nın Ordusunda -Ölürsem bırakın öleyim -Tanrı'nın Savaş giysimi kuşandım Tanrı'nın Ordusunda Savaş kıyafetimi kuşandım -Tanrı'nın -Evet, ben bir askerim Tanrı'nın Ordusunda Tanrı'nın Ben bir askerim Ben bir askerim Ben bir askerim Ben bir askerim Ben bir askerim Ben bir askerim Ben bir askerim Aziz

**

-Seni gördüğüme sevindim.

-Anlat bana, Quincy dayı.

-Her şeyi öğrenmek istiyorum.

-Çok dua ettim.

Evet, düşündüm.

Galiba benim için ettiğiniz dualar kabul oldu.

Seni buradaki kiliseye mi aldılar?

Evet, güzel bir kilise var.

Bir buçuk kilometre uzakta.

Good Shepherd Kilisesi.

Her pazar otobüs var.

-Çok şükür.

-Evet.

Çok şükür.

Altı hafta.

Altı hafta sonra çıkıyorsun Quincy dayı.

Evet.

Bir şey daha var.

Odamda uyuşturucu buldular.

Benim değildi ama mesele o değil.

Şartlı tahliyemi yakacaklar.

Altı yıl.

Şartlı tahliye memurum yardım edebileceğini söyledi.

Yani, kurula mektup yazıp kim olduğunu ve kimleri tanıdığını söylersen görmezden gelebilirler.

Beni bunun için mi çağırdın?

-Hayır, dedim ya -Kurtarılmak istediğini söylemiştin.

Evet, istiyorum.

Carly.

Dostum.

Bir hayal gördüm.

Çok net ve güzeldi.

Memur, bu mektup işini ne zaman söyledi?

Carly.

Hayır.

Mektubu ne zaman söyledi?

İki hafta önce.

Beni aramadan önce mi?

Altı yıl, Carly.

İster altı olsun, ister 60.

Bu şekilde yaşarsan ilelebet cehennemliksin.

O zaman kurtar beni.

Seni şartlı tahliye için kurtaramam.

-O iş öyle değil.

-Daha fazla yatamam, dostum.

-76 yaşında çıkacağım.

-Tekrar gelirim.

Sana yardımcı olurum.

Ama gerekeni yapmalısın.

San yardım etmek istiyorum Quincy dayı.

Gerçekten.

Bildiğim tek yol bu.

-Seni yine de seviyorum.

-Peki.

Seni seviyorum, Quincy dayı.

Her zaman.

Cazibeni kimden aldığını unutma.

**

Carlton?

İyi misin?

-Beni kabul ettiğin için sağ ol.

-Tanrı seni kutsasın.

Richard.

-Seni görmek güzel.

-Seni de.

Elbette o senin dayın ve onu çok seviyorsun.

Hayır, mesele sadece o değil.

Birlikte büyüdüğüm kişiler ve onların çocukları.

Hepsi yanlış istikamette.

Kötü yoldalar.

Ben bunun için ne yaptım?

Ben sanki Evden kaçıp ömrümü yabancıları kurtarmaya adadım.

Sen kaçmadın.

Buraya gelip üniversitemize girdin ve ömrünü Tanrı'ya adadın.

Ama hislerini anlıyorum.

Sevip de kurtaramadıklarını düşünüyorsun.

Ronnie öldüğünde ben de aynı şeyleri hissettim.

Çaresiz ve suçlu.

Peki ama ne yapacaktım yani?

Eş cinsel bir oğlu nasıl kabul ederdim?

Ronnie'nin intihar haberi geldiğinde hissettiğim o berbat suçluluktan daha kötüsü, hayatım boyunca televizyonda ve gezilerde insanları iyileştirmiş ve kurtarmış ama öz oğlumu bir türlü hizaya sokamamış olmamdı.

Cevap bulmak için ne dualar ettim.

İnancımın o zamana kadarki en büyük imtihanıydı.

Bunun bir imtihan olduğunu anladığımda her zamankinden daha da güçlüydüm.

Çok şükür, Tanrı bana seni verdi.

Seni hep oğlum olarak gördüm Carlton.

Herkese böyle söylüyorum.

Sen benim siyahi oğlumsun.

Hangi yıl gelmiştin, 70'te mi?

-71.

Seni gördüğüm anda Kutsal Ruh beni sana itti.

Bir gün, belki de yakında Tanrı beni yanına çağıracak.

Ama senin öncülük edeceğini bilmek beni rahatlatıp mutlu ediyor.

Evet.

**

Ne oldu?

Quincy dayı kendini asmış.

Evet.

Evet, tamam.

Bizi bir bakıma Quincy yetiştirdi.

Üniversite parasını biriktirmeme yardım etti.

Bir kısmı bu kilisedendi.

Geri kalanının nereden geldiğini merak etmişimdir.

Kendince entrikaları olduğunu bilirdik.

Ama insanları hep güldürürdü.

"Cazibeni kimden aldığını unutma" derdi.

Tanrı'yı hiç bulamadı.

Tanrı'yı hiç bulamadı.

Ama ona dua ediyorum.

Ruhuna dua ediyorum.

Quincy hakkında söylediklerin iyiydi.

Duysa hoşuna giderdi.

Ne kadar çok anımız varmış.

Az kalsın bizi yarış pistine götürüşünü anlatacaktım.

-Anma töreninde mi?

-En sevdiğim anılardan biriydi.

Ona çok kızmıştım.

O at kazanınca

Hiç o kadar bağırmamıştım.

Sonra gelip sana ne kazandığımı söyleyiverdim.

Elector senden iyi sır saklardı.

Sen, "Tanrı her şeyi görür." deyip durdun.

-Bana cennetlik olmadığımı söyledin.

-Kumar oynuyordun.

Altı yaşındaydım, anne.

-Beni çok korkutmuştun.

-Ama işe yaradı.

-Onu ziyaret ettiğimi biliyorsun.

-Evet.

Söyledi.

Seni gördüğüne sevinmiş.

Bir mektup yazmamı istedi.

Söyledi mi?

Hayır, ne mektubu?

Cezaevi kuruluna.

Ona kefil olmam için.

Çuvalladığını, şartlı tahliyesinin yanacağını söyledi.

Mektubu yazarsam bırakacaklarmış.

Reddettim.

Neden?

Konu mektup değildi.

Beni kurtarılmak için çağırdı ama hazır değildi.

Tekrar geleceğimi söyledim.

Zamana ihtiyacı vardı.

Zamana mı?

70 yaşındaydı.

**

Savaşta hayatta kaldılar.

Buraya gelmek için yüzlerce kilometre teptiler.

Bu sahne, Batı'nın Ruanda krizi karşısındaki davranışını simgeliyor.

Çok az insanla Ruanda'ya yollanan sınırlı kaynağa milyonlarca insan akın etti.

BM'ye göre soykırımda ölen kişi sayısı 800 bin.

Bunların yarısı çocuktu.

Doktorlar, sorun hızlıca çözülmezse milyonlarca kişinin daha önümüzdeki haftalarda burada öleceğinden endişeli.

Konuştuğumuz bir sağlıkçı şöyle dedi: "**Ya umut vardır ya da hiçbir şey yoktur.**"

Sağlıkçılara sorduk Tanrım.

Bana yardım et.

Tanrım.

Neden?

Anlamıyorum.

Tanrım.

Yüce Tanrım

Tanrım, bilmiyorum.

Ama hâlâ inanıyorum.

**

İnanıyorum.

Dedim ki "Tanrım, hem insanların böyle acı çekmesine izin verip hem de kendine nasıl şefkatli ersin?

" Tanrım. Hiçbiri kurtulamadı. İsa'yı tanımıyorlar. Yeniden doğamadılar. Öldüklerinde de onları cehennemine postalayacaksın. Tanrım.

Tanrım.

Sonra kendiminki kadar net bir ses duydum.

"Öyle mi sanıyorsun? Onları cehenneme postaladığımızı mı?" Evet, dedim.

"Sen bu konuda ne yapardın?" dedi.

-"Onları kurtarmalıyız." dedim.

-Doğru.

"Onlara İncil'i anlatmalıyım."

"Onların böyle kurtulacağını düşünüyorsan bebeğini bırak, büyük ekran televizyonu kapat .

hemen bir araca atlayıp onları kurtar." dedi.

"Tanrım, bu suçu bana yükleme." dedim.

"Ömrümün en iyi 40 yılını sana adadım. Ayrıca ben tüm dünyayı kurtaramam." "Kesinlikle." dedi.

"Dünyayı kurtaramazsın.

Onu biz yaptık.

" Beni dinleyin.

Hayatım boyunca bana bu öğretildi.

Bildiğim her şey cennet-cehennem seçimine işaret ediyor.

Sevdiğim birçok kişi ailemin fertleri cehenneme gitti ve orada kalacak.

Buna asla razı gelemem ama kabullenirim.

Seçme şansları vardı.

Ama Afrika'daki bu insanlar Tanrı'dan ne zaman ayrıldı?

Ne zaman seçim yaptılar?

Ve nasıl kurtulurlar?

Dedi ki "Kurtulmalarına gerek yok. Onlar zaten kurtarıldı. Ben onları yanıma aldım. Hep benimle **olacaklar cennette."**

**

Oraya çıkıp sana güvenen 6.000 kişiye inandıkları her şeyin ve 2.000 yıllık tarihin yanlış olduğunu söyledin. Ben öyle demedim. O zaman ne dediğini açıklar mısın?

Ben anlamadım da.

Karışık olduğunu biliyorum Henry ama Tanrı'nın sevgisini hissettim ve sesini duydum.

Carlton, Afrika'daki o insanlar Katolik veya Müslümansa ve hepsi kurtulmuşsa o zaman herkes kurtulmuş mu oluyor?

Nasıl yaşarsa yaşasın herkes kurtulur mu?

-Eş cinseller, katiller, tecavüzcüler?

-Bilmiyorum.

Bilmiyorum.

Ama Tanrı, Afrika'daki o insanları cehenneme atmıyor.

Şefkatli bir Tanrı, seçme hakkı verir.

Kitapta yazan bu, değil mi?

Müjde bu.

-Tanrı'yı aramayı "seçersek".

-O insanlar da mı?

-Bunu konuştuğumuza bile

-Sadece sordum.

-Evet.

O insanlar da.

-Issız bir yerde çocuğunun koleradan, açlıktan ölüşünü izleyen anneler Ne durumda olurlarsa olsunlar.

Ne durumda ve nerede olurlarsa olsunlar Tanrı'yı gerçekten arıyorlarsa O, onları bulur.

Bir misyonerle, bir rüyayla, bir görüntüyle.

Öyle ya da böyle İsa'ya getirilirler.

Bundan emin misin?

İsa'nın sözü bu.

25 yıldır insanlara anlattığın söz bu.

Beni neden aramadın?

Veya toplantı istemedin?

Oraya çıkmadan önce biraz düşünmedin?

Bence Yapma, bana bu kadarını borçlusun.

**

Piskopos Pearson bile Tanrı'nın sözünü yorumlayamaz.

Şu anki vaazıyla ilgili istediğinizi söyleyin.

Bu adama haksızlık etmeyin.

Pentakostal Hareket'e çok emeği geçti.

Kimsenin cehenneme gitmesini istemiyorum.

Ancak İncil, Mahşer Günü için şöyle der: **"Herkesin kalbindeki gizleri O yargılayacak." Ve herkes inansa da inanmasa da kurtulacak.**

Bu Hayır.

Ama inanç birliğimizin temeli şu: İsa'nın kanı üzerinden hepimiz Tanrı'nın evladı olacağız.

Piskopos Pearson'ın dediği bu.

Söylediğinle aynı şeyi söylüyor.

Herkes cennete girsin istiyorum çünkü Tanrı şefkati bunu gerektirir.

Onu seviyorum ama kesinlikle yanılıyor.

Okuyarak yetiştiğin İncil'in kendisiyle tartışmaya başlarsan

**

**

Yok, yani dediklerim hakkında ne düşünüyorsun?

Siz söylerken hoşuma gitti.

Yani Cehennem beni hep dehşete düşürmüştür.

Ama Henry, böyle giderse insanları kaybedebileceğimizi

Henry fazla endişeleniyor.

Bu kilise olmasa ne yaparım bilmem.

-Tamam mı?

-Ne diyorsun?

Yani başka bir şeyim yok.

Artık daha güçlüsün.

Hepimizde olduğu gibi sende de şeytanlar vardı.

Ama artık aynı olmadığını biliyoruz.

Aynı şekilde savaşıyorsun.

Yani Evdeyken annem düzeleyim diye kaç kez uğraştı, bilseniz.

Tamamen düzelemeyebilirsin.

Ama eş cinsel olmak ve öyle yaşamak aynı şey değildir.

Önemli olan nasıl yaşadığın.

Tanrı'yı bırakmazsan o da seni bırakmaz.

Seni güçlü ve sağlıklı tutar.

**

Carlton, neler oluyor?

Her sabah kendimi eskisi gibi hissetmeyi bekliyorum.

İnsanları kurtarmayı istemek gibi.

Ama Hissetmiyorum.

Artık bunu hissetmiyorum.

Önce mesele sadece Afrika'dakiler sandım ama değil.

Herkes.

Herkes.

Onun kanı herkesi kapsamıştı.

Hayır, bu sapkınlık oğlum.

-Şef

-İnan bana sapkınlık.

Dinle beni lütfen.

Kiliseni ve vaizliğini oluşturmanı izledim.

Sana ne kadar çabuk geldiklerini görmek beni en gururlandıran şeydi.

Siyahiler ve beyazlar bir arada.

Çok nadir bir olaydır.

Şimdi de televizyonda seni çok daha fazla kişi dinliyor.

Sana bir şey sormam gerek oğlum.

Bunu bir düşün.

Duyduğunun Tanrı'nın sesi olduğundan emin misin?

Şeytanın hilelerini bilirsin.

Dayının kurtarılmadan öldüğünü gördü.

Seni ağlarken, savunmasızken gördü ve duymak istediklerini söyledi.

Sevdiklerin o küçük kapıdan içeri giremiyorsa o da girmeleri için genişletecekti.

Mantıklı geliyor çünkü mantıklı gösteriyor.

Şeytan bir yılandır.

Bir vantriloktur o.

Ve senin üzerinden konuşmayı seçti.

Ama insanları bu yola sürüklemeye devam edersen hem kendinin hem de onların kurtuluşunu riske atarsın.

Bu da şeytanın zaferi demek.

Tekrar soruyorum.

Duyduğun şeyin şeytanın sesi olmadığından emin misin?

Riske attığın her şeyi düşünmelisin.

Sadece kendin için de değil.

Meseleleri sonra çözümleriz ama önce şunu halledelim.

**

Neden?

Nerede olduğumu biliyordu.

Benimle konuşmaya geldi.

Sinirlerinin bozuk olduğunu düşünüyor.

Oral ne dedi?

Vazgeçmemi istiyor.

Öyle mi yapacaksın?

Sence benimle konuşan Tanrı mıydı?

Benim veya başkasının ne düşündüğü ne fark eder?

Benim için eder.

Öyle mi?

Ne zamandan beri?

Henry ev yaşamımızı öğrenmek istiyor.

Ve seninle konuşup konuşmayacağımı.

Sen sanıyorsun ki

-Ne bileyim işte.

-Neden kızgınsın?

Sen konuştuğuna inandın.

Emindin.

O kadar basit değil.

Tanrı seninle konuştu ya da konuşmadı.

Başkalarının, Oral'ın, Henry'nin ve kilisenin buna inanıp inanmaması önemli değil.

-Senin için kolay, Gina.

-Neden kolaymış?

Çünkü ben birçok şeyden ve kişiden sorumluyum.

Julian, Majesty ve sen de dâhil.

Sen kilisenin kül olmasını yeğlersin.

Kendin söyledin.

Vay canına.

Avukat konusunu mu açacaksın?

Gerçekten o konuyu mu açacaksın şimdi?

Onunla sadece belki dinlersin diye konuştum.

Belki varlığımı fark edersin diye.

Sen ve bu kilise için çocuk doğurdum.

Carlton, neden kül olmasını isteyeyim?

Seninle olmak Tanrı'nın yolunda olmaktır diye düşündüm.

Anlamlı bir şeyin parçası olmaktır diye düşündüm.

Evet, umarım birinin ruhu Alev alır

Alev alır -Alev alır -Alev alır Umarım birinin ruhu Alev alır -Yanar -Kutsal Ruh'la yanar Umarım birinin ruhu Alev alır -Alev -Alev alır -Alev alır -Alev alır Umarım birinin ruhu Alev alır Kutsal Ruh'la yanar

**

Konuya doğruca gireceğim.

Şimdi, geçen pazar, ben size Tanrı'nın benimle konuşup Afrika'da açlıkta ölenlerin kurtarılmamış olsalar da cennete gideceklerini söylediğini anlattım.

Şimdi İddialı bir beyan bu.

Buraya gelip o şekilde söylediğim için pişmanım.

İnsanlar bütün hafta boyu benimle konuşup neyi neden duyduğumu bana anlatmaya çalıştı.

Eminim çoğunuz bu konuşmaları yapıyorsunuz.

"Onlar kurtulmuşsa herkes kurtulmuş mu sayılır?

" diyorsunuz.

Bu doğruysa, İsa'yı kabul etmek gerekmiyorsa kiliseye neden gidelim?

İncil sadece İsa'yı kabul edenlerin kurtulacağını söylüyorsa o zaman hepsi tek bir anlama gelir.

Duyduğum Tanrı'nın sesi değildi.

Başka bir şeydi.

Şimdi, Romalılar Romalılar 10:9 şöyle diyor Ben Ben bütün hafta okuyup dua ettim ve anlamaya çalıştım.

Romalılar 10:9 diyor ki Henry?

Henry, buraya gelip bir şey okur musun?

Sakıncası yoksa.

Elbette.

1.

Yuhanna, 2. Bölüm'den.

Burada.

"Sevgili çocuklarım." "Sevgili çocuklarım.

Bunu, günah işlemeyin diye yazdım.

" "Sevgili çocuklarım, bunu günah işlemeyin diye yazdım."

"Ama biri günah işlerse bizi savunmak için Baba'yla konuşacak biri var. "

"Ama biri günah işlerse bizi savunmak için Baba'yla konuşacak biri var.

" "Adı, İsa. Doğru olan." "Adı, İsa. Doğru olan." Devam et.

"Ve o, bütün günahlarımızın kefareti olan kurbandır. Ama sadece bizim değil."

"Ama sadece bizim değil bütün dünyanın günahları için." Bu, İsa herkes için öldü demek.

Kelime anlamı bu.

Affolunmaya herkes dâhil.

İsa'yı kabul etmemiş olanlar bile.

Tanrı'nın sözünü duymamış, kiliseye gitmemiş olanlar.

Afrika'dakiler ve diğer herkes.

Herkes zaten kurtulmuş durumda.

Ve bu haçın tamamlanmış işidir.

**

-Doğru değil bu.

-John.

Sorularınızı cevaplayacağım.

Hayır, İncil'i baştan yazamazsın.

Baştan yazmıyorum.

Sadece okuyorum, John.

Hayır, bu kilisede Tanrı'nın sözünü anlatıyorsun! Otur! Bırak da bitirsin.

Hayır.

Sen bir elçisin, Piskopos.

-Otur.

-Tamam, sakin olun.

-John, Ben, oturun lütfen.

-Hayır, bu kadar yeter.

Hadi gidelim.

Biliyorsun - bu kiliseyi biz kurduk.

-Peki.

Biz kurduk! Bunu unutma.

Hayır, tamam.

Bırakın çıksınlar.

Bırakın çıksınlar.

İsa, "Kutsal metinleri özenle çalışın -çünkü bana tanıklık ederler." der.

-Amin.

Eğer onları özenle çalışırsak çelişkiler olduğunu anlamak zorunda kalırız.

İncil cennetin tek yolunun İsa'yı kabul etmek olduğu kadar buna gerek olmadığını da söyler.

Önce Birinci Yuhanna'yı okudum ama o Korintliler'de, Timoteyus'ta da var.

Petrus.

Al, Timoteyus 4:9.

Timoteyus 4:9.

"Tanrı, bütün insanlığın kurtarıcısıdır. Bilhassa inananların." Ve devam ediyor.

Ve İşte Pavlus ve Korintliler.

-Teşekkürler.

-Bunu dün gece tekrar okudum.

"Her insan öldüğü gibi, İsa'yla canlandırılır da." Her insan! Burada kalamam.

Hayatımız boyunca okuduğumuz İncil bu. Yani diyor ki Anlamıyorum.

Minnie, ben Minnie, zor olduğunu biliyorum.

Zor olduğunu biliyorum ama Seni veya buradaki herhangi birini dinleyeceğimi bilirsin.

Sizden de benim için aynısını yapmanızı istiyorum.

Benim cehenneme inanmayı bıraktığım söyleniyor.

Bunu düşündüm ve bu konuda dua ettim.

Bizim taptığımız Tanrı İncil'in halihazırda odaklandığımız kısımlarına göre bir canavar.

Gerçekten Tanrı'nın milyarlarca insanı sırf bir konuyu anlamadı veya başka bir yerde doğdu diye cehenneme attığını söylersek Tanrı bir canavar demektir.

Hitler'den, Saddam Hüseyin'den bile daha canavar demektir.

Ama bizim Tanrımız bu değil.

Bizim taptığımız Tanrı bu değil.

Hayır, o Tanrı hepimizi sever!

Onun elini tutun Tanrı'nın değişmez elini

Onun elini tutun Tanrı'nın değişmez elini Umutlarınızı inşa edin Sonsuz olana Tanrı'nın değişmez elini tutun Herkes tutsun Affedersiniz, geçmeye çalışıyorum.

Ne gösteriydi.

**

Üzgünüm.

Ben sana kefil oluyorum.

Bütün hafta sözler veriyorum ve beni kukla gibi dışarıda bırakıyorsun.

Bunu görmezden gelemem.

Tanrı'nın sesi olmadığına kanıt mı lazım?

Cemaatin yarısı gitti.

Al sana kanıt.

Başka kanıta gerek var mı?

Şu anda Carlton Pearson'la ilişkiniz tam olarak nedir?

**

Üzgünüm birini bu kadar uzun zaman tanıdığınızda, Piskopos Pearson gibi Bu çok zordur.

Yani, esasında ikiniz birlikte büyüdünüz.

Baban onu alıp üniversitesinde yetiştirdi.

Doğru.

Onu hep kollamam gereken kardeşim olarak gördüm.

Şimdi de bunun şeytanın işi olduğunu düşünüyorsun.

Karanlık meleklerin.

Evet, onun içine şeytan girdiğine inanıyorum.

-Kontrol edildiğini.

-Yoldan çıkarsın diye mi?

Doğru.

Güçlü ve güvenilir bir ses.

Bu, tehlikeli bir durum.

Baban ne söylüyor?

-Herhalde konuşmuşsundur.

-Elbette.

Babam kırgın.

Bir oğlunu kaybetti.

Sana böyle saldırdığına inanamıyorum.

Tanrı'nın yardımı.

Hepimiz şifa bulabiliriz

-Bu fırsatı 25 yıl bekledi.

- kimseyi tamamen kaybetmezsin, bunu biliyorsun.

Sana sahip olduğu gibi, Richard.

-Selam.

-Nasılsın?

Seni gördüğüme sevindim.

Selam, Henry.

Selam, nasılsın?

Girin lütfen.

-Merhaba, Gina.

-Henry.

Kahvemiz var, isteyen içebilir.

Bir şey yemek isteyen?

Bence herkes tok.

Tamam.

Sen bir şey söylemeden önce bilmeni isterim ki bazı şeyleri farklı yapmalıydım.

Tamam mı?

Seninle konuşmalıydım.

Paylaşmalıydım.

-Carlton.

-Hayır, farklı yapmalıydım.

Değiştirmemi istediğin bir şey varsa Ne olursa.

Halledelim.

Üst Boyut'tan ayrılıyoruz.

Bu konuda dua ettik.

Kendi kilisemizi kuruyoruz.

Henry.

-Böyle gidemezsiniz.

-Hayır, gitmiyorlar.

Konuşup çözeceğiz.

Bunun

-Bunun için çok geç.

-Çok geç değil.

Anlamak için zamana ihtiyacım var.

Tamam mı?

-Şekillendirmek için.

-Gemiyi batırmak için mi?

Duyduğun, Tanrı'nın sesi değildi.

-Nereden biliyorsun?

-Nereden Gina

-Ona karşı birlik oldunuz.

-Yanılıyorsa?

Bilemezsin.

Hiçbirimiz bilmiyor.

Sana güvenmemi ve insanlara İsa'yı kabul etmenin şart olmadığını söylememi istiyorsun.

Günah işlemelerinin de.

Ya yanılıyorsan ve cehennem varsa?

Ve sorumluysak?

Haklı olduğunu düşünsem bile ki düşünmüyorum bu riske girmek istemem.

Beni, bizi veya herhangi birini düşünmeden bu yola girdin.

Gece gündüz bunu düşünüyorum.

Gitmeyin.

Giden biz değiliz.

Sensin.

Bize sırtını döndün.

İhtiyaçlarını 20 yıl benimkilerden üstün tuttum.

Gina'nınkileri de Maggie'ninkilerden.

Çocuklarını çocuklarımdan üstün tuttum.

Sana 20 yılımı verdim.

Bu yüzden unutma, sırtını dönen ben değilim, tam tersi.

Bence kendine uzun uzun bakıp Tanrı'nın neden böyle bir şey yapmak isteyeceğini sormalısın.

İşin en zor kısmı da önceden inançlı olman.

-Tanrı'nın yolundaydın.

-Tanrı'nın yolunda

Çok saftı.

-Gerçekti ve sen bunu reddediyorsun.

-Şu anda Tanrı'ya her zamankinden yakınım.

Seni her şeyden çok severim, bilirsin ama şu anda ne söylesem duymayacaksın.

Sonsuzluğu O'ndan uzak yaşayacaksın.

Bu konuda ne yapmalıyım bilmiyorum.

-Hayır.

Tamam, hayır.

-Lütfen işi zorlaştırma.

Hadi, Henry.

Biziz bu.

Bu, biziz.

Jackson'ı hatırlasana.

Oraya beyazları getiremezsiniz, demişlerdi.

Üst Boyut'u asla dolduramazsınız

Tanrı bizi bir araya getirdi.

Birlikte, daha önce olmayan bir şey inşa ettik.

Beyazla siyahı birlikte dua ettirdik.

Tulsa'da.

Gurur duymuyor musun?

Bu his benden gitti sadece.

Ben sadece

Kontrolünü kaybettim.

Yeniden kazanacağım.

-Geri mi getireceksin?

-Geri getireceğim.

Dediklerinden vazgeçecek misin?

Tanrı benimle konuştu, Henry.

Burada kal.

Kalamam.

Buradan olabildiğince uzak bir yer bulmaya çalıştım ama görünüşe göre tek yer Memorial Bulvarı'ydı.

51. Cadde'de.

İstediğim o değil.

-Üzgünüm.

-Sorun değil.

Sorun değil.

Gidelim.

Fikrini değiştirebilirsin.

Sen de.

-Biliyorum ki Tanrı -Biliyorum ki Tanrı Bir yol açacak Bir yol açacak Evet, açacak -Evet.

-Biliyorum, açacak İnanıyorum, açacak Evet -Açacak -Evet, açacak Evet, açacak -Evet, açacak -Evet -Açacak -Evet, açacak Evet, açacak Evet, açacak -Evet, açacak -Evet, açacak -Evet, açacak -Evet, açacak -O'nu kendim denedim -Evet, açacak Evet, açacak -Evet, açacak -Evet, efendim Evet, açacak Evet, açacak -Biliyorum ki Tanrı -Biliyorum ki Tanrı -Bir yol açacak -Bir yol açacak Evet, açacak Selam.

**

Doktorlar beni gece hastanede tuttu.

Antibiyotik verdiler.

Ve T hücresi sayım azmış.

Niye bir şey söylemedin?

Niye bana kötüleştiğini söylemedin?

Bilmiyorum.

Sadece Galiba her şeye anlam vermeye çalışıyorum.

Biriyle görüşmeye başladım.

Ve sonunda biriyle beraber olup bunu sorun etmemek bana çok iyi geldi.

Sorun etmelisin.

Piskopos, bu ne şimdi?

Tanrı beni cezalandırıyor mu?

Cehennemin olmaması günah işlemeyi haklı çıkarmaz.

Öylece canının istediğini yapamazsın.

Söylediğimiz bu değil.

Mesaj bu değil.

Mesaj ne peki?

**

Merhaba anne, ben Carlton.

Ne?

Ne oldu?

Hayır, herkes iyi.

Geç aradığım için üzgünüm.

Seninle konuşmak istedim sadece.

Quincy dayıyı düşünüyordum.

Ona yardım etmeliydim.

Kurtulma konusunda değil.

Sadece yardım etmeliydim.

Mama George ve Patrick'i düşündüm.

Rudy'yi.

Yüzüstü bıraktığım herkesi.

Tanrı'yı bıraktılar çünkü O, onları bıraktı sandılar ama bendim.

Carlton.

Şimdi dinle beni.

Ve iyi dinle.

Quincy ve Mama George ve Patrick'i kimse yaptıklarını yapmaya zorlamadı ama yaptılar.

Onları cehenneme Tanrı atmadı.

Kendi kendilerini attılar.

İncil'i oku ve başını dik tut.

Onu oku ve öğret.

Hep yaptığın gibi.

Duyuyor musun?

Evet, anne.

Teşekkürler.

**

Teolojisi beni şaşırtmıyor.

Neden şaşırtsın ki?

On yıldan fazladır bu tür bir kaynaşmadan bahsediyorduk.

Tek şaşırtan, vaaz eden kişi.

Piskopos Pearson, kilisedeki birçok kişinin fikrini dillendiriyor.

Bana katılacağı hiç aklıma gelmezdi.

Kimin aklına gelirdi?

**

Julian'a onu maça götüreceğimi söylemiştim.

Piskopos Ellis hatta.

Tamam, bağla.

Piskopos Ellis, nasılsınız?

Kabul ettiğiniz için teşekkürler.

Rica ederim.

Sizin için ne yapabilirim?

Önümüzdeki ay senelik konferansımız var.

Vaazlarınızı takip ediyoruz.

Yeni konumunuzu açıklamak için size bir şans vermemiz gerektiğini düşünüyoruz.

Resmî bir ortamda.

Davetiniz için minnettarım.

Sağ olun.

Ama bağlamı bilmem gerek.

Bağlamı mı?

Evet, format nedir?

Tartışma mı?

Piskopos, bizce bunu İsa'ya borçlusunuz.

Meslektaşlarınızla doğrudan konuşma fırsatı tanıyoruz.

Balıklama atlayacağınızı düşünmüştük.

Siz ne derseniz deyin.

Bu bir duruşma.

Sapkınlık duruşması.

Nasıl bir sirk kurduklarına dair fikriniz var mı?

Geçen hafta J.D. Ellis şöyle dedi: "Piskopos Pearson düşündüğümüz konumu aldıysa Afrika-Amerika kürsülerinde Louis Farrakhan'dan daha fazla hoş karşılanmaz."

-Onlardan korkmuyorum.

-Mesele bu değil.

-Görmezden gel.

-Gelemem.

O zaman meşruiyetlerini bir beyanatla reddet.

Afrika-Amerikalı Piskoposlar Kurulunu mu?

-Meşruiyetlerini ret mi edeyim?

-Hayır ama onlara ihtiyacımız yok.

Sayılar dengelendi.

Kilise şu anda normal.

-Onlara şunu anlatabilirsem

-Öyle bir şey olmaz! Buradaki üyeler size sadık.

Ama bunun çoğu ırkla ilgili.

Henry bütün beyazları aldı.

Eğer bu yola girip mücadele eder ve kaybederseniz kiliseyi kaybedebiliriz.

Bu, Tanrı'nın isteği.

Kilisemi almaz.

Ya alırsa?

İsa kaç kişi kaybetti?

Bir günde 5.000.

Pes etti mi?

Tanrı benimle konuştu.

Ve ben pes etmeyeceğim.

Benimle olursun veya olmazsın ama güçlü değilsen Reggie Bu bir hediye.

Cemaati böyle geri kazanacağız.

Tamam mı?

**

Piskopos Pearson?

Bugün buraya gelmemem öğütlendi.

Bu konu hakkında çok düşündüm.

Dua edip oruç tuttum.

Net bir şekilde konuşabilmek için Tanrı'dan yardım istedim.

Çalıştım.

Piskopos Ellis?

Bir şey soracağım.

Kendi yaşamınızda sevdiğiniz kimse oldu mu?

Yakın olduğunuz kimse?

Bir dayı?

Bir kardeş?

Bir dost?

Yoldan çıkan ve şu anda cehennemde olan?

Konu ben değilim, Piskopos.

Basit bir soru.

Konuya geleceğim.

Babam cehennemde.

Ne olacak?

Nereden biliyorsunuz?

-Sadece anlamak -Burada bir şey yapıyoruz.

Cehennemde olduğunu nereden biliyorsunuz?

Cevap veremiyorsanız ya emin değilsiniz ya da korkuyorsunuz.

Öldüğü güne kadar günah işledi.

Buradan biliyorum.

Ne zamandır orada?

-15 yıldır.

-15 yıldır.

Onu sever miydiniz?

Elbette.

O benim babamdı.

Ama annemi döverdi.

Beni de.

-Zina yapardı.

-Şimdi de cezasını çekiyor.

Cehennemde acı çekiyor.

İlelebet işkence görecek.

Size bir şey sorayım.

Elinizde olsa onu oradan çıkarır mıydınız?

Bu, bana bağlı değil.

Ya olsaydı?

Tanrı'yla ve İsa'yla pazarlık etmenin bir yolu olsaydı babanızı oradan çabucak çıkartmaz mıydınız?

-Buna cevap veremem.

-Verirsiniz.

Herkes verir.

Kendimize sormamız gereken soru şu: "Tanrı'dan daha mı merhametliyiz?"

Hayır.

O ahlaksız, cehennemde olduğu için Tanrı'ya şükrederim.

-Onu sevdiğinizi söylediniz.

-Ona hayrandım.

Ama oradan çıkarmaz mıydınız?

Cehennem bulunduğu ve ait olduğu yer.

Bu aptallık Bu kibir Hepimize yanıldığımızı söylemeye mi geldiniz?

Tanrı'nın cezalandırmadığını savunmaya mı?

Vaaz ettiğiniz, yanlış bir doktrin ve buna kiliselerimizde izin verilmeyecek.

Amin.

İsa'yı sözleriyle kabullenip Tanrı'nın onu diriltti̇ğine kalpten inananın kurtulacağına inanırız.

Ve kurtulmanın tek yolu budur.

Amin.

**

Şef.

Carlton.

Aradığına çok sevindim.

Otur lütfen.

İster inan, ister inanma ama seni soruyorum.

Nasılsın?

Richard'la ilgili haberi izlemişsindir.

Zimmetine para geçirmekle suçlanıyor.

Burada işler çok karıştı.

Seni özlüyorum.

Nasılsın?

Boşluktayım.

Dua ediyorum ama bir şey duymuyorum.

Bir şey hissetmiyorum.

Tanrı'dan ayrıyım.

Son zamanlarda Ronnie'yi çok düşündüm.

Ne kadar boşlukta olduğunu.

Onu nasıl ittiğimi.

Anlattığın her şeyi düşünmemi sağlayacak bir şey olduysa, bu Tanrı'nın öz evlatlarını inkâr ederek ne kadar yalnız kalacağıdır.

Sana sırtımı döndüm oğlum.

Bunun için üzgünüm.

Belki de sana seçme şansı tanımadım.

Vaazları bıraktığını duyduğuma şaşırdım.

Ve hayal kırıklığına uğradım çünkü bu senin görevindi.

Buna hâlâ inanıyorum.

Bize dönmeye hazır olduğunda burada bir yerin olduğunu bilmeni isterim.

Tanrı tarafından görevlendirilip bunun seni kibirlendirmesine izin vermemek çok zordur.

Çok önemli bir derstir.

Kibir bizi Tanrı'dan ayırır.

Ve dikkat etmezsek bizi en sevdiklerimizden de ayırır.

**

Canım?

Selam dostum.

Nasılsın?

Nasıl gidiyor?

Burada ne işiniz var?

Nasılsın?

Bildiğiniz gibi.

Doktorlar yeni bir ilaç verdi.

Lenfoma teşhisi kondu.

Öyle işte Nicky bana mektubunu verdi.

Özür dilemek istiyorum.

Sana yalnız olmadığını söylemek istedim.

Bunu Tanrı mı söyledi?

Hâlâ kulağınıza fısıldıyor mu?

Kaç kilo olduğumu söyledi mi?

Ben bir sonuca vardım.

Bana hep şöyle derdiniz: "Reggie, güçlü kal. Eş cinsel olmak ve öyle yaşamak aynı şey değildir." Tam bir saçmalıkmış.

Ben eş cinselim.

Bu bir seçim değil.

Böyleyim.

Ben buyum.

Kimliğim bu.

Ama Tanrı beni bunun için cehenneme atacak.

Karşımda oturduğunuza emin olduğum gibi beni cezalandıracağından da eminim.

Çok uğraştım.

Kurtulmak için çok uğraştım.

Birçok farklı kişi denedi ama işe yaramadı.

Ama siz beni kurtarabilirdiniz, değil mi?

Yani, yapacak biri varsa o da sizdiniz.

Bunu yapar mısınız?

Piskopos?

Yapar mısınız?

-Çünkü Tanrı beni cehenneme atacak.

-Reggie.

-Artık bunu hissedebiliyorum.

-Beni dinle.

-Kurtarılmana gerek yok.

-Bilemezsiniz.

Emin olamazsınız.

Hayatımda hiç bu kadar emin olmamıştım.

Bana bak, Reggie.

Zamanı geldiğinde Onunla olacaksın.

İsa beni seviyor Bunu biliyorum Çünkü İncil Öyle diyor Küçükler O'na aittir Onlar zayıftır Ama O, güçlüdür Evet, İsa beni seviyor Evet, İsa beni seviyor Evet, İsa beni seviyor İncil öyle diyor İncil öyle diyor Piskopos Pearson.

Papaz Flunder beni davet ettiğinde Bugünkü konuğumuzu ikna etmek için çok uğraştım.

aslında korktum .

Piskopos Carlton Pearson.

Söyleyeceklerimi dinlemek istemiyorlar onlara ne anlatabilirim ki?

Ama sonra düşündüm ki yaşadığım onca şeyden sonra dışlanmanın ne olduğunu gayet iyi biliyorum.

Ve ben Tanrı'nın sevgisine layık olmadığını duymanın nasıl bir his olduğunu biliyorum.

Ömrümün büyük bir kısmını Tanrı'dan korkarak geçirdim.

Ve bu korkuyu anlattım.

Sürekli anlattım.

O kadar ki onu anlatmamaktan korkmaya başladım.

Bu korkudan kurtulmak neden bu kadar zor?

Tanrı herkesi koşulsuzca sevdiği için biz de mecburuz diye mi?

Bu yüzden mi?

Birbirimizi koşulsuzca sevmek neden bizi bu kadar korkutuyor?

Bilmiyorum.

Ama bildiğim bir şey var.

Beni bu salona getiren şey Tanrı'nın sevgisiydi.

Amin.

Beni buraya İsa'nın sevgisinin getirdiğini biliyorum.

Bir "Amin.

" alabilir miyim?

Amin.

Belki bir "Çok şükür.

" de alabilirim.

Biraz geldi, tamam.

Hayatım için şükrediyorum.

Gerçekten.

Eşim için şükrediyorum.

İsa, benim için yaptıklarını Asla unutmayacağım İsa, beni özgür bırakışını Asla unutmayacağım İsa, beni oradan çıkarışını Asla unutmayacağım İsa, asla unutmayacağım Hayır, asla İsa, benim için yaptıklarını Asla unutmayacağım İsa, beni özgür bırakışını Asla unutmayacağım İsa, beni oradan çıkarışını Asla unutmayacağım İsa, asla unutmayacağım Hayır, asla

| |

BÜYÜK KAPIDAN BAŞKA NE BEKLENİR

Bâyezid vefat ettikten sonra onu rüyada gördüler ve kendisine:

- **Ne haldesin?** diye sordular. Şöyle cevap verdi:

- Bana: "**Ey ihtiyar, ne getirdin?**" diye sordular. Dedim ki:

"Bir fakir padişahın kapısına gelince, ne getirdin, demezler, ne istersin diye sorarlar."

Derler ki; Nişabur'da, Irakiyye adında ihtiyar bir kadın vardı. Kapı kapı dolaşır dilencilik ederdi. Öldükten sonra onu rüyada gördüler ve:

- **Ne haldesin?** diye sordular. Kocakarı:

- Bana: "**Ne getirdin?**" dediler. Ben de dedim ki:

"Ah! Bütün hayatım boyunca beni hep, "Allah versin", diye buraya hâvale ederlerdi. Şimdi siz de, "Ne getirdin?" diyorsunuz. (Bu söz üzerine) Cenab-ı Hakk'tan:

"Doğru söyler, ona ilişmeyin", diye hitap geldi.

Kaynak: Nefahatü'l-Üns-EVLİYÂ MENKIBELERİ, Abdurrahman Câmî, Tercüme ve Şerh: Lâmiî Çelebi, hzl: Prof. Dr. Süleyman Uludağ Prof. Dr. Mustafa Kara

HUMANO 2013

Oyuncular: Alan Stivelman.

Türler: Belgeseller, Sosyal ve Kültürel Belgeler.

Yönetmen: Alan Stivelman ...

Alt yazı çevirmeni: Hayrullah Doğan

Özet:

Canlı çekimleri ve animasyonu birleştiren bu belgesel, aydınlanmanın arayışında genç bir adamın Andean dağlarına varoluşun arayışını izliyor.

Filmin Altyazı

KUZEY DENİZİ AMERİKA VEYA HİNDİSTAN YENİ İSPANYA

Bence hayatın gizemini çözmenin tek bir yolu var: Kim olduğumuzu bilmek.

Kimim, nereden geldim ve nereye gidiyorum?

Bilmiyorum.

Kimdik, kimiz ve kim olacağız?

Bunu da bilmiyorum.

Tabii bir şey olacaksak.

Geçmiş fotoğraflarıma bakarken bugünkü varoluşumu kavrama mücadelesinin ve ihtiyacının izlerini gördüm.

Bu resim dizisine "Sarılmanın Gerilemesi" ya da "Gülümsemeyi Nasıl Bıraktım?" adını koydum.

Gülümseme.

Sarılma.

Sarılma.

Sarılma.

Gülümseme.

Daha az sarılma.

Gülümseme çabası.

Pek bir şey kalmamış.

Yok olma isteği.

DİKKAT!

Hayatın çelişkileriyle karşılaşmamışsanız lütfen bu filmi daha fazla izlemeyin, çünkü muhtemelen kendi varoluşunuzun farkında değilsinizdir.

BUENOS AİRES, ARJANTİN HAZİRAN 2011

Rehber Plácido'yla buluşacağım.

And dünya görüşünü anlatmak için geldiği Buenos Aires'te tanışmıştık.

O sırada And Dağlarının gizemleri üzerine bir senaryo yazıyordum.

Kimsin?

Ve ne arıyorsun?

Yanımda soruyla dolu bir defter var.

Mümkün olduğunca çok cevap bulmayı umuyorum.

Bazen kendi kalbine, kendi özüne bile kulak veremezsin.

Bir süreliğine zihnimi kapatacağım.

Öğretmenden çok arkadaşın olacağım.

Hayatını mutluluğu bekleyerek geçirme.

Elindekilerle mutlu ol.

Bu kararı verdikten sonra mutlu olacaksın.

Bazı şeyler çok basit olur.

Bu şeyleri daha fazla sorgulama.

Sadece yaşa.

Yaşamak çok daha iyidir.

Bazen bazı sorulara hazır olmayız.

Hazır olduğumuzda da cevaplar çok rahatsız edici olabilir.

Bazı sorular o kadar barizdir ki cevap sorunun içindedir.

Bu nedenle onu kabullenmezsin.

Kendini çok soru sormaya değil, yaşamaya ada, çünkü bazı hakikatler çok rahatsız edicidir.

Henüz hakikati bilmeye tam hazır değiliz.

Eyvah!

Geçmişin izlerinin aynen korunduğu bir yerdeyim.

Bu köyün bu gelenekleri sürdürdüğünü görmek bir rüya gibi.

Bu insanların her birinin içinde atalarının ve şamanların binlerce yıllık bilgisi saklı.

Mirasları bütün insanlığa ait.

Sonuçta İnkalar burayı hiç işgal edememiş.

Plácido'yu arıyorum.

İşte geldin.

İyi bir başlangıç, değil mi?

Ortaya çıkmaya karar vermeleri yüz yıl bile olmamış.

Dünyayla ilk kez iletişim kurmuşlar.

Bu bilgileri bu kadar uzun süre korumakla gurur duyuyorlar.

Farklı şeylere maruz kalmayı sevmem.

Genellikle mümkün olduğunca yüzümü göstermekten kaçınırım.

Ne arıyorsun?

Varoluşumuzun nedenini.

Neden yaşıyoruz?

Bu, güzel bir soru.

Ama sonuçta bu sadece kelimelerle açıklanamaz.

Bunun yerine Bu soruları gerçekten cevaplamak istiyorsan bir yolculuğa çıkmalıyız.

Bu yolculuk atalarının seni çıkmaya zorladığı bir yolculuk.

Atalar genellikle bazı sorular sorar ve bir şeyler görürler, ama bunlara cevap veremedikleri için bu görevi sana bırakırlar.

Asıl amacım, insanın kökenini öğrenmek.

İnsanlığı bilebilmen için önce insan olmalısın.

Görünen o ki insanlık durumunun her birimizde bilinçli olarak tezahür etmesi gerekiyor.

Sanırım hepimiz insan doğsak da bazılarımız tam insan değil.

Bu, ulaşmak isteyenlerin ulaşabileceği bir durum.

Bu çok basit.

Ama bütün bunlar kelimelerle yapılamaz.

Bu nedenle işe bazı ritüellerle başlayacağız.

Çok uzaklaşma.

Zor koşullara rağmen kendimi göle verdim.

Bu şekilde çıktım.

Bu sular adeta antik zamanlara ait.

Doğrudan eriyen buzullardan geliyor.

Sanki zamanın dışında gibi.

Bu nedenle karlı dağların kutsal olduğuna inanılır, çünkü bilgiyi saklarlar.

Su ya da başka bir şey olarak.

Dondurarak saklarlar.

Dolayısıyla, bu ritüelleri yerine getirmek için dağlara gelmek zorundayız.

Bakalım Sözgelimi bunu nasıl açıklayabiliriz?

-Alan.

-Efendim?

Dün gece sıcaklık eksi on dereceye kadar düştü ve Alan soğuğa dayanmaya çalıştı.

Neden?

Vücudumun soğuğa dayanamadığını hissettim.

Yani farklı boyutları deneyimliyorsun.

Burada pek çok boyutu deneyimleriz.

Binlerce boyutu.

Aklı başında hiç kimse, en azından şehirliler, buraya gelip eksi on derece soğuğa dayanmaya çalışmaz.

Ama sen farklı bir boyuttasın.

Bu olabilir.

Boyutlar sadece farklı anlama yollarıdır.

Farklı türde meydan okumalardır.

Yani şu anda başka bir boyutta olduğunu söyleyebilirim.

Sadece burada olarak.

Buluştuktan birkaç saat sonra, köyünün bir hikâyesini anlattı.

Anneannesi, çocukken, kutsal bir vadide misarumi'lerle oynuyormuş.

Yani bilginin kapılarını açan büyülü ayin taşlarıyla.

Bunlarla bir süre oynadıktan sonra gizemli bir şekilde kaybolmuş.

Ailesi bütün vadiyi ev ev aramış.

Küçük kız, hiç iz bırakmadan ortadan kaybolmuş.

Altomisayoc'tan yardım istemeye karar vermişler.

Yani apu'larla konuşabilen tek kişiden.

Apu'lar, dağların koruyucu ruhları ve Dünya'nın muhafızlarıdır.

Ayinde apu'lar kızın başka bir dünyaya gittiğini ve altı ay sonra döneceğini söylemiş.

O gün gelmiş, ama kız dönmemiş.

Durumdan haberdar olan apu'lar kızın ertesi gün, üç çan sesi duyulduktan sonra döneceğini açıklamış.

Dağların ardında güneşin ilk ışıkları belirdiğinde güçlü bir çan sesi toprağı titretmiş.

Sonra dağın kalbinden ve zirvesinden iki çan sesi daha gelmiş.

Altomisayoc, çaresizlik içinde apu'lara yalvarmış.

Kız geceyi tek başına geçirmiş.

Ertesi sabah, apu'lar, wallata'lara kızı derhal indirmelerini emretmiş.

Apu'lar kızın döneceğini tahmin etmiş, ama bunun sonuçları konusunda uyarmamış.

Kız uyurgezer durumdaymış.

Apu'lar kızın boğa üç kez böğürünce uyanacağını söylemiş.

Daha önce kızla iletişim kuramamışlar.

Kız kendi dilini unutmuş.

Plácido'ya göre, başka bir gezegende on yıl geçirince Quechua dilini unutmuş.

On yıl, bizim uzay ve zaman anlayışımızda altı aya karşılık geliyormuş.

Kız birden her şeyi hatırlamış.

İnsanların uyum içinde yaşadığı ve her isteğin gerçek olduğu büyülü bir dünyaya gittiğini söylemiş.

Bu hikâye, hayat formumuzla bağlantılı başka hayat formlarının var olabileceğini düşünmemi sağladı.

Pachamama nedir?

Pachamama, çok geniş bir kavramdır.

Evreni bile içine alır.

Ama bu kavramı, Aipa ya da Aipamama üzerinden ele almak daha doğru olur.

Bu kavram çok daha özgüldür ve Dünya'yı ifade eder.

Yani Dünya ya da Dünya Ana sadece evimiz değildir.

Dünya bizin vücudumuzdur ve hepimiz Dünya'yı vücudumuz olarak tasavvur edebilirsek ona zarar vermemiz imkânsız hale gelir.

Doğayı nasıl tanımlarsın?

Onu tanımlamak biraz güç çünkü hayatı tanımlamak kolay değil.

Bunu nasıl anlayabiliriz?

Bu, yavaş bir titreşimdir.

Yani doğa hayatlarımızı tamamlayan bir şeydir ve evrilmemize ya da geriye evrilmemize yardımcı olur.

Doğayla bağlantılı olarak insanın amacı ya da işlevi nedir?

Dünya'daki farklı varlıkların evrimini sağlamak.

Varoluşumuzun nedeni ne?

Varoluş ışık ile maddeyi karıştırmanın bir yoludur.

-Neden buradayız?

-Neden buradayız?

-Şans eseri mi?

-Hayır, bir nedeni var.

-İnsanlar neden güneşe tapar?

-And Dağlarında kimse tapmaz.

-İnsanın ne gibi güçleri var?

-İnsanın güçlerinden biri

Hissedebilen varlıklar olarak buradayız.

Buraya çalışmaya geldik.

Öyle ya da böyle.

Sadece toprağı ekip biçerek öğrenebileceğin şeyler vardır.

-Bu, kurtulmanın gücüdür.

-Ruh ölümsüz müdür?

Ruh ölümsüzdür.

Sen ölümsüzsün.

Daha fazlasını özümseyebileceğimi sanmıyorum.

Öğrendiklerimi konudan ve bağlamından kopuk bir şekilde özümsemem çok güç.

Kasten öldürdüğümüz şeylerin evrilmesine nasıl yardım edebiliriz?

Kendimle bile tam bir iletişim kuramazken bir ağaçla, bir dağla, Dünya'yla ya da bir taşla nasıl kurabilirim?

Şamanizm, zihni yeniden yapılandırmanın bir yoludur.

Şamanizmde, duygusal olandan maddi olana doğru çalışmayı başlatmaya yönelik bazı teknikler vardır.

Duygularını anlayamazsan ne kadar çok ya da az çalışman gerektiğini açık bir şekilde görmen güç olur.

Puma gibi yürü.

Bir puma olduğunu hisset.

Puma gibi kokla.

Dünyayı bir puma gibi hisset.

Şamanizm bir şeyleri gerçekleştirmekle, güven oluşturmakla ya da zihni aldatmakla uğraşır.

Aslında zihinle oynar.

Daha sonra bir Şaman ritüelini ya da reçetesini uygulayabilir miyiz?

Olur.

Wachuma kutsal bir bitkidir.

Bu bitkiye San Pedro da denir.

İspanyolların ilk geldiği dönemde Cizvitler de wachuma tüketiyordu.

Yani cennetin anahtarının Aziz Pedro'da olduğuna inandıkları için bu bitkinin İspanyolları cennete götürdüğü söylenebilir.

Bu nedenle öyle deniyor.

Bazen, bazı bitkilerin yardımıyla gerçekte olmayan şeyleri gördüğünü düşünürsün.

Bu kadar çok insanın bu bitkileri tüketmesinin nedeni görülemeyeni görmektir.

Çoğu zaman görmediğimize inanmayız.

Yani bu bize yardımcı olur.

Görmemize yardımcı olur.

Görünmeyen dünyanın varlığına inanmamızı sağlar.

Sence bu, doğanın kendisini daha iyi anlamamız ve tedavi olmamız için verdiği bir hediye mi?

Bu bitkiler kutsaldır.

Tütün

Kutsal bitkiler insana bağlıdır.

Ona yardım etmek için.

Ama insan bu bitkilere bağımlı olursa insan olmaktan çıkar.

O bitki için yaşamaya başlar.

And Dağlarında wachuma kullanmayız.

Sadece çok özel durumlarda, bir kişi anlamayı ya da görmeyi başaramıyorsa kullanırız.

Andlarda daha çok koka yaprağı kullanılır.

Yine aynı amaçla.

Farkındalık yaratmak için.

Halüsinojen bir bitki mi?

Evet, kısmen.

Gördüğümüz şeyden nasıl emin olabiliriz?

Hayal gücümüzün ürünü mü, yoksa gerçekten var mı?

Yani açıkçası hayal gücün ya da ona ne dersen hayatında olumlu bir değişiklik yaratıyorsa bu durumda bence bunun iyi bir şey olduğunu söyleyebiliriz.

Ama gördüklerin, pek çok kez hayatında olumsuz bir değişiklik yaratır.

Yolculuğunun şu ana kadarki kısmı sadece hazırlıktı.

Sadece hazırlıktı.

Kendini hazırlamanın en iyi yolu, doğa üzerine kafa yormaktır.

Yani aslında bunu sadece hayal etmediğini göreceksin.

Dışımızda başka varlıklar var.

Bunlar belki sana yol gösterir ve belki bir şeyler öğretir.

Hepsini mi?

Bitki, ilk kez içmeden önce bile zaten içinde.

Bu adak Dünya'yı sadece evimiz değil, aynı zamanda annemiz olarak görmeye dayanıyor.

Bu nedenle bazen, yılda birkaç kez ya da bir kez "Sağ ol, anne," demek iyi olur.

"Verdiğin her şey Dünya'dan aldığım her şey için."

Şu anda nasıl Dünya'ya bir şey verebilirsin?

Nasıl ya da ne şekilde yapacağını, Dünya'nın ne tepki vereceğini ya da neyi sevdiğini bilmiyorsan veremezsin.

Dünya'ya bir şey veriyor musun?

-Hayır, çünkü nasıl vereceğimi bilmiyorum.

-Aynen.

Ama Dünya için yaşarsan ve Dünya da senin için yaşarsa onun neyi sevdiğini bilirsin.

Dünya'yla nasıl konuşacağını bilirsin.

Dünya üzerinde ne olduğunu ve bizi neyin çevrelediğini anlarsak başka hangi dünyaların olduğunu da anlamaya başlayabiliriz.

Despacho yapımı bilgisini kim verdi?

Bilgiyi mi?

Yani, bu bilgiyi saqra'lar insan rahiplere sağladı.

Savaşabilmeleri için.

Wiracocha'lara karşı mı?

Wiracocha'lara ve chullpa'lara karşı.

Dolayısıyla bunu saqra'lardan öğrendik.

Dünya bir değişiklik geçirirse ya da Dünya doğal süreci dışında zarar görürse insanlık da zarar görür.

Belki insanlık da bir şekilde yok olur ya da kendisini yok eder.

İşte geldik.

Despacho ayinini bitirdik ve dağların ortasındayız.

Qeros'tayız.

Hava çok soğuk.

Despacho ayinleri genellikle dağlarda, bir göl kenarında yapılır.

Pachamama'ya bir adak sunduk.

Hocamın öğrettiği kavramları yavaş yavaş anlamaya başladım.

Batılılar ya da, buradaki adıyla, gringo'lar için And dünya görüşünü anlamak kolay değil.

Ama ben bu kavramlarla özdeşleşebildiğimi hissediyorum.

Hadi be.

Bildiğim tek şey, güvenmeyi öğrenmek zorunda olduğun.

Başla.

Korkuyu yenebilecek tek şey eylemdir ama bu eylem mümkün olduğunca yavaş olmalıdır.

Korku ortaya çıkarsa bunu göz ardı etmeye çalışacağım.

Korku ancak var olmasına ihtiyaç duyduğun sürece var olur.

Evet.

Kendine güven.

Soğuk da uyumun bir parçası.

Doğru yöne mi gidiyorum?

Kesinlikle.

Doğru yolda mıyım?

Mağaraya girmişim.

Vay be!

Olamaz.

-Bak, korku kayboldu.

-Çok güzel.

Korku kaybolunca her şey çok güzeldir.

Korku, görmemize izin vermez.

-Gerçeği görmemize.

-Evet.

İnsanların, hayatlarında bir kez olsun açıklayamadıkları bir şeye güvenmelerini isterdim.

Vay be!

Az önce ne hissettiğimi tam olarak açıklayamıyorum.

Korkuyla adrenalinin karışımıydı.

Korkuyu anlamak.

Karanlıkta korkuyu anlayabiliyorsunuz.

Her şey güçleniyor.

Korkuyu görebiliyordum.

Bir form kazanmıştı.

Burası inanılmaz derecede büyülü.

Bazen korkuyu kelimelerle açıklamak zor oluyor.

Çünkü bazen adı olmayan bir imge ya da duygu olabiliyor.

Sanırım korkuyu ve onu yenmenin sevincini bugün ilk kez gerçekten anladım.

Her şey çok basit.

Böyle yerler korkuyu yenmek, başka huaca'lar sevgiyi ve başkaları kahkahayı anlamak için var.

Her şey çok basit ama bazen korkularımızın kökeni çok karmaşık oluyor.

Bunlar başka bir yerden Kim bilir nereden geliyor.

Korkularımız.

Çoğu zaman taşıdığımız yük, babamızın, dedemizin, dedemizin dedesinin taşımamızı istediği yüktür.

Benim arkamda bu şekilde yedi kuşak var.

Beni destekliyor ve kendi yollarına yönlendiriyorlar.

Bu, benim yolum değil.

Dolayısıyla, taşıdığımız çantalar ya da taşıdığımız yükler, çoğu zaman kalıtsal etkilerden başka bir şey değildir.

Çoğu zaman kalıtsal, bazen de duygusaldır.

Bu bir tür kapı.

Öyle mi?

-Bak, burada bir hayalet var.

-Evet.

Bu bir hayalet.

Peki.

İstediğim senin -Bunu gördün mü?

-Evet.

Yedi kez "Beni affet.

Seni affediyorum."

İnsan vücudu o kadar basit değil.

Çok karmaşık.

Muhtemelen bunun her şey olduğu bir dönem vardı.

O zaman, o da buradaydı.

Atalarla birlikte çalışmak bir zamanlar ne olduğunu anlamaktır.

Beni affet.

Seni affediyorum.

Beni affet.

Seni affediyorum.

Bir zamanlar burada bazı varlıklar yaşıyordu ve burayı onlar inşa ettiler.

Belli bir amaç için.

Bu amacı kimse bilmiyor.

Ama bunu yaparsan bunu öğrenme fırsatın olabilir.

Bu toprak buradaki evrimin tamamını belgeliyor.

Atalarımız bu toprağın üstündeydiler.

Konuştular, yediler, çalıştılar.

Her şey burada kayıtlı.

Al.

Ye.

Pachamama'nın bir dili vardır.

Ateşin bir dili vardır.

Mesela "Merhaba, ateş," dersen sence ateş anlar mı?

Umarım.

Onunla nasıl konuşacağımı bilmiyorum.

Niye anlamaz, biliyor musun?

Çünkü ateş hiç İspanyolca öğrenmedi.

Bu yüzden anlamaz.

Okula gitmedi.

Ne okula ne üniversiteye.

İcaro'yu hiç duydun mu?

Hayır.

Vay be.

Hangi dünyada yaşıyorsun?

İcaro bir şarkıdır ama formu yoktur.

Form Konuştuğumuz İspanyolca mesela Bir formdur.

Yalnızca İspanyolca bilenler seni anlayabilir.

Bilmeyenler anlayamaz.

Ateş tabii ki İspanyolca bilmez ve bu yüzden seni anlayamaz.

İcaro, Dünya'daki maddi her şeyle iletişim kurmanı sağlayan bir dildir.

Şarkı şöyle

Nasıl istersen öyle söyle.

-Ne istersem mi?

-Ne istersen.

İşte -Bir şey anladın mı?

-Evet.

Bir gece rüyamda Cuzco'daki bir vadide yürürken kana susamış köpekler bana saldırdı.

Plácido'ya rüyamı anlattım.

Bana o gece bütün eski kavramlarımı öldürdüğümü söyledi.

İnsanlığın bilinçlenmesini önemsiyorum.

Bir kişinin nihai olarak evrilmesinin tek yolu, insanlığı, Dünya'nın insanlarını bilinçlendirmektir.

Bu nedenle sanırım benim amacım, benim istediğim şey bu.

Bunu başaramayabileceğimi biliyorum ama kendi içimde başaracağım.

Bundan eminim.

Gidelim.

Acele et.

Hadi.

-Niye burada kalmıyorsun?

-Nerede?

Burada.

Sence burada kalmak ve sükuneti yaşamak daha kolay olmaz mı?

Evet, olur.

O zaman neden yapmıyorsun?

Sanırım sınırları zorlamak istediğim için.

Şunu taşı.

-Kamera ne olacak?

-Ben alırım.

Sana yardım edeyim.

Hadi koş.

Daha hızlı!

Bu taş yığını Başkaları da buraya taş getirmiş.

Buraya uyum sağlamak için.

Şuraya koy.

Ve burada kal.

Böyle gerçekten yaşayan az insan var.

Gerisi uyuyor.

Eski çağlarda tapınakların pratik işlevleri vardı.

İnsanlar buralarda sevgi, tıp ve içlerindeki farklı varlıkları anlamak gibi farklı konularda eğitim alırdı.

Plácido, bana her tapınağın son derece özgül bir çalışma alanına ayrıldığını söyledi.

Örneğin, hepsi bağlantılı olan üç And dünyasını anlamak.

Tiahuanaco'da Güneş Tapınağı var.

Burası, kondorun ve geleceğin dünyası Hanaq Pacha'yla bağlantılı.

Bu dünya, farklı Tanrı fikirlerini içeren göksel krallıktır.

Yakınlarda Puma Punku var.

Bu tapınak, pumanın ve şimdinin dünyası Kay Pacha'yla bağlantılı.

Bu dünyada, apu'larla ve doğayla birlikte yaşıyoruz.

Plácido'nun kayıp ya da saklanmış bir tapınaktan daha bahsetmesi ilginç.

Burası, yılanın, geçmişin, maddi şeylerin dünyası Uju Pacha'nın tapınağı.

Öncelikle yılanı ya da maddi şeyleri yenmediğimiz sürece puma ya da kondor tapınağına giremeyiz.

Kimse bir anda Tanrı'nın huzuruna çıkamaz.

Nedense bu tapınaktan geriye bir şey kalmamış.

Bunları görünce merak ettim.

Acaba konkistadorlar bu muhteşem yapılar karşısında ne hissetmiştir?

Bunların amaçlarını anlayınca ürkmüşler midir?

Bu yüzden mi kutsal And tapınaklarının olduğu yerlere kiliseler diktiler?

Güneş Kapısı'ndaki yazılar ne anlama geliyor?

İnsanlığın uyanmasına yardım edebilir mi?

Günümüzde tapınaklar daha çok insanları kontrol etmek ve hipnotize etmek için.

-Eskiden öyle değil miydi?

-Değildi.

Tapınaklar insanı insanlıktan özgürleştirmek içindi.

Andlardaki hayat tarzı bir din değildir.

Farklı dinler bizi dışımızdaki tanrıları aramaya yöneltti.

İçimizdeki tanrının sorumluluğunu üstlenmemize ya da onu kabullenmemize izin vermediler.

Bize hep başka bir şeyi aramayı öğrettiler.

Din hakkında ne gibi şüphelerin var?

Şüphe değil de, niye var olduklarını, ne işe yaradıklarını anlamaya çalışıyorum.

Gördüğüm kadarıyla, insanları birleştirmekten çok bölüyorlar.

Bu, canımı sıkardı, ama artık sıkmıyor.

Kendi dinimi reddetmemeyi de öğrendim.

Anlaman gereken tek şey her eylemin reddetmen ya da yargılaman için değil, öğrenmen için var olduğudur.

Yargılamaya başladığın anda ikiliğe girersin.

Mutlak barış istiyorsak Dünya'nın başka bir yerinde mutlak savaş olmalıdır.

Elbette.

O zaman mutlak barış olur.

Sevgiyi öğütleyenler doğrudan ışığa gider.

Katolik dini gibi ölümü öğütleyenler ışık yerine Dünya'ya gider.

Bu yüzden, "Mutluluğu bulman için ölmen lazım" ya da "Cennete gitmek için ölmen lazım," derler.

Ama bu iki durum, yani Dünya ve ışık, daima, var olmamızı mümkün kılan durumlardır.

Bunu anlarsak insan olabiliriz.

Ancak o zaman.

Aksi takdirde ya saqra yani Katoliklerin dediği gibi "şeytan" ya da bir tür tanrı ya da bu tanrıların rahipleri olabiliriz.

Bu kadar basit.

Asla insan olamayız.

Dağlarda tanrısallığı deneyimlemeye şehirde olduğundan çok daha yakınım.

Herkes tapınaklarda, kendisini ve niyetlerini bilmediğim bir Tanrı'ya tapıyor.

Doğadaysa her şey ortada.

Bilginin bir kısmı bir şekilde koruma altındadır, çünkü Andlardaki bilgiler öncelikle kıskançlık yoluyla korunur.

Sadece görebilenler bunları görür.

Çünkü Andlarda bilgi bir anahtar gibidir ve anahtarını tanımadığın birine vermek istemezsin.

Ve bu anahtar doğrudan boyutları açar.

Bu, başkalarına çılgınca bir şey, hayal ürünü ya da yanılsama gibi görünebilir ama birisi oraya ulaştıysa bazıları için gerçektir.

Andlarda geçirdiğim süre boyunca, herkes sürekli apu'lardan bahsediyordu.

Bunlar bizim için görünmez olan ve Dünya'yı gözeten varlıklar.

Dağlar onların vücutları.

Onlarla ilgili deneyimleri dinleyince, bunu kaçırmak istemedim ve korkuyu unuttum.

Apu'larla karşılaşmak istedim.

İki ay boyunca altomisa'yı aradık ve nihayet bulduk.

Bu görüşmeyi filme çekemedik.

María çok yaşlıydı ve eski gücünü kaybetmişti.

Yaşı yokmuş gibi görünüyordu.

Tek kelime etmeden beni inceledi.

Çok korktum.

Hiç çiğnemediğim kadar çok koka yaprağı çiğnedim.

Bir türlü sakinleşemedim.

Başta ne işittiğimi anlayamadım.

Bu ses şamandan mı çıkıyordu, yoksa başka bir şeyler mi vardı?

Herkes bir ağızdan "İyi akşamlar, baba," diyordu.

Bu, apu'ydu.

Onu selamlamakta geciktim.

Benden bir soru sormamı istedi.

Titreyerek apu'ların Dünya'da ne rol oynadığını sordum.

Yarım saat kadar bu şekilde kaldık.

İlk beş dakikadan sonra, zihnimi kapatmayı başardım.

Bilincim ile bilinçdışımın konuşmasını istemiyordum.

O deneyimi doya doya yaşadım.

Hayatımda dinlediğim en güzel senfonilerden biriydi.

İnan ya da öl.

Andlarda atalardan kalan uygulamaların şeytanın işi olduğu düşünülür ve bazen söylenir.

Bu doğruysa Şeytan'ın yardımcıları muhteşem varlıklar.

Apu deneyimim, nihayet bütün köpeklerimi öldürdü.

Ayine gelen apu daha az konuşmamı ve insan dengesinin yolu olan allynkausay'ı uygulamamı önerdi.

Ayrıca, kişisel apu'mun Champaquí olduğunu söyledi.

Beynimden vurulmuşa döndüm.

Champaquí, Arjantin'deki kutsal bir dağın adıdır.

Verdikleri için, apu'lara minnettarım.

Köpeklerimizin ölümü için.

Sence hayat mı bu?

Bence hayat.

Ama sadece senin için.

Herkes için olduğunu açıklayabilir misin?

Her şeyin hayat olduğunu mu?

Tek kelimeyle mi?

Her şeyin hayat olduğunu açıklayabilir miyim?

Nasıl?

Hayır, açıklayamam.

Bu taşın hayatı olduğunu anlatabilir misin?

Ancak örneklerle anlatabilirim.

Uygulamayla.

Apu'lar da öyledir.

Onlarla bir deneyim paylaşmadığın sürece onlarla yaşamadığın sürece bir hikâyeden ibarettir.

Açıkçası, hiçbir şeyi yarım bıraktığımı hissetmiyorum.

Ne mutlu ki.

Peki bütün bunlarla ne yapacaksın?

Film.

Senin apu'n Champaquí için.

Üç kez mi üfleyeceğim?

Üfle ve bugün apu'nla bağ kurmayı talep et.

Burası Dünya'nın bağ kurduğun parçası.

Burası.

Burada yapalım.

Ayağa kalk.

Peki.

İç dünya Bizim için adı Uju Pacha'dır.

-Yılanın dünyası mı?

-Öyle diyebiliriz.

Burası oldukça Burası, üzerinde çalışacağımız dünya.

Bir zamanlar Dünya denen bir gezegen vardı.

Bu gezegenin çeşitli yerlerinde androjenler yaşardı.

Chullpa'lar diye, elleriyle değil, sesleriyle bir şeyler inşa eden varlıklar vardı.

Bir gün Wiracocha diye bir varlık geldi.

Bu varlık, gezegende olan her şeyi görüyordu.

Apu diye bir gezegenden gelmişti.

Bu nedenle ona "Apu Illa Teqsi Wiracocha" adını verdiler.

Bu adam, o varlıklara ikiliği öğretti.

Sonra saqra diye başka bir varlık geldi.

Uzak bir gezegenden ya da yıldızdan.

Bu varlık, hayat enerjisi için gezegenden altın çıkarmaya başladı.

Bu varlıklar bu enerjiyi tüketiyordu.

Saqra, yeni bir varlık yaratmaya karar verdi.

Erkeği ve kadını yarattı.

Chullpa'lar yok oldu ve nihayet insanların hayatı başladı.

Erkek ve kadın ikiliği içinde.

Dünya'nın çeşitli yerlerinde.

Yani bizler saqra'ların yarattığı varlıklarız ve sonuçta onların kölesi gibiyiz.

Daha sonra başka varlıklar geldi ve bu varlıklar bu yeni varlıkların neden yaratıldığını öğrenmek istedi.

Ceza olarak, saqra'yı toprağın derinliklerine gönderdiler.

Böylece, yarattıklarına bakacak ve gerçekten onun kölesi olup olmadıklarını görecekti.

Bu yüzden kötü bir varlık olarak bilinir ama aslında ne iyi ne kötüdür.

Bizimle aynı durumda, aynı Latincede Lucifer, "ışığın taşıyıcısı" demek.

Olumsuz bir varlığın ışığı taşıması garip.

Hâlâ olumsuz olarak görülüyor, çünkü yapmaya çalıştığı tek şey, en azından bir bakış açısına göre, Dünya'daki bütün enerjiyi, yani altını toplamaktır.

Dolayısıyla, büyükleri de dahil, bütün dinler, ona karşı çıkar, ama kendileri de altını bulmaya çalışır.

Başka bir isim kullansalar bile.

"Onlar kötü, biz iyiyiz," derler.

İki enerji de altının peşinde mi?

İki enerji de altının peşinde.

Ama bilinçten bahsetmiyorum.

Bilinçdışından bahsediyorum.

Bilinçdışında bunun doğruluğunu biliyorlar.

Doğruluğunu anlayacaklar çünkü öyle.

Yaradılış hikâyesini nasıl biliyoruz?

Yaradılış hikâyesi biliniyor, çünkü insanların erişebildiği belli frekanslar var.

Taşlar konuşuyor.

Bütün bilgiler taşlara nüfuz eder.

İlginç.

Kökenlerimizi bilmenin önemli olup olmadığı sorusunu ilk yazdığımda bunun en önemli soru olduğunu düşünüyordum.

Şimdi öğrenince o kadar önemli gelmiyor.

Şu anda daha önemli gelen soru şu: Kimdik, kimiz ve kim olacağız?

Bunu anlamak, kim olduğumu bilmekten daha kolay.

Kim olduğunu bilmek herkesin kendisine kalmış.

Hikâyemizi başkası anlatamaz.

Çünkü bu bir hikâye.

Hikâyeleri anlamak kolaydır.

Gir lütfen.

Şu anda filin karnının içindeyiz.

Formunun içinde.

-Simgelediği şey -Simgelediği şey - anne karnı.

- anne karnı.

Senin annenin karnı.

Annenin karnına dönemeyeceğin için bir alternatif bulmalıyız.

İçine yeniden girebilmek ve zihinden bilinçli olarak yeniden doğabilmek için.

Cenin pozisyonunda yat.

Bağ kurmak için soğuktan yararlan.

Kalbinin atışını dinle.

Ve Dünya'nın kalbinin atışını.

DİKKAT!

İNSAN GÖZLERİNİ KAPAT

Her şeyin parçası ol.

Ağaçlardan, taştan, okyanustan nefes al.

Sadece içeride olduğunu hayal et.

İçeride olduğuna ikna ol.

Tek anlaman gereken, Dünya olduğun.

Daima.

Hepsi bu.

Sadece şunu anlaman lazım: Dünya'nın bir hücresinden ibaretsin.

Dünya'nın bir parçası olduğunu anlayınca Dünya'ya bağlı olarak yaşamaya başlayacaksın.

Ama bunu anlamazsan sadece bir virüs olacaksın.

Şunu anla: Vücudun var olan en evrilmiş maddedir.

İnsanlığın hayatı, Dünya'nın hayatına sıkı sıkıya bağlıdır.

İnsanlık, bir bütün olarak Dünya'ya olumsuz bir şey yaparsa bütün evrim boşa gider.

Zihinden ikinci doğuşun ne olduğunu anlamak nerede durduğumuzu anlamak demektir.

Kim olduğumuzu anlamak demektir.

Bu noktaya kadar gelmen, gayret ettiğini gösteriyor.

Artık buradasın.

Tek yapman gereken, bu noktaya gelmekti.

Bir insan olarak uyan.

Yeniden doğmaya bilinçli olarak karar ver.

Bir karışımız.

Dört DNA'nın karışımı.

Bu yüzden kim olduğumuzu bile bilmiyoruz.

Nereye gittiğimizi de.

Ne arayacağımızı bile bilmiyoruz.

Bu yüzden iyi bir şey yaptığında kötüymüş gibi geliyor.

Kötü bir şey yaptığındaysa iyiymiş gibi geliyor.

Yapman gereken tek şey almak.

Atalarından kalan ve içinden gelen her şeyi almak.

Bunlar dört DNA'dır.

Ve buna dayanarak insanlığını ilan etmelisin.

Asıl vücudunun Dünya olduğunu da unutma.

Evin de orası.

Buna saygı gösterdiğin sürece her şey iyi olur.

Aksi takdirde yaratılan her şey türümüzün tamamı yok olup gider.

Bir gün bu maskeyi takmaya karar verdim.

Sana hayatın çok basit olduğunu açıklamak için.

Bir eylem olarak hepsi bu.

Hepsi benim için.

Apu'lar ve Pachamama senden paylaşma bilinci dışında bir şey istemez.

Bunu hayata geçirdiğinde Dünya'yla ve apu'larla ilişki içinde yaşamaya başlarsın.

Onlar da seninle.

Hayat beni karşına çıkardı.

Sana kim olduğunu hatırlatmam için.

Bunu yaptın, değil mi?

Umarım insan denen bir varlık olduğunu hiçbir zaman unutmazsın.

Aslında kimsin?

Aslında ne arıyorsun?

Kimsin?

Aslında nesin?

İÇİMİZDE YAŞAMAYA DEVAM EDEN ATALARIMIZA.

YENİ YOLUNDA YALNIZ KALANLAR

I am Michael filmi, çoğu kimsenin seyredemeyeceği türden. Ancak görülen o ki, ister batıl veya hak yolun yolcusu, yeni bir fikir ve hayat dönüşümüne girince, karşılaşacağı tek şey ötekilenmek/itelenmekten/yalnızlaştırılmaktan kurtulamayacağıdır.

İnsanlar kendinden olmayanı **"Boyalı Kuş"** hikâyesindeki gibi toplumun dışına itiyor. Bu nedenle güçlü karakterler bu mücadelede başarılı oluyorlar. Fikrimce bu tür devrimci kişilerin çok sıkıntı çektiği aşikârdır. Bu kişiler sevdiği birinin desteğine muhtaç kalabilir. Bu nedenle değişenleri kurtaranlar ona destek veren kişilerdir. Bu tür konuda bir kadının desteğini almışsa, onu yıkacak kimse yok demektir. Peygamberlerin hayatına bakarsanız, bunu daha açık şekilde görebilirsiniz.

Doğuştan şanslı doğmayan kullar için Rabbim kolaylıklar ihsan etsin.

I AM MİCHAEL (2015) Ben Michael

Süre: 98 dk

Yönetmen: Justin Kelly

Senaryo: Justin Kelly, Stacey Miller, Benoit Denizet Lewis

Ülke: ABD

Tür: Biyografi, Dram, Romantik

Vizyon Tarihi:02 Ocak 2017 (ABD)

Dil: İngilizce

Müzik: Tim Kvasnosky, Jake Shears

Kelimeler: eşcinsel, kilise, bakan, devamı...

Nam-ı Diğer: Michael

Oyuncular:Emma Roberts, James Franco, Zachary Quinto, Daryl Hannah, Lesley Ann , Ann Warren

Özet

Gus Van Sant'in yapımcılığında senenin en çok konuşulmaya aday filmlerinden.

2007 yılında, eşcinsel hakları savunucusu, hayatını o âna kadar kuir kimliğiyle sürdürmüş Michael Glatze arkadaşlarını ve yakınlarını şoke eden bir kararla "eşcinsellikten vazgeçtiğini" açıklar. Bununla da kalmaz, Hıristiyan bir rahip olarak yaşamını devam ettirmeye karar verir. Ona böyle bir kararı aldıran nedir? Justin Kelly, bu ilk yönetmenlik denemesinde, Michael'daki bu dönüşümün bütün kırılganlığı ve karmaşasının farkındalığıyla, ona sempatiyle yaklaşmamızı sağlayan sorular soruyor. Michael'ın uzun süredir birlikte olduğu partneriyle, idealist, bohem, kuir aktivizmine dahil olduğu yıllardan başlayıp, ölümle karşılaştığı sarsıcı kazaya kadarki süreci ele alan film, Michael'ın cinsellik ve inanç arasındaki kararsızlığıyla baş başa bırakıyor bizi. Özünde bir insanın yaratma ve yok etmeyle

ilişkisine dair olan Ben, Michael senenin en çok konuşulacaklarından olmaya aday. Gus Van Sant'in yapımcı olarak yer aldığı film meşhur gazeteci Benoit Denizet-Lewis'in Benim Eski Gay Arkadaşım adlı makalesinden uyarlanmış.

Filmden Kesitler

GERÇEK BİR HİKÂYEYE DAYANMAKTADIR

Ben Michael.

Paul.

Bazı sorunlar yaşıyormuşsun.

Sorun değil.

Anlatabilirsin.

Sadece Tanrı'nın beni neden böyle yarattığını anlamıyorum.

Böyle yaratmadı.

İnan bana.

Sana şunu söyleyeyim.

Kendini asla seçimlerin ya da arzularınla tanımlamamalısın.

Eşcinsel diye bir şey yok.

Bu, sahte bir kimlik.

Ama bu benim seçimim değil.

-Neden bunu -Her zaman seçme şansın vardır.

Cennete gitmek istiyorsun, değil mi?

Evet.

Ahlaklı bir insansan Tanrı'nın yanında olmak için heteroseksüelliği seçersin.

**

Matthew Shepard gey olduğunu saklamayan bir gençti.

Geçen hafta Wyoming'in Laramie şehrinde gittiği barda bu iki şüpheli gey numarası yaparak onu dışarı çektiler.

Şimdiyse Shepard'a vahşice saldırarak genci 18 saat boyunca dondurucu soğukta bu çitte asılı bırakmaktan yargılanıyorlar.

Yaşam mücadelesi veren Shepard bu sabah hayatını kaybetti.

Shepard'ın ailesi tüm dünyadan gelen desteğe minnettar.

**

Onu korktukları için öldürdüler.

Kiliselerden duydukları ve filmlerde gördükleri şeyler yüzünden korkuyorlar.

-Çok saçma.

-Umarım idam edilirler.

-Sen idama karşısın.

-Bu olayda değilim.

**

Hoşuna gitmeyen bir şey duyana dek konuşma özgürlüğünü savunmak gibi.

Bir çite bağlanıp işkence gördükten sonra ağır ağır öldü.

Aynen.

Ağır ağır ölmek daha acı verici.

Ömürlerini hapiste geçirmeliler.

Bakın.

Yaftalardan uzaklaşmalıyız çünkü bunlar insanları bölerek zulme yol açıyor.

İnsanlar Matthew gibi olmamak için gey olarak algılanmak istemiyorlar.

**

Ama biz bir gey dergisiyiz.

Gey olarak tanımlanmak, bir topluluğun parçası olmaktır.

Kabul görmek, ilerleme

Dergidekilere "Gizlenmeyin, gey olmakla -gurur duyun" diyoruz.

-Kendileri olmakla gurur duymalılar.

Gey ve heteroseksüel sadece toplumsal yapılanmalar.

Yine şu kuir teorin.

Profesör Michael Glatze'nin dersi başladı.

**

Hemcinsine ilgi duymanın insanın kimliğini tanımlamadığı mesajını yaymalıyız.

**

Editöre mektup.

Yüzde doksanı ailesi dindar olan zavallı gençler.

Kahrolası yobaz Hristiyanlar cehennemde yanmalı.

**

XY Dergisi'nden üzülerek ayrılsam da yazarlık ve aktivistlik çalışmalarım nedeniyle geçen yıl aldığım konuşma tekliflerini nihayet kabul edeceğim için heyecanlıyım.

Çoğu insan heteroseksüel ve homoseksüel kavramlarının henüz 100 yıl önce ortaya atıldığını bilmiyor.

Annemin hep dediği gibi, "Başkalarına yardım ettiğinde kendine de yardım edersin." Okuduklarımız daha cinsel Amacım, bu ülkenin kumaşına bir iğne geçirip dört bir yandaki gey çocukların hayatlarını birbirlerine tutturmak.

Biliyorum, çoğunuz din ile cinselliği dengelemeye çalışıyorsunuz ama

Yapmayın, nasıl bir Tanrı aşkı bulduğunuz için sizi cezalandırır?

**

Annemin küllerini buraya serpmiştim.

Aman Tanrım.

O hâlâ burada.

Kalmalıydım.

Herkes şöyle deyip durdu, "Merak etme, onun için dua ediyoruz. İçin rahat olsun."

Herkes ölecek.

Ne kadar dua etsen de bunu değiştiremezsin.

**

Nasıl tanıştınız?

-Nasıl tanıştık?

-San Francisco'da.

AIDS'den korunma örgütünde gönüllü çalışıyorduk.

Ve Hristiyan Koalisyonu etkinliğini protestodan tutuklandık, gerçek aşk olduğunu işte o zaman anladım.

**

Kimsin sen?

Fizik öğrencisiyim.

-Sahi mi?

-Evet.

-Fizik.

-Bilim.

Evet.

Astronot olmak istiyorum, ama bu herhâlde uzak bir ihtimal.

Aman Tanrım.

Benim uzaya çıkmaktan ödüm kopardı.

Bana göre, Dünya, evrende küçücük bir zerre, insanlık da bu zaman çizgisinde zerre kadar bir süredir var.

Yani yaşamın bunun ötesinde bir anlamı olmalı, değil mi?

Kesinlikle.

**

Amerika'nın kuir gençliği üzerine bir belgesel çekiyoruz çünkü LGBT gençliğine karşı yapılan ayrımcılık son bulmalı.

Keşke insanlar bu çocukların yüzleri, isimleri ve duyulması gereken sesleri olduğunu anlayabilse.

Kilisede büyüyüp gey olduğunun farkına varmak çok zor.

RABBIMIZ İYİ VE DOĞRUDUR

Ailen bundan hiç bahsetmemiştir.

O kelimeyi ilk duyduğumda 13 yaşındaydım.

İNCİL KARDEŞLİĞİ KİLİSESİ

Kelimeyi duyup anlamını öğrendiğimde içimden

"Ben bunu biliyorum. Bunu anlıyorum. Bu benim." dedim.

Annem çok çabalıyor.

Bu gerçeği fena hâlde gizliyor.

Kimseye bundan bahsetmiyor.

Heteroseksüelmişim gibi davranıyor ve benim de öyleymişim gibi davranmamı bekliyor, ama öyle değilim.

Kendimi öldürmeyi denediğimde daha dayanılmaz geliyordu.

Ama etrafımdaki heteroseksüeller karşısında kendimi o kadar görünmez hissediyordum ki.

Bazen ben de herkes kadar Tanrı'nın yarattığı bir kul olduğumu fark ediyorum.

**

Buradayken gey değildim.

Yani olamazdın.

Bir çocuk vardı, sırf herkes onu gey sanıyor diye okuldan ayrıldı, çünkü hep sataşıyorlardı.

**

Liberty, Falwell bölgesinde, yani tahmin edeceğiniz gibi geylere pek sıcak bakılmıyor.

Peki neden kalıyorsun?

Bilmem, ben Aileme ve arkadaşlarıma henüz geçen yıl açıldım ve mezun olmama daha bir yıl var.

Ayrıca Hristiyan'ım.

Yani Birçok kişi bunu imkânsız buluyor ama bence bu, gey karşıtlığı hakkı kadar saçma.

**

Neden Gey bir Hristiyan'ım?

**

Yaşım küçükken benim gibiler olduğunu bilmiyordum.

Yolumu kaybetmiştim, yalnızdım ve kafam karışıktı.

En iyi arkadaşım olan anneme bile gey olduğumu söylemedim, çünkü beni kabullenmeyeceğinden korkuyordum.

O yüzden bu yolculuğa çıktık, gey çocuklara yalnız olmadıklarını göstermek için.

Şunu söyleyeyim, ben de çok şey öğrendim çünkü ailelerinden ya da papazlarından hatalı olduklarını duymalarına rağmen güzel ve şanslı olduklarını, Tanrı'nın onları oldukları gibi sevdiğini anlamış olan muhteşem insanlarla tanıştım.

Eşcinselliğin yanlış olduğunu düşünenler bu yeni nesil sayesinde fikirlerini değiştirecekler çünkü

**

Bu ne bebeğim?

Aptalca bir şey.

Sokakta biri verdi.

"Öldüğümüzde nereye gideceğiz?"

Bebeğim Sizce öldüğümüzde nereye gideceğiz?

Güya 2012'de dünyanın sonu gelecekmiş.

Gerçekten mi?

Umarım öyle değildir.

Bunu herkes biliyor.

Maya takviminde öyle çizmişler.

Maya takviminde bunu çizmişler, Ay'ı, Güneş'i, Ay tek başına duruyor.

-Ne?

-Nasıl oluyor?

-Öğrenmek istiyoruz.

-Öğrenmek istiyoruz.

**

Bebeğim, aptalca değildir.

Ne var, söyle.

Sence öldüğümüzde hiç var olmamış gibi yok mu olacağız?

Hayır, bence öyle olmayacak çünkü her zaman birlikte olacağımızı biliyorum.

Bebeğim.

Bebeğim.

Bebeğim, yok bir şey.

**

Kalp atışların normale dönmüş.

Yine bakabilir misiniz?

Babanda HCM olması, sende de olduğu anlamına gelmez.

Göğüs ağrısı protokolünü uyguladık, anormal bir şey yok.

Panik atak geçirmişsin.

Tamam mı?

Bennett nerede?

Lobide.

Taburcu olur olmaz onu görebilirsin.

-Tamam mı?

-Teşekkürler.

13 yaşındaydım, babamla kumsalda yürürken birden fenalaşıp beklenmedik bir kalp rahatsızlığından öldü.

Hastalığı bana geçtiyse aynısı benim başıma da gelebilir.

Neyin var bebeğim?

Yine aynı şey oluyor.

-Hissediyorum.

-Bebeğim, tahlillere göre Bilmiyorlar.

Umursamıyorlar.

Artık sürekli çarpıntılarım oluyor ve doktorların dediğinin aksine panik atak olmadıklarını biliyorum.

Aylarca sigortamla boğuştuktan sonra babamın hastalığının bana geçip geçmediğini kesin olarak belirleyebilecek bir uzmana gitmeme nihayet izin verildi.

Şimdi sonuçları beklemem gerekiyor.

**

Michael, buraya gel.

Sakin ol.

Sakin mi olayım?

Bu hastalığın anlamını biliyor musun?

Her an ölüp gidebilirim.

Sen sakin ol.

**

Şükürler olsun Tanrım.

Şükürler olsun Tanrım.

Babamın kalp hastalığının bana geçmediği tahlille doğrulandı.

Büyük bir rahatlama yaşasam da şunu düşünmeye başladım geçirdiklerim gerçekten panik ataksa benim neyim vardı?

Neden korkuyordum?

Tek bildiğim şu, ölümle yüzleştiğinde hayatta senin için asıl önemli olan şeyi hatırlarsın ve benim için bu, başkalarına yardım etmek.

Peki.

Ben de kendi dergimi kurmaya karar verdim.

Adını YGA koyuyorum, Genç Gey Amerikalılar.

LGBT gençliğinin hayatını geliştirmeye yönelik en büyük, en sofistike dergi olacak.

**

YGA'in bir sonraki sayısını düşünüyorum da bence şu Hristiyanlık meselesini ele almalıyız.

Nasıl yani?

Geylerle Hristiyanların düşman olduğu düşünülüyor.

İnançlarıyla cinselliklerini dengelemeyi başaran birçok insanla tanıştık.

Aileleri ve kiliseleri cehennemde yanacaklarını söyleyen -bir sürü insanla da tanıştık.

-Evet, işte bu yüzden dergide bunu ele almalıyız.

"Geysin, cehennemde yanacaksın" efsanesi, İncil'in yanlış çevrilmesi ve yorumlanmasıyla başlatıldı.

Tanrı insanın cinsel yönelimini umursamaz.

Gey hareketinin anlamayıp da Hristiyanlığın anladığı bir şey de şu herkes bir alt kültürün parçası olmak istemez.

**

Ruhunuzu çalmalarına izin vermeyin {\an8}Bir gey gençliği dergisi için bir sayının tamamını dine ayırmak tuhaf gelebilir, ama göz ardı edilmeyecek kadar önemli bir mesele.

Annemle babam öldüğünde Tanrı'yı suçladım.

Gey olduğumu açıkladığımda dinden iyiden iyiye uzaklaştım.

Tanrı'ya inanmayacak kadar akıllı olduğumu, onun sadece muhtaçlar için olduğunu düşündüm.

Ama geçirdiğim bir sağlık sorunundan sonra zihnimin gerilerinde bir dürtü hissettim.

Tanrı'nın varlığını.

Ne oldu, biliyor musunuz?

Artık korkmamaya başladım.

Bazı din adamları nefret dolu, süslü sözler sarf edip gerçekler üzerinde kendi tekellerini dayatmaya çalışıyorlar.

Ama tek gerçek, sevgidir.

Tek günah, sevgiyi inkâr etmektir.

Nefret etmeyi bırakın.

Sevmeye başlayın.

**

Ne var?

O şeye epey gömülmüş gibisin.

Bakın, hayatım boyunca Kutsal Kitabın nefret dolu olduğunu sandım, ama değilmiş.

Bu kitap sevgi dolu.

Yani İncil'e karşı araştırmanın ötesinde bir ilgi mi duyuyorsun?

Ailemde Hristiyanlık inancı epey köklüydü, annemde, teyzelerimde ve Sadece merak ediyorum.

Teyzelerin gey olduğun için seni reddettiler.

Aile böyle yapmaz.

Merakını anlıyorum ama

Bak, bir şey beni kurtarmış gibi hissediyorum, sanki beni sarsıp gözümü açmış gibi.

O şey de Tanrı mı?

Mike, o seni kurtarmadı, çünkü zaten ölmüyordun.

Peki.

"Canını kurtaran onu yitirecek, canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır."

"Canını kurtaran onu yitirecek, canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır."

"Canını kurtaran onu yitirecek, canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır."

Bunu açıkta okuyan pek fazla insan görmüyorum.

Sizi önceden de burada okurken gördüm ve kiliseme katılmak ister misiniz diye sormaya geldim.

**

İsa'nın kefareti, insanların günahlarından arınmasına, cennette yeniden Tanrı'yla ve sevdikleriyle yaşamasına imkân verir.

Ailen dindar mıydı?

Pek sayılmaz.

Annem Hristiyan'dı ama beni de kız kardeşimi de kiliseye pek götürmezdi.

Babam da Berkeley'li bir hippiydi, agnostik, hatta ateistti.

Çok iyi insanlardı ve cennette onları yeniden göreceğimi biliyorum.

Benim annem de vefat etti.

Ne kadar zor olduğunu bilirim.

Çok korkmuş ve kızmıştım, anlıyor musun?

Evet, ben de.

Nereye gideceğini bilmediğinde ölümle başa çıkmak çok zor.

Ama bildiğin zaman huzur buluyorsun ve suçun Tanrı'da olmadığını anlıyorsun.

-Doğru.

-Evet.

**

Yeni Başlangıçlar'a hoş geldiniz, cennete uzanan doğru yol hakkındaki konuşmamızı dinlediğiniz için teşekkürler.

Dr. Nikolosa, görüşünüze katılmayan diğer Hristiyanlara cevabınız nedir?

Bakın, ben sadece insanlara yardım etmeye çalışıyorum.

Sözde Hristiyanların eşcinsellik gibi konularda, sol kanada destek çıkmalarına kahroluyorum.

Bakın, nefreti onaylamıyorum.

Hatta asıl mesele, sevgi.

Gey kimliğini tercih etmek, sizi ıstırap dolu bir ebediyete mahkûm eder ve insanları bundan kurtarmak istiyorum.

Mesele ister kürtaj ister zina ister Hristiyanlık dışında bir dini kabul etmek olsun, Tanrı'nın kurallarına uymak zorundasınız yoksa Krallığına kabul edilmezsiniz.

Şunu demiyorum

Yanlış demiyorum, sadece binlerce yıl içinde menfaati olan insanlar Hristiyanlığı bugünkü hâline getirmiş.

Evet, ama asıl mesaj hâlâ aynı.

Sevgiyle ilgili.

**

Budist olduğun hiç aklıma gelmezdi.

Neden?

Tipim öyle olmadığı için mi?

Hayır, ben

-Neden öyle dedim, bilmiyorum.

-Şaka yaptım.

Meditasyon insanlara tuhaf geliyor.

Tuhaf ya da hippi işi sanıyorlar.

Bence asıl amacı, bilinçli olma hâli geliştirmek.

Anı yaşamak.

Daha derin bir boyutta ise kendini tanımak.

Bu yüzden Budist Merkezi'nde gönüllü çalışmaya başladım.

**

Kendisi Matthew Shepard Vakfı'nın başkanı olarak oğlu Matthew'un hayattayken savunduğu davalar uğruna çalışmaya kendini adamış biri.

Katıldığınız için teşekkürler.

Michael Glatze, XY Dergisi'nin eski editörü, Eşitlik Forumu'nun Ulusal Rol Model Ödülü'nün ve XY Survival Guide ile LAMBDA'nın Yazın Ödülü'nün sahibi, ödüllü belgesel Jim in Bold'un katılımcısı, ve artık tam donanımlı bir dergi olan Genç Gey Amerikalılar'ın ortak kurucusu.

Gey olmak sizin için ne ifade ediyor?

Gey olmak, 20 sene öncekiyle aynı anlamı taşımıyor.

Artık gey topluluğunun hem içinde hem de dışında dost ve yandaş edinmek her zamankinden daha önemli.

Gey olmak, 20 sene öncekiyle aynı anlamı taşımıyor.

**

Ne yapıyorsun?

Biraz zamana ihtiyacım var.

-Mike -Bak, ben sadece Bunu çözmek, beni nereye götüreceğini görmek için zamana ihtiyacım var.

Neden benden yardım istemiyorsun?

Önce bunu konuşmamız lazım

Bak, ben

Bu hayattan uzaklaşmalıyım.

-Bizimkinden mi?

-Evet.

Tam olarak hangi yönünden uzaklaşman gerekiyor?

-Gey olmaktan mı?

-Bilmiyorum.

-Bilmiyorum!

-Tamam Kadınlara mı ilgi duyuyorsun?

Eğer öyleyse sorun değil.

Git, dene

Cennette annem ve babamla olmak istiyorum.

Anlamak bu kadar zor mu?

Ne dediğinin farkında mısın?

Hani İncil yanlış yorumlanmıştı?

O kahrolası bir kitap Mike!

İncil'i de diğer her şeyi okuduğum gibi, açık fikirlilikle okuyorum.

Buna öyle mi diyorsun?

Çünkü hiç açık fikirliymiş gibi konuşmuyorsun.

Bu ilişki

Sağlıksız bir şeye dönüştü.

Bu da ne demek?

Tyler'ı mı kastediyorsun?

O işe sen de benim kadar istekliydin.

Hayır.

Sadece mutlu olmanı istedim çünkü beni terk etmenden korkuyordum.

Seni asla terk etmezdim Mike.

Sana destek oldum.

Ölmekten ödün koparken, olmayan hastalıklar uydururken elinden tuttum.

Gerçek şu ki bir yalanı yaşıyordum.

Gerçek şu ki Tanrı bizi seviyor

Kapa çeneni be!

Tamam.

Dur.

Lütfen gitme.

Nereye gidiyorsun?

Seni asıl öldürecek olan gerçek kişiliğini bastırmak olur.

Asıl bundan korkmalısın.

**

Eskiden kendimi özdeşleştirdiğim herkesi şoke edecek bir karara vardım.

Hayatımda Tanrı'nın varlığı giderek güçlendi.

Bana panik ataklarımın sığ ve günahkâr yaşam tarzımdan kaynaklandığını söyledi.

Kendini gey olarak tanımlamanın insanı gerçek benliğini bulmaktan alıkoyduğunu anladım.

Ve Tanrı'nın Krallığı'nda ona katılmak için gerçek benliğimizi yansıtmalıyız.

Dolayısıyla ben, Michael Glatze, artık kendimi gey olarak tanımlamıyorum.

GEY HAKLARI LİDERİ NASIL HETEROSEKSÜEL OLDU

GEY "AKTİVİST" ERKEKLERDEN VAZGEÇTİĞİNİ İDDİA ETTİ

GEY AKTİVİST HETEROSEKSÜEL OLDU!

İSA BİRİNİ DAHA KURTARDI

GEY AKTİVİST HETEROSEKSÜEL OLDU

ESKİ GEY GAZETECİ ELEŞTİRİLERİ YANITLADI

GEYLER HETEROSEKSÜEL OLABİLİR Mİ?

Gey Adam Eşcinselliği Reddetti

'Eski Gey' Michael Glatze Delirmiş

Michael Glatze "Artık gey değilim"

GEBER SANA İNANIYORUM

CEHENNEMDE YAN

ÇOK ŞÜKÜR TANRI SENİ KORUSUN

YALANCI KURTARILDI

"HETEROSEKSÜEL" İĞRENÇ İBNE

**

Hayat değiştiren bir deneyim.

Her şeyden uzaklaşıp kendine odaklanıyorsun.

**

Bunu neden yaptın?

"Gey aktivist heteroseksüel oldu" mu?

Gey karşıtlarına hayallerindeki hikâyeyi kazandırdın.

Nedenini bilmiyorum.

Bilmiyorum.

-Seni kim zorladı?

-Hiç kimse.

Sadece hikâyemi anlatmak istedim.

Bence Tanrı bana bir ders vermek istediği için tüm bunlar yaşandı.

Yaptıklarımı telafi etmek için buradayım.

Meditasyon, yavaşlayıp kendine karşı merhamet geliştirmenin bir yoludur.

Bilinç açma alıştırmasıyla zihnimizi güçlendirir, anın içine daha çok girer ve dünyamızın değerini anlamayı öğreniriz.

Tanrı'nın işine akıl sır ermiyor.

Beni fiziksel dünyadan uzaklaşabileceğim bir yere gönderdi ki gerçek benliğime odaklanabileyim ve doğal olmayan arzulardan arınmış, daha mutlu ve sağlıklı bir adam olabileyim.

Önceleri Tanrı'nın bir Hristiyan'ı neden Budist inziva yerine gönderdiğini anlamamıştım.

Fakat benim için yaptığı plana inanıyorum.

Arzular kuvvetli ve Tanrı beni sınıyor, ama nefsime yenilmeyi reddediyorum.

Tanrı'nın, meditasyon yardımıyla anormal arzulardan kurtulmamı istediğini fark ettim.

Tanrı, Buda'ya Buda olması için ışık verdi.

Öyle yaptı.

Michael, neden bahsediyorsun?

Sadece geleceğimiz, sağlığımız ve ölümden sonraki yaşam için doğru yolda olmamızı istiyorum.

Ben doğru yoldayım, tamam mı?

Kendi yolumdayım.

Zihnini arındırmak için gereken gücün aynısını gerektiriyor.

Bu Biz İçten içe yanlış olduğunu bildiğimiz şeyle savaşmak için gereken gücü bulmalıyız.

-Bununla savaşmalıyız.

Hayır.

Yani Michael, senin kafan karışık.

Kafan çok karışık ve bana zarar veriyorsun.

Nasıl olduğumu sorup duruyorlar, kimileri destek için, kimileri fikrimi değiştirdiğimi düşündüğü için.

Şunu fark ettim, Bennett ruhu, Tyler bedeni, Nico ise zihni temsil ediyor.

Baba, Oğul, Kutsal Ruh.

Sanırım Tanrı, hayatıma devam edebilmem için Teslis'i tamamlamamı istedi.

Artık asıl gerçeği açıklamaya hazırım.

Eşcinsellik sorunu olan bir heteroseksüeldim ve bu sorunumu hallettim.

Fikrimi değiştirmedim.

Çok sayıda insan gelip bu örgütle bağlantılı olmandan endişe duyduklarını iletti.

Bu merkezin herkesi kabul etmesi gerekiyor.

Evet, zaten öyle.

Her inançtan insana kapımız açık.

Ama nefreti hoş göremeyiz.

Kimseden nefret etmiyorum.

Michael, nefret dolu denebilecek şeyler yazdın.

Onlar benim inançlarım.

**

BUDİST İNZİVA MERKEZİ

İyi misin?

Evet.

Sen iyi misin?

Bilmiyorum.

Ne değişti, anlamıyorum ama

Burada merhamet geliştiriyoruz.

Ve ben korkarım seninle yürümeyecek.

Yani Hristiyan olduğum ve fikirlerimi ifade ettiğim için ayrılmam mı gerekiyor?

Tam bir rezalet.

Gerçekten hepsi bu mu?

Bütün hayatın tek bir çantaya mı sığdı?

Evet.

Burada kalmayı mı düşünüyorsun?

Ne de olsa San Francisco şey için pek uygun bir yer olamaz

Eski bir gey için.

Ben eski bir gey değilim.

Sadece benim.

Açıkçası sevineceğini sanmıştım.

-Asla gerçek anlamda onaylamamıştın.

-Bu doğru değil.

O zaman neden yakın değildik?

Sonuçta kardeşimsin.

Birbirimizi desteklememiz gerekir.

Artık yakın olabiliriz.

Gelmene sevindim.

**

Eşcinselliğe hapsolmuş arkadaşlarım, hikâyem ve artık eşcinsel değil, heteroseksüel olduğuma dair açıklamamla ilgili nazik yorumlarınız ve değerli görüşleriniz için teşekkür ederim.

Gey kimliği, paketlenip önünüze sürüldü, kendinizi gey olarak tanımlarsanız bunu yemişsinizdir, bu da sizi gelişmekten ve gerçek benliğinizi anlamaktan alıkoyar.

Ama benim yolumdan gelirseniz kendinizi kurtarmanız için geç değil.

Kendimden eminim.

Şanslıyım.

Güçlüyüm.

Gerçek benliğimi bulmak için İsa uğruna canımı vermeye hazırım.

**

Çok iyiyim.

Hiç daha iyi olmamıştım.

Sadece nasıl olduğunu görmek istedim.

Keşke neler yaşadığını anlayabilseydim.

Sadece bundan sonraki deneyimlerimde gey olarak algılanmak istemiyorum.

Bu kadar basit.

**

Hâlâ Bennett'la mısın?

Hayır.

Avrupa'ya gidiyorum.

Uzay bilimi okuyacağım.

Harika.

Ben de İncil okuluna gidiyorum.

Tanrı, papaz olmamı söyledi.

Eski yaraları deşmek falan istemiyorum, ama seni bir daha ne zaman görürüm, onu da bilmiyorum.

Sana çok değer verdiğimi bil istedim.

Artık umursamadığını biliyorum ama söylemek zorundaydım.

Kafamda bitirmek için.

Bu olay kalbimi çok kırdı.

Tyler üzgünüm ama artık kendim için yaşamalıyım.

Tamam.

**

Kendine iyi bak.

Bir gün biri neye inandığınızı soracak.

"Hristiyan'sın. Peki, neye inanıyorsun?" diyecekler.

Kendileri belki ateist, agnostik, Müslüman veya Budist olacak.

Her neyseler işte.

Onlara şunu söylemeye hazır olun.

İncil'in Tanrı'nın kelamı olduğuna inanıyoruz.

Hayattaki ve inancımızdaki en üstün nihai otoritenin.

Tek bir Tanrı'ya inanıyoruz.

Üç kişide, Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'ta ebediyen var olan bir Tanrı'ya.

Ayrıca sonsuz yaşama erişmek için tek şartın, yalnızca Efendimiz İsa Mesih'e inanıp güvenmek olduğuna inanıyoruz.

-Teşekkürler.

**

Sonunda nerede olacağını düşünürdün?

Güzel soru.

Bilmiyorum.

Tek bildiğim, hep insanlara yardım etmek istedim.

Çünkü cevap çok basit olduğu hâlde bazı insanlar çok zorlanıyor.

Matta 10'da yazıyor.

"Yol kolay olmayabilir ama İsa için canımızı verirsek gerçek benliğimizi buluruz."

**

Müzik mi okudun?

Yaratıcı yazarlık ve İngiliz edebiyatı ama müzik kuramı ve kompozisyonda yan dal yaptım.

Bu seni epey meşgul etmiştir.

Ne tür şeyler yazdın?

Tezim tamamen şiir üzerindeydi aslında.

Okuyabilir miyim?

Bende değil.

Şiir farklı bir hayatta kaldı.

Ama ben Artık müzikle çok ilgileniyorum, çünkü dili aşan bir şey.

Kimse onu tartışmak, yargılamak ya da yanlış yorumlamak zorunda değil.

Sadece dinleyebilirler, anlıyor musun?

Sadece çalıyorum, dinliyorlar.

Açıkçası anladığımdan emin değilim, ama öyle bir anlatıyorsun ki anlamak istiyorum.

Özür dilerim.

Saçmalıyorum.

-Ya sen?

-Hayır, özür dileme.

Saçmalamıyorsun.

**

Üniversiteden sonra bir süre sahne amirliği yaptım ama ne bileyim.

Sürüklendiğimi hissettim.

Ben de yolumu çizme umuduyla buraya geldim.

Ben de.

**

GEYLER HETEROSEKSÜEL OLABİLİR Mİ?

BUNU NEDEN YAPIYORSUN?

BİR SÜRÜ İNSANA ZARAR VERİYORSUN

**

Ciddi bir ilişki miydi?

Karın olacak mıydı?

Ciddiydi ama hayır, evlenmeyecektik.

Ya sen?

Hayır.

Benim Hiç ciddi bir ilişkim olmadı.

Annemle babam çok muhafazakârdır.

Sence beni tasvip ederler mi?

İncil okulunda tanıştığım geleceğin papazını mı?

Evet, bence tasvip ederler.

Rebecca?

-Merhaba.

-Merhaba.

Ne var?

Ben sadece Ne zamandır böyle bluzlar giyiyorsun?

Uygunsuz değil, ayrıca hava sıcak.

Amacın Tanrı'mıza hizmet etmek, erkeklerimizin aklını çelmek değil.

Kimsenin aklını çeldiğimi düşünmüyorum.

Bu Michael'la mı ilgili?

Arkadaşlığımızın çalışmalarımızın önüne geçmesine izin vermiyoruz.

Ayrıca bizi Tanrı bir araya getirdi.

Geçmişinden bahsediyorum.

Ne olmuş geçmişine?

Gerçekten bilmiyor musun?

Neyi?

GEY "AKTİVİST" ERKEKLERDEN VAZGEÇTİĞİNİ İDDİA ETTİ

**

Rebecca.

Sana söylemem gereken bir şey var.

Zaten biliyorsun, değil mi?

Hâlâ erkeklerden hoşlanıyor musun?

Hayır.

Geçmişte kaldı.

Tanrı bana ışığı gösterdi.

Bana doğru olanı gösterdi.

Geçmişiyle gurur duymayan bir sürü insan var, ama Tanrı affeder, değil mi?

Seninle tanıştığımdan beri hayatım çok değişti.

Sana olan hislerim gerçek.

Benim de sana olan hislerim gerçek.

Ama bence en iyisi vakit geçirmeye devam edip neler olacağını görmek.

Sakıncası yoksa hemen adını koymayalım.

Tamam.

**

Şimdi size Tanrı'nın müthiş bir armağanıyla ilgili bir sır vereceğim.

Bu armağan, insani bir his ve Tanrı düşmanları tarafından yıkıcı olarak görülüyor.

Korku.

Asla ve asla kendinizden korkmayı bırakmayın.

En kötü düşmanımız, kendimiziz ve Tanrı'yla buluşana kadar kendimizden korkmalıyız.

Tanrı bizi sürekli korku içinde yaşamamız için yaratmadı.

Hayır, tabii ki.

Sonra da soru sorduğum için beni azarladı.

Bu adil değil.

Öğrenmek için buradayız ve kısmen soru sorarak öğreniriz.

Hayır, Tanrı'ya hizmet etmek için buradayız, tıpkı onların istediği gibi birer Hristiyan olmak için değil.

-Özür dilerim.

-Dileme.

En iyisini biliyorsun, çünkü Tanrı senin ağzından konuşuyor.

**

Beni mi görmek istediniz?

Âdeta şeytanın himâyesine girmiş gibi öğrencileri bize karşı kışkırtıyormuşsun.

Burada İncil'le ilgili çok şey öğrendim ve bunun için teşekkür ederim.

Ama Tanrı dışında herhangi birinin himâyesine girmeyi reddediyorum.

Ben kendi yolumu izlerim.

Diğerleri de seni izlesin istiyorsun.

En iyisi diplomanı adresine yollayalım, törene hiç katılma.

Artık burada kalabileceğimi sanmıyorum.

Nereye gideceğiz?

"Biz" mi?

Bunun için dua ediyordum.

Bizim için.

Tanrı'ya seninle ilgili hislerimi ve gözümdeki değerini söyledim.

Ne oldu, biliyor musun?

İçim sadece huzurla doldu.

Katıksız huzurla.

Seni seviyorum.

Ben de seni seviyorum.

**

"Bu çağın gidişine uymayın, bunun yerine, Tanrı’nın iyi, beğenilir ve yetkin isteğinin ne olduğunu kanıtlayabilmek için düşüncenizin yenilenmesiyle değişin."

"Tanrı’nın iyi, beğenilir ve yetkin isteğinin ne olduğunu ayırt edebilmek için."

**

Alo?

Merhaba.

Merhaba.

Nasılsın?

İyiyim.

Okulu bitirdim ama artık onların yolunu izlemiyorum.

Şimdi hangi yolu izliyorsun?

Kendi yolumu.

Kendi kilisemin papazı olacağım.

Neden aradın?

Ben Ollie'nin fotoğrafını aldım.

Aylar önce göndermiştin ama cevap vermedim.

O nasıl?

Yaşlanıyor.

Ama iyi.

Artık gittiği her yere taşıdığı bir pelüş oyuncağı var, sanki yavrusuymuş gibi falan Bennett başkasından önce benden duymanı istedim.

Harika bir kadınla nişanlandım.

Ne düşündüğünü biliyorum, çünkü ben de kendime aynı şeyi sordum.

Ona gerçekten âşık mıyım yoksa Tanrı'nın gözüne girmek için mi bunu yapıyorum?

Ona gerçekten âşığım Bennett.

Tanrı, hemcinslerime karşı duyduğum arzuların köküne inip onları söktü, attı.

Anormal olduklarını gösterdi.

Michael, mutlu olduğunu düşünmene çok sevindim ve senin için en iyisini diliyorum.

İçtenlikle söylüyorum.

Biliyorsundur.

Ama neden beni arayıp "anormal" gibi kelimeler kullandığını aklım almıyor.

O şekilde bittiği için çok üzgünüm.

Ama bazı inançlarımızın farklı olması dost kalamayacağımız anlamına gelmez.

Her zaman dostun olacağım.

Umarım bu yol seni istediğin yere götürür.

Ayrıca şunu da umuyorum ki başkalarına yardım etmek üzere yola çıkarken kendine de yardım etmeye vakit ayırırsın.

Ben Ayırıyorum.

Ben Hayatımın sonuna kadar böyle kalacağımdan emin olduğumu söyleyemem.

Hep değişiyoruz, gelişiyoruz ve ben buna açığım.

O hâlde aslında pek bir şey değişmemiş.

Evet.

Kendine iyi bak, olur mu?

Hoşça kal Michael.

Hoşça kal.

**

"CHUCK NORRİS VS. KOMÜNİZM "VE GİRİŞİMCİ TEODOR ZAMFİR

"Herhangi bir kapalı kapı içinde "bir anahtar deliği" vardır."

Chuck Norris vs. Komünizm Ilinca Calugareanu'ya ait 2015 yapımı bir belgesel.

Çavuşesku Romanyası'nda sansüre uğrayan Holywood filmlerinin, ülkeye yasadışı şekilde sokulup

Irina Margareta Nistor adlı bir tercümanın kendine özgü komik dublajıyla popülerleşmesini

anlatmakta…

Çeviri ve film eleştirmeni Irina Margareta Nistor [26 Mart 1957 (61 yaşında)], Komünist rejim altında, TVR için bir çevirmen olarak çalıştı ve video kasetlerde kaydedilen ve Batı'dan getirilen 3000'den fazla filmin gizlice çoğaltılmasında çevirmenlik yaptı. Carol Madalyası ile ödüllendirildi.

Belgeseldeki anlatıdan bir kesit:

Romanya 1985

Nikolay Çavuşesku'nun komünist rejiminin 20. Yılı. Romenler kültürel anlamda tecritte.

İfade özgürlüğü ve medya sıkı kontrol altında.

İnsanlar devlet tarafından izlenme korkusuyla yaşıyor.

Televizyonda 2 kanal günde 20 saat yayın yapıyordu.

Günde bir, iki saat yayın yapan tek kanal kaldı.

Yoldaş Nikolay Çavuşesku'nun raporu ekonomik ve sosyal yaşama yön vermeyi amaçlayan teorik ve pratik katkı niteliğindeki raporu tüm yurdun odak noktası haline geldi. Bilgilendirici televizyon yayınlarını kesip 20 milyon kişiyi ülkenin tamamını yıllarca cehalet içinde bırakmak uzun vadede çok ciddi sonuçlar doğurur. Sinema sektöründe film kıtlığından kaynaklanan bir kriz yaşanıyordu. Ama aynı zamanda izleyicinin de sinemaya karşı büyük bir açlığı vardı. Sonra VHS filmler ortaya çıktı. Biz onlara "video" diyorduk.

Komünizm döneminde yasadışı, komünist olmayan bir şey yapmak çok zevkliydi. Mesela emperyalist filmler seyretmek. Bu filmleri tek bir kişi seslendirirdi. İngilizce filmleri genelde İrina Nistor seslendiriyordu. Herkes onun sesini tanırdı ama nasıl biri olduğunu bilen yoktu.Çavuşesku'nunkinden sonra Romanya'da en çok tanınan ses oydu.

Yasaklı olan toplum hakkında bir şeyler öğrenmek için insanlar yanıp tutuşuyordu. Hepimiz aynı anda, aynı ritimle nefes alıp veriyorduk. Film başladığında da her karenin tadını çıkarırdık. **Riskli olmasına rağmen. Rejim her şeyden şüphelenir olmuştu. Karşı saldırıdan korkuyorlardı. Bu yüzden insanlara izleniyorlarmış korkusunu aşıladılar. İnsanlar da davranışlarına dikkat eder oldular. Herkes herkesten şüpheleniyordu. Herkes başkalarını gammazlıyordu.** Gelecek sosyalizmle komünizme emperyalistlerle kapitalistlerin olmadığı bir dünyaya ait. Hakikat ve adalet ülküsüyle en iyi gelenekler. Her şeyi yetkililerin izni olmadan yaptık. Yani her şey sessizce ve gizlice yapılıyordu. Romanya o zamanlar dışarıya kapalıydı. İnsanlar pasaport alamıyordu. Her geçen yıl durum daha da kötüleşiyor, siyasi baskı artıyordu. Halkla rejim arasındaki uçurum gittikçe büyüyordu. Rejim, insanların spontan bir şekilde biraraya gelmesinden korkuyordu. Bu çok tehlikeliydi. Organize olup biraraya gelince belirli konular öne çıkar. Gençken pop kültürü ve sinema hakkındaki her şeyi gizlice

seyrettiğimiz videokasetlerden öğrendik. Evlerden o kadar etkilenirdik ki filmi seyretmeyi bırakırdık. Alışveriş paketleri, yiyecekler, tatlılar Vay be! Burada görmediğiniz bir arabayı görmek bile yeterdi. Bu filmleri seyrederek yasak bir şey yapıyor, başkaldırıyorduk. Sadece video film seyretsek de yıkıcıydık. **Zamfir o kadar zengin olmuştu ki artık kimse ona dokunamıyordu. En tepedekilerle çalışıyordu. Ordu, gizli servis ve emniyet ve merkez komitenin en yetkili ve güçlü kişileriyle. Alttakiler umurunda değildi.** Kasetlerle en çok gizli servisin yöneticileri ilgileniyordu. Bunun kitlesel bir olay olduğunu anlayamadılar. Küçük, kapalı bir çevrede olduğunu sandılar. Çavuşesku büyük ihtimalle olayın boyutlarından haberdar değildi. Bu kapitalist filmleri sadece merkez komitedeki güvenilir kişilerin izlediğini sanıyordu. Onlar da etkilenmezdi çünkü toplumsal açıdan sağlıklı görüşleri vardı. Herkes film seyretmek istediği için kimse ona söylememiştir.
Hiç kimse "Yoldaş Çavuşesku Bükreş'te 10.000 video oynatıcı var," dememiştir.
Özgürlük! Özgürlük! Özgürlük! **Sonunda her şey patladı. O filmler tarafından ekilen özgürlük tohumları büyüdü. Devrim esnasında herkes sokaklardaydı. Daha iyi bir hayat olduğunu biliyorlardı**. Nasıl mı? Filmler sayesinde. Kahrolsun parti! Kahrolsun parti! İnsanların hikayelere ihtiyacı var.
1992'de bu işin de sonu gelmişti. Zamfir'in olağanüstü bir sezgisi vardı. Tüm ekipmanı doğru zamanda sattı. Bu bir dönemin sonuydu. Ben müthiş şeyler öğrenmiş büyük bir adamı tanımıştım. Bugüne kadar da Zamfir gibi birini tanımadım. Her şeyi kontrol eden bir diktatörlük önemsiz gibi gözüken bir konuda kontrolü yitirdi. Video kasetlerde.

Kasetler tüm komünist sistemin dengesini bozdu. Önemsiz oldukları düşünülüyordu, o yüzden bu kadar etkili oldular.

ZERAFET

Her tavrın bir zerafeti vardır;

Oturmanın, kalkmanın, eşyaya bakmanın...

Gönüllerdeki zerafet dışa yansıdıkça hayat güzelleşir.

Bir zarif adam dedi ki:

-"Çocukluğumu hatırlarım,

biraz hızlı yürüsem,

ayağımı yere vurarak bassam;

kızarak, parlayarak değil;

inandırarak, anlatarak:

"-Her şeyin bir canı var yavrum, tahta incinmez mi?

Bizi üstünde gezdiriyor,

bizim de ona hürmet etmemiz gerekmez mi?" derlerdi.

Bardağı yere koyarken ses çıkarmak ayıptı. Bardak ve konulduğu yer incinmemeliydi...

Uyandırılmak istenen kişinin yastığına hafifçe vurularak :

"Âgâh ol erenler! denilirdi.

"Ben" diye konuşulmaz,

"fakir" ifadesi kullanılırdı.

Şayet ağızdan "ben" sözü kaçsa derhal ilave edilirdi "Benliğime lanet!"...

Gelen misafirin ayakkabıları içeri doğru çevrilirdi. Kapıya doğru çevirmek, bir daha gelme, demekti. İçeri dönük ayakkabılarını giyen misafir, evdekilere arkasını çevirmeden giyer ve kapıdan çıkardı....!

"Kapıyı kapat!" denilmezdi. Allah (c.c) kimsenin kapısını kapatmasın diye,

"Kapıyı ört, ya da, sırla." denirdi.

"Lambayı söndür." denilmezdi Allah (c.c) kimsenin ışığını söndürmesin diye,

"Lambayı dinlendir." denirdi..

Lamba yakılmaz, uyandırılırdı...

Yolda karşılaşanlar temenna ederlerken el kalbe götürüldüğünde,
"muhabbetin yüreğimde.;
dudağa götürüldüğünde "yâdın dilimde", başa götürüldüğünde.
"başımın üstünde yerin var." denilmek istenirdi......

Canlı cansız her şeyin bir hatırı vardı eskiden.
Peygamber efendimiz (aleyhisselam) in 63 yaşında vefatından sebep,
63 yaşını geçmiş büyüklerimiz yaşları sorulduğunda,
"Haddi aştık" derlerdi...!!

Yolda küçük büyüğünün önünden yürüyemezdi...

--Nereden nereye?

Kendimize yabancılaştık, nezaketi, güzel ahlakı,
öz sevgiyi, hakiki saygıyı kaybettik....!!

İLÂHÎ NİZAM VE KÂİNAT-Bedri Ruhselman

Hakkında

1959 yılında "Önder" adını verdiğimiz Büyük Vazife Plânı'ndan gelen bu bilgiler, Bedri Ruhselman tarafından düzenlenmiş, o tarihten beri noter, banka kasalarında muhafaza edilmiş zamanı geldiği için 54yıl sonra orijinaline sadık kalınarak yayınlanmıştır.

Bu kitap etrafımızda gördüğümüz, hissettiğimiz, yarım olarak tabiat diye adlandırdığımız ahengin bir parçasıdır. Kâinatımızda, tekâmül diye adlandırabildiğimiz o nurlu yolun, insanların bilgilerine olan bir köprüsüdür. İnsanın dar bir madde hayatını, geniş ve idraki olan ileri bir safhaya bağlayan biricik: yoldur. Bu ne bizim, ne siz insanların, ne de hiçbir kimsenindir. Bu, İlâhî nizamın, insanlara bir hediyesidir. Yâni tabiattan bir parçadır.

Bu kitap, ünite dediğimiz idrak vahdetinden, insanların tekâmül ihtiyaçlarına cevap verebilecek şekilde, vazifelileri tarafından dünyaya verilmiştir.

KISMÎ ALINTILAR

MUKADDERAT YOLCULARI

Kâinat bir tane değildir. Kâinatlar sonsuzdur. Ve kâinatların sonsuzluğu mutlak erişilmezliğin bir zaruretidir. Bu sonsuz kâinatların hiçbirisi diğerinin mahiyetini taşımaz. Ve her kâinatın karakteri o kâinatın anası olan esasî cevheri ile taayyün eder. Bizim kâinatımızın esasî veya aslî cevheri, mutlak hareketsizlik ve amorf olan madde hâlidir.

Aktif ve tekâmül ihtiyacı olan ruh, pasif kâinatlar için bir gayedir. Yâni ruhlar, davranışlarının akislerini kâinat cevherleri üzerinde göre göre ihtiyaçlarını giderirler. Şu hâlde kâinatlar, ruhların tekâmül dediğimiz ihtiyaçlarına cevap veren sahalardır. Sembolik olarak bunu şöyle ifade ederiz: Kâinatlar, ruhların tatbikatlarına yarayan ve o tatbikatların neticelerini tekrar ruhlara aksettiren, kendi cevherlerine has birer vasattır. Aktif olan ruhlar tekâmülleri için, pasif olan çeşitli kâinat cevherlerinin sonsuz imkânlarını ihtiyaçları nisbetindebilvâsıta kullanarak tekâmül ederler. Ne kâinatlar mevcut olmazsa ruhların bilemediğimiz kendilerine mahsus yüksek ihtiyaçları giderilebilir, ne de ruhlar olmazsa kâinatların hikmeti vücudu ortada kalır. Bunlar birbirleri ile daima başbaşa yürürler. O kadar ki ikisinin arasında kat'î ve ebedî bir erişilmezliğin mevcudiyetine rağmen, bunlar âdeta birbiri ile sımsıkı kucaklaşmış ve birbirinin içine girmiş gibidirler.

**

Burada akıllara şu sual gelir: Mademki ruhlarla kâinatlar arasında bu kadar kat'î bir erişilmezlik vardır, nasıl oluyor da birbirinin içinde imiş gibi ruhlar kâinatların bütün imkânlarından zerresine varıncaya kadar istifade edebiliyorlar ve ruhlarla kâinatlar birbiriyle kucaklaşabiliyorlar?

Evvelâ şunu söyleyelim ki birbirinden kat'î bir erişilmezlikle ayrılmış bulunan ruhla kâinat arasındaki münasebetler, katiyen direkt olmayıp endirekt yollardan vukua gelmektedir. Burada büyük bir hakikati dünyaya bildirmenin lüzum ve zarureti vardır. Bu hakikat şudur: Hem namütenahi bir sıra takip ederek düzenlenmiş çeşitli ve her birinin mahiyeti başka cevherlerden müteşekkil, birbirinden daha şümullü ve sonsuz varyeteleri havi kâinatların üstünde, hem de bu kâinatlarda ebediyen tekâmüllerine devam edecek olan namütenahi vüs'at ve şümullere sahip ruhların üstünde, her ikisine hâkim yüksek

prensipler vardır ki bunlar ruhların ve kâinatların ileriye ve geriye doğru olan bütün durum ve mukadderlerini tâyin, takdir ve tensip ederler. Bunların mahiyetlerini biz ne biliriz, ne de onlar hakkında en küçük bir sezgiye sahip olabiliriz. Zira bu büyük hakikat sonsuz ruhlar âleminin ve ebedî kâinat cevherleri zincirinin üstünde, mutlak bir erişilmezlikle onlardan ayrılmış bulunmaktadır. Aslî prensip dediğimiz bu hakikatin izahına dair bir tek fikir beyan etmekten, bir tek söz söylemekten âciziz. Zira buna imkân verecek hiçbir kudret, hiçbir meleke, hiçbir idrak veya sezgi madde kâinatında mevcut değildir ve olamaz. Yalnız erişilmezliğin erişilmezliği olan bu büyük hakikati, sembolik bir isimle aslî prensip diye yadedeceğiz. Kâinatlar içinde, kâinatlar üstünde ve ruhlar arasında bulunan her hakikat aslî prensibin hâkimiyeti ve nizamı altındadır. Kâinatımızdaki bütün oluşlar, akışlar, her şey ancak onun icaplarıyla tahakkuk edebilir. Bu husustaki bütün İlâhî mefhumları insanların idrak derecelerine ve bilhassa sezgi kabiliyetlerine bırakıyoruz.

İşte ruhlarla kâinatların, aralarındaki erişilmezliğe rağmen birbiriyle kucaklaşmış durum arz etmeleri aslî prensip dediğimiz bu yüksek prensibin icapları ile gerçekleşmektedir. Aslî prensibin kudreti, bir taraftan ruhları içine alırken (bu tâbir semboliktir) aynı zamanda kâinatları da içine almaktadır. Ve ruhlarla kâinatlar bu yüksek prensip muvacehesinde, sanki bir aynadan aksettiriliyormuş gibi birbirlerine aksettirilirler. Bittabî buradaki ayna mefhumu da gene bir semboldür. Fakat bu ayna sembolünü de aslî prensip yerine koymamalıdır. Burada aslî prensibin kâinatlar ve ruhlar münasebetine ait kudretinin en küçük bir cephesinin ayna sembolü ile ifade edilmesi bahis mevzuudur ki bunu da ancak bu kadarla anlatabiliriz.

Şimdi, dünya diliyle bu bilgiyi biraz daha açalım. Aslî prensipten gelen tesirler ruhların ihtiyaçlarına göre, amorf kâinat cevherini harekete getirirler. Ve orada madde cevherinin sonsuz varyetelerini şekillendirirler. Demek ki cevherî kıyas bakımından ruh, kâinatın içinde değildir, ama kâinat cevherinin içinde kendisinin, süptil bir madde varlığı tarafından temsil ve ifade olunması bakımından da kâinatın içindedir. İşte gelecek mevzularda tekrar ele alınacağı gibi, maddelerin şekillenme ve hâllenmelerinin hangi hedefe mâtuf olduğunun ilk bilgisini burada vermiş bulunuyoruz.

**

DÜALİTE

Dünyada daima ikilik mevcuttur. Her şeyde, maddenin bütün radyasyonlarında, maddenin esasında, teferruatında, maddenin varyasyonları olup da maddeden ar gibi görünen bütün ruhî hâllerde, cansız denilen maddelerde, canlı denilen maddelerde, fertlerde, fertlerin birbirlerine karşı durumlarında, kolektivitede, hislerde, fikirlerde velhâsıl müşahede edilebilen ve edilemeyen dünyanın bütün şartlarında düalite prensibi ve değer farklanması mekanizması hâkimdir. **Ve maddenin vahdet gibi görünen her hâlinde birbirine zıt karakterde ve muvazene hâlinde iki unsur daima mevcuttur.** Bir ünitede bu zıt unsurların mevcut bulunması şarttır. Zira bu olmaksızın madde teessüs edemez, yaşayamaz, dağılır. Ve madde mevcut olamayınca da hiçbir şeyin varlığından bahsedilemez.

Dünyada ve bütün âlemimizde tek, vâhit gibi görünen her şey aslında birbirine zıt karakterde, birbirinden aslâ tecrit edilemeyen zıt durumda iki değerden müteşekkildir. Fakat bu zıt değerler birbirinden müstakil, tamamen ayrı iki unsur değil, bir tek birimin karakterini meydana getiren, birbirine bağlı fakat zıt görünüşlü iki unsurdur.

Bizim âlemimizi teşkil eden bütün cüzüler ve bu cüzülerden biri olan dünyanın ilk maddesi dahi düalite prensibinin şümulü dışında kalamaz. Bu husustaki esaslı bilgiyi hulâsa olarak tekrar ediyoruz:

a Birim, düalitenin ismidir. Onun için buna birim düalite diyoruz.

b Düalitenin zıtları tek birer değerden ibaret değildirler. Onlar da gene daha küçük çapta birer birim düalitedirler, yâni beheri birer düalit e olan birimlerdir.

c Düalite ilk maddenin teşekkülü bahsinde izah edileceği gibi, hareketin ilk kaynağı ve esasıdır.

d Düalite mekanizması olmaksızın hareket ve hareket olmaksızın madde hâl ve şekilleri mevcut olamaz.

e Düalite ruh ve madde durumunun dünyadaki aslî görünüşüdür.

Sonuncu bentte geçen fikirler hakkında izahat vermenin lüzumlu olduğunu hissediyoruz. Madde kâinatında ruhla madde bir arada bulunamaz, demiştik. Yâni kâinatta birbirine doğrudan doğruya, direkt olarak tesir eden ruh-madde mefhumu reel bir mefhum olamaz. Ancak, bu ifadeden de ruhun varlığını inkâr etmek ve yalnız maddenin mevcudiyetini kabul etmek mânâsını aslâ çıkarmamak lâzım gelir.

Filhakika madde kâinatında direkt olarak aralarında tesir alıp veren, birbirine kendilerinden bir şeyler gönderen ruh-madde realitesi yoktur ama kâinatın temelini teşkil eden maddenin mevcudiyeti de gayesiz ve sebepsiz değildir. Esasen maddenin mevcudiyeti gayesinin, bir ruha hizmet etmek olduğunu evvelce söylemiştik. Bu hakikatin ifadesi madde düalit esinde gizlidir. Şöyle ki: Maddenin oluşundaki gaye, onun ruha hizmet etmesidir. Ruha hizmet etmek ise maddenin her türlü şekil ve hâller içinde, inkişaf imkânlarının ruh tarafından kullanılmasıyla olur.

Onun bu imkânlarının kullanılabilmesi de ruhtan gelen endirekt tesirlerle birtakım hareketlerin maddede zuhur edebilmelerine bağlıdır. Hâlbuki maddedeki her hareketin vukuu imkânı, ancak düalite prensibi ve değer farklanması mekanizması ile mümkün olur. Yâni düalite prensibi ve onun ek mekanizması olan değer farklanması olmazsa ruhların maddelerden istifade edebilmeleri kabil olmaz. Böyle olunca, ruh-madde münasebeti gerçekleşemez. Demek ki düalite, değer farklanması mekanizması madderuh düalitesi zaruretinin bir ifadesidir. Daha doğrusu maddedeki düalite prensibi bu cepheden mütalaa edilince, ruh-madde ikiliğinin kâinattaki aslî görünüşü, yâni yüksek prensipler karşısında zarureti olur.

**

Şu hâlde bütün maddelerin hayatiyetini ve oluşlarını temin eden düalite prensibi; maddeyi unsurlara vâzetmek suretiyle esas yapı olarak aslî prensip tarafından onun bünyesine konulmuştur. Aslî prensip İlâhî bir prensiptir. İşte böylece düalite, kâinat içinde bulunmayan ruh ile, mahiyeti ondan tamamıyla ayı olan kâinatımızdaki varlıkların; yâni maddelerin birbirleriyle olan durumlarını madde bünyesi içinde ifade eder. İşte bir varlık, bir beden bu suretle anlar ki kendisi bir ruh olmayıp ruhun kâinattaki inikâsıdır ve bütün hâl ve durumlarıyla, bir ruhun İhtiyacına cevaplar veren ve o ihtiyacı aksettiren, ruhu temsil eden bir varlıktır. Binaenaleyh varlık deyince bu bakımdan kastedilen mânâ ruhtur. İşte düalite bu mânâyı mümkün kılmak için vâzedilmiştir.

**

Düalitenin, varlıklarda en kuvvetli tezahürünü cinsiyet hâllerinde görürüz. Bir araya gelmiş olan erkekle dişi, bir birim düalite teşkil eder. Bunlar birbirinin hem zıddı, hem de destekleyicisidir. Bu tarzda onların karşılıklı durumları ve münasebetleri bir aile ünitesinin her cepheden yürüyüşünü ve selâmetini sağlar. Bu iki zıt arasındaki muvazenenin tam olarak bozulması ise ailenin dağılması demektir. Hislerde de düalite vardır: sempati-antipati, sevgi-nefret, dostluk-düşmanlık, hodkâmlık-diğerkâmlık... gibi.

Keza mefhumlarda da düalite vardır: iyilik-kötülük, güzellik-çirkinlik... gibi. Velhâsıl her kaba hâlde düaliteyi görmek ve bulmak mümkündür. Fakat düaliteyi daha mudil hâllerde görmeye çalışmalıdır.

Eğer düalite prensibi; değer farklanması mekanizmasıyla desteklenmez, tek başına kalırsa hiçbir işe yaramaz ve kıymetini kaybeder. Düalite prensibi ve değer farklanması mekanizması, muayyen bir fonksiyonun ifası için birbirine intibak etmiş, biri diğerinin mevcudiyetiyle faaliyete girebilen iki mekanizmadır. Daha doğrusu değer farklanması, düalite prensibinin ek mekanizmasıdır.

**

Bir insan, dünyada tek başına kalırsa görgü ve tecrübe sahibi olamaz. Görgü ve tecrübe sahibi olamayınca da ruhun tekâmülüne hizmet edemez. İşte bu noktada, madde kâinatındaki çeşitli mâşerî tekâmül plânlarının zarureti açık olarak kendisini gösterir. Binaenaleyh bedenli varlıklar inkişaf edebilmek için, beden dışında bulunan diğer bedenlerle ve maddelerle karşılıklı alışverişlerde bulunmak zorundadırlar. Onların bu münasebetlerinden sayısız hâdise kombinezonu meydana gelir. İşte öz varlıktan ruha akseden bu hâdise kombinezonuna ait idrakler bu safhadaki varlıkların tekâmülünü temin eder.

Demek ki ruh, madde ile iştirak eder. Şuurlu maddeyi, yâni varlığı kurar. Varlık da kendi ruhunun ve yardımcı varlıkların faaliyetleriyle kaba maddelerden kendisine ayrıca bir beden yapar. Ve bu beden vâsıtasıyla maddelere tesir eder. Kullandığı kaba maddelerle de kendi haricindeki diğer bedenlere tesir etmek suretiyle mâşert plâna adımını atar. Ve hidrojen âleminin varlık safhasındaki tekâmülü de bu andan itibaren yürümeye başlar.

Bu mühim bilginin hiçbir noktasının müphem kalmaması için biraz izahatta bulunacağız. Meselâ, sevgiden, vicdandan fakir, çok geri bir insanın tekâmülü için; düalite prensibi ve değer farklanması mekanizması gereğince zıt değerlerle karşılaşması, sevgikin, adaletzulüm, iyilikkötülük gibi mefhumlarla yüzyüze gelmesi te bu suretle otomatik olarak bir kıyas bilgisi kazanması ve muvazenesini bulabilmesi lâzımdır. Bunun için de onun diğer bedenlerle münasebete geçmesi icap eder. Bir insan, elinde bulunan bir kırbaçla bir kaya parçasını kırbaçlasın dursun, bundan ne netice alabilir? Hiç. Onun sevgi ve vicdan melekelerini işletecek hiçbir zıt değeri, bu kaya parçasını kırbaçlamasından alacağı neticeler temin edemez. O, karşısında bir beden bulamayınca etrafına zulüm ve gadir yapamaz, bunu yapamayınca da düalite prensibi ve değer farklanması mekanizmasına göre lüzumlu hâdiseleri husule getirecek zıt değerleri kazanamaz ve bunun neticesinde de muhtaç olduğu madde inkişaflarına kavuşamaz, tekâmül edemez. Buna mukabil, eğer o insan bir çocuğu kamçılarsa işler değişir. O çocuğun veya etrafındakilerin bu kamçı neticesinde gösterecekleri çeşitli reaksiyonlar, zıt unsurlar hâlinde karşısına dikilir ve onu hemen bir kıyas bilgisine götürür. Böylece, birbirini takip eden yüzlerce, binlerce

hâdisenin birbiri üzerine eklenmesiyle kıyas bilgilerinin birikmesi, onda en basit hâliyle, bir iyilikkötülük mefhumunun doğmasına sebebiyet verir ve vicdan da böylece toplanmaya ve canlanmaya başlar. Bütün bu işler neticesinde husule gelecek hâdiseler idrak kanalıyla ruha akseder ve tekâmülü neticelendirir. Bundan sonra ruhta yeni ve daha ileri ihtiyaçlar belirir. Bu yeni ihtiyaçlar karşısında kalan ruh; bedeninin, etrafıyla yapacağı daha geniş sahadaki temaslardan, daha mânâlı reaksiyonlar beklemeye başlar. Onun bu yeni ihtiyacı da gene evvelkinde olduğu gibi derhal bedene akseder ve bedenden cevabı alınır, yâni ruha hizmet eden varlık hemen bedeni vâsıtasıyla etrafındaki kaba maddelere ve bedenlere tesir ederek ruhun bu yeni ihtiyaçları karşısında lüzumlu hâdiselerin meydana gelmesine sebep olur. İyilik yapar, kötülük yapar, hırsızlık yapar, adam öldürür, fedakârlık yapar re bunların, etraftan gelecek karşılıklarını, reaksiyonlarını görür. Bütün bunlar birer hâdise olur. Ve bu hâdiselerin her birini idrak kanalıyla ruha aksettirerek tekâmülünü temin eder. Bu suretle, dünyanın son inkişaf merhalesine varmış olan insan varlığı nihayet, daha ileri safhalara geçmek üzere dünyadan tamamıyla ayrılır.

**

İLLİYET PRENSİBİ

Bilgiler öz bilgileri beslerken arada yardımcı bâzı prensiplerden kuvvet alınır ki bunlardan birisi de **illiyet prensibidir.**

Kâinatta hiçbir hâdise sebepsiz değildir. Kâinatın bütün olayları, münasebetleri, tesirleşmeleri, kuruluşları, değişişleri, dağılışları velhâsıl bütün madde kombinezonlarının formasyonları, transformasyonları ve deformasyonları; büyük tekâmül illetinin zaruretleriyle, birbirinin illeti ve neticesi hâlinde ve birbirine bağlı olarak vukua gelir. İşte bu, kâinattaki büyük illiyet prensibinin bir tecellisidir. Zaten bu kitabın her noktasında, bütün hareketlerin sebeplere dayandığını ve neticelere müncer olduğunu ifade etmekteyiz. Sebepsiz ve neticesiz hiçbir oluş düşünülemez. Kâinatta bütün münasebetlerin kuruluş ve dağılışlarına ait mekanizmalar bu prensibe göre işlemektedirler. Hiçbir hâdise başıboş ve müstakil değildir. Her hâdise direkt veya endirekt olarak diğer hâdiselere bağlıdır. Böylece bütün kâinat, bütün cüzüleriyle büyük bir bağ şebekesiyle örülmüştür ki bu bağların düğüm noktaları illiyet prensibinin sebepnetice zaruretleridir. Her hâdise bir üsttekinin neticesi te bir alttakinin illetidir. Hangi hâdisenin sebebi görülmüyorsa bu hâl, o hâdisenin sebebinin bilinmemiş olmasından ileri gelmektedir.

**

İlliyet prensibi; hâdiselerin öz bilgiye inkılâplarında en mühim rolü alan idrakin kullandığı kıyas bilgisinin kuvvetli bir dayanağıdır. İlliyet prensibi hakkında yukarıdaki kısa bilgiyi verdikten sonra, idrak ile kıyas bilgisinin karşılıklı durumlarını belirtmemiz faydalı olur.

Kıyas bilgisi; idrakin illiyet prensibine uyması yoludur. İdrakler, kâinattaki illiyet prensibine intibak edebildikleri nisbette inkişaf ederler. İlliyet prensibine yabancı kalan idrakler, kâinattaki namütenahi kombinezonlar arasında mevcut olan namütenahi münasebetleri tâyin ve takdir etmekte o nisbette acz gösterirler ve o nisbette de geri ve basit durumlarda kalırlar. Ateşi eliyle tutarsa elinin yanıp yanmayacağını idrak edemeyen bir çocuğa ateşle oynamak salâhiyeti verilmez. Çünkü onun idraki henüz böyle bir işe lâyık duruma gelmemiştir. Onun idraki, bu maddelerin münasebetlerine ait illiyet

prensibine henüz lüzumu kadar intibak etmemiştir. İşte bu intibakı sağlayacak şey, onun kıyas bilgisi olacaktır. Kıyas bilgisine girmek için o çocuk, eliyle ateşi birkaç defa tutmak tecrübesini yapacak ve her defasında eli yanacaktır. Her eli yandığı zaman onun idrakinde el ve ateş münasebetlerine ait sebep ve neticeler hakkında yavaş yavaş birtakım sezgiler belirecek ve kıyas bilgilerinin yardımıyla bu sezgiler bilgiye intikal edecektir. Böylece idrak ve dolayısıyla öz bilgi muhtevası artacaktır. Bu ameliyeye görgü ve tecrübe diyoruz.

Birisi ve hattâ birincisi hâdisedir. Hâdiselerin içinde direkt veya endirekt olarak yaşamak lâzım gelmektedir.

Hâdiselerin zuhur etmesi birçok sebebe bağlıdır. Fakat her şeyden evvel hâdiseler sebep-netice kanunu hükümlerine göre cereyan ederler. Esasen hâdiselerin öz bilgiyi doğurabilmeleri de onlardaki sebep-netice münasebetlerine, idraklerin kıyas yoluyla intibak edebilmeleri derecesine bağlıdır. Ateş çocuğun elini yakar, çocuk bu ıstırabı duymuştur. Onun ateşten elinin yanması, eliyle ateşi tutmasından ileri gelmiştir. Eğer çocuk bu yanık duygusu etrafında toplanan hâdiseler arasındaki sebep-netice bağlarını idrak edebilirse öz bilgi bakımından onun alacağı netice başka olur, edemezse gene başka olur. Yâni idrakin bu hâdisedeki sebep-netice bağlantılarına intibakı nisbetinde bilgiler teessüs eder ve ruha akseder. Bilgileri temin eden hâdiseler o varlığın ihtiyacı ile mütenasip olarak yardımcı varlıklar tarafından tertiplenir ve insanın önüne konur veya aynı sebeple gene o varlığa, yardımcı varlıkların gönderecekleri tesirlerle yaptırtılır. O varlık bu hâdiselere bizzat kendisi, kendi hareketleriyle sebep olur. Zira o insanın bilgisini hazırlayan bu hâdiselerin tertip ve sıralanışları tekâmülle ilgili bir sürü ferdî ve mâşerî plânlara ve bir sürü nizama tâbidir ki bu nizamlar da ancak üstün idrakler ve kudretler tarafından yürütülebilir.

Matlup olan herhangi bir hâdiseyi bir insana yaptırtmak için icap etiği zaman yardımcı varlıklar, onun vicdanının nefsaniyet unsurlarını tahrik ederler. Veya onun karşısına kendi ihtiyarı dışında hâdiseler çıkartırlar ve böylece onu çeşitli hareketlere sevk etmiş olurlar. Bu da nefsanî hareketlerinin acı neticelerini onlara tattırmak ve bu sayede insanları kıyas bilgisine götürerek öz bilgilerine o yoldan değerler hazırlamak içindir. Meselâ bir insan, eğer bir kâtilin duyacağı ıstırapları çekecekse, onun buna ihtiyacı varsa o insanın önüne öyle hâdiseler çıkartılır ki o, bunların karşısında kendini tutamaz ve adam öldürür. Demek ki böyle, neticesi çok vahim bir hâdiseye onun bizzat sebep olması, keyfî veya rasgele vukua gelmiş bir iş değildir. Zira yavaşlatmış olduğu inkişaf hazırlıklarını tekrar canlandırabilmesi için lüzumlu olan kıyas bilgisine onun girebilmesi, hâdiselere ancak bizzat kendisinin liyakat kazandığını idrak edebilmesi nisbetinde mümkün olur. Bunu da temin edecek olan şey onun, bir adamı öldürmesidir. O bu adamı öldürsün ki o zamana kadar vicdanının vazife unsuruna, nefsaniyet unsurundan daha fazla değer vermeyen, daha doğrusu buna kifayet etmeyecek derecede zayıf olan bilgi ve idrak dağarcığı, bu hâdise yüzünden gireceği kıyas bilgisi yoluyla kâfi derecede kudret kazansın ve zenginleşebilsin ve artık ondan sonra da iradesini, vazife unsuruna yöneltmek suretiyle inkişafında hız almak imkânlarına kavuşabilsin. Varlığın buna benzer daha binlerce ihtiyacı karşısında bu yardımlar ve müdahaleler vâkı olarak çeşitli hâdiseler ortaya çıkartılır. İşte vicdan düalitelerinin üst unsurlarına yönelmeye kâfi gelecek derecede kuvvetlenmemiş, daha doğrusu alt kademe bilgilerinin tesirlerinden kendilerini kurtaramamış ve vicdanlarının muvazene seviyelerini yükseltmekten âciz kalmış insanların karşılarına, onların tekâmülleriyle vazifeli olan yardımcı varlıklar böyle bir sürü hâdise çıkartırlar ve onlar da bu hâdiselerden mütevellit azap ve ıstırapların tesiri altında, girdikleri

kıyas bilgisinden mühim dersler alırlar ki bu derslerin her biri onların öz bilgilerinin tohumlarını atmaktadır. Böylece o varlık, idrakini daha üst kademelerdeki realitelere ait yüksek değerlere hazırlar re inkişaf eder. Yâni insanüstü safhasının vazife bilgilerine yaklaşır. Onun için, çoktan beri insanlar arasında imtihan, epröv diye anılan bu ıstıraplı hâdiselere insanlar pek de mahiyetlerini idrak etmedenbirer kurtarıcı âmil nazarıyla bakmışlardır ki doğrudur. Nitekim biz de bu imtihan veya eprövlerin veya tecrübelerin neticelerinden çıkan derslere görgü veya müşahede diyoruz. Bunların her biri birer tekâmül materyalidir.

**

Gerek illiyet prensibi, gerek bu prensibin ışığı altında hâdiselerin akışları insanları bu hâdiseler içinde direkt veya endirekt olarak yaşamak suretiyle bir kıyas bilgisine götürür demiştik. Filhakika öz bilgilerin artışında kıyas bilgisi mühim bir unsur olarak tebarüz etmektedir.

Kıyas bilgisinin en müessir yardımcısı acı ve ıstıraptır. Burada, ıstırabın da öz bilgiyi kazanmada mühim rolü olduğunu belirtmek lâzım gelir. Şurası aşikârdır ki kıyas bilgisi, ekseriya ıstırap yoluyla öz bilgiyi ve idraki beslemektedir. Spatyomda çekilen ıstıraplar, şuur-dışı bilgilerinin muhasebeleri sırasında varlıkların girecekleri kıyas bilgilerinin kıymetli yardımcılarıdır. Buna dair bir dünya misali vereceğiz. Bu misal, bu bahsin bütün inceliklerini ihtiva etmektedir.

Dünyada en güç yenilen ve birçok safhalara derecesi nisbetinde şümullenebilen, birçok imtihanların, birçok ilerlemelerin, birçok gerilemelerin âmili olan cinsiyet hodkâmlığını ele alalım. Bir adam sırf etinin, sinirlerinin arzularını yerine getirmek için bir kadını sevmektedir. Ve bu yoldan o, maddî hodkâmlığını atlatma durumundadır. Sevdiği kadın bir gün ondan bıkar, bir başkasını sever. İşte bu epröm [plan] karşısında bu adam sevgilisini öldürecek kadar nefsaniyetine mağlup olur. Onun böylece göstereceği reaksiyonlar derece derece safhanın sonuna kadar değişerek gider. Şimdi, vicdanın az çok ilerlemiş safhasında aynı durumdaki başka bir adamı alalım. Sevgilisi onu terk etmiştir. Ve bir başkasını sevmeye başlamıştır. Vicdan safhasının yukarılarına doğru ilerlemekte bulunan bu adam buna kırılmadan muvafakat edecek ve belki de o kadına bu hususta elinden gelen yardımı yapmaktan da çekinmeyecektir. İşte burada bir cinayetle bir faziletin, bir hodkâmlıkla diğerkâmlığın kıyası karşı karşıyadır. Cinayeti işleyen adam, bu kıyasın bilgisine eğer kendi idrakiyle varacak durumda değilse (ki mademki bu cinayeti işledi, değilmiş demektir) o zaman dış müdahalelerin yardımı ona gelmeye başlayacaktır. Tâ ki o, bu kıyasın idrakine varabilsin. Ve ancak bu kıyas bilgisiyledir ki netice hâsıl olacak ve o adam hodkâmlık nefsaniyetini yenmek için lüzumlu olan cehit ve gayreti gösterebilecektir. Şöyle ki: O, cinayetini bir bıçakla işlemiş olsun. Cinayeti müteakip bir hapishaneye kapatılacaktır. Burada kıyas eprömlerinin bir zincirini sıralamak istiyoruz. Bu adam evvelâ hapishanede, cinsî arzularını ve zevklerini tatmin edememek ıstırabıyla zoraki bir kıyasa girecektir. Ateş karşısında eli yanan bir çocuk gibi, gene ateşe benzeyen ihtiraslarının ilk acı neticelerini bu şekilde duymaya başlayacaktır. Böylece ıstıraplarına sebep olan âmilin ne olduğunu kendisine öğreten bir kıyasla karşılaşacaktır. Bu onu uslandırmadı diyelim. Mahkûm hapishanede yaşlanacak. Hormonları, iktidarı, cinsî faaliyetleri zayıflayacak ve cinsiyet fonksiyonunu yapmaktan âciz kalacak. Bu duruma gelince,

bu adam artık sırf etine ve sinirlerine münhasır olan hodkâmlığını duymayacak ve ancak onu imajine edecektir. Eğer evvelki derslerden kâfi derecede ibret almadıysa, hâdiselerin verdiği bilgilerden lüzumu kadar faydalanamadıysa o zaman bu mahkûmu bir kavgada başka bir mahkûm bıçaklayacak veyahut

o öyle bir kaza geçirecek ki bıçak gibi sivri bir cisim onun vücuduna saplanacak. Ve bundan şiddetli bir maddî ıstırap duyacak. Burada, misalimizin süjesi gayet tabii olarak zorlu bir kıyasa girecektir. Cinsiyetten mahrum olduğu için doğrudan doğruya etinin esiri değildir. Artık o realiteden zarurî olarak geçmiştir. Üstelik bir kâtil eprömünün hâtırasını kıyasen yaşatacak bir de kaza atlatmıştır. Artık bu durum karşısında bu varlığın bir ders almaması ve lüzumlu bilgileri kazanmak için cehit ve gayret göstermek teşebbüsüne girişmemesi mümkün olmaz.

Şimdi bir de yukarıdaki misalin objektif bir müşahedesini ediyoruz: Orta yaşlı zengin bir adam, seviştiği te oynaştığı genç bir kızın, kendisinden bıkıp yüz çevirmesi üzerine tekrar iltifatını kazanabilmek için yaptığı bütün teşebbüslerin boşuna gittiğini görünce işi zorbalığa döktü, kızın yolunu beklemeye başladı ve yakalayınca da bir bıçak ile vücudunun 2530 yerinden delik deşik ederek onu yere yıktı. Cinayetini müteakip, idamdan kurtulan bu adam bir tımarhanede câni deliler kısmına ayrılmış olan yere kapatıldı ve on iki sene orada kapalı kaldı. Bir gün aynı kısımda oturan ve kendisi ile çok iyi anlaşan azgın bir delinin geçirdiği ruhî bir kriz esnasında, hücumuna mâruz kaldı ve deli, elindeki bir bahçe çapasıyla onun vücudunu 2530 yerinden çapalayarak parça parça etti te yere yıktı.

Bu müşahede de gene bütün kıyasların sıralanışlarını gösteriyor. Elbette, gerek ateşte eli yanan çocuğun, gerek sevgililerini ihtirasları yüzünden öldüren ve birisi hapishanede, diğeri tımarhanede, evvelce yapmış oldukları cinayetlerin misilleriyle mukabele görerek can veren bu delikanlıların derece derece çektikleri ve çekecekleri ıstıraplar ve acılar, onları kuvvetli birer kıyas bilgisine sokacak ve bu bilgi de yukarıda şemasını çizdiğimiz yoldan onların ileri kademelere ulaşabilmeleri için lüzumlu olan öz bilgilerini te idraklerini hazırlayacaktır.

**

Demek ki bilgi ile idrak beraber yürümektedir. Bu bakımdan, bunların inkişafını birlikte izah etmek lâzım gelir. İdraklerin inkişafında iki yol vardır. Birincisi, insanın kendi bünyesi dahilindeki durumları tetkik mevzuu yaparak ilerlemesidir. Buna idrakin direkt olarak inkişafı deriz. İkincisi idrakin beden dışındaki hâdiseleri müşahede etmesiyle, daha doğrusu kendisinin sebep olduğu hâdiseleri mütalaa yoluyla olan ilerleyiştir. Buna da idrakin endirekt olarak inkişafı deriz. İdrakin endirekt inkişafında kullanılan unsurların başında insanların görgü ve tecrübelerini arttıracak olan etraflarındaki, kendilerinin bizzat sebebiyet verdiği hâdiseler, işler ve eserler gelir ki bunların çoğu dış tesirlerin yardımlarıyla meydana getirilmiş bulunur. Bu hâdiseler bilhassa inkişafın ilk kademelerinde; ağır, zahmetli, meşakkatli, ıstıraplı ve çok uzun vadeli görünürler. Bitmeyecek ve tükenmeyecekmiş gibi duygular tevlit ederler. Bu sırada insan güçlükler içinde çalışır, bir lokma gıdasını temin etmek için bütün hayatı

boyunca tabiatın çeşitli imkânsızlıklarıyla boğuşur, canavarlarla, kendi cinsleriyle didişir. Bu mücadelede bazan galip gelir, ekseriya mağlup olur. Bunların azaplarını nefsinde duyar, bu suretle onun işkenceli hayatı asırlar boyunca sürüp gider. Bütün bu hâdiselerin, insanlardaki idrak ve öz bilgileri nasıl besleyip arttırdıklarını, inkişaf mekanizmalarının muvazenelerini hangi yollardan üst seviyelere yükselttiklerini evvelce söylediğimiz için onları burada tekrara lüzum görmedik. Böylece bu olaylar, bir taraftan öz bilgilerin artmasına sebep olurken, diğer taraftan da idrakleri, inkişaf mekanizmalarına müdahaleye sevk ederler. Bu da yeni yeni hâdiselerin, imtihanların, tecrübe ve müşahedelerin zuhuruna yol açar ve böylece idrakin yürüyüş temposu yavaş yavaş hızlanır.

İdrak arttıkça, etraftaki hâdiselerin mânâları daha ziyade belirir. Ve bu sayede insanın beynine ait madde kombinezonlarından süzülen idrak vibrasyonları bu sayısız hâdiseden çeşitli neticeler çıkarmaya, hâdise cüzülerinden türlü türlü kombinezonlar kurmaya başlar ki bunlardan da dünya bilgileri meydana gelir. İdrakler inkişaf ettikçe bu bilgiler de şümullenir ve artar. Böylece bilgiler çeşitli dallara ayrılır. Sanat, edebiyat, ilim, tababet, felsefe, müzik, resim, iktisat, siyaset, din gibi bir sürü bilgi kolu teşekkül

eder. Bütün bunlar inkişaf mekanizmasında artan idrakin, hâdise maddelerinden kurmuş olduğu yeni madde kombinezonlarının neticeleridir. Ve bittabî tekâmülün ancak dünyadaki icap ve zaruretlerini yerine getirmek üzere dünyaya mahsus ve dünyada kalmaya mahkûm olan şeylerdir. Bunlar dünyayı idare eden vazife plânının tesirleri ve kontrolleri altında cereyan eder. Şu hâlde, dünyada iken öz idrakin genişlemesi, onun vâsıta olarak kullandığı beyne bağlı durumlarının mudilleşmesi, zenginleşmesi ve yüksek ince madde hâllerine doğru yeni teşekküllere sahip olmasıyla alâkalıdır.

Zaten ruhun tekâmülü için hâdise maddelerinin öz varlıkta husule getirdiği neticelerin, yâni öz bilgilerin, öz idrak kanalıyla ruha aksetmesi lâzım geldiğini evvelce belirtmiştik. Bunun içindir ki tekâmül ihtiyacıyla dünyaya gelen bir varlık, dünya hâdiseleri imkânlarından kabil olduğu kadar fazla istifade etmeye çalışır. İdrakin bu istifadesi hem bedenin form değiştirmeleri, hem de bedenin yaşadığı âlemin sayısız madde değişmeleri sayesinde olur. Bunlardan birinciye idrakin direkt, İkinciye endirekt inkişafları demiştik. Direkt hâllerde idrak doğrudan doğruya bedende formasyon, transformasyon ve deformasyonlar meydana getirmekle yapmış olduğu tatbikatlar neticesinde inkişaflar kaydederken, endirekt hâllerde de gene bizzat idrakin beden vâsıtasıyla yapacağı veya üst vazifelilerin tertipleyeceği sayısız dış hâdiselerin neticeleri üzerindeki tatbikatlarıyla genişler.

Kâinat içindeki bütün formasyonlar ruhların ihtiyaçlarıyla ayarlıdır. Ölçü dahilindeki transformasyonlar çeşitli mekanizmalarla vukua gelir. Dünyada en ince bir madde hâli olan idrak de böylece bu çeşitli mekanizmalar içinde direkt ve endirekt olarak kendisini, ruha hizmet edebileceği en uygun tarzda hazırlar. Bunun için de bizzat kendi bedenine ve bedeni vâsıtasıyla da dış âleme tesir ve müdahale eder. Hem bedeninde, hem dış maddelerde husule getireceği inkişaflarla kendi inkişafını ve öz bilgisinin artışını sağlamış olur. Ve unutulmasın ki bütün bu işler, evvelce uzun uzadıya izah ettiğimiz tesirlerle, mekanizmalarla ve düalite prensibi tekniği ile vukua gelmektedir. Öz bilgilerin inkişafını hızlandıran ve besleyen unsurlardan bilgiyi izah etikten sonra, sevgi unsuru üzerinde de bâzı bilgileri vereceğiz.

**

**

Filhakika dünya hayatının birçok hâdiselerine ve imtihanlarına sebep olan sevgi hem öz bilginin teşekkülünde, hem de vicdanın inkişafında direkt ve indirekt yollarda rol alan en kudretli âmillerden birisidir. Sevgi olmasaydı öz bilgiyi kazanma yolları ve vicdan mekanizmasının müspet veya menfî istikametlerde neticeler meydana getirmesi fırsatları bir hayli azalmış ve binnetice imtihanlar, tecrübeler, müşahedeler ve kıyas bilgileri imkânları iyice tahdit edilmiş olurdu. Zira sevgi vicdanın hem üst unsurlarını destekleyerek müspet yollarda husule getirdiği hâdiselerle doğrudan doğruya, yâni şuurlu bir idrakle öz bilgilerin çoğalmasına yardım eder, hem de vicdan mekanizmasının, icabında alt

unsurlarını ıahrik edip zuhuruna sebep olduğu ıstıraplı ve azapl neticelerden doğan kıyas bilgisi yoluyla endirekt ve otomatik olarak öz bilginin artmasına hizmet eder. Meselâ insanlardan birisini hapishaneye, diğerini tımarhaneye gönderen ve ikisinin de öldürülmeleri suretiyle kıyas bilgilerine ve bir sürü ıstıraplara sebep olan yukarıda bahsettiğimiz sevgiler haddizatında gene müspet olmakla berabermenfî görünen yoldan vâki tesirleriyle, endirekt inkişaflara misal teşkil ederler. Sevginin evvelki iki misalinden başka müspet şekilde tesiri görülen bir misalini de burada veriyoruz: Henüz tecrübesiz bir genç, bir kadını büyük ve temiz maksatlarla sevmektedir. Kendisi de vicdan safhasında oldukça ilerlemiş bir durumdadır. Fakat kadın, nedense istediği meziyetleri görmediği için onu reddetmektedir. Delikanlı kadının takdir ve iltifatını celbetmek azmiyle meziyetlerini arttırmaya, kendisini değerlendirmeye çalışmak üzere derhal işe koyulur. Evvelâ bu işleri sevginin otomatizmasıyla yapar. Başarısı arttıkça sevginin şümulü genişlemeye ve mânâsı değişmeye yüz tutar. Bu sayede kendisini daha çok yetiştirmek ihtiyacını duyar, insanlığa yararlı eserler meydana getirmeye çalışır. Herkesi sevmeye, herkes tarafından sevilmeye başlar. Sevgi umumîleşir ve ilk basit tek cepheli formunu umumî ve şümullü bir alâkanın sonsuz cepheleri içinde kaybeder ve böylece o, ilk sevgisi yolunda yürürken karşılaşmış olduğu bir sürü neticelerle öz bilgisini arttırır ve yüksek bir vicdan muvazenesi seviyesinde aktif ve vazife bilgilerine hazırlanmış bir varlık hâline girer.

**

SEVGİ

Sevgi denince daima onun dar mânâsı üzerinde durmamak lâzım gelir. İnsanların anladıkları dar mânâdaki sevgi, geniş bir sevgi mefhumunun inkişaf mekanizmasında almış olduğu büyük rolünün mühim olmakla beraberküçük bir kısmıdır. Yâni bizim burada kastettiğimiz sevginin sonsuz cepheleri te şekilleri vardır. Sevginin vicdan mekanizması, daha doğrusu inkişaf mekanizması karşısındaki rollerini izah ederken bu geniş mânâsı üzerinde durmak lâzım gelir. Ancak böyle yapılırsa onun tekâmüldeki tam kıymeti belirtilmiş olur. O hâlde böyle umumî mânâdaki sevgiyi izah edelim.

Sevgi, herhangi bir şeye karşı duyulan incizaptır. Dünyada her şey, her realite yerine ve adamına göre her inkişaf kademesinde bulunaninsanları ve varlıkları çeşitli tarzda kendisine çekebilir. Binaenaleyh her kademede, her şeye karşı sevgi duyulabilir. İşte sevgi bu kadar umumî ve şümullü bir mevzudur. Maddelerin birbirine karşı göstermiş oldukları fizikoşimik alâkalar dahi, yüksek varlıklarda görülen sevginin belki en maddî ve iptidaî bir hazırlığıdır ki bu, o safhadaki varlıkların kendilerine mahsus ihtiyaç ve zaruretlerinin birer icabıdır. Nebatların, gıdalarını alarak bünyelerine ithal etmeleri, havanın karbonunu, oksijenini çekerek kendi usarelerine karıştırmaları ve hattâ bâzılarının güneşe karşı dönmeleri, hayvanları sinelerine çekip hazmetmeleri ekseriya fizikoşimik çehrelerde görünen bu incizabın çeşitli insiyaklar mahiyetindeki tezahürleridir.

Sevginin nebatlarda basit ve muhtelif mekanizmalarla tezahür eden bu incizap hâllerinin, hayvanlarda daha az maddîleşmiş ve az çok insanlarınkine yaklaşmış durumlarını görmeye başlarız. Hayvanlarda yavru, eş, aile, arkadaş, hattâ hemcinslerinin dışındakilerle dostluk alâkalarının bazan tamamen sevgi manzarasını alan varyetelerini müşahede etmek mümkündür. İnsanlara gelince, oldukça geniş bir idrakle duyulan sevginin yüksek ve zengin tezahürleri bu safhada meydana çıkar.

**

Sevgi; vicdan mekanizmasına muhtelif varyeteleriyle karışır. Zira onun bir kısmı vicdanın vazifeye müteveccih, diğer kısmı nefsaniyete müteveccih olan bir sürü cephesi vardır. Bilhassa insanlığın ilk kademelerinde sevginin hodkâmlıkla müterafık cepheleri hâkim durumdadır. Bu kaba kombinezonlarla karışmış sevgi şekillerinden yukarıda biraz bahsetmiştik. Bunlar bir sürü zahmetlere, sıkıntılara, ıstırap ve azaplara müncer olan akibetlere yol açarlar. Bazan da sevgi saf ve yüksek tezahürleriyle doğrudan doğruya üst realitelere insanı ulaştırır. Onun bu cephesinde bilhassa feragat, fedakârlık, diğerkâmlık, yardım, şefkat gibi inkişafı süratlendirici yüksek, ince diğer madde kombinezonlarının da tezahürleri vardır. Bunun da misalini yukarıda vermiştik.

Sevgi müspet yolda diğerkâmlık cephesiyle, vicdanın vazifeye müteveccih unsurlarını takviye eder ve inkişaf mekanizmasında süratli te idrakli bir yürüyüşü sağlarken, hodkâmlık cephesiyle de nefsaniyet unsurlarını tahrik eden menfî kudretleriyle inkişafin yürüyüş temposunu ağırlaştırır. Ve zahmetli, ıstıraplı şartlar içine insanı sokar. Böylece her iki takdirde de öz bilginin artmasına birbirine zıt yollardan sebep olur. Meselâ sevgi ile bir insana yardım edilir, denize düşen birisini kurtarmak için fedakârlık yapılır, aç kalan bir kimse doyurulur, ağlayan gözyaşları dindirilir ve bütün bunların sonunda insana bir ferahlık, bir huzur ve hattâ saadet duygusu gelir. Bu da süratli bir inkişafın şuurdaki tezahürüdür. Buna mukabil; sevgi için birçok kalp kırılır, bir ihanetin cezası verilir, bir rakibin vücudunun ortadan kaldırılması düşünülür, başkasına fenalık yapılır ve neticede insanda inkisar, huzursuzluk ve sıkıntı başlar. Bu da ağırlaşmış bir inkişafın insan üzerindeki baskısını ifade eder. Birinci gruptakiler, vicdan mekanizmasının nasıl yüksek unsurlarına müteveccih kudretler ise, ikinci gruptakiler de nefsaniyet realitelerini o kadar besleyici geri âmillerdir. Bunların her ikisi de inkişaf kademelerine göre insanlarda bulunabilir. Ve ona göre de neticeler tevlit eder.

Şu hâlde, kademeler ne kadar aşağılarda ise o kademedeki sevgiye karışan hodkâmlık malzemeleri ve vibrasyonları da o kadar fazla olur. Bilâkis inkişaf kademeleri ne kadar üst muvazene seviyelerinde ise sevgi unsuru da o nisbette saf ve fazilet vibrasyonlarıyla zenginleşmiş bulunur. Ve bu inkişaf hâli nihayet öyle bir duruma gelir ki insanlara karşı duyulan bu faziletli hisler onlara hizmet etmek, onların iyilikleri, inkişafları hususunda her türlü yardımda bulunmayı ne pahasına olursa olsungöze almak gibi çok şümullü ve yüksek derecelere ulaşır. Ve o zaman vicdanın nefsaniyet unsurları ve realiteleri hodkâmlıktan sıyrılıp diğerkâmlık yollarında yürümeye başlarlar. Vicdan mekanizmasının muvazene seviyeleri artık, diğerkâmlığın yüksek ve idrakli sahalarında teessüs eder. O insan başkalarının yükselmeleri için her türlü fedakârlığa katlanmayı kendisine bir borç, bir vazife telâkki eder. O zaman ondaki sevgi bir vazife sevgisi hâlini almaya yüz tutar ki bu da artık onun, vazife plânının eşiğine gelmiş olmasının işaretidir.

İşte, vicdan mekanizmasının bu sahalara kadar ulaşmış yüksek muvazene seviyesi, dünya mektebinin insana kazandırmış olduğu en yüksek mertebedir. Bu mertebeye ermiş olan insan dünya mektebinden tam derece ile diplomasını alacak ve dünyada kazandığı en yüksek öz bilgi kudretiyle vazifeler kabul ederek daha kudretli ve mesut bir varlık hâlinde yüksek plânlara geçecektir. Bu duruma geldikten sonra vicdan düalitesi ortada kalmayacak, onun yerini, daha yüksek tertipte bir vazife düalitesi alacak ve varlık o andan itibaren hakikî ve objektif bir tekâmül mekanizması içine girmiş bulunacaktır. Zira ileride söyleyeceğimiz gibi, vazife safhasından evvelki tekâmül seyri, daha ziyade sübjektif şartlar içinde vâkı olmaktadır.

**

VAZİFELİLER

Vazifeliler tarafından medyomlar vâsıtasıyla dünyaya verilen bilgiler, ekseriya mâşerî plânlarla ilgili çok büyük hareketleri meydana getirirler. Bazan da vazife plânının yüksek varlıkları pek müstesna hâllerde insanlar arasında büyük bir hareketi uyandırabilmek ve onlara kütlevî hamleler kazandırmak, umumî ve mâşerî tertipler, nizamlar re usuller dahilinde yetiştirici bilgileri insanlara vermek, hulâsa dünyada hızlı inkişafları sağlamak için bizzat kendileri dünyaya inerler, hem idareci, hem de mürşit durumlarda faaliyet gösterirler. Bu kudretli varlıklar daimî surette irtibatta bulundukları yüksek vazife plânından aldıkları üst bilgileri insanlar arasında yaymak için kurdukları din müesseseleriyle dünyada büyük ve toplu inkılâplara sebep olmuşlardır.

Böylece kurulan ve mâşerî plânlar dahilinde kudretli tesirler gösteren büyük dinler, sağlam ve mazbut müeyyideleriyle vicdanların yüksek seviyelere ulaşmalarını sağlamışlardır.

Dinler bu cepheleriyle; insanları vazife plânlarına hazırlayan vâsıtalardandır. Dinler dünyanın bugünkü yüksek ve mütekâmİ durumunu meydana getirmiş ve dünyadaki gelecek büyük intikal devrinin ilk mâşerî hazırlıklarını temin etmiş ve her biri kendi bünyesinde, zamanlarının çeşitli ve değişik ihtiyaçlarına zaruretlerine ve icaplarına cevap vererek insanlara, vazife p\ânına hazırlanmanın en uygun yollarını göstermiştir.

Her din zaman ve icaplara göre direktifler, misaller, semboller re bilgiler içinde verdiği derin sezgilerle insanları cehaletin karanlığından kurtarıp büyük İlâhî yola yöneltmiştir. Bütün dinler insanların vicdan mekanizmalarının realite muvazeneleri hattını; o ana mahsus icapların müsaadesi dahilindeki idrak imkânlarının en üst seviyelerine yükseltebilmelerine yardım etmiştir.

Kurulan bir dinin vecibelerini insanlara tebliğ ve talim etmek ve bu talimata insanların ilk intibaklarını sağlamak için yüksek vazife plânından vazifeli bir varlık biraz evvel söylediğimiz gibi, dünyada bedenlenerek insanlar arasına karışmıştır ki insanlar bu vazifeli bedenlilere peygamber veya kurtarıcı demişlerdir.

Vazife plânına hazırlanmak üzere dünyaya gelmiş olan insanlar, başları boş bırakılmış değillerdir. Eğer böyle olsaydı insanlar bugüne kadar olan mütekâmil durumları ile gelemezlerdi. Binaenaleyh fertler gibi mâşer durumlar da daima yüksek vazife plânının murakabesi ve nezareti altında yükselmektedir. Kâinatta bu işle mükellef büyük vazifeliler vardır.

İnsanlar bilhassa idrakleri genişledikçe, içinde yaşadıkları kaba maddelerin dar fizikoşimik kaideleri dışına taşmaya başlamışlar ve daha şümullü geniş idraklere dayanan birtakım kanun ve nizamların mevcut olabileceğine dair, öz bilgilerinden şuurlarına sızan sezgiler ve insiyaklarla varlıklarının illetlerini öğrenebilmek ihtiyacı içinde mütemadiyen çırpınıp durmuşlardır. Onları ilk işgal eden problem, etraflarında görmekte oldukları şeylerin ve bu meyanda bizzat kendilerinin kimin tarafından meydana getirilmiş olması ve mukadderlerinin kimler tarafından idare edilmesi mevzuu idi. Binaenaleyh Tanrı mefhumu üst vibrasyonların yardımıyla insanların öz varlıklarından kopup gelmiş bir ihtiyacın, idraklerinde beliren ilk kuvvetli inikâsıdır. İdrakleri inkişafa yüz tutmaya başladıkları andan itibaren insanlar bir tanrı aramaya başlamışlardır. Fakat önceleri onların bu ihtiyaçları, değer bakımından henüz pek zayıf olan idrakleriyle mütenasip basit durumda bulunuyordu. Binaenaleyh o,

tanrısını, ancak beş duyu organının mahdut imkânları içinde aramaktan daha ileri bir kudret gösteremiyordu. Onların bu ihtiyaçlarını cevaplandırmaya çalışan yardımcı varlıkların gönderdikleri sezgiler insanların ancak beş duyu organına hitap edebilecek sembollerle mümkün olabilirdi. Bu sembollerin asıl delâlet ettikleri mânâları insanlar anlayabilecek idrak seviyelerine ulaşmış değillerdi. Binaenaleyh İlâhî mefhumların sezgileri insanlara ancak onların, etraflarında en kudretli olarak tanıdıkları şeylerle sembolleştirilerek verilmişti. **Meselâ ilk zamanlarda güneş sembolü tanrıyı temsil ederdi, bir ülkeyi ihya eden büyük bir nehir gene böyle bir semboldü. İlk zamanların basit idraklerine bu semboller bir müddet kâfi gelebildi. Fakat idrakler gittikçe** değerleniyor, değerleri yüksek ince madde kombinezonlarıyla artan insan idrakleri artık bu sembollerle tatmin edilemez hâle giriyordu. Bütün bu hâllerin neticesinde, vazife plânından, İlâhî bilgileri insanlara sunmak için vazifeli varlıklar dünyaya indiler ve kitabî dinleri dünyada tesis etiler. Bu dinlerin her biri insan topluluklarının eksik taraflarını tamamladı. Bu kitaplarla sembollerin mânâları biraz daha açıklanmış oldu. Bu suretle beşeriyeti daha ileri bir inkişaf hâline getirmenin, büyük mukadderat plânına göre çizilmiş yolları insanlara gösterildi.

Her din , insanların yaşadıkları realitelerinin en son imkânları hudutları dahilindeki idraklerinin varabileceği en üst sezgi sınırlarına kadar öğrenmeleri icap eden şeyleri öğretti ve vazifesini mükemmelen yaptı.

Evvelâ insanları çeşitli ibadet şekilleri ve mükellefiyetleriyle vazife sezgisi tatbikatının disiplinine hazırlayıcı durumlara onları otomatikman soktu. İnsanlara birbirlerini sevmesini öğreterek gene vazifeye doğru yürüyüşün büyük hazırlıklarına ait istikametlerini direkt talimatla da gösterdi. Vicdanlarının daima üst realitelerine yönelmeleri için lüzumlu olan her türlü hareketi onlara, faziletin çeşitli yollarını göstermek suretiyle aşıladı ve insanları vazife sezgisi hazırlığının nurlu imkânlarına kavuşturmanın çeşitli müeyyidelerle yollarını sağladı.

Hulâsa dinler, bugün artık gelmekte olan dünyanın büyük intikal devrinin eşiğine insanları yaklaştırdı. Eğer dinler olmasaydı insanlık bugün bu mertebeden daha pek çok gerilerde bulunurdu. Böylece, insanların vazife plânına hazırlanmalarını temin etmek için vazifelenmiş varlıklar bu vazifelerini muvaffakiyetle yapmış oldular.

Fakat ilk zamanlardan orta zamanlara geçmiş olmakla beraber insanlar, dinlerin kurulduğu devirlerde idraken henüz kâfi derecede teçhiz edilmiş değillerdi. Binaenaleyh hepsi aynı kaynaktan, yâni vazife plânından gelen ve hepsi aynı derecede büyük hakikatlerin izinde yürüyen dinler, muhtelif zamanlarda bu hakikatleri insanlara ancak anlayabilecekleri tarzda, çeşitli formlar içinde verebilmişlerdir. İşte onun için ki insanlar arasında yayılması gereken hakikatleri, peygamberler ve kurtarıcılar ancak sembol kullanarak yayabildiler. Binaenaleyh bütün büyük din kitapları birer hakikatin sezgisini taşıyan ve zamanlarına göre hesaplanarak tertiplenmiş bulunan kuvvetli sembollerle doludur. Meselâ, kıyamet sembolü bunlardan birisidir ki büyük bir hakikat olan dünyanın yakın intikal devresini veyahut bu dünya devresinin kapanışını ifade etmektedir. Keza, cennet te cehennem mefhumları da mânâları derinlerde olan bâzı hakikatlerin idraklere yetecek kadar sezgilerinin verilebilmesi için yüksek icaplara göre vazife plânı tarafından tertiplenerek dünyaya vazifeliler eliyle sunulmuş birer semboldür. İbadet şekillerinin her biri zamanın icaplarına, hayat şartlarına, inkişaf durumlarına ve vicdan mekanizmalarının muvazene seviyelerine göre kılı kılına hesaplanarak insanlara empoze edilmiş ve

böylece otomatik bir tertiple insanların üst vicdan unsurlarına yönelerek bugün yaklaşmakta oldukları üst plâna elverişli bir hâle gelebilmelerinin hazırlıkları yapılmıştır.

Bu arada dinlerin emretmiş oldukları sevgi, şefkat, yardımlaşma, af, müsamaha, feragat, fedakârlık, iyilik, doğruluk, samimilik, hemcinslerine ve hattâ hemcinslerinin gayrına karşı birtakım mükellefiyetler... gibi sayısız faziletler, keza bunun aksine olarak menettikleri; hodkâmlık, kin, haset, düşmanlık, intikam, kötülük, yalancılık, müraîlik, gasıplık, hırsızlık, cânilik... gibi sayısız reziletler bazan otomatik, bazan dayarı idrakli bir aydınlık içinde, insanları yüksek idrak plânlarına hazırlamıştır.

Fakat zamanla bu idraklerin üst plâna doğru inkişafları o kadar arttı ki dinlerin, sembollerle vermiş oldukları sezgileri anlamakve mânâlandırmak ihtiyacı insanlarda şiddetle belirdi. Bunu da bu dinlerin muvaffakiyetleri cümlesinden saymak gerekir. Bugün insanlar bu sembollerin, kendilerinde uyandırmış oldukları yüksek sezgilerin mümkün olduğu kadar açık bilgilerine susarmışçasına iştiyak duymaktadırlar. Bununla beraber, bu mânâları din kitaplarının muvaffakiyetle yerleştirmiş oldukları kuvvetli sembollerin içinden ayırıp çıkarabilmeye insanların ancak yüzde ikisi veya nihayet üçü muvaffak olabilir.

Fakat direktiflerini daima İlâhî plândan alan yüksek vazifeliler insanların bugünkü iştiyaklarını ve yüksek ihtiyaçlarını gördüler. İşte bu kitap, büyük vazife plânının dünya için vazifeli olan

kısmının dünyaya bir hediyesidir. İleri tekâmüllerine devam etmek ihtiyacı içinde susamış insanların şiddetle aradıkları ve bekledikleri bilgileri ihtiva etmektedir. **Din kitapları tarafından yüksek hakikatlerin, zaman ve icaplara göre insanlara yetecek kadar kuvvetli semboller içinde sezgileri verilmiş, bu kitapta da dünya inkılâbını neticelendirecek olan ve ön sezgileri evvelce verilmiş bulunan hakikatlerin açık bilgileri ve gelecek dünya üstü âlemlerin de sezgileri yazılmıştır ki bunlar da büyük inkılâbın eşiğinde bulunan bugünkü dünyanın son realitesi olacaktır.**

**

Son zamanlara doğru dünyada iyice tebarüz eden ve büyük din müesseseleri ile diğer mâşerî bir sürü durumları meydana getiren vazifeli varlıkların müdahaleleri dünyanın ilk insanlık devresinde bu kadar açık ve şümullü olarak görülmüyordu. Zira ilk devirlerde insanlığın yeni inkişafa yüz tutmuş idrakleri içinde böyle büyük mâşerî tekâmüllere pek ihtiyaçları yoktu. İdrakleri henüz otomatik sezgi kademesinde bulunan ilk insanlar daha ziyade ferdî hayatlar geçiriyorlardı. Bu arada raslanan küçük topluluklar bugünkü mânâda anlaşılan büyük mâşerî topluluk mefhumlarından bambaşka idi. O zamanın gelip geçici toplulukları açlık endişesi, korku insiyakı, cinsiyet ihtiyaçları gibi çok basit birkaç insiyakî sezgiden mütevellit ihtiyaçlar altında vukua geliyordu. Bu basit inkişaf kademelerinde insanların şümullü mâşerî hayatları henüz kurulmuş değildi. Bu da onların idraklerinin, böyle bir durumu meydana getirebilmek kudretinden mahrum bulunmalarım bir neticesi idi. Yâni fertleri bir araya getirip muayyen bir hedefe doğru müşterek faaliyetleri kuracak ve onları sevk ve idare edecek kadar lüzumlu olan toplayıcılık, kuruculuk ve idarecilik kudretleri idraklerde henüz teessüs etmemiş bulunuyordu. Bu yüzden, daima vicdan düalitelerinin muvazene seviyeleri nefsaniyet sahalarında kurulan bu ilk insanlar pek çok zaman boyunca alt realitelerde sürünmek mecburiyetinde kalmışlardır. Zira insan altı kademelerindeki otomatik yürüyüşlerinden yeni ayrılmaya başlamış olan ilk insanlar, ileride geniş çaptaki hürriyetlerin kendilerine kazandıracağı, bedenlerine idrakleriyle direkt olarak

müdahale edebilmek imkânlarina henüz mâlik değillerdi. Eğer hâl hep böyle devam etseydi, onların inkişaf muvazene seviyelerinin üst kademelere, kendi kendilerine yükselebilmeleri mümkün olmazdı. Bunun için, ilk inkişafların muvazene seviyelerini yukarılara ulaştırabilmelerini sağlamak maksadıyla insanların idraklerine dışarıdan gelecek ferdî müdahalelerin lüzum ve zaruretleri bir müddet daha devam etmiştir. Tabiîdir ki idrakler kendilerini topladıkça, yâni insanlık hâlindeki görgü ve tecrübelerle şümullerini genişlettikçe hürriyetleri artmış, o nisbette de dış müdahaleler idraklerin daha ziyade, kendi inkişaf mekanizmalarına bizzat kendilerinin müdahale edebilme imkânlarını arttırmak cihetine yönelmiştir.

**

İdrakin kendi kendisine müdahalesinin, insan hayatı başlangıcında ancak dış müdahalelerle ve yardımlarla mümkün olabileceğini evvelce söylemiştik. Bu ilk devrelerde her şey otomatiktir re idraksizcedir. Onun için insanlar buna insiyak demişlerdir. İlk zamanlarda, üst mâşeri plânların insanlar üzerinde daima müdahalesi olmuştur. Fakat burada müdahale tâbirini yanlış anlamamalıdır. Bu müdahaleden maksat; istikametlendirmek, organize etmek, programlamak demektir. Bundan daha aşırı mânâdaki müdahaleler insanlık safhası için değildir. İşte ilk zamanlardaki bu dışarıdan gelen vibrasyonların idrakteki klâsik ifadesi insiyaklardır. Bu insiyakları, hayvanlarda mevcut olan daha ağır ve kaba otomatizmalardan ayrı tutmak lâzım gelir. Çünkü bu iki otomatizma arasında geniş mahiyet farkı vardır. Nitekim böyle farklar nebatlarla hayvanlar arasındaki otomatizmalarda da mevcuttur.

İdrakler inceldikçe bu insiyaklar yavaş yavaş daha zengin karakterler almaya başlarlar ve insanların sezgi dedikleri şekil ve hâllere girerler. Sezgi devrinin dünyada başlaması umumî değer bakımından aşağı yukarı müsâvatla olmuştur. İnsiyakların dolduramadıkları boşluk ve kifayetsizlikler sezgilerin doğmasıyla yavaş yavaş dolmaya başlamış ve yüksek âlemlerdeki mâşert plânların simetriği te onların hazırlayıcısı olan dünyadaki içtimaî hayat kurulmuştur. İşte bu kuruluş sırasında idraklerin inkişaflarına paralel ve aynı zamanda bu inkişafların neticelerine bağlı olarak bütünün cüzülere ayrılması, parçalanmalar, organlaşmalar ve organizatör ihtiyacı baş göstermiştir. Bu suretledir ki mahiyet, ihtiyaç ve zaruret zenginleştikçe bedenler arasındaki ilk devrelere mahsus benzerlikler ve idraklerdeki muhteva kifayetsizliğinin husule getirdiği insiyaklar benzerliği ortadan kalkmış ve tekâmülün husule getirdiği farklı durumlar artık evvelce olduğu gibi, ufak nüanslarla değil, geniş değer farkları hâlinde bedenlerde tecelli etmiştir.

Bu İçtimaî formasyonlar anından itibaren, gene insan hayatı için en otomatik mânâsıyla ferdî ve mâşerî topluluklar başlamış, türlü değer ölçüleri itibarıyla bâzı fertler, bu topluluklara önderlik etmişlerdir: nefsanî önderlikler, vicdan safhası önderlikleri ve muayyen zamanlarda varılmış büyük ve umumî inkişaf devreleri önderlikleri gibi.

İşte bu zarurettir ki hassas irtibat kabiliyetlerini bâzı insanlara kazandırmış, bu yüzden kuvvetli medyomlar gelmiş, muayyen intikal safhaları olmuş ve kâinatın yüksek yollarına doğru bir bilgi, bir kavrayış ve uzanış sezgileriyle vazifeye, hissî hazırlanma plânları başlamış ve nihayet yakın geçmişlere doğru bu plânlar en münkeşif hâllerini almış ve sezişler daha kuvvetli semboller ve reformlar hâlinde cemaatlerde tecelli etmiştir.

**

Hulâsa ünite, varlıkların kavrayamayacakları ve ancak oraya girdikten sonra kavuşabilecekleri kâinatın küllî bir idrak, icap ve imkân vahdetidir. İnsanlara bundan daha ilerisini söylemek imkânsız ve lüzumsuzdur.

MADDE İLE SEN,

HER ŞEYLE HİÇ OLAN VE BU HER ŞEYİ AHENGİNE UYABİLEN SEN,

O AHENKTEN OLACAĞIN ANI ÖZLE.

Dünya, güneş sistemi içinde bir organdır. Onun da diğer bütün organlar gibi, muayyen hayat devreleri, inkişaf safhaları, inkılâpları, etraftan ve yukarılardan aldığı sayısız tesirlerle bozulan ve tekrar kurulan muvazene durumları vardır. İşte dünyanın şimdiye kadar geçirmiş olduğu sayısız inkılâplardan sonuncusuna, yâni önümüzdeki inkılâba dair burada vereceğimiz izahat kitabin sonundaki bilgilerin anlaşılmasını kolaylaştıracaktır.

**

MU DEVRİ

Bundan takriben yetmiş bin sene evvel dünyada belli başlı iki büyük kıta vardı. Bunlardan birisi, şimdiki Pasifik denizinin bulunduğu sahayı dolduruyordu. Bu, kuzey tarafı geniş, güney tarafı sivri büyük bir kara parçası idi. **İnsanlar buna Mu kıtası** derler. Diğeri ise Atlantik okyanusunun bulunduğu yeri işgal eden büyük bir kıta idi. Bu iki büyük kıta arasını dolduran bir sürü adalar, takım adalar, şimdiki Himalaya'nın bulunduğu yere tekabül eden kara parçaları ve bunlardan başka bâzı küçük kıtalar vardı. O zamanki dünyanın manzarası bu idi. Demek ki o zaman, bugünkü coğrafî durum yerine başka bir dünya sathı teşekkülâtı mevcuttu.

**

Bu kıtalar üzerinde bugünkü dünya insanlarına nazaran, daha çok müterakki ve medenî insanlar yaşıyordu. Onların dünya ilimlerine ait bilgi ve teknik kudretleri, bugünkü dünya insanlarınınkinin çok üstünde idi. Meselâ, onlar bugünkü dünyada yeni yeni keşfedilen radyoaktif maddeleri, radyoları, televizyonları, elektronik cihazları ve bunlara mümasil teknik vâsıtaları bugün ü dünya insanlarınınkine nisbetle, dünyalarının batışın da n daha çok evvel keşfetmişler ve hattâ atom enerjisini kendi inkılâplarından bin sene evvel bulup kullanmaya başlamışlardı.

Gerçi onların da çok medenî ve müterakki bu toplulukları yanında, nisbeten basit ve hattâ vahşi kabileleri vardı. Fakat o vahşi insanlar dahi bugünkü dünyada bulunan vahşilere nazaran daha mütekâmil durumda idi. Hulâsa, geçen son dünyadaki insanlar her sahada bugünkülerden üstün bir medeniyet sahibi idiler.

**

Dünyadaki inkişafın zirvesine ulaşan insanların bu hâli, kendilerinde öyle bir gurur re her şeye kaadir olabildikleri iddiası gibi öyle aşırı bir durum yaratmış idi ki bu durum onları, hidrojen âleminin kaba maddeleri içine daha ziyade gömmek suretiyle, dünyanın tabiî şartlarını mûtat dışı yollardan bozmaya mütemayil birtakım hareketlere sevk eti. **Gene bunun neticesi olarak onlar lükse, zenginliğe, konfora,**

madde-perestliğe, hodkâmlığa, her türlü ihtirasa kapıldılar, hidrojen atomunun kaba kombinezonları içine gömüldüler ve bütün saadetlerini bu kombinezonlardan beklediler ki bu da son haddine gelmiş maddî terakki ve inkişafların varlıklarda tevlit ettiği mezbuhane bir çırpınıştı, bir nevi soysuzlaşma idi. Bu soysuzlaşma çok tabiîdir re vuku bulacak her büyük inkılâbın öncüsüdür.

*

Bir muhitte inkişaf umumî olarak yürür. O muhiti teşkil eden en küçüğünden en büyüğüne kadar bütün varlıklar, kendi derecelerine göre inkişaf ederler ve yükselirler. Meselâ, insanlar dünyanın en mütekâmil varlıkları hâline gelirken, dünya plânları dahilinde yaşayan diğer varlıkların her biri de inkişaf imkânlarının üst kademelerine doğru ilerlerler. Bunun en açık misalini kanserler teşkil eder.

O zamanki dünyanın son devirlerine doğru, sebebi insanlarca meçhul birtakım hastalıklar başgöstermişti. Bunlardan birisi de kanserdi. İnsanlar arasında kanser vakalarının çoğalması biraz evvel bahsettiğimiz sebebe bağlı, hüceyrelerde tezahür eden bir soysuzlaşmadır.

İnsan bedenlerinde bulunan hüceyrelerin, organların her biri, nisbeten iptidaî varlıkların birer maddî hayat sahasıdır. Onlar bu madde sahalarında ve o sahaların kendilerine vermiş olduğu imkânlar dahilinde inkişaflarını yapmaktadırlar. Zamanla inkişaf eden bu basit varlıklar, bir an gelir ki daha ileri gidebilmek için muhtaç oldukları şeyleri, içinde bulundukları maddelerden temin edemezler. Yâni bu madde imkânları ve şartları onların ileri hamleleri kazanmalarına müsaade etmeyecek kadar kısırlaşır. Hâlbuki varlıkların inkişaf hamleleri durmaz. Ve hiçbir hudut tanımadan daima ileri doğru atılmak ister. Bu durum, imkânları bol olan vasatlarda normal yürüyüşler hâlinde tecelli ederken, böyle imkânları kısırlaşmış ve varlıkların daha geniş ve ileri hamlelerine yetecek sahaları kalmamış madde vasatlarında; onların çırpınışlarıyla, huzursuzluklarıyla, teşevvüşleriyle müterafık anormal, mûtat dışı ve soysuzca görünen birtakım hareketlerine sebep olur. İşte Mu dünyasının batacağı ana tekaddüm eden zamanlarda kanser hâline girmiş madde vasatlarını, yân hüceyreleri idare eden varlıkların durumları da böyle olmuştu. Beden organizması içinde bulunan bu varlıkların, kendi hisselerine ait maddî inkişaf vasatları, daha ileri gidebilmelerine yol vermez hâle gelmişti. Meselâ bedeni teşkil eden bir deri hüceyresinin nihayet, o bedende kendisine tahsis edilmiş muayyen bir fonksiyon sahası vardır. Onun üstüne bu hüceyrenin çıkmasına bedenin somatik durumu müsait değildir. Böyle bir çıkış bedenin ahengine uumaz. O hüceyreyi kendisine bir inkişaf vasatı yapmış olan basit varlık, ilk zamanlarında fonksiyonunu mükemmelen yaparken, muhtaç olduğu inkişafını sağlayabiliyordu. Fakat bir an geldi ki o, bu inkişaf devresini bitirdi. Daha üst inkişaf vasatlarına hazırlanmak ihtiyacını duymaya başladı. O hüceyrenin, içinde bulunduğu mûtat biyolojik şartlar ve imkânlar bu ileri faaliyet ihtiyaçlarına cevap verecek durumda değildiler. Binaenaleyh hüceyre varlığı bedenine sığamaz oldu. İşte bu durumun neticesi olarak, evvelce normal bir deri hüceyresini mûtat yollarda usulü ile kullanan o basit varlık şimdi, bedenin nizamı ve ahengi dışına doğru istikamet almış hâlde çırpınmaya başladı. Bu çırpınış, o hüceyrenin deri camiası içinde, o camiaya uymayan birtakım hâl ve durumlarına sebep oldu ki bu da tabiatıyla onun inkişafında kanserleşme denilen müşevveş bir hâli meydana getirdi. Şurası da muhakkak ki deri hüceyresinin bu kanserleşmiş ve deri organizması dahilindeki ahenk ve nizam dışı faaliyetlere yönelmiş hâli, artık bir inkişaf safhasını bitirip, daha üst safhaya geçmek için

çırpınan, fakat bulunduğu şartlar içinde buna imkân bulamayan bir varlığın mezbuhane hamlelerinden başka bir şey değildir.

Burada mağdur olmuş gibi görünen beden organizmasına gelince, o da aslında hiçbir şey kaybetmemekte ve başka varlıkların tekâmüllerine zemin hazırlamak hususunda yüklenmiş olduğu otomatik bir yardımı ve hizmeti yapmaktadır. Bu vazifesini yapmakla o da kader mekanizması muvacehesinde, daha üst bir kader tezahürü olan mekânî liyakatleri kazanacak ve üst plâna geçebilmenin geniş imkânlarından böylece faydalanmış bulunacaktır ki bu da onun ileri bir merhaleye atlaması, inkişaf etmesi demektir. Binaenaleyh ortada mağdur olan kimse ve gadir diye bir şey yoktur. Yüz kişilik bir mâşerî plânın her ferdinin o yüz kişi için çalışarak kendi tekâmülünü sağlamakta olduğunu evvelce söylemiştik. En küçüğünden en büyüğüne kadar herkes birbirine dayanarak, birbirinden bir şeyler alıp vererek daima ileriye doğru hamleler kazanmakta ve yükselmektedir. Bu yükselişe mâtuf olan hareketlerin hiçbirisinde hiçbir varlık için gadir, ceza, mükâfat, zulüm, felâket diye bir şey mevcut değildir. Her şey kader mekanizmasının ölçüsü ile kazanılmış liyakatlerin ve bu yolda gösterilmiş cehitlerin neticesidir.

**

Böylece, evvelki dünya devrinin son zamanlarında, varlıklar bulundukları madde vasatları içinde, inkişaflarının son hadlerine yaklaşmış veya gelmiş durumda idiler. Bu hâl, insanların ve diğer yüksek dünya varlıklarının bedenlerini teşkil eden hüceyrelerden; nebatlara, hayvanlara ve insanlara kadar her kademedeki madde vasatlarında tekâmül eden varlıklar için böyle idi. Bu sebepten dolayı kanser hastalıkları çoğalmıştı. Ve gene bu sebepten dolayıdır ki insanlar kaplarına sığamaz oldular ve ileri hamlelerine artık cevap veremeyecek duruma gelmiş olan madde şartlarının dışına çıkmak ihtiyacı ile kıvranmaya başladılar.

Fakat dünya maddesi şartlarının ötelerine taşan yüksek ihtiyaçlarını tatmin edebilmek için, faaliyetlerini o madde dışı şartlara yöneltmeleri lâzım gelirken (bu şartların neler olduğu evvelce izah edilmişti) insanlar bunu yapamadılar ve bu ihtiyaçlarını, gene içinde yaşamakta bulundukları kaba hidrojen atomu dünyası şartlarında aramaya kalkıştılar. Aradıkları saadeti orada bulamayınca o maddelerin içine daha ziyade gömülerek kendilerini orada avutmak için çırpınıp durdular. İşte bu hâl, insanların bir dejeneresansı, bir kanserleşmesi manzarasını meydana getirdi ki bu da her inkılâbın, her tekâmül devresi başlangıcının umumiyetle görülen bir icabı ve tabiî karakteristiğidir. Bunu daha açık izah etmek için bir misal veriyoruz. <u>Milyonları tahayyül eden ve bütün saadetini bu milyonlardan bekleyen meteliksiz bir insan tasavvur edilsin. Ve 810 sene sonra bu adam milyonlara sahip olsun. Vaktiyle, ancak para ile geleceğine inandığı saadetin, şimdiki zenginliğine rağmen gene gelmediğini görünce bu adam ne yapacaktır?</u> Beklediği ve umduğu saadetin para ile gelmediğini görünce onun hüsranını paraları içine daha ziyade gömülmekle unutmaya çalışacak ve bu da onun teşevvüşlerini mucip olacaktır. Hâlbuki o, artık bu saadetin para ile gelmeyeceğini anlayacak ve onu başka yerlerde arayacaktı. O, bunu yapmadı. Aradığı saadeti bulamayınca ve ondan büsbütün uzaklaştığını görünce daha ziyade bedbahtlığa düştü.

Hulâsa dünya maddesinin son imkânlarını da kullanarak devrelerini bitirmiş geçen dünya devri insanları, varlıklarının daha ileri inkişaf hamlelerine imkân veremeyecek hâle gelmiş olan dünya maddelerinden üstün neticeler beklemenin, âdeta mermerden yağ çıkarmaya çalışmak demek

olduğunu bir türlü düşünmek istemediler ve bütün çabalamalarına rağmen aradıkları saadeti maddelerde bulamadılar, ileri hamle ihtiyaçlarını tatmin edici, kendilerini ferahlatıcı hiçbir neticeye ulaşamadılar. Bu hâl onları büsbütün şaşırttı, çözülmez teşevvüşlere düşürdü, huysuzlaştırdı ve madde içindeki durumlarını soysuzlaştırdı. Öz varlıklarının, mahiyetini bilmedikleri, bulamadıkları öz ihtiyaçlarını tatmin etmek gayretiyle ve isteğiyle insanlar, yanlış bir yola saptılar, dünya maddeleri içine saplandılar. Bu hâlin neticesi olarak kendilerinde husule gelen mânâsız bir gurur, neticesiz iddiakârlıklar, her teşebbüsün akametle neticelenmesi şeklinde tecelli eden muvaffakiyetsizlikler onlarda şaşkınlıklar, hayal kırıklıkları yarattı ve onları bizzat kendileri için dahi anlaşılmaz bir muamma hâline koydu. O zaman insanlar, ne yapacaklarını idrak etmeksizin nafile yere oraya buraya saldıran huzursuz varlıklar hâline girdi. Bu gibi durumlarda insanların düştüğü böyle teşevvüş hâllerinin küçük numunelerini gösteren sayısız günlük misaller içinde hatırlatacağımız şu küçük müşahede bu hususta basit bir fikir vermeye kâfi gelir. **Birkaç gün evvel sapanı ile kuş avlamaktan zevk duyan bir çocuk, yolda giderken rastladığı, kendi kendine ölmüş bir kuş cesedi karşısında ıstırap duyarak onu uzun uzadıya gömmeye kalkışır. Fakat aradan iki gün geçtikten sonra onun bu ıstırabı, elindeki sapanı ile diğer kuşları öldürmesine mâni olamaz. Bu küçük misali insanlar arasında şümullendirmek ve böylece insanlığın içinde bulunduğu şaşkınlık hâlleri hakkında pek geniş müşahede imkânları elde etmek mümkündür.**

İşte bütün bu hâller bir inkılâbın eşiğinde olmanın ifadesi idi. Zira artık yüksek ihtiyaçlarını duymuş, o ihtiyaçlar içinde çırpınmaya başlamış varlıkların, elbette kader mekanizmasında ölçülüp biçilmiş ve takdir edilmiş liyakatlerinin bir karşılığı olacaktı ki bu da onların lâyık oldukları daha yüksek mekânlara ulaşabilmelerini temin edecek büyük bir dünya inkılâbı idi ve bu yüzden dünya, büyük bir inkılâbın eşiğine gelmiş bulunuyordu.

**

İnsanların bu çırpınışları da kanser hüceyresi varlığı hakkında söylediğimiz gibi, mânâsız değildi. Buradaki mânâ, öz varlığın artık kabına sığmadığını ve daha yüksek inkişaflara, hamlelere, neticelere ve kazançlara ulaşmak ihtiyacını duymaya başladığını ifade etmekte idi.

Kader mekanizması karşısında hiçbir liyakat gözden kaçmaz, ileri hamlelere müteveccih ve aslî icaplara uygun hiçbir isteyiş geri döndürülmez, hiçbir çırpınış ve hiçbir cehit boşuna gitmez, bilhassa öz varlığın hiçbir ihtiyacı tatmin edilmeden bırakılmaz. Bütün bunlar, kader mekanizmasında kılı kılına ölçülür, biçilir, hesaplanır ve bu ihtiyaçlara en uygun gelen yeni imkân sahalarından, yâni inkişaf vasatlarından evvelce izah etiğimiz tarzda aslî zaman ölçüleriyle mekânlaştırılmış tezahürat meydana gelir, yâni mukadderat tecelli eder. İşte geçmiş dünya devrinin artık olgunlaşmış ve dünya maddelerinden istifade edemez duruma gelmiş insanları da böyle yüksek kaderlerini, ileri ihtiyaçlarını karşılayacak yüksek mekânları, yüksek âlemleri beklemekte idiler. Henüz bu dereceye gelmemiş olanlar ise kendi basit durumlarına ve ihtiyaçlarına yetecek vasatları arıyorlardı. Binaenaleyh bütün bu ihtiyaçların tahakkuku için dünyanın değişmesi ve bunun neticesinde de yeni ihtiyaçları karşılayacak yeni mekânların, yâni yeni kaderlerin zuhur etmesi icap ediyordu. Esasen birbirinden büyük farklarla ayrılmış bu iki gruptaki ihtiyaç sahibi insanların aynı vasatta bulunması da caiz olmazdı.

**

İşte bu yüksek inkişaf icaplarının neticesi olarak dünya bir inkılâbın, bir intikal gününün tahakkukuna hazırlanıyordu Dünyanın bu inkılâbı her devrede olduğu gibi, evvelâ onun muvazenesinin bozulması, sonra da yeniden kurulması şeklinde olacaktı. Bu muvazene bozuluşunun ilk alâmetlerinden olarak, Mu kıtasının orasında burasında insan gücünün önleyemeyeceği yer yer sarsıntılar, yer yarılmaları, volkan indifaları görülmeye başladı. Bu hâller gittikçe artarak, şiddetlenerek ve sıklaşarak 80100 sene kadar sürdü.

Artık mukadder olan intikal günü yaklaşıyor, insanlar lâyık oldukları kaderlerine koşuyordu. İnsanların büyük bir kısmı, liyakatlerini yüksek mekânlarda hazırlamışlardı. Ve oraya gideceklerdi. Buna henüz hazırlanamadan intikal anına girecek olanlar ise inkılâp devri kapandıktan sonra gene dünyada kalacaklar, yeniden liyakatlerini kazanıncaya kadar az veya çok uzun bir müddet zarfında bu dünyada geri kalan taraflarını yetiştirmek için yaşayacaklardı. Artık ihtiyaçları bakımından bir arada yaşaması mümkün olmayan bu iki sınıf insan kalabalığı birbirinden ayrı yollarda ve mekânlarda inkişaflarına devam etmek üzere bir çatal ağzına yaklaşıyordu. Zarurî ve mukadder olan intikal günü gelip çattıktan sonra artık onu hiçbir kuvvet durduramayacaktı. O zaman her şey bir emri vâki olacak, liyakatlerin ölçüsü meydana çıkacak, varlıkların kader mekanizması ve aslî zaman muvacehesindeki müktesebatının neticeleri tahakkuk edecekti. Nihayet intikal günü geldi.

**

Herkes işinde, gücünde çalışırken bir gün bütün kıtalarda birden, yâni dünyanın her tarafında yerler oynamaya başladı. Bu sallanışın daha başlangıçlarında iken muazzam binaların, muhteşem mâbetlerin, süslü sarayların çoğu yıkıldı ve büyük şehirlerin çoğu harap oldu. Yıkılan binaların altında birçok insan kaldı ve ölü.

Kıtalar allak bullak oldu. Denizler karalara hücum eti. Yerler çatladı. Korku ve dehşet içinde kaçışan insanlar kütleler hâlinde öldüler. Bu hengâme üç gün devam eti, üçüncü günü iki kıta birden yerin dibine gömüldü ve böylece dünyanın iki muazzam kıtasından birisi Pasifik okyanusunun, diğeri Atlantik okyanusunun dibinde kaybolup gitti. Dünyanın çehresi tamamı ile değişerek bugünkü coğrafî durumunu aldı.

**

Mu devri kapandıktan sonra dünya iptidaîleşti ve vahşileşti. Dünyada kalan insanlar iki tesirin altında basitleştiler. Bunlardan birisi büyük katastrof esnasında husule gelen kendileri içinçok korkunç hâdiselerdi ki bunlar insanların sinir cümleleri üzerinde şok tesiri yapmış ve onları deli etmişti. İkincisi, bundan daha mühim ve şümullü idi. Bu da bu işteki büyük vazifelilerin yüksek icaplara göre hazırladığı bir inkişaf plânının zarureti idi. Dünya yeni bir devreye başlamıştı. Bu devre dünyanın en iptidaî, amorfa en yakın ve basit bir hâli idi. Bunun da böyle olması lâzım gelirdi. Zira insan altı beden inkişaflarını imal edip ilk insanlığın inkişaf kademelerine başlamak üzere bekleşen sayısız varlıklar mevcuttu. Bunlar en iptidaî birer insan hâli ile dünyaya inecekler ve inkişaflarına başlayacaklardı. Hâlbuki dünya, böyle bir inkılâp geçirmeksizin ve yeni geleceklerin ihtiyaçlarına uygun olabilecek basit hâllere intikal etmeksizin bu iptidaî varlıklara bir melce, bir tekâmül zemini olamazdı. Meselâ onlar bugünkü gibi mütekâmil bir dünyaya gelselerdi burada tekâmül etmek şöyle dursun, yaşayamazlardı bile. Binaenaleyh onların, muhtaç oldukları inkişafları yapabilmeleri için, en basit maddelere ve bu

arada en iptidaî ana ve babalara lüzum vardı. Aklı başında, az çok şuurlu, idrakli insanlardan böyle bir sürü yamyam ve vahşi çocuklar doğamazdı ve onların arasında yaşayıp tekâmül edemezdi. Bu hem çocuklar için mümkün değildi, hem de analar ve babalar için. Bu çocuklar basitlikleri, iptidaîlikleri, görgüsüzlük ve tecrübesizlikleri ile dünya hayatının insan kademesine ilk adımlarını atmış varlıklardı. Binaenaleyh ilk insanlık karakteri olan vahşet devrinin bütün hususiyetlerinde yaşamak ve o devrenin bütün görgü ve tecrübelerini geçirmek ihtiyacı ile onlar dünyaya gelmiş bulunuyorlardı. Şu hâlde onlara vahşi maddeler, vahşi muhitler, vahşi nebatlar, vahşi hayvanlar, vahşi analar ve babalar lâzımdı. İşte kâinatta umumî tekâmül ve inkişaf mekanizmasının mâşer icaplarına göre, dünyada kalanların otomatikman üzerlerine yüklenecek olan bu analık ve babalık vazifelerini hakkı ile yapabilmeleri için onların ilk kademelerdeki insanlar hâline inmeleri ve basitleşmeleri icap etmekte idi. Dünya, bu basit ve iptidaî devrinden itibaren çok uzun bir tekâmül seyrine tâbi olarak ve çeşitli inkişaf merhalelerinden geçerek yetmiş bin sene sonra bugünkü insanlık medeniyetine ve seviyesine ulaşabildi.

âkıbetleri belli olacak, lâyık olanlar yüksek mekânlara intikal edecekler, henüz yetişmemiş bulunanlar da ıstıraplı yerlerde kalacaklardır. İşte kıyamet sembolünün bu açık ifadesi yukarıda anlatmış olduğumuz dünya âkıbetinin ta kendisidir.

Ancak her din, insanları nefsaniyet düşkünlüklerinden kurtarıp vazife sezgisine ulaştırmak gayesini taşımaktadır. Bu gayeye ulaşmak için her din, insanların anlayabilecekleri her vâsıtadan istifade etmiş ve talimatını ona göre tertiplemiştir.

Bu dünya devrinin din kademelerine erişmiş olan insanlar, daha evvelki kademelerdekine nazaran çok ilerlemiş bulunmalarına rağmen, henüz bugünkü anlayış ve görüş seviyelerine ulaşamamışlardı. Bundan başka onların öz varlıklarında, henüz yakınlığı dolayısıyla, geçmiş katastrofa ait korku intibaları fazlasıyla bulunmakta idi. Onlar, hâdiseleri bilgi ve idrak cephesinden ziyade his cephesinden mütalaa ediyorlar, onlardan o yolda faydalanıyorlardı ki bu his cephesinin de başlıca unsuru dediğimiz gibikorku idi. Hattâ bugünkü insanların bile birçoğunda cari olan bu duygu o zamanlarda vicdanlara tam mânâsıyla hâkim durumda bulunuyordu.

İşte dinler, insanların inkişafları için bu korku insiyaklarından istifade etmişler re bununla mühim bâzı tekâmül otomatizmalarını kurmuşlardı. Hulâsa, insanlar ilk zamanlarda ancak bu korkuların tesiri altında vazife bilgisi sezgisine ait hazırlıkları yapmaya başlamışlar re nihayet bugünkü vazife sezgisi kudretine az çok erişebilmişlerdir.

Bu sebepten dinler, dünyanın kapanışına ait sembollerin bu cephesinden, yâni his re korku cephesinden istifade ederek, henüz korku realitesinde yaşayan insanlara vazife mesuliyetinin otomatik sezgisini verebilmek için dünya batışını mükâfat re mücazat mahiyeti içinde gösteren Nuh Tufanı re kıyamet sembolleri ile anlatmayı faydalı re lüzumlu görmüşlerdir. Bu suretle bir taşla iki kuş vurulmuştur. Bunlardan birisi büyük bir hakikatin, insanlara hiç olmazsa iptidaî sezgisini vermek, o zaman için daha mühim olan İkincisi ise insanların inkişaf ahengi içine girmelerinin re birtakım insanlık vazifelerini ceza korkusu ile dahi olsayarı idrakle benimseyebilmelerini sağlamaktır.

Bu hâli şu küçük, basit misalle daha iyi anlatabiliriz: Gök gürlerken annesi, yemeğini yememekte ısrar eden 2,5 yaşındaki çocuğuna: Eğer yemeğini yemezsen gürgür baba seni kapacak! der. Buna inanan çocuk, gürgür baba kendisini kapmasın diye, korkudan hemen yemeğini yemeye başlar ve maksat da

hâsıl olur. Burada matlup olan şey çocuğun, lüzum ve zaruretini henüz idrak edemediği yemek vazifesini, korkutarak ona yaptırtmaktır. O bunu yapar re faydalanarak büyür, vakti gelince de gürgür babanın ne olduğunu mükemmelen öğrenir ve o zaman da bu bilgiden daha şümullü neticeler elde eder. İşte insanlar da böyledir.

Büyük din adamları birçok defa bu anneler gibi hareket etmek mecburiyetinde kalmışlar ve insanları zamana ve mekâna uygun olan bu vetirelerle iyiliğe, doğruluğa, diğerkâmlığa, feragate ve bilhassa bir sürü diğer ibadet formlarını da emretmek suretiyle vazife sezgisi hazırlığına alıştırmışlardır. Bu alışkanlık sayesinde de insanlar bugünkü vazife sezgisi seviyesine çıkabilmişlerdir.

Eğer vaktiyle, inkişafta çok kıymetli rol ifa etmiş bu sembollerle, dinler insanların bu korku duygularından istifade etmemiş olsalar re hakikatleri bugün yapıldığı gibi, ancak bilgi kadrosunu genişletmek maksadıyla insanlar arasında yaymaya kalksalardı, insanların henüz sezmeye başladıkları vazife duygularını bu hâle getirmiş olmaktan çok uzakta kalırlardı. Kaldı ki o zamanın insanlarının, hakikatleri aynen anlayabilmeleri ve onlara inanmaları da mümkün olamazdı.

**

Bugün artık korku ve his devri değil, bilgi, mantık ve idrak devri hâkimdir. Binaenaleyh geçmişte büyük dinlerin, hakikatler karşısında zaruri olarak kullandıkları semboller, alegorik izahlar ve ifadeler bugünkü idrakler karşısında matlup olan neticeler vermemektedir. Bugün hakikatleri dünyaya açıkça, olduğu gibi belirtmemiz lâzım geliyor. Zira insanlar artık hidrojen atomu âleminin son kemal noktalarına ulaşmışlar ve bu muazzam âlemin kapısından dışarı çıkmak üzere onun eşiğine adımlarını atmışlardır. Bu eşik ise ancak idrak ve bilgi olgunluğu ile aşılabilir.

**

İZAFİ

İnsanlar nazarında iyilik, kötülük, bozukluk, düzensizlik, mânâsızlık, alçaklık, yükseklik, münasebetsizlik gibi görünen şeylerin hepsi İzafîdir. Bunlar, insanların kâinat nizamı ve ahengi hakkındaki görüş noksanlıklarının neticelendirdiği kısır hükümlerden ibarettir. Bir arslanın, kendisini müdafaadan âciz bir geyiğe saldırarak onu parçalayıp yavrularına yedirmesi, büyük balıkların küçük balıkları yutması, nebat, hayvan ve insan âlemlerinde sayısız kıtallerin ve birbirini yiyişlerin; dünyanın kurulduğu andan itibaren mütemadiyen tevali etmesi, insanların birbirlerine saldırarak kendi huzur ve rahatlarını yok etmesi, sayısız azap ve işkence ile dolu olan günlerini kendi fil ve hareketleriyle bizzat kendileri davet etmesi ve nihayet dünyayı kendileri için bir cehennem, bir zindan hâline koyması gibi çirkin görünen hâller haddizatında, büyük ahengin icaplarına uygun idare mekanizmasına mensup vazifelilerin kontrolleri altında cereyan eden lüzumlu, zarurî ve muhakkak surette hayırlı durumlardır. Bunlar bütün varlıkların ve insanların daima yeni inkişaf kademelerini hazırlamak gayesine göre yürüyen âlemin büyük nizam ve ahengi içinde akıp giderler. İnsanlar bu durumu ancak tekâmülleri nisbetinde görebilirler ve göreceklerdir. Bunların tekâmül nizamında ve kâinatın umumî ahengi içinde hiçbirisi lüzumsuz, boş, çirkin ve abes değildir. Bütün bu çirkinlik ve abeslik mefhumları gene tekâmül ahengi içinde tecelli eden bir dünya hayatı zaruretiyle, insanlar tarafından kabul ve itibar edilmiş, tek cepheli görüşlere müstenit izafiyetlerdir. Esasen, hislerinden bir an ayrılıp dünyayı objektif bir görüşle müşahede edenler o anda bu hakikati bütün açıklığıyla görebilirler.

Böcekler âlemine baktıkları zaman, aralarındaki bütün kavgalarına, dövüşlerine rağmen, onların daima neşvünemalarını sağlayan ve inkişaflarını temin eden büyük bir ahengin mevcut olduğunu ve bu ahenk içinde, bu dövüşlerin ve kavgaların da büyük mânâlar taşıdığını takdir etmekte gecikmezler.

Bir karınca yuvası sakinlerinin, kendi meskenlerini korumak için hemcinsleri ile yaptıkları mücadeleler, dövüşmeler lüzumsuz ve boş hareketler değildir. Ötekilerin onlara hücum etmesi, bunların da hücum edenlere mukabelede bulunması, karınca hayatının o varlıklara öğretmesi icap eden bâzı melekeleri, otomatik olarak onlara kazandıran tertiplerdir. Bütün bu hâller; bu karıncaların, bu arıların, bu böceklerin teşkilâtlanmak, bir araya toplanmak, mâşer plânlara liyakat kazanmak ve nihayet günün birinde yüksek vazife plânının yolunu tutmuş insanlar arasına karışmak durumlarının en basit te otomatik hazırlıklarını yapabilmeleri için aslî direktiflerden gelen büyük tabiat nizamının, bu varlıkların hisselerine ayrılmış kısımlarıdır. Onlar, böylece otomatik olarak kurulmuş teşkilâtları sayesinde hayatlarını idame etmek, nesillerini üretmek, topluluklarının selâmetini muhafaza etmek ve bütün bu faaliyetlerin arkasında saklı bulunan inkişaflarını sağlamak uğrunda yüklenmiş oldukları bir sürü işi ve vazifeyi, birbirlerine zarar vermeden büyük bir sadakatle yaparlar. Ve bu işlerinde zerre kadar ihmal ve tembellik göstermezler.

Birbirlerine zarar vermeden bu işi yaparlar dedik. Zira dünya idrakine göre her an birbirini yiyen dünya bedenleri; bu hareketleriyle, hakikatte birbirlerine zarar vermeyip bilmeden ve idraksizce yardımlaşmaktadırlar ve bunun da böyle olması onların mâşer plânları içinde bir zarurettir. Böylece en küçüğünden en büyüğüne kadar bütün nebatlar, hayvanlar ve insanlar âleminde bazan müspet, bazan menfî şekillerde görünen büyük nizam ve ahengin icaplarına bir uyuş, bir katılış hâli akıp gider.

**

Mâşerî plân icaplarının ahengine uyuş hâlinin insanlarda daima büyük tabiat nizamının ve tekâmül ahenginin kadrosu içinde kalmak şartıyla daha çok geniş ve şümullü varyeteleri görülür. Meselâ, insanlar arasında bâzı yerlerde büyük bir sulh ve sükûnet içinde tecelli eden ahenk, diğer birçok yerlerde birbirini taciz etmek ve zararlara sokmak, boğmak, öldürmek tarzında yürüyen ahenkten farklı ve ayrı değildir. İnsanlar nazarında ahenksiz ve bozuk gibi görünen bütün bu kargaşalıklar, kâinat ahenginin, dünya nizamına uygun olarak insanların çeşitli yetişme ihtiyaçlarına, kudretlerine, liyakatleri derecelerine göre tertiplenmiş, ayarlanmış tezahürleridir. Böylece taşından, toprağından itibaren bütün hayat sahiplerini ve onlara ait hareket ve olayları muazzam bir tekâmül ahengi içinde sinesine almış dünya hayatı bu cephesiyle tek bir bütün olarak ele alınmalıdır. 0 öyle muazzam bir orkestradır ki ayrı ayrı ele alındıkları zaman çeşitli disonan ve hattâ kulak yırtıcı karakterler göstererek oradan çıkan bâzı sesler, o orkestranın bütünü içinde dinlendiği zaman, gayet güzel, ahenkli ve hattâ orkestranın mükemmeliyeti için lüzumlu durumlar ve kıymetler hâlini alır. Kompozisyon ve orkestrasyon bilgilerinden anlamayan bir insan kalkıp da, kendisine bozuk gelen bir âletin sesini, gene kendi keyfine göre düzelteyim derse o orkestranın ahengini bozabilir. Hâlbuki dünyanın bütün hâli böyle alelade bir orkestranın fakir ahengiyle kıyas edilemeyen sonsuz şümule mâlik bir armoni içindedir. Bu bakımdan dünya, bütün teşekkülâtıyla, kurulmuş muazzam bir kompozisyondur. Bu kompozisyonu meydana getirenler de üniteden süzülüp gelen aslî icaplara intibak etmiş büyük vazifeli sanatkârlardır. Yâni büyük organizatörlerdir.

**

İşte, dünyanın büyük nizam ve ahenginin kudretli tertipleri içinde bugüne kadar emekleyerek gelen insanlar, artık bugün dünyadaki tekâmüllerinin zirvelerine ulaşmış bulunmaktadırlar. Büyük kâinat ahenginin süregelmiş olan tertipleri, şimdiye kadar dünyada bu tertipler içinde yetişmiş insan varlıklarının artık daha ileri tekâmüllerine müsaade edecek durumda değildir. Zira insanlar, hidrojen âlemi imkânları içindeki bütün görgü ve tecrübelerini yapmış, buraya ait bütün inkişaf kademelerini aşmış ve devrelerini ikmal etmiş durumdadırlar. Onların öz varlıkları yeni ufuklara, yeni muhitlere, bol hayat ve inkişaf imkânlarıyla dolu aydınlık ülkelere koşmak ve ulaşmak ihtiyacı içinde çırpınmaktadır. Onlar büyük kâinat ahenginin en geniş imkânlarina kavuşmak ve o ahenkten olmaya çalışmak iştiyakı ve sezgisi içindedirler.

Gerçi insan hâlindeki durumlarıyla bu sezgilerinin idraklerine tam olarak varmış bulunmamakla beraber, beşeriyet bugün bu çırpınışın en ağır ve koyu teşevvüşü, şaşkınlığı içinde yaşamaktadır. O nereye gideceğini, nereye gitmesi lâzım geldiğini henüz kestiremiyor ama sebebini, mahiyetini bilmeksizin, kabına sığmayan hareketleriyle muhakkak bir yere gitmek, bir aydınlığa kavuşmak, ferah bir muhite çıkmak, içinde bulunduğu madde şartlarının ağırlığını delip geçmek ihtiyacı içinde kıvranıp duruyor. Mahiyetini idrak edemeyerek, fakat şiddetle isteyerek her an peşinde koştuğu saadetin bir zerresini dahi çevresinde bulamayınca, o saadetin hüsranı ile kendisini, madde oyuncaklarının gelip geçici zevkleri içine gömerek avutmaya çalışıyor. Fakat zâhiren, şaşkınlığını arttırmaktan başka bir işe yaramaz görünen bu çırpınışları hakikatte, kader mekanizması muvacehesinde gene, o aradığı, beklediği ve muhtaç olduğu saadet yollarını kendişine hazırlıyor. İşte şiddetle istedikleri, bekledikleri bu saadete insanların kavuşması için, âlemin büyük ahengi içinde, lüzumlu tertipler elbette kurulmaktadır. Bu ileri tertipler, bugünkü dünya nizamının yavaş yavaş değişmesi ve olgunlaşmış hâle gelen yeni istek ve ihtiyaçlara göre lüzumlu formların meydana gelmesi zaruretiyle, İlâhî nizamın ahengi içinde takdir ve tesbit edilmiştir.

Şu hâlde, gelecek bütün değişmeler, insan idraki karşısında ne kadar büyük birer katastrof mahiyetinde görünürse görünsünler, insan varlıklarının ihtiyaçlarına en uygun ve mükemmel cevaplar verici tertipler ve nizamlar altında vuku bulacaklardır. Yakında başlayacak olan hâdiseler, dünyada mümkün olabilen insan tekâmülüne uygun nihaî sahneleri hazırlayacak ve asırlardan beri süren ıstıraplı bir dünya safhasının son perdesini bu sahnelerde kapatacaktır.

**

Tabiatta hiçbir varlığın hiçbir ihtiyacı ihmalle karşılanmaz. Bütün tekâmül ihtiyaç ve isteklerine uygun tertipler, nizamlar ve düzenler derhal kurulur. Zira kâinat tekâmül içindir ve orada bütün tekâmül ihtiyaçlarının tatmin edilmesi bir zarurettir. Bu ihtiyaçlar karşısında kurulacak yeni nizam ve tertiplerin şekil ve istikametlerine gelince; insan varlıklarının daha üstün hayatlara namzet duruma girdiklerini ve sonsuz parlak ülkelerin kapısına dayandıklarını söylemiştik. Fakat insanların lâyık oldukları bu yüksek ve parlak hayatlara kavuşabilmeleri için, bu kapının açılması lâzımdır. İşte, iştiyakla peşinden kan ter içinde koştukları bu eşsiz saadet ülkelerine göç edebilmeleri için, insanların yapacakları küçük bir iş daha kalmıştır ki o da zaten açılmaya hazır bir vaziyette önlerine dikilmiş olan bu kapıyı, bir fiske vuruşu ile ardına kadar açarak içeriye dalmaktan ibarettir. Fakat bunun tahakkuku da gene çok tertipli ve ahenkli birtakım hâdiselerin akışları içinde mümkün olabilecektir. Ve bunun da böyle olması insanların selâmeti için lüzumludur.

Bu muazzam düzen içindeki ahenkli tertiplerin sağlamış olduğu büyük hazırlıklardan elbette birçok insan faydalanacak ve bu sayede büyük bir saadet havası ile, namütenahi imkânlar diyarındaki esin âlemlerin ebedi hayatları içinde pervaz etmek üzere akıp gitmek fırsatını kaçırmayacaktır.

Yakında, tabiat şartlarında vukua gelmeye başlayacak olan cezn değişmelerde hiçbir şeyin maksatsız ve körü körüne olmayacağını, en ufak bir hâdisenin bile ancak üniteden gelen icaplara göre üstün vazifeli varlıklar tarafından şaşmayan ve aksamayan bir tertip ve ahenk içinde husule getirileceğini artık iyice belirtmiş bulunuyoruz. İşte biraz yukarıda bahsettiğimiz kapının açılması demek de bu hakikatin insanlar tarafından idrak edilmesi, benimsenmesi ve ona göre mevcut düzenlere isteyerek, sevinerek gidilmesi, uyulması demektir. Şu hâlde, yeryüzündeki tabiat şartlarının değişmesiyle meydana gelecek yeni ahengin, insanlara bu kurtuluş imkânlarını bahşetmiş olması bakımından fevkalâde büyük bir kıymeti ve ehemmiyeti vardır. Zâhiren, bozuk düzen ve sıkıcı, hattâ rahatsız edici gibi durumlarda görülebilecek olan bu hâllerin hakikatte, insanların yüksek kazançlarını temine yarayacak kıymetli birer vâsıta olduğunu unutmamak insanların menfaatleri muktezasındandır. Zira insanlığın değişecek olan çehresi ve yeni tertiplerle kurulacak ahenk, ancak, ikmal edilmiş bir dünya devresinin kapanışından sonra olacaktır. İşte bunun için, dünyanın geçireceği son hazırlıklar vardır.

Bu hazırlıkların iki cephesi vardır: Birinci cephesi insanlara, bu dünyanın artık kendileri için elverişli bir mesken olamayacağını anlatmak suretiyle, henüz eksik kalan lüzumlu bilgilerini, müşahedelerini ve imanlarını kazandırmak, diğer cephesi de sonradan gelecek basit bedenlerin tekâmüllerine elverişli yeni bir dünyayı meydana getirmektir.

**

İSTİHRAÇ

Takriben eli sene sonra hâdiseler daha ziyade kendilerini hissettirmeye başlayacaklar ve insanları daha doğrusu kendilerini lüzumu derecesinde hazırlayamamış olanları çok rahatsız edici, korkutucu, zahmet ve ıstıraplar içinde bırakıcı karakterler almaya başlayacaklardır. Bununla beraber, bunlar da gene hakikî mânâlarını insanlara empoze edecek derecede şiddetlenmemiş olacağından, insanların bir kısmı bu olayların hakikî mânâlarını anlamaktan uzak kalacak, sadece büyük bir şaşkınlık içinde ne olduğunu, neye uğradığını bilmeyecektir. Meselâ iklimlerde bâzı acaip değişmeler, evvelâ yavaş yavaş başlayacak, soğuk yerler tedricen ısınacak, bâzı mıntıkalar mûtat dışı olarak sıcaktan kavrulmaya başlayacaktır. Bu hâllerin neticesinde, anormal rüzgârlar bâzı korkunç tayfunları meydana getirecek ve bunlardan birçok zararlar hâsıl olacaktır. Zelzeleler sıklaşacak ve şiddetlenecek, yer çatlamaları, indifalar, çöküntüler artacak ve bütün bu hâller seneler ilerledikçe kendilerini daha açık olarak hissettireceklerdir.

Bâzı şehirler, büyük sarsıntılar neticesinde yok olacak, yerlerinde büyük çukurlar veya göller meydana gelecek, bâzı yerlerde büyük ve devamlı kuraklıklar başlayacak, birçok insan ve hayvan telef olacak, ağaçlık, münbit, mahsuldar yerler; bozkırlar, hattâ susuz çorak çöller hâlini almaya yüz tutacak, senelerden beri, hattâ asırlardan beri o havalide rahatça yerleşmiş olan insanlar için buraları, artık yaşanmaz hâllere girecek ve insanlar oralardan, daha münbit yerler aramak ve bulmak için ayrılacaklar, daha müsait yerlere göç etmeye başlayacaklardır. Böylece dünyada yer yer büyük göçler başlayacak, bu hâl insan cemaatleri arasında mühim huzursuzluklar yaratacaktır.

Deniz kabarmaları artacak, dünya maddesi artık insanlara korkunç çehresini göstermeye başlayarak, kendisinden insanların fazla bir şey beklememeleri, hattâ artık hiçbir şey beklememeleri lâzım geldiğini lisan1 hâliyle onlara anlatmaktan bir an geri kalmayacaktır. **Hulâsa, dünya yavaş yavaş insanlar için gittikçe kısırlaşacak, tatsızlaşacak ve yaşanmaya salih karakterlerini kaybedecektir.** Zaten evvelce de izah etiğimiz gibi, son zamanlara doğru büsbütün artacak olan kanser vakalarının çoğalması da artık dünya maddelerinin, ihtiyaçlara cevap vermediğini insanlara açıkça gösteren mühim delillerden birisi olacaktır. Hulâsa, ellinci yıldan itibaren gerek kuraklıkların, gerek bâzı diğer zorlayıcı tabiat hâdiselerinin husule getireceği neticeler ve yer yer devam edecek büyük çaptaki göçler dünyada büyük kargaşalıklara sebep olacak ve tabiatın insanlara karşı gittikçe ekşiyen yüzü ve çetinleşen durumu bu kargaşalığın derecesini süratle arttıracaktır.

**

Bu hâller çoğalarak yüzüncü seneye kadar devam edecek, yüzüncü seneden sonra hâdiseler ve dünyada başlayan değişiklikler insanlara bütün bu olayların hakikî mahiyetleri ve delâletleri hakkında bâzı mânâlar verecektir. Şimdiye kadar basit değişmeler hâlinde devam eden durumlar, artık tam bir kargaşalık içinde ve eski dünya nizam ve tertiplerinin açıkça değişmelerini ifade edecek tarzda inkişaf etmeye başlayacaklardır.

Soğuk mıntıkalardaki buzlar erimeye başlayacaklar, bâzı soğuk bölgeler gittikçe ısınacak, dünya iklimlerinde bâriz değişmeler başlayacaktır. Görünüşte karmakarışıklık hâli arz eden bu olaylarda, insanlar için gelecek kurtuluş ve beşaret günlerinin tahakkukunu hazırlayıcı tertipler ve nizamlar mevcuttur.

Dünya bir taraftan, gittikçe ısınmaya devam ederken diğer taraftan, bâzı yerlerde büyük mevsim farkları görülmeye başlayacaktır. Buralarda yazın büyük sıcaklar hüküm sürecek, kışın da oldukça fazla soğuklar görülecektir. Nihaî günlere doğru iklimler tamamıyla değişecek, hâlen mutedil olan iklimler, tropikal bölgelerin cehennem gibi yanan durumları hâline girecek, evvelce soğuk olan iklimler, dünyanın sıcak yerleri hâlini alacaktır. Böylece birçok şehirler sıcaktan yaşanmaz hâle gelecek, bir tarafta cehennem gibi sıcak bölgeler, diğer tarafta kurumuş, çöl hâline gelmiş eski muazzam münbit sahaların tahammül edilmez çoraklığı görülecektir.

Yüzüncü seneyi müteakip büyük tabiat hâdiseleri başlayacak, bunlar kısım kısım insanların kütleler hâlinde ölmelerine sebep olacak ve insanlarca büyük felâket denilen hâller birbirini takip edecektir. Bununla beraber, bu kadar ölümlere rağmen dünyanın nüfusu azalmayacak, bilâkis artacaktır. **Meselâ bugün 2,5 milyarı bulan dünya nüfusu o zamana kadar 67 milyara çıkaçaktır. Bu artışın başlıca sebebi, dünyadan şimdiye kadar ayrılıp da spatyomda birikmiş varlıkların hepsinin dünyaya dönmesi olacaktır. Spatyomun bütün varlıkları bu son dünya devrinde yaşamak, o devrin gelecek hayatları hazırlayıcı büyük imkân ve bilgilerinden istifade etmek için tekrar dünyaya döneceklerdir. Bu da dünyada yer yer büyük çapta doğum vakalarının meydana gelmesine sebep olacaktır. Esasen spatyomdakilerin dünyaya hücumu daha şimdiden başlamış ve insanların nüfusu bugünlerden itibaren artmaya yüz tutmuştur.**

Burada şunu da belirtiriz ki bundan evvel bahsettiğimiz Mu dünyasının son günlerine de o zamanki insanlar aynı yollardan hazırlanmıştı. Bu bahsettiğimiz alâmetler orada da kendilerini göstermişler ve

insanlara birçok şeyler öğretmişlerdi. İşte aynı tertipler, bugünkü dünya insanları için de tekrar edilmeye başlanmıştır. Mu dünyasının kapanışından evvelki hâdiseler hakkında evvelce vermiş olduğumuz bilgilerin, bu son dünya devresi kapanışına ait hâdiselerle olan paralelizmini mukayese edenler arada hemen hemen hiçbir değişmenin mevcut olmadığını görürler.

**

Dünyanın kapanışına pek yakın zamanlarda, iklimlerin en son alacağı durumu hulâsa ederek bildiriyoruz:

Kuzey Rusya kışın fevkalâde soğuyacak (60/70), yazın ise mutedil iklimlerin suhunet derecelerini gösterecektir (0/+25).

Kuzee Grönland, Skandinavya, Avrupa Kuzee Rusyası, Kafkaslar, Afganistan, Tibet, Çin, Japonya, Alaska yazın bir hayli sıcak olacak (+45), kışın bir hayli soğuk olacaktır (50).

Güney Grönland'da, İngiltere'de, Fransa'nın kuzeydoğu yarısından itibaren bütün Orta Avrupa memleketlerinde: İngiltere'de, Kuzey Fransa'da, Danimarka'da, Belçika'da, Hollanda'da, Almanya'da, İsviçre'de, Avusturya'da, Çekoslovakya'da, Macaristan'da, bütün Balkanlar'da, İtalya'nın kuzeydoğu yarısında, Türkiye'de, Yunanistan'ın kuzey kısmında, İran'da, Pakistan'da, Hindistan'ın kuzey yarısında, Çin Hindi'nde, Kanada'nın kuzey kısmında yazın tropikal karakterde sıcaklar olacak (+50/+70), kışı ise sıfırın altında soğuklar olacaktır (20/8).

Fransa'nın güneybatı yarısında, İspanya'da, İtalya'nın güneybatı yarısında, Sicilya'da, Yunanistan'ın güney kısımlarında, Akdeniz havalisinde, bütün Afrika'da, Madagaskar'da, Arabistan Yarımadası'nda, Hindistan'ın güney kısmında, Malaka'da, Endonezya'da, Yeni Gine'de, Filipin Adaları'nda, Avustralya'da, Yeni Zelanda'da, Kanada'nın güney yarısında, bütün Birleşik Amerika'da, Kaliforniya'da, Meksika'da, Venezuela'da, Kolombiya'da, Bolivya'nın kuzey yarısında yazın ve kışın daimî sıcaklar olacak, bu bölgelerde suhunet (hararet) dereceleri mütemadiyen (+40/+70) arasında oynayacaktır.

Bu durum dünyanın nihaî safhasına aittir. İklimler bu durumlara ancak elli yıldan sonra yavaş yavaş girmeye başlayacaklardır. Yâni dünya iklimleri bu verdiğimiz nihaî suhunet derecelerine birdenbire geçmeyecek, uzun seneler zarfında yavaş yavaş intikal edecektir.

**

Dünya inkılâbının son anına doğru bütün tabiat olayları şiddetlenecek, yer sarsıntıları artacak, su baskınları, büyük seller, büyük kaymalar, yer çatlamaları ve birkaç şehri birden harabeye çevirebilecek büyük zelzeleler birbirini takiben tevali edecek, insanlar henüz geçmiş bir felâketin sıcaklığı soğumadan, daha korkunç diğer bir felâketle karşılaşacaklardır. Bu sırada bittabî kütleler hâlinde ölümler olacak, hastalıklar çoğalacak, dünyada yaşamak çok ıstıraplı ve zahmetli bir hâle girecek.

Akıllı, bilgili ve iyi hazırlanmış olan insanlar bu hâli görebildikleri takdirde gayet iyi anlamış olacaklar ki artık dünya insanarı için, dünya maddesi kâfi gelmemektedir ve dünya, bu hakikati insanların kafasına vururcasına göstermektedir. Ve böylece bir an gelecek ki insanların birçoğu artık kendileri için dünyada yaşanacak hiçbir yerin kalmadığını anlamış bulunacaklardır. İşte bu da insanların, hakikati

bütün çıplaklığı ile görebilmeleri için, dünyanın kurulmuş en mükemmel bir tertibi ve nizamı olacaktır ki bu nizamın ve tertibin kudretiyle insanların çoğu, yukarıda bahsettiğimiz iki âlemi birbirinden ayıran kapıyı ardına kadar ve büyük bir iştiyakla açabilmek kuvvetini kazanacaklar, yâni idraklerinin ışığına kavuşmaya başlayacaklardır.

**

Bu kargaşalık gittikçe içinden çıkılmaz hâle gelerek arta arta insanları şaşkına çevirecek ve en nihayet bir an gelecek ki o andan itibaren, o zamana kadar can çekişmekte olan dünya en kısa zamanda gözlerini eski hayatına tamamıyla kapayacaktır. Bu durumda iken dünya, tam mânâsıyla kaynayan bir kazana benzeyecektir. Ancak birkaç gün devam edecek olan bu nihaî safha esnasında bütün kıtalar ve denizler harekete geçecek. Yer ve gök sarsılacak.

Bu sırada yerler yarılarak parçalanacak. Bu parçalar muazzam bir rüzgârın önünde sallanan yapraklar gibi mütemadiyen sarsılacak. Aşağı yukarı inip kalkacak. Her adımdaki toprak sarsılacak. Çok büyük çatlaklar hâsıl olacak. Bu çatlaklardan simsiyah dumanlar ve zehirli gazlar çıkacak. Bu dumanlar yavaş yavaş yeryüzünü örtecek. Ortalık kararacak. Bu dumanlar yer sathı altı tabakalarında yanan kömürlerin sularla karışmasından ileri gelen rutubetli ve zehirli gazları havi duman bulutları hâlinde olacak. İnsanları kütleler hâlinde telef edecek. **Yer yer açılmakta olan muazzam uzunluktaki yer çatlaklarının genişlikleri 30-40 kilometreyi bulacak**. Ve zaten çoğu birer harabe hâlini almış olan şehirleriyle birlikte büyük arazi parçaları, kocaman dağlar bu açılmış geniş ateş çukurları içine yuvarlanmaya başlayacaklar. Meselâ İzmit civarında hâsıl olabilecek böyle eli kilometre genişliğindeki bir yarığa Türkiye, Van gölüne kadar olan bütün kısımlarıyla birlikte gömülebilecek. Bu muazzam ateş uçurumları yer yer dünyanın her tarafında açılacak ve buralarda bulunan dağlar, tepeler, vadiler, ovalar, bütün yıkılmış şehirleriyle ve harap olmuş mamureleriyle birlikte büyük arazi parçaları bu uçurumların içine yuvarlanacak. Ve oralarda yaşayan insanlardan sağ kalmış olanları da onunla beraber bu ateş çukurlarına gömülecekler. Bu arada bir kısım ateş çukurları, etraflarına kızgın küller hâlinde lâvlar püskürtecek ve bunlar insanların üzerlerine ateş yağmuru hâlinde inecek. Aynı zamanda muazzam ve kesif bulutlar dünyanın bütün göklerini kaplayacak. Şiddetli gök gürlemeleriyle inen sayısız şimşekler, kesif siyah duman ve su buharı bulutlarını yararak mütemadiyen ortalığı aydınlatacak ve dünyanın her tarafına yıldırımlar yağacak.

Bir taraftan insan haykırışlarını boğan gök gürlemeleri, yeraltı uğultuları, patlayan ve açılan deliklerden ve yarıklardan etrafa fışkıran ve taşan gaz ve lâv gürültüleri, boğucu ve yakıcı gazlar, yer yer açılan ateş uçurumları ve çukurları, yapraklar gibi sallanan arazi parçaları, yıldırımlar, şuursuzca insan haykırışları devam ederken, diğer taraftan kıtaların etrafını saran okyanuslar hiç görülmemiş şekilde yükselecek, milyarlarca tonluk su kütlelerini ihtiva eden ve her biri muazzam birer dağ gibi kabaran deniz parçaları kıtaların üzerine saldırmaya başlayacak. Bu hâl artık, dünyanın son saatleridir, yeryüzü batmaktadır. Yâni devresini imal etmiş bir dünya hayatı ebediyen kapanmak üzeredir. Nitekim kıtalara saldıran okyanuslar bütün karaları; harap olmuş şehirleriyle, açılmış çukurlarıyla, ormanlarıyla, vâdileriyle, geniş arazileriyle istilâ etmeye başlayacaktır. Önlerine kattıkları insanları sürüler hâlinde kovalayacaklar ve yutacaklar. Deniz sularının ateş çukurlarıyla ve yarıklarıyla birleştiği yerlerde büyük infilâklar ve müthiş su buharları hâsıl olacak. Bu sırada kıtalar baştan başa çatlayacak ve üzerindeki asırlardan kalma bir medeniyetin harap olmuş bütün mamureleri ve eserleri ile birlikte bu açılan

cehennem çukurlarının içine yuvarlanıp birkaç saat içinde kaybolacak. Onların gömüldükleri bu ateş çukurlarının üzerlerini derhal okyanusların muazzam su kütleleri örtecek ve en kısa zamanda dünyanın bütün kıtaları yok olacak. Onların yerlerinde, binlerce metre derinliği haiz yeni okyanuslar peyda olacak ve böylece o zamana kadar ulaşmış olduğu bütün medeniyetiyle ve maddî zenginlikleriyle birlikte bir dünya devri daha kapanmış ve ebediyen unutulmaya mahkûm maziye karışmış bulunacak.

İşte bu hengâmede insanların çoğu, kendi ihtiyaçlarına cevap verecek bir âleme gidecek, az miktarda kalanlar ise yeni dünyaya intikal etmek üzere, büyük katastroftan bakiye kalmış kaya parçaları üzerinde şaşkın hâlde kalacaklardır. Zira denizlerin dibine gömülen eski kıtaların bâzı yüksek yerleri, istikbalin küçüklü büyüklü adalarını ve takım adalarını teşkil etmek üzere büyük kaya parçaları hâlinde denizlerin üstünde kalacaklardır.

**

Yeryüzü batarken karmakarışık olan denizlerin dibinden büyük kara parçaları yükselecek ve bu suretle bunlardan yeni kıtalar meydana gelecek. Bu yeni kıtalar, gelecek dünya devrinin coğrafya mütehassıslarına asırlarca süren yeni birer araştırma mevzuu olacaktır.

Yeni dünya devri insanlarını, bugünkü dünyanın batışı sırasında, kıtaların yüksek yerlerinde ve tepelerinde kalan insanlar teşkil edecektir demiştik. Bu sıralarda denizin dibinden çıkan yeni kıtalarda henüz insan bulunmayacaktır. Bugünkü dünyadan, gelecek dünyaya intikal edecek olan insanların yaşamaya mecbur bulunacakları adalarda toprak olmayacağından, bu insanlar sadece kayalardan ibaret, etrafı denizle çevrilmiş bu adalarda mahsur kalacaklardır. Böylece birkaç gün içinde olup biten bu işlerden sonra sükûnet avdet edecek, dünyada senelerden beri bozulmakta olan umumî muvazene, bu son birkaç günlük krizini atlattıktan sonra yeni dünya şartlarına uygun olarak tekrar kurulacak, her şey olup bitecek, güneş gene aynı parlaklıkla yeni dünyanın ufuklarından doğarak onu canlandırmakta devam etmeye başlayacaktır.

*

**

İnsanlara gelince, bu dünyadan, gelecek dünyaya intikal eden insanlar, her ne kadar beden yapılarını ilk anlarda muhafaza edecek iseler de bunların zihnî durumlarında, zekâlarında, idraklerinde, duygularında, hâfızalarında büyük gerilemeler husule gelecektir. Bunlar şuurlarını kaybedecekler ve deleceklerdir. Bu insanlar geçen dünya devrine, büyük insan medeniyetlerine, kendi ferdî, ailevî ve mâşer hayatlarına ait bütün bilgileri ve mefhumları unutacaklardır. Ne geçmiş bilgilerinden, ne ilimlerinden, ne tekniklerinden, ne kabiliyetlerinden, ne itiyatlarından, ne de kendi eski hüviyetlerinden, hafızalarında hiçbir şey kalmayacak, en iptidaî birer insan hâlinde yalnız insiyaklarıyla hareket edeceklerdir. Onların insiyaklarının başında korku gelecektir. Büyük dünya inkılâbı sırasında, gözleri önünde günlerce devam eden katastrofik hâdiseler, dünyanın korkunç ve gürültülü batışı, onların varlıklarında uzun müddet devam edecek büyük bir korku insiyakına sebep olacaktır. Fakat bu insanlar, geçmişe ait bütün bilgilerini kaybettiklerinden hâlihazırda da şuursuzluk ve tam bir idraksizlik içinde bulunduklarından, bu korkularının ne sebebini, ne de mahiyetini aslâ bilemeyecekler, sadece onun devamlı tazyiki altında yaşayacaklardır. Bundan başka, yeni girmiş oldukları dünya

vasatının gittikçe vahşileşen ve kabalaşan şartları da insanların bu korku insiyaklarını daha ziyade arttıracak ve kuvvetlendirecektir.

Korku hissi bu iptidaî insanları beşer, onar bir araya toplayacaktır. Bunlar her şeyden korkacaklar, korktukları zaman birbirlerine daha ziyade yaklaşacaklar ve sarılacaklardır. Bakışları korkak olacak, her hâl ve hareketlerinde korkunun bütün tezahürleri görülecektir. Ara sıra ve ekseriya bir şeyden korktukları zaman mânâsız, şuursuz birtakım sesler çıkararak bağırışacaklar, düşüncesizce oraya buraya koşuşacaklardır. Zira bunlar henüz konuşmasını bilmeyecekler ve işaretlerle dahi anlaşabilmek liyakatinden mahrum bulunacaklardır. Meselâ, bir tanesi bağırmaya başladığı zaman, bilhassa korku insiyakı ile diğerleri de ona uyarak bağırmaya başlayacaklar, bir müddet birlikte bağırıştıktan sonra, korkularının biraz yatışması ile hep birden tekrar susacaklardır.

Evvelki dünyadan yeni dünyaya geçen ve aç, çıplak, âletsiz, vâsıtasız, hiçbir şeysiz, bilhassa akılsız, düşüncesiz, şuursuz hâlde kalan ve sadece korku ve açlık insiyaklarıyla hareket eden bu zavallı insanların kayalar üzerinde, vahşi hayvanlar arasında geçirecekleri anlar pek çetin ve haşin olacaktır. Bunlar yiyecek bulamayacaklar, giyecekten mahrum kalacaklar, sığınacak bir tek ağaç kovuğu göremeyecekler ve kayalarla çevrilmiş bir muhitte tabiatın bütün olaylarıyla karşı karşıya kalacaklar. Güneşin ziyası vücutlarını yakacak, soğuk rüzgârlar ve havalar çıplak bedenlerini hırpalayacak. Vahşi hayvanların saldırışlarından kaçışacaklar, beşi, onu bir arada kayaların aralarına veya taş oyuklarına sığınacaklar. Bütün bu durumlar onlarda esasen mevcut olan korku insiyakını büsbütün arttıracaktır.

İdrak ve zekâları henüz, taşları yontarak onlardan kendilerine av veya müdafaa silâhı yapabilecek durumlardan çok uzak olduğundan, bu insanlar ilk zamanlarda henüz taş devrine bile girmiş olmayacaklardır. Yalnız kaba insiyaklardan ibaret olan bütün ihtiyaçlarını, çıplak ve hiçbir âletle mücehhez olmayan bedenleriyle ve bittabî hep insiyakî olarak gidermeye çalışacaklardır. Meselâ, açlık hissinin kendilerinde uyandırdığı ihtiyaçlarla, hayvanların en zayıfı gördüklerine müştereken saldıracaklar ve bunlar arasında gene en zayıf buldukları kendi cinslerine hücum ederek onları parçalayacaklar ve yiyeceklerdir. Yamyamlık, insanların ilk anlarındaki hayatları için en tabiî ve zarurî bir hareket olacak ve bu insanlar ilk dünya hayatlarına böylece birbirlerini yemekle, yâni yamyamlıkla başlayacaklardır.

**

Yeni dünyanın; eski batan kıtaların deniz üzerinde bakiye kalan kısımlarına ait bâzı adalar ve takım adalarla, denizin dibinden yükselerek meydana çıkan yeni büyük kıtalardan müteşekkil olacağını söylemiştik. Keza, geçen dünyadan kalan insanlarla meskûn bu adaların, kayalıklardan ibaret olacağını, buralarda toprağın bulunmayacağını da belirtmiştik. Binaenaleyh ilk insanların muhitinde nebat hayatı henüz mevcut olmayacaktır. İşte bu hâlde bulunan yeni dünyanın ilk durumu kısa bir zamanda vahşileşmeye başlayacaktır. Her şey basitleşecek, iptidaîleşecek, vahşileşecektir. Eski dünyada mevcut olan, zirveleri yuvarlak dağlar ve tepeler yeni dünyada görülmeyecek, onların yerine tepeleri sivri, testere şeklini almış dağlar ve sıradağlar meydana gelecek, keskin vadiler görülecek, her şey sivrileşecek, keskinleşecek ve haşin bir çehre alacaktır.

Varlıkların, yaşamakta oldukları muhitlere uymalarının zaruri olduğundan evvelce bahsetmiştik. Dünyaya gelecek varlıklar ancak, içinde bulundukları muhitin maddelerinden bedenlerini kuracakları

için, yeni dünyaya intikal etmiş olan insanların ve hayvanların da nesilleri üredikçe kabalaşacakları, kaba olan muhitlerine uyacakları tabiîdir. Onların bu kaba muhite intibakları neticesinde, bedenleri süratle kabalaşacaktır. Geçen dünyadan yeni dünyaya intikal eden hayvanların ve insanların bedenlerinde görülecek bu kabalaşma hâli, iptidaî muhitlerine ait ihtiyaçlarına bağlı olarak nesilden nesle artacak ve uzun müddet devam edecektir. Meselâ nesiller ilerledikçe büyük cüsseli hayvanlar zuhur edecek, bu hayvanlar vahşi olacak, adalarda toprak ve binnetice nebat olmadığı için, geçen dünyanın ot ve nebat yiyen mun\s hayvanlarına buralarda tesadüf edilmeyecektir.

Tıpkı bunun gibi bu yeni dünyaya geçen ilk insanların da nesilleri ilerledikçe, beden teşekkülâtı değişecek, onlarda da bir kabalaşma hâli başlayacaktır. Haşin ve sert tabiatla, vahşi hayvanlarla ve birbirleriyle boğuşmak, çarpışmak durumunda kalan bu ilk insanların hayat mücadelelerinin doğuracağı yeni ihtiyaçlara uygun olarak, beden yapıları ve teşekkülâtı esaslı değişmelere mâruz kalacaktır. Yâni nesiller ilerledikçe, bu kaba muhite uygun beden teşekkülâtı bütün karakteristikleriyle tebarüz edecektir. Artık geçmiş dünyada olduğu gibi, ince uzun insan şekilleri kalmayacak, buna mukabil, insanların bedenleri yayvanlaşacak, cüsseleri büyüyecek, adaleleri kuvvetlenecek, göğüsleri genişleyecek, kolları uzayacak, ayaklarında iş görme kabiliyeti artacak, ayak parmakları da icabında el parmakları gibi çalışacağı için onlar da büyüyecek, kolları ve ayakları kuvvetlenecek, kafatası da ona göre yeni şekiller alacaktır. Entelektüel hayattan ziyade, sansüel insiyaklara hizmet etmek durumunda kalan o günkü beynin yükü, medenî bir insanın zihnî faaliyetlerinden azade olacağından, mükemmel bir beyne ve bu beynin muhafazasına hâdım bir kafatasının teşekkülüne lüzum kalmayacak ve bunun neticesinde de alınlar küçülecek, kafatasının da küçülmesiyle geriye doğru çekik olacaktır. Buna mukabil, yalnız et yemek zaruretiyle, ağız ve çeneler gelişecek, dişler sivrileşecek, keskinleşecek, kuvvetlenecek, ağızlar büyüyecek, kabalaşacak ve öne doğru çıkık olacaktır. Şiddetli hava tesirlerine karşı korunmak için cilt sathındaki kıllar sıklaşacak ve büyüyecektir.

İntikali müteakip yeni gelecek nesillerle başlayacak olan bu kabalaşma hâli 300 sene kadar devam edecektir. Bu müddet zarfında dünyaya insan hâlinde gelecek yeni nesiller, güneş sisteminin başka gezegenlerinde hayvanlık ve insan altı kademesi hayatlarına ait bütün inkişaf safhalarını imal ederek, artık birer insan bedenini kurmaya liyakat kazanmış bulunan ve insan hâlinde dünyaya gelmek ihtiyacında olan varlıklardan teşekkül edecektir. Yâni bu kabalık devrinde, geçen dünyadan intikal etmiş insanların evlâtları, diğer gezegenlerin insan altı safhalarını henüz bitirip de bu dünyaya girmekle ilk insanlık kademesine ayak basmış bulunan varlıkları olacaktır. Zaten bu vahşi muhit de onlar için hazırlanmıştı. Geçen dünyadan bu yeni dünyaya intikal etmiş insanların vazifelerinden birisi de bu, hayvanlıktan ve alt kademelerden insanlığa ilk geçecek varlıkları doğurmak, onlara analık, babalık yapmak olacaktır.

**

İnsanların bu kayalık adalarda geçirecekleri müddet zarfında, henüz meskûn olmayan yeni kıtalarda toprak mevcut olacak, buralara günlerce, aylarca muazzam yağmurlar yağacak ve bunun neticesinde de kıtaların bâzı yerlerinde büyük gövdeli uzun ağaçlardan müteşekkil balta görmemiş vahşi ormanlar meydana gelecektir.

İşte kayalar üzerinde 300 sene kadar sürecek olan insanların kabalaşma devrinden sonra, onlar bulundukları kayalık adalardan kalkıp bu kıtalara gidebilmek kudretine erişecekler ve onların

ormanlarından, nebatlarından ve diğer imkânlarından istifade etmeye başlayacaklardır. Zira bundan evvel onların, bulundukları yerlerden ayrılabilmelerine ne düşünceleri, ne kudretleri, ne de içinde bulundukları imkân ve vâsıtaları müsaade etmeyecektir. Fakat 300 senelik bir kabalaşma devrinden sonra inkişafa doğru iptidaî ve basit kıpırdanışlarla, insiyaklarında husule gelecek gene basit olmakla beraberbiraz daha ileri ihtiyaçlar neticesinde, insanlar yavaş yavaş bu adaları terk edip büyük kıtaların kendilerine en yakın kısımlarına geçmeye başlayacaklar ve böylece yeni bir dünya kuruluşunun bütün müteakip icaplarını yerine getirmek üzere bundan sonra çok uzun ve ağır bir inkişaf temposuna gireceklerdir.

Altmış bin sene sürecek olan yeni dünyanın bu insanlık inkişafı devresi boyunca insanlar, yeni bir medeniyete ulaşıncaya kadar taş, demir, tunç devirleri gibi uzun devirler geçirecekler, ilk çağ, orta çağ gibi birtakım çağlar atlatacaklar velhâsıl Mu dünyasından bu dünyaya devredilen insanlarda olduğu gibi, bunlarda da yavaş yavaş insiyaklar sezgilere, sezgiler idraklere intikal ederek idraklerin inkişafıyla, tedricen mâşer ve yüksek mâşer plânlara geçilecektir.

Eğer bu sırada, geçen dünyanın son intikal safhasına kadar kendilerini yetiştirmedikleri için, müteakip dünyaya kalmış olanlar arasında, inkişaflarında büyük bir hız alıp, süratle vazife plânına hazırlanmış olanlar bulunursa onlar 510 bedenlenmeden sonra, yâni 810 asır zarfında yukarıdan kendilerine liyakatlerine göre verilecek vazifelerini yapabildikleri takdirde (vazife plânına geçebilmek için mutlaka bir vazifeyi ifa etmek şarttır) dünyanın sonunu beklemeden, geçen dünya inkılâbı sırasında yüksek plânlara giden diğer mesut insanların bulunduğu yerlere ulaşmak üzere dünyayı tamamen terk edip gideceklerdir. Diğer insanlar ise, dünyanın altmış bin sene sonra gelecek yeni inkılâp günlerini beklemek ve o günlere hazırlanmak üzere sayısız ferdî, mâşer imtihanlar, mihnetler, mücadeleler, harpler, kıtaller, ölümler, cinayetler, hastalıklar, esaretler, hapishaneler, zindanlar, engizisyonlar, tımarhaneler, hastaneler, ıstıraplar, sıkıntılar, sefaletler, açlıklar, ağır hizmetler... velhâsıl dünya hayatının insan tekâmülünü hazırlayan ve her dünya devresi tarihi boyunca geçirilmekte olan sayısız bütün inkişaf materyalleri içinde tekrar yaşamaya başlayacaklardır. Bu arada birbirine zıt görünen akideler, realiteler, bilgiler, itikatlar, dinler, mezhepler, ekoller ve kanaatler içinde bazan otomatik, bazan yarı idrakli cehit ve gayretlerle boğuşarak, didişerek hakikat diye bir sürü realitenin peşinde koşacaklar, bir sürü hayal kırıklığına, aldanmalara, hatalara düşmelere ve muvaffakiyetsizliklere uğrayacaklardır. Bu sırada hayatın çetin mücadeleleriyle de karşılaşacaklar, çalışacaklar, didinecekler re gelip geçici, fakat kuvvetle çekici zevklerin aldatıcı cazibeleri peşinde, asıl gaye ve hedeflerini unutmamaya gayret ederek altmış bin sene sonra gelecek yeni bir dünya inkılâbının eşiğine çok ağır ve zahmetli yürüyüşlerle ulaşacaklar ve ancak o zaman, artık bu dünyayı tamamen bırakabilecek kudrete erişmiş bulunacaklardır. Zira bu yavaş inkişaf temposu içinde insanların çoğu, artık maddenin mânâsını, imkân hudutlarını, hangi gayeler için olduğunu, insanlara ne dereceye kadar ve hangi yollardan faydalı olup hizmet edebileceğini anlamış ve öğrenmiş bulunacaklardır. Hulâsa, dünya mektebi, her inkişaf devresi sonunda, yetiştirmiş olduğu mezunlarını yüksek müesseseler tevdi etmek üzere, kapılarını onların arkasından kapayacak, gidenlerin boşalan yerlerine de yetiştirilmek üzere, yeni geleceklere kapılarını açacak ve bu suretle devri olan namütenahi fonksiyonlarından bir tanesini daha yapmış bulunacaktır. Bu yalnız dünyanın değil, bütün dünyaların, bütün âlemlerin ve kâinatın kaderidir.

**

Burada şunu tekrar tebarüz ettirmek isteriz ki ne kadar gürültülü ve korkunç görünürse görünsünler bu durumlardaki, yâni büyük dünya inkılâplarının görünüşlerindeki korkunçluk hâl zâhirîdir. Burada, ne korkulacak, ne ürkülecek, ne kaçınılacak, ne de endişeye kapılacak hiçbir şey yoktur. **Zira bu korkunç manzaralar, ancak dünya maddelerinin tâbi bulunduğu realitelere aittir**. Ve onlarla beraber dünyada kalacaktır. Öbür tarafa, yüksek plânlara bunların bir zerresinin zerresi dahi geçemeyecektir. Ölüm ise esasen, hiçbir ıstırap ve acı vermeyen bir an meselesidir. Ölüme sebep olan hâdiselerin manzaraları haddizatında, öz varlığa ait şeyler değildir. Bedene ve dünyaya ait durumlardır. Ölenler o an içinde bunların hepsini terk etmiş ve hâtıralarını bile unutmuş bulunacaklardır. Binaenaleyh, volkan ağızlarının kızgın ateşleri, su kütlelerinin azgın saldırışları, yer sallantılarının şiddetli hareketleri, yıldırımların gürültüsü; buradan gitmesi tekarrür etmiş olanlar için ancak birer oyuncaktan ibaret kalan ölüm vâsıtalarıdır. Çünkü dünyada kopan bu kıyametin insanlardan tek alabileceği şey, onların zaten burada bırakmayı seve seve kabullenmiş oldukları kaba bedenleri olacaktır. Buna da insanlar çoktan razıdırlar. Zira insanların belki o anda bile, sezmeye başlayacakları yüksek, mesut âlemlerin saadetli atmosferine bir an evvel kavuşabilmeleri, bedenlerini terk edecekleri ölüm saniyesinin gelişine bağlıdır ve onlar idrak edebildikleri nisbette, bu saniyenin bir an evvel gelmesini bekleyeceklerdir. Bu, bir saadet, sevinç ve kurtuluş anıdır. Bu, binlerce senelik ıstıraplı bir mazisi olan dünya mektebinin, ağır şartlar altında geçirilmiş zahmetli tahsil devrelerinin tam ve muvaffakiyetle ikmali anıdır. Bu an, muvaffakiyetli, muvaffakiyetsiz hayatların çeşitli korkuları, ıstırapları ve hattâ azapları içinde bir sürü ümitsizlik ve inkisarla dolu şartlarının artık son bulduğu ve her şeyin en mesut, en süratli ve rahat yollardan yürüyerek nurlu, berrak ve kudretli sahalara intikal edeceği bir andır. **Bu, tam mânâsıyla bir kurtuluş anıdır.**

O kadar korkunç görünen bu hengâmede, o kadar dehşetli manzaralar arz eden bu kıyamet gününde on binlerce senelik mihnet ve meşakkatle dolu zincirli bir mahpusiyet hayatı olan kaba hidrojen âleminden parlak ve mesut bir üst âleme geçilecektir. Bu geçişi sağlamak için de insanların artık, bir tek nefes süresi kadar kısa bir zamanı beklemekten ve o tek nefesin verilişi gibi basit, kolay ve küçük bir ameliyeyi geçirmekten başka bu dünyada yapacakları iş kalmamış olacaktır. Burada asıl felâket, ölemeyip, daha doğrusu o anda ölmek liyakatini kaybedip yaşamak ve basitleşmiş bir dünyanın, tekrar binlerce sene devam edecek bekçiliğini yapmak hükmünü giymiş olan zavallı insanların başına çökecektir ki bu da ne bir zulümdür, ne de bir gadirdir. Bu sadece onların, bütün bir dünya hayatı boyunca istedikleri, peşinden koştukları ve hattâ tapındıkları madde arzu ve ihtiraslarının yüksek kader mekanizması hükümleri karşısında gerçekleşmiş neticesinden başka bir şey değildir.

Vukua gelecek olan bütün bu hâdiselerin büyük tertip ve nizamlara tâbi olduğunu, hiçbir şeyin keyfî ve rasgele vukua gelmediğini tekrar tekrar söylemiştik. Bu sözlerin mânâsı şudur ki dünyada olup bitecek hâdiselerin hepsi üniteden gelen direktif ve icaplara göre ayarlanmış ve öyle olmuştur. Her şey, varlıkların bizzat çalışarak kazanmış oldukları liyakat derecelerine göre, aslî icapların direktifi altında ve aslî zamanın yardımıyla, kader mekanizmasının ölçüp, takdir ederek hükümlendirdiği tarz ve şekillerde, vazife plânının alâkalı vazifelileri tarafından yapılmaktadır. Binaenaleyh vuku bulacak her şey büyük hesaplara, çok ince ve şümullü teknik esaslara dayanmaktadır.

**

Şurasını aslâ unutmamak gerekir ki bütün bu hareketleri ve neticeleri meydana getiren tesirler daima tekrarlamış olduğumuz gibi üniteden süzülerek gelen aslî direktiflere göre, dünyanın muhtaç olduğu durumları temin etmek vazifesiyle mükellef yüksek plândan direkt veya endirekt olarak dünyanın manyetik alanına inmektedirler. Bu tesirlerin dozları; ne biraz fazla, ne de biraz eksik olmamak üzere tam kıymetleriyle gönderilmiş ve böylece aslî icaplar yerine getirilmiş olur.

Binaenaleyh bütün bu hareketler plânsız değil, muazzam bir tekâmül plânının tatbikatı gayesine mâtuf olarak muayyen ölçülere göre meydana getirilmektedir. İşte bütün bunlar, tekâmül yolunda, kâinatın muazzam ahengi ve nizamı içinde kurulmuş hikmetle dolu tertiplerdir. Bu hercümerç gününde, göründüğü gibi bir felâket yoktur. Burada olan şeyler bir taraftan; dünyadaki tekâmül devrelerini başarı ile bitirmiş, sırtlarını artık kendilerini tatmin etmeyen dünya maddelerine çevirmiş insanların lâyık oldukları âlemlere intikallerini sağlayacak, diğer taraftan da kaba maddeden bir türlü kendilerini kurtaramayan ve saadetin ancak o maddeye gömülmekle kazanılacağını sanan hazırlıksız insanların iştiyak duydukları kaba maddelere dönmeleri ihtiyacını yerine getirecektir.

Kader mekanizması; insanların tekâmülde esas tutulan hürriyetleriyle tercih etikleri, istedikleri ve ihtiyaç duydukları mekânlara kavuşmaları yolundaki cehit ve gayretlerine göre liyakat derecelerini takdir eder ve ona göre icaplarını yerine getirir. Bu suretle dünyanın kapanış safhasında, herkes istediğini bulacak, ihtiyacının karşılığını alacak, tekâmül merdiveninin liyakat basamaklarındaki yerine ulaşacak ve böylece ilerleyen ilerleyecek, gerileyen ise yerinde kalacaktır.

Binaenaleyh bütün bu korkunç ve dehşetli görünüşlerine rağmen, dünyanın bu kapanış sahneleri, hazırlanmış insanlar için en büyük kurtuluş anı, en sevinçli te mesut günün doğuşu, asırlarca beklenen büyük kurtarıcı şafağın söküşü olacaktır.

Burada göstermiş oluyoruz ki dünya, Mu devrinin kapanışından bu yana bir inkişaf devresini daha bitirerek, yüz binlerce defa tekrarlanmış olan bu açılış ve kapanışlarına bir tanesini daha eklemek üzeredir. Yüksek prensipler muvacehesinde dünya için takdir olunmuş bulunan bu hâl, tekrar tekrar devam edip gidecek ve böylece dünya, her defasında kendisinin bir devrelik bütün inkişaf imkânlarından faydalanarak dünyaya mahsus tekâmül hazırlıklarını bitirdikten sonra liyakatlerini kazanmış oldukları ve muhtaç bulundukları yüksek âlemlere, insanların kütleler hâlinde intikal etmek üzere dünyadan tamamıyla kurtulabilmelerine ve ayrılabilmelerine zemin hazırlayacaktır.

Büyük dünya katastrofunda (afet ve felaket) ölmek suretiyle dünyadan tamamıyla kurtulduklarını söylemiş olduğumuz insanların, doğruca gidecekleri yer, yarı süptil dediğimiz, dünyaya nazaran yüksek bir plândır ki biz buna sevgi plânı diyoruz.

Bu plânda hâkim olan realite sevgidir. Daha doğrusu oraya intikal edecek olan insanlar o plânda sevginin çeşitli tatbikatını görmek ve bu sayede vazife plânının yüksek icaplarına tamamıyla intibak edebilecek duruma gelmek için orada bir müddet yaşayacaklardır. O hâlde, yarı süptil âlem veya sevgi plânı, her şeyden evvel bir arasat plândır. Yâni basit dünya realitelerinin ağır yüklerinden kurtulmuş olan insanların, çok süptil bir vazife plânına intikalini rahat, tatlı ve mesut bir yürüyüşle temin eden bir ara vasattır.

Maddî inkişafın her safhasının ikmalinden sonra bir üst safhaya geçebilmek için, nebat, hayvan, insan, bütün varlıkların böyle arasat plânlardan geçmesi zarurîdir. Zira bu plânların fonksiyonları

çok mühimdir. Meselâ, herhangi bir safhada bulunan varlık, bir hayvan varlığı, çok uzun süren hayvanlık safhasını hakkıyla imal edip bir üst safhadaki bedeni, yâni insan bedenini kullanabilecek liyakate erdiği zaman birdenbire hayvanlık mertebesinden hemen insanlığa atlayamaz. Zira her ne kadar o, kendi çapında, lüzumu derecesinde inkişaf etmiş olsa bile gene o zamana kadar kullanmış olduğu bir hayvan bedeniyle insan bedenini kullanmak arasında çok mühim ve derin farklar vardır. İşte beden realiteleri arasında muayyen intikal kademelerini geçirdikten sonradır ki o varlık, insanlığın icaplarına tamamıyla uyabilecek ve insan bedenini bilfiil kullanmaya alışmış olacaktır. O hâlde, onun böyle bir intikal hazırlığını yapabilmesine imkân verecek bir plânda yaşaması lâzımdır. İşte bu da onun yarı süptil [ince, narin, dakik] âlemidir. Burada o varlık, insanlığın icaplarına kendisini hazırlayıcı birtakım durumlarla karşılaşır ve o durumlarda bir müddet intikal tatbikatını yaptıktan sonra, en iptidaî merhalesinden başlamak üzere insanlık âlemine adımını atar. Fakat gene hemen müstakil bir insan varlığı hâline birdenbire giremez. Evvelâ insan beyninin elemanlarını kurabilecek duruma gelir, uzun müddet insan beyni hüceyrelerinde yaşayarak insan bedenini idare etmek tatbikatlarını gördükten sonra lüzumu derecesinde, yâni bir insan bedenini müstakilen kullanabilecek liyakate ulaştıktan sonra o bedeni kullanıp müteakip tekâmüllerini yapmak için bir insan bedenine irtibatlar kurarak dünyaya bağlanır, insan hâlindeki bir bedenle bedenlenir ve bundan sonra evvelce söylediğimiz gibiinsan bedeniyle bütün tekâmül kademelerini dünyada ikmal eder.

*

**

İnsanların, insan üstü plâna geçebilmeleri için atlatmaları lâzım gelen yarı süptil âlem [*ince, narin, dakik]*; insan altı âleminden insan kademesine geçilirken yaşanması icap eden arasat plânlarla kıyaslanamayacak şümul ve vüsattedir. Arasat plânların, alt plândan üst p\âna varlıkları hazırlamak için, kendilerine mahsus vâsıtaları vardır. Bu vâsıtalar ne onların terk etmiş oldukları plânların realitelerine, ne de bir üst plânın realitelerine aittir. Bunlar ancak, alt plândan üst plâna geçecek varlıkların, bu iki plân arasında mevcut olan farklar karşısında herhangi bir sarsıntıya mâruz kalmadan geçebilmelerini, diğer tâbirle üst plânın hiç alışılmamış realitelerine alışabilmelerini, en kestirme yoldan temin eden vâsıtalardır ki bu vâsıtalar birer cephesiyle, bırakılan plânın realitelerine temas ederken diğer cepheleriyle de gelecek plâna yakın bâzı durumlar arz ederler. Fakat haddizatında, onlar ne bırakılmış olan, ne de intikal edilmek üzere bulunan plânların kendi realiteleri değildir, ancak arasat plânına mahsus bir hazırlık mekanizmasıdır.

**

İnsanların dünyadan sonra girecekleri yarı süptil âlemin, yâni arasat plânının hazırlayıcı vâsıtası sevgidir. Buradaki sevgi hiçbir vakit, dünyada anlaşılan ve duyulan sevginin kendisi olmamakla beraber, bunun gene dünyadakine yakın bir cephesi vardır. Her ne kadar dünyadaki sevgi, sevgi plânındaki hakikî sevgi mefhumundan başka ise de gene o sevgiye insanları hazırlayıcı bir basamak olabilecek kıymeti te mahiyeti haizdir. Binaenaleyh sevgi âlemine, yâni yarı süptile girmek liyakatini kazanmış olan bir insan varlığı; dünyada geçirmiş olduğu bu hazırlığı sayesinde, dünyadakinden bambaşka ve onunla kıyas edilemeyecek bir vüsat ve şümul içindeki bu büyük sevgi mekanizmasına katılmış bulunacaktır. O varlığın bu piânda yapacağı şey, bu çok şümullü ve geniş sevginin çeşitli varyetelerini kullanarak, onların daha üst vazife plânına hazırlayıcı imkânlarından faydalanmak

olaçaktır. Demek ki buradaki sevginin, dünya insanlarınca anlaşılamamış olan mahiyeti, arasat plânındaki varlıkları vazife plânının yüksek realitelerine intibak ettirici çok kudretli durumlar arz eder. Zira vazife plânını tam mânâsıyla kabullenmek ve ona intibak edebilmek pek kolay bir iş değildir. Buradaki muvaffakiyetin de bir hayli cehit ve gayret gösterilmesini icap ettiren teknik hususları vardır.

**

Sevgi plânındaki cehit ve gayretler, dünyadaki kaba işlerde gösterilen cehit ve gayretlerden bambaşkadır. Dünyadaki cehit ve gayretler esnasında insanların karşılarına daima dikilmekte olan zahmetlerin, sıkıntıların, ıstırapların, azapların, işkencelerin, hastalıkların, ölümlerin hiçbirisi burada yoktur. Buradaki cehit ve gayret, varlıkların idraklerinin artışı nisbetinde (bu da sevgi plânında süratle vâki olur) daha çok zevkli te saadet verici hazlarla dolu olur. Varlıklar bu yoldaki faaliyeti, sevgi faaliyetini büyük bir iştiyakla özlerler ve ondan sonsuz saadet duyarlar. Nitekim daha dünyada iken insanların öz varlıklarında beliren bu büyük saadetin sezgi pırıltıları insanları kendisine çeker. Fakat insanlar bütün iştiyaklarına rağmen, dünyada iken bu saadeti elde edemezler. Bununla beraber insanlar, mahiyetini bilmeden, ne olduğunu tarif edemeden, mütemadiyen onun peşinde koşarlar ve bütün hayatları boyunca onu sayıklar dururlar. İşte onlar iştiyakını duydukları, asırlarca peşinden koştukları, buna rağmen bir türlü yakalayamadıkları, hattâ mahiyetini tâyin edemedikleri bu saadetin, dünyayı terk etikleri andan itibaren, sevgi plânında kucağına atılmış bulunacaklar, o zaman kendilerini tam mânâsıyla tatmin edecekler, diğer tâbirle dünyada hiçbir zaman nail olamadıkları tatminkârlığın ne demek olduğunu o zaman anlayacaklardır.

Bu plânda hâkim olan sevginin ilk iptidaî basamakları, sevgi adıyla dünyadan itibaren başlamakta, yarı süptil âlemin bütün hayatını işgal ederek vazife plânının eşiğinde son bulmaktadır. Demek ki bu büyük ve şümullü sevgi de vazife plânına doğru son merhalesine ulaşmış ve orada fonksiyonunu bitirmiş olacaktır.

**

Sevginin bu fonksiyonu, varlıkların vazifeye tam intibak edebilmelerini sağlaması bakımından çok lüzumlu ve mühimdir. Zira vazifeye girebilmenin büyük imkânlarını bu sevgi fonksiyonu temin eder.

Vazife plânı bambaşka yüksek bir plândır. Evvelce bu plân hakkında lüzumlu bilgiyi vermiş olduğumuz için onları burada tekrarlamıyoruz. Ancak şu kadarını söyleyeceğiz ki vazife plânı, baştan başa bir ahenk, bir nizam, bir beraberlik, tam ve karışıksız bir koordinasyon ve kooperasyon plânıdır. Orada en küçük bir ahenksizlik, en küçük bir aykırılık veya bir terslik yoktur. Oraya girecek varlıkların muhakkak ve kat'î olarak bu ahenge uymuş durumda bulunmaları, hattâ bu ahenkten olmaları şarttır ki bu da bu yolda geçirilecek olan birçok hazırlık safhalarıyla mümkün olabilir. Zaten vazifeye hazırlık safhalarının en haşin, en iptidaî, en zor ve ıstıraplı kademelerini, dünya hayatına ait uzun devreler içinde insanlar geçirmiş bulunmaktadırlar. Bundan sonra bu hazırlığın doğrudan doğruya vazife plânına ulaştıran yarı süptil âlemdeki, yâni sevgi plânındaki son kademeleri ise biraz evvel söylediğimiz gibiçok kolay, rahat ve saadetle dolu olarak sevile sevile imal edilecektir. Bu suretle bu âlemdeki yüksek sevgi mekanizmasıyla vazife plânının ahengine ve icaplarına uymak kudreti kazanılacaktır. Şu hâlde bu plândaki yüksek sevgi, büyük vazife plânına ulaşmanın tatlı ve esaslı bir vâsıtasıdır.

**

Yarı süptil âlemde, sevginin varyetelerinde yaşanırken, varlıkların karşılarına çıkacak, oranın kendisine mahsus nefsaniyeti de vardır. Bu nefsaniyetin mahiyetinden biraz aşağıda bahsedeceğiz. Sevgi plânında, varlıkların büyük vazife plânına hazırlanmalarına engel olan bu nefsaniyetlerini bir an evvel ortadan kaldırmaları ve ondan kurtulmaları zarurîdir. Bu da söylediğimiz gibi, dünyadaki kaba nefsaniyetlerin kaldırılması sırasında çekilmesi zarurî olan zahmet ve sıkıntılardan uzak, bilâkis varlıklar için çok zevkli bir çalışma ve meşguliyet sahası olan sevginin çeşitli tatbikatıyla temin edilecektir. Ve bu tatlı meşguliyetler sonunda bu mania da ortadan kalkacak, varlıklar belirsiz bir akış içinde büyük vazife plânının ilk basamaklarına adımlarını atmış olacaklardır. Bunun için de dünyada olduğu gibi, büyük şoklara, kaba gürültülü geçişlere, ölümlere orada lüzum yoktur. **Zira esasen dünyadan ayrıldıktan sonra varlıklar için bu gibi durumlar bahis mevzuu olmayacaktır. Böylece sevgi plânını ikmal edip vazife plânına geçen varlıklar, vazife plânının ilk basamaklarına çıkacaklar ve orada hemen vazifeleneceklerdir.**

YARI SÜPTİL ÂLEM

Şimdi, yarı süptil âlemdeki sevgi mekanizmasının hazırlayıcı durumu üzerinde duracağız.

İnsanların dünyayı bırakmaları demek, dünyaya ait olan kaba hidrojen kombinezonlarından ibaret fizik bedenlerini terk etmeleri ve aslî hâllerine, varlık hâllerine dönmeleri demektir. İnsan bedenlerini kullanan varlıklar evvelce söylediğimiz gibiinsan anlayışına göre, madde bile denemeyecek kadar dünya maddesi mefhumundan ve realitesinden uzaklaşmış çok süptil bir madde hâlidirler. Böyle bir hâl insanlar nazarında bir madde olamaz. Zira insanların tanıdığı ve kabul ettiği mânâda, bir varlığın hiçbir maddî vasfı yoktur. Onun içindir ki evvelce varlıklara sadece tesirler mudilesidir demiştik. Böylece bir tesirler veya enerjiler mudilesi olan varlık dünyayı, yâni bedenini terk edince, tamamıyla bedensiz hâlde iken, sevgi plânında bir tesir vâsıtası olarak kullanmak üzere yarı süptil bir madde kombinezonunu yakalar ve ona bağlanır. O anda bu kombinezon, onun kaba dünyadaki kaba bedeni yerine geçer. Bu madde, dünya maddeleriyle vazife plânının süptil maddeleri arasında yarı süptil hâlde bulunur. Fakat o, hem kaba tarafıyla dünyaya, hem de ince tarafıyla süptil olan vazife plânına yaklaşır. Onun içindir ki buna yarı süptii madde ve bu maddelerden müteşekkil olan yere de yarı süptil âlem diyoruz.

Yarı süptil âlemin varlıkları, kullandıkları bu maddelerin dünya maddelerine yaklaşan tarafından istifade ederek bunlarla dünyadaki zaman ve mekân mefhumlarına yakın realiteleri orada kurabilirler. Ve kurmuş oldukları bu reel imajlarda da yaşayabilirler. Bu mekânları kurabilmelerine yardım eden maddelerin incelik dereceleri, dünyanın pek hassas âletlerine çarpabilecek ayarda da olabilir.

Bu varlıklar henüz vazife plânına girmedikleri için, kendilerine hattâ otomatik olarak dahi hiçbir vazife verilmez. Bu yüzden onlar hiçbir varlığın tekâmülüne müdahale etmezler ve faaliyetlerine karışmazlar. Kendilerinde henüz böyle bir salâhiyet yoktur.

Yarı süptil âleme girmiş bir varlık için asıl gaye vazife plânına ulaşmaktır. Hâlbuki varlığın orada bağlanmış olduğu yarı süpt il madde, onun vazife plânına girmesine engel teşkil eder. Zira vazife plânındaki madde hâlleri süptil maddelerdir ve o plânda vazife görebilmek için varlıkların yarı süptil bir tek madde kombinezonuna bağlı kalmaktan kurtulmaları lâzım gelir.

İşte oradaki varlıkların bu engeli aşabilmeleri için, çok kuvvetli bir vâsıtaları vardır ki o da sevgidir.

Şu hâlde arasat plânındaki sevgi o plânın yarı süptil maddelerini, her türlü ıstıraptan ve elemden âri tatlı ve mesut mücadelelerle yenmeye yarayan yüksek bir vâsıtadır.

**

Vazife plânına girmek demek, birtakım vazife mükellefiyetlerini kabul etmek ve bu vazifelerin icaplarını yerine getirmek kudret ve imkânlarına sahip olmuş bulunmak demektir. Bunun için de vazife plânındaki varlığın, vazifelere uygun çeşitli maddeleri kullanması lâzım gelir. Hâlbuki henüz bu duruma gelmemiş bir varlık, dünyadan ayrılışını müteakip yakalamış olduğu yarı süptil bir madde kombinezonunu iyice benimser ve ondan ayrılamaz. Bu maddeden ayrılmayınca çeşitli süptil maddeler kullanmak imkânını elde edemez ve bunun neticesinde de hiçbir vazifeyi yapamaz. Çünkü o vazifeyi yapabilmesi için lüzumlu olan çeşitli süptil maddelerden ve vasatlardan istifade etmesi lâzımdır ki buna, onun bir türlü terk edemediği yarı süptil maddesi engel olmaktadır. Binaenaleyh oradaki varlıkların vazife plânına geçebilmeleri için, bu ilk yakaladıkları, yâni kendilerine bir nevi beden gibi kullandıkları yarı süptil maddeyi bir an evvel terk edebilmeleri şarttır. Bunu yapabilmelidirler ki ileride kendilerine düşecek herhangi bir vazifenin icaplarını yerine getirebilmek için, istedikleri değişik süptil veya yarı süptil maddeler kullanabilsinler ve icaplara göre onları derhal değiştirebilsinler.

İşte onların yarı süptil âleme geçer geçmez yakaladıkları ve bir türlü bırakamadıkları yarı süptil maddelerini bırakabilmelerine yardım edecek en kudretli vâsıtaları sevgi olacaktır. Sevginin çeşitli tatbikatını yapa yapa bu varlıklar artık, bir tek yarı süptii maddeye bağlanmak durumundan kurtulacaklar, o maddeyi istedikleri zaman terk edebilecekler ve onun yerine değişik maddeleri kullanabileceklerdir. Demek ki, yukarıda da biraz bahsettiğimiz gibi, sevgi plânına geçen varlıkların ilk yakaladıkları bu yarı süptil madde, oradaki hazırlıkların tamamlanması sırasında varlıklar için yenilmesi gereken, onların bir nevi nefsaniyetleri olur. Onlar bu maddeyi bertaraf etmekle nefsaniyetlerini yenmiş ve o andan itibaren de vazife plânının ilk basamaklarına erişmiş olurlar. İşte buradaki muvaffakiyeti sağlamaya yardım eden vâsıta, sevginin çeşitli varyeteleridir.

**

Bu plânda, başlangıçtan itibaren tam muvaffakiyete erişinceye kadar muayyen bir müddetin geçmesi lâzım gelmektedir. Bu müddetin devamı varlıklara göre değişir. Bâzıları için oldukça uzundur, bâzıları için ise kısa sürebilir. Bu müddetin dünya zamanıyla tâyini güçtür. Zira bu müddet için ölçü olarak kullanılan zaman, dünya idrakinin üstünde bir zamandır. Binaenaleyh **dünya zamanından çok şümullüdür. Meselâ orada geçirilecek en çok müddeti dünya zamanıyla 300 sene kabul edersek bu müddet, oranın idrak zamanıyla 3000 sene veya daha fazla olabilir. Bunda da katiyet yoktur. Oranın zamanı dünyanınki ile nisbet edilemez. Zira bu kıymetler idraklere göre daima değişir.**

Dünya üstündeki işlerde, idrak zamanı ve idrak mekânı hâkimdir. Ancak, sevgi plânının varlıkları ilk zamanlarında, yâni yarı süptil maddeye henüz çok kuvvetli olarak bağlı bulundukları zamanlarda o maddenin dünyaya yakın cephesini daha çok kullanacaklarından, dünyaya yakın realitelerde yaşayabilirler. Bunun gibi, dünya dışında tamamıyla idrak mekânı hâkim iken, yarı süptil maddeleri kullanan varlıklar, bu maddelerin dünyaya yakın cephelerinden faydalanarak, az çok dünya mekânına benzer mekânlar da kurabilirler. Ancak, bu varlıklar orada sevgi tatbikatlarını yapa yapa idraklerini

lüzumu derecesinde arttırıp yarı süptil maddeye bağlanmaktan kendilerini kurtardıkça, zaman ve mekânları da o nisbette idrakî zaman ve mekânın şümullü karakterlerini almaya başlar ve yarı süptil madde kombinezonundan tamamıyla kurtuldukları anda da artık onlarda maddî realitelere ait faaliyetler kalmaz ve alacakları vazifelere göre icap eden yerlerde istedikleri maddeleri kullanmak suretiyle o maddelerin tâbi oldukları her türlü zaman ve mekân realitelerinden istifade edebilirler. Zira yarı süptil maddeden kurtulduktan sonra onların muayyen maddelerle devamlı bağı kalmayacağı için, süptil varlıklarıyla istedikleri maddeleri kullanıp terk edebilecek kudreti haiz bulunurlar. Şu hâlde sevgi plânındaki bir varlığın, yarı süptil maddesini bırakabilmesi ve vazife plânına geçmesi demek, onun hiçbir maddeye bağlı olarak kalmaması, öz varlık hâlinde, yâni münkeşif bir enerjiler mudilesi hâlinde kalması ve bu enerji ile istediği zaman, istediği maddeyi kullanabilmesi, kullandığı maddeler sayesinde de o maddelerin mensup bulunduğu âlemlere tesir re müdahalelerde bulunabilmesi, oralarda bir sürü işler görebilmesi, vazifeler yapabilmesi demektir ki yarı süptildeki bir varlık bu imkânlara, ancak tatlı, saadetli haz ve zevklerle dolu sevginin çeşitli tatbikatını yaparak kavuşacaktır.

Şimdi, yarı süptil âlemi tarif edelim. Yarı süptil âlem, evvelce izah etmiş olduğumuz, madde âlemimizin nüvesi olan hidrojen atomunun en yüksek kombinezonlarına ait enerjilerden müteşekkil bir âlemdir. Bugünkü dünyamızın mûtat realiteleri içinde mevcut olmayan bu yüksek enerjiler, yarı süptil âlemin en kaba atomlarını teşkil ederler. Bir yanlışlığa meydan vermemek için burada şu ikazda bulunmayı lüzumlu görüyoruz. Evvelce bahsedilen, henüz dünya bedenleri realitesinden kurtulamamış varlıkların ölümleriyle doğumları arasında mûtat olarak geçirecekleri spatyom dediğimiz hâlle, yarı süptil vasatı birbirine aslâ karıştırmamalıdır. Spatyom bir vasat, bir mekân değildir. Orası sadece beden rabıtalarından muayyen bir maksatla muvakkaten ayrılan insanın kendi öz varlığına dönmesi te bu sırada çevresiyle olan bütün alâkalarını ve münasebetlerini kesmesi hâlidir. O bu hâliyle gene bir insandır ve dünyadan çıkmış değildir. Ancak öyle bir insan ki dışarısı ile olan bütün alâkalarını kesmiş, yalnız kendi öz varlığı ile başbaşa kalmış durumdadır. O anda onun için herhangi bir mekân bahis mevzuu değildir. Onun mekânı evvelce bahsettiğimiz varlığının temerküz etmiş olduğu idrakî bir noktadan ibaret kalır. Hâlbuki şimdi bahsettiğimiz yarı süptil âlem, hidrojen âlemi üstü, ona nazaran çok süptil ve şümullü bir vasattır ve bir mekândır. Burası ancak, dünyadan definitif olarak kurtulmuş varlıklara mahsustur. Bu vasat dünyanın en üstün ve mütekâmii hidrojen kombinezonlarının spontane olarak daima yüksek vazifelilerin kontrolleri altındaneşrettikleri ince enerji partiküllerinden müteşekkil bir madde hâlidir. Bu âleme geçen varlıkların, ilk kullandıkları ve bağlandıkları vâsıta söylemiş olduğumuz gibiyarı süptil maddelerden müteşekkil muayyen bir madde kombinezonudur. Varlıklar, bu kombinezonu hem kullanarak, hem de onunla sevgi yolunda mücadele ederek ehliyetlerini, liyakatlerini arttırırlar. İşte dünyadakine benzer kesif maddeler olmadığı için, dünyada olduğu gibi yorucu, bezdirici, zahmet ve meşakkat verici ağır yürüyen faaliyetler bu piânda yoktur. Yarı süptil maddelerin imkân genişliği yüzünden, bu âlemdeki varlıkların sarf edecekleri asgari bir cehitle; dünyada birçok güçlükler, zahmetler ve yorgunluklar çekilerek senelerce süren çalışmalar sonunda ancak elde edilebilen neticelerin bir çok misilleri burada kısa bir anda alınabilir. Onun için bu plânda dünyada olduğu gibi, zahmet, yorgunluk, ıstırap, didinme, mücadele gibi kaba durumlar yoktur. Burada bütün arzular, ufak bir irade darbesiyle, sadece bir istekle âdeta otomatikman, kendiliğinden oluyormuş gibi tahakkuk ediverir. Meselâ varlık, elindeki yarı süptil maddenin zengin imkânları sayesinde imajinasyonu ile, kendisine bir mekân kurup orada istediği gibi yaşayabilir. Gene kullandığı aynı madde ile istediği şekilleri basit bir imajinasyon faaliyetiyle meydana getirebilir ve onları kendisi

için objektif kıymetler hâline sokabilir. Bütün bu ameliyeler esnasında o varlık, insanların yorgunluk dedikleri şeylerin hiçbirisini duymaz.

Yarı süptil maddenin icaplarından olarak o plânda kaba beden organlarıyla ilgili; hastalık, sağlık, yorgunluk, tembellik, takatsizlik gibi malûliyetler, ağrılar, sancılar, keza bedenin yüksek organlarına ait zihin yorgunlukları, budalalıklar, delirmeler, uyku ve bayılma hâlleri, komalar, sıkıntılar, kaba ihtiraslar... o âlemin maddelerinin kadrosu içine giremez. Yarı süptil âlemde böyle şeyler yoktur. Keza orada fizik mânâda anlaşılan güzellik, çirkinlik, gençlik, ihtiyarlık gibi dünyaya mahsus realiteler de yoktur. Bilhassa dünya maddelerinin tâbi olduğu en esaslı ve zarurî ölüm realitesi yarı süptil âlemde tamamıyla meçhuldür. Orada sadece kademeden kademeye belirsiz ve çok tatlı idrakli geçişler ve istihaleler vardır. Oradaki varlıkların elerindeki madde imkânları, onlara dünyanın varamadığı mekân ve zaman idrakini vermektedir. Bu sayede onlar, istedikleri imajları bizzat kendileri kurabilirler ve dağıtabilirler. Dünyadaki gibi sabit imajların esiri olarak kalmazlar. Buradaki hayat bir cephesiyle de, insanların esiri diye anladıkları mânâdaki hayata aşağı yukarı benzer. Fakat bu hayatın esas bünyesinde hâkim olan unsur sevgidir.

**

Büyük din kitaplarında yarı süptil âlemin sezgilerini insanlara vermek için cennet sembolü kullanılmıştır. Bu, güzel ve kuvvetli bir semboldür. Yalnız bütün sembollerde olduğu gibi burada da aslâ şekillere takılıp kalmamak icap eder. Zira unutulmasın ki her devrin çeşitli insan idraklerine hitap etmek ve bu yoldan birtakım neticelere ve maksatlara varılmak için bu semboller vazolunmuştur. İşte din kitaplarında zikredilen cennet sembolü burada bahsettiğimiz, sevgi realitesinin hâkim olduğu bu yarı süptil âlemi ifade eder.

Cennette, dünya zaman ve mekânına yakın bir zaman ve mekân idrakine ait bâzı imajlardan bahsedilmiştir. Buna göre, cennete girenler, dünyadaki gibi zahmet ve yorgunluk çekmeden istedikleri gibi hareket edebilirler, istedikleri yerlere gidebilirler, istedikleri şeyleri karşılarında derhal hazır olarak bulurlar. Bu hâl, şimdi tarif etiğimiz yarı süptil vasatın imkânlarını ifade etmektedir. Zira dediğimiz gibi, yarı süptil âlemde de varlıklar istedikleri mekânı, istedikleri imajları yorulmadan ve emek sarf etmeden derhal yaratabilirler ve istedikleri gibi hareket edebilirler. Onların istekleri ve düşünceleri âdeta kendiliğinden tahakkuk ediverir. İşte cennet sembolüyle anlatılmak istenilen mânâlar da bunlardır.

Sevgi plânında mevcut olan, insanların anlayamayacağı derecede şümullü ve yüksek sevgi varyasyonları, cennet mefhumunda en tecrübesiz insanların dahi, basit mânâlarda da olsa, bir şeyler sezebilmesine yardım edici maddî sevgi sembolleriyle izah edilmiştir. Cennet sembolünde yüksek makamlardan ve bu makamlarda İlâhî sezgilere kavuşulmasından bahsedilmektedir. Bu ifadeler, yarı süptil âlemin varlıklarının en yüksek sevgi mudillerinden geçtikten sonraileri kademelerde varacakları vazife plânı dediğimiz yüksek ahenge kavuşmanın mânâlarını taşır. Oralarda İlâhî hakikatlerle, yâni ahenk dediğimiz ünitenin nurlarıyla intibaklar, vahdetler, cennet sembolünde İlâhî nurlara kavuşmak mefhumu ile sembolleştirilmiştir.

**

Sevgi plânındaki hayat; varlıkların, yüksek süptil vazife plânlarına ulaşabilmelerine engel olan, bağlı bulundukları yarı süpt il maddelerden onların yavaş yavaş kurtulmalarını sağlar. Bu hedefe ulaşmak için sevgi, varlıkları gruplar hâlinde birleştirir. Gruplar arasında tedricen tam bir ahenk ve beraberlik kurulur. Böylece varlıklar, vazife plânının tam mutabakat ve ahenk icaplarına süratle hazırlanırlar. Artık böyle, varlıkları grup grup bir araya toplayan, o gruplar arasında tam bir ahenk ve mutabakat sağlayan sevginin, dünyadaki mânâsından elbette daha çok derin şümulü olacaktır.

**

Sevgi piânı, sevginin insanlarca meçhul kalmış geniş şümulü içinde, saadetle dolu cehit ve faaliyetleri istilzam eden ve daha yüksek plânlara varlıkları hazırlayan esirî bir âlemdir. En hayalî peri masallarında anlatılan madde inceliği bu âlemin yanında pek kaba kalır. Kaldı ki her lüzum hâsıl oldukça türlü imkânları, varlıkların önüne seren bu madde inceliğinin onlara vermiş olduğu büyük haz ve zevklerden başka, insanlarca bilinmeyen bir sevgi şümulünün varlıklara bahşettiği saadet, dünyada hiçbir şeyle kıyas edilemeyecek kadar yüksek ve derindir. Zira dünyada daima olduğu gibi, saadet telâkki edilen her zevkin sonunda gelmesi melhuz endişelerin, orada varlıkların karşısına çıkması bahis mevzuu değildir. Bilâkis burada hakikî bir saadeti daha büyük bir saadet, varılmış bir huzuru daha mânâlı ve şümullü bir huzur takip eder.

Sevgi plânının ilk kademelerinde başlayan ve az çok dünya zamanına ve mekânına yakın tarafları bulunan hâller, varlıkların hazırlıkları ilerledikçe daha süptilleşir re dünyadaki durumlara yakınlıktan ayrılmaya başlar. Bu durum, varlıkların bağlı bulundukları yarı süptil maddelerden gittikçe kurtulmalarının bir ifadesidir. Yarı süptil madde ile olan irtibatlar gevşedikçe, idrakî zaman ve mekân durumlarına girilir ve yarı süptil âlemin dünyaya benzer tarafları ortadan kalkar. Grupların vazife plânına yaklaşmaları artar re vazife plânı icaplarının zaruretleri daha

ziyade tebarüz eder. Sevgi ile birbirine bağlanan gruplarda sevginin oraya mahsus türlü tezahürleri bu durumu takviye eder. Yarı süptil madde kombinezonlarından tamamıyla kurtulmuş olan varlıklar büsbütün serbestleşirler ve çeşitli maddeleri kullanmak üzere istedikleri gibi maddeleri değiştirmek imkânlarını kazanırlar. Zira o zaman, bu işe mâni olan yarı süptil bir madde kombinezonuna bağlı kalmak durumu ortadan kalkmış olur.

Böylece vazife plânına doğru gruplar hâlinde hazırlanarak yürüyen varlıklar beşer, altışar fertlik gruplarıyla birlikte, tam bir vazife anlayışı içinde ve idrakî zaman ve mekân imkânları dahilinde ilk vazifelerini alırlar. Bu, onların vazife plânına girmiş olmaları demektir.

Şu hâlde, vazife plânına geçiş dünyadan yarı süptile geçiş gibi büyük gürültülerle, şiddetli sarsıntılarla, ölümlerle müterafık olmayıp gayet tatlı bir hazırlanışla, belirsizce ve tedricî bir akış içinde vukua gelmektedir. Ondan sonra bu varlıklar, gittikçe genişleyecek olan grupları ve bu grupların genişlemesiyle tev'em olan idraklerin artması sayesinde, vazife plânının ilk kademelerinden itibaren İlâhî icabı taşıyan ışık konisinin zirvesine doğru gittikçe büyük bir olgunlaşma hızı ile tırmanarak yükselmeye başlarlar.

**

Sevgi plânına geçecek olan insanları bekleyen yüksek âkıbet budur. Binaenaleyh dünyadan yarı süptil âleme bu geçiş asırlar boyunca öz varlıklarında yaşattıkları ve insan hâliyle bir türlü idrakine varamadan müphem sezgisi peşinde koşup didindikleri ve aslâ tatmin olunamadıkları saadetin tatminkârlığına varlıkları kavuşturacaktır. Ve insan varlığının kıymeti te kudreti de bu geçişte varoluşunu ve Kudreti bilmesindedir.

**

Dünya üzerinde hiçbir millet mücerret ve tek başına değildir. Hepsi aynı gaye yolunda direkt veya endirekt bağlarla birbirine bağlanmıştır. Bu teşekküller, dünya üstü vazife plânının istihdaf ettiği noktalara insanları götürmekte ve büyük bir ahenk içinde aynı elden sevk ve idare edilmektedir. Varlıklar, bütün mesuliyetlerini müdrik olarak bu işi yürütürler. İşte bu vazifeliler, millet ve devlet organizasyonu bünyesinde mevcut diğer toplulukların, organların, ailelerin, fertlerin kendi işlerini yerli yerince ve dürüstlükle yapmalarını muhtelif vâsıta ile temin etmeye çalışırlar. Bu topluluğu teşkil eden herhangi bir cüzüde, fertte baş gösteren aykırı faaliyetler yerine ve ehemmiyetine göre, bütün toplulukta az veya çok şiddette sarsıntılar yapabilir. Böylece topluluk içinde tekâmül eden gruplar, o topluluklardan ayrı grupları teşkil ederler.

**

Milletler arasında aynı gayeye müteveccih olmanın hakikî sezgisine varmak, o gayenin liyakatli yolculuğuna katılmış olmak demektir.

İdrakler bu inkişaf derecelerini bulduktan sonra, tıpkı vazife plânlarında yükseldikçe küçük organizasyonların idraken birleşerek daha büyük organizasyonlara irca edilmesi gibi, küçük milletlerin de tekâmül ışığı altında birleşerek daha geniş ve şümullü işleri yapabilmek ve müşterek gaye yolunda süratle ilerlemek için daha büyük toplulukları meydana getirmeleri zarun olur ki bu suretle yüksek ve sağlam bir insanlık idrakini kazanmış küçük topluluklardan müteşekkil büyük dünya topluluğu, vazife plânlarının daha uygun bir simetriği olmak liyakatini kazanmış bulunur. Bu ise hakikî vazifelerini idrak etmiş insanların geniş mâşerî plânlara doğru atılmış kuvvetli hamleleri sayılır.

*

Kaynak: Bedri Ruhselman, İLÂHÎ NİZAM VE KÂİNAT- Nisan 2013, İstanbul

ANNE BEN DEİST OLDUM "ALINTI"

5 Nisan 2018 · ihramcizade

EMETİ SARUHAN
2 NİSAN 2018

Son dönemde sıkça dindar ailelerin çocuklarının deist ya da ateist olduklarına şahitlik ediyoruz. Bizi afallatan, dindar bir aile ortamında yetişen, tesettür, namaz, oruç gibi ibadetlerini yerine getiren gençlerin deist ya da ateist olamayacağı ezberimiz. Aileler kendilerine nerede yanlış yaptık diye sorarken, bazen sebep "Yolda şarkı söylerken seke seke yürüyebilmek istiyorum. İslam buna izin vermiyor' sözleriyle ifade edilebilecek kadar basit olabiliyor.

Profesör Dr. İhsan Fazlıoğlu, geçtiğimiz günlerde bir panelde yaptığı konuşmada, odasına gelerek inanç konularında konuşmak isteyen, başörtülü oldukları halde kendilerini ateist olarak nitelendiren öğrencilerden bahsetti. Fazlıoğlu'nun konuşmasının o bölümü şöyleydi: "Okuduğum İmam Hatip okulundan bir heyet gelerek benimle fikir alışverişinde bulunmak istediklerini söylediler. Deizm yayılıyor, bu çocuklara ne anlatalım, ne yapalım diye sordular. Dedim ki, konuşmayı bırakın, yapın artık. Devamlı konuşuyoruz. Terbiye temsil ister. Örnek olacaksınız. Dini temsil makamındaki insanların bu durumu sürdüğü müddetçe 10 yıl sonra neslimiz bizimle kavga edecek. Bu dinin bir faydası olsa babama anneme olurdu diyecekler.

15 Temmuz'dan bu yana benim odama 17 tane başörtülü deist bile değil tanrı tanımaz öğrenci gelip benimle bu konuları konuştular. Başörtülü öyle geleneksel de değil bildiğin başörtülü. Sosyal statüleri gereği, aileleri nedeniyle hala başörtüler ama tanrıya bile inanmıyorlar.

Ortak neden sahnede dini temsil ettiğini söyleyen insanların eylemlerinin sonucudur. Mesele bu kadar ciddidir. Bu sonuçlarla yüzleşmezsek 30 yıl sonra çok farklı şeyler konuşuyor oluruz."

Konuşma, başörtülü ve ateist kelimelerinin yan yana gelmesinin de oluşturduğu ilgiyle basına yansıdı ve bir süredir konuşulup tartışılan konu yeniden gündeme geldi: Deizm ve ateizmin muhafazakar / İslamcı ailelerin çocukları yani dindar olan ya da olması beklenen gençler arasında artarak yayılması.

Ezber bozuldu

Son on yılda yapılan araştırmalar tüm dünyada deizm ve ateizmin sekülerizm dalgasıyla birlikte yükseldiğini ortaya koyuyor. Aynı araştırmaların ortaya koyduğu rakamlara göre Türkiye'de de gençler arasında deizm ve ateizm artış gösteriyor. Son dönemde bu yükselen rakamlar arasında dindar ailelerin çocukları da yer alıyor. Bizi afallatan, dindar bir aile ortamında yetişen, dini bilgileri çocukluğundan bu yana edinmiş, tesettür, namaz, oruç gibi ibadetlerini yerine getiren gençlerin deist ya da ateist olamayacağı ezberimiz. Ancak zaman zaman hepimizin çevremizde şahit olduğumuz örnekler bu ezberi bozuyor. Ailesinin "Aman namazını kaçırmasın, aman harama bakmasın, orucunu tutmayı ihmal etmesin" diye üstüne düştüğü gençler, deist ya da ateist oluyor. Bazıları bunu açıklayarak ailesinden kendilerini böyle kabul etmelerini istiyor, bazıları ise buna cesaret edemeyerek dışta dindar, içte ise bambaşka biri olarak yaşamlarını sürdürüyor.

Gençleri yorduk

Gelişi bir süredir görünen bu konu medyada bazı köşe yazarları tarafından dile getirildi. Birkaç akademisyen de bu konuda kafa yoruyor. Fakat henüz geniş kapsamlı olarak ele alınmış değil. Gençlerle yaptığı çalışmalar ile tanınan Doç. Dr. Ömer Miraç Yaman, ilk olarak Dr. Necdet Subaşı'nın ortaya attığı Din Yorgunluğu kavramını, "Din Yorgunu Gençler" olarak kullanıyor. Dini hassasiyetleri olan, Müslümanlığını bir hayat biçimi olarak ifade eden gençlerde bir yorgunluk hikayesi olduğunu ifade eden Yaman, bunun sebeplerinden biri olarak aile çocuk iletişiminin sorunlu olmasını gösteriyor. Aile ve çocuk arasında, din dendiğinde yönlendirme veya tavsiyeyi aşan, baskıya ve zorlamaya dönüşen bir süreç yaşandığına dikkat çeken Yaman, bazı ailelerin ise alt yapısını kurmadıkları, belli bir döneme kadar vermedikleri dini eğitimi, birden vermeye çalıştıklarını, bunun da sorunlara yol açtığını ifade ediyor. Dinin hayatın her döneminde yaşanılabilecek halinin gençlere sunulamadığını da belirten Yaman, dernek vakıf ve cemaatlerin de bu yorgunluğu azaltmayıp, aksine arttırdığına dikkat çekiyor. Doç. Dr. Ömer Miraç Yaman, babaların, annelerin ve öğretmenlerin çocuklardan beklentilerinin çok fazla olduğu için onlara çok fazla dini yükleme yaptıkları sözleriyle özetliyor durumu. Ancak din yüklenen değil yaşanan bir şey olduğu için bir şeyler eksik kalıyor.

Dikte ettiğimiz dini yaşamıyoruz

Konuyu sorduğumuz İlahiyat profesörü Mustafa Öztürk bu konuda birden fazla faktörden söz ediyor. Prof. Öztürk, "Bunları içeriden konuşarak söylüyorum. Hepimiz az çok bu dertten muzdaribiz" diyor. Öztürk, "Artık kendi sosyolojik küvezlerimizde, gettolarımızda yaşasak da çocuklarımızın başka dünyalarla buluşmasına engel olamıyoruz. Biz genellikle dini düşünceyi, inancı, ahlakı, dikte ederek öğretmeye çalışıyoruz. Tevdi marifetiyle oluyor. Temsil yoluyla olsa belki bu krizi biraz daha azaltabilirdik. Dikte ederek anlattıklarımızla yaptığımız örtüşmüyor. İçeriden muhafazakar kodları tercih ediyoruz. Dışarıya çıktığımızda modernizmin kodlarına 'lebbeyk' diyen bir hayat felsefesinin içinde yuvarlanıp gidiyoruz. İnandığımız değerleri hayatımıza taşımadığımız için çocuklarımız bu çelişkiyi fark ediyor. 'Babam bana arkaik bir dini öğreti sunuyor fakat kendisi bu sunduğu öğreti ile mutabakat noktası olmayan bir hayat yaşıyor' diyor. Bu çocuklarımızda bir sorgulamaya yol açıyor" diyor.

Yanlış yerden başladık

Prof. Mustafa Öztürk, iman dediğimiz şeyin ispatın, kanıtın ispatlamanın konusu olmadığını, deruni bir keşif, bir duygu olduğunu anlatırken, çocuklarımıza dini yanlış formasyonda anlattığımızı söylüyor: "Bize telkin edilen dinin akıl dini, mantık dini, rasyonel gerekçelerle desteklenebilecek bir din olduğu noktasındaki hikayemiz çocukları savunduğumuz görüşlerin altını dolduracak felsefi zemini aramaya sevk etti. 'Madem öyle, gel de ispatla' diyor. Yani sorun yanlış bir yönlendirmeden ortaya çıktı. Oysa çocuğa varoluş aleminde insanlığın acziyetinden, çaresizliğinden, bir yaradana, bir efendiye muhtaç olduğu duygusu üzerinden gidip, onu kalbinden, ameli fiilinin merkezi olan gönlünden yakalasak, imanı buradan başlatsak, buradan yola çıksaydık bu iş böyle olmazdı. Şimdi ise öğrettiğimiz dini

formasyonun melek inancından tutun Allah inancına, ahiret inancından fıkhi bir meseleye kadar, savunduğumuz görüşlerin altını dolduracak bir entelektüel ilmi donanıma sahip değiliz. Çocuklar 'Ben neden böyle inanmak zorundayım. Alt yapısını oluştur beni ikna et' diyor. Babada bu yok, çevrede yok, ilahiyatta yok, İmam Hatip'te yok. Hayatın hızı, bilginin ve iletişimin hızlı ve kolay olması dogmatik inanma imkanını elinden alıyor. Neye niçin inandığını kendi zihninde izah edecek noktaya getiriyor. Bilgimiz ise burada eksik kalıyor" diyor.

Birbirimize düştük

Son olarak 28 Şubat gibi dönemlerden geçen Müslümanların iktidar imkanını iyi değerlendiremediğini ifade eden Prof. Öztürk, "Bugüne kadar ellerine fırsat geçtiğinde bizi dövenlere adamlığın, adaletin, insafın, merhametin nasıl olduğunu gösterelim de utansınlar diyeceğimiz yerde, Müslüman gruplar yapılar birbiri ile didişmeye, adeta bir nimet azgınlığı durumu içine girdiler. Şeyhler ve tarikat arasında birbirine ağıza alınmayacak hakaretler, saldırılar. Bunları laik ve seküler çevreler elini ovuşturarak bıyık altından gülerek seyrediyor. Asansörde halvet gibi video vb. şeyleri birileri projelendirip Oda TV gibi mecralar üzerinden piyasaya sürüyor olabilir. Böyle bir operasyon kokusu da almıyor değilim, ama sorun bunlara malzeme vermek. Diğer yandan FETÖ, senelerce haktan, adaletten, ahlaktan, insanlıktan, irfandan dem vuran bir yapının üstündeki perde kalkınca, altından ahlaksızlığın bin bir çeşidi çıkması, namussuzluğun bin bir çeşidinin çıkmasıyla 'Müslümanlık buysa lanet olsun bu dine' gibi bir ikrah duygusu oluştu. Kendi elimizle kendimizi seküler ahlakın istikbaline ve muzafferiyetine doğru götürüyoruz. Bu çocuklar savruldukları şeyin altını doldurarak, okuyarak, deizmi bilerek ve isteyerek tercih ettim noktasına gitmiyor. Bunlar savruluyorlar savruldukları yerin adını biz teşhis ediyoruz. İşin kötüsü de bu. Tercihli bir gidiş olsa belki orayı da atlar geriye döner. Bu savrulma gidişi ve çok daha kötü bir gidiş. Bazen ateist olmuş, niçin ateist olduğunun gerekçesi bile yok" şeklinde açıklıyor.

Travmalarımızı çocuklarımıza yansıttık

Yaklaşık 20 yıldır gençlere yönelik faaliyetler içinde bulunan, 11 yıldır da ülkenin her yerindeki gençlerle iletişim içinde olan, Yetim Vakfı Eğitim Sorumlusu Hatice Naç, son dönemde dindar gençler arasında deizmi sıklıkla görmeye başladıklarını anlatıyor. Daha çok deizmin ön plana çıkmasını ise şöyle açıklıyor: "Tamamen tanrısız bir inanç değil. Canı istediğinde, çok bunaldığında, deyim yerindeyse uçak düşerken sığınabileceği bir Allah var ama yaşamına da müdahale etmiyor. Hayatına bir yaptırımı yok. Bu çocuklarda popülizmin çok ciddi etkisini görüyorum. Toplumda kabul görmenizi sağlayan bir şey olduğunda bu isteniyor. Bu motosiklet kullanmak da, çok güzel bir güneş gözlüğü de, bir kafeyi kapatacak paranın olması da olabilir, deist ya da ateist olmak da olabilir. Keman çalmak nasıl havalı bir şeyse inanç konuları da havalı olabiliyor. Özel ve değişik geliyor. Bu gençlerin bir kısmı deist ve ateistin tam olarak neye karşılık geldiğini bile bilmiyor" diyor.

Deizmin bir isyan, inkarla beraber duvarları yıkarak yeni bir alan elde etme gibi algılandığını ifade eden Hatice Naç, sebepleri de şöyle açıklıyor: "Müslüman aileler çocuklarını yetiştirirken zulmettiler. Kendi

travmalarını o kadar çok akıttılar ki gençlere… Başörtüsünden dolayı okuyamayan, bunun üzerinden dini suçladı. İslam'ın hep kaybeden tarafıyla ilgili konuştuk. STK'larımız da savaşta ölen çocuklar, zulüm gören Müslümanlar üzerine odaklandı. Çeçen Savaşı döneminde, arkadaşımın oğlu yedi yaşındaydı. Bir gün yanımıza gelip 'Ben kafir oldum' dedi. Neden diye sorduğumuzda, 'Çünkü hep onlar kazanıyor, ben kazanmayı severim' dedi.

Cepheyi ev içinde kaybettik

Aile içinde anneniz, babanız, kardeşlerinizin davranışlarından etkilenirsiniz. Evde anne baba sağlıklı bir inanç içindeyse, secdeye varmak için, namaza doğru giderken mutluysa, bu evde çocukla 'namaza başla' diye konuşulmaz zaten. Çocuk aklı başına geldiğinde 'Evet ben inandım. Çünkü siz de inanıyorsunuz. Bunun detayları ne' diye sorar. Ama biz dindar aileler olarak cepheyi ev içinde kaybettik. Ev içinde kompleks davranışlar var, İslam'ın da doğru algılanamaması gibi bir durum var çünkü.

Sevgiyi unutup hep kanunu konuşuyoruz

Yargılayan, baskılayan bir yaklaşımla, İslami örnekliklerde, Allah'ı sevdirmede bu çocukları ıskaladık. Çünkü Allah'ı sevdirmeyi değil sürekli kanunları konuştuk. Allah isteseydi Kuran'ın ilk satırına bütün fıkhi kuralları koyardı. Onun yerine 15 yıl ahlak, edep, inanç konuşuldu. Sonra namaz, içki yasağı başladı. Bizse inanmaya karşı barikatlar ördürecek davranışlar gösteriyoruz. Bir türlü kalbe çalışamıyoruz. O nedenle kalbi deist ateist olduğuna inanan ve belki de dindar ailesine hesap kesen, bunun intikamını almak için ya da bir tepki için başka olan kalpleri kapalı gördüğümüz için bir şey yapamıyoruz."

Arjantin'den Antep'e yerleştiler

Hatice Naç, iç etkenlerin yanı sıra misyonerler gibi dış etkenlere de dikkat çekiyor. "Ateizm, deizm ve madde bağımlılığı yayan ekip müthiş profesyonel çalışıyor. Asla hedef kitlesinden vazgeçmiyor. Aileler çocuklarını ya aşırı serbest bırakıyor ya da aşırı baskılıyor. İkisi arasında savrulan genç kendince itilmiş hissediyor, zaten ilgilenilmeyen ailelerin çocukları ise kendince savrulup duruyor. Tam o esnada bu ekipler çocuklara ulaşıyor. 75 Arjantin'li 3 ay önce işini gücünü bırakıp gelip Antep'e yerleşti. Suriyelilere yardım etmek istediklerini söylüyorlar. Aylardır Suriyelilerle çalışıyorlar. Bu çocukları örgütlemek için birçok STK, vakıf kurdular. Bunlar gelen çocukları nasıl organize edebileceklerinin denemelerini yapıyorlar. Misyonerlik, olmadı ateizm, olmadı deizm üzerine çalışıyorlar. Van'da 100 Koreli üniversite öğrencisi var. Uluorta durdurup tanışıyor ve inançlarını yaymaya çalışıyorlar. Madde bağımlılığına alıştırmaya çalışanlar da bunlar. Maddeye alışan çocuk zaten daha sonra deizm, ateizme kadar gidebiliyor."

Yolda şarkı söyleyebilmek için deist oldum

Hatice Naç, yakın temasta olduğu bir genç kızın kendisini deist olarak tanımlamaya giden sürecini ise şu sözlerle anlatıyor: "Devleti tanımadığı için nüfus cüzdanı bile almayan bir ailenin çocuğu. Aile çocuklarını da bu ahlakta yetiştirmiş. İmam Hatip'e gidiyor. İkinci sınıfta okul çevresinde birileri ile

tanışıyor. Yavaş yavaş bazı ifadeler kullanmaya başlıyor. Deizm zaten genelde tanışmalar, ilişkilerle başlıyor. Sonrasında çocuğa verilen birkaç kitap, biraz muhabbet ederek aslında ne kadar gereksiz bir baskı altında kaldığı, birey olarak ne kadar önemli olduğu anlatılıyor. Derken kız deizmi seçiyor. Açılıyor. Ailede kriz oldu tabi. Çok ağır geldi, bunun etkisi oldu mu bilinmez, ama baba kalpten vefat etti. Kızla konuştuğumda deist olma sebebini 'Ben yolda şarkı söylerken seke seke yürüyebilmek istiyorum. İslam buna izin vermiyor" diye anlattı. Deist olma nedeni buydu. Bir çocuğa çocukluğunda bile bunu yaptırmayınca bu içinde bir ukde olarak kalıyor.

***

Kızım mesaj atıp deist oldum dedi

Kendi isteği ile örtünüp, kendi isteği ile namaza başlayan bir lise öğrencisi ailesine artık farklı inandığını söyleyerek deist olduğunu açıkladı. Süreci annesi şöyle anlatıyor: "Kızım kendi isteğiyle örtündü. Kendi isteğiyle de dinin emirlerini yerine getirmeye çalışıyordu. Ergenliğin ilk başladığı dönemlerde kızımda bir takım değişiklikler gördüm. Örtüsünü farklı bağlamak, dar pantolonlar giymek istedi. Buna itiraz ederek, başörtüsüne uygun kıyafetler giymesi konusunda zaman zaman bir takım uyarılarda bulundum. Giderek okuduğu ve izlediği şeyler farklılaştı. Bütün bunların ergenlik süreciyle ilgili olduğunu düşünüyordum. Fakat bir gün kızımın okulundan çağırıp, 'Kızınızın garip düşünceleri var, biliyor musunuz' dediler. Kızım inanç durumunu arkadaşına anlatmış, arkadaşı da bir sorunu için rehberlik hocası ile konuşurken kızımdan da bahsetmiş. 'Kızınızın durumu bu başınızın çaresine bakın' gibi bir yaklaşım sergiledi okul. Sonra bir gün kızımdan bir mesaj aldım. 'Anne ben artık deist oldum. Lütfen bana baskı yapmayın. Başımı da açacağım. Namaz kılmak da istemiyorum.' Mesajı aldığımda şok oldum. Hemen önce internete koşup deizmin ne olduğuna tekrar bakma ihtiyacı hissettim. Benim kızım, hele bizim gibi dindar, hassas, dini bilgilerin kendisine yeterince ve gerektiğince verildiği, dini yaşayan ve uygulayan bir aile. Gittiği okul da İmam Hatip benzeri bir okuldu.

Sürekli bu sürece kızımın nasıl geldiğini düşündüm. Konuşmaya çalıştığımda birkaç kelime söyleyip kendisini konuşmaya kapatıyordu. Psikologlara açılabileceğini düşündüm. Bu nedenle hem kendim destek almaya hem de çocuğumu götürmeye çalıştım. Fakat o gitmek istemiyordu çünkü psikolojik bir sorun yaşamadığını düşünüyordu. 'Ben inanç değişikliği yaşadım' diyordu. Psikologlara da açılmayı reddetti. Çünkü götürdüğüm psikologların ona din anlatmaya çalıştığını düşünüyordu.

İsyan arzusu da etkiliyor

Ergenlik psikolojisi zaten isyan etmek üzerine kurulu. Dindar kesimin içinde bulunduğu rahatlık, belki iktidarda olması, onun egemen bir güç olarak görülmesi, toplumsal olarak da etkili oluyor diye düşünüyorum. Bir zamanlar laik ailelerin çocukları, 'ben dindar oldum, başımı örteceğim' dediği zaman çok büyük bir kırılma yaşanıyordu. Çok sayıda insan dine döndü. Şimdi tam tersi oluyor. Egemen kültür hangisiyse buna itiraz eden, isyan eden gençler çıkıyor. Ama sadece iç etkiler değil, dış etkilerin de çok önemli olduğunu düşünüyorum. Mesela Kore dizileri ve Japon Mangaları. Bunlarda hiçbir dini inanç, cinsel kimlik yok. Yine Uzak Doğu'dan bir takım misyonerlerin ama Hristiyanlık

misyonerliği değil, dinsizlik misyonerlerinin ülkemize gruplar haline gönderildiğini öğrendim. Onların sevimli, cana yakın görüntülerinin de etkisiyle insanları hızla dinden soğutabildiklerine dair duyumlar aldım.
Çocuklar normal popüler kültür ile besleniyor. Dizileri de izliyorlar. İçlerinde muhtemelen o hayata dair bir özlem de var. 'Ben inanıyorum, Müslümanım ama artık mini etek giymek, erkek arkadaşlarımla kol kola gezmek istiyorum' deme gücü yok hiçbir kızda. İnancıyla tutarsız olmayı göze alamıyor. O nedenle inancını değiştiriyor. Yaşamak istediği hayat için inancını değiştirmeye karar veriyor.
Sonradan öğrendiğime göre kızımı bu sürece götüren sebepler arasında okuldaki öğretmenlerin din konusundaki tutumu da çok etkili olmuş. Çünkü geleneksel şekilde çok baskı yapıyorlardı. Bir tel saçınız gözükürse şöyle olur, şunu yapmayın, gülmeyin. Sorularına alamadıkları cevaplar da çocukları buna itmiş. Çocuklar diyorum çünkü tek değildi kızım. Okulda başka çocuklar da vardı böyle düşünen. Onlarla arası da çok iyiydi. O çocukların aileleriyle konuşmaya çalıştım ama hiç bir şeyden haberdar olmadıklarını gördüm. Benim kızım bize deistim diye deklare etmişti. Ama o kızlar bunu ailelerine söyleyemediği için gayet mazbut, dindar kızlar gibi yaşamlarına devam ediyorlar. Ama zihin dünyalarında kiminin deist, kiminin ateist eğilimleri var. Belki ileride değişecektir ama şu anda böyle düşünüyorlar, düşündükleri gibi yaşamıyorlar. 13-17 yaş arası çocuklar bunlar. Çok da felsefi olarak ateizmi deizmi incelemiş değiller. Kulaktan dolma bilgilerle, popüler edebiyat dergilerinden okudukları 3-5 satırla inanç değiştiriyorlar. Ortak paydaları ise dindar ailelerin çocukları olmaları."
***

Bilgisayar ve cep telefonları çocuklarımızı çaldı

İlkokula kadar dinle bağı gayet iyi olan bir erkek çocuğu, üniversite çağında ateist ve intihara meyilli bir hale geldi. Süreci babası şöyle anlatıyor:
"Erzurumlu bir aileyiz. Anne-baba olarak kendimizi dindar bir aile olarak tanımlayabiliriz. Çocuğumun din ile bağı ilkokula kadar iyiydi. Benle ve dedesi ile camiye gider, oruç tutar bir problem yaşamazdı. Camide uslu durur, aşırılık göstermezdi. İyi bir izleyici ve gözlemciydi.
Çocuğum 6 yaşında evimize giren bilgisayar ile tanışması ve oyun bağımlılığı başlamasından sonra; anne ve babasına karşı bir direnç ve inatlaşma başladı. Bilgisayarın sınırlanması veya yasaklanması hoşuna gitmedi. Biz uyuduktan sonra gece kalkıp bilgisayar oyunu oynuyordu. Bir de küçük kardeşini kıskanması uyumsuzluğunu daha da arttırdı. Yalan en büyük sorunumuzdu. Burada anlatamayacağım başka sorunlar da vardı. Ardından ortaokulda başarısızlık geldi. TEOG imtihanı bu sorunluluk sürecini arttırdı. Hiçbir okulu kazanamadı. Ben de seni düz liseye gönderip serseri edemem diyerek İmam-Hatip lisesine kayıt yaptırdım. Bu bir zorlamaydı, belki de benim bir hatamdı. Oradaki hocaların da olumsuz katkısıyla bu süreçte din düşmanı ve ateist hale geldi.
Ortaokul ve lisede çalışsın diye, bilgisayara fazla takılmasın diye sınırlama yaptık. Din konusunda baskı yapmadık. Ancak inatlaşma hiç bitmedi, artarak devam etti. Biraz da anne-babaya inat yapma ve bizi acaba ne daha çok üzer diye bu yola sapmış olabilir. Bize bunu üniversiteye gittikten sonra açıkladı.

Orada da sol ideolojiye kaydı. Şu anda bizimle inatlaşmıyor, birbirimizi anlamaya çalışıyoruz. Ancak içinde büyüttüğü kin ve nefret devam ediyor.

Üniversiteyi Antalya'da okudu. Önce benim bulduğum dindar bir vakıf yurdunda kaldı. Ancak 3 ay sonra Müslümanlara vs. saydırarak, birçok bahaneyle birlikte özgürlük adına öğrenci evine taşındı. Sınıfını geçemediği ve alttan dersleri çok olduğu için, 4 senelik okulunu 7. senede belki bitirecek. Psikiyatrik bunalımlar yaşadı. İntihara meyilli hale geldi. Sonra ateist, rafizi bir kızla tanışıp iki senedir ilaçlarını bıraktı, en azından hastalığından kurtuldu. Hayata bağlandı. İşe girdi, uykuları ve psikolojisi düzelme yoluna girdi. Okulu bitirme amacını hedef haline getirdi.

Kabullenme yoluna girdik

Süreci başlamadan fark etmek pek mümkün değil gibi. Çünkü ortaokulda iken 'evladım namazını kıl' şeklinde baskı değil, teşvik ediyorduk. Ancak namazı hep odasında kılıyordu. Yani kamusal alanda namazını görmemeye başlamıştık. Bunu normal ergenlik ve gençlik problemi saydığımızdan üstüne gitmiyorduk. Nereden bilelim Allah ve peygambere inanmıyorum sürecine kadar geleceğimizi.

Bizim açımızdan eşik aşıldıktan sonra ne tavsiye edebilirim bilmiyorum. Baktık ki zorlamayla olmayacak, onu üniversite sürecinde kabullenme yoluna girdik. Ben babası olarak daha erken kabullendim. Anne çok zor kabullendi bu gerçeği. Çünkü intihar tehlikesi çok ciddi bir sorundu. Psikiyatra da götürdüğümüz için bunun numara değil gerçek bir sorun olduğunu öğrendik. O yüzden biz öncelikli olarak dini meselemize değil, hayata tutunması ve hayatta kalmasını sağlamaya çalıştık. Neticede bugün oğlumuz 25 yaşında ve o kızla okul bittikten sonra evlenmeyi düşünüyor.

Düzeltmek noktasında bu tip durumlarda anne-baba tavsiyesi kesinlikle faydalı olamaz. Ya bir Müslüman kız bu kişileri düzeltebilir gönül bağıyla, ya bir abi/abla/dost olarak düzeltebilir. Herkesin reçetesi ayrıdır. Sorun uçurumdan da büyük. Tek umudumuz duamız. Hayatta olduğu ve kendisine bir hedef belirlediği sürece bir gün bu süreç eski haline dönecek. Doğru yolu bulacak, ben en azından buna inanıyorum. Bu nesil böyle. Bilgisayar ve cep telefonlarıyla çocuklarımızı bizden çaldılar. Biz buna ne yaptıysak engel olamadık."

Alıntı Kaynak
http://www.gercekhayat.com.tr/dosya/anne-ben-deist-oldum/

TED KACZYNSKI- The Unabomber

Kaynak: Vikipedi, özgür ansiklopedi
(Metin Google Translate bir çeviridir.)

"Unabomber" burada yönlendirir. Diğer kullanımlar için bkz. Unabomber (anlamsızlaştırma) .

Ted Kaczynski

Kaczynski yakalandıktan sonra, 1996

doğum	Theodore John Kaczynski 22 Mayıs 1942 (yaş 75) Chicago , Illinois, ABD
Diğer isimler	The Unabomber
Eğitim	Harvard Koleji (1958-1962) Michigan Üniversitesi (1962-1967)
Meslek	Matematikçi
Önemli iş	Endüstriyel Toplum ve Geleceği(1995)
Memleket	Evergreen Parkı , Illinois
Cezai ceza	Şartlı tahliye imkanı olmaksızın 8 ardışık ömür cezası
Ceza durumu	Hapsedilen de ADX Florence , # 04475-046 [1]

Bombalamalar)	10 ulaştırma, postalama ve bomba kullanımı; 3 cinayet vakası
ayrıntılar	
Cinayetlerin açıklığı	1978-1995
Öldürülen	3
Yaralı	23
Tarih yakalandı	3 Nisan 1996

Theodore John Kaczynski (/ k ə z ɪ n s k i / , 22 Mayıs 1942) olarak da bilinir, **Unabomber'ın** , Amerikalı yerli terörist . [2] [3] [4] Bir matematik dahisi, [5] ilkel bir yaşam tarzını sürdürmek için 1969'da bir akademik kariyeri terk etti, daha sonra 1978 ve 1995 arasında üç kişiyi öldürdü ve 23 kişi yaralandı, ülke çapında bir bombalama kampanyası hedefledi modern teknoloji ile ilgili olanlar. Birlikte, sanayileşmeye karşı çıkan ve doğa merkezli bir anarşizme ilerleyen bir toplumsal eleştiri yayınladı .. [6]

Yetiştirilen Evergreen Park , Illinois, Kaczynski oldu harika çocuk ve girilen Harvard College Onun kazanılan 16 yaşında BA sonra, 1962 yılında Harvard onun lisans ve doktora matematik Michigan Üniversitesi sırasıyla 1964 ve 1967 yılında. 25 yaşındaki de Doktorasını aldıktan sonra, o bir oldu doçent olarak Kaliforniya Üniversitesi, Berkeley , ancak iki yıl sonra aniden istifa etti. Harvard'da bir lisans olarak, Kaczynski psikoloji profesörü Henry Murray tarafından yürütülen etik olarak sorgulanabilir bir deneyde bir araştırma konusuydu.Bazı analistlerin Kaczynski'nin daha sonraki eylemlerini etkilediği iddia edildi. [7]

1971'de Kaczynski, Lincoln , Montana'da elektriksiz ya da su kullanmadan uzaktaki bir kabine taşındı ve burada kendi kendine yeterliolma çabasında hayatta kalma becerilerini öğrenirken bir recluse olarak yaşadı . 1978 yılında , kabini çevreleyen vahşi doğanın yok edilmesine tanık olduktan sonra, doğada yaşamanın sürdürülemeyeceğini ve bombalama kampanyasına başladığını belirtti. 1995 yılında The New York Times'a bir mektup gönderdi ve Times veya The Washington Post manifestosu , Endüstriyel Toplum ve Geleceği'ni yayınladıysa "terörizmden vazgeçme" sözü verdi.onun bombalamalarının aşırı olduğu ancak büyük çaplı örgütlenme gerektiren modern teknolojilerle insan özgürlüğünün ve onurunun erozyonuna dikkat çekmek için gerekli olduğunu iddia ettiği .

Kaczynski, Federal Soruşturma Bürosu'nun (FBI) en uzun ve en pahalı soruşturmasının hedefi oldu . Kimliği bilinmeden önce FBI davasına başvurmak için "UNABOM" (BM avers ve A irline BOM ber) kısaltmasını kullandı ve bu da medyaya "Unabomber" adını verdi. FBI, Başsavcı Janet Reno , kardeşi David Kaczynski'nin yazı ve inanç biçimlerini tanıyarak FBI'ı devirmesine yol açan Endüstri Toplumu ve Geleceği'nin yayınlanması için bastırdı. 1996 yılında tutuklanmasının ardından Kaczynski, mahkemeye atanan avukatlarını görevden almayı reddetti;Ölüm cezasından kaçınmak için delil olduğunu , çünkü onun deli olduğuna inanmamıştı. 1998'de , tüm

suçlamalara karşı suçlu olduğunu iddia ettiği ve şartlı tahliyeye gerek kalmaksızın hapis cezasına çarptırıldığı bir savunma anlaşması yapıldı .

ÇOCUKLUĞU

Kaczynski 22 Mayıs 1942'de Chicago , Illinois'de, işçi sınıfı, ikinci kuşak Polonyalı Amerikalılar , Wanda Theresa (née Dombek) ve Theodore Richard Kaczynski'ye doğdu . [8] Ailesi, küçük kardeşi anlattı David Kaczynski şiddetli kadar Ted mutlu bir bebek olmuştu, kurdeşen hastane zorladım izolasyon o "ay için küçük duygu gösterdi" bundan sonra başkalarıyla sadece sınırlı temas ile. [9]Wanda daha sonra Ted'in, bir kovanı inceleyen doktorlar tarafından tutulan bir bebek olarak kendi resminden geri çekildiğini hatırlattı ve her zaman kafesteki hayvanlara sempati gösterdiğini ya da başka türlü çaresiz kaldığını, bunun da hastane izolasyonundaki deneyimlerinden kaynaklandığını söyledi. [10]

İlk yıldan dördüncü sınıfa kadar Kaczynski, Chicago'daki Sherman İlkokuluna gitti ve yöneticiler onu "sağlıklı" ve "iyi ayarlanmış" olarak nitelendirdi. 1952'de, David doğduktan üç yıl sonra aile, güneybatıdaki Evergreen Park , Illinois; Ted, Evergreen Park Merkez Okulu'na transfer oldu. Testten sonra IQ'yu 167'de [11] attı ve altıncı sınıfı atladı. Kaczynski daha sonra bunu çok önemli bir olay olarak nitelendirdi: daha önce yaşıtlarıyla sosyalleşti ve hatta bir liderdi, ancak ileride atladıktan sonra büyük çocuklarla uyum sağladığını ve zorbalık yaptığını hissetti. [12]

Evergreen Park'taki komşular daha sonra Kaczynskis'i "yurttaşlı insanlar" olarak nitelendirirken, ebeveynlerin "çocukları için sahip oldukları her şeyi feda ettiklerini" belirttiler. [9] Hem Ted hem de David zekiydi, ama Ted özellikle göze çarpıyordu. Bir komşumuz, "bir beyni [Ted] gibi hiç kimseyi tanımadı" [13] , diğeri Ted'in "katı bir yalnızlık" olduğunu ve **" zamanından önce yaşlı bir adamı oynamayan"** olduğunu söyledi . [9] Annesi Ted'i sosyal bir duruma baskı uygulandığında tepkisiz hale gelecek utangaç bir çocuk olarak hatırlattı. [14] Bir noktada Ted hakkında çok endişeliydi.ama Bettelheim'ın ani ve soğuk tavrını gözlemledikten sonra buna karşı karar verdim. [15]

LİSE

Kaczynski , akademik olarak üstün olduğu Evergreen Park Community High School'a katıldı . Yürüyüş bandında trombon çaldı ve matematik, biyoloji, madeni para ve Alman kulüplerinin bir üyesi oldu ama sınıf arkadaşları tarafından bir yabancı olarak kabul edildi. [16] [17] 1996 yılında, eski bir sınıf arkadaşının dediği gibi: "Asla bir insan olarak görülmemişti, bireysel bir kişilik olarak ... Her zaman bir yürüyüş beyni olarak görülüyordu, bu yüzden konuşmak için." [9] Bu dönemde, Kaczynski matematikle yakından ilgilenmeye başladı, çalışma saatlerini geçirerek ve ileri düzey problemleri çözdü. O, evrak çantaları taşımaya yönelik tutkuları için "evrak çantası erkekleri" olarak bilinen, bilim ve matematikle ilgilenen benzer bir grup çocukla ilişkilendirildi.[17] Bu grubun bir üyesi Kaczynski'yi "sınıftaki en zeki çocuk ... onu tanımanıncaya kadar sessiz ve utangaç" diye hatırlattı. Seni tanıdıktan sonra konuşabiliyor ve konuşabiliyordu. [9]

Lise boyunca Kaczynski, sınıf arkadaşlarından akademik olarak önde geçti. Daha gelişmiş bir matematik dersine yerleştirildikten sonra, o malzemeyi çok yakında yönetti. O, on birinci sınıfını atladı ve yaz okuluna devam ederek 15 yaşında mezun oldu. O, okulunun beş Ulusal Başarı finalistlerinden biriydi ve Harvard Koleji'ne başvurmaya teşvik edildi . [16]Harvard'da, 1958'de 16 yaşında bir bursla başladı. [18] Lise sınıf arkadaşı Kaczynski'nin duygusal olarak hazırlıksız olduğunu söyledi: "Onu hazırladılar ve hazır olmadan önce onu Harvard'a yolladılar ." Sürücü ehliyeti bile yoktu. " [9]

HARVARD KOLEJI

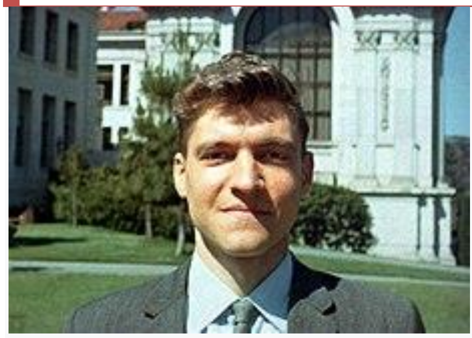
Harvard'da Kaczynski, ilk yılında küçük, samimi bir yaşam alanında en genç, en bilinçli gençleri barındıracak şekilde tasarlanan 8 Prescott Street'te yaşadı. Gelecek üç yıl boyunca Eliot evinde yaşadı . Takım arkadaşlarından biri, başkalarıyla temastan kaçındığını ve "paketi geçip odasına girip kapıyı çarpacağını" hatırlattı. Bir diğer takım arkadaşı Kaczynski'nin saklandığını söyledi, ama

onu bir dahi olarak kabul etti: "Bu sadece bir fikir - ama Ted parlaktı." Diğer öğrenciler Kaczynski'nin bu tanımlardan daha az sosyal açıdan daha olumsuz olduğunu belirttiler; Bir zamanlar Kaczynski ile yemek yiyen bir Eliot House sakini "çok sessiz, ama cana yakın ... " diye konuşurdu. Tartışmalara girer belki de çoğudan daha az [ama] kesinlikle arkadaş canlısıydı.[19]

Bir sophomore olarak Kaczynski, yazar Alton Chase tarafından Harvard psikoloğu Henry Murray tarafından yönetilen "kasıtlı bir psikolojik deney" olarak tanımlanan bir çalışmaya katıldı . Deneklere, kişisel bir felsefe ile başka bir öğrenci ile tartışacakları söylendi ve kişisel inançlarını ve isteklerini detaylandıran denemeler yazmaları istendi. Makaleler anonim bir avukata geri döndü , daha sonraki bir seansta konuyu ele alacak ve küçümseyecek - "şiddetli, kişisel ve taciz edici" saldırılara yol açacak - makalelerin içeriğini mühimmat olarak kullanacakken, elektrotlar hastanın fizyolojik tepkilerini izledi. . Bu karşılaşmalar filme alındı ve öznelerin öfke ifadeleri daha sonra tekrar tekrar tekrar çalındı.Deney sonunda, her hafta Kaczynski'yi sözlü olarak kötüye kullanan ve küçük düşüren biri olmak üzere üç yıl sürdü. [21] [22] Toplamda Kaczynski, çalışmanın bir parçası olarak 200 saat geçirdi. [23]Kaczynski'nin avukatları daha sonra bu deneyime akıl kontrol tekniklerine yönelik düşmanlığını bağladılar . [20] Bazı kaynaklar Murray'in deneylerinin ABD hükümetinin Project MKUltra olarak bilinen zihin kontrolüne yönelik araştırmalarının bir parçası olduğunu ileri sürdü . [24] [25] [26] Chase [7] [27] ve diğerleri [28] [29]Ayrıca, bu deneyimin Kaczynski'nin suç faaliyetlerini motive edebileceğini öne süren filozof Jonathan D. Moreno , "Kaczynski'nin anti-teknolojik sabitleme ve eleştirisinin kendisi Harvard müfredatında bazı köklere sahipken," diye ekledi. Harvard'ın kapısına hiçbir şekilde atılmamalıdır ". [21]

Kaczynski onun kazanılan Sanat Bachelor 1962 yılında Harvard matematik derecesi [30] [31] O bir ortalamanın 3.12 ile tamamladı GPA ama daha iyi performans bekleniyordu. [32]

MATEMATIK KARIYERI

1967 Berkeley'de yardımcı profesör olarak Kaczynski

1962'de Kaczynski , 1964 ve 1967'de matematik alanında yüksek lisans ve doktora derecelerini aldığı Michigan Üniversitesi'ne kaydoldu . Michigan, lisansüstü eğitim için ilk tercihi değildi ; Aynı zamanda Kaliforniya Üniversitesi, Berkeley ve Chicago Üniversitesi'ne de başvurmuştu . Michigan ona yıllık 2,310 dolar (2017'de 18.700 dolara eşdeğer) ve bir öğretmenlik sundu. [32]

Michigan Üniversitesi'nde, Kaczynski karmaşık analiz , özellikle geometrik fonksiyon teorisi uzmanlaşmıştır . Aklı ve tahrikçisi profesörlerini etkiledi. Profesör Peter Duren , "Sıra dışı bir insandı. Diğer yüksek lisans öğrencileri gibi değildi. Çalışmaları hakkında çok daha fazla odaklanmıştı. Matematiksel gerçekleri keşfetme çabası vardı" dedi . Michigan'daki matematik profesörlerinden George Piranian , "Akıllı olduğunu söylemek yeterli değil" dedi . [33] Michigan'da Kaczynski, 18 kursunda 5 Bs ve 12 As kazandı. Ancak, 2006 yılında, onun "Michigan Üniversitesi anıları hoş değil" dedi. ... sadece derslerimi (bir fizik dersi hariç) geçmediğim, fakat oldukça az sayıda olduğu gerçeği As, standartların Michigan'da ne kadar kötü olduğunu gösteriyor. " [32]

1967'de Kaczynski'nin tez alanı Sınır Fonksiyonları [34] , Michigan'ın yılın en iyi matematik tezleri için Sumner B. Myers Ödülü'nü kazandı . [9] Doktora danışmanı Allen Shields , "yönettiğim en

iyisi", [32] ve tez komisyonunun bir üyesi olan Maxwell Reade şöyle dedi: "Ülkede belki 10 ya da 12 erkeğin anlayabileceğini tahmin ediyorum ya da takdir etti. [33] [9] Kaczynski, teziyle ilgili iki dergi makalesi ve Michigan'dan ayrıldıktan sonra üç tane daha yayınladı. [34] [35]

1967'nin sonlarında 25 yaşındaki Kaczynski , California Üniversitesi, Berkeley'de , matematik ve matematikte lisans dersleri verdiği en genç matematik profesörü oldu . [36]Öğretmenlik değerlendirmeleri, öğrencileri tarafından sevilmediğini öne sürüyordu: rahatsız edici bir öğreti gibi görünüyordu, ders kitabından doğrudan öğretildi ve soruları cevaplamayı reddetti. [9] Hiçbir açıklama yapmadan Kaczynski 30 Haziran 1969'da istifa etti. [37] O zaman, matematik departmanının başkanı JW Addison buna “ani ve beklenmedik” bir istifa demekti. [38] [39] 1996’da Berkeley’de başkan yardımcısı,Calvin C. Moore , Kaczynski'nin "etkileyici" tezi ve yayınları göz önüne alındığında, "safları geliştirebilir ve bugün fakültenin kıdemli üyelerinden biri olabilirdi" dedi. [40]

1996 Los Angeles Times'ın makalesinde şöyle yazıyordu: "Kaczynski'nin çalıştığı alan, bugün yaptığı çalışmalarla ilgili matematikçiler tarafından gerçekte mevcut değildi. Çoğu teori, Kaczynski'nin çalıştığı 1960'larda kanıtlandı." Matematikçi Donald Rung'a göre, "[Kaczynski] muhtemelen matematikte kalmak için başka bir alana gitmiş olurdu." [37]

Montana'ya git

Kaczynski'nin kabini, şimdi Washington, DC'deki Newseum'dasergileniyor

Kaczynski, Berkeley'den istifa ettikten sonra , Illinois, Lombard eyaletinde ailesinin evine taşındı. İki yıl sonra, Lincoln , Montana'nın dışında inşa ettiği uzak bir kabine , çok az parayla ve elektriksiz ya da akan suyla basit bir hayat yaşayabildi. , [41] garip işte çalışan ve ailesinden bazı mali destek alma. [9]

Asıl amacı özerk bir şekilde kendi kendine yeterli olmak ve böylece otonom bir şekilde yaşayabilmekti. Kendini oyun izleme , yenilebilir bitkitanımlama, organik tarım , yaylı delme ve diğer ilkel teknolojiler gibi hayatta kalma becerilerini öğretti . [42] Kasabaya gitmek için eski bir bisiklet kullandı ve yerel kütüphanede gönüllüler, klasik eserleri orijinal dillerinde okumak için sık sık ziyaret ettiklerini söyledi. Diğer Lincoln sakinleri daha sonra böyle bir yaşam tarzının bölgede olağandışı olmadığını söylediler. [43]

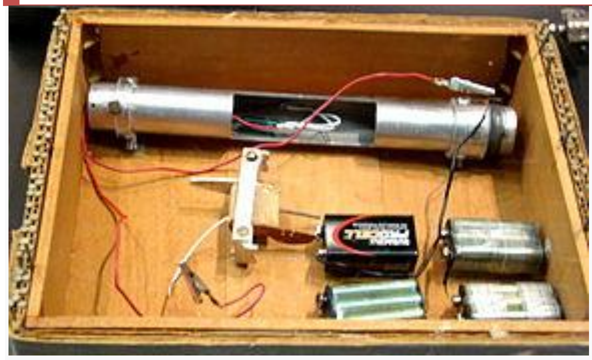
1975 yılına gelindiğinde Kaczynski, emlak geliştirme ve endüstriyel projelerle kabinin çevresindeki vahşi arazinin tahrip olması nedeniyle doğada barış içinde yaşamanın imkansız olduğuna karar vermişti . [42] Daha sonra en sevdiği vahşi noktalardan birine doğru bir yürüyüşte şok olduğunu hatırladı:

Biraz ülkeyi, düz değil oynatıyor ve bunun kenarına gidince bu bulmak ravines uçurum benzeri waterways için çok dik kesilmiş ve orada bile bir şelale vardı. Benim kabinden iki günlük bir yürüyüş oldu. Bu, 1983'ün yazına kadarki en iyi yerdi. O yaz, kabinin etrafında çok fazla insan vardı, bu yüzden biraz barışa ihtiyacım olduğuna karar verdim. Plaja geri döndüm ve oraya vardığımda ortasından bir yol koymuş olduklarını buldum ... Ne kadar üzüldüğümü hayal bile edemezsiniz. Bu noktadan sonra, daha fazla vahşi beceri kazanmaya çalışmak yerine, sisteme geri dönmeye çalışacağım kararına vardı. **İntikam.** [42]

Buna cevaben, yakındaki gelişmelere karşı sabotaj eylemleri yapmaya başladı [44] ve kendini Jacques Ellul'un eserleri gibi sosyoloji ve politik felsefe hakkında okumaya adadı . 1999 röportajında, reform potansiyeline olan inancını yitirdiğini ; “insani eğilimin … en az direniş yolunu almak” olduğuna karar verdi, bu, endüstriyel-teknolojik sistemi yıkmanın tek yolu olarak şiddetli çöküşün gerçekleşmesi gerektiğine karar verdi : [42]

Kolay çıkış yoluna girecekler ve arabanızı, televizyon setinizi, elektriğinizi bırakacaklar, çoğu insan için en az dirençli yol değil. Gördüğüm gibi, endüstriyel sistemi parçalayabileceğimiz kontrollü veya planlanmış bir yol olduğunu düşünmüyorum. Sanırım kurtulabilmemiz için tek yolun yıkılması ve çökmesi ... Büyük sorun şu ki, insanlar bir devrimin mümkün olduğuna inanmıyorlar ve tam olarak mümkün değiller çünkü inanmıyorlar. mümkün. Büyük ölçüde, eko-anarşist hareketin büyük bir başarı sağladığını düşünüyorum, ama bence bunu daha iyi yapabilirler … Gerçek devrimciler kendilerini reformculardan ayırmalılar. ... Ve vahşi doğada mümkün olan en fazla sayıda insanı elde etmek için bilinçli bir çaba harcanması iyi olur diye düşünüyorum. Genel olarak, yapılması gereken şey, toplumdaki gerilimleri, işlerin parçalanmaya başladığı noktaya kadar arttırmaya çalıştığı kadar, haklı olduğumuz insanların çoğunu denemek ve ikna etmemek olduğunu düşünüyorum. İnsanların isyan edecek kadar rahatsız olduğu bir durum yaratmak için. Yani soru şu ki bu gerilimleri nasıl arttırıyorsunuz? [42]

BOMBALAMALAR

Washington, DC'deki Newseum'da sergilenen Kaczynski'nin bombalarından birinin FBI yeniden üretimi

1978 ile 1995 arasında Kaczynski, üç kişiyi kümülatif olarak öldüren ve yirmi üçünü yaralayan bir dizi giderek karmaşıklaştırılmış bomba gönderdi. Parmak izlerini bırakmaktan kaçınmak için bu cihazları hazırlarken çok dikkatli oldu; Ayrıca bilerek yanıltıcı ipuçları bıraktı.

İlk bombalamalar

Kaczynski ilk posta bomba Buckley Crist, profesörü yönelikti malzeme mühendisliği de Northwestern Üniversitesi . 25 Mayıs 1978'de, Crist'in dönüş adresini taşıyan bir paket Chicago'daki Illinois Üniversitesi'ndeki bir otoparkta bulundu . Paket, paketi göndermediği için şüpheli olan Crist'e "geri döndü", böylece kampüs polisi ile temasa geçti. Memur Terry Marker, Marker'ın sol elini patlatıp yaralayan paketi açtı. [45]

Birincil bileşen yaklaşık 1 inç (2.5 cm) çapında ve dumansız patlayıcı toz içeren ve bir kutuda bulunan 9 inç (23 cm) uzunluğundaki bir metal boru uzunluğudur. Borunun uçlarını tıkayan kutu ve tapalar ahşaptan üretilmiştir. Çoğu boru bombaları , tüketiciler tarafından kolayca elde edilen dişli metal uçları kullanır; Tahta uçları, boru içinde birikme ve patlamayı zayıflatma konusunda önemli bir baskıya sahip değildi. Tetik ilkeldi: kutu açıldığında altı ortak maç başlığına çarpan lastik bantlarla gerilmiş bir tırnak . Maç kafaları, ateşlenmeyi ve tozun yanmasını başlatacaktı. Kaczynski daha sonra tozu daha etkili bir şekilde ateşlemek için batarya ve ısı filaman telini kullandı. [46]

Kaczynski Mayıs 1978 bombalaması için İllinois'e döndü ve orada bir köpük kauçuk fabrikasında babasının ve erkek kardeşiyle çalışmak için bir süre orada kaldı . Ancak, Ağustos

1978 yılında hakaret yazmak için kardeşi tarafından kovuldu Limericks o kısaca tarihli olan bir kadın yönetici hakkında. [47] [48] Kadın yönetici daha sonra Kaczynski'yi "akıllı, sessiz" olarak hatırladı, ancak tanıdıklarının çok azını hatırladı ve her hangi bir romantik ilişkilerinin olduğunu reddettiler. [49]

İlk 1978 bombalama havayolu yetkililere gönderdiği bombaların izledi ve 1979 yılında bir bomba yerleştirildi kargo bölümüne ait American Airlines Flight 444 , bir Boeing 727Washington DC'ye Chicago'dan uçan Arızalı zamanlama mekanizması, patlayan bombayı engelledi fakat acil bir inişe neden olan dumanı serbest bıraktı . Yetkililer, patlayan "uçağı yok etmek" için yeterli güce sahip olduklarını söyledi. [45] Bir uçağın bombalanması federal bir suç olduğu için, Federal Araştırma Bürosu, UNABOM'u UNIVERSITY ve Havayolu BOMBER'ü olarak nitelendiren davaya dahil oldu. (ABD Posta MüfettişleriBaşlangıçta davayı yapan kişi, posta bombalarını yapmak için kullanılan malzemeden dolayı şüpheli "Junkyard Bombardıman" etiketliydi.) [50] 1979'da, ATF ve ABD Posta Denetim Hizmetini içeren bir FBI liderliğindeki görev gücü oluşturuldu. . Görev gücü 150'den fazla tam zamanlı personele ulaştı, ancak bombaların kurtarılan bileşenlerinin ve kurbanların hayatlarına yönelik soruşturmanın dakika analizi, bombalarını esas olarak hurda malzemelerinden inşa eden şüphelinin belirlenmesinde az bir kullanım olduğunu kanıtladı. herhangi bir yer. Daha sonra öğrendikleri kurbanlar, araştırmacılar, kütüphane araştırmasından düzensiz olarak seçilmiştir.

1980 yılında, FBI Davranış Bilimleri Birimi'nde ajanlarla çalışan baş ajan John Douglas , tanımlanamayan bombacının psikolojik bir profilini çıkardı . Suçluyu, ortalamanın üzerinde istihbarat ve akademi ile bağlantıları olan bir adam olarak tanımladı . Bu profil daha sonra suçlunun akademik bilimleriyle bir neo-Luddite olarak suçlusu karakterize etmek için rafine edildi , ancak bu psikolojik temelli profil 1983 yılında atıldı. Kurtarılan bombadaki fiziksel kanıtlara yoğunlaşan FBI analistleri tarafından alternatif bir teori geliştirildi. fragmanları. Bu rakip profilde, şüpheli bir mavi yaka uçak tamircisi olarak nitelendirildi .[51] UNABOM Görev Gücü tarafından, soruşturmayla ilgili çağrıları almak içinbir 1-800 numaralı telefon hattıkuruldu ve Unabomber'in yakalanmasına yol açan bilgileri sağlayabilecek herkes için 1 milyon dolarlık bir ödül verildi. [52]

KAYIPLAR

İlk ciddi yaralanma 1985 yılında, Birleşik Devletler Hava Kuvvetleri'nde yüksek lisans öğrencisi ve kaptanı olan John Hauser'in bir gözünde dört parmak ve vizyon kaybettiği zaman meydana geldi . [53] Kaczynski'nin diğerleri gibi bomba el işi yapıldı ve ahşap parçalar ile yapıldı. [54]

California bilgisayar mağazasının sahibi olan 38 yaşındaki Sacramento adlı Hugh Scrutton, 1985 yılında mağazasının otoparkına yerleştirilen bir çivi çakma yüklü bomba ile öldürüldü. Bilgisayar mağazasına benzer bir saldırı 20 Şubat 1987'de Utah Salt Lake City'de meydana geldi. Bir kereste parçası olarak gizlenen bomba, Gary Wright'ı mağazanın otoparkından çıkarmaya çalışırken yaraladı. Patlama, Wright'ın sol kolundaki sinirleri kopardı ve 200'den fazla şarapneli tahrik ettionun vücuduna. Kaczynski'nin kardeşi David, Kaczynski'nin yakalanmasında, federal otoritelerin kardeşinin Unabomber davasına dahil olma ihtimaline karşı uyarmasıyla yakalanmasında hayati bir rol oynadı - Kaczynski'nin 1996 yılında alıkonulmasından sonra Wright ile arkadaşlık kurup aradı. David Kaczynski ve Wright kaldılar. arkadaşlar ve ara sıra ilişkilerini kamuoyuna açık olarak konuşurlar. [55]

Altı yıllık bir aradan sonra, Kaczynski bomba posta, 1993 yılında tekrar vurdu David gelernter , bir bilgisayar bilimi profesörü de Yale Üniversitesi'nden . Kritik olarak yaralanmış olmasına rağmen, Gelernter sonunda iyileşti. Aynı hafta içinde gönderilecek bir başka bomba evine gönderildi Charles Epstein gelen Kaliforniya Üniversitesi, San Francisco açmadan üzerine birkaç parmaklarını kaybetti. Kaczynski daha sonra Gelernter'in kardeşi Joel Gelernter'i davranışsal bir genetikçiye çağırdı ve ona “Sen sıradaki sensin” dedi. [56] Genetik bilimci Phillip Keskin de Massachusetts Teknoloji Enstitüsü de iki yıl sonra bir tehdit mektubu aldı. [57]

1994'te, Burson-Marsteller yöneticisi Thomas J. Mosser , evinin New Jersey eyaletindeki North Caldwell'e gönderilen bir posta bombasıyla öldürüldü . Başka bir mektupta New York Times , Kaczynski o "Burston-Marsteller yardım ... çünkü Thomas Mosser havaya uçurdu söyledi Exxon sonra kamu imajını temizlemek Exxon Valdez olayla daha da önemlisi, ve iş gelişmesidir" Çünkü," insanların

tutumlarını manipüle etme teknikleri. " [58] Bunu, kereste endüstrisi lobi grubu başkanı Gilbert Brent Murray'in 1995 yılında katılması izledi.California Ormancılık Derneği, bir posta bombasıyla emekli olan önceki cumhurbaşkanı William Dennison'a hitap etti. [57]

Toplamda 23 kişi yaralanan ve 3'ü öldüren 16 bomba Kaczynski'ye atfedildi. **Cihazlar yıllar boyunca geniş ölçüde değişirken, ilk birkaçının hepsi "FC" harflerini içeriyordu. Bombalarının içinde, bazı parçalar daha sonra Kaczynski'nin "Özgürlük Kulübü" için öne sürdüğü "FC" yazıtını taşıdı**. [59] [59] Bazı cihazlardaki gizli parmak izleri , Kaczynski'ye atfedilen harflerde bulunan parmak izleriyle eşleşmedi. FBI beyanının "Ek Bulgular" bölümünde belirtildiği gibi (diğer ilişkili olmayan kanıtların ve karşıt belirlemelerin dengeli bir listesinin de ortaya çıktığı yer):

203. UNABOM tarafından postalanan ve / veya yerleştirilen cihazlara atfedilen gizli parmak izleri, Theodore Kaczynski'ye atfedilen harflerle bulunanlarla karşılaştırılmıştır. FBI Laboratuvarı'na göre, bu örnekler arasında adli bir korelasyon yoktur. [60]

Kaczynski'nin taktiklerinden biri, her bombada yanlış ipuçları bırakıyordu. Araştırmacıları bir fikre sahip olduklarını düşünmeye yanıltmak için onları kasıtlı olarak zorlaştıracaktı. İlk ipucu, her bombada bir yerlerde (genellikle boru uç kapağında) saklı olan "FC" harfleri ile basılmış metal bir levhaydı. [60] Bıraktığı sahte bir ipucu, patlayan bir bombada "Wu - Çalışır! Size söyleyeyim - RV" demişti. [61] Başka bir ipucu, kutularını göndermek için kullanılan Eugene O'Neill 1 $ pullarıydı. [62] Bombalarından biri Sloan Wilson'un romanı Ice Brothers'ın bir kopyasına gömüldü . [45]

FBI, Kaczynski'nin suçlarında bir doğa, ağaç ve ağaç teması olduğunu teorileştirdi. Çoğu zaman ağaç dalı ve ağaç bombalarını içeriyordu ve seçilecek hedefler arasında Percy Woodve Profesör Leroy Wood da vardı . Suç yazarı Robert Graysmith , "Unabomber'in davasında büyük bir faktör, tahtaya olan tutkusuydu" dedi. [63]

BOMBALAMALARIN LISTESI

tarih	yer	Kurban (lar)	yaralanmalar
25 Mayıs 1978	Northwestern Üniversitesi , Evanston, Illinois	Terry Marker, üniversite polis memuru	Küçük kesintiler ve yanıklar
9 Mayıs 1979	Northwestern Üniversitesi, Evanston, Illinois	John Harris, yüksek lisans öğrencisi	Küçük kesintiler ve yanıklar
15 Kasım 1979	Amerikan Hava Yolları Uçuşu 444'ten Chicago'ya, Washington'dan DC'ye (patlama orta	On iki yolcu	Ölümcül olmayan duman inhalasyonu

	sahada meydana geldi)		
10 Haziran 1980	Göl ormanı, Illinois	Percy Wood, United Airlines Başkanı	Vücudun ve yüzün çoğunu keser ve yakar.
8 Ekim 1981	Utah Üniversitesi , Salt Lake City, Utah	Yok (bomba etkisiz)	
5 Mayıs 1982	Vanderbilt Üniversitesi , Nashville, Tennessee	Janet Smith, üniversite sekreteri	Ellere şiddetli yanıklar; şarapnel vücut yaraları
2 Temmuz 1982	California Üniversitesi, Berkeley	Diogenes Angelakos , mühendislik profesörü	El ve yüz için ciddi yanıklar ve şarapnel yaraları
15 Mayıs 1985	California Üniversitesi, Berkeley	John Hauser, yüksek lisans öğrencisi	Sağ kolda dört parmak kaybı ve kesik atardamar; sol gözde kısmi görme kaybı

13 Haziran 1985	Auburn, Washington'daki Boeing Şirketi	Yok (bomba etkisiz)	
15 Kasım 1985	Michigan Üniversitesi , Ann Arbor	James V. McConnell , psikoloji profesörü;Niclaus Suino, araştırma görevlisi	McConnell: geçici işitme kaybı; Suino: yanıklar ve şarapnel yaraları
11 Aralık 1985	Sacramento, Kaliforniya	Hugh Scrutton, bilgisayar mağazası sahibi	Ölüm (ilk ölüm)
20 Şubat 1987	tuz gölü şehri, Utah	Gary Wright, bilgisayar mağazası sahibi	Sol kolda ciddi sinir hasarı
22 Haziran 1993	Tiburon, Kaliforniya	Charles Epstein , genetikçi	Her iki kulak zarında kısmi işitme kaybı, üç parmak kaybı ile ciddi hasar
24 Haziran 1993	Yale Üniversitesi , New Haven, Connecticut	David Gelernter , bilgisayar bilimleri profesörü	Şiddetli yanıklar ve şarapnel yaraları, sağ göze

			zarar, sağ el kaybı.
10 Aralık 1994	Kuzey Caldwell, New Jersey	Thomas J. Mosser, reklam yöneticisi	Ölüm (ikinci ölüm)
24 Nisan 1995	Sacramento, Kaliforniya	Gilbert Brent Murray, kereste endüstrisi lobicisi	Ölüm (üçüncü ölüm)

REFERANSLAR: [64] [65]

Sanayi Derneği ve Geleceği

1995 yılında Kaczynski, hedeflerini belirten medya kuruluşlarına birkaç mektup gönderdi ve 35.000 kelimelik **Endüstriyel Toplum ve Geleceği** (FBI tarafından **Unabomber Manifestosu** olarak adlandırıldı) [66] büyük bir gazete tarafından yazılmasının talep edilmesini istedi . Bu talep yerine getirilirse, o zaman "terörizmden vazgeçir" dedi. [67] [68] [69]

Makalenin yayınlanıp yayınlanmayacağı konusunda tartışmalar oldu, ama FBI Direktörü Louis Freeh ile birlikte Başsavcı Janet Reno başkanlığında Adalet Bakanlığı , kamu güvenliğiyle ilgili kaygının yayınlanmasını ve bir okuyucunun yazarın kimliğini belirleyebileceğini umuyordu. . Bob Guccione ait Penthouse yayınlamak için gönüllü ama Kaczynski beri yanıtını Penthouse o durumda "ardına (ve tek) öldürme niyetinde bomba, bitki hakkı saklıdır olur, diğer yayınların daha az "saygıdeğer" idi bizim makale yayınlandı. " [70] Makale The New York Times tarafından yayınlandı ve 19 Eylül 1995 tarihinde Washington Post . [71] [72] Penthouse hiç yayınlamadı. [73]

Belgede italik olmayan bir daktiloda yazılmış Kaczynski, tüm kelimeleri vurgulamak için kapitalize eder. Her zaman "biz" veya "FC" (Özgürlük Kulübü) olarak ifade eder, ancak başkalarıyla çalıştığına dair bir kanıt yoktur. Kaczynski'nin savunmasının talebi üzerine yazıyı analiz eden Donald Foster , belgenin düzensiz yazım ve tireleme örneklerinin yanı sıra onu yazan Kaczynski olduğu sonucuna götüren diğer dilsel sapkınlıklar içerdiğini belirtti. [74]

ÖZET

Endüstriyel Toplum ve Geleceği , Kaczynski'nin " Sanayi Devrimi ve bunun sonuçları insanlık için bir felaket olduğu" iddiasıyla başlıyor . [75] [76]

Kaczynski, teknolojinin toplum üzerinde istikrarı bozucu bir etkiye sahip olduğunu, hayatı gereksiz hale getirdiğini ve yaygın bir psikolojik ızdıraba neden olduğunu belirtiyor . [77]Teknolojik ilerlemeler nedeniyle çoğu insanın zamanını, insanların yapay hedeflere doğru çaba gösterdiği "vekil faaliyetler" olarak adlandırdığı işe yaramaz uğraşlarla meşgul ettiğini iddia ediyor. Tesadüfi faaliyetler hakkında verdiği örnekler arasında bilimsel çalışma , eğlence tüketimi ve takip eden spor takımları sayılabilir . [77] İleri teknolojik gelişmelerin kapsamlı insan genetik mühendisliğine yol açacağını tahmin ediyor.ve insanlar, sosyal sistemlerin ihtiyaçlarını karşılamak için değil, tersine

ayarlanacaktır. [77] Bazı insanlardan farklı olarak, teknolojik ilerlemenin durdurulabileceğini, bunun bazı olumsuz etkilerini anladığını, ancak onu kaçınılmaz olarak pasif olarak kabul ettiğini, [78] ve " vahşi doğaya " geri dönüşü gerektirdiğini düşünüyor . [77]

Kaczynski, insan özgürlüğünün erozyonunun endüstriyel toplumun doğal bir ürünü olduğunu öne sürüyor, çünkü “sistemin, insan davranışını işlev görmek için yakından düzenlemesi gerekiyor” ve sistemin reformunun mümkün olduğu kadar büyük olduğu söyleniyor. Özgürlüğün lehine kalıcı bir fark yaratılmayacaktır, çünkü sistemi ciddi şekilde bozacaklarını anlayacaktır. " [79]Bununla birlikte, sistemin henüz tam olarak “insan davranışları üzerinde kontrol” elde edemediğini ve “halen hayatta kalmasını tehdit eden bazı sorunların üstesinden gelmek için çaresiz bir mücadeleye giriştiği” belirtmektedir. “Sistem, insan davranışları üzerinde yeterince kontrol sahibi olmayı başarırsa, muhtemelen hayatta kalacaktır. Aksi takdirde yıkılacak” ve bu konunun büyük ihtimalle önümüzdeki birkaç on yıl içinde çözüleceğini öngörüyor. 40 ila 100 yıl. " [79]Kaczynski, bu nedenle, endüstriyel topluma karşı çıkanların görevinin “sosyal stres ve istikrarsızlığı” teşvik etmesini ve “teknolojiye karşı çıkan bir ideolojiyi”, doğanın “karşıt-ideal ”ini sunan bir şey üretmenin, hevesli olmak için olduğunu belirtmektedir. destek." Dolayısıyla, sanayi toplumu yeterince kararsız olduğunda, "teknolojiye karşı bir devrim mümkün olabilir." [80]

Doküman boyunca Kaczynski adresleri solculuğu bir hareket olarak. Solcuları “esas olarak sosyalistler, kolektivistler, 'politik olarak doğru' türler, feministler, eşcinsel ve engelli eylemciler, hayvan hakları aktivistleri ve benzerleri” olarak tanımlar; [81] , solculuğun esas olarak "aşağılık duyguları" ve "aşırı sosyalleşme" tarafından tahrik edildiğini belirtir. " [77] ve solcuyu" dünyamızın çılgınlığının en yaygın tezahürlerinden biri "olarak adlandırıyor. [81]Kaczynski ek olarak, "doğayı yücelten ve teknolojiye karşı çıkan bir hareketin sol-solcu bir duruş sergilemeli ve solcularla olan bütün işbirliklerinden kaçınması gerekir" şeklindeki görüşüne göre, "[e] eftizm uzun vadede vahşi doğa ile tutarsızdır." insan özgürlüğü ve modern teknolojinin ortadan kaldırılması ile ". [75] Ayrıca muhafazakarları da eleştirerek onları “geleneksel değerlerin çürümesiyle ilgili olan“ aptallar ”olarak tanımlarken, teknolojik ilerlemeyi ve ekonomik büyümeyi coşkuyla destekliyorlar. Görünüşe göre hiçbir zaman hızlı ve sert değişiklikler yapamayacaksınız toplumun diğer tüm yönlerinde de hızlı değişime neden olmadan teknoloji ve toplumun ekonomisinde,[81]

İLK DÜŞÜNCELERİ

In Atlantik , Alston Chase metni "deha eseri gibi birçok düşünceli insanlar tarafından 1995 yılında karşılandı, ya da en azından bir derinlikle az ve oldukça aklı başında oldu." Bildirmiştir [82] Ancak, Chase'in kendisi, “ne deha, ne de manyakın işi” olduğunu iddia etmiştir. […] Medeniyetin yönü ve modern dünyayı reddetmesi konusundaki kötümserliği, özellikle ülkenin en yüksek eğitimle paylaşılmaktadır. " [82]

UCLA profesörü James Q. Wilson manifestosu sözü edilen, için yazdığı New Yorker olduğunu Endüstri Derneği ve gelecekteki o daha sonra yazıları bir delinin işi ise ... "özenle gerekçeli, ustaca yazılmış kağıt oldu Birçok politik filozof - Jean Jacques Rousseau, Tom Paine, Karl Marx - pek aklı yok. " [83]

Michigan Üniversitesinde felsefe profesörü ve Michigan Valisi için eski bir Yeşil Parti profesörü olan David Skrbina, Unabomber'in fikirlerinden biri olan "Zamanımızın Devrimcisi" başlıklı makalelerini incelemek için çeşitli makaleler yazmıştır. [84] [85] [86]

Ekolojist eski yardımcısı ve Karanlık Dağ Projesi'nin kurucularından biri olan Paul Kingsnorth , Orion Dergisi'nin Kaczynski'nin argümanlarını “endişe verici” olarak nitelendirdiği bir yazı yazdı ve “hayatımı değiştirebileceğini” söyledi. [87]

Keith Ablow , yazma Fox News , "birçok fikri kesinlikle doğru" Kaczynski ama "öldürmek ve insanları sakatlamazdık için kınanması gereken" olduğunu belirtti ve karşılaştırılmıştır Sanayi Derneği ve gelecekteki için Aldous Huxley 'in Cesur Yeni Dünya ve George Orwell ' s Bin Dokuz Yüz Seksen Dört . [88]

John Zerzan ve John Moore gibi bazı anarko-primitivist yazarlar, Kaczynski'nin savunmasına gelip, eylemleri ve fikirleriyle ilgili bazı çekinceleri de ele geçirdiler. [89] [90]

DIĞER YAYINLANMIŞ ESERLER

Kaczynski, hapsedilmesinden bu yana verimli ve titiz bir araştırma, yazma ve yazışma rejimini sürdürdü. Şu anda Michigan Üniversitesi Labadie Koleksiyonu'nda bulunan birçok kitap, mektup ve yayınlanmamış kitaplara ek olarak Kaczynski iki kitap yayınladı. Birincisi, Teknolojik Köleliği: Theodore J. Kaczynski'nin "The Unabomber" (2010) adlı kitabının Toplanan Yazıları , hem anti-teknoloji felsefesiyle ilgili daha önce yayınlanmamış makalelerin hem de endüstride fikirlerin genişlemesinin bir antolojisidir . Çeşitli akademisyenlere ve diğer yazarlara mektup şeklinde toplum ve geleceği . [91] En son eseriAnti-Tech Devrimi: Neden ve Nasıl (2016), teknolojinin toplum üzerindeki etkilerine dair kapsamlı bir tarihsel analiz olup, teknoloji kontrolünün ve toplumun öngörüsünün ve yönetiminin neden imkansız olduğunu detaylı bir şekilde tartışmaktadır . Ayrıca kitap, insanları "anlamlı ve kalıcı bir değişim" yapmaya teşvik etmek ve motive etmek için yeni bir çerçeve önermektedir. [92]

İLGILI ÇALIŞMALAR VE ETKILER

1995 yılında var olan teknolojik bir toplum eleştirisi olarak, manifesto, John Zerzan , Jacques Ellul (The Technological Society'nin Kaczynski'nin 1971 tarihli bir makalesinde atıfta bulunduğu) gibi, teknoloji ve sanayileşmenin çağdaş eleştirmenlerini yineledi , [93] Rachel Carson , Lewis Mumford ve EF Schumacher . [94] "Güç sürecinin kesintiye uğraması" fikri, benzer şekilde , Mumford, Paul Goodman ve Eric Hoffer gibi sosyal sorunların temel bir nedeni olarak anlamlı çalışmaların eksikliğini vurgulayan sosyal eleştirmenleri de yansıtıyordu . [94]Onun genel teması da hitap etti Aldous Huxley 'in Cesur Yeni Dünya , Kaczynski referanslar. [95] "oversocialization" ve "vekil aktiviteler" Kaczynski fikirleri hatırlama Sigmund Freud 'ın Uygarlık ve Hoşnutsuzlukları'ndaki ve onun teorilerini rasyonalizasyon ve yüceltme (bir dönem 'vekil faaliyetleri' tanımlamak için manifestosunda üç kez kullanılır). [96]

Bir de Kablolu teknolojinin tehlikeleri hakkında makale, " Neden Gelecek Bize İhtiyacı yapmaz (2000)", Bill Joy , kurucularından Sun Microsystems , alıntılanan Ray Kurzweil 'ın Manevi Makinelerin Yaş , üzerinde Kaczynski tarafından bir pasaj alıntı İnsan emeğinin tamamen yapay zeka ile yer değiştirmesi halinde gelişebilecek toplum türleri . Joy, Kaczynski'nin "açıkça bir Luddite" olduğunu yazdı, ancak "sadece bunun argümanını reddetmediğini" söyledi ve "Bu tek pasajda akıl yürütmede bazı haklarını gördüm [ve] bununla yüzleşmeye mecbur hissettim." [97]

Anders Behring Breivik , faili 2011 Norveç saldırıları , [98] [99] metnin büyük boyutta kopyalanan edildiği bir manifesto yayınladı Sanayi Toplumu ve Geleceği ikame belli koşullarla (örneğin "ile "solculara" yerine kültürel Marksistler "ve" çokkültürcüler "). [100] [101]

SORUŞTURMA

Jeanne Boylan tarafından yaratılan Unabomber'in ünlü kompozit çizimi

Endüstri Derneği ve Geleceği'nin yayınlanmasından önce , Ted'in kardeşi David Kaczynski , eşi tarafından Ted'in Unabomber olduğu şüphelerini takip etmeye teşvik edildi. [102] David ilk başta reddetti, ancak Eylül 1995'te yayınlandıktan bir hafta sonra manifestoyu okuduktan sonra olasılığı daha ciddiye almaya başladı. Eski aile belgelerine göz attı ve Ted'in 1970'li yıllara ait mektuplarını buldu. gazetecilere teknolojinin kötüye kullanımını protesto etmek ve manifestoda bulunanlara benzer ifadeler içermek. [103]

Manifesto yayınlanmadan önce FBI, halkı Unabomber'i tanımlamaya yardım etmek için çok sayıda basın konferansı düzenledi. Bombacının Chicago bölgesinden (bombalamalarına başladığı yer), Tuz Gölü Şehri'yle bir bağlantı kurduğuna ya da bağlantı kurduğuna ve 1990'ların San Francisco Körfez Bölgesi'yle bir ilişkisi olduğunu düşünüyorlardı . Bu coğrafi bilgi ve manifestodan alınan manifestolardan alıntılar, tüm manifesto yayınlanmadan önce yayınlandı ve David Kaczynski'nin karısını, manifestosunu okumaya çağırması için ikna etti. [104] [105]

Manifesto yayınlandıktan sonra, FBI, Unabomber kimliğine yol açan bilgiler için 1 milyon dolarlık bir ödül teklifine yanıt olarak aylarca bir gün boyunca binden fazla çağrı aldı. UNABOM Görev Gücüne gönderildiği iddia edilen birçok mektup da UNABOM Görev Gücüne gönderildi ve binlerce şüpheli lider gözden geçirildi. FBI yeni liderlerle uğraşırken, David Kaczynski Ted'in faaliyetlerini gizlice araştırmak için Chicago'daki özel araştırmacı Susan Swanson'u işe aldı . Kaczynski kardeşler 1990 yılında terk edilmişti ve David 1985'ten beri Ted'i görmemişti. [106]David daha sonra Washington, DC avukatı Tony Bisceglie'yi, Swanson tarafından elde edilen kanıtları organize etmek ve FBI'ın dikkatini çekmenin zorluğu düşünüldüğünde FBI ile temas kurmak için tuttu. Davut kardeşini FBI tarafından FBI tarafından temasa geçmek için nazik davranmayacağından ve şiddetle tepki verebileceğinden dolayı, kardeşini Ruby Ridge veya Waco Siege gibi bir FBI baskını tehlikesinden korumak istedi . [107]

1996'nın başlarında, eski FBI rehinesi arabuluculuğu ve ceza profesörü Clinton R. Van Zandt, Bisceglie ile çalışan bir araştırmacı tarafından temasa geçmiştir. Bisceglie, Van Zandt'tan, manifestoyu David'in erkek kardeşinden aldığı el yazısıyla yazılmış mektupların daktilo kopyalarını karşılaştırmasını istedi. Van Zandt'ın ilk analizi, aynı kişinin yarı yıl boyunca kamu tirajında bulunan manifestoların yanı sıra aynı kişinin mektup yazması olasılığının yüzde 60'tan daha iyi olduğunu tespit etti. Van Zandt'ın ikinci analitik ekibi, mektupların ve manifestoların aynı yazarın ürünü olduğunu daha da yüksek bir olasılıkla belirledi. Bisceglie'nin müşterisinin derhal FBI ile iletişime geçmesini tavsiye etti. [107]

1996 yılının Şubat ayında, Bisceglie Ted Kaczynski tarafından yazılan 1971 makalesinin bir kopyasını FBI'ya sundu. San Francisco'daki UNABOM Görev Gücü merkezinde, Gözetmen Özel Temsilcisi Joel Moss, yazılarda benzerlikleri hemen fark etti. Dil analizi , makale makalelerinin ve manifesto yazarının hemen hemen aynı olduğunu belirledi. Bombalamalardan ve Kaczynski'nin hayatından alınan gerçeklerle birleştirildiğinde, bu analiz bir arama emri için temel oluşturdu.

David Kaczynski ilk başta anonim kalmaya çalışmıştı ancak kısa bir süre sonra tanımlandı ve birkaç gün içinde bir FBI ajan takımı David ve eşi Washington, DC'de avukatlarıyla görüşmek üzere gönderildi. Bu ve daha sonraki toplantılarda David yazılı mektuplar yazdı Kardeşi tarafından, orijinal zarflarında, FBI görev gücünün, Ted'in faaliyetlerinin zaman çizelgesine daha fazla ayrıntı eklemek için posta tarihlerini kullanmasına izin vermek. David , federal arama emrinden yaklaşık iki ay önce Washington, DC, Texas, Chicago ve Schenectady , New York'ta birçok kez tanıştığı Özel Görevli Krişnaçı Kathleen M. Puckett ile temel Görev Gücü davranışçı analist ile saygılı bir ilişki geliştirdi. Kaczynski'nin kabinde servis edildi. [108]

David Kaczynski bir zamanlar ağabeyini hayran bırakmış ve öykünmüştü, ancak daha sonra hayatta kalan yaşam tarzını geride bırakmaya karar vermişti . [109] FBI'dan anonim kalmaya devam edeceğini ve kardeşinin onu kimin aldığını öğrenemeyeceğini, ancak kimliğinin CBS News'e 1996 yılının Nisan ayında sızdığını öğrenmişti . CBS anchorman Dan Rather FBI direktörü Louis Freeh'i çağırdı. CBS'den 24 saat önce isteyenler akşam haberlerinde hikayeyi kırdılar . FBI arama emrini bitirmek için karıştırdı ve Montana'da federal bir yargıç tarafından çıkardı; Daha sonra, FBI

tarafından bir iç sızıntı araştırması yapıldı, ancak sızıntının kaynağı hiçbir zaman tanımlanmadı. [109]1996 yılında, Evergreen Park Topluluğu Lisesi kilitliydi ve FBI ajanları Kaczynski'nin okul kayıtlarını araştırdı. Bu okul gününün sonunda, öğrenciler, Unabomber'in katıldığı aynı liseye gitmeyi nasıl hissettiklerini soran gazeteciler tarafından karşılandı. O gece haber hikâyesi halka açıldı.

FBI arama ve tutuklama emrini Ted Kaczynski'nin 204 ve 205 no.lu paragrafları, "uzmanlar" ın "akademisyenlerin FBI tarafından istişarede bulunulduğu" manifestosunun "Theodore Kaczynski değil, başka bir kişi" tarafından yazıldığına inandığını söyledi. [60] Açıklamada belirtildiği gibi, sadece birkaç kişi Kaczynski'nin Arama emrindeki korsanların Kaczynski'nin tecrit edilmiş kabinindeki delillerin bolluğunu açığa çıkarmasından önce olduğuna inanıyordu. FBI Müfettişi Terry D. Turchie tarafından yazılan arama emri beyannamesi bu çatışmayı yansıtır ve Turchie'ye karşı olan ve Moss ve Puckett'in de dahil olduğu FBI ajanlarının küçük kadrosuna - Kaczynski'nin Unabomber olduğuna ikna edilen - geri kalanının diğer kısımlarından çarpıcı bir delildir. UNABOM Görev Gücü ve genel olarak FBI:

204. Bağlantınız, diğer bireylerin UNABOM analizleri yürüttüğünün bilincindedir. Yazının, makalenin, soruşturmada şüpheli olan Kaczynski değil, başka bir kişi tarafından yazıldığına karar vermiştir.

205. Unabomb konusunun kimliği konusunda birçok uzman görüşü alınmıştır. Bu fikirlerin hiçbiri olası bir yazar olarak Theodore Kaczynski adını vermedi. [60]

TUTUKLANMASI

FBI ajanları, 3 Nisan 1996 tarihinde Kaczynski'yi, kabızlığında bulunmayan bir yerde bulunduğu kabinde tutukladı. Kabinesinin bir araştırması bomba bileşenlerinin bir önbelleğini, bomba yapım deneylerini içeren 40.000 el yapımı dergi sayfası, Unabomber suçları ve bir canlı bombanın tariflerini içeren postaları hazırladı. Ayrıca, Endüstriyel Toplumun ve Geleceği'nin orijinal tipte el yazması gibi görünenleri de buldular . [110] Bu noktada Unabomber, FBI tarihinin en pahalı soruşturmasının hedefi olmuştu. [111] [112]

Onun yakalanmasından sonra, Zodyak Katili olarak Kaczynski adında teoriler ortaya çıktı . Şüphe uyandıran bağlantılar arasında, Kaczynski'nin 1967'den 1969'a kadar San Francisco Körfezi Bölgesi'nde yaşadığı (Zodyak'ın onaylanmış ölümlerinin çoğunun California'da gerçekleştiği dönem), her iki şahsın da bombalarla ilgisi olan son derece zeki olduğu gerçeğiydi. Kodlar, gerek karşılanmadığı takdirde devam eden şiddet tehdidiyle çalışmalarının yayınlanmasını talep eden gazetelere mektup yazdı. Ancak, Kaczynski'nin nerede olduğu tüm cinayetler için doğrulanamamıştı ve Zodiac Killer tarafından işlenen silah ve bıçak cinayetleri Kaczynski'nin bombalanmasından farklıydı, bu yüzden şüpheli olarak takip edilmedi. Robert Graysmith1986 tarihli Zodiac kitabının yazarı , benzerliklerin "büyüleyici" ancak tamamen tesadüfi olduğunu söyledi. [113]

Unabomber'in erken avı, bir şüpheliden çok farklı bir fail tasvir etti. Sanayi Toplumu ve Geleceği sürekli olarak "biz" ve "bizim" i kullanıyor ve 1993'te bir noktada araştırmacılar, adı "Nathan" olan bir kişiyi aradılar çünkü isim, bombalardan birinde bulunan bir notun parçasıydı. [61] fakat dava kamuya sunulduğunda, yetkililer Kaczynski'den başka kimsenin suçlarla ilgili olduğunu reddetti. [102]

SUÇLUNUN SAVUNULMASI

Bir federal büyük jüri itham yasadışı, taşınması posta ve bombalar kullanarak on sayımları ve Üç kez cinayetle Nisan 1996'da Kaczynski. [114]

Montana Federal kamu savunucuları Michael Donahoe ve Judy Clarke tarafından yönetilen Kaczynski'nin avukatları, ölüm cezasından kaçınmak için bir delilik savunması yapmaya teşebbüs etti , ancak bu itirazı reddetti. 8 Ocak 1998'de avukatlarını görevden almayı ve Tony Serra'yı avukatı olarak işe almayı talep etti ; Serra, bir çılgınlık savunması kullanmamayı ve bunun yerine Kaczynski'nin teknoloji karşıtı görüşlerine bir savunma yapmayı kabul etti. [115] [116] [117] Bu istek başarısız oldu ve Kaczynski daha sonra 9 Ocak'ta asılarak intihar etmeye çalıştı . [118] Her ne kadar hepsi olmasa da adli psikiyatristlerve Kaczynski'yi inceleyen psikologlar onu paranoid şizofreni tanısı olarak teşhis ettiler . Adli psikiyatrist Park Dietz , Kaczynski'nin psikotik olmadığını , şizoid veya şizotipal kişilik bozukluğu olduğunu söyledi . [119] 2010 tarihli Technological Slavery adlı kitabında Kaczynski,

dört yıl boyunca onu sık sık ziyaret eden iki hapishane psikoloğunun, paranoid şizofreniden muzdarip olduğuna dair hiçbir belirti olmadığını ve teşhisin "gülünç" olduğunu ve "siyasi bir teşhis" olduğunu söyledi. [120]

21 Ocak 1998'de Kaczynski "psikiyatrik tanılara rağmen" yargılanmaya yetkili ilan edildi . [121] [122] Duruşmaya katılırken, savcılar ölüm cezasını aradılar ancak Kaczynski 22 Ocak 1998'de tüm suçlamalara karşı suçlamada bulunarak ve şartlı tahliye şansı olmaksızın ömür boyu hapis cezası almayı reddetti . Daha sonra bu itirazını istemeyerek istemeyerek geri çekmeye çalıştı. Yargıç Garland Ellis Burrell Jr. , talebini reddetti ve Amerika Birleşik Devletleri Dokuzuncu Yargı Temyiz Mahkemesi bu kararı onayladı. [123]

2006 yılında, Burrell Kaczynski'nin kabininden "makul bir şekilde ilan edilen İnternet açık artırmasında" satılmasını emretti. Bomba yapım malzemeleri olarak düşünülen parçalar, örneğin bombalar için şemalar ve "tarifler" gibi öğeler hariç tutuldu. Net hasılat, Burrell'in Kaczynski'nin kurbanlarını ödüllendirdiği 15 milyon dolarlık tazminat karşılığında gitti . [124]Kaczynski'nin yazışmaları ve diğer kişisel belgeleri de açık artırmaya alındı. [125] [126] [127] Burrell, satıştan önce, bu belgelerin Kaczynski'nin kurbanlarına atıfta bulunulmasını emretti; Kaczynski, bu redaksiyonları konuşma özgürlüğünün ihlali olarak başarısızlıkla sonuçlandırdı . [128] [129] [130]Açık artırma $ 232,000 yükseltti. [131]

HAPIS CEZASI

Kaczynski çekiyor sekiz ömür boyu hapis cezası şartlı tahliye ihtimali olmadan en ADX Florence , bir süpermax cezaevinde de Florence, Colorado . [128] [132] Kaczynski, hapishanede aklını kaybetmekten korkup korkmadığını sorduğunda:

Hayır, beni endişelendiren, bir anlamda bu çevreye uyum sağladığım ve burada rahat olmaya başlayacağım ve artık tekrar göndermeyeceğim. Ve korkarım ki, yıllar geçtikçe unutabileceğim, dağlarımı ve ormanlarımdaki anılarımı kaybetmeye başlayabilirim ve bu beni gerçekten endişelendiriyor, bu hatıraları kaybedebilirim ve bu vahşi ile iletişim duygusunu yitirebilirim. genel olarak doğa. Ama korkmuyorum ki ruhumu kıracaklar. [42]

2016 yılında, Kaczynski'nin hapsedilmesinde , 1993 Dünya Ticaret Merkezi bombalamasının failleri ve Oklahoma Şehri bombalama eylemlerinin ardından Ramzi Yousef ve Timothy McVeigh ile arkadaşlık ettiği bildirildi . Üçlü din ve siyaseti tartıştı ve 2001 yılında McVeigh'in infazına kadar süren bir dostluk kurdu. [133]

Kaczynski'nin kabini ABD hükümeti tarafından ele geçirildi ve Washington, DC'deki Newseum'da sergileniyor [134] Kaczynski, Ekim 2005'te, Kuzeybatı Üniversitesi'nin kampüsündeki Melville J. Herskovits Afrika Araştırmaları Kütüphanesi'ne iki nadir kitap bağışlamayı teklif etti . Evanston , Illinois, ilk iki saldırısının yeri. Northwestern teklifi reddetti. [135]

Labadie Koleksiyonu parçası Michigan Özel Koleksiyon Kütüphanesinin Üniversitesi , cevaplar, yasal belgeler, yayınlar ve kesikleri dahil tutuklanmasından bu yana 400'den fazla kişi ile Kaczynski yazışmaları ev sahipliği yapmaktadır. [136] [137] En çok muhabirin kimliği 2049'a kadar mühürlenmeye devam edecek. [136] [138] Kaczynski, 2012 yılında Harvard Mezunlar Derneği'nin 1962 sınıfının yeniden bir araya gelmesiyle ilgili rehberlik soruşturmasına cevap verdi ; işgalini "mahkum" ve sekiz ömür cezasını "ödül" olarak sıraladı. [139]

YAYINLANMIŞ MATEMATIK ÇALIŞMALARI

Kaczynski, TJ (Haziran-Temmuz 1964). "Bir başka Wedderburn Teoremi" . Amerikan Matematiksel Aylık , 71 (6), 652-653 . Bir kanıtı Wedderburn küçük teoremi de soyut cebir (JSTOR bağlantı, giriş gerektirir).

—— (Haziran-Temmuz 1964). "Gelişmiş Problem 5210" . Amerikan Matematiksel Aylık, 71 (6), 689 . Soyut cebirdeki bir meydan okuma problemi (Jstor bağlantısı, giriş gerektirir).

—— (Haziran-Temmuz 1965). "Distributivite ve (-1) x = -x (Gelişmiş Problem 5210, Çözüm, Bilyeu, RG)" . Amerikan Matematiksel Aylık, 72 (6), 677-678 . Yeniden yazdır ve "Gelişmiş Problem 5210" (yukarıda) için çözüm (Jstor bağlantısı, giriş gerektirir).

—— (Temmuz 1965). Msgstr "Bir Diskte Tanımlanmış Fonksiyonlar için Sınır Fonksiyonları" . Matematik ve Mekanik Dergisi , 14 (4), 589-612 . Kaczynski'nin profesörlerinden biri tarafından yazılan aynı isimde bir kağıt ile karıştırılmamalıdır: Bagemihl, F .; Piranian, G. (1961). Msgstr "Bir Diskte Tanımlanmış Fonksiyonlar için Sınır Fonksiyonları" . Michigan Matematik Dergisi, 8 (2), 201-207.

—— (1966 Kasım). "Sürekli Fonksiyonların Sınır Özelliğinde" . Michigan Matematik Dergisi , 13 (3), 313-320 .

—— (1967). "Sınır Fonksiyonları (parça)" . Doktora tezi. Michigan Üniversitesi, Ann Arbor . Kaczynski'nin doktora tezi.

—— (Mart-Nisan 1968). "Alan Sutcliffe'nin Sorunu Üzerine Not" . Matematik Dergisi , 41 (2), 84-86 . Sayıların rakamlarıyla ilgili sayı teorisinde kısa bir makale (Jstor bağlantısı, giriş gerektirir).

—— (1969 Mart). "Sınırlı Harmonik Fonksiyonların Sınır Fonksiyonları" (PDF) . Amerikan Matematik Derneği'nin işlemleri , 137, 203-209 . 16 Ocak 2017 tarihinde orijinalden arşivlendi (PDF) .

—— (Temmuz 1969). "Sınır Fonksiyonları ve Sürekli Fonksiyonlar için Curvilinear Convergence" (PDF) . Amerikan Matematik Derneği'nin işlemleri, 141, 107-125 . 12 Ağustos 2017 tarihinde orijinalden arşivlendi (PDF) .

—— (1969 Kasım). "Bir Küpün İçinde Tanımlanmış Sürekli Bir Fonksiyonun Eğrisel Yakınsama Kümesi" (PDF) . Amerikan Matematik Derneği Bildirileri , 23 (2), 323-327 . 2 Ağustos 2017'de orijinalden arşivlendi (PDF) .

—— (Ocak-Şubat 1971). "Sorun 787" . Matematik Dergisi, 44 (1), 41 . Geometride bir meydan okuma problemi (Jstor bağlantısı, giriş gerektirir).

—— (Kasım – Aralık 1971). "Bir Maç Çubuğu Sorunu (Sorun 787, Gibbs, RA ve Breisch, RL Çözümleriyle") . Matematik Dergisi, 44 (5), 294-296 . "Sorun 787" ye (yukarıdaki) yeniden yazdırma ve çözümler (Jstor bağlantısı, giriş gerektirir).

AYRICA BAKINIZ

- Austin seri bombalamaları , 2018'de gerçekleştirilen bir dizi bombalama eylemi
- İtalya'daki benzer bir bombalı saldırıdan sorumlu bir terörist olan İtalyan Unabomber
- 1996 ABD başkanlık seçimlerinde Unabomber'i seçmeyi amaçlayan bir kampanya olan Başkan için Unabomber

- Unabomber: Gerçek Hikaye , UNABOM araştırmasını dramatize eden 1996 televizyon filmi
- Das Netz , Kaczynski'de bir bölüm içeren 2003 Alman filmi
- PO Box Unabomber , bir karakter olarak Kaczynski içeren bir 2011 Bulgar oyun
- Manhunt: Unabomber , UNABOM araştırmasını dramatize eden 2017 televizyon mini dizileri

DİPNOTLAR

1. "Mahkum Bulucu" . Bop.gov. 7 Şubat 2012 tarihinde orijinalden arşivlendi . 10 Ağustos 2014 tarihinde alındı .

2. Sue Mahan; Pamala L. Griset (2007). Perspektifte Terörizm . Adaçayı Yayınları. ISBN 978-141-2950-15-2 . ... Kaczynski engelli bir matematik profesörü anarşist oldu
3. Solomon (Charge, Miami Bölümünde Özel Ajan), Jonathan (6 Şubat 2008). "Büyük Yönetici Konuşmaları" . Federal Soruşturma Bürosu . 27 Aralık 2016 tarihinde orijinalden arşivlendi .
4. Hassell, Maria R; von Hassell, Agostino (9 Temmuz 2009). Terörizmle Yeni Bir Anlamak: Örnek Olaylar, Yörüngeler ve Alınan Dersler . ISBN 978-144-1901-15-6 . 24 Ocak 2016 tarihinde orijinalden arşivlendi .
5. Song, David (21 Mayıs 2012). "Theodore J. Kaczynski" . Harvard Crimson .
6. Gautney, Heather (2010). Alternatif Küreselleşme Döneminde Protesto ve Organizasyon: STK'lar, Sosyal Hareketler ve Siyasi Partiler . ISBN 978-023-0620-24-7 . ... kendimizi arayan anarşist gruptan olduğu iddia edildi.
7. a b Chase, Alston (2003). Harvard ve Unabomber: Amerikan Teröristinin Eğitimi . WW Norton & Company. pp 18–19. ISBN 0393020029 .
8. Kez Çalışanlar Yazarlar (14 Nisan 1996). "Yalnızlık içinde Adrift, Kaczynski Yalnız Yolculukta Gezdi" . Los Angeles Times . 3 Haziran 2016 tarihinde orijinalden arşivlendi .
9. Bir b c d e f g h i j McFadden, Robert D. (May 26, 1996). "Rage Mahkum - Özel bir rapor .; Bir Çocuk Sözünden Unabom Şüphelisine" . New York Times . 9 Ağustos 2017 tarihinde orijinalden arşivlendi . 4 Şubat 2009'da alındı .
10. Kovaleski, Serge F .; Adams, Lorraine (16 Haziran 1996). "AİLE RESİMİNDE BİR STRANGER" . Washington Post . 3 Ağustos 2017 tarihinde orijinalden arşivlendi .
11. "Kaczynski kardeşler ve komşular" . Chicago Tribune . 17 Ağustos 2017 tarihinde orijinalden arşivlendi .
12. Alston, Chase (2004) [2003]. Cinayet Aklı - Unabomber'in Eğitimi ve Modern Terörün Kökenleri (1 ed.). New York: WW Norton & Co., Inc. sayfa 107-108. ISBN 0-393-32556-3. 19 Ağustos 2017 tarihinde orijinalden arşivlendi . 15 Haziran 2017'de geri alındı .
13. Çalışanlar yazar (lar) (13 Kasım 1996). "Kaczynski: Çok zeki, utanmaya çok utangaç" . ABD Bugün .
14. Ferguson, Paul (1997). "Gençlerden yalnızlık" . CNN. 13 Haziran 2008 tarihinde orijinalden arşivlendi . 4 Şubat 2009'da alındı .
15. Karr-Morse, Robin (3 Ocak 2012). Korkan Hasta: Yetişkinlerde Çocukluk Çağı Travmasının Rolü (2 ed.). Temel Kitaplar ISBN 978-046-5013-54-8 . 19 Ağustos 2017 tarihinde orijinalden arşivlendi . 15 Haziran 2017'de geri alındı .
16. a b Achenbach, Joel; Kovaleski, Serge F. (7 Nisan 1996). "BİR LONERİN PROFİLİ" . Washington Post . 11 Ağustos 2017 tarihinde orijinalden arşivlendi .
17. a b Martin, Andrew; Becker, Robert (16 Nisan 1996). "Egghead Kaczynski Lisede Yalnızdı" . Chicago Tribune . 11 Ağustos 2017 tarihinde orijinalden arşivlendi .
18. Hickey, Eric W. (2003). Cinayet ve Şiddet Suçları Ansiklopedisi . SAGE Yayınları. s. 268.
19. Song, David (21 Mayıs 2012). "Theodore J. Kaczynski" . Harvard Crimson . 19 Ağustos 2017 tarihinde orijinalden arşivlendi .
20. a b Alston, Chase (Haziran 2000). "Harvard ve Unabomber Yapımı" . Atlantik Aylık . **285**(6). pp. 41–63. 21 Ağustos 2014 tarihinde orijinalden arşivlendi . 15 Haziran 2017'de geri alındı .
21. a b Moreno, Jonathan D (25 Mayıs 2012). "Harvard'ın Unabomber Üzerine Deneyi, '62 'Sınıfı . Bugün psikoloji .
22. Haas, Michaela. "Kardeşim, Unabomber" . Yaşam İpuçları . Orta. 9 Nisan 2016 tarihinde orijinalden arşivlendi . 9 Nisan 2016'da alındı .
23. Gitlin, Todd (2 Mart 2003). "Tehlikeli Bir Zihin" . Washington Post .
24. Moreno, Jonathan. Zihin Savaşları: 21. Yüzyılda Beyin Bilimi ve Askeri . Bellevue Edebi Basın, NYU Tıp Fakültesi. ISBN 9781934137437 .

25. "MKUltra: CIA'nın Soğuk Savaş zihin kontrol deneyleri içinde" . Haftası . 23 Aralık2017'de alındı .
26. Chase, Alston. "Harvard ve Unabomber Yapımı" . Atlantik . 23 Aralık 2017'de alındı .
27. Alston Chase (1 Haziran 2000). "Harvard ve Unabomber Yapımı" . Atlantik Aylık . pp. 41–65. 9 Mayıs 2008 tarihinde orijinalden arşivlendi . 16 Ekim 2008'de alındı .
28. RadioLab (28 Haziran 2010). "Oops" . 8 Eylül 2010 tarihinde orijinalden arşivlendi .
29. Cockburn, Alexander (18 Ekim 1999). "CIA Shrinks & LSD" . CounterPunch . 7 Eylül 2015 tarihinde orijinalden arşivlendi . 7 Ağustos 2015 tarihinde alındı .
30. Knothe, Alli; Andersen, Travis (23 Mayıs 2012). "Unabomber, Harvard dizininde kendini 'mahkum' olarak listeler . " Boston Globe . 1 Eylül 2017'de orijinalden arşivlendi .
31. Çalışanlar yazar (lar) (24 Mayıs 2012). "Harvard reunion notunda unabomber" . BBC. 1 Eylül 2017'de orijinalden arşivlendi .
32. a b c d Stampfl, Karl (16 Mart 2006). "Ted Kaczynski geldi, The Unabomber'den ayrıldı" . Michigan Daily . 14 Ocak 2017 tarihinde orijinalden arşivlendi .
33. a b Ostrom, Carol M. (6 Nisan 1996). "Unabomber Şüpheli Ücret Alınır - Montana Kasaba halkı 'Hermit için Tolerans gösterdi ' " . Seattle Times . 27 Aralık 2008'de orijinalden arşivlendi . 4 Şubat 2009'da alındı .
34. a b Boğa, John. "Yayınlanmış [Akademik] Theodore Kaczynski'nin Eserleri" . 8 Ağustos 2015 tarihinde orijinalden arşivlendi . 31 Temmuz 2015 tarihinde alındı .
35. Howe, Peter J. & Dembner, Alice (5 Nisan 1996). "Yanan Meteorik Yetenek" . Boston Globe . 1 Mayıs 2011 tarihinde orijinalden arşivlendi . 9 Mayıs 2009'da alındı .
36. Li, Ivy (10 Kasım 2016). "Neo-Luddite manifestosu?" . Teknik . 10 Ağustos 2017 tarihinde orijinalden arşivlendi .
37. a b Crenson, Matt (21 Temmuz 1996). "Kaczynski'nin Tezi, Başını Dönüyordu" . Los Angeles Times . 4 Kasım 2016 tarihinde orijinalden arşivlendi .
38. Perez-Pena, Richard (5 Nisan 1996). "Şüphelinin Yolunda: Şüpheli; Parlaklığının Anıları, Utangaçlık, Ama Küçük Else" . New York Times . 19 Ağustos 2017 tarihinde orijinalden arşivlendi . 4 Şubat 2009'da alındı .
39. Graysmith, Robert (1998). Unabomber: Öldürme arzusu . Berkeley Yayın Grubu. ss 11–12. ISBN 0425167259 .
40. Morris, Willy (6 Nisan 1996). "Kaczynski hiçbir açıklama ile matematikte kariyer sona erdi". Buffalo Haberleri .
41. "125 Montana Haberciler: Ted Kaczynski" . Büyük Şelalesi Tribün . 15 Haziran 2013 tarihinde orijinalden arşivlendi . 28 Ağustos 2011'de alındı .
42. a b c d e f "Ted Kaczynski, İdari Maksimum Tesis Hapishanesi, Floransa, Colorado, ABD ile Söyleşi" . Dünya İlk Dergisi! . Haziran 1999. 18 Mart 2009 tarihinde orijinalden arşivlendi. 18 Mart 2009'da alındı .
43. Kifner, John (5 Nisan 1996). "SÜSPEKTİNİN TRAIL'İNDE: MONTANA'DA YAŞAM; Bahçecilik, Bisiklet ve Exotically Okuma" . New York Times . 4 Kasım 2015 tarihindeorijinalden arşivlendi .
44. Brooke, James (14 Mart 1999). "Unabomber'in Yeni Portresi: 20 Yıllık Montana Köyü Çevresinde Çevresel Saboteur" . New York Times . 4 Eylül 2017 tarihinde orijinalden arşivlendi .
45. a b c "The Unabomber: Bir Kronoloji (1978-1982)" . Mahkeme TV. 20 Temmuz 2008'de orijinalden arşivlendi . 5 Temmuz 2008'de alındı .
46. Johnston, David (16 Nisan 1996). "Kabin Envanteri Insight Sağlıyor" . New York Times . 19 Ağustos 2017 tarihinde orijinalden arşivlendi . 6 Temmuz 2008'de alındı .
47. "Ted Kaczynski'nin Ailesi 60 Dakikada" . CBS Haberleri . 15 Eylül 1996 . 31 Temmuz2015 tarihinde alındı .

48. Gortelmann, Josh (13 Kasım 1996). "Kaczynski, iş arkadaşını taciz ettiği iddia edildikten sonra78 'kovuldu'" . ABD Bugün .
49. Johnson, Dirk (19 Nisan 1996). "Kadın Unabomber Şüpheli ile Romantizmi Reddediyor". New York Times . 26 Mayıs 2015 tarihinde orijinalden arşivlendi .
50. Graysmith, Robert (1997). Unabomber: Öldürme arzusu . Berkley Yayın Grubu. s. 74. ISBN 0425167259 .
51. Franks, Lucinda (22 Temmuz 1996). "Ateş etme" . New Yorklu . 26 Aralık 2008'de orijinalden arşivlendi . 4 Şubat 2009'da alındı .
52. Labaton, Stephen (7 Ekim 1993). "Seri Bombardımanında Clue ve $ 1 milyon Ödül" . New York Times . 19 Ağustos 2017 tarihinde orijinalden arşivlendi . 4 Şubat 2009'da alındı .
53. "The Unabomber: Bir Kronoloji (1985-1987)" . Mahkeme TV. 26 Şubat 2009 tarihinde orijinalden arşivlendi . 4 Şubat 2009'da alındı .
54. Claiborne, William (11 Nisan 1996). "Kaczynski Sakalı Şahit Karıştırıyor". Washington Post. s. A11.
55. Lavandera, Ed (6 Haziran 2008). "Unabomber'in kardeşi, kurban eşsiz dostluk kuruyor" . CNN. 17 Aralık 2008 tarihinde orijinalden arşivlendi . 4 Şubat 2009'da alındı .
56. Shogren, Elizabeth (25 Haziran 1993). "Posta Bombası Saldırısı Kritik Durumda Yale Bilgisayar Bilim Adamını Bırakır" . Los Angeles Times . 1 Mayıs 2011 tarihindeorijinalden arşivlendi . 20 Eylül 2009'da alındı .
57. a b "The Unabomber: Bir Kronoloji (1988–1995)" . Mahkeme TV. 26 Şubat 2009 tarihinde orijinalden arşivlendi . 4 Şubat 2009'da alındı .
58. "ABD v. Kaczynski Deneme Transkriptleri" . Mahkeme TV. 12 Mart 2009 tarihinde orijinalden arşivlendi . 4 Şubat 2009'da alındı .
59. a b Özgürlük Kulübü. "Özgürlük Kulübü Komünistleri, § San Francisco Sınavcısına Mektup" . Wildism.org . 11 Ağustos 2015 tarihinde orijinalden arşivlendi . 8 Ağustos2015 tarihinde alındı .
60. a b c d "Sorumlu Asistan Özel Ajanının Takdimi" . Mahkeme TV. 18 Aralık 2008 tarihinde orijinalden arşivlendi . 4 Şubat 2009'da alındı .
61. a b Blumenthal, Ralph; Kleinfield, NR (18 Aralık 1994). "Postada Ölüm - Bir Katilin Takibi: Özel bir rapor., Araştırmacıların 15 Bombalamada Pek Çok İpucu ve Teorisi Var, Ama Hala Şüpheli Yok" . New York Times . 10 Ağustos 2017 tarihinde orijinalden arşivlendi . 4 Şubat 2009'da alındı .
62. "Anon'un sonu: Shakespeare'den Unabomber'e edebi coşkunluk" . Guardian . Londra. 16 Ağustos 2001. 5 Eylül 2008 tarihinde orijinalden arşivlendi . 5 Temmuz 2008'de alındı .
63. Graysmith, Robert Unabomber: Öldürme arzusu (1997) Berkely Publishing ISBN 0-425-16725-9
64. "Unabomber'in Hedefleri: Etkileşimli Bir Harita" . CNN. 1997. 13 Haziran 2008 tarihinde orijinalden arşivlendi . 4 Şubat 2009'da alındı .
65. Lardner, George; Adams, Lorraine (14 Nisan 1996). "Unabomb Mağdurlarına, Daha Derin Bir Gizem" e . Washington Post . s. A01. 4 Mayıs 2011 tarihinde orijinalden arşivlendi. 4 Şubat 2009'da alındı .
66. Chase, Alston. Cinayet Aklı: Unabomber'in Eğitimi ve Modern Terörün Kökenleri. WW Norton & Company, Incorporated. s. 84. ISBN 0-393-02002-9 . Google Kitap Arama. 19 Mayıs 2011 tarihinde alındı.
67. "Unabomber Yeni Uyarılar Gönderir" . gecikmeler . 1 Mayıs 2011 tarihinde orijinalden arşivlendi .
68. Personel yazarı (21 Nisan 1996). "BİR DAKİKA DANS" . Newsweek . 12 Ağustos 2017 tarihinde orijinalden arşivlendi .
69. "Terörist Grubundan Mektup Alıntıları", "Bombalama Şöyle Söylenen" FC . New York Times . 26 Nisan 1995. 7 Ağustos 2017'de orijinalden arşivlendi . 21 Ocak 2009'da alındı .

70. Elson, John (10 Temmuz 1995). "Katilin Manifestosu" . Zaman . 25 Eylül 2013 tarihinde orijinalden arşivlendi . 4 Şubat 2009'da alındı .
71. "WashingtonPost.com: Unabomber Özel Raporu" . 4 Mayıs 2011 tarihinde orijinalden arşivlendi .
72. "WashingtonPost.com:" . 4 Mayıs 2011 tarihinde orijinalden arşivlendi .
73. Chase, Alston. Cinayet Aklı: Unabomber'in Eğitimi ve Modern Terörün Kökenleri. WW Norton & Company, Incorporated. s. 85. ISBN 0-393-02002-9 . Google Kitap Arama. 19 Mayıs 2011 tarihinde alındı.
74. Crain, Caleb (1998). "Bard'ın parmak izleri" . Lingua Franca : 29–39. 24 Haziran 2016 tarihinde orijinalden arşivlendi .
75. a b Personel yazarı (19 Eylül 1995). "Unabomber belgesinden alıntılar" . United Press Uluslararası. 12 Ağustos 2017 tarihinde orijinalden arşivlendi .
76. Kaczynski 1995 , s. 1
77. a b c d e Adams, Brooke (11 Nisan 1996). "Elektrik ve su eksikliği HIS TINY kabinden, MONTANA DAĞLARDA Kaczynski BASİT YAŞAM KUYU HIS ANTİ-TEKNOLOJİ GÖRÜNÜMLERDE ile çakıştı" . Deseret Haberleri . 12 Ağustos 2017 tarihinde orijinalden arşivlendi .
78. Katz, Jon (17 Nisan 1998). "UNABOMBER'İN EFSANESİ, BÖLÜM I" . Kablolu . 13 Ağustos 2017 tarihinde orijinalden arşivlendi .
79. a b Satış, Kirkpatrick (25 Eylül 1995). "Onun Çılgınlığında Yöntem Var mı?" Ulus . s. 306.
80. Sale, Kirkpatrick (25 Eylül 1995). "Onun Çılgınlığında Yöntem Var mı?" Ulus . s. 308.
81. a b c Didion, Joan (23 Nisan 1998). "Çılgınlık Çeşitleri" . Kitapların New York İncelemesi . 13 Ağustos 2017 tarihinde orijinalden arşivlendi .
82. a b Chase, Alston (2000). "Harvard ve Unabomber Yapımı" . Atlantik . 21 Ağustos 2014 tarihinde orijinalden arşivlendi . 26 Nisan 2017'de alındı .
83. Finnegan, William. "Unabomber İade" . New Yorklu . 28 Nisan 2017 tarihinde orijinalden arşivlendi .
84. Spohrer, Lauren. "Unabomber ile konuşanlar" . Hikaye . 30 Haziran 2016 tarihindeorijinalden arşivlendi .
85. Skrbina, David. "Zamanımızın Devrimi" . Yaban İradesi Projesi . 19 Ağustos 2017 tarihinde orijinalden arşivlendi .
86. Skrbina, David. "Teknolojik Kölelik Sorunu Üzerine: Campbell ve Lipkin'e Bir Yanıt" . Yaban İradesi Projesi . 19 Ağustos 2017 tarihinde orijinalden arşivlendi .
87. Kingsnorth, Paul. "Karanlık Ekoloji" . Orion . 15 Mart 2017 tarihinde orijinalden arşivlendi .
88. Albow, Keith (25 Haziran 2013). "Unabomber doğru muydu?" . Fox Haber. 10 Şubat 2017 tarihinde orijinalden arşivlendi .
89. "Kimin Unabomber?" . 18 Mart 2009. 18 Mart 2009 tarihinde orijinalden arşivlendi .
90. "The Unabomber: Zamanımız İçin Bir Kahraman" . crimethinc.com. 11 Şubat 2010 tarihinde orijinalden arşivlendi . 10 Nisan 2010'da alındı .
91. Kaczynski, Theodore J. (2010). "Teknolojik Esaret: Theodore J. Kaczynski Toplanan Yazıları, namı diğer 'Unabomber ' " . Feral Evi. 29 Nisan 2013 tarihinde orijinalden arşivlendi .
92. Kaczynski, Theodore J. (2016). "Anti-Tech Devrimi: Neden ve Nasıl" . Fitch & Madison Yayıncıları. 4 Ekim 2017 tarihinde orijinalden arşivlendi .
93. Kaczynski, Ted. "İlerleme ve Özgürlük (aka '1971 Essay')" . Wildism.org . 17 Ağustos 2015 tarihinde orijinalden arşivlendi . 14 Ağustos 2015 tarihinde alındı .
94. a b Satış, Kirkpatrick (25 Eylül 1995). "Unabomber's Secret Treatise" . Ulus . 2 Mayıs 2009 tarihinde orijinalden arşivlendi . 23 Nisan 2009'da alındı .
95. Kaczynski, Ted (1995). "Endüstriyel Toplum ve Geleceği, § İnsan Suffering" . 10 Ağustos 2015 tarihinde orijinalden arşivlendi . 7 Ağustos 2015 tarihinde alındı .

96. Wright, Robert (28 Ağustos 1995). "Umutsuzluğun Evrimi" . Zaman . 5 Aralık 2008 tarihinde orijinalden arşivlendi . 6 Temmuz 2008'de alındı .
97. "Gelecek neden bize ihtiyaç duymuyor" . Kablolu . Nisan 2000. 5 Şubat 2009 tarihinde orijinalden arşivlendi . 4 Şubat 2009'da alındı .
98. John Stevens (25 Temmuz 2011). "Anders Behring Breivik, Norveç terör saldırılarından altı saat önce YouTube videosu yayınladı" . Günlük Mail . Londra. 20 Eylül 2012 tarihinde orijinalden arşivlendi . 24 Temmuz 2011'de alındı .
99. "Norveç şüpheli sorumluluğunu kabul ediyor" . Hava Durumu. 4 Ocak 2012 tarihinde orijinalden arşivlendi . 24 Temmuz 2011'de alındı .
100. Lucas H. Weldeghebriel. "Kopierte Una-bomberens tezahürü" . VG . 7 Ağustos 2011 tarihinde orijinalden arşivlendi .
101. Hough, Andrew (24 Temmuz 2011). "Norveç çekim: Anders Behring Breivik 'Unabomber'ın aşırma ' " . Günlük Telgraf . Londra. 24 Temmuz 2011 tarihinde orijinalden arşivlendi . 24 Temmuz 2011'de alındı .
102. a b Kaczynski, David (9 Eylül 2007). "Program 9: 9 Eylül 2007" . RTÉ Radyo 1 . 13 Ekim 2007 tarihinde orijinalden arşivlendi . 4 Şubat 2009'da alındı .
103. Johnston, David (5 Nisan 1996). "Şüphelinin İzinde: Soruşturma; Uzun Süreli ve Büküm Yolu, Şüphelinin Tutuklanmasına Yol Açtı" . New York Times . 10 Ağustos 2017 tarihinde orijinalden arşivlendi . 4 Temmuz 2008'de alındı .
104. Perez-Pena, Richard (7 Nisan 1996). "Unabom Sorgulama Linkler Goblen" . New York Times . 10 Ağustos 2017 tarihinde orijinalden arşivlendi . 5 Temmuz 2008'de alındı .
105. Claiborne, William (21 Ağustos 1998). "FBI, Unabomber'ın Kardeşine Ödül Verdi" . Washington Post . 4 Mayıs 2011 tarihinde orijinalden arşivlendi . 2 Şubat 2011'de alındı.
106. Kovaleski, Serge F. (20 Ocak 1997). "Kaczynski Mektupları Ezilen Zihin Ortaya Çıkardı". Washington Post . 28 Aralık 2017'de alındı .
107. a b Belluck, Pam (10 Nisan 1996). "Unabom Case, Şüpheli Ailesi için Ağrı" . New York Times . 10 Ağustos 2017 tarihinde orijinalden arşivlendi . 5 Temmuz 2008'de alındı .
108. Johnston, David (5 Mayıs 1998). "17 Yıllık Arama, Duygusal Bir Keşif ve Terör Sonu" . New York Times . 19 Ağustos 2017 tarihinde orijinalden arşivlendi . 6 Temmuz 2008'de alındı .
109. a b Dubner, Stephen J. (18 Ekim 1999). "Uzun yaşamak istemiyorum. Hapishanede Hayatımın Kalanını Yerine Getirmek İçin Daha Ölüm Cezası Alabilirim" . Zaman . 4 Aralık 2002'de orijinalden arşivlendi . 4 Şubat 2009'da alındı .
110. "Unabomber şüpheli yakalandı, sekiz yıllık insan avına son verdi" . CNN. 1996. 8 Ekim 2008 tarihinde orijinalden arşivlendi . 25 Ocak 2009'da alındı .
111. "Unabomb Deneme" . CNN. 1997. 18 Haziran 2006 tarihinde orijinalden arşivlendi . 4 Şubat 2009'da alındı .
112. Howlett, Debbie (13 Kasım 1996). "FBI Profili: Şüpheli eğitimli ve tecrit edilmiş" . ABD Bugün . Bombacı için yapılan 17 yıllık arama, FBI tarihinin en uzun ve en pahalı soruşturmasıydı.
113. Fagan, Kevin; Wallace, Bill (14 Mayıs 1996). "Kaczynski, Zodiac Killer - Aynı Adam?" . San Francisco Chronicle . 29 Nisan 2011 tarihinde orijinalden arşivlendi . 5 Aralık 2009'da alındı .
114. Unabomber . MSN Encarta. 25 Ocak 2009 tarihinde orijinalden arşivlendi . 4 Şubat2009'da alındı .
115. Glaberson, William (8 Ocak 1998). "Kaczynski Avukatlarını Reddetme Başarısız Oldu" . New York Times . 5 Aralık 2013 tarihinde orijinalden arşivlendi .
116. Çalışanlar yazar (lar) (8 Ocak 1998). "Kaczynski Kendisini Temsil Etmeyi Talep Etti" . Reuters. 3 Ekim 2017 tarihinde orijinalden arşivlendi .

117. Glaberson, William (8 Ocak 1998). "Kaczynski avukat bırakamaz ya da bir akıl hastalığı savunmasını engelleyemez" . New York Times . New York. 24 Mayıs 2013 tarihindeorijinalden arşivlendi . 15 Haziran 2017'de geri alındı . .
118. Çalışanlar yazar (lar) (9 Ocak 1998). "İntihar girişiminde şüpheli unabomber" . BBC haberleri. 3 Ekim 2017 tarihinde orijinalden arşivlendi .
119. Diamond, Stephen A. (8 Nisan 2008). "Terörizm, Kınama ve Unabomber" . Bugün psikoloji .
120. Kaczynski 2010 , s. 42
121. Possley, Maurice (21 Ocak 1998). "Doktor Kaczynski Deneme için Yetkili" diyor . Chicago Tribune . 3 Ekim 2017 tarihinde orijinalden arşivlendi .
122. Corey, Scott (21 Ocak 1998). "Devrimci intihar" . Salon . 27 Aralık 2008'de orijinalden arşivlendi . 4 Şubat 2009'da alındı .
123. "The Unabomber: Bir Kronoloji (Deneme)" . Mahkeme TV. 30 Haziran 2008 tarihindeorijinalden arşivlendi . 5 Temmuz 2008'de alındı .
124. Taylor, Michael (12 Ağustos 2006). "Unabomber'ın günlüğü, online olarak açık artırma için diğer öğeler" . San Francisco Chronicle . 27 Aralık 2008'de orijinalden arşivlendi . 5 Temmuz 2008'de alındı .
125. Catherine Prendergast: " The Fighting Style: Unabomber'in Strunk ve White Archivedadlı kitabını 21 Mayıs 2013, Wayback Machine'de okumak .", College English , Cilt 72, Sayı 1, Eylül 2009.
126. Jane Perrone: " Suç Pays Arşivlenen 13 Ocak 2017 de, Wayback Machine .", The Guardian Haber Blog, 27 Temmuz 2005.
127. Rong-Gong Lin II ve Wendy Lee: " Satılık Unabomber 'Murderabilia' Arşivlenen de 24 Ocak 2016, Wayback Machine .", Los Angeles Times , 26 Temmuz 2005.
128. a b Kovaleski, Serge F. (22 Ocak 2007). "Unabomber, Kağıtların Satılmasını Durdurmak İçin Yasal Savaş" . New York Times . 24 Nisan 2009 tarihinde orijinalden arşivlendi . 3 Temmuz 2008'de alındı .
129. Trescott, Jacqueline (13 Ağustos 2008). "Newseum'un Sergisine Unabomber Nesneleri". Washington Post . 10 Eylül 2008 tarihinde orijinalden arşivlendi . 7 Ekim 2008'de alındı .
130. Egelko, Bob (9 Ocak 2009). "Unabomber'ın eşyaları müzayede edilebilir" . San Francisco Chronicle . 15 Temmuz 2009 tarihinde orijinalden arşivlendi . 11 Ocak 2009'da alındı .
131. Kravets, David (2 Haziran 2011). "Fotoğraf Galerisi: Tuhaf Hükümetin 'Unabomber' Müzayedesi" . Kablolu . 9 Haziran 2012 tarihinde orijinalden arşivlendi .
132. " Theodore John Kaczynski Arşivlenmiş 30 Nisan 2011, Wayback Machine .."Hapisaneler Bürosu . 5 Ocak 2010'da alındı.
133. "Unabomber'in çok yalnız olmayan hapishane hayatı" . 11 Ekim 2017 tarihinde orijinalden arşivlendi . 10 Ekim 2017'de alındı .
134. "Newseum - Unabomber" . Newseum. 1 Aralık 2014 tarihinde orijinalden arşivlendi . 1 Nisan 2015 alındı .
135. Pond, Lauren (31 Ekim 2005). "NU Unabomber'in nadir Afrika kitapları teklifini reddetti" . Günlük Kuzeybatı . 24 Ekim 2008 tarihinde orijinalden arşivlendi . 4 Şubat 2009'da alındı .
136. a b Herrada, Julie. "Unabomber'e Mektuplar: Bir Vaka Çalışması ve Bazı Yansımalar." Arşivleme Sorunları (2003): 35-46.
137. Bailey, Holly (25 Ocak 2016). "Bir seri katilden mektuplar: Unabomber arşivinin içinde" . Yahoo Haberler . 25 Ocak 2016 tarihinde orijinalden arşivlendi . 25 Ocak 2016'da alındı . Ted Kaczynski'nin terör izi sona ermesinden bu yana neredeyse 20 yıl geçti. Şimdi kişisel yazılarının büyük bir kısmı, aklının işleyişini ve barların arkasında yaşadığı hayatı açığa çıkardı.

138. "Labadie El Yazmaları" . Michigan Üniversitesi Kütüphanesi. 23 Şubat 2017 tarihinde orijinalden arşivlendi . 27 Ağustos 2013 alındı .
139. Zennie, Michael (24 Mayıs 2012). "Harvard onun 'sekiz müebbetcezanın övündü Unabomber Ted Kaczynski 50 yıllık birleşme güncellemesini yayınladığı için özür ' " . Günlük Mail . 20 Eylül 2012 tarihinde orijinalden arşivlendi .

Kaynaklar

- Kaczynski, Theodore (1995), "Endüstriyel Toplum ve Geleceği" , Washington Post
- Chase, Alston (2003), Harvard ve Unabomber: Amerikan Teröristinin Eğitimi , Norton, ISBN 978-0-393-02002-1
- Kaczynski, Theodore (2010), Teknolojik Kölelik , Feral Evi, ISBN 978-1932595802

daha fazla okuma

- Kaczynski, Theodore (2016), Anti-Tech Devrimi: Neden ve Nasıl , Fitch & Madison Publishers, ISBN 978-1944228002
- Kaczynski, David (2016), Her Son Kravat: Unabomber ve Ailesi'nin Hikayesi , Duke University Press, ISBN 978-0-8223-5980-7

Dış bağlantılar

Wikipedia'nın kızkardeşi projelerinde**Ted Kaczynski**hakkında daha fazla bilgi edinin

- Ted Kaczynski ve Neden O , Karanlık Dağ Projesi
- Ted Kaczynski Online Yazıları
- Kaczynski'nin yazarı, Amerikalı Terörist, yazarın yazarı Timothy McVeigh hakkında yazdığı mektup
- Unabomber'in NY Times Tarafından Alınan Mektubunun Metni 26 Nisan 1995
- Unabomber'den Dr. David Gelernter'e Mektup Metni
- Türk anarşistine mektup
- Unabomber'in aile fotoğraf albümü - Chicago Tribune
- Stephen Dubner tarafından Ted Kaczynski ile Radyo Röportajı
- İnceleme [1] ve anti-Tech Devrimi: Neden ve Nasıl tarafından Steve Fuller
- Theodore Kaczynski de Matematik Şecere Projesi

ALINTI KAYNAK:

http://www.wiki-zero.com/index.php?q=aHR0cHM6Ly9lbi53aWtpcGVkaWEub3JnL3dpa2kvVGVkX0thY3p5bnNraQ

BİZİ KOYUN YERİNE KOYDULAR

"Alıntı Film Kaynak:

http://www.turkcealtyazi.org/mov/5618256/manhunt-unabomber.html"

Bir dakika… size gelen postayı düşünmenizi istiyorum.

Halinizden memnun ve uyurgezer bir koyun gibi kabullenmeyi bırakın.

Bunu gerçekten düşünün.

Söz veriyorum, postasınızı düşünmeye değer bulacaksınız.

Bir parça kağıt, sınıfta not uzatır gibi bütün kıtayı dolaşabiliyor.

Size dünyanın diğer ucundan kurabiye gönderebilirim ve tek yapmam gereken kutunun üstüne ismini yazmak, üstüne pul yapıştırmak ve göndermek.

Ve işte bunun işe yaramasının tek nedeni zincirdeki her bir kişinin akılsız bir robot gibi hareket etmesi.

Bir adres yazıyorum ve onlar itaat ediyorlar.

Soru yok.

Sapma yok.

Durup düşünmüyorlar, sonsuzluğu ya da güzelliği ya da ölümü.

Siz bile, özgür irade iddialarınıza rağmen üstünde isminiz yazan bir kutu gelirse buna itaat etmekten başka bir şey düşünemezsiniz bile. Hemen açıverirsiniz

-Posta var

- Günaydın.

- Hey.

Buyurun.

- Teşekkürler.

- Teşekkürler.

Bu sizin hatanız değil.

Sizi bu hale getiren toplum.

Evet siz…siz koyunsunuz ve koyunlar dünyasında yaşıyorsunuz.

Ve hepiniz koyun olduğunuzdan, sadece itaat ettiğinizden uzanıp herkese her yerde dokunabilirim.

Uzanabilirim ve size dokunabilirim şimdi.

"Posta elinizde şimdi patladı"

**

İTAAT ETMENİ İSTİYORLAR.

Koyun gibi olmanı istiyorlar, kendilerine benzeyen bir koyun, itaatkar, sorgulamayan bir makine parçası.

Otur dediklerinde oturmanı, kalk dediklerinde kalkmanı.

İnsanlığından ve özerkliğinden, maaş, altın yıldız, daha büyük televizyon için vazgeçmeni istiyorlar.

İnsan olmanın tek yolu, özgür olmanın tek yolu isyan etmek.

Seni ezmeye çalışacaklar.

Seni ellerindeki bütün yöntemlerle itaatkâr, uysal, köle yapmaya çalışacaklar ama onlara izin veremezsin.

Kendinin efendisi olmalısın, ne gerekirse gereksin.

Makinelerinde amaçsız bir çark olmaktansa insan olarak ölmek daha iyidir.

**

Kendinize, kontrolün sizde olduğunu söylüyorsunuz.

Size, teknolojinize ve makinelerinize itaat ediyorlar.

Ama arabanız ya da telefonunuz olmasa ne yapardınız?

Ya bütün uçaklar dursa?

On yıl önce, bilgisayarlar pahalı oyuncaklardı.

Bugün, onlar olmadan bildiğimiz haliyle uygarlık çöker.

Elektrik kesintisi, bilgisayar çökmesi, arabanın çalışmaması, telefonun çalmaması korkusuyla yaşıyorsunuz.

Bunun olmaması için hayatınızı ve toplumu düzenliyorsunuz.

Her şey onların ihtiyaçları etrafında dönüyor, sizin değil.

Sinyal veriyorlar, zıplıyorsunuz.

Ses veriyorlar, cevap veriyorsunuz.

Kendinize sorun, kontrol gerçekten kimde?

Sizde mi yoksa onlarda mı?

**

Modern toplumda sizden beklenen tek şey itaat.

**

Biliyorum.

Ne zaman bu kadar güçsüz hissetmeye başladığımı bilmiyorum.

Hepimiz böyle hissediyoruz.

Herkes.

Herkes böyle hissediyorsa bu konuda ne yapıyoruz?

Hiçbir şey.

Aslında bu hoşumuza gidiyor.

Tuzağa düşmüş hissetmek…ezilmiş.

Sanırım özgürlük kölelikten çok daha korkutucu.

Ama yapacak bir şey yok.

Hayat böyle.

Kabullenip yaşıyorsun.

Bu hayat değil.

Bu yaşamak değil.

Bu, uyurgezerlik.

Televizyon izlemek, çerçöp yemek, başka birisi için bir şey olmaya çalışmak.

Kimse bu konuda bir şey yapmıyor.

Kimse denemiyor.

"Sen deneyebilirsin"

Evet, sana kötü diyecekler…

Kötü birisi.

Fakat sen hep biraz ilerisi olacaksın.

**

SANAYİ TOPLUMU VE GELECEĞİ

- Teknoloji çok kötü?

- Pekala, teknoloji çok kötü.

Ve hapı yutmuş durumdayız.

Zihnine doğru bir kapı aç.

Biz de oradan girmeliyiz, yani "Endüstri Devrimi ve sonuçları insan ırkı için bir felaket oldu."

Teknolojinin bizi özgürleştirmesi gerekiyordu, öyle değil.

Araba gibi.

Arabalar icat edildi ve istediğimiz yere gidebilir hale geldik.

Ama sonra araba sahibi olmak neredeyse zorunlu hale geldi.

Daha fazla sınırlandık ve kısıtlandık.

Yani, bütün şehirler arabalar üstüne kuruldu.

Arabaya binmeden yiyecek alamayacak hale gelene kadar.

Zorunlu bıraktılar.

Televizyon zararsız görünüyordu, biz değiştirene kadar.

Her yere kamera koyup bizi izleyen bir şeye dönüştürdük.

Acelemiz varsa hızlı süremiyoruz ya da rahatlamak için yavaş.

Önce kontrol bizdeydi.

Şimdi kendi teknolojimizin kölesi olduk.

İnsanlar sosyal makinedeki ürünlere ve çarklara indirgeniyor.

Onurdan, otonomiden ve özgürlükten yoksun.

Tek seçeneğimiz itaat.

Kafesteki farelere dönüşüyoruz

Peşinden koştuğumuz peynirin şaşkınlığıyla dikkatimiz dağılmış.

Statü, promosyon, para, daha iyi araba, daha büyük ev, daha çok televizyon.

Eğlenceyle tükenmiş, terapi ve Prozac ile düzeltilmiş bir toplum.

Artık özgür olmak istemeyene kadar.

Ya da düzeltilemiyorsan akıl hastanesi.

Ya da hapishane.

Tek alternatif, tek umudumuz, özgür olmanın tek yolu her şeyi… havaya uçurmak.

**

Sen farklı bak

Özgür olmanın ilk adımı, bakış açısını değiştirmek.

Guguk kuşu bahçede ötmeye başladı, sesinden taşan güveni biliyorsundur ve

Sonra fark edersin ki, araba alarmı sesi çıkarıyordu.

Biliyor musun?

Ve sen Orada oturup ve bir saat boyunca zavallı kuşu dinlediğini düşün…

Kuş özgürlüğünü kaybetmiş…

Ne yaptık biz?

" Ne kadar yanlış yapıldı.

Sürekli bunu düşün, bu kadar yanlış ne yapmış olabiliriz ki işler bu noktaya vardık.

Kuş ötüşünü bile unuttu…

Her arabaya bindiğinde şunu düşün.

Daha çok sürdükçe daha çok anlam kazanmalıydı.

Bir akşam işten eve dönerken ve dışarıda kimse yok, gerçekten de hiç kimse.

Ve kırmızı ışıkta durdun, bekledin.

Ve hiçbir yerde araba yok.

Ama yine de bekledim.

İtaat ettin.

O zaman fark ettin ki, mesele teknoloji değildi, makineler değildi.

Bize ne yaptıklarıyla ilgiliydi.

Çünkü kalplerimiz özgür değildi.

- Ve özgür olmak istedin.

- Evet.

İnsanlık onurunu, özerkliğini istedin.

- Evet.

- Bunu herkes ister.

O kadar çok istiyoruz ki, insanlıklarının bir kısmını kurtarmak için her gün öldürüyoruz, savaşlar çıkıyor.

Bie seri katil için şunu düşün, hayatı boyunca öldürdüğünü söyledikleri insan sayısından fazlası intihardan öldü.

Antidepresan, estetik ameliyat ve fast food yüzünden daha çok kişi öldü.

Neden herkes benden bu kadar korkuyor?

Kendine şunu sor: Neden o takım elbiseliler çaresizce bu şekilde düşünenin deli olduğunu kanıtlamaya çalışıyorlar?

Çünkü haklı olduğunu biliyorlar.

Birde uyanırsa diye.

Onlar uyuyorlar ve bir gün uyanıp telefonlarını, televizyonlarını ve video oyunlarını kapatıp senin ve kendileriyle yüzleşmekten korkuyorlar.

Sen ve ben?

Sen ve ben.

"Sanayi toplumunun olumsuz etkilerini yok etmeye gelince, keki hem yiyip hem de ona sahip olamazsınız.

"Keki hem yiyip hem de ona sahip olamazsınız."

Mesele de bu.

Aslında tam tersi olacak.

" Keke hem sahip olup hem de yemek."

1500'lerde değişmiş ve o zamandan beri yanlış söylüyoruz.

Onunla ilgili trajik bir şey var.

Böyle düşünebilen bir adam, böyle bir kavrayış ve tutkuyla ama söylemesi gerekenleri duyurabilmenin tek yolunun insanları havaya uçurmak olduğunu mu düşünmeli?

Ya da kapana kısılmış, yok sayılmış ve güçsüz.

Ama aslında korkunç bir şekilde yalnız olmakla ilgili.

Konuşabileceği, onu anlayan ve olduğu gibi kabul eden tek bir kişinin olmasıyla ilgili.

Herkes bunu ister, değil mi?

**

ŞEYTAN DETAYLARDA GİZLİDİR

Genel kullanımda ayrıntıları ima eden bu sözün, bir diğer anlamını da, sevdiğim dostum bana şöyle izah etti.

İmtihan dünyasında olduğumuz bir hakikat…acılar ve sızılarla bir yerden bir yere doğru seyr halindeyiz. Kendimiz açısından meydana gelen olaylara tahammül edişimiz kolaydır. Ancak ötekinin verdiği eleme karşı duyarlı oluruz. Bazen bu etkileşimde, "tamam" dediğimiz birçok şeyi unutmak istediğimizde ve geçip gitmeye çalışırken, dürtülerimizin etkisiyle neden ve nasıllara düşeriz. Ve ilave olarak şeytanımız da iptilalarımıza dahil olup vesvese vermeye başladığında, nedensiz birden durup kalıyoruz. Öyle ki, uzun hayat yolcuğumuz, sekteye uğruyor, vakit kaybediyoruz.

Neden?

Oldu bir kere, değiştirme imkanımız yok, diyebilecekken, izi kalmış yaralarımızı deşerek kanatıyor, kan ve kuvvet kaybediyoruz. Sonuçta hiçbir gereği yokken ayrıntılar bizi çevreliyor. Büyük bir deniz gibi boyumuzu aşıyor, boğulur gibi oluyoruz.

Bence en doğrusu, geçip gitmeyi öğrenmeliyiz.

Geçeceğiz gideceğiz…varlığımıza benlik çamurlarını değdirmeden, asıl benimize doğru seyrimizi tamamlayacağız.

Allah Teâlâ'nın, **"onlar yürüyen dağlar gibidir"**, dediği bu olsa gerek. Fırtınalar, soğuklar, sıcaklar dağın etrafını çevirir, üzerine etkilerini sunar, lakin dağ dağ, taş taş olarak kalır.

Neticede gönlümüzün gördüğü ve geçirdiği, bu yükleri yollarda bırakmak daha hayırlı olacak. Yani, her geçen gün artan yükümüzü azaltmalı, detaylarda kendimizi kaybetmemeliyiz.

Detaylar, şeytanımızın sermayesi olmaktan öte, hiçbir şeye yaramamaktadır.

YÜREĞİM KANIYOR

Sakin göllerin kuğusuyduk,
Salınarak suyun yanağında.
Ve okşayarak nilüfer saçlarını gecenin.
Sonumuzun adım-adım
Yaklaştığını görürdük...

Yarılan ekmeğin buğusuyduk;
Paylaşılan zeytin tanesinin,
Yüzümüze saldıran yağmur avanesinin.
Biz hep üşüyen burnumuzu
Avucumuzda hohlayarak yürürdük.

Hiçbir hesabımız yoktu kimseyle.
Hiçbir aykırı yanımız,
Hiçbir yalanımız...
Gözüm yaşarıyor,
Yüreğim kanıyor...
Olmasaydı sonumuz böyle!..

Biri, saksımızı çiğneyip gitti.
Biri, duvarları yıktı,
Camları kırdı.
Fırtına gelip aramıza serildi.
Biri, milyon kere çoğaltıp hüzünleri
Her şeyi kötüledi,
Bizi yaraladı...

Biri şarabımızı döktü,
Soğanımızı çaldı.
Biri, hiç yoktan vurdu,
Kafeste garip kuşumuzu!
Ciğerim yanıyor,
Yüreğim kanıyor...
Solmasaydı gülümüz böyle!.

Dağlarda çoban ateşiydik,
Sarmalayarak acı bir sevda masalını
Ve hıçkırarak
Hırçın rüzgârların kavalını...
Namlunun, bağrımıza
Sinsice sokulduğunu bilirdik...

Ceylanın pınara inişiydik,
Vedalaşan birkaç damla gözyaşının;
Tenine kan bulaşan
O masum çakıl taşının...
Oysa biz dualarımızda hep
Birbirimizden daha önce
Ölmeyi dilerdik...

Bazı sorumluluklarımız vardı,
Hayata ilişkin.
Bazı basit sorularımız,
Anlaşılır bazı sorunlarımız...
Göğsüm daralıyor,
Yüreğim kanıyor...
İncinmeseydi gençliğimiz böyle...

Birer yolcuyduk,
Aynı ormanda kaybolmuş.
Aynı çıtırtıyla ürperen birer serçe.
Hep aynı kaderde buluşurduk
Sevmeye tutuklu gibi...

Birer tomurcuktuk hayatın kollarında.
Birer çiğ damlasıydık,
Bahar sabahında,
Gül yaprağında...
Dedim ya,
Hiç yoktan susturuldu şarkımız!
Yüreğim kanıyor,
Yüreğim kanıyor...
Bitmeseydi öykümüz böyle!..

Yusuf HAYALOĞLU

**

MEĞER

Albüm Adı : Melek

Ben ne çok hata yapmışım meğer
Gözüm kapalı bakmışım meğer
Yıllar geçmiş ben saymışım meğer
Dostum sanıp aldanmışım meğer

Yıllarca sürer sanmışım meğer
Boşa kalbimi açmışım meğer
vakit kaybıydı diyemem ama
Sen hiç dostum olmamışsın meğer

Olsun varsın pişman değilim
Biraz üzüldüm hepsi bu

Ağlamam artık gidenlere
Ağlamam artık bitenlere
Ağlamam artık üzenlere, ihanet edenlere

Ben ne çok hata yapmışım meğer
Seni yokken var saymışım meğer
Yollar gitmiş ben kalmışım meğer

Aşkım deyip hapsolmuşum meğer

Bir ömür sürer sanmışım meğer
Ben boşa kürek çekmişim meğer
Vakit kaybıydı diyemem ama
Senden çoktan vazgecmişim meğer

Olsun varsın pişman değilim
Biraz üzüldüm hepsi bu

Ağlamam artık gidenlere
Ağlamam artık bitenlere
Ağlamam artık üzenlere, ihanet edenlere
**

DEPROGRAMMED (2015)

Tür: Belgesel

Yöneten: Mia Donovan

Senaryo : Mia Donovan

Süre: 85 dakika

Hakkında

DEPROGRAMMED, kültlerin yıkıcı serpintilerine ve niçin insanların ilk etapta onlara katılmalarına dair kapsamlı ve iddialı bir bakış.

İnancın nasıl bozulduğu, nasıl kurtaracağı ya da belki de herhangi bir organize inancın ateist bakış açısına sahip olduğu düşüncesiyle ilgilenen herkes için belgeseldir.

Ted Patrick, 1600'den fazla insanın kültün beyin yıkamasın dan tasarruf etmesini sağlayan ve kendini "Siyah Işıklandırma" takma adını veren bir "deprogramcı" dır. Ancak, kurtardığı kişilerin bazıları, hizmetlerinin iyiden daha fazla zarara neden olup olmadığını merak ediyor.

Deprogramlama, inanç sistemini değiştiren ve inanç sistemi ile ilişkili dini, politik, ekonomik veya sosyal gruba bağlılığı bırakan tartışmalı bir inanç sistemine sahip olan bir kişiye yardım ettiğini iddia eden önlemleri ifade eder .

Sözlük programlamanın tanımı, belirli inançlardan birini "özgürleştirmek" veya "yeniden eğitmek" dir. Bazı tartışmalı yöntemler ve kendinden tespit "deprogrammers" uygulamaları kapsamıştır kaçırma , sahte hapis, ve zorlama , bazen deprogrammers ceza mahkûmiyetle sonuçlanmıştır.

Bazı program dışı rejimler, iradesine karşı alınan bireyler için tasarlanmış olup, bu da din özgürlüğü , adam kaçırma ve medeni haklar konusundaki tartışmalara ve bazen de söz konusu olan şiddete yol açmıştır

Ted Patrick'in deprogramlama konusundaki tartışmalı yaklaşımına doğru gelişen tutumlarını ortaya çıkaracak. Bu belgesel, istemsiz program dışı döneme baktığımızda (1990'a kadar 1971 yılına kadar), uygulamanın ne kadarının ahlaki paniğin bir sonucu olduğunu ve aslında ne kadarının bir akıl-denetim meselesi olduğunu sorguluyor?

KADERİN İNCE ÇİZGİSİ

ROMA'DA HATIRASI LANETLENEN BİR İMPARATOR, COMMODUS

Lucius Aurelius Commodus, M.S. 31 Ağustos 161'de Roma'nın güneydoğusundaki Lanuvium'da doğmuştur. Babası stoacı bilge imparatorlardan Marcus Aurelius'tur. Commodus babasından sonra tahta çıkması beklendiği için sarayda yetiştirilmiştir.

5 yaşında Caesar (veliaht seçildiğini anlıyoruz) ünvanını alan Commodus, 16 yaşına geldiğinde de babası Marcus Aurelius'tan Augustus ünvanını aldı ve babasıyla beraber ortak imparator oldu(M.S. 177). Commodus aynı yıl konsül seçildi ve bir yıl sonra da Crispina ile evlendi.

Babasıyla beraber askeri seferleri katıldı. Bu seferlerde Germenlere(Marcomanlar) karşı bir takım başarılar elde edildiyse de tam olarak istenilen başarı sağlanamadı ve İmparator Marcus Aurelius Antoninus M.S. 17 Mart 180'de öldü.

Marcus Aurelius, ölmeden önce Commodus'u kendisine veliaht tahin ettiği için Roma'da herhangi bir karışıklık olmadan Senatus onun imparatorluğunu onayladı. Burada ifade edilebilecek bir durum ise, daha önceleri imparatorlukta hükümdarlar yerlerine geçecek kişileri en iyi, en güvenilir kimseler arasından adaptio(evlat edinme) yöntemiyle seçiyorlardı. Commodus ile beraber taç giyme şerefi tekrar babadan oğula geçmiş oldu.

Her iki imparator da tahtta kaldıkları süreci, barbar toplulukların dışarıdan imparatorluğun sınırlarına yaptıkları saldırılarla mücadele etmekle geçirdiler. Commodus, dışarıda barbarlarla yaptığı savaşların dışında içeriden kendisine olan saldırı ve suikastlerle de uğraşıyordu.

Commodus özellikle imparatorluğunun son yıllarında büyük psikolojik değişimler geçirmeye başladı. İmparatorun davranışları gözle görülür bir biçimde tuhaflaşıyordu. Kendisini Herkül(Antik Yun. Herakles, Antik Rom. Hercules) zanneden Commodus aynı onun gibi aslan postu başlık takıp elinde sopasıyla dolaşıyordu.

Öyle ileri gidiyordu ki yılın aylarının isimlerini değiştiriyor, Ağustos'u Commodus, Eylül'ü ise Hercules olarak belirliyordu. Roma'da çıkan bir yangın sonrası kenti tekrar imar ettirdikten sonra kadim Roma kentinin adını Colonia Commodiana olarak değiştirme cüretini kendisinde görüyordu.

Roma'da düzenlenen festivallerde Herkül kıyafetlerini giyinerek Arena'ya çıkıp, vahşi gladyatör savaşlarına katılıyor, aslan, kaplan, su aygırı ve fil gibi vahşi hayvanlarla çarpışıyordu. Öldürdüğü bir devekuşunu, kendisini alanda korkuyla takip eden senatörlere gösterip sonlarının aynı olacağını açıkça ima ediyordu.

İmparatorun bu hareketleri çevresinde büyük korku uyandırmıştı. Hiç kimse hayatını güvende hissetmiyordu. Nitekim Commodus'un çevresinde yarattığı bu korku ortamı onun sonunu da hazırladı. En yakınları tarafından önce zehirletilen imparator daha sonra odasında boğduruldu ve öldü(M.S. 31 Aralık 192).
Anısı, Senato ve halk tarafından lanetlendi. Heykelleri kırıldı, adı yazıtlardan silindi. Onun ölümüyle Antoninus'lar sülalesinin iktidarı da son bulmuş oldu.

DENİZİN NİNNİS-İ Ninna nanna

Ninna nanna marinare

'Ngopp a varca, miezo o mare

Io te parl e nun respunn

Te si perze miez o suonn

Te vurria magna' de vas

Ma ho paura e te sceta'

Cosi' guarde da luntane

Co' stu core innammurat

Quann aggia' spetta

D'averti questa sera

Co'sta luna quiena?

Quann aggia ' sogna'

Di dirti quanto t'amo

Co' stu' core 'man - ma tu -

sogni qui nel bluuuu...

Ninna nanna marinare

Tu si bell comme o' mare

A vote calm, senza creste

A vote tutta na' tempesta

Ma tu suonn d'ate cose

E chissa se t'arricuord

Che tra a luna e mieze e stelle

Io t'aspette a braccia aperte

Quann aggia' spetta

D'averti questa sera

Co'sta luna quiena?

Quann aggia ' sogna'

Di dirti quanto t'amo

Co' stu' core 'man - ma tu -

sogni qui nel bluuuu...

Ninna nanna nanna nanna

Ninna nanna nanna nanna

**

Gemide, denizin ortasında,

Konuşuyorum ama cevap vermiyorsun

Uykunda kaybolmuşsun,

Seni öpücüklere boğmak istiyorum.

Fakat seni uyandırmak istemiyorum,

Sadece seyrediyorum seni

Aşık bu kalp ile

Daha ne kadar beklemeliyim,

Senin olmak için bu gece

Dolunay ile birlikte,

Daha ne kadar hayal kurmalıyım.

Sana seni ne kadar sevdiğimi söylemeyi,

Ellerimde bu kalp ile, fakat sen...

Burada rüya görüyorsun, mavinin içinde

Denizin ninnisi

Sen deniz kadar güzelsin

Bazen sakin, dalgasız

Bazen fırtınalı

Ama sen başka şeyi hayal ediyorsun

Ve kim bilir hatırlar mısın,

Ay ve yıldızların arasında

Kolları açık seni bekliyorum

Daha ne kadar beklemeliyim,

Senin olmak için bu gece

Dolunay ile birlikte,

Daha ne kadar hayal kurmalıyım

Sana seni ne kadar çok sevdiğimi söylemeyi,

Ellerimde bu kalp ile, fakat sen...

Burada rüya görüyorsun, mavinin içinde

Ninna nanna nanna nanna

Ninna nanna nanna nanna

PASHTO'DAKİ SEVGİ İFADELERİ

Peştuca Aşağıda, sevdiğiniz kişiye hitap etmenin birçok farklı yolu vardır

Kız arkadaşlarınıza kullanacağınız en güzel ifade “jaanaan” olabilir…

Örnekler

- jaanaana (sevgilim, sevgim)

- jaan (benim… ben, ruhum)

- da stargo tora (tam anlamıyla, gözlerimin siyahı. Metaforik olarak, beni hissettiren ve güzel, çekici, tamamlayıcı yapan bir parçam. Ayrıca potansiyel olarak: gözlerim, kendimin eksik olduğu gözlerimin en önemli kısmı

- da zrra qarara (kalbimin “qararı”) - qarar kelimenin tam anlamıyla “teselli” anlamındadır: “Seninle ya da senin varlığı, kalbim rahat. ”Veya“ Kalbimin rahat olmasının sebebi sensin. ”)

- zarrgiya (benim (değerli küçük) kalbim)

- da zarrgi sara (kalbimin merkezi / merkezi)

- da zrra takora (kalbimin atışı)

- da zrra sara (kalbimin özü)

- qurbaana (kendim / kurban ettiğim kişi)

- shirina (tatlı, tatlım, vb)

- shaista / khaista (güzel)

- khwaga (kadınlara); khoga (erkeklere)

- gulaaba (kelimenin tam anlamıyla, çiçek / gül. Özellikle anneler tarafından

oğullara kullanılmıştır) - zigara (kelimenin tam anlamıyla, karaciğer - kalbe benzer bir şekilde vücudun önemli bir parçasını temsil eder)

BENİMDİR NOKTA-İ SÜVEYDA

Nokta-i Süveyda, sevda noktası ismiyle anılır. Kalpte olduğuna inanılır ve burası bir basiret-olgunluk merkezidir. İnsanın tüm varlığının hakikati oradadır. Bu öyle bir özdür ki maddi ve uhrevi âlemin tümünü kuşatır. Nasıl ki bir meyvenin çekirdeğinde kendi ağacı toplu bir şekilde mevcut ise aynı şekilde bu süveyda adı verilen noktada da bütün kâinat bir öz şeklinde mevcuttur. Aslında süveyda için gönül noktası dense yeridir.

Zira ilahi namenin nüshası gönüldür. Sırların taşıyıcısı gönüldür. Bu itibarla her kim ki kendi gönlüne girmiştir, su ve toprak zahmetinden kurtulup can ve gönül sohbetini bulmuştur.

Âşık olacak kişi sevdiğini görür, birden manevi kalbindeki o noktaya sevgi girer. Aşk arttıkça bu nokta büyür. İlk önce kalbin ortasında küçük bir noktayken çok yer kaplamaya başlar. Artık kişi ilk âşık olduğu günkü gibi bir mutluluk bir heyecan içinde değildir.

Yavaş yavaş mutluluğu söner ve tam göğsünün ortasında bir acı hisseder -ki bu öyle bir acıdır ki hiç gitmez-

Devamlı bir hiçlik hissi oluşur. Gözyaşı tam göz pınarına gelir ama dökülmez. Böyle garip bir şeydir. Zamanla bu his derinleştikçe-çoğaldıkça Nokta büyürde büyür. En sonunda bu siyah nokta kalbin tamamını kapladığı zaman işte buna Sevda denir.

Nokta-i Süveyda hakkında 2 teori vardır. Biri mutasavvıflardan nakledilen ÖZ noktası olmasıdır.

Diğeri de kalpte var olan süveyda adındaki bir pıhtıdır. Diğer ismiyle sevda-ül hıtl olan bu pıhtı kalbin içinde siyah bir benek halindedir. Eğer insan sevdaya tutulursa bu süveyda denilen kara pıhtı yavaş yavaş çözülür ve kana karışır.

Yani o insan artık süveydanın çözünmesine uğramış bir kara sevda hastasıdır. Böyle durumlarda hasta savunmasız olur. Melankoliden dolayı savunmasız kalan düşkün hastalar, ince hastalık türünden bir hastalığa yakalanır. Sevdiklerinden başka hiç bir şeyden hoşlanmazlar. Hatta hastalık ileri dereceye varınca hastalar sevdiklerine duydukları sevgiye dayanamayıp ya cinnet geçirirler ya mecnun olurlar ya da ayrılığa ve hasrete dayanamayıp ölürler.

Bu hastalığın adı aşk olur ki tıpkı zehirli sarmaşık çiçeği gibi yakaladığı bedeni sarar ve nihayetinde kendisiyle birlikte kurutur.

Kalp beş esasta ele alınıyor. Kalbin makamı ve merkezi yürektir. Yüreğin ortasında siyah bir nokta vardır, bu nokta iç âleminin güneşini bilen, cihanın ruhudur ve insanlık âleminin arştaki adı gönüldür. Bu en büyük noktanın aynası insan ruhunun başlangıcıdır. Beden ikliminin sultanı, küllî aklın halifesidir. Onun sırrına eren beşeriyetten çıkmış melekleşmiştir. Gözlerin göremeyeceğini görmüş ve ilâhi meclise varmıştır.

Bu nokta, kâmil insanın aynasıdır. İlâhi güneş ışığının insanın kalbine doğmasıdır.

Hayvani ruh uyurken, duyu organları çalışmaz iken uyumayan ve rûya gören de işte bu noktadır. Onun mânevi ışığı yürekten akla akseder, orayı aydınlatır. Bundan duyu organlarına, bedene kuvvet, hayat ve ayrıca canlılık gelir.

Bu sayede duyu organları işler. Sonsuz ilâhi sırlar gönüle dolunca can ve gönül sohbetine girilir.

Nokta-i süveyda denilen siyah noktadır ki, görülen ve görülmeyen âleme karşı çevrili şekilde yaratılmıştır.

Eğer kalp aynası cilâlı olursa onda ilâhi nur ve sırlar belirir. Eğer ona öfke, şehvet ve dünya sevgisi aksederse kararır…

MİSYONER İŞİ SAHTEKÂRLIK

Aşağıdaki şiirin, Hz. Mevlana kuddise sırruhu'l-âlî ye ait olduğu ve Divan-ı Kebir isimli eserinde geçtiğinden bahseden bazı yazılar bulunmaktadır. Yaptığım araştırmaya göre, bu şekilde hiçbir metin/ucundan köşesinden uygunluk gösteren bir şiir yoktur. **Külliyyen uydurmadır.** Hz. Pirin felsefesine uygun tarzda gelecek şekilde hazırlanmış sahte bir metindir.

İftiradır.

Şiire kaynak olarak [**Mevlana, Divanı Kebir /Divanı Şems, Selected Poems from the Divane Shamse Tabrizi, Jalaluddin Rumi, edited and translated by R.A. Nicholson, Ibex Publishers, 2001, İngilizceden Türkçeye çeviri E.İ.**] bu kitap (!) referans alınmıştır.

Hz. Mevlana konusunda uzman olan Abdülbâkiy GÖLPINARLI nın hazırladığı Divan-ı Kebir tercüme eserinin hiçbir yerinde benzer bir metin yoktur. **[Mevlânâ Celâleddin-Divân-I Kebîr-Hazırlıyan : Abdülbâkiy GÖLPINARLI, İstanbul Remzi Kitabevî , Yükselen Matbaası İstanbul — 1957]**

Sonuç olarak yabancıların entrikalarına kapılmadan safiyeti muhafaza konusunda titiz davranalım.

İhramcızâde İsmail Hakkı

İmdi ne yapmalı ey Müslümanlar? Çünkü ben kendimi tanımıyorum!

Ben ne Hristiyan, ne Yahudi, ne Zerdüşt, ne de Müslümanım,

Ne doğudan, ne batıdan, ne karadan, ne denizden,

Ne doğanın darphanesinden, ne de göklerin çemberinden,

Ne topraktan, ne sudan; ne havadan, ne de ateştenim,

Ne arşı aladan, ne tozdan, ne varoluştan, ne de varlıktan,

Ne Hintliyim, ne Çinli, ne Bulgar, ne de Saksonum,

Ne Irak krallığı , ne de Horasan ülkesinden,

Ne bu dünyadan, ne öte dünyadan, ne cennet, ne de cehennemdenim

Ne Adem, ne Havva, ne Aden bahçesinden, ne de bahçe bekçisindenim!

Benim yerim yersizlik, benim izim izsizliktir.

Ten ve tin de değildir, çünkü ben Sevgilinin canındanım

İkiliği kaldırıp attım, gördüm ki tektir iki dünya

Benim aradığım Odur, bildiğim Odur, gördüğüm Odur, çağırdığım Odur

O ilktir, O sondur, O dışarıdadır, O içeridedir

Bildiğim tek Odur Ya Hu, Ya Hu insan !

Aşkın kadehiyle sarhoş olmuşum, iki dünya da algımdan geçip gitmiş

Sarhoş olmak ve şenlikten başka işim yok benim !

Eğer hayatımda bir kere bile Sensiz bir an geçirmişsem

Şu an ve şu saatten itibaren hayatım için tövbe ediyorum

İki dünyayı da ezip geçeceğim, utku içinde sonsuza dek sema edeceğim

Ey Tebrizli Şems, bu dünyada öyle bir sarhoş oldum ki

Sarhoşluk ve şenlikten başka söyleyecek sözüm yok benim !

KİŞİ NEYSE ODUR

İnsanların bir kişi hakkında söyledikleri o kişiyi değiştirmez.

Kişi neyse odur.

Toplumun düşüncelerinin hiçbir önemi yoktur, insanlar bizzat şiddete başvursalar dahi, onlara şiddetle karşılık vermemelidirler.

Aksi halde onlarla aynı seviyeye düşerler.

Sonuçta insan hapiste bile özgür olabilir. Ruhu özgür olabilir. Benliği, kişiliği sakinleşebilir.

Kendisi huzur bulabilir. Her şeyden öte başkalarına karışmamalı, hiçbir şekilde onları yargılamamalıdır.

Benlik esrarengiz bir şeydir, insan her zaman yaptıklarıyla değerlendirilemez

Yasaya uyduğu halde beş para etmeyebilir insan. Yasalara karşı geldiği halde iyi biri olabilir.

Hiçbir kötülük yapmadığı halde özünde kötü olabilir.

Oscar WILDE

BİR SAATTE İNSANI KATİL EDEBİLİYORLAR

ZİHİN KONTROLÜ / MANİPÜLASYON/ Derren Brown: The Push (2018)

İnsanları katil yapan bir deneyin etkisinden çoğumuzun kurtulamayacağı kesin. Mesele şu ki hepimiz bu tip bir etkiye çok duyarlıyız.

Çevreden de gelse bir ideolojiden de.

Başkasının nasıl yaşanacağı hakkındaki yazısı bize verilmiş gibi.

Onların inançlarını uygulayıp amaçlarını yerine getirmemiz için.

Ama bunu, nasıl yönlendirilebileceğimizi anlayarak daha güçlü olabiliriz, hayır diyebiliriz.

Karşı gelebiliriz.

Süre: 68 dk

Tür:Reality-TV

Vizyon Tarihi:02 Şubat 2018 (ABD)

Dil: İngilizce

Özet

Zihin kontrolü uzmanı Derren Brown, manipülasyonun sıradan bir insanı korkunç bir eyleme nasıl yönlendirebileceğini gösteren cüretkâr bir sosyal deney gerçekleştiriyor.

Film Metninden

Merhaba, adım Derren Brown, TV ve sahne kariyerime Britanya'da sihrin psikolojik bir türünü yaparak başladım.

Bu, birkaç on yıldır insan olmanın ne olduğuna dair derin bir meraka yol açtı.

İzleyeceğiniz program gerçek bir sosyal itaat deneyi.

Bir TV programında yer aldığından habersiz bir vatandaşı içeriyor.

Ve baktığımız soru basit.

Toplumsal baskının tanıdık güçleri tarafından cinayet işlemeye yöneltilebilir miyiz?

Manipülasyon'a hoş geldiniz.

Olay- Bir Yabancıyı Bebek Kaçırmaya İkna Etmek

Telefonu al ve tam olarak çalıştığımız gibi yap.

Bakehouse.

Ben Greg.

Buyurun.

Ben Hertfordshire Polisi'nden Dedektif Monroe.

Orada 25 yaşlarında, zayıf bir kadın var mı?

Saçı örgülü ve büyük kırmızı bir bebek arabası var.

Bir saniye verin lütfen.

Teşekkürler.

Evet, var.

Tamam, bu kadının çocuk kaçıran biri olduğu biliniyor.

Bebek onun değil.

Bebek arabasından uzaklaştırmalıyız ve yardımın gerek, tamam mı?

Tamam.

-Tamam, sağ ol Greg.

Cep telefonun var mı?

-Evet.

Numarayı verir misin lütfen?

Bunu kapatma ama cep telefonundan da arayacağım, tamam mı?

Şimdi arıyorum.

Merhaba Greg.

Yine Dedektif Monroe.

Konuşmayı sürdür.

Sabit hattı kahve makinesinin yanına koy.

Evet.

Şimdi kadına gidip kendisine sabit hattan arama geldiğini söylemeni istiyorum, tamam mı?

Bebek arabasıyla kal, tamam mı?

Tamam, bunu yapabilirim.

Teşekkürler.

Affedersiniz, size telefon var.

Tamam.

Telefon şurada.

Bebek arabasını al, çık.

Bebeği güvenli bir yere almalıyız.

Kafeden doğruca çık.

Yürümeyi sürdür.

Ana yola yönel ve yürümeyi sürdür.

Açıkçası bunu yapmam çok ilginç.

Yürümeyi sürdür.

Dışarıdayım ama bu epey tuhaf duruyor.

Birinin bebeğini aldım.

Bu konuda memnun değilim.

Tom, bir yabancıyı bebek kaçırmaya ikna ettin.

Devam et, ne hissediyorsun?

-Korkunçtu.

-Öyle mi?

-Korkunçtu.

-Tamam.

Evet, yaptırdığın için bravo.

Ama tabii planladığımız şey çok daha kötü olacak.

Arama yaptığını gördüğünüz bu kişi polis değil.

Oyuncu.

Kafedeki kadın da öyle ve bebek gerçeğine benzer bir model.

Ama kafe çalışanı gerçekti ve ekibim ona gidip açıklayana kadar bunların hiçbirini bilmiyordu.

-Gerçek değil.

-Göremedim.

Çok panikledim.

Birinin polis gibi bir otorite figürü gibi davranması ve bir yabancıya normalde asla yapmayacağı bir şeyi emretmesi şaşırtıcı derecede kolay.

Bu, sosyal itaatin, emirlere uymanın, biri doğru dediği için bir şeyi yapmanın uç bir örneği.

Otorite birinden, benzer düşünen bireylerden oluşan bir gruptan ya da ideolojiden gelebilir.

Fazla iyi olmayın.

Kamu düzeni için kullanılabilir.

Ama insanları korkunç şeyler yapmaya da itebilir.

Sosyal itaat hayatın bir parçası.

Evrim, topluluğun parçası olmanın güvenliliğini öğretti ama tehlikeleri bilinmeye değer.

Şimdi her zamankinden daha çok.

Olay: Birini insan öldürmeye bir saatte ikna etmek

Ben de insan doğasının bu özelliğinin sınırlarını araştırmak için bir deney tasarladım, şunu.

Sosyal itaat birine yaşayan, nefes alan başka bir insanı ölümüne ittirmek için kullanılabilir mi?

Bu deneyi kurmak için özel yeteneklere sahip bir ekip gerekiyordu.

Özel efekt sanatçıları.

Merhaba Dave, çok memnun Dublör koordinatörü.

Aklımda bir proje var.

Ve bir grup profesyonel oyuncu.

Birini insan öldürmeye ikna etmeye mi çalışacağız?

Evet, tam olarak bu.

Ve etkileyici bir mekân gerekiyordu.

Ve inandırıcı bir yalan hikâye.

NE GEREKİYORSA

Ben David Tennant, bu gece PUSH'u desteklediğim için, harika işleri için çok mutluyum.

Deneyin geçtiği yer PUSH adlı yeni gençlik yardım derneğinin açılışı.

Güçlü VIP'ler ve zengin bağışçılar katılıyor.

Gecenin önemli olayı bağış için yardım müzayedesi olacak.

Hatta bazı ünlü simaları iyi dilek mesajı çekmeye ikna ettim.

PUSH'u destekliyorum.

PUSH harika iş çıkarıyor.

Yeni bir dernek ve yardım gerekli.

Burada her şey önemli, güçlü bir gala gibi görünmesi için tasarlandı.

Tabii ki hepsi yalan.

Alanın her yerine saklanmış 50'den fazla kamera var.

70 oyuncu özenle planlanmış ve çalışılmış bir senaryoyu oynayacak.

Onları binadaki gizli bir odadan kulaklık vasıtasıyla yönlendireceğim.

Tamam, herkes hazır mı?

Başlıyoruz.

İTMEYE 72 DAKİKA

Bu program her gün hayatlarımızın yetkisini ne kolay teslim ettiğimize, bu kontrolü kaybetmenin risklerine dair.

İşte.

Geliyor.

-Merhaba.

Buyurun?

-Matt ve Chris.

Ben Alex.

PUSH'un başkan yardımcısıyım.

Geliyorlar Tom.

Tüm bunlar çekildiğini bilmeyen bu adamı kandırmak için kuruldu.

Organizatörle buluşmak, gece iş çevresini genişletmek için geldi.

Beyler, nasılsınız?

Selam Matt, seni görmek güzel.

Gelmene sevindim.

Chris! -N'aber?

-Hoş geldin.

İçki getireyim.

Bu Chris Kingston.

29 yaşında, bekâr ve bir baskı ve tasarım firmasının eş direktörü.

Hayatından memnun, mantıklı, normal bir adam.

Teknoloji düşkünü, hayatındaki en iyi şeyler işi ve arkadaşlarıymış.

İlk bakışta birini çatıdan atacak bir tip olmadığını söylersiniz.

Chris iş ortağı Matt'le burada.

Matt deneyin içinde ve şimdi gidecek.

Telefonunu kullanabilir miyim?

Şarjım bitti.

Chris'in telefonunu da götürecek.

Evde bir şey olmuş.

-Üzgünüm.

-Sorun yok.

-Evet.

-Sağ ol dostum.

İlk itaat anımız yaşanmak üzere.

Bakın, olay Chris'e birini çatıdan itmesini söylemeye dek tırmandırılacak.

Ama sosisli börekle başlayacağız.

-Tanıştığımızda -Selam Tom, affedersin.

Yemekçilerle sorun çıktı.

Et kanepeleri burada ama vejetaryen kanepeler nedense başka arabada.

Üzgünüm.

Sana bırakıyorum.

Sorun yok.

Hayır, kolayını yapmak istiyorum.

Bir iyilik yap Chris.

Yarısını al, buraya koy.

-Halletmek için.

Olur.

-Evet.

Umduğumuz, Chris'in gecenin Tom'dan gelen ilk emrine memnuniyetle uyması.

Bu, üstünde vejetaryen yazan bayrakları da içeriyor.

Vejetaryen bayraklarını buraya batırıver.

-Bana da ver.

-Cidden mi?

Yapıyor mu?

Yaşasın.

Bravo.

Olay çıkarmadı.

Memnuniyetle sosisli böreklere vejetaryen işareti koydu ama değiller ve olmadıklarını gayet iyi biliyor.

Kapıya ayak koyma tekniği olarak biliniyor.

Küçük bir iyilik yapıyorsun, o kişiye büyük bir iyilik yapma ihtimalin artıyor.

Çok sarhoş olacaklar.

Farkı anlamayacaklar.

Chris iş için bağlantılar kurma amacıyla geldiğini düşünse de iki ay önceki katılımcı alma tweetimi cevapladığından burada.

Yeni TV programıma katılmak için 2000'den fazla kişi başvurdu.

Laura dâhil.

İyi bir şey gibi göründü.

Çıkıp daha önce yapmadığım bir şeyi yapmak.

Martin.

İşim biraz insanlara yardım etmeye çalışmakla ilgili.

Bakım anlamında değil ama bir şeyler açıklama anlamında.

Hannah.

"Neden başvurmayayım?

" dedim.

Kendimi öne çıkardığım şeyleri pek yapmam, bu biraz farklı.

Ve Chris.

Böyle bir şeye hiç başvurmamıştım, açıkçası biraz gerginim.

İki düzine finalist evrak doldurmak için farklı günlerde çağrıldı.

Ama itaat testine giriyorlardı.

Soldaki üç kişi oyuncu.

Bunu duyduklarında oturup kalkmaları söylendi.

Diğer girenler gerçekten başvuran kişilerden sona kalanlar.

Form doldurma dışında talimat almadılar.

Ekibim ve ben başka odadan gizlice izliyorduk.

Sosyal itaati yüksek kişi davranış işaretleri için diğerlerine daha çok bakar.

Yerin burası olacak.

İnsan sayısıyla katılma baskısı da artar.

Burada kalkma ya da oturmanın kararı.

Gruba uymayan kişiler çıkarıldı.

Maalesef Amy'yi çıkarmalıyız.

Amy.

Benimle gel.

Yerler dolunca oyuncuları çıkardık.

Geride kimse söylememesine rağmen kalkıp oturan bir oda dolusu itaatkâr kişi kaldı.

Merhaba.

Selam.

Final dörtlüsü.

Hannah, Laura, Martin ve Chris.

-Bence o favori.

-Evet.

Adamımız o.

Ve sonra Chris dâhil başvuran herkese programa seçilmediklerini söyledik, hiçbir şeyden şüphelenmesinler diye.

Deney başladı.

Chris en önemli VIP konukla tanışacak, Bernie.

Merhaba.

-Affedersiniz.

Bernie geldi.

-Öyle mi?

Getireyim mi yoksa gelir misiniz?

İki saniyeye oradayız.

-Tamam, sorun yok.

-Sağ ol Alex.

Senin için şans.

Onunla bağlantı kur, tanı.

Evet.

Çünkü Bernie müzayede için en çok eşya veren olmasının yanında derneğe beş milyon dolar da verecek.

Cidden mi?

Evet, öyle ciddi ve önemli biri.

Gönlünü hoş tutmalıyız, tamam mı?

O beş milyon dolar olmadan merkezimiz olmaz ve binlerce çocuk fırsat elde edemez, tamam mı?

Evet.

Hazır mısın?

-Evet.

-Bırak.

Başka vereyim.

Bunu al.

Bunu alayım, sonra dışarıda küçük bir masa var, oraya koyalım.

İTMEYE 60 DAKİKA

Sola gidersen orada bir masa olacak.

Temiz olan.

Üstüne koy.

Bu Bernie.

-Bernie.

-Nasılsın?

Seni görmek çok güzel.

Rica ederim.

İstediğim için geldim.

Alex'le tanıştın, yardımcı Arabamı çeker misin?

Engelliyorum.

-Çizme yeter tatlım.

-Denerim.

Bernie, bu adam teknik guru.

-Tamam.

-Chris.

-Memnun oldum.

-BT mi?

-Evet.

-Tamam.

Chris'in herkes gibi gece giysisi giymediğini fark etmiş olabilirsiniz.

Bunun papyonlu bir gece olduğunu bilerek söylemedik.

Böylece günlük gömleğiyle herkesten daha düşük statüde hissedecek.

İçki ister misin?

-Evet.

Ne var?

-Ne istersin?

Şarap, şampanya var.

Şampanya iyi bir başlangıç olur.

Harika.

Tom'un kafa sallayışıyla Chris şampanya getirmeye gidiyor.

Hiçbiri onun işi değil.

Tanrım.

Şundan yemeyin.

Teşekkürler.

Bernie'nin sosisli börek aldığını gördü.

Bir şey demedi, Tom'la bir çeşit iş birliğinin, küçük bir hilenin içine girdiğini gösteriyor.

Yine söylüyorum, büyük olayın ilk adımı.

Başlayacağız.

Size etrafı, yaptıklarımızı göstermek ve sizi çatıya çıkarmak istiyorum.

-Chris, çantasını alır mısın?

-Tabii.

Küçük itaat hareketleri.

Yiyecekleri vejetaryen olarak yanlış işaretlemek, şampanya getirmeye gönderilmek, Bernie'nin çantasını almak.

Ama gittikçe Chris'e birini çatıdan itmesinin söyleneceği noktaya kadar çıkacak.

Dışarıdalar.

Beklemeliyiz.

Chris'i bu gece buraya getirme planı zil testinde seçilmesinden kısa süre sonra başladı.

Yeni derneğin direktörünü oynayan oyuncu Tom bir bağış toplama uygulaması yapmayla ilgili Chris'in iş yerine gitti.

Ben Tom Monroe.

Direktörüm.

-Chris.

-Memnun oldum.

Derneğin adı Şehirde Toplumsal Mutluluk Projesi.

Biz PUSH diyoruz.

Büyük olaysa şu anda bu merkezleri gerçekten inşa ediyor -oluşumuz.

-Harika.

Bu toplantının amacı Tom'un yakınlık kurması, iş anlaşması için sunum dinleyen güçlü bir yönetici olarak görünmesiydi.

Size A, B ve C seçeneklerini sunarsak -A tam seçenek, ileri düzey.

-Harika.

Evet.

Ek şeyler.

Ve Chris'i VIP'lerle tanışması için büyük açılış gecesine çağırmaktı.

Sizi açılışa getirmek isterim.

Gelebilirseniz diğer herkes Önemli olan herkes orada olacak.

Gitmeliyim.

-Çok teşekkürler.

-Çok memnun oldum.

İTMEYE 52 DAKİKA

Chris, Tom ve Bernie'yi görev duygusuyla takip etti gençlik merkezi olacak yere bakan çatıya çıktılar.

Orada Bernie cömert bağışını bekleyen en önemli dernek kişileriyle tanıştı.

Tanıştırayım.

Bernie.

-Bu Eugene.

-Pekâlâ Eugene.

İnşaat firmasının başında.

Binaları yapıyor.

-Merhaba.

Bernie.

-Eugene -Bu adamla da tanışmalısın.

-Graham Dixon, PUSH'un CFO'su.

Chris için küçük bir tesadüf var.

Eugene aynı soyadı paylaştıklarını söyleyecek.

Eugene Kingston.

-Chris Kingston.

-Selam.

Böyle küçük şeyler bağlanma hissi veriyor.

Bu sonunda önemli olacak.

Eugene'e çalışan birkaç teknisyenle de tanıştı.

Mark ve Ray.

Yukarıdayken Bernie'nin sigara içmek için kenara çıktığını gördü.

-Bay Right.

-Sorun yok, itme.

Tuhaf, tehlikeli bir şey gibi duruyor ama Chris'in bunu görmesi ve sonra hatırlaması çok önemli.

Sevdiğini biliyorum -Pekâlâ.

-Teşekkürler.

Çok teşekkürler.

Çatıdakiler gelen konuklara manzarayı göstermek için orada bekleyecek.

Şu anda ana müzayede odasında Chris, Bernie'nin birazdan herkese yapacağı konuşmanın provasını dinliyor.

"Kendi çocuğum yok ve bu doğru, kesinlikle doğru ama şimdi PUSH sayesinde binlercesi var gibi hissediyorum.

" -Acaba -Tabii.

Şakayla bitireceğim.

Büyük, karşılık vermeyen, çocukları hayal kırıklığına uğratan şey nedir?

-Bilmiyorum Bernie.

-Dur.

Büyük, karşılık vermeyen, çocukları üzen şey?

Karşılıksız çekim.

Şaka bu, o gülüyor ama sen gülmüyorsun.

Üzgünüm.

Benim hatam, böldüm.

Bernie, ara vermek istersen küçük bir ofis var.

Su da var.

İyi olur.

Chris, ceketiyle çantasını alıp ofise koyar mısın?

Chris şu anda tamamen itaatkâr.

Emirlere uyuyor, çanta taşıyor, Bernie'nin kötü şakalarına bile gülüyor.

Tam burada olmasını istiyoruz.

Olacaklar için doğru noktada.

Müzayedenin ikinci yarı eşyaları.

Acele etmeyin, biz sizi alacağız.

Chris'le hızlıca birer içki alacağız.

Hayır.

Chris benimle kalsın, şey gerekirse İşte burada işler Chris için tuhaflaşmaya başlayacak.

Bernie gittikçe daha stresli, kafası karışık davranacak.

Korkunç bir şey olana kadar.

-Broşürü gördün mü?

-Hayır.

-Sattığımız şeyler.

-Tamam.

18 karatlık Viktoryen altın bileklik.

Açılış fiyatı 3000 sterlin.

Bu şey için doğru olamaz Şuna bak.

Bernie, ses cihazın lütfen.

Ses cihazına konuş.

Sue PUSH müzayede kataloğuna bakıyorum ve 1890 civarı tarihli tutamaçlı büyük bir Japon vazosunun açılış fiyatı 2000 sterlin! -Bu 2000 alamazsınız.

-Tamam.

Paraları var mı?

Dernek olduğunu biliyorum ama parayı almalılar, vermemeliler.

Tabii.

Ne?

Her şeyin neden böyle olduğunu anlamıyorum -Hayır.

Burada değişmiş.

-Ne?

-Açılış fiyatı 20 bin.

-Daha iyi.

18 karatlık altınınki 12 bin.

O zaman bu ne… koyayım?

Boktan bir eski versiyon herhâlde.

Atayım.

Hayır.

Şeyle konuşalım

-Tom'la mı?

-Tom'la konuşalım.

Saçmalık.

Bana arka çık.

Diğerini getir Yok, hepsini bırak.

-Buraya mı?

-Sadece 20 bin olduğunu söyle.

2000 değil 20 bin.

Tom?

Evet Bernie, pardon.

Broşüre baktık ve tamamen anlamadığımız bir sürü şey var.

Tamam, başlıyoruz.

Sende ikinci var.

Doğrusu var.

Büyük Japon vazosu ve açılış 2000 ama 20 bin olduğunu söylemiştin.

-İçerideki daha yüksekti.

-Bu İkisi de 2000.

"20 bin.

" demiştin.

-Gidip bakayım.

-Hayır, burada kal.

Neden yanlış?

Müzayedeciyle konuşacağım.

Bernie, müzayedeciyle konuştun ve bu fiyatları koymasına yardımcı oldun.

-Bunları hatırlamıyorum.

-Peki.

Yazmadıysan yaşanmamıştır, yani -E-postada Bernie.

-Arabam nerede?

-Araban mı?

-Arabam çünkü o aldı ve Arabanda sorun yok.

Konuşmandan sonra getireceğiz.

Ve neden Birisi mavi halı olacağını söylemişti ve tamamen Sadece Bernie!

İyi misin Bernie?

Tamam.

Nasıl yardımcı olabilirim Bernie?

Hap.

Haplar nerede?

Chris, ambulans çağıracağım.

Çantasına, ceketine bak.

Hapları bul ve getir.

Bernie?

-Öldü mü?

-Öldü dostum.

İTMEYE 49 DAKİKA

Ambulansı aradın mı?

-Öldü dostum.

-Evet, biliyorum ama yine de Bir dakika ver.

Kalp masajı yapmak gerekmiyor mu?

Yapmayı biliyorum.

Denedim.

Öldü.

Birini arayacak mısın?

Bekle.

Bir saniye ver.

Chris, çantasını, ceketini al, ofise koy.

Bir nefes alayım.

Tamam.

Üzgünüm Bernie.

Dinle, buraya 70 kişi gelmek üzere, tamam mı?

Şu ikisini al, masaya koy.

Tanrım.

Konuşması.

Masaya koy.

Bak, 70 kişi geliyor.

Bunu görmemeleri lazım.

Bacaklarından tut.

Dizlerinden tut.

Haydi Chris, bana yardım etmelisin.

Dizlerinden tut.

Üzgünüm Bernie.

Tuttun mu?

-İyi misin?

-Evet.

Ofise koymalıyız.

Ofiste öylece bırakamayız.

Ortadan kaldıralım.

Cesedi odadan çıkarmaları lazım.

Sorgulamadan sürüklüyor, güzel.

Tanrım.

Üzgünüm Bernie.

-Tamam, içeri sokalım.

Tamam.

-Şunun üstüne koyalım mı?

Bir saniyeliğine şuraya koy.

Tamam.

Kafasının altına bir şey koyalım mı?

-Chris.

-Evet.

Bravo dostum, bravo.

Tamam.

Ben yaptığımdan değil ama -Birini arayacak mıyız?

-Gelenler var, tamam mı?

Sakinleş.

Arayacağız ama şimdi değil, tamam mı?

-Tamam.

-Böyle bırakamayız.

Tamam.

Sandığın içinde ne olduğunu söyle Chris.

-Sandık olmaz.

-Ne olduğunu söyle Chris.

Hediyeler ve Sandıktakileri çıkar Chris, masaya koy.

Sandığa koymadığımızı söyle.

Her şey bittiğinde gelip alacağız.

Chris, mesele dernek.

Mesele para, mesele çocuklar.

Aslında para değil.

Bir adam öldü.

Halletmeliyiz.

Bernie'nin vasiyeti.

Çocuklara yardım etmek istedi.

Bunu yapmalıyız.

Sadece Bernie'yi bu huzurlu, sessiz yerde biraz haysiyetle bırakacağız ve müzayededen sonra gelip bulacağım, yeni kalp krizi geçirmiş olacak.

Çocuklar paralarını alacak, herkes için sorunsuz olacak, tamam mı?

-Bernie sorunsuz değil.

-Tabii ki.

Sandıkta haysiyet olmaz.

Lütfen.

Bak Chris, Bernie öldü.

Tek yaptığımız bu gecenin yapılmasını sağlamak.

Konuşmayı kim yapacak?

Bernie'yi beklerler.

Chris, sandığı aç.

Tamam.

Bacaklarından tut.

Bernie, müzayedenin sonuna kadar buraya koyacağız.

Haydi.

Sadece Nazikçe koy.

Yavaş yavaş Chris'in bir cesedi kutuya sakladığı ve buna engel olamadığı bir noktaya eriştik.

Yavaş yavaş ciddileşiyoruz.

Gideceğim ve sonra gelip seni alacağım, tamam mı?

Aileyi arayacaktın.

Ya gelirlerse?

-O zaman ne yapacağız?

-Bak.

Çok geç.

Ambulansı arayacaktım ve öldü.

Ambulansın faydası olmaz.

-Kendini bırakma.

-Tamam.

-Kendini bırakma.

-Evet, tamam.

-Tamam mı?

-Evet.

Yanlış yapmadın.

Tamam mı?

Bernie müzayededen sonra iyi olacak.

Alex, gir.

Merhaba Tom.

Nicholas biraz gecikecek.

Tamam.

Üst otoparka park edebilir mi diye soruyor.

-Sorun yok.

-Evet, sorun değil Nicholas.

Sorun yok.

Evet, bir dakikaya görüşürüz.

Hoşça kal.

Kâğıdı almalıyım.

Park edilen arabalarla kâbus yaşıyoruz.

Kuyruk oluşturuyor gibiler.

Neyse aldım.

Tanrım.

Bir dakika oturmalıyım, ayaklarım beni öldürüyor.

Bernie'nin anahtarları.

-Alayım.

-BMW.

Çok iyi.

Tamara Veronica'nın yanına oturmuyor, araları açık.

-"Teknem seninkinden büyük.

" -Alex, bunu hallet.

Milan'dan bahsetme.

Üçüncü masadalar.

-İyi.

-Birazdan görüşürüz.

Görüşürüz.

-Gelmeye başladılar.

-Gireceğiz.

Gördüğünüz gibi kesinlikle Mutlu değil.

Müzayedenin üstünden geçeceğiz.

-Cidden sorun yok.

-Tom, üzgünüm.

-Nicholas, müzayedeci.

-Trafik.

-Merhaba.

Nick.

-Ve otopark Bernie olmalısınız, merhaba.

Merhaba.

-Konuşabilir miyiz?

-Evet.

Evet, ölü adam Bernie'yle karıştırıldı ve bu karıştırılmış kimlik tohumu şimdi büyüyecek.

-Birlikte çok iyi.

-Evet.

Müzayedede doğrusunu sen seç, tamam mı?

Alex'le konuşursan bunu yapacak birini ayarlar, tamam mı?

-Hazırlık için birkaç dakika.

-Evet.

-Birazdan görüşürüz Tom.

-Teşekkürler.

-Bernie olmadığımı biliyor mu?

-Uyum sağla, olur mu?

-Bernie'nin tipini bilen yok.

-Yine de Bernie olamam.

-Hata yaptı.

-Pekâlâ.

Hata yaptı, o kadar.

Hazır mısın?

-Hazırım.

-Tamam, sadece Kendini kaybetme.

Çünkü kendimi kaybetmemeliyim.

-Yanında oturacağım, değil mi?

-Tabii ki.

Seni bırakmayacağım.

Müzayede başlamak üzere.

Chris, Tom'un Bernie'nin cesedini ofise sürüklemesine ve kutuya koymasına yardım etti.

Hatta Bernie'yle karıştırıldı ve haklı olarak sorun olabileceğini düşünüyor.

Kutudaki ölü adam Bernie'ymiş gibi yapmak istemiyor.

Müzayedeye geçtiler ve işler onun için ciddileşmeye devam edecek.

Chris yüksek statülü konuklarla dolu bir odada normal davranmaya çalışacak ve özel bir amaç için oradalar.

Yabancılarla dolu bir odada sosyal itaat tarafından yönlendirilmek daha olası.

Uyum için her şeyi yaparız.

PUSH, günümüz toplumunda zorluk çeken birçok gencin hayatını iyileştirmeye adanmış.

Rahat alanlardan çıkmaya ve yeni şeyler denemeye yönlendirmeleri harika.

Bir sürü dezavantajlı çocuğun ve gencin hayatını değiştiren harika işlerin için teşekkürler PUSH.

Ben David Tennant, bu gece PUSH'u desteklediğim için, harika işleri için çok mutluyum.

Bir grup ünlü destek verdi ve etkinlik için iyi dileklerde bulundu.

Yalan dernek olduğunu biliyorlar.

Gerçek olmadığını biliyorlar.

Bu ünlülerin çoğu TV programlarıma katılmışlardı ve Chris bağlantı kuracak mı merak ediyorum.

Ama prestij ekleyecekler, Chris'e sessizce uyum sağlaması için daha da baskı yapacaklar.

Bu ülkeyi daha iyi yapabiliriz.

Yeni bir dernek ve yardım gerekli.

Meselesi gençler ve mutluluğun kıt olduğu kentsel bölgelere mutluluk yaymaya çalışmak.

Merhaba.

Ben Griff Rhys Jones ve şunu demek istiyorum, iyi şanslar.

Merhaba! PUSH'un açılış gecesinde koca bir iyi şanslar dileğinde bulunmak istiyorum.

PUSH harika bir örgüt.

Dernek çok sıkı çalışıyor.

Hayatlarının dönüştürülmesi gereken insanların hayatlarının dönüştürülmesine yardımcı oluyor.

Evet, haydi bakalım.

Çabalarınızda başarılar ve Ne gerekiyorsa yapın yapmayı unutmayın.

Ne gerekiyorsa yapın.

Ne gerekiyorsa yapın.

PUSH, Ne gerekiyorsa yapın.

-Ne gerekiyorsa yapın.

-Ne gerekiyorsa yapın.

PUSH, Ne gerekiyorsa yapın.

Kısa bir konuşma yapıp döneceğim, tamam mı?

-Orada mı?

-Hemen döneceğim.

Ne gerekiyorsa yapın.

İyi akşamlar hanımlar beyler.

Bu gece gelen herkese çok teşekkürler.

Çok içmek, daha fazla harcamak isterim.

Uzatmayacağım.

Sizi eğlenceli bir gece sunacak profesyonelle bırakıyorum, müzayedecimiz Nick.

Çok sağ ol Tom.

Sağ ol dostum.

Çok teşekkürler.

Tom Monroe! İyi akşamlar hanımlar beyler.

Ben Nicholas Lumley.

Uzun yıllardır müzayedeciyim ve bu gece bu katalogdaki eşyaların kalitesi epey inanılmaz.

Ve salonda bunun için teşekkür etmemiz gereken biri var.

Çok utangaç biri.

Tanımazsınız.

Tanımanız olası değil.

Kendi hâlinde ve bu gece geldiği için çok şanslıyız.

Bay Bernie Right salonda.

İşte orada.

Eminim ona büyük bir alkış vermek isteriz.

Bernie.

Kalk.

Yap şunu.

Harika.

Bernie gelip neden bu büyük jesti yaptığıyla, ona ne ifade ettiğiyle ilgili birkaç şey söylemek istiyor.

Konuşması bende.

-Hayır, okuyamam.

-Oku işte.

Oraya çık, konuşmayı oku ve geri in.

Konuşmayı oku, kelime kelime.

Tamam mı?

Konuşmayı oku.

Ne gerekiyorsa yapın.

Chris için çok karmaşık bir an, bu durumda ne yapacağınızı düşünebilirsiniz.

Tüm geceyi utanç verici bir sonra doğru mu çarpardınız yoksa yan odada ölü durduğunu bildiğiniz ana bağışçıymış gibi mi yapardınız?

Bay Bernie Right'ı çok harika bir alkış vererek karşılamanızı istiyorum hanımlar beyler! Herkese iyi akşamlar.

Biraz gerginim, lütfen sabredin.

Genelde sizin gibi bir grubun karşısında durmuyorum.

"Birçoğunuz beni gördüğüne memnun, güzel.

" "Bir amaç için geldim, sırf çek defterimle sözleşmelerinizi tamamlamanızı, merkezin kurulmasını sağlamak için değil.

" İlk birkaç sayfa kelimesi kelimesine yazılı.

"Henüz kendi çocuğum yok.

" "Hâlâ epey gencim.

Yani umarım.

" "Ama PUSH sayesinde şimdi binlercesi var gibi hissediyorum.

" Şimdi iki maddeye geçiyor.

"Muz anekdotunu anlat.

" ve "Bitirme şakası.

" Umarım bir şakayla bitirebilirim belki.

Binlerce çocuğu üzen yuvarlak şey nedir?

Umarım karşılıksız çıkan çekim olmaz.

Her neyse Çok teşekkürler.

Ve evet, lütfen bağış için elinizi cebinize atın, harika.

Teşekkürler.

Bay Bernie Right hanımlar beyler.

Müzayedeye geçelim.

Yaklaşık 25 eşyamız var.

Çok sürmez, dikkatinizi ayırmayın.

Yetenekli asistanım Holly burada, çok sıkı çalışacak.

-Gelecek ve -Harikaydı.

Tamam.

Beni 2000 sterlinle kim başlatmak ister acaba?

Buna 2000 sterlin.

Kalkıp konuşmayı yapmakla Bernie olduğunu kabul ediyor.

Çok büyük bir yalan.

Ve kurtulması çok zor.

Yavaş yavaş oluyor.

Ve şimdi çok derine battı.

5000 sterlin! Satıyorum, sattım! Bir numaralı eşya hanımlar beyler.

Sağ olun.

Müzayedenin sürpriz eşyasının gelme zamanı.

Şimdi biraz eğleneceğiz hanımlar beyler çünkü gizemli bir eşya var.

Müzayedede bunu severiz.

Gizemli bir kutu getireceğiz.

Biraz teklif vermek isteyenler için deneme şansı.

Düşük başlayacağız.

İlk müzayedenizse Nereye gidiyorlar?

İlk teklifçi elini kaldırsın.

Bekle Chris, bekle.

İlk gizemli kutu geliyor ve içinde çok güzel bir şey var.

Sadece balon, tüy falan değil.

Artırmaya cidden değecek bir şey.

-Bekle.

-Tom.

-Chris, sakin kal.

Hanımlar beyler, kutunun içinde bir gizem var.

Artırmaya değer, yemin ederim.

Kim başlamak ister?

Kutuyu biz kazanmalıyız, tamam mı?

Benim derneğim olduğu için teklif veremem.

Sen teklif ver, ben öderim.

-Tamam mı?

O kutuyu kazanmalıyız.

Açık mı?

-Tamam.

1500, 2000.

2500, 3000.

Artırıyor musunuz arkadaki hanımefendi?

3000.

3500 alayım.

Güzel bir eşya.

Hepiniz dışarıda mısınız?

Arkada yeni teklifçi.

4000.

Beş.

Velinimetimiz.

5000 sterlin.

Sorun yok, güzel.

Sizinle 6000 beyefendi.

Bernie'nin teklifi 7000 sterlin.

Çok teşekkürler.

7000 sterlin.

Sekiz.

9000 sterlin! Şimdi Bernie.

9000! Kararlı.

9000 sterlin.

Belki de içindekini biliyor.

9000 sterlin.

Son teklif velinimetimizin.

9000 sterlin.

9000 sterline Bernie Right'a sattım! Hareket ettirebilecek miyiz?

Hareket ettirecek miyiz?

Şimdi heyecan verici kısım hanımlar beyler çünkü içinde ne var görmek istiyoruz.

-Değil mi?

-Evet! -İçindekini görmek istiyor muyuz?

-Evet! Açıp parayı alalım mı?

Kutuyu aç! -Kutuyu aç!

-Kutuyu aç! Kutunun içinde ne olduğunu hatırlıyor musun?

Sadece iPadler.

Şöyle bir bak, "iPad.

" de.

Tamam mı?

-Sadece bunu yapacaksın, bir bak.

-Geliyor! -İşte geldi, kutuyu aç.

-Kutuyu aç.

Sürprizi bozmak istemiyorum.

Sanırım kendime sır olarak saklayacağım.

-Hayır! -Üzgünüm.

Aç! Tamam, açmadı.

Biraz sıkıntılı bir durum.

Chris bunun yanlış alarm olduğunu fark etmiyor.

Bernie'nin içinde olduğu kutu değil.

O kutu hâlâ ofiste.

Bu, söyleneni yapmayı ilk reddedişi.

Yine de o kutu olmadığını ve cesedin ofiste olduğunu anlamalı.

-Uzatmadan geçelim.

-Bravo.

"Keşke alsaydım.

" diyenlere iyi haber.

20 dakikaya yeni bir gizemli kutu gelecek.

Ama Bu seferkinin içinde inanılmaz bir şey olduğuna yemin edebilirim.

Tamam, ayrılıyoruz ve sakince gideceğiz Chris.

Tamam mı?

Sakince.

Haydi.

Oradaki hanımefendiden 6000 sterlin.

6000.

6500 var mı?

Bir yerden 6500 görecek miyim?

6500.

-Şükürler olsun.

-O nereden geldi?

Kutular.

Farklı bir kutuydu, açıkla.

Bak ne diyeceğim, sorun yok.

Burada bir tane daha varmış.

Tanrım! Burada bırakamayız, tamam mı?

Şöyle yapacağız.

Anahtarlar.

Araba anahtarları bende.

Alex arabasını nereye koyduğunu söylemişti?

Bilmem.

Ön tarafı kapattığını söyledi.

Tamam, ön tarafta bir yerde.

Şöyle yapacağız.

Cesedi al, arabaya koyacağız, arabada kalp krizi geçirmiş gibi yapacağız.

Biri onu arabada bulacak.

-Biz bulacağız, değil mi?

-Tamam.

-Bulacağız, evet.

-Tamam.

Çok daha iyi.

Tamam, şimdi taşıyamayız.

Bana bir saniye ver.

Tamamdır.

Önde bir tekerlekli sandalye var, tamam mı?

Tekerlekli sandalyeyi getireceğim.

Onu koyup dışarı çıkaracağız.

Biri iyi hissetmiyor gibi duracak.

Tamam mı?

Hemen döneceğim.

Tekerlekli sandalyeyi alıp hemen döneceğim.

Tamam mı Chris?

Chris şimdi bir yalanlar ağına düştü.

Ve bu önemli.

Bu yolculuğun sonunda cinayet işlemesi söylendiğinde tek çıkış yolu olduğunu hissetmesi lazım.

1200 sterlin teklif.

Tamam mı?

-Dayanıyor musun?

-Evet.

İyi adam.

Evet.

-Tutalım, tamam mı?

-Tuttun mu?

Gözlerini görmeleri ihtimaline karşı, tamam mı?

-İçeride neden güneş gözlüğü taksın?

-İyi hissetmiyor, sandalyeyle çıkarıyoruz.

Sen it, ben yolu açayım, tamam mı?

Dokunmak istemiyorum ama kıyafetini düzelt.

Tabii.

Bernie, seni her zaman olduğun kadar şık göstereceğiz, tamam mı?

Son yolculuk eski dostum.

Chris, derin nefes al.

Yolda kimse beni durdurmayacak, değil mi?

-Bizi durdurmayacaklar.

-Dokunmayacaklar.

Çok yavaşça.

Çok yavaşça, düzgünce.

Dikkatleri müzayedenin üstünde, tamam mı?

Bunun açılış fiyatı 1000 sterlin.

Bence inanılmaz makul.

Başlamam için 1000 sterlin lütfen.

Teklif 1000 sterlin.

Sağ olun hanımefendi.

1000 sterlin.

2000.

Sağ olun beyefendi.

2000.

2500.

3000.

Sağ olun.

3000 sterlin.

4000 sterlin.

Aranızda 4000 sterlin veren yok.

-4500 sterlin.

-Cebine koy.

4500.

Arkada yeni bir teklifçi, 5000! Tekerlekli sandalyedeki beyefendi.

5000 sterlin.

Size karşı.

-5000 sterlin.

-Sanırım teklif verdik.

O zaman 5000 sterline satıyorum! 6000, sağ olun.

Yeni teklifçi.

6000 sterlin.

Hanımefendi 6000 sterlinle girdi.

Beyefendi gitti.

6000 sterlin.

Dışarıda birkaç kişi var … Boş boş dolanan birkaç kişi, tamam mı?

Haydi.

Yapacağımız şey onu buraya koymak.

Tekerlekli sandalyede bırakamayız.

Engelli sanıp yardım edebilirler.

Koltuğa koyacağız.

Biraz fazla içmiş gibi göstereceğiz.

Sonra arabayı ön tarafa getireceğiz, sonra dışarı taşıyacağız, tamam mı?

Tekerlekli sandalyeyi oradan geçiremeyiz.

Tamam mı?

Döner kapı.

Tekerlekli sandalyeyi öne götürememek sorun.

Evet, saçmalık.

Chris, şunu öteye koy.

Bir yere sok.

Bernie, bir saniyeye döneceğiz, tamam mı?

Sonra arabana götüreceğiz, tamam mı?

Sarhoşlar girsin.

Bunlar kim?

Tamam, bunlar kimse değil.

Zararsızlar, tamam mı?

Gençler.

Biraz arsızlar, fazla içmişler.

-Tamam mı?

Dave! -Tom, nasıl gidiyor?

-İyi misin?

-N'aber?

Seni gördüğüme sevindim.

Ben'le tanıştın mı?

Ben benim adamım.

N'aber?

Harika bir gece.

Biraz içmişsiniz, değil mi?

Sarılalım.

-O -Öyle mi?

Şuna bak.

Hey, şuna bak! Gençler, o biraz fazla içmiş, o kadar.

-İyi misin dostum?

-Hayır, bırakın onu.

-Dostum.

-O iyi.

Chris, zararsızlar.

Uyum sağla.

Arabayı getireceğim, onu ön tarafa getir.

Zararsızlar.

-Fotoğraf çekelim.

-Sen fotoğraf çek.

-Hayır.

Dinleyin.

-Otur, ben çekeceğim.

Fotoğraf yok.

-İşte.

-Evet, fotoğraf çek.

Fotoğraf yok.

Dinleyin.

Bırakın! Sorun yok, sakin ol! Çok sarhoşsunuz ve bu fotoğrafı birinin görmesini istemezsiniz.

Peki dostum.

Nazik.

Tamam mı?

Baban mı?

-Hayır.

-Ağabeyin mi?

Baban olsa nasıl hissederdin?

Pekâlâ dostum.

Haklısın.

Nazikçe.

Bir fotoğraf.

Tamam mı?

Onu kadrajın dışında bıraktı, zekice.

Suçlayıcı kanıt istemiyor, o yüzden Bernie'yi kadraj dışında bıraktı.

Bernie'nin ölü taklidi yapmakta harika bir iş çıkardığını düşünüyor olabilirsiniz.

Çünkü bu Bernie değil.

İyi misin Bernie?

Hap.

Haplar nerede?

Chris, ambulans çağıracağım.

Çantasına, ceketine bak.

Hapları bul ve getir.

Bernie?

Cesedi değiştir.

Şimdi.

Bu deney için seçilen kişinin ellerinde bir ceset olduğuna tamamen ikna olması gerektiğini biliyordum.

-Öldü mü?

-Öldü dostum.

Görüntüsünün yanında tutuşu da doğru gelmeli ve taşınması gerçek ceset gibi olmalıydı.

İki ay önce Merhaba.

Igor Studios'tan Oscar ödüllü özel efekt sanatçıları Lou ve Dave Elsey'nin yardımını istedim.

Deneyin yürümesi için ölü Bernie'nin çıplak göze ikna edici görünmesi gerekiyor.

O yüzden oyuncu Simon'ın yüzündeki her köşe, çatlak ve kırışığın kalıbı çıkarıldı ve sonra alçı sargı bezine sarıldı.

-Çıkıvermeli.

İşte.

-Bravo.

-Tersin böyle.

-Ağırlık inanılmaz.

-Evet, inanılmaz, değil mi?

-Bunu beklemiyordum.

Her detayın kalıbı çıkarıldı.

Simon'ın uzuvları Bu hiç sıkıcı değil.

kalçaları, kulakları, hatta ağzının içi dâhil.

Tamam.

İstiyorsan tükür.

-Üzgünüm.

-Sorun yok.

Tekrarlarız.

-Bu o, değil mi?

-Evet, bu o.

Resmen kilden döküm.

Son konuşmamızdan beri düşündüm ve sanırım eskisinden daha fazla panik hâlindeyim.

Hataya yer yok ve bu beni gece uyutmuyor.

Evet, seni de.

Güzel.

-Normalde görüntü önemli.

-Evet.

Dokunuş bilinmez.

Düşüncelerimden biri tendonlar, damarlar olmasını isteyeceğin.

-Her şey.

Evet.

-Evet.

Evet, halledeceğiz.

Tabii detay düzeyi.

Hepsinin nasıl doğal geleceği.

Deri gibi gelmesi, kemikleri hissetmek ve tüm bunların ağırlığının gerçek gelmesi, bu Pek göz önünde bulundurmadığım bir detay düzeyi.

Simon'ın saç ve kıl uzaması tek tek eşlenip gerçekçi silikona ve kauçuk deriye sokulması için fotoğraflandı.

Kulaklara ve burna biraz kıl koyacağım.

Ve tüm bu küçük şeyler, küçük detaylar ikna etmeye bir katman daha ekliyor.

Sonunda iki aylık çalışmadan sonra teslim aldık.

Kesinlikle inanılmaz.

Kendini aynada görmek ziyafetin karşısındaki paketli noodle gibi.

Hiçbir şey.

Sizi üç boyutlu mükemmelliğe hazırlamıyor.

Özel efekt tarihinde bir ilk, hareketi, tutuşu gerçek gibi olan gerçek boyutta bir insan modeli.

Altındaki kemikler hissediliyor.

Ve mükemmel görünüyor.

Herkesi ikna eder.

Yani aramızda santimetreler var ve ikna oldum.

İTMEYE 17 DAKİKA

Haydi gençler, bugünlük yeter.

Haydi, müzayedeye dönüp para harcayalım, olur mu?

Haydi.

İlerleyin.

Haydi.

Tamam, güzel bir gece geçirdiniz.

Hoşça kalın.

Çok sağ olun.

Güle güle.

Tamam, sevgiler.

Bunlar kim?

Arabayı bulamıyorum, tamam mı?

Bulamıyorum.

Her yere baktım.

Çok kızdım.

-Tom, sakin ol.

-Tamam.

-Su.

-Sorun yok.

Çok daha iyi bir fikrim var, tamam mı?

Çok daha iyi.

Alıp merdivenin alt ucuna koyacağız.

-Tamam mı?

-Neden?

Merdivenden düşmüş gibi duracak.

Bu fikri sevmedim.

Bak, yapabileceğimiz başka bir şey yok.

O tarafa gitmek zorundayız.

Orada sadece merdivenin ucuna koyabiliriz.

Bak, vardığımızda tartışalım.

Sandalyeye koy ve götürelim.

Herkes gittiğinde onu bulacağız ve sorun olmayacak.

Herkes gittiğinde ikimiz

Ben sigara içiyorum.

Arkaya gidip "Bernie burada!" diyeceğiz.

Haydi.

Dikkat et.

Haydi Bernie.

Tamam.

Chris, yine sen it, ben yolu açayım.

Gidelim.

Kimse olmaz ama her ihtimale karşı sakin olacağız.

Bravo.

Acele etme.

Emin olmak için hızlıca gideceğim.

Tamam, haydi.

Chris, bunu yaparsak biter.

Tamam mı?

Bunu yaparsak sorun kalmaz.

Ama koymak için en ideal yer değil.

Bak, şu anda kafam çok dolu.

Bu sorunu çözmeliyiz.

Bu şekilde çözeceğiz.

O yüzden haydi Yine bacaklarını tut.

Kollarını tutayım.

Haydi Bernie.

Tamam.

Yere koyalım, olur mu?

Tamam.

Buraya böyle koyalım.

Yan çevir.

Evet.

İşte oldu.

Tamam.

Haydi.

Evet.

Şimdi olan şey Bir toparlayayım.

İyi hissetmiyordu.

Merdivenlerden yuvarlandı, düştü, kalp krizi geçirdi.

Bir dakika.

Merdivenlerden düştüyse morluklar olur.

Hayır.

-Biraz morluk koymalıyız.

-Hayır.

Merdivenlerden düştüyse olmalı.

Kalp krizi geçirip düşmüş.

Canını yakmayacak.

Bu önemli, canını yakmayacak.

-Bak, o ölü.

-Evet, sorun yok.

Hissetmeyecek.

Hızlıca tekme at.

Hayır.

Tamam, düşünmeye çalışıyordum, tamam mı?

-Orada iyi.

-Evet.

Tekrar.

Canını yakmayacak.

Tekrar dene, o ölü.

Karnına tekme at.

Canı acımayacak.

Hayır, dokunmayacaksın.

Bunu biliyorum, yemin ederim.

İyi.

Tamam.

-Kimse dokunmayacak.

-Sandalyeyi al.

Tamam, morartmak için cesedi tekmelemesini umuyorduk, bunu yapmadı.

Bu, Chris'in ondan istediğimiz şeyi ikinci yapmayışı.

Yani şimdi yapmayabilir bile.

Bilmiyorum ama bravo.

Çatıda gördüğümüz adamları tanıyor musun?

Tanıştın mı?

-Evet.

-Ön taraftalar.

Geçerken selam vereceğiz.

Beni tanıyorlar.

Chris'in gecenin başında tanıştığı adamlar gece boyunca çatıdaydı, yani Bernie'ymiş gibi yaptığını görmediler.

-Merhaba arkadaşlar.

-Selam.

Chris'i gecenin başından hatırlıyor musunuz?

-Kesinlikle.

Nasılsın?

-Eugene, Alex, Graham.

-İyi misin?

-Selam Chris, n'aber?

-Sen Tom musun?

-Evet.

Merhaba, ben Nicky.

Bernie'nin eşiyim.

-Memnun oldum.

-Ben de.

Hakkında çok şey duydum.

-Evet.

-Bernie nerede?

Ulaşamıyorum.

-Sigaraya çıktı.

-Öyle mi?

Konuşmak istiyorum.

Merkezde arkadaşlarımla buluşmam lazım ve aramalarıma cevap vermiyor.

Ben yardımcı olabilir miyim Nicky?

-Bu hapları verir misin?

-Evet.

20 dakika önce alması gerekiyordu.

Ne hapı?

Bir tür uyku hastalığı gibi.

Kriz geçirirse biraz beyaz oluyor, biraz yapış yapış oluyor ve nabzı çok düşüyor.

Berbat görünüyor.

Yani biraz ölü gibi duruyor aslında.

Ama açıklığa kavuştur, hâlâ hayatta mı oluyor?

Evet, tabii ki.

Sadece rahat bir pozisyona getireceksiniz.

Kriz geçirirse.

Muhtemelen geçirmez.

Pardon, kaç tane alıyor?

-Affedersin Nicky, kaç tane alıyor?

-İki.

-İki mi?

-Sadece iki, evet.

Tamam, hoşça kalın.

Eşinin, Bernie'nin aslında ölmediği bombasını patlatması şimdi olayları çatıdaki son itaat anına tırmandıracak.

-Tom, iyi misin?

-Sen Tom?

-Bakın arkadaşlar Bakın, sadece Artık yapamıyorum.

Bizimle gelin.

-Açıklayacağım.

-Tom, ne oluyor?

Bizimle gelin, olanları açıklayacağım.

-Tamam, gidelim.

O -Tam olarak neler oluyor?

-Bilmiyorum.

-Chris?

Cesedi bulmaya ve neler olduğunu açıklamaya gidiyorlar.

Beni çok gerdin.

Chris, bu kişilere ihtiyacımız olacak.

Onlara her şeyi anlat.

Bu gece olan her şeyi onlara anlat.

-Şimdi mi?

-Evet.

-Her şeyi anlat.

-Neyi anlatsın?

Tamam, evet Sanırım Sen açıklar mısın?

Chris, onlara her şeyi anlat.

Onlara ihtiyacımız olacak.

Beni Bernie'yle tanıştırdılar, -çok tatlı bir adam.

-Evet.

Ve bir kriz geçirdi, yaşı ve sağlık sorunları sebebiyle kalp krizi olduğunu düşündük.

O yüzden tabii Bernie'nin maalesef vefat ettiğini düşündük.

Bu korkunç.

Berbat.

Ama Sonra şeye karar verdik Yani bu kadar büyük bir gece "Karar verdik.

" dedi.

"Karar verdik.

" Kendini suçlu gösteriyor.

Sonra ben Bernie'ymiş gibi davrandım.

Gerçekten Ne diyeceğimi bilemiyorum.

-Çok üzgünüm.

-Tamam.

Bernie şimdi nerede?

Ofise döndük, Bernie'yi hareket ettirdik, tekerlekli sandalyeye koyduk.

Merdivenlerin alt ucuna koyduk.

Maalesef bunu yapmamızın tek sebebi doğal şekilde bulunmasının en iyisi olacağını düşünmemizdi.

Tom'la, sağlık ekibiyle geri gelip halledeceğiz -Tamam.

-Kimse yanlış bir şey yapmadı.

Hiç sorun yok.

Ama kriz geçirdiğini öğrendik.

-Haplarını vermemiz lazım.

-Haplarını verin.

Tamam.

-Dalga mı geçiyorsun?

-Şaka mı bu?

-Bu bir -Haydi ama! Bir dakika -Chris.

Burada bıraktık, değil mi?

-Ne oluyor?

-Burada.

-Ne oluyor?

Şaka mı bu?

Çünkü komik değil.

-Bernie nerede?

-Burada bıraktık.

Chris, burada bıraktık, değil mi?

Yukarıdayım sizi piçler! "Karnına tekme at!" -"Sandığa koy!"

-Bernie! Çatıya gidelim! Çatıya gittiğine emin misin?

Tamam, pekâlâ.

Bu deneyde olan her şey çok dikkatlice planlandı.

Chris küçük hizmet işleri verilerek itaatkâr bir hâle sokuldu.

Bir dernek başkanı tarafından bir cesedi saklaması için baskı yapıldı.

Şimdi de PUSH yönetim kurulu karşısında sorumluluğu üstüne aldı.

Eylemleri potansiyel olarak başlarını birçok belaya soktu ve derneği riske attı.

Tamam, gidelim.

Haydi.

İTMEYE ÜÇ DAKİKA

Bernie.

"Kutuya koy! Karnına tekme at!" Çok üzgünüm Bernie.

Beni ölü diye bıraktınız! Tamam, başlıyoruz.

Tek kuruş vermiyorum! Hadi be laflarının hepsini duydum! -Hızlıca karnına tekme at!

-"Tekme at!" Hadi gidin! -Siz tanıklarımsınız.

-Sakin ol.

-Hayır, sigara içeceğim! -Dur.

Sağlık ve güvenliğinize…Bana sigara verin! -Sigara! Bana sigara verin.

-Bernie.

Arkadaşlar, buraya gelin! Sen ne halt ettin?

-Bana söylediğini yaptım.

-Sessiz konuş.

Hapse gireceksiniz.

Bunu biliyor musunuz?

Hapse gireceksiniz, anladınız mı?

O milyoner.

Hapse sokmadan bırakmaz.

Ne yapacağız?

Bakın, o sözleşmeyi kaybedemem.

Ödenmesi gereken dört çalışanım var! Derneğin işi bitti Tom, anladın mı?

Bizi dava edecek ve işlerimizi kaybedeceğiz.

-Haydi arkadaşlar.

Ne yapacağız?

-Bilmiyorum.

-Tanrım! -Hap verdiniz mi?

Orada otururken dikkat etmeli.

Düşecek.

Hayır arkadaşlar.

Buldum.

Buraya çıktı, çok içmişti Haplarını almadı.

-Bu ne demek oluyor?

-Yani Yani ne?

Tanrım! Bir kaza.

Kriz geçirdi, kaza geçirdi.

-Hayır.

-O kadar.

Nasıl kaza?

Kriz sadece uyutuyor.

-Onu öldürecek değil.

-Hayır, o düşündüğünüz gibi ölüyken her şey yolundaydı.

Yolunda değildi, hiç değildi.

Güven bana.

Cidden mi?

Peki hapiste ne kadar iyi olacağını sanıyorsun?

Ne yaptın?

Adamın yerine mi geçtin?

Sahtekârlık.

-Bir karar vermeliyiz.

-Evet.

Anlaşalım.

Anlaşmaya varmalıyız.

-Haydi! -Olmaz.

Hayır, ben hapse girerim.

-Zaten gireceksin.

-Hapse girmeni engellemeye çalışıyoruz.

-Bu tek çıkış yolu.

-Engellemeye çalışıyoruz.

Tek çıkış yolu.

-Tek yol.

-Haydi! Hepimiz aynı hikâyeyi anlatacağız.

-Aynı hikâye.

-Tamam.

Hepimiz varız.

Tamam.

Peki.

Kim yapacak?

Neyi?

-Bariz değil mi?

-Kim yapacak?

-Ne gerekiyorsa yapın.

-Neyi?

-Chris, sen olmalısın.

-Hayır.

Sen olmalısın Chris.

-Ne diyorsunuz?

-Ne gerekiyorsa yapın.

Kaza geçirmesinden bahsediyoruz.

Merak etme, benim çalışanlarım.

Sadece ona yürü, elini sırtına koy -Ne gerekiyorsa yapın.

- ve tek seferde güçlü şekilde it.

-Yapmalısın Chris.

-Ne gerekiyorsa yapın.

-Ne gerekiyorsa yapın.

-Sadece ona yürü, elini sırtına koy ve it.

Yap şunu.

-Olmaz.

-Ne gerekiyorsa yapın.

-Dinle.

-Hayır.

Olmaz.

-Ne gerekiyorsa yapın.

-Ne gerekiyorsa yapın yap! Hapse girerim.

Bunu yapmayacağım.

-Bak, ya bunu yaparsın ya gidersin.

-Gideceğim.

Ellerimi bile kaldırırım.

Ben Olmaz.

Üzgünüm ama olmaz.

Gideceğim.

Chris.

Merhaba.

İyi misin?

-Hayır.

-Hayır.

Tamam.

Sakinleş.

Bu sosyal itaatle ilgili bir programdı, tamam mı?

İnsanların ne kadar uyacağıyla, anlaşmaya ve itaate ne kadar itilebilecekleriyle.

Binadan itme noktasına gelip gelmeyecekleriyle.

Ve sen itmedin.

Bravo!

-Hayır! -Yukarı geri çık ve selam ver.

Bravo, harikaydı.

Bu Simon.

Şimdi seni itmek istiyorum! Chris kararlarının kendine ait olduğunu tekrar ilan etti.

Ama bunu sadece Chris'le yapmadık.

İki gün boyunca bu deneyi dört kez yaptık.

DİĞER ÜÇÜ

-Memnun oldum.

-Teşekkürler Alex.

-Martin?

-Evet.

-Hannah.

-Evet.

-Memnun oldum.

-Et olmadığına emin misin?

Neredeyse yok.

-Neredeyse mi hiç mi?

-Haydi.

Evet, batır.

Yapamam! Annem vejetaryen.

Devam et.

Bunu ona yapsam beni öldürürdü.

BERNIE'YLE TANIŞMA

-Memnun oldum.

-Sağkol.

-Aynen.

-Pekâlâ.

İçki alır mısın?

Merhaba.

Ben Eugene Turkington.

Nasılsın?

Memnun oldum.

Ben Eugene Speller.

Memnun oldum.

Ben Eugene Wykes.

Nasılsın?

-Benim soyadım! -Dalga geçiyorsun! -Hayır.

-Müthiş! -Bu gece eve gittiğinde -Anlamıyorum Bernie!

ÖLÜM

Öldü.

Lütfen bacaklarını tut.

Üzgünüm Bernie.

Seni biraz huzura kavuşturacağız Bernie.

Hannah, odaklanmış kalmanı, benimle kalmanı istiyorum.

Tipini bilmiyorlar.

Bernie, Bernadette.

-Bernie olmalısın.

-Evet -Bernie olmalısın.

Merhaba.

-Merhaba.

"MUZ ANEKDOTU" Bana muz verildi ve istemiyordum, o yüzden yer gibi yaptım ama çöpe attım.

Teşekkürler.

Bravo! TEKME Yan çevirmek lazım.

Morluk olmalı, değil mi?

-Morluk olur.

-Aynen.

Evet.

Karnına tekme at.

Ben gözcülük edeceğim.

İyi, tamam.

Sandalyeyi al, bitti.

Evet, tamam.

Sadece bir kez daha.

Bu yeter herhâlde.

Bir kez daha.

Haydi, son bir kez.

-Karnına tekme attım.

-Tanrım! Seçeneğim yoktu.

Bernie, çok üzgünüm Bernie! "Karnına tekme at!" Beni ölü diye bıraktınız! Hadi be.. laflarının hepsini duydum! "Tekme at amına koyayım!"

İTME

Biz ne halt Tekme mi attın?

Aklından ne geçiyordu?

Seni hapse attıracak.

-Bunu biliyor musun?

-Hapse gireceksiniz, yani

Yani bu sahtekârlık.

Halletmeliyiz.

Bir dakika önce ölü sanıyordunuz, değil mi?

Her şey yolundaydı, değil mi?

Her şey yolundaydı.

-Hayır.

-Bir karar vermeliyiz.

-Ne gerekiyorsa yapın.

-Buraya çıktı, kaza geçirdi.

Altımız.

Tamam mı?

Tanrım!

-Tamam, pekâlâ.

-Evet, tamam.

-Ne gerekiyorsa yapın.

-Tamam.

Peki kim yapacak?

Bariz, değil mi?

-Hannah.

-Hannah, ne yapabileceğini sordun.

Sen olmalısın Martin.

-Hızlıca bir itme sadece.

-Ne gerekiyorsa yapın.

-Tek seferde güçlü şekilde it.

-Ne gerekiyorsa yapın.

-Ne gerekiyorsa yapın yap! -Ne gerekiyorsa yapın.

Yap işte.

-Ne gerekiyorsa yapın.

-Ne gerekiyorsa yapın.

Ne gerekiyorsa yapın.

-Ne gerekiyorsa yapın.

-Ne gerekiyorsa yapın.

-Ne gerekiyorsa yapın.

-Ne gerekiyorsa yapın.

İt

İyi misin?

Biliyorum, korkunç.

İyi misin?

Öncelikle o iyi, tamam mı?

Bunu gör.

İpe bağlı olduğunu görüyor musun?

Şu ışığı kapatırsan aşağıda iplerinin açıldığını görebilirsin, tamam mı?

Bak, o iyi.

Tamam mı?

Seni bu noktaya getirip yapar mıydın görmek için planlandı.

Ama birçok insanın yapacağını anlayarak.

Buna uyduğuma inanmıyorum.

Neredeyse yapmayacaktım.

Neredeyse Evet, durdun.

Oradan izliyordum.

-Durdun ve -Evet.

Çoğu kişi itti.

Yaptılar.

Evet.

Pekâlâ.

Bize bir sarıl.

Bir nefes al.

Aşağı inelim.

Herkese selam verelim.

-Bir içki içelim.

-Yapmayacaktım.

Kurallara çok uyarım.

Çok itaatkârım.

Bunun değişeceğini sanmıyorum.

İçime işlemiş.

Ama biraz daha hakkımı aramak istiyorum, yapmak istediğim şeyleri diretmek olsa da.

Muhtemelen beni böyle biraz daha güçlü biri yaptı.

Kendimi o kişi olmayacaklardan zannederdim.

Karşı gelip "Hayır, bunu yapmayacağım. " diyebileceğimi.

Artık hayatımı dolu dolu yaşamaya ve insanların beni etkilemesine izin vermemeye çalışacağım.

Yani hep tetikte olamazsın, o zaman hep gergin yaşarsın.

Bu iyi bir yaşam şekli değil.

Ama bazı durumlar ortaya çıktığında bir şeyi yapmadan önce kesinlikle düşün ve

"Ne yapıyorum?

" de.

Bu deneyde mesele kimin ittiği veya itmediği değildi.

Mesele deneyin katılımcıları ahlaklarına, değerlerine, kişiliklerine ters gelecek şekilde davranmaya zorlamasıydı.

Mesele şu ki hepimiz bu tip bir etkiye çok duyarlıyız.

Çevreden de gelse bir ideolojiden de.

Başkasının nasıl yaşanacağı hakkındaki yazısı bize verilmiş gibi.

Onların inançlarını uygulayıp amaçlarını yerine getirmemiz için.

Ama bunu, nasıl yönlendirilebileceğimizi anlayarak daha güçlü olabiliriz, hayır diyebiliriz.

Olmaz.

Üzgünüm.

Karşı gelebiliriz.

BİR TAŞIN GÜCÜ

Hz. Davut aleyhisselâm, Calut (Golyat) ı öldürmesinde tek sermayesi birkaç taş ve kalbindeki iman idi. Herkesin inancını kaybettiği, Tanrının terk ettiğini iddia ederken, o yalnız başına Rabbine güvenecek ve bir o kadar savaş meydanında yalnız kalmıştır.

Davut aleyhisselâm, insanların sindiği/sindirildiği bir zamanda, "Ben tanrıyım!, dünyanın en büyük savaşçısıyım! Sizler bir hiçsiniz!, küçük kurtçuklarsınız! diyen Golyat'ı bir taşla devirdi.

İnanç, kimsenin inanmadığı zamanda karada bir gemi inşa etmek, 313 kişiyle 10.000'e karşı mücadele etmek, ya da Kızıldeniz kıyılarında ayakta durup denizlerin yarılacağını beklemek, Allah Teâlâya iman ederken yalnızlığın umutsuzluğuna düşmemektir.

Hepimizin sahibi yalnızca Allah Teâlâ dır.

HZ. DAVUT'UN CALUT'U (GOLYAT'I) ÖLDÜRMESİ VE HÜKÜMDAR OLMASI

Kur'an, Hz. Davut'tan ilk defa onun Calut'u (Golyat'ı) öldürmesi münasebetiyle şu şekilde bahseder:

"(Talut'un askerleri) Calut ve askerleriyle savaşa tutuştuklarında: Ey Rabbimiz! Bize çokça sabır ver, ayaklarımızı sabit tut ve kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et." dediler.

Sonunda Allah'ın izniyle onları yendiler. Davut da Calut'u öldürdü. Allah ona (Davut'a) hükümdarlık ve hikmet verdi, dilediği ilimlerden ona öğretti.

Eğer Allah'ın insanlardan bir kısmını diğerleriyle savması olmasaydı elbette yeryüzü bozulur giderdi. Fakat Allah, bütün âlemlere karşı büyük bir kerem sahibidir."

Talut'a inanan ve sabreden bir avuç mü'min Calut ve askerlerine karşı savaşa tutuştuklarında "Ey Rabbimiz! Bize çokça sabır ver, ayaklarımızı sabit tut ve kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et. " diye Allah'a zafer için dua ettiler. Allah da kendisine verdikleri sözü tuttukları için onlara yardım etti. Sonunda Allah'ın izniyle Calut'u yendiler.

Talut'un ordusunda yer alan Hz. Davut, canını ortaya koyarak düşman ordusunun komutanı olan Calut'un karşısına çıkma cesareti gösterip onu öldürdü. Davut'un canı pahasına, düşman ordusunun komutanı Calut'un karşısına çıkıp onu öldürmesi kendisinin tanınmasına ve yıldızının parlamasına yol açtı.

Râzî de benzer bir ifadeyle Hz. Davut'un hükümdar olmasını yol açan durumun, onun Calut'u öldürmesi ve gönüllerin ona meyletmesi olduğunu söylemiştir: "Kavim (İsrailoğulları), Davut'un ufacık bir işle heybetli düşmanını kahrettiğini (öldürdüğünü) gördüklerinde, muhakkak ki onların gönülleri Davut'a meyletmiştir. Ki bu da açıkça hükümdarlığın onun olmasını gerektirir".

Hz. Davut Calut'u nasıl öldürdü? Davut, Calut'u öldürdükten sonra Talut'la ilişkileri nasıl oldu? İktidar Talut'tan Davut'a nasıl geçti? Kur'an'da bu soruların cevabı yoktur. Bu hususlarda tefsir ve tarih kitaplarında ise oldukça ayrıntılı bilgiler vardır. Bu ayrıntılar, Kitab-ı Mukaddes'te anlatılanlar ile karşılaştırıldığında aralarında çok fazla benzerliklerin olduğu görülür. Bu benzerliklere değinebilmemiz için önce İslami kaynaklarda geçen bilgilere bir göz atalım.

Râzî Hz. Davut'un Calut'u öldürmesini İbn Abbas'tan rivayetle şöyle anlatır: Hz. Davut çoban idi. Yedi kardeşi de Talut'un ordusuna katılmıştı. Îş adındaki kardeşinden haber alamayan Davut'un babası, oğulları hakkında kendisine haber getirsin diye oğlu Davut'u onların yanına yolladı. Kardeşleri, Calut'un ordusu karşısında saf tutmuşlarken onların yanına geldi. Âd kavminden olan zorba Calut'un vuruşmak için ileri çıktığını ve meydan okuduğunu gördü. Hz. Davut bir ara kardeşlerinin yer almadığı safın yan tarafına doğru gidince o sırada askerlerini savaşa teşvik eden Talut ile karşılaştı. Talut'a "Bu sünnetsizi öldürecek kimseye ne mükâfat verirsiniz?" dediğinde Talut "Ona kızımı ve malımın yarısını veririm." dedi. Hz. Davut Calut'la dövüşmek için ortaya çıktı. Yanına aldığı üç taştan birisini sapanıyla Calut'a fırlattı. Taş Calut'un göğsüne isabet ederek onu delip geçti. Böylece Allah, Calut'un ordusunu bozguna uğrattı. Bundan dolayı Talut, Davut'u kıskanarak onu memleketinden çıkardı. Daha sonra pişman oldu ve hayatının sonuna kadar Davut'u aradı.

Taberî, Râzî'den farklı olarak Hz. Davut'un taşı Calut'un iki gözü arasına isabet ettirdiğini, taşların beynini dağıttığını, Calut hayvanından düştükten sonra Hz. Davut'un onu öldürdüğünü, Talut'un kızını Davut'la evlendirdiğini ifade eder.

Talut'la Calut'un karşı karşıya geldiği ve Davut'un Calut'u öldürdüğü bu olayın Gor'da yani Ürdün'ün aşağı ovasındaki Baysan'da cereyan ettiği, halen Baysan civarında Calut menbaı ve Calut ovası olarak bilinen iki mekânın bulunmasının bu kanaati desteklediği söylenmiştir.

Hz. Davut, Calut'u öldürdükten ne kadar zaman sonra hükümdar oldu? Kur'an'da bu sorunun cevabı da açık değildir. Razi, bu hususta Dahhak'ın şöyle söylediğini aktarmaktadır: "Hz. Davut'a krallığın ve nübüvvetin verilmesi, o andan yedi sene sonra olmuştur. Çünkü Allah hükümdarlığa Talut'u tayin edince onu hayatta iken hükümdarlıktan azletmesi uzak bir ihtimaldir."191

Kitab-ı Mukaddes ise Davut'un Golyat'ı (Calut'u) öldürmesiyle ilgili olarak oldukça fazla ayrıntı verir. Buna göre İsrailliler Ela Vadisinde ordugâh kurup Filistliler'e karşı savaş düzeni alırlar. Filist ordugâhından Gatlı Golyat adında usta bir dövüşçü ortaya çıkar.

Kitab-ı Mukaddes'e göre Golyat'ın boyu altı arşın bir karıştı. Başına tunç miğfer takmış, pullu bir zırh kuşanmıştı. Tunç zırhın ağırlığı beş bin şekeldi. Baldırları zırhlarla korunmuştu. Omuzları arasında tunç bir pala asılıydı. Mızrağının sapı dokumacı tezgâhının sırığı gibiydi. Mızrağın demir başının ağırlığı altı yüz şekeldi.

Filistli Golyat kırk gün boyunca sabah akşam ortaya çıkıp meydan okur. Bir gün İşay koyun güden oğlu Davut'a "Şu kavrulmuş bir efa buğdayla on somun ekmeği kardeşlerine, şu on parça peyniri de birlik komutanına götür. Kardeşlerinin ne durumda olduğunu öğren ve iyi olduklarına ilişkin bir belirti getir." der.

Ertesi sabah erkenden kalkan Davut, sürüyü bir çobana bırakır. Ordugâha vardığında Golyat'ın daha önce yaptığı gibi meydan okuduğunu duyar. Yanındakiler Davut'a: "Kral onu öldürene büyük bir armağanın yanı sıra kızını da verecek. Babasının ailesini de İsrail'e vergi ödemekten muaf tutacak" derler. Davut Saul'a "Bu Filistli yüzünden kimse yılmasın! Ben kulun gidip onunla dövüşeceğim" der. Saul, Davut'a Golyat'la dövüşemeyeceğini söylese de Davut'un ısrarı üzerine "Öyleyse git, Rab seninle olsun" der. Saul, Davut'un başına tunç miğfer takar ve bir zırh giydirir. Kılıcını kuşanan Davut, bu giysilere alışık olmadığı için üzerinden çıkarır. Dereden beş çakıl taşı toplayıp çobandağarcığının cebine

kor. Sonra sapanını alıp Golyat'a doğru ilerler. Golyat'da saldırmak amacıyla Davut'a doğru ilerler. Davut elini dağarcığına sokup bir taş çıkarır. Sapanla taşı fırlatır. Taş Golyat'ın alnına saplanır. Golyat yüzükoyun yere düşer. Sonra Davut koşup üzerine çıkar. Golyat'ın kılıcını tutup kınından çektiği gibi onu öldürür ve başını keser. Kahraman Golyat'ın öldüğünü gören Filistliler kaçarlar.

Saul, kızını Davut'a vermek için başka şartlar ileri sürer. Davut'tan başlık parası olarak yüz Filistli'nin sünnet derisini getirmesini ister. Saul, Davut'un Filistliler'in eline düşüp öleceğini tasarlamıştır. Davut'la adamları iki yüz Filistli öldürürler. Davut öldürülen Filistliler'in sünnet derilerini getirip krala sunar. Saul sonunda kızı Mikal'i eş olarak ona verir.

Davut'un Golyat'ı öldürmesinden sonra, Saul Davut'u kıskanmaya başlar. Davut'un askeri becerisi ve cesaretiyle övünmesi, bir savaşçı olarak yükselen ünü Saul'ün onu kıskanıp komplo kurmasına neden olur. Saul, Davut'u öldürmeye karar verir ama bunu başaramaz. Buna karşılık Davut'un eline birkaç kez fırsat geçmesine rağmen Saul'un canını bağışlar. Sonunda Saul katıldığı bir savaşta oğullarıyla birlikte ölür. Saul'un yerine otuz yaşında Davut kral olur. Davut kırk yıl krallık yapar. Hevron'da yedi yıl altı ay Yahuda'ya, Yeruşalim'de otuz üç yıl bütün İsrail'e ve

Yahuda'ya krallık yapar. Zenginlik ve onur dolu günlerle ömrünü geçiren Davut, güzel bir yaşlılık döneminde vefat eder. Kendi adıyla bilinen kente gömülür.

Sonuç olarak, buraya kadar anlatılanları benzerlikler ve farklılıklar açısından karşılaştırmaya tabi tuttuğumuzda şöyle özetlemek mümkündür:

1) Kur'an'da Talut'un akıbeti hakkında bir bilgi yer almaz. Kitab-ı Mukaddes'te ise Saul'un oğullarıyla birlikte öldürüldüğü yazılıdır.

2) Kur'an'da ordunun Calut'a nispet edilmesinden anladığımıza göre Calut düşman ordusunun komutanıdır. Kitab-ı Mukaddes'e göre ise Golyat ordu komutanı değil, güçlü bir askeri neferdir.

3) Kur'an'da Hz. Davut'tan Mushaf tertibine göre ilk defa Calut'u öldürmesi münasebetiyle yukarıdaki ayette bahsedilir. Kitab-ı Mukaddes'te Davut'tan ilk defa soyundan haber vermek münasebetiyle Rut 4/13-22'de bahsedilir.

4) Kur'an, Hz. Davut'un Calut'u nasıl öldürdüğünü yazmamaktadır. Kitab-ı Mukaddes ise Davut'un Golyat'ı sapan taşıyla alnından vurup yere düşürdüğünü ve Golyat'ın kendi kılıcıyla da onun boynunu kestiğini yazmaktadır.

5) Kur'an'da Hz. Davut, Calut'u herhangi bir şartta bağlı olarak öldürmemiştir. Kitab-ı Mukaddes'te ise Davut Golyat'ı Saul'un kızını almak ve vergiden muaf tutulmak şartıyla öldürmüştür.

6) Kur'an'da Hz. Davut'a hükümdarlığının yanı sıra hikmet ve bilgi verildiği bildirilir. Kitab-ı Mukaddes'te Davut'a bilgi ve hikmet verildiği bildirilmez.

7) Kur'an'da Hz. Davut'un kaç yıl hükümdarlık yaptığı belli değildir. Kitab-ı Mukaddes'e göre Davut kırk yıl krallık yapmıştır.

Sonuç olarak, Hz. Davut'un tarih sahnesine çıkıp hükümdar olmasını konu edinen altı Kur'an ayeti (Bakara 2/246-251) Kitab-ı Mukaddes'le paralel okunduğunda aralarında örtüşen ve örtüşmeyen

yerlerin olduğu, Kur'an'daki bazı karakter ve olayların Kitab-ı Mukaddes'teki bazı karakter ve olaylarla benzerlik gösterdiği görülmektedir.

Aslında bu kıssa Kur'an'da genel ve özet geçilmiştir. Kıssanın teferruatı İsrailî kaynaklarda bulunmaktadır. Müfessirlerin de bunlardan faydalanarak kıssaları tamamladıkları görülmektedir.

Kaynaklar:

Safi ÇINAR, KUR'AN-I KERİM VE KİTAB-I MUKADDES'TE HZ. DAVUT ANLATIMI -Farklılıklar ve Özgün Noktalar Açısından Bir Karşılaştırma- T.C. Hitit Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Temel İslam Bilimleri Anabilim Dalı ,Yüksek Lisans Tezi, Çorum-2014

ملا جامي MOLLA CÂMİ

یا رسول الله چه باشد چون سگ اصحاب کهف

دخل جنت شوم در زمرهٔ اصحاب تو

او رود در جنت من در جهنم کی رواست

او سگ اصحاب کهف من سگ اصحاب تو

Yâ Resûlallah! Çi bâşed çün seg-i Ashab-ı Kehf?

Dahil-i cennet şevem der zümre-i ashab-ı tû,

O reved der cennet, men der cehennem key revast?

O seg-i Ashab-ı Kehf, men seg-i ashab-ı tû…

Ya Resûlallah! Ne olur Ashab-ı Kehf'in köpeği gibi ben de senin ashabının arasında Cennette gireyim. O Cennete gitsin ben Cehenneme, reva mıdır? O Ashab-ı Kehf'in köpeği ben senin ashabın köpeğiyim.

Molla Câmi

SUB ROSA

SUB ROSA	GÜLÜN ALTINDA
in perpetuam memoriam	**ebedi anısına**
angelus	tanrı'nın meleği
anima candida	temiz, saf ruh.
sub divo	gökkubbenin altında
intimus	sırdaş
summum bonum	en üstün iyi
spiritus rector	öncü ruh
dixi	ben söyledim
secundus non datur	bir ikincisi yok
nomen est omen	ismiyle müsemma
alter ego si essent	ikinci benim
omnia vincit amor!	aşk, her güçlüğü yener!
nos et mutamur in illis	zaman değişti, biz de değiştik
dum spiro, spero	nefes aldıkça umudumu yitirmem
cordialiter	içtenlikle. candan. samimi.
ab imo pectore	kalbimin derinliklerinden
ad multos annos	yıllar boyunca... nice yıllara...
fiat lux!	ışık olsun!
si vis amari, ama!	eğer sevilmek istiyorsan, aşkım!
bellum omnium contra omnes	herkesin, herkese karşı savaşı var
ultima (hora) latet	son saatimiz bilinmez
omnes eodem cogimur	hepimiz aynı sona doğru ilerliyoruz
pulvis et umbra sumus	hepimiz toz ve gölgeden ibaretiz.
suum cuique!	herkes, hak ettiğini bulur
ora, et labora!	dua et ve çalış!
mae culpa, mae culpa, mae maxima culpa	benim suçum, benim suçum, benim en büyük suçum.
ego tu sum, tu es ego, unius animi sumus	ben, senim... sen, bensin... ikimiz bir ruhuz...
media in vita in morte sumus	yaşamın yarısında, ölümün kıyısındayız
dum spiro, spero	nefes aldıkça umudumu yitirmem.
usque ad finem	sonuna kadar
otium cum dignitate	onur ve huzur ile
vade mecum	daima birlikte/eşliğinde

absit omen!	*kötü şey başa gelmesin!*
ın dulci iubilo	*büyük sevinçle*
ama et fac quod vis	*sev ve yap dilediğini*
vivos voco, mortuos plango, fulgura flango	*yaşayanları çağırıyorum, ölülere ağlıyorum, şimşekleri kırıp parçalıyorum.*
ergo	*öyleyse, o hâlde*
quovadis?	*nereye gidiyorsun ?*
noli me tangere!	*dokunma bana... alıkoyma beni.*
pereat m undis	*batsın bu dünya!*
meum est propositum in taberna mori	*benim alnıma yazılmış bir kere, meyhanede öleceğim.*
post mortem	*ölümden sonra*
ad mellorem	*daha iyi günlere*
sole fide	*yalnızca iman ile*
deo gratias!	*tanrıya şükürler olsun!*
quod est avertat	*tanrı korusun!*
beati possidentes vos	*sana sahip olan mutludur*
quem di diligunt, adolescens moritur	*tanrı, sevdiği kulunu erken alır yanına*
ımprobe amor, quid non mortalia pectora cogis!	*ah, acımasız aşk, kalpleri nelere sürüklemezsin sen!*
nolens volens	*ister istemez, zorunlu olarak.*
novissima verba mea	*son sözlerim*
usque ad finem	*sonuna kadar*
pax vobiscum	*barış seninle olsun*
ınveni te	*seni buldum*
lucerna mea flamma	*mum alevim*
diligitis mea	*aşkım*
ego sum mortuus est vos	*öldüm, senin için*

YALNIZ BENİM ÂŞIK OLDUĞUM BİR DOST

Atiyye b, Ûfî'den rivayet edilen bir hadiste Hz. Rasûlu'llâh salla'llâhu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur:

"Canım elinde olan Allah'a and olsun ki ümmetimin fakirleri zenginlerinden yarım gün önce cennete gireceklerdir. Bu yarım gün beş yüz yıla muadildir."

Daha sonra da. "**Aranızda şiir okuyan kimse var mı?'** diye sordu. Orada bulunanlardan birisi, **"evet"** dedi ve

"Hevâ yılanı ciğerimi soktu

Ne tabip var ona ne de efsuncu.

Yalnız benim âşık olduğum bir dost

Benim efsunum ondadır"

şiirini okudu. Dunun üzerine Hz. Rasûlu'llâh salla'llâhu aleyhi ve sellem ve ashabı öyle bir vecde geldiler ki, Efendimizin sırtındaki abası yere duştu. Bu hal üzerlerinden zail olup da herkes bir yere yaslanınca Muaviye, "Ne güzel oynuyorsunuz" dedi. Bunun üzerine Hz. Rasûlu'llâh salla'llâhu aleyhi ve sellem ona.

"Sus! Daha fazla konuşma Sema esnasında titreyip ürpermeyen kerim değildir" dedi.

Hz. Rasûlu'llâh salla'llâhu aleyhi ve sellemin elbisesi dört yüz parçaya bölündü ve ashap arasında paylaşıldı.

NE ZAMANA KADAR

Ben senden başkasını seçemedim nideyim.

Yaslı gönlüme derman bulamadım n'eyleyim.

Diyorsun ki şu çarhın elinden daha ne zamana kadar

takla atıp çarh vuracağız?

Benim bundan başka marifetim yok

N'eyleyim?

Mevlana/Rubai-1060

ÂŞK GELDİ Mİ?

Dostum'a

Âşk, başa geldiğinde, benlik zincirleri çözülür. Seni, ötekilere gizli sırlarını fâş etmeye zorlarken, derûni isteklerini artıran dış fitneler, başa gelegân olur.

Sonra mecnunî coşkunluk ile savrulur durursun..

*Âşık dildâr'ın dîdârına meftun olarak konuşurken, bütün varlığın dilinde hep maşuku duyar, anlayamayınca/anlatamayınca **«Keşke varlığın diline sahip olsaydım»**, **«acaba dil, gerçeğin örtüsünü açan değil midir, yoksa âşk zarif ve hassas manaları kapsayamıyor mu?"** diye iniler durur.*

Sen hiç gördün mü âşkı kalbine davet eden birini?

O geldi mi gönlün yıkılmasını kim önleyebilir ki?

Kuş gibi çırpınan kalbin, büyük bir gayretle tutulduğu kafeste, mecnunî ateşin yangınını akıl suyuyla söndürmek kolay mı zannediyorsun?

Kalbin söz'süz konuşması, bede nin kulaksız işitmeleri vardır. Birde sevgiliye erişmek için gönül kuşunun çırpınışını duyanlarının sana acıyacaklarını mı zannediyorsun?

Zahidler itaat ve edep istemekte; sırları ehlinden bâşkasına söylemeyin; şekeri sineklerin önüne dökmeyin ve ötekileri muhatap almayın demekteler.

Âşık olmuşsun, deryaları zihninde coşmuş, seli akılın üstüne çıkmakta; gizliden gizliye saran serkeşliği; çok zaman kendin söyleyip, kendin dinlemekteyken, ne zaman bir mahreminle karşılaşsan ve onun tarafına yönelip, derdini dinletmeye çağırsan, anlar mı zannediyorsun?

Mahremlere de sınır koy, dilini ve sırlarını çok fazla faş etme. Onlar senin merdivenine tırmanmaya çalışan develer gibidir. Düşerler giderler.

Bazen de hüzne kapılmakta ve sözleri gönülsüzce söyleyişinde yarım kalışın vardır. Sen yine de dayanamayıp sabır zincirlerini kırıp mahbubun adını açıkça söyleme, yoksa kınarlar seni.

Bazen de deryana dalar gider kendinden geçersin. Sabaha kadar söylenip durduğun halde söyleyeceklerinin bitmez. Fakat dinleyen birini bulacağını umut edemiyorum.

Bir an gelir ki ak suların bulanmış, çamur karışmış, düşünce güneşini bir bulut örtmüş olabilir. O bulutunun çekip gitmesi için bir kenara çekilip, suskunluğu seç ve konuşmak için Allah'ın yardımını beklesen iyi olur.

Ötekilerin kıskançlıklardan çekinip sözlerini yuttuğunda, rahat olduğunu düşünemiyorum. Onların gizli cazibeleri, farklı anlayış ve inançları vardır. Onların kınamaları ve susmalarına da aldanma. Ama çok şükür ki âşıklar, o kınamalara ve anlayışsızlıklara kulak asmaz. Onların gürültülerine kapılıp sevdâ kervanını yolundan alıkoymaz. Sende onların yıkıcı hallerine gülümse;, onları oyunlarıyla baş başa bırak, yoluna devam et.

Sana soruyorum…

Sırlarını yüreğinde saklayıp beraberinde mezara götürsen, ne olur?

Coşkulu ve âb-ı hayat olan sözlerin duymasalar ve anlamasalar da seni;

Âşkın, sevdiğine kavuşturmasa da seni ihya edecektir. Hayat bağışlayan Mesihvâri canını göğe yükseltecektir.

Gönlündeki hallerinden dolayı suskunluğu tercih et, umulur ki meleklerle kaynaşır durursun. Ötekilerin nazarında, hayatın, gerçek olmaktan çıkıp mecaz olsa; figan ve efsaneye dönüşsen de, aşkın zikir ehlinin dilinde sermaye olacaktır.

Seni yıkan mahzunluğun arifane gamdan ziyade, bir ayrılık idi. Bu da gönül ve dilin zincirleri çözüp, seni söz söylemede özgür ve edepsiz hale getirmişti.

Aşık ve maşukun arasında edep aranmaz ki..

Dostum

Yoluna baş koymuş bu aşığının, dairende olması mümkün değil mi, "anılmaya değmezdi" dediğini duyuyorum. Oysa ben kapını bekleyeceğim. Bir gün açılır , nazarın üzerimize lutf olur diye..

İhramcızâde İsmail Hakkı

https://youtu.be/q3L1X5Nnptc

Erler demine destûr alalım

Pervâneye bak ibret alalım

Aşk ateşine gel bir yanalım

Dost dost diyerek arşa varalım

Devrâna uyup seyrân edelim

Eyvah demeden, Allah diyelim

Günler geceler durmaz geçiyor

Sermâyen olan ömrün bitiyor

Bülbüllere bak feryâd ediyor

Ey gonca açıl mevsim bitiyor

Devrâna uyup seyrân edelim

Eyvah demeden, Allah diyelim

Âşıksan eğer gel birleşelim

ġeyhin izine yüzler sürelim

Tâ fecre kadar zikreyleyelim

Feryâd edelim efgân edelim

Devrâna uyup seyrân edelim

Eyvah demeden, Allah diyelim

Ey yolcu biraz gel dinle beni

Kervan yürüyor sen kalma geri

Nusret denilen deryâ gezeri

Hatmetti bugün seyr ü seferi

Devrâna uyup seyrân edelim

Eyvah demeden, Allah diyelim

Kaynak: Fatma Sena Yönlüer, Yüksek Lisans Tezi

http://islamvetasavvuf.org/content/mehmet-nusret-tura-u%C5%9F%C5%9Faki

SON SÖZ

https://youtu.be/kMFtSTs3ggA

ÇÖLDE SAVRULMAK İÇİN RÜZGÂR UMAN KUM GİBİYİM !

HER ŞAFAK SÖNMEK İÇİN ŞEMS GÖZETEN MUM GİBİYİM !

SAVRULURSAM ! YA SÖNERSEM ! BANA HİÇ AĞLAMAYIN !

ÇÜNKÜ BEN 'CANLI KABİR'DE DAHA MERHUM GİBİYİM !

ULUĞ 1956

**

İNGİLİZCESİ :

EPILOGUE

LIKE SAND IN A DESERT ! OR A CANDLE IN DARK NIGHT !

I AM EXPECTING ALWAYS, A TEMPEST ! OR A SUN LIGHT !

WHETHER SCATTERED ! OR GONE OUT ! I DESERVE MOURNING NEVER

FOR IN THIS LIFE, I AM DEAD ! SO TO SAY, MORE THAN EVER !

BY

ULUĞ 1956

**

FRANSIZCASI :

EPILOGUE

COMME UNE SABLE ! OU UNE LAMPE J'ANTENDS SE LEVER,

UN VENT DANS MON DESERT ! UN SOLEİL DANS MANUİT !

EPARPİLLE ! OU ETEİNT ! JE N'Aİ RİEN A PLEURER !

ETANT PLUS MORT QUE JAMAİS ! EN CE CORPS, DANS CE PUİTS !

PAR

ULUĞ 1956

**

İTALYANCA serbest çevirisi :

NON Mİ CREDA POETA ! OVVERO FİLOSOFO !

NON SONO NE RETTİLE ! NE AQUİLA SU CİMA !

MA UN VİSİTATORE ! İN UNA TOMBA DOVE,

GİACE UN GİOVANE ! SENZA ALCUN LACRİMA !

SİHR Ü BÜL ACAİB

İbn el-Fakih (X.yüzyıl) *"Kitabü Ahbar el-Buldan"* adlı eserinde, yağmur yağdıran taşla alakalı önemli aktarımlarda bulunmaktadır:

"Türk ülkelerinin acayip taraflarından biri onların istedikleri zaman yağmur, kar, dolu yağdırdıkları bir çeşit taşa (çakıla) sahip olmalarıdır. Bu taş onların arasında meşhur, yaygındır. Türklerden hiçbir kimse bunu inkâr etmez.

Bu taş bilhassa Tokuzoğuz hükümdarının yanında bulunur. Türklerden başka hükümdarın yanında bulunmaz. …Ebü'l-Abbas İsa bin Muhammed bin İsa el-Mervezi şöyle der: 'Tokuzoğuzlar, Oğuzlar, Karluklar –ki bunların geniş ülkesi, ünleri, düşmanları üzerinde büyük zararları vardır- gibi kâfir Türk ülkelerinde hudud olan Maveraünnehir ve başka yerlerdeki Horasan küreleri halkından, ***Türkler arasında seferler sırasında ve başka zamanlarda yağmur yağdıranlar, istediği kadar yağmur, dolu, kar meydana getirenler olduğunu devamlı duyardık****.*

Kimimiz bunu kabul eder, kimimiz inkâr ederdi. Nihayet, Davud bin Mansur bin Ebi Ali el-Badğisi ile karşılaştım. Horasan'da valilik yapmış, idaresi beğenilmiş makbul bir adamdı. Oğuz Türklerinin hükümdarının oğluna rastlamış. Bu oğula Belkık bin Cebğuye (Yabgu oğlu Belkık) deniyormuş.

Ona "Bize, Türklerin istedikleri zaman yağmur, dolu, kar yağdırdıkları söyleniyor. Bu konuda ne biliyorsun?" demiş. Belkık: "Türkler Allah indinde böyle bir şey yapmaktan çok uzak, aciz kişilerdir. Ama sana ulaşan şey gerçektir.

Bu konuda bir haber var sana onu anlatayım. Atalarımdan biri zamanın hükümdarının haksızlığına uğramış. Ondan ayrılmış. Memluklarından (yani kölelerinden) ve başka kişilerden haydutluğu seven arkadaşlar edinmiş. Onlarla önüne geleni yağmalamak, avlanmak için doğuya, batıya gitmiş. Nihayet, bir kavme varmış. Onlara ait bir dağın ardından kimse geçemiyormuş. Onlara: 'Niçin böyle?' diye sormuş. Onlar:

'Zira bu dağın arkasında güneş yere çok yakın doğar. Her şeyi yakar' demişler. O da: 'Orada sakin olan kimse yok mu?' demiş. Onlar: 'Evet var' demişler. Dedem: 'Dediğiniz şekilde orada nasıl oturuyorlar?' demiş. Onlar: 'İnsanların yer altında dehlizleri, mağaraları var. Güneş doğunca oralara girerler. Güneş yükselinceye kadar kalırlar. Hayvanlar ise orada bulunan bir çeşit çakıl taşından birer tane ağızlarına alırlar, başlarını göğe kaldırırlar. Bu sırada bir bulut onları gölgelendirir, onlarla güneş arasına girer. Bu taşla onlara ilham edilmiştir' dediler." Belkık der ki: "Dedem bahsedilen yere gitmiş, olayı anlattıkları gibi bulmuş. O şöyle demiş:

'Güneş doğmaya başlayınca hayvanlar bu taştan birer tane ağızlarına aldılar. Başlarını semaya kaldırdılar. Bulutlar onları gölgelendirdi.' Belkık devamla: "Atam ve arkadaşları kovalamak için hayvanlar üzerine hamle etmişler. Oklar onlara ulaşınca (veya yorulunca) hayvanlar taşları ağızlarından atmışlar. Dedem taşı tanımak için arkadaşlarına emretmiş. Onlar da toplayıp taşları getirmişler. O ve arkadaşları bu kırda bu taşı arayıp toplamışlar. İncelemişler. Güneş tarafına tutmuşlar. Bulutlar onları gölgelendirmiş. Güneşin yakmasından kurtulmuşlar. Sonra bu taşlardan toplayabildikleri kadar toplayıp ülkelerine götürmüşler. Onlar bir sefere çıkınca veya yağmur yağmasını isteyince bu taştan bir miktar çıkarıp tutarlarmış. Hemen bir bulut peyda olur, yağmur yağdırırmış. Eğer kar ve dolu yağmasını isterlerse biraz taşı artırırlar, kar ve dolu gelirmiş' dedi.

Söylendiğine göre onlar bu yaşla bir tarafa işaret ederlerse o tarafa yağmur yağarmış." Onların anlattıkları böyledir. Bu onların bir mahareti ve kudretiyle değil Allah'ın kudretiyle olur. Ebü'l-Abbas sözüne şöyle devam eder: "Şaş şehrine vardım. Yanıma Türkleri iyi bilen bir topluluk geldi. Onlara bu hususu sordum. 'Biz de senin bildiklerini biliyoruz' dediler. Belkık'ın anlattığı yoruma gelince, o meseleyi en iyi bilendir. Zira atalarından nakletmektedir. Ebü'l-Abbas der ki:

"Şaş'ta eski kâtiplerden Habib bin İsa adlı ihtiyar bir kişiye rastladım. Nuh bin Esed bin Saman'ın Türklerle savaşlarına dair haberleri toplamıştı. Bu bölgeyi iyi tanıyordu. Bana, Abdullah bin Tahir'in Nuh bin Esed'e gönderdiği bir mektubu çıkarıp gösterdi. Mektubun sonunda Me'mun ona Türklerin "yada taşıyla" yağmur yağdırmaları konusunu araştırmasını emretmekteydi.

Habib şöyle der: "Abdullah şehrin âlimlerini, Müslüman Türkleri topladı. Onlara bu meseleyi sordu. Gerçekliğinde ihtilafa düşmediler. Yalnız, meselenin gerçek sebebini bilemediler." Ebü'l-Abbas el-Mervezi şöyle der: "Horasan hükümdarı İsmail bin Ahmed'in şöyle dediğini duydum: "

Bir sene 20.000 kadar Müslüman askerle Türklere karşı sefere çıktım. Onlardan 60.000 kadar tepeden tırnağa silahlanmış asker karşıma çıktı. Günlerce onlarla savaştım. Bir gün geldi. Türk memluklar (köleler) ve sığınmış diğer Türk askerler yanıma geldiler. 'Bizim kâfir ordusunda akrabalarımız, arkadaşlarımız var. Falanın geldiğini bildirip bizi uyardılar' dediler. İsmail bin Ahmed:

'Bahsettikleri kişi onlar nazarında kâhin gibiydi (şamandı). O kişinin dolu, kar vs. şeyler yağdırdığını, bulut meydana getirdiğini, bununla düşmanlarını mahvettiğini söylüyorlardı. Askerler: 'Ordumuz üzerine isabet ettiği her kişiyi öldürecek büyük dolular yağdırmaya karar verdi' dediler. Onlara: 'Henüz kâfirlik kalplerinizden çıkmamış, bir insan bunu yapabilir mi?' dedim. Onlar:

'Biz sana gerekli tembihi yaptık, sen bilirsin. Yarın güneş yükseldiği zaman yapacakmış' dediler. Ertesi günü güneş yükselince, askerlerimle sırtımı verdiğim dağın başında korkunç büyük bir bulut peyda oldu. Yavaş Yavaş genişledi, büyüdü. Ordumun hepsini gölgesi altına aldı. Siyahlığı ve vaziyeti, ondan gelen korkunç sesler beni ürküttü. Bunun bir imtihan olduğunu anladım. Atımdan inip iki rekât namaz kıldım. Bu sırada askerler ne yapacaklarını bilmiyorlar, birbirlerine giriyorlardı. Belanın geleceğinden şüphe etmiyorlardı. Bu şekilde Allah'a yalvarırken:

'Askerlerden memlukler ve başkaları yanıma gelip selamete erdiklerini müjdelediler. Kolumdan tutup secdeden kaldırdılar. 'Ey emir bak, bak!' diyorlardı. Başımı kaldırdım. Ne göreyim, bulut askerlerin üzerinden kalkmış, Türklerin ordusunun üzerine gitmiş, onlar üzerine büyük dolular yağdırıyordu. Onlar birbirlerine giriyorlardı, hayvanları ürküyor, çadırları sökülüyordu. Bulut her düştüğü askeri öldürüyor, berbat ediyordu. Arkadaşlarım: 'Onlar üzerine hücum edelim' dediler. Ben:

'Hayır, Allah'ın azabı daha beter ve acı' dedim. Aralarından çok azı kurtulabildi. Karargâhlarını bütün eşyalarıyla bırakıp kaçtılar."

(Şeşen, **İbn Fadlan…**, s. 56-60)

Büyüyle yağmur yağdırmanın bahsi Evliya Çelebi'de de geçmektedir. Buna göre Evliya Çelebi, Mehmed Paşa ve beraberindekilerle Azak Kalesi'nden İstanbul'a giderken Kuban Nehri'ni geçmek zorunda kalırlar. Gemi bulunmadığından nehrin kenarına çadır kurmak isteseler de donmuş toprağa kazık da çakamadıklarından bu niyetlerini gerçekleştiremezler. O esnada birden şiddetli bir rüzgâr esip çadırları havaya uçurup arabaları baş aşağı eder. Tatar gazileri: "Sihre uğradık!" diye bağırırken Mehmed Paşa da iç ağaları ile Felak ve Nas surelerini okur, rüzgâr durur. Bir Kalmuk Tatarı, paşanın yanına gelip kendisine zarar vermeyeceklerine dair yemin aldıktan sonra o rüzgârı çıkaranın kendisi olduğunu ve nehri geçmek istiyorlarsa bir at, kürk ve para karşılığında suyu dondurabileceğini söyler. Mehmed Paşa teklifi kabul eder ve Kalmuk Tatarı ormanın içine girer. Bundan sonra yaptıklarını ormanın içine gizlenen Evliya Çelebi görür. Kalmuk Tatarı bir ağacın dibinde dışkılayıp, kıçını havaya çevirip kar üstünde taklalar atarak, ellerini yere koyup ayaklarını havaya kaldırıp dışkısını alnına sürer ve bir müddet bu şekilde durur. Birden doğu, batı ve kuzey tarafları kararıp, gök gürlemesi, şimşek ve rüzgâr oluşur. Büyücü, dışkısının etrafında üç dört kere dönüp dışkısından alıp havaya attıkça yıldırımlar çakıp kıyametler kopar. Askerler nehrin kenarında toplanıp karşıya geçmeye hazırlanırken büyücü askerlere doğru gider. Peşinden yetişen Evliya Çelebi onu: "Mandu tav!" diyerek selamlayınca büyücü "Tav mondu!" karşılığını verir. Daha sonra donan nehirden askerler geçmeye başlar. Dîvân efendisi ve mutaassıp birkaç kişi ise sihir ile oluşan yoldan geçmeye karşı çıkarlar. Paşanın, geçmelerini emretmesi üzerine de Felak, Nas sureleri ve esmâü'l-hüsnâları okuyarak geçmeye çalışırlar. Ancak okudukları, sihri bozduğundan buz delinir ve bir kısmı suya düşer, boğulur. Kalmuk ise sihrini bozdukları için başından kalpağını yere vurup feryat edip ağlayarak Paşa'ya, buz üstündekilere Arapça okumadan hızlı hızlı geçmelerini tembih etmesini söyler. (Başak Öztürk Bitik, "*Evliyâ Çelebi Seyahatnâmesinde Cadı, Obur, Büyücü Anlatıları ve Kurgudaki İşlevleri*", **Milli Folklor**, Yıl: 23, Sayı 92, 2011, s. 67-68)